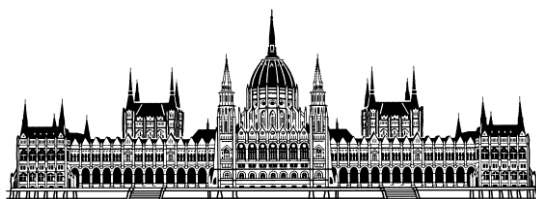

Országgyűlési Napló

Jakab István, dr. Latorcai János és Sneider Tamás
elnöklete alatt

Jegyzők: *Hiszékeny Dezső, Ikotity István,*
Móring József Attila, dr. Szűcs Lajos

Az ülésnap megnyitása.....	24975
Magyarország 2017. évi központi költségvetéséről szóló törvényjavaslat, valamint az Állami Számvevőszék véleményét tartalmazó előterjesztés általános vitájának folytatása	24975
Dr. Szűcs Lajos jegyző, a vita időkeretének ismertetése.....	24975
Felszólalók:	
Dr. Répássy Róbert (Fidesz)	24975
Dr. Szakács László (MSZP)	24978
Banai Péter Benó nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	24982
Hollik István (KDNP).....	24985
Hegedűs Lorántné (Jobbik)	24991
Banai Péter Benó nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	24995
Boldog István (Fidesz).....	24997
Sallai R. Benedek (LMP).....	25000
Czibere Károly emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	25007
Fodor Gábor (független)	25009
Kissné Köles Erika nemzetiségi szószóló	25011
Horváth István (Fidesz)	25014
Demeter Márta (MSZP).....	25016
Vargha Tamás honvédelmi minisztériumi államtitkár	25021
Földi László (KDNP).....	25024
Farkas Gergely (Jobbik)	25026
Csizi Péter (Fidesz).....	25031
Dr. Schiffer András (LMP).....	25035
Fuzik János nemzetiségi szószóló	25041
Dr. Galambos Dénes (Fidesz)	25044
Hiszékeny Dezső (MSZP)	25045
Czibere Károly emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	25049
Szászfalvi László (KDNP)	25050
Dr. Staudt Gábor (Jobbik).....	25054
Tuzson Bence , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	25058
Dr. Vas Imre (Fidesz)	25062
Ikotity István (LMP).....	25064
Soltész Miklós emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	25074
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)	25077
Ikotity István (LMP).....	25077
Révész Máriusz (Fidesz)	25078
Riz Gábor (Fidesz).....	25079
Horváth Imre (MSZP).....	25081
Bencsik János (Fidesz)	25084
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár	25087
Bana Tibor (Jobbik).....	25089
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	25094
Dr. Molnár Ágnes (Fidesz)	25095
Kunhalmi Ágnes (MSZP)	25098
Banai Péter Benó nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	25105
Móring József Attila (KDNP)	25109
Ander Balázs (Jobbik).....	25113
Tuzson Bence , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	25119
Tasó László nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár	25123
Révész Máriusz (Fidesz).....	25126
Teleki László (MSZP)	25130
Dr. Simon Miklós (Fidesz)	25134
Kulcsár Gergely (Jobbik).....	25137
Dr. Vas Imre (Fidesz)	25140
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)	25142
Bartos Mónika (Fidesz)	25146

Kepli Lajos (Jobbik).....	25149
Varga Gábor (Fidesz).....	25153
Korózs Lajos (MSZP)	25156
Dr. Vinnai Győző (Fidesz)	25161
Magyar Zoltán (Jobbik)	25165
Ritter Imre nemzetiségi szószóló	25172
Kucsák László (Fidesz)	25175
Sneider Tamás (Jobbik)	25179
Banai Péter Benő nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	25185
Pócs János (Fidesz).....	25187
Dr. Tapolczai Gergely (Fidesz)	25189
Hadházy Sándor (Fidesz)	25191
Vécsey László (Fidesz)	25192
Dunai Mónika (Fidesz)	25194
Bodó Sándor (Fidesz).....	25196
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)	25198
Tíffán Zsolt (Fidesz).....	25203
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)	25206
Tíffán Zsolt (Fidesz).....	25208
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)	25209
Banai Péter Benő nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	25210
A szerzői joghoz kapcsolódó jogok közös kezeléséről szóló törvényjavaslat általános vitája.....	25218
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	25218
Felszólalók:	
Dr. Vas Imre , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	25223
Bangóné Borbély Ildikó , az MSZP képviselőcsoportja részéről	25225
Novák Előd , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	25229
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár.....	25231
Napirend utáni felszólalók:	
Novák Előd (Jobbik)	25232
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár.....	25234
Ikotity István (LMP).....	25235
Az ülésnap bezárása	25238

Az ülésen jelen voltak:

TUZSON BENCE a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára, DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár, DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, SZABÓ ZSOLT államtitkár, TASÓ LÁSZLÓ államtitkár, VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár, DR. SZABÓ LÁSZLÓ külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, CSERESNYÉS PÉTER államtitkár, LEPSÉNYI ISTVÁN államtitkár, DR. RÁKOSSY BALÁZS államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, POGÁCSÁS TIBOR államtitkár, CZIBERE KÁROLY emberi erőforrások minisztériumi államtitkár, SZABÓ TÜNDE államtitkár, SOLTÉSZ MIKLÓS államtitkár.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának
25. ülésnapja
2016. május 12-én, csütörtökön
(8.00 óra - Elnök: Jakab István
Jegyzők: dr. Szűcs Lajos és Hiszékeny Dezső)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának 25. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Szűcs Lajos és Hiszékeny Dezső jegyző urak lesznek a segítségemre.

Köszöntöm kedves vendégeinket és mindenkit, aki figyelemmel kíséri a munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyarország 2017. évi központi költségvetéséről** szóló törvényjavaslat, valamint az Állami Számvevőszék véleményét tartalmazó előterjesztés általános vitájának folytatása és lezárása. A törvényjavaslat T/10377. számon, az Állami Számvevőszék véleménye T/10377/4. számon az informatikai hálózaton elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! Emlékeztetem önöket, hogy az Országgyűlés az előterjesztés 30 órás időkeretben történő tárgyalásáról döntött. A napirendi ajánlás függeléke tartalmazza az időkeretek felosztását.

Felkérem Szűcs Lajos jegyző urat, hogy ismeresse a frakciók mai napon rendelkezésre álló időkeretének felosztását. Jegyző úr!

DR. SZŰCS LAJOS jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A mai napon a 13 óra 30 perces időkeret megoszlása a következő: a Fidesz képviselőcsoportjának 278 perc, a KDNP képviselőcsoportjának 127 perc, a MSZP képviselőcsoportjának 154 perc, a Jobbik képviselőcsoportjának 139 perc, az LMP képviselőcsoportjának 82 perc, a független képviselőknek pedig 30 perc áll rendelkezésére.

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! A tegnapi napon az általános vita megkezdésekor elhangzott az előterjesztői nyitóbeszéd, az Állami Számvevőszék elnökének, valamint a Költségvetési Tanács elnökének felszólalása, a vezérszónoki és a képviselői felszólalások.

Most a további képviselői felszólalásokra kerül sor, a mai napra rendelkezésre álló időkeretben. Felhívom a figyelmüket arra, hogy a módosító javaslatok benyújtására ma 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Először az írásban előre jelentkezett képviselőknek adom meg a szót. Felszólalásra jelentkezett Répássy Róbert képviselő úr, a Fidesz képviselőcsoportjából. Képviselő úr, öné a szó.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Vendégeink! A következő néhány percben a jövő évi költségvetés egyik fontos területéről, a harmadik hatalmi

ágról, az igazságszolgáltatásról szeretnék beszélni. A költségvetésről általánosságban elmondható, hogy a kormány javaslata minden szakterületnek előrelépést jelent, igaz ez az igazságszolgáltatásra is, az igazságszolgáltatásban is jövőre tudnak fejleszteni, tudnak újabb célokat megvalósítani, és ami ennél is fontosabb, hogy az igazságszolgáltatás immáron 2010 óta tartó költségvetési támogatási növekedési üteme változatlan, sőt annál még erőteljesebb lesz a következő évben.

Egy kis emlékeztetőt szeretnék önöknek tartani, hogyan is alakult a bíróságok költségvetése az elmúlt években. 2010-ben 70,4 milliárd forint volt összesen a bírósági fejezet költségvetése, ez utána minden évben emelkedett, 2016-ra már 92,7 milliárd a költségvetési fejezet támogatása. Tehát minden évben nemcsak nominálértékben, hanem reálértékben is nőtt az igazságszolgáltatás költségvetése.

Nézzük a jövő évi költségvetést! Ismert, hogy a bíróságok szervezetéről szóló törvény szerint az Országos Bírósági Hivatal elnöke önállóan készítheti el a jövő évi költségvetés tervezetét, és ezt a kormány változtatás nélkül terjesztette ide az Országgyűlés elé. Az ez évi 92 milliárdhoz képest 109 milliárd forint az igazságszolgáltatás szervei közül a bíróság költségvetési javaslata, a 109 milliárd forinton belül 107 milliárd forint támogatással számol az igazságszolgáltatás, ami azt jelenti, hogy 2010-hez képest több mint 50 százalékkal nőne az igazságszolgáltatás költségvetése az elmúlt hét, pontosabban hat - attól függ, hogy honnan számoljuk, hat költségvetési esztendőben -, tehát 50 százalékos növekedést érne el az igazságszolgáltatás költségvetése. Ennyit a számokról.

Mi van a számok mögött? A számok mögött, szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy az Európai Unió úgynevezett igazságügyi eredménytáblát készít minden évben a tagállamok igazságszolgáltatásairól, és ebben az igazságügyi eredménytáblában - nem állíthatjuk azt, hogy ez az egyetlen fokmérője az igazságszolgáltatás teljesítményének, sőt azt kell mondanom, hogy néha félrevezetne, ha csak az Európai Bizottság szemüvegén keresztül néznénk az igazságszolgáltatást, de mégis szeretném önöknek azt a jó hírt elmondani, hogy - újabb helyekkel lépett előre a magyar igazságszolgáltatás megítélése. Különböző mutatói vannak az igazságszolgáltatás mérőszámainak. Azt kell mondanom, hogy most már az európai uniós tagállamok első egyharmadában teljesít a magyar igazságszolgáltatás.

Itt szeretném leszögezni, hogy egy tekintetben évek óta jelentős lemaradást mutat a bírósági költségvetés, és ez nem más, mint a bírói illetmények ügye. A bírói illetmények a költségvetési törvény részeként, az úgynevezett bírói alapilletményként kerülnek meghatározásra. A bírói alapilletmény 2012 óta változatlan, összege 391 600 forint. Ehhez képest az előttünk lévő költségvetés, az Országos Bírósági Hivatal elnöke által javasolt költségvetési tervezet egy jelentős előrelépést tartalmaz; más számítási

módot, más alapot kíván a bírói illetményalap fókuszába helyezni, de a lényeg az, hogy egy jelentős előrelépés történhetne a bírósági illetmények tekintetében is. Itt szeretném felhívni arra a figyelmet, hogy amennyiben a tisztelt Ház elfogadja az Országos Bírósági Hivatal elnökének javaslatát, akkor viszont néhány módosítást kell végrehajtani a törvényben.

Először is, a törvényjavaslat 63. §-a, annak is az (1) és a (2) bekezdése határozza meg azt az előbb említett bírói illetményalapot, amely egyelőre változatlanul a 2012-es összegben jelöli meg a bírói illetményalapot, tehát amennyiben az Országgyűlés elfogadja a többlettámogatást, a többlettámogatást az illetményalap növeléséhez, akkor nem hagyhatjuk változatlanul az illetményalapot. Az illetményalapra vonatkozó szabály pedig, ahogy mondtam, a 63. §-ban külön található.

Még egy fontos megjegyzésem van ezzel kapcsolatban: a javaslat tartalmazza az ügyészség költségvetését is. Az ügyészség költségvetése, ahogyan a bíróságoké, folyamatosan növekvő költségvetési támogatást mutat. Az ügyészség költségvetése közel 40 milliárd forintos költségvetési tétel, de az ügyészség költségvetésébe nem tervezték a bírói illetménnyel eddig automatikusan együtt járó ügyészi illetmény emelkedését. Tehát ha a tisztelt Országgyűlés úgy dönt, hogy a bírói illetményalap emelését elhatározza, akkor ehhez az alkotmányos szokásainknak megfelelően az ügyészségi illetményalapot, az ügyészi illetményalapot is emelni kell, hiszen nem cél az, hogy az igazságszolgáltatás két alapvető szervezetének a szereplői eltérő illetménnyel rendelkezzenek.

(8.10)

Még egy apróság: az Országos Bírósági Hivatal elnöke az illetményemelésnek, az illetmény számításának egy új módjára szeretne áttérni, ez pedig a nemzetgazdasági átlagkeresethez, pontosabban annak kétszereséhez kötné a bírói illetményalapot.

Az én személyes véleményem az, hogy tekintettel arra, hogy ez mindenképpen sarkalattörvény-módosítást igényelne, ezért nem célszerű ezt a megoldást választani. Ha az Országgyűlés úgy dönt, hogy nagyobb támogatásban részesíti a bíróságokat, az őket megillető támogatást megemeli, és ebben a bérjellegű támogatásokat is megemeli, akkor elegendő az előbb már említett 63. §-ban szereplő bírói illetményalapot emelni. Lehet az illetményalap számítására akár azt a módszert is használni, amit az Országos Bírósági Hivatal elnöke javasol, mégis nem tartom szerencsésnek, hogy áttérjünk egy új illetményszámításra, ami az illetménytábla, az illetményrendszer megváltoztatását eredményezné. Ehelyett sokkal egyszerűbb az illetményalap emelését választani.

Tisztelt Ház! Tehát még egyszer szeretném leszögezni, hogy a kormány javaslata szerint jövőre az igazságszolgáltatás is léphet előre egyet, és ha a ja-

vaslatot elfogadják, akkor nem is kis lépést fog tenni az igazságszolgáltatás, hanem egy jelentős lépést tesz az igazságszolgáltatás. Ezért kérem az önök támogatását a törvényjavaslathoz. Köszönöm a szót. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Szakács László képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Urak! A tegnapi vitára csak egy mondatban reagálva, ami, úgy gondolom, a szokottnál is hevesebb volt, és azt hiszem, ennél udvariasabban nem tudok fogalmazni, azt kell mondjuk, persze, hogy kritizáljuk mi a költségvetést, szerintem önök is ezt tették, amikor ellenzékben voltak, és persze, hogy más prioritásokat szeretnénk mi egy költségvetésben látni, hiszen van közöttünk egy világlátásbeli különbség; ezekről fogok egy keveset beszélni.

Úgy gondolom, hogy ezt nekünk hibaként felróni azért is hiba, mert akkor önök nem értik azt, hogy a politikának valójában azért csak az a lényege, hogy vagy erre megyünk, vagy arra megyünk, és ezt a világlátásbeli különbséget feloldandó kompromisszumokra kellene törekedni. Viszont nekünk az elmúlt időszakban sokkal több tapasztalatunk keletkezett, mint amennyi illúziónk maradt, hiszen amikor ezeket a világlátásbeli különbségeket bizonyos dolgoknak a finanszírozásával szeretnénk mutatni és önöknek ajánlani, hogy egy egészséges kompromisszum keletkezhesse az ország ügyeiben, akkor általában - egyébként erre a tegnapi nap kivétel volt, amikor a kormány tagjai részt vettek aktívan a vitában - a módosító javaslatokra és a felvetéseinkre egymondatos választ szoktunk kapni: a kormány nem támogatja. Ennyit szoktunk kapni, és éppen ezért úgy gondolom, hogy persze, a kritikákat ezután is elmondjuk, és persze a javaslatainkat ezután is megteesszük, de kérem, hogy ezt azért legalább ne hibaként róják fel. Úgy gondolom, mindenki tegye a dolgát, és a saját látásmódjának, világlátásának, elképzelésének és filozófiájának megfelelő javaslatokat előterjeszthet, a többi meg kritizálhatja.

Én is megemlékezek arról, hogy miért most. Ez most már nem az első költségvetés, amit így május környékén kezdünk el tárgyalni. Egyetértek egyébként általában azokkal, akik azt mondják, hogy kisebbséget a szakmaiság, nagyjából a vakszerencse az, ami alapján végrehajthatóak maradnak ezek a költségvetések. Önök nem tudják, hogyan fognak állni a nemzetközi pénzüpiacok, mondjuk, a 2017-es év közepén, önök nem tudják azt, hogy hogyan fog állni, mondjuk, a magyar fizetőeszköz ára nemzetközi összehasonlításban, önök nem tudják, hogy mi fog történni a mi nyitott picike piacgazdaságunkat meghatározó nagy európai uniós vagy éppen még az Európai Uniót kívüli országok gazdaságával is, mond-

juk, 2017 közepén, végén. Azt értem, hogy a költségvetési rendeleti kormányzással maguknak széles teret nyitva majd megpróbálják ezt valahogyan egyenesbe húzni, de azért lássuk be, hogy ez az első negyedéves tényadatokkal a birtokunkban, zárszámadás előtt és nem utolsósorban a 2016-os költségvetés módosításával egy időben történik.

Na most, azt a fajta bázisszemléletet, amiről önök folyton beszélnek, már önmagában a mostani módosítás - bár nyilván ki tudják találni, hogy majd el fogja fogadni a parlament -, úgy gondolom, elég erősen támadja, illetve elég erősen aláássa ennek a hitelességét, hogy még a zárszámadás előtt, de legalábbis egy költségvetési módosítás kellős közepén tárgyaljuk a jövő évi költségvetést, méghozzá májusban.

Úgy gondolom, ez vezet ám oda, államtitkár urak, hogy mindig elmarad valahogy a felminősítés. Persze, most ebben benne van, és ebben látok én is, úgy gondolom, nem lehetőségeket, hanem a kormánynek egy olyan hibáját, hogy megmaradtak azok a strukturális hiányosságok, amelyeket akár az Európai Unió, akár egyébként a minősítő cégek a kormány kárára rónak fel, és ezért úgy elmaradnak a felminősítések, másfelől pedig a hitelesség marad el e mögött a dolog mögött. Hiszen ha ilyenkor, ilyen időben ennyire kevés adatból megpróbálnak költségvetést csinálni, és ezt valamiért fontosnak tartják, akkor az általában egyébként nem a hitelességet fogja erősíteni, hanem a hitelességet csökkenteni fogja.

Pozitívumként bármelyik szakértő elmondja - csak hogy akkor ilyet is mondjak, hogy ne érjen az a vád, ami az összes ellenzéki képviselőtársamat érte a tegnapi napon -, hogy önök tényleg be tudják tartani, hogy 3 százalék alatt van a hiány. De volt olyan, és nagyon sok olyan szakértő volt, aki megkérdezte, hogy: na de minek? Nincsen szakember az országban, hatalmas az elvándorlás az országból, nem jó élni ebben az országban, nem látnak perspektívát a fiataljaink. A gimnazistáinkat, akiket megkérdeznak, hogy mi az ő perspektívájuk, miben látják a saját jövőjüket, azt mondják, abban látják, hogy elmennek külföldre. Az én városomban, ahol én lakom, 78 százaléka mondta ezt a gimnazistáknak. Az a perspektíva, hogy elmegy jövőre, nincs szakember.

Önök meghirdettek lakásépítési, lakástámogatási, otthonteremtési programot. Eltekintek attól, hogy ez egy mutyi, ez egy ember két cégének jó, és zárójelben melléteszem, a költségvetés meg nem annyira tervezi, hogy ezeket az otthonteremtési közösségeket mennyivel fogja támogatni, tehát nem annyira tudjuk, hogy most ötezer ilyen csoporttal számol, ötvennél vagy ötszáz ezerrel. De kérem szépen, Magyarországon nemcsak azért nem fognak lakások épülni, mert az emberek nem tudják megvenni, hanem azért, mert a lakásépítéshez szükséges 21 szakma közül 17 hiányszakma Magyarországon. El lehet érni fiskális megszorításokkal, el lehet azt érni, hogy alacsony maradjon a hiány, de a kérdés az, hogy minek. Megmaradt-e az esélyteremtő oktatás? Megmaradt-e

az elérhető és biztonságos egészségügy? Jó-e élni abban az országban, amelyikben a hiány alacsony? Még egyszer mondom, mindenki eddig ezt elismeri, hogy ez legalább sikerült önöknek, csak az árát ugyanúgy tessenek melléteni. Én ezzel nem azt mondom, hogy a deficitet engedjük el. Én azt mondom, hogy mások legyenek a prioritások, fogok majd rá mondani példákat is.

A felminősítés nehéz lesz, és éppen ezért egyébként az európai uniós források lassulását nagyon nehéz lesz finanszírozni, úgy gondolom, az elkövetkezendő évben, és ha nehéz lesz, akkor azt úgy értem, hogy nem azt mondom, hogy nem fog sikerülni, hanem azt mondom, hogy nagyon drága lesz ezeket a dolgokat finanszírozni. Nagyjából 800 milliárd forint környékén tartunk ebben a gondolkodásban, körülbelül 800 milliárd forint lesz majd az, amit az EU-s források lassulása miatt hazai forrásból kell majd finanszírozni.

És hogy a világlátásbeli különbségre visszanyarodjak, mi úgy gondoljuk, hogy a fogyasztási típusú adók csökkentése persze adott esetben helyes, de az helytelen, hogy önök nem számították ki, hogy a magasabb jövedelmi kategóriával rendelkezők mennyit fognak ezen spórolni. Nem néz ki jól a kommunikációban, lássuk be, csak erről van szó.

(8.20)

Önök kiszámították, hogy az alacsony jövedelmi kategóriájú emberek 15-20 ezer forintot spórolnak évente. Na de, akik magasabb fizetési kategóriában vannak, azt miért nem számították ki? - én úgy gondolom, hogy azzal adnának egyébként egy teljes képet erre. A jóléti kiadásokat miért csökkentik? Miért csökken nominálisan - egy pillanat és megkeresem - a családoknak a segítése, a normatíváknak a segítése, az özvegyi nyugdíj, miért csökken a nominális összege az árvaellátásnak? És lehetne még sorolni ezt. Ez az önök vilásképe, amivel szemben mi ugye, egy másik vilásképet, egy olyan vilásképet próbálunk felfesteni, ahol azt gondoljuk, hogy az államnak komoly dolga van abban, hogy az emberekről gondoskodjon, és ne csak az öngondoskodást helyezze előtérbe.

Még egy világbébeli különbség, és ezt minden egyes alkalommal elmondom, ahányszor költségvetésről van szó. A magyar olimpiai mozgalom ügye, a Magyar Olimpiai Bizottságnak az ügye átkozottul fontos ügy, úgy látom, önöknek is. Nagyon fontos ügy és egy fontos mozgalom. Egyszer nem lehetne, hogy az Országos Mentőszolgálat is kapjon annyi finanszírozást, amennyit a MOB? Ezt kérdésként tettem fel, államtitkár urak. Miért fontosabb? Én értem, hogy mind a kettő nagyon fontos. Én úgy gondolom, hogy ha az Országos Mentőszolgálatról beszélünk, az ott dolgozóknak a béréről, az ő eszközeikről, akik az életünket mentik meg, amikor nagy bajban vagyunk, akkor ő hogyan, ez a szervezet, az

Országos Mentőszolgálat egy olimpiai bizottsággal szemben hogyan csúszhat le a második helyre, ez a világlátásbeli különbség. Ez az, amit, én úgy gondolom, hogy joggal rovnunk fel. És most már nem mondom azt sem, hogy már az sem érdekel, hogy mit csinál a MOB 37 milliárd forinttal, mert érdekel, de hogy egyszer legyen már fordítva, hogy 37-et kap az Országos Mentőszolgálat és 32-t kap majd a Magyar Olimpiai Bizottság, már lassan ennyivel is beérnénk, ezek azok a világlátásbeli különbségek, tisztelt hölgyeim és uraim, amikre mi fel szeretnénk hívni a figyelmet.

Tegnap egy komoly vita volt az egészségügyről. Önök ígérték ott fűt-fát. Nagy baj volt tavaly az egészségüggyel; 60 milliárdból önök se tudtak kifizetni 110-et. Valójában strukturális átalakítás nélkül ez is egy kölcsön maradt volna, a mai napig tartoznak a nővéreknek egyébként a túlmunkának a kifizetésével, amiről most tudtam meg egyébként az új államtitkároktól, hogy mégis nyilvántartják, korábban nekünk több mint száz levélben leírták, hogy nem tartják nyilván azt, hogy a nővérek mennyi túlmunkára lettek kötelezve az elmúlt időszakban. Önök ígérték 167 milliárdot béremelésre az egészségügyben, ehhez képest reméljük, hogy mondjuk, az E-Alapnak a 71,4 milliárdos növekedése, az mondjuk, a bérre fog fókuszálódni. De hát, hogyha önök 167-et ígérnek és 71,4-et terveznek be, akkor önök nem akarnak megegyezni államtitkár urak, akkor önök ezt rájuk akarják erőszakolni, hogy ennyi van, és nincs több.

Nem megyek el a demagógiába, hogy a többiből majd lesz kisvasút, meg nem tudom én micsoda. De hát önök akkor nem akarnak megegyezni, ennyi az E-kasszána a növekménye, 71,4 milliárd forint, gondoljuk, hogy ez talán mindegyik majd bérre megy, persze ott is kérdés, hogy ez majd milyen struktúrával megy bérre. Önöknek ugye, nem sajátja az a gondolkodás, hogy az alacsony keresetűeket próbálják meg minél hamarabb szintre hozni, önök egész egyszerűen politikai megfontolásból sokkal aktívabbak azoknál, akiknek magasabb a jövedelme, már politikailag, az ő fizetésüket fogják megemelni, én pedig folyamatosan találkozom azokkal a mentőtisztekkel, mentőorvosokkal, mentősökkel, nővérekkel, akik a hónap végén egymástól kérnek pénzt ételre.

Hölgyek! Urak! Itt tart az önök országa, amiben 3 százalék alatt van a hiány. Nagyon szép, gyönyörű teljesítmény, aki itt maradt, az meg ételre kér kölcsön a másiktól. Tessenek világosan beszélni! A béremelésről mi az önök szándéka? Teljesen mást mondanak, és teljesen mást tükröz a költségvetés. Ki mennyit kap idén, és ki mennyit kap jövőre?

Lázár János bejelentette, hogy nagyjából-egészen megszűnik az OEP, tessenek abban is akkor világosan beszélni, hogy az Államkincstár el tudja-e látni ezeket a feladatokat. A gyógyszer-támogatási rendszerek, a kórházaknak a nagyon bonyolult finanszírozási rendszerét a Kincstár el fogja tudni látni? Önök szerint az oktatásnak a finanszírozását

se tudja ellátni, csak a KLIK tudja ellátni. És akkor adódik a kérdés, hogy mi szűnik még meg ebben az ágazatban, akár ebben az ágazatban is. Mi benyújtottunk ehhez költségvetési módosító javaslatokat. Mi megpróbáljuk betartani az önök ígéreteit, és hogyha 167 milliárd forintot kínáltak az egészségügyi dolgozóknak béremelésre, akkor mi betettük a költségvetésbe, kíváncsiak vagyunk, hogy önök támogatják-e. Az a 71,4 milliárd forint, kivétve egyébként átlagosan arra a 120 ezer emberre, aki itt dolgozik az egészségügyben, az nagyjából bruttó 25 ezer forint. Erre nem lehet büszkének lenni, főleg a tekintetben, hogy tudjuk, hogy mekkora ott a bérszínvonal, erre nem büszkének kell lenni. Ezen pironkodni kell, urak!

Mi beállítottuk ezt a pénzt, kíváncsiak vagyunk, hogy sikerül-e önöknek megszavazni. Egy javaslatba mi ezt beállítottuk: intézményrekonstrukcióra, infrastruktúrális fejlesztésre. Kérem, hogy támogassák a javaslatunkat, hátha akkor majd a betegeknek sem ceruzaelemet nem kell majd vinni a vérnyomásmérőgépbe, és esetleg működni fognak majd azok az eszközök is, amelyek a kórházakban vannak; mert ez sajnos akkor is úgy van, hogy rosszul felszereltek a magyar kórházak, hogyha önök ezerszer mondják el, hogy jobban felszereltek a kórházak. Egy 290 milliárd forintos módosító javaslatot készítettünk elő az egészségügyben a költségvetésben, kérem szépen, hogy támogassák majd. Köszönöm szépen a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Banai Péter Benő államtitkár úrnak, Nemzetgazdasági Minisztérium. Államtitkár úr, öné a szó.

BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Szakács képviselő úr a tegnapi vitát idézte fel. Engedjék meg, hogy visszatérjek azokra a kérdésekre, amelyek tegnap is felmerültek, és amelyeket ismét megemlített képviselő úr!

Én azt gondolom, hogy a 2017. évi költségvetési törvényjavaslat megvitatásakor valóban érdemes megnézni azt, hogy a költségvetés számai, a makrogazdasági prognózisai helytállóak-e, várhatóan kiállják-e az idő próbáját vagy sem. Azon túl, hogy a költségvetési törvényjavaslat megalapozottságát vizsgálta az Állami Számvevőszék és a Költségvetési Tanács, a hazai és nemzetközi elemző intézetek egyöntetűen úgy látják, hogy azok a főbb számok, amelyek a jövő évi költségvetés tervezete alapul, reálisak. Gondolok itt akár a 3 százalék körüli növekedésre, akár az érdemben 3 százalék alatti hiányra.

Abban képviselő úrnak kétségtelen igazsága van, hogy a kormányzati tisztviselők, az országgyűlési képviselők sem látják azt, hogy 2017. szeptember 26-án milyen lesz az olaj árfolyama. Prognózisok ugyanakkor vannak, és a mindenképpen beazonosítható kockázatokra a költségvetés tartalékokat tud képez-

ni. Ezt teszi a 2017. évi költségvetési törvényjavaslat is azzal, hogy egy korábbi tárgyaláson... - és a költségvetést meghatározó adószabályok, a költségvetést meghatározó egyéb törvények már az Országgyűlés tavaszi ülészakájának végén, június közepén elfogadásra kerülhetnek, a stabilitást, a kiszámíthatóságot tudja erősíteni a magyar Országgyűlés. Ezt a gyakorlatot visszaigazolta az előző évi gyakorlat is; hogyha képviselő úr megnézi a hazai és nemzetközi elemző intézetek, hivatalos szervek véleményét a 2016-os költségvetésről, akkor erényként fogja visszaigazolni azt, erényként fogja látni a véleményekben azt, hogy korábban született meg a költségvetés.

Az említett kockázatokra pedig a költségvetés egy megnövelt tartalékrendszerrel készül. Történt ez így a 2016. évi költségvetésben, és ugyanígy történik ez a '17. évi költségvetésben is, összesen mintegy 200 milliárd forint, 200 milliárd forintot meghaladó összeg az, amit tartalékként a költségvetési törvény tervezete tartalmaz az előre nem látható kockázatokra.

No, hogyha abból indulunk ki, hogy a költségvetés számai a kormánytól független szervezetek értékeit alapján megalapozottak, akkor valóban érdemes megnézni azt, hogy a költségvetés makrogazdasági számain belül az egyének számára mit hoz, mit hozhat a jövő évi költségvetés.

Először is azt kell elmondjam, ha megéri-e Magyarországon élni, ha abból a perspektívából nézzük a kérdést, hogy az elmúlt években történt-e gazdasági és bérfelzárkózás Európa centrumához, akkor azt tudom mondani, hogy igen, az elmúlt években a magyar gazdaság növekedése nagyobb volt, mint az európai uniós átlag, és a bérfelzárkózás is nagyobb volt, mint az európai uniós bérek átlagos növekedési üteme.

(8.30)

Azzal kalkulálunk, hogy ez a folyamat 2017-ben is fennmarad. Tehát kétségtelen, hogy néhány év alatt a magyar gazdaság Európa centrumától való fejlettségbeli különbségét nem lehet lenullázni, de a felzárkózás az elmúlt években tetten érhető volt, és ezzel számolunk 2017-ben is. A béreket illetően hadd mondjak néhány számot! A nettó - hangsúlyozom, a nettó - átlagkeresetek növekedése 2015-ben 4,2 százalékos volt, érdemben magasabb, mint a gazdasági növekedés, a 2016-os prognózis 5,6 százalék, szintén jóval magasabb, mint a gazdasági növekedés, és a 2017-es előrejelzés 5,1 százalék. Tehát, ha a képviselő úr azt keresi, hogy a gazdasági növekedés meg tud-e valósulni, és ennek a pozitívumait a magyar családok, a magyar lakosság érzékeli-e, akkor azt tudom mondani, hogy igen, az előttünk lévő költségvetési javaslat alapján a felzárkózás és a gazdasági növekedés pozitív hatásainak mindenki általi megtapasztalása egy reális forgatókönyv.

Van-e pénz a költségvetésben a közszférában dolgozók béremelésére, és a képviselő úr az egészségügyet emeli ki. Először is tisztáznom kell azt, hogy az ön által említett 167 milliárd forintnyi egészségügyi többletkiadás több helyen jelentkezik. Az Egészségbiztosítási Alap 2017. évi tervezett számai nem tartalmazzák az egészségügyi bérfelzárkózás összegét, nem azért, mert a kormánynak ne lenne egyértelmű szándéka a bérek emelése, hanem azért, mert a tárgyalások folynak a béremelések összegéről, és ezért nem az E-alap költségvetésében, hanem a céltartalékok között, a Miniszterelnökség fejezetben szerepel ezen többletkiadási összeg. Itt a kormány mindössze azt tette, hogy betartotta az államháztartási törvény rendelkezését, mely értelmében, hogyha előre várható egy kiadás, de a pontos összege és leosztása még nem ismert, akkor ezen várható kiadásokra központi céltartalékokat kell képezni. Ha a képviselő úr megnézi ezt az előirányzatot, akkor ott egy 180 milliárd forintos összeget fog látni. Ebben a 180 milliárd forintos összegben szerepel az egészségügy várható béremelése, a szociális ágazatban várható bérintézkedés vagy a kulturális terület bérintézkedése. Ezen túl a már korábban eldöntött bérintézkedésekre több mint 220 milliárd forint többlet szerepel a költségvetésben, például a Honvédelmi Minisztériumnál vagy a rendvédelmi szerveknél. Összesen tehát több mint 400 milliárd forint plusz bérintézkedési összeget tartalmaz a közszférában a jövő évi költségvetés tervezete.

Hiányszakmák. A képviselő úr ráirányította a figyelmet egy foglalkoztatással kapcsolatos problémára, ami, ha szabad így fogalmaznom, talán egy pozitívabb probléma. Néhány évvel ezelőtt Magyarország azon európai uniós országok közé tartozott, ahol a munkanélküliség az egyik legnagyobb probléma volt. Most azzal szembesülünk, hogy számos ágazatban és számos régióban munkaerőhiány van. Azért ez mégiscsak azt mutatja, hogy a gazdaság fejlődik, mégiscsak azt mutatja, hogy az a több mint 500 ezer fős foglalkoztatási bővülés jelentős részben a versenyszférában valósult meg. Képviselő úr, ezek a tényszámok.

Ismétlem: a költségvetés tervezete az egészségügyben és az oktatásban is tartalmaz érdemi többletkiadásokat, és azon túl, hogy számos ágazat kiadási tételei növekednek, a szociális területen az ön által említett ellátásoknál semmilyen nominális csökkentésre nem kerül sor. Képviselő úr, valóban vannak olyan kiadási előirányzatok, ahol az érintettek létszámának csökkenése miatt az össz-államháztartási kiadás csökken, de az egyes ellátásoknál nincs olyan ellátási tétel, ahol a kormány az összeg csökkenését javasolná, az ellenkező példára láthatunk több konkrét intézkedést. Tehát ismét azt kell megerősítenem, hogy a jövő évi költségvetésben nincsen olyan terület, ahol az érintettek vesztésként jönnének ki a költségvetés, illetőleg a vonatkozó adó- és megalapozó törvény elfogadásából.

Kérem ezáltal, hogy a költségvetés kétségtelenül előttünk álló problémái és kihívásai mellett ezeket a pozitívumokat is lássa meg a költségvetési javaslat-

ban, és bízom abban, hogy mindezek ismeretében a kormány szándékai talán az ellenzék részéről is legalább részben támogatásra kerülnek majd. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Hollik István képviselő úrnak, KDNP-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő úr!

HOLLIK ISTVÁN (KDNP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Urak! Mai felszólalásomban azt szeretném kifejezni, hogy a 2017. évi költségvetés tervezete milyen hatással van a magyar fiatalokra, de még mielőtt ebbe belekezdenék, engedjék meg, hogy Szakács képviselőtársamra én is reagáljak néhány szóban. Azt mondta, természetesen az, hogy az ellenzék kritizálja a kormányzat által elének lerakott javaslatot. Én azt gondolom, azt is el kell fogadnia az ellenzéknek, hogy ebben a tekintetben az is természetes, hogyha mi meg rámutatunk arra, hogy milyen különbségek vannak a korábbi kormányzati időszak alatt elért eredmények, illetve a Fidesz-KDNP-kormányzat alatt elért eredmények között. Ahogy államtitkár úr az előbbieken elmondta, nyilvánvaló, hogy ez nem várható el józan ésszel a magyar költségvetéstől, illetve a magyar kormányzattól, hogy azt az évtizedes lemaradást, amelyet a kommunizmus okozott Magyarországon az európai magországokkal szemben, azt a fejlettségbeli különbséget néhány év alatt le tudjuk dolgozni. De fontos az, hogy abba az irányba lépjünk el, hogy ezt a fejlettségkülönbséget csökkenteni tudjuk, vagy éppen távolítjuk magunkat a mag-Európától, és ebben a tekintetben jól látható az, hogy az elmúlt hat év eredményei azt mutatják, ahogy itt az államtitkár úr is elmondta a konkrét számokat, hogy bérszínvonalban egyértelműen közelítjük Európát. Nagyon messze vagyunk még tőle, de az irány teljesen egyértelmű.

És ebben a tekintetben akkor engedje meg, Szakács képviselőtársam, hogy azért megnézzük az önök eredményét ebben a tekintetben. És azt láthatjuk, hogy az önök kormányzati időszaka alatt sajnos éppen ezzel ellenkező trend volt meg tapasztalható, tehát önök, ha egyébként a béreket nézzük meg, de még inkább egyébként a költségvetés, illetve a makrogazdaság számait, akkor azt láthatjuk, hogy nem-hogy közelítettünk az Európai Unió fejlettségi szintjéhez, hanem távolodtunk attól. A tegnapi felszólalásomban is elmondtam, hogy az önök kormányzása idején egy lényegesen kedvezőbb világgazdasági környezetben önök nem tudták azt elérni, hogy az Európai Unió átlagos fejlettségi szintjét önök hozni tudják. A 2007-es évben például 0,6 százalékkal volt képes fejlődni Magyarország, amíg az EU átlaga abban az évben 2,7 százalék volt. Tehát ezt érdemes ezért figyelembe venni, amikor a 2017-es költségvetésről, illetve annak az irányairól beszélünk.

És akkor most rátérnék a fiatalokkal kapcsolatos megjegyzéseimre. Ugyanis a Fidesz-KDNP célja, hogy a fiatalok számára egy olyan ország képe rajzolódjon ki, amely lehetőséget és biztonságot nyújt a számukra. Azt is el kell mondanunk, hogy Magyarország fejlesztése csak akkor lehet sikeres, ha a magyar fiatalok ezt érzik is a mindennapjaikban. A 2017-es költségvetés tükrözi ezt a kormányzati szándékot, ezért lehet azt mondani, hogy az otthonteremtés és az adócsökkentés mellett a 2017-es év a fiatalok költségvetése is. Mindemellett a kormány célja az is, hogy a magyar fiatalok számára Magyarországot Közép-Európa legversenyképesebb országává tegye, s ebben a törekvésében a Fidesz-KDNP természetesen a kormányt támogatja.

Mindezek szellemében meg kell néznünk, hogy milyen kötelezettsége, milyen lényegi kötelezettsége van a kormányzatnak, a mindenkor magyar államnak a fiatalokkal kapcsolatban, és alapvetően két dolgot lehet itt megemlíteni. Egyrészt azt, hogy meg kell védeni a fiatalokat az őket ért káros ártalmaktól, másrészt pedig segíteni kell őket a kiteljesedésben és abban, hogy a saját céljaikat el tudják érni. Az eddigi kormányzati prioritások mellett még nagyobb hangsúlyt fog kapni az ifjúságvédelem kérdése és a fiatalok helyzetének további erősítése is, legalábbis az előttünk levő költségvetési tervezet ezt mutatja.

(8.40)

Mindez azon kormányzati szándékhoz illeszkedik, hogy megmutassuk a fiatalok számára az élet valódi értékeit, mint amilyen az otthonteremtés, a munkavállalás, amely számunkra, keresztyéndemokraták számára nem csupán a pénzkereset egyik - egyik legfontosabb - módja, hanem Istentől kapott hivatás, vagy éppen a családalapítás.

A fiatalok szakmai tudásának fejlesztését és jövőbeni elhelyezkedési sikerüket segíti elő az oktatásnak a jövő évre biztosított 270 milliárd forintos többletforrás, illetve a nemzeti tehetségprogram kiemelt támogatása, valamint a kutatás és a fejlesztés területének megerősítése. A hazai költségvetésben a nemzeti tehetségprogram céljainak megvalósításához rendelkezésre álló forrás alapja az 1 százalékos adó felajánlásából adódik, amit a kormány jövőre is meg kíván tartani. Az 1 százalékból összegyűlt összeget a kormány a központi költségvetésből egészíti ki, ez benne van a 2017-es tervezetben is. A jövő évi költségvetésben is ennek megfelelő marad a szabályozás, tehát 1 százalékos adófelajánlások a nemzeti tehetségprogram céljaira fordítódnak majd. A 2016. évben ez 2,8 milliárd forintot jelentett, és a 2017. évi költségvetési törvény tervezete alapján ez az összeg jövőre is biztosított lesz.

Viszont fontos ehhez hozzátenni - és ebben a tekintetben a tehetségekre fordított pénz lényegesen nőni fog -, hogy a hazai költségvetési forrás az idei évtől az elkövetkezendő öt évben több mint évi 1

milliárd forinttal, összesen egyébként 6,5 milliárd forinttal kiegészül a „Tehetségek Magyarországa” című kiemelt felhívás keretében. Tehát azt lehet mondani, hogy mivel a kormány azt gondolja - a Fidesz-KDNP-vel egyetértésben -, hogy ha valamire érdemes pluszforrásokat fordítani, akkor azok a magyar fiatal tehetségek. Ez tükröződik vissza abban, hogy ez a terület lényeges többletforrásokat fog kapni a jövő évtől elkezdődően.

Az elmúlt évek egyik legnagyobb ifjúságpolitikai eredménye, hogy kiszámítható gazdaságpolitika és innovatív politikai ötletek alkalmazásával jelentősen csökkenteni tudtuk az ifjúsági munkanélküliséget. 2016 februárjában 14,1 százalék volt az ifjúsági munkanélküliség, amely érték több mint 5 százalékponttal alacsonyabb az uniós átlagnál, amely egyébként 19,4 százalék. Így nyugodtan kijelenthetjük, hogy a magyar reformok az ifjúsági foglalkoztatás területén is működnek, és ebben a tekintetben Magyarország jobban teljesít. Nem tagadva azt, hogy ezen a téren is még nagyon sok teendő van, és tovább kell lépni, mert bár alacsonyabb az ifjúsági munkanélküliség az európai átlagnál 5 százalékkal, de még így is lényegesen magasabb, mint az átlag munkanélküliség, amely közelíti most már a 6 százalékot. Tehát ebben a tekintetben van még tennivaló, de az látszik, hogy az irány egyértelműen jó.

Az eredmények további javulását várjuk az ifjúsági garanciaprogram és a munkahelyvédelmi akcióterv folytatásától, az elindított vállalkozásfejlesztési konstrukcióktól, a diákszövetkezetek megerősítésétől vagy a közfoglalkoztatottak versenyszférában történő elhelyezkedésének elősegítését célzó intézkedésektől. A teljes ifjúsági garanciaprogramra összesen 200 milliárd forintot költ a kormány az elkövetkezendő években, 2017-ben várhatóan 30 milliárd forint fog a kormány rendelkezésére állni ahhoz, hogy teljesítsék az ifjúsági garanciaprogram keretében megfogalmazott vállalást, hogy legkésőbb 2018-ban minden 25 évnél fiatalabb álláskereső fiatalnak segítséget fog tudni nyújtani a kormány.

A vállalkozni kívánó fiatalok, a leendő startup-perek támogatását szolgáló források is jelentősek lesznek a jövő évben. Európai uniós programok, GINOP keretében rendelkezésre áll mintegy 2,9 milliárd forint nagy része 2017-ben, tehát a jövő évben kerül felhasználásra. Ennek keretében közel ezer vállalkozás alapításához fog hozzájárulni a kormány a konvergenciaregiókban.

A közép-magyarországi régióban pedig egymilliárd forintos forrásból legalább 330 vállalkozás megalapításához nyújt majd kézzelfogható segítséget a kormány a vállalkozni kívánó és szándékozó fiatalok számára.

Ma már minden fiatal természetesnek tartja az online létet, mondhatom, hogy a mi korosztályunk már többet van online mint offline, ezért fontosnak tartjuk, hogy a fiatal tanulók, kollégisták mindennapjait és kikapcsolódási lehetőségeit is könnyebbé tegyük, ezért is mérsékeljük 2017-től 18 százalékra az

éttermi szolgáltatások és az internet áfakulcsát. Ez utóbbi, úgy gondolom, jól jelzi, hogy a kormány, illetve a Fidesz-KDNP meghallgatja és meghallja a fiatalok hangját, ezért is indított ebben a kérdésben konzultációt, és ennek a konzultációnak az eredménye tulajdonképpen az, hogy a jövő évi költségvetésben már egy csökkentett áfakulcs szerepel az internet áfájának esetében.

A költségvetés tervezete szerint tovább fognak bővülni a családi adókedvezmények. A fiatal családok ezzel igencsak jól fognak járni, nagy segítség ez a számukra. A családi adókedvezménynek köszönhetően az átlagkeresettel rendelkező kétgyermekes családoknak jövőre is több jövedelmük lesz. Az emelés részeként 2017-ben gyermekenként 15 ezer forintra nő a havi adókedvezmény összege. Ezzel egy kétgyermekes család éves jövedelme akár további 60 ezer forinttal is növekedhet.

A családtámogatási rendszerhez szorosan kapcsolódik az, hogy az elmúlt évtizedek legnagyobb otthonteremtési programjára a költségvetésből a tervezet szerint 211 milliárd forintot fordít a kormány. Ennek része a családi otthonteremtési kedvezmény, az államilag támogatott kedvezményes hitel, az új lakások építésére vonatkozó áfa csökkentése, valamint a 2017-től működő nemzeti otthonteremtési közösségek támogatása is.

A CSOK a fiatal családoknak nyújt hathatós segítséget, ösztönzi az itthonmaradásukat, hiszen ez egy nagyon fontos szabály, hogy magyarországi lakás vásárlásakor az igénylés során figyelembe vehető a külföldön végzett munka is. Úgy gondolom, ez egy további segítség azoknak a fiataloknak a számára, akik azon gondolkodnak, hogy külföldi munkavállalás után haza szeretnének, vissza szeretnének költözni Magyarországra.

Az építőipar dinamizálódását nemcsak a nagy-szabású otthonteremtési program segíti majd elő, hanem egyéb, a fiatalokat közvetlenül érintő beruházások is. A 2017. évi költségvetés tervezete szerint tovább fog folytatódni a tornaterem-építési program, majdnem 3 milliárd forint szerepel erre a költségvetési tervezetben, a tanuszoda-fejlesztési program, amelyre szintén közel 3 milliárd forint áll rendelkezésre, de jelentős összeget fog fordítani a kormány a Ludovika Campusra, a Testnevelési Egyetem új campusára, vagy éppen a XIV. nyári európai ifjúsági olimpiai fesztivál is megrendezésre kerül majd.

A felsőoktatás megerősítését és a fiatal kutatók támogatását jól jelzi, hogy már 2016. szeptember 1-jétől százezer forintról 140 ezer forintra növekszik a doktoranduszhallgatók ösztöndíja a képzésük első két évében, a második kettőben pedig ez 180 ezer forintra emelkedik. Azt pedig szeretném kiemelni, hogy az EMMI ígéretet adott arra is, hogy mivel azoknak a doktoranduszhallgatóknak, akik kikerülnek ebből az ösztöndíjrendszerből, hirtelen egy nagymértékű fizetéscsökkenést kellene elszenvedniük, ezért az EMMI ígéretet adott arra, hogy ezt a problémát is kezelni fogják.

A gazdasági sikerek nemcsak az ifjúsági munkanélküliség kézzelfogható csökkenésében vehetők észre. Az államadósság folyamatos mérséklődése a gyermekek és a fiatalok jövőbeni terheit csökkenti, növelve ezzel későbbi mozgásterüket.

Nem élhetjük fel a következő generációk erőforrásait úgy, ahogy a korábbi szocialista kormányok tették, ezért szakítottunk a külföldi hitelek felvételével, hiszen az elveszi a magyar fiatalok jövőjét. Mi az eredményes gazdaságpolitikában, illetve a társadalmon belüli és a generációkon átívelő szolidaritásban hiszünk. A mai fiatalok már természetesnek tekinthetik az alacsony inflációt, ami a sikeres jövőnk egyik elengedhetetlen záloga, továbbá az eredményes gazdaságpolitika egyik legfőbb ismérve is.

(8.50)

Ebben a tekintetben szintén üdvözlendő, hogy a tervezetben az infláció továbbra is igen alacsony szinten marad, legalábbis a prognózisok ezt mutatják.

Küzdünk azért, hogy tovább folytatódjon a káros szenvedélyek visszaszorulásának és visszaszorításának trendje az egész magyar társadalomban, de kiváltképp a fiatalok körében. Korábban láttuk, hogy a zárt térben való dohányzás tilalma jelentősen, csaknem 40 százalékkal csökkentette a dohánytermékek iránti keresletet. Ebbe az irányba megyünk tovább, amikor 2016. szeptember 1-jétől kezdve három lépcsőben, 2017 végéig 29 százalékkal növeljük a jövedéki adót a dohánytermékek esetében.

Fontos, hogy a költségvetési politikában milyen üzenetet közvetítünk a fiatalok számára a felelős gazdálkodásról. Fontos kérdés az, hogy a kormány jó példát állít-e akkor, amikor a közpénzekről hoz döntéseket. Azt láthatjuk, hogy ebben a tekintetben a 2017. évi költségvetés üzenete egyértelmű. Magyarországon most olyan kormány van, amely a 2010 előtti hozzáállással szemben nem éli fel a fiatalok jövőjét, az államadósságot továbbra is csökkenti, a költségvetés hiányát, amely jövőre is 3 százalék alatt marad, pedig teljes mértékben gazdaságélénkítő és munkahelyteremtő beruházásokra fordítja.

Fontos lépés, hogy 2020-ig mintegy 1200 milliárd forintot tervez a kormány kutatásra-fejlesztésre, valamint innovációra költeni, és továbbra is támogatja a Magyar Tudományos Akadémia kutatóprogramját, amellyel a közeljövőben a víztudomány, az agrárinnováció és a szakmódszertan területén tervez jelentős előrelépéseket tenni. A fiatalok rugalmasabbak minden tekintetben, így az esetükben nagyobb hatása van annak, ha az országon belüli munkaerőmobilitást ösztönzi a kormány, és ezt könnyebbé teszi a fiatalok számára.

Az ehhez kapcsolódó ösztönző alapintézkedésekkel a vállalkozások és a munkavállalók összességében 9 milliárd forintot fognak nyerni. Ilyen a munkásszállás fogalmának a kiterjesztése; több lakószobát magában foglaló munkásszállás esetén lakó-

szobánként egy fő elhelyezése, továbbá hogy meghatározott feltételek esetén a munkáltató adómentes juttatásként nyújthat lakhatási célú mobilitási támogatást a munkavállaló, a fiatal munkavállaló részére. Mindemellett a gépkocsival történő munkába járás költségtérítése 9 forint/kilométerről 15 forint/kilométerre emelkedik. Ez is ösztönzőleg hathat a munkahelyi mobilitásra, amely leginkább a fiatalokat érinti.

A vállalkozásösztönzés a konkrét támogatások mellett az adó- és adminisztrációs terheken keresztül is megvalósul. A kvv-k növekedését biztosítja az is, hogy 2017-től a számukra eddig is elérhető beruházásösztönző szja- és társaságiadó-kedvezmények korlátai eltörlésre kerülnek. A pályakezdők, a fiatal vállalkozók, a katások sem maradnak ki a kedvező változásokból, hiszen jövőre a költségvetés tervezete szerint nem kell a kisadózó vállalkozás bevételeinek tekinteni a megkapott támogatásokat. A kivások is jobban járnak jövőre, a módosítással 1 milliárd forint marad náluk.

Bizonyos alapvető élelmiszerek - a tej, a tojás és a baromfi - áfájának 5 százalékra történő csökkentése jelentős támogatást jelent minden fiatalnak, de különösen az alacsony keresetű pályakezdőknek és a tanulóknak, továbbá az albérletben, kollégiumban lakó, önálló életüket éppen kialakító hallgatóknak is. Egyúttal elősegíti a hazai termelők, fiatal gazdák versenyképességének javulását is.

A pedagógusok, a rendőrök, a katonák és az állami tisztviselői kar bére is tovább fog nőni, továbbá önálló életpályamodell alakít ki a kormány a mentőszolgálat és az adóhivatal dolgozói számára. Ezen életpályamodellek legfőbb hasznélvezője a fiatalabb korosztály, aki ezeket a hivatásokat szeretné választani, valamint ezek az életpályamodellek hozzájárulnak ahhoz, hogy a fiatalok szemében ezek a hivatások, ezek a munkahelyek vonzóbbá váljanak, valamint a közszféra is vonzóvá váljon a számukra.

A szolgáltató állam célja, hogy a fiataloknak, fiatal szülőknak, pályakezdőknek, induló vállalkozásoknak segítsen az imént már általam említett adócsökkentéssel, az állami szolgáltatások színvonalának növelésével és a felesleges bürokratikus eljárások megszüntetésével is. A családi adókedvezmény igénylése jelentősen egyszerűsödött, hiszen nem kell mindkét szülő munkáltatóját bevonni az adatlap kitöltésébe.

Emellett a hatósági erkölcsi bizonyítvány ügyintézésének ára idéntől megszűnt, vagyis az ügyintézés teljesen illetékmentessé vált. A magánszemélyeket érintő további kedvező változás, hogy adótartozás esetén 200 ezer forintig automatikusan hathavi részletfizetést kaphatnak az igénylők. Ehhez csak egy kérelmet kell benyújtaniuk az adóhatósághoz.

A 2017. évre a költségvetési tervezet alapján nyugodtan kijelenthetjük tehát, hogy az adócsökkentés, otthonteremtés és a gyarapodás mellett a fiatalok éve is lesz. Tudjuk, hogy az ország nem lehet sikeres, életerős, stabil alapokkal és értékrenddel

rendelkező a családi és a közösségi élet iránt elkötelezett fiatalok nélkül. Márpedig Magyarország tovább kívánja folytatni a 2010 után megkezdett építkezést ebben a tekintetben.

Összegezve tehát, a jövő évi költségvetésben látható, hogy a kormány több irányból segíti a fiatalok foglalkoztatásának növekedését, vállalkozásaik elindítását, tervezhetőséget ad az életüknek, miközben csökkenti a megélhetési költségeiket, és növekednek a fiatalok lehetőségei a lakhatásra és az otthonteremtésre is. Mindezek fényében a Kereszténydemokrata Néppárt támogatni tudja az előttünk levő költségvetési tervezetet, és arra kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy ők is támogassák. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Hegedűs Lorántné képviselő asszony, Jobbik-képviselőcsoport. Öné a szó, képviselő asszony.

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Urak! A beszédem bevezetésképpen hadd térjek vissza egy rövid időre egypár gondolat erejéig arra a vitára, ami Banai államtitkár úr, illetve Szakács László képviselőtársunk között az imént folyt le. Nagyon sajnálom, hogy Szakács László képviselőtársunk időközben kiment a teremből, és ezáltal az MSZP-frakció is elfogyott, leszámítva a jegyző urat. Mindenesetre tehát a vitára visszatérve: elhangzott egy olyan kérdés államtitkár úr felé, hogy megéri-e Magyarországon maradni.

Hadd segítsék nemzeti kormányunknak abban, hogy egy ilyen kérdésre egy nemzeti kormány, egy valóban nemzeti kormány úgy válaszol, hogy erre nincs más lehetőség, nem lehet más mód, hiszen itt élnek, halnod kell. Legfőbb olyan életkörülményeket kell teremtenie egy valóban nemzeti és valóban keresztény kormánynak, hogy ne is kelljen egy pillanatra sem senkinek elköltöznie Magyarországról, legfőbb tanulmányait végezze máshol.

Sajnos azonban, valóban ma Magyarországon nem ez a helyzet, merthogy a következő kérdés, amit szintén elhangzott, úgy szólt, hogy történt-e bérfelzárkózás az elmúlt pár évben, amíg a Fidesz kormányzott itt, Magyarországon; erre államtitkár úr mondott bizonyos statisztikai adatokat. Most én erre hadd mondjak kiegészítésképpen egy-két olyan konkrétumot, aminek viszont a valósághoz egy kicsit sokkal több köze van, és sokkal közelebb áll! Így például egy köztisztviselő vagy egy, a közszférában dolgozó átlagkeresete 2008-ban kicsit több volt, mint 120 ezer forint. Most kicsit kevesebb, mint 120 ezer forint. A nettója 2008-ban ugyanennek az embernek 90 ezer körül volt. Most egy kicsit több mint 90 ezer, ugyanakkor az, amit ez a pénz ér 2008-as szinten, az nem egész 70 ezer forint. És egy középfokú végzettségű köztisztviselő 33 évig kell hogy dolgozzon, hogy többet keressen, mint a garantált bér-

minimum; tehát kicsit többet keressen, mint ami az éhenhaláshoz szükséges.

Azt gondolom, hogy ehhez képest azok a számadatok, amit az államtitkár úrtól nagy tisztelettel meghallgattunk, hogy volt olyan év, amikor 4,2 százalékkal, lesz olyan év, amikor 5,1 százalékkal nő a nettó átlagkereset ebben a szférában, nevetségesen kevés, semmire nem elegendő, és lehet, hogy valamilyen megfontolások, valamilyen statisztikai adatok szerint ez több mint az éves növekedése a gazdaságunknak.

(9.00)

De ezzel együtt is még mindig ugyanott tartunk, hogy ezek az emberek nevetségesen kevés pénzért dolgoznak, és ők azok, akik helyt állnak ott, a végeken, azokban a hivatalokban, amiket egyébként önök akarnak majd nemsokára bezárni, mint tudjuk, az ASP-rendszer kialakításával.

Visszatérve magára a törvénytervezetre, muszáj, hogy szót ejtsünk arról, hogy ez az a költségvetési törvény, amit már annak tudatában tárgyal meg a Ház, hogy nemrégiben elfogadta szintén ugyanez a Ház azt az Áht.-módosítást, miszerint bármelyik minisztérium fedezet nélkül vállalhat bármilyen nagyságrendben kötelezettséget úgy, hogy utólag értesíti a pénzügyminisztert, hogy milyen kötelezettségeket vállal. Tehát magyarul: maga ez az egész költségvetés, ami előttünk van, egy vicc, mi azt játszunk, mintha költségvetésről vitáznánk, valójában a törvényi keretek ezt réges-régen felülírták, és maximum csak tájékoztató jellegűek lehetnek azok az adatok, amik a költségvetésben szerepelnek, egyfajta irányt szabnak meg, ami a kormányzat egyes elképzeléseit, gondolkodásmódját tükrözi felénk.

Lássuk, hogy mi is ez a gondolkodásmód, ami a jelenlegi költségvetési törvénytervezetből előttünk van, és milyen utat gondolna a kormányzat úgy nagyjából számunkra meghatározni! A tegnapi napon vettem részt a vidékfejlesztési program kapcsán kiírandó pályázatokról szóló egyeztetésen, ahol civil szervezetek, pártok, illetve érdekvédelmi szervezetek vettek részt, és az az általános vélemény volt, ami sajnós a Széchenyi 2020 operatív programjai tekintetében úgy általában meg szokott fogalmazódni, hogy féltő, hogy nagyon komoly részrehajlás lesz, illetve van a pályázatok elbírálásakor, a politikai háttér, nyomásgyakorlás tetten érhető, és így tovább, illetve az is felmerült, amit már nem egyszer én magam is hallottam, hogy miért is hívják ezt a költségvetési ciklust a Széchenyi 2020-nak, azért, mert 20 százalék az egyik fideszes vállalkozónak, 20 százalék a másik fideszes vállalkozónak, és akkor majd valamit maszatolunk a maradék 60 százalékából. Magyarul, a korrupció most már nemcsak véletlenszerű, hanem a rendszer alapját képező törvényté válik az operatív programokban, és a vidékfejlesztési pénzek hasznosulása nemcsak a korrupció miatt, hanem az alapvető irány miatt is kétséges.

Itt hangzott el az, hogy nem elegendő a vidékfejlesztési pénzek kapcsán arról beszélni, hogy két-három év múlva milyen tanulságot tudunk majd levonni a tekintetben, hogy ez az elég sok pénz egyébként hogyan hasznosult, és hogy volt-e értelme ilyen módon elkölteni ezeket a pénzeket, hanem már most, például a következő évi költségvetés kapcsán muszáj megvizsgálni, hogy milyen hatással lesznek az önök által előírt bizonyos költségvetési sorok, mondjuk, a vidéki Magyarország életére.

Nézzünk egy-két példát bevezetésképpen! Itt van rögtön az oktatás ügye. Mint tudjuk, a KLIK meg fog szűnni, igaz, hogy nem abban a formában, ahogy önök előzetesen ezt bejelentették, hanem egy másfajta formában átalakul, mutalódik tovább, de az már majdnem bizonyos, hogy olyan módon fog átstrukturálódni, hogy nemcsak a fenntartást, hanem a működtetést is át fogja venni az önkormányzatoktól. Ezzel szemben a 2017-es költségvetési törvénytervezetben ennek nyoma sincsen.

Felmerül a kérdés, hogy vajon miért nincs. Mert párhuzamos gondolkodás folyik a kormányzat különböző szereplői között, és semmifajta kommunikáció és kapcsolat nincsen az egyes szereplők között, és ezért még nem volt idejük és lehetőségük betervezni az önök által vagy valaki által már kigondolt jövőt, ebbe a költségvetési törvénytervezetbe, vagy például azért, mert nem gondolják, hogy ezeket a pluszköltségeket, például a működtetést vagy további személyi feltételeket bele kéne építeni a költségvetési törvénytervezetbe, például azért, mert már tudják most, hogy jövőre, tehát a 2017-2018-as tanévre hány további iskolát akarnak megszüntetni. Tehát lehet, hogy nemcsak egyszerű butaság vagy rossz tervezés, hanem az elgondolás része az, hogy tovább szűkítik a kereteket, és igen, az, amit korábban hallhattunk, hogy hogy fogják százasaival bezárni az iskolákat, az talán a következő évben fog kiteljesedni. Nem tudom, erre szeretnék választ kapni, mert egyébként magukból a számokból más ki nem olvasható.

De ott van például a közösségi közlekedés kérdése is. Két részre kell ezt a dolgot választani. Most arra a fejezetre gondolok, ami a költségvetési törvény 3. mellékletén belül a kiegészítő működési támogatásra vonatkozik. Ez részben a nem kötelező közösségi közlekedés támogatása, tehát a vidéki Volánbusz-társaságok működési támogatása. Tudjuk, hogy itt kötelező veszteségpótlás van az önkormányzatok részéről, ha és amennyiben ezeket a vállalatokat fenn akarják tartani, és ezt egészíti ki még valamilyen módon a kormányzat.

Nevészen kevés az az összeg, és hozzáteszem, mint egyébként az összes normatíva, illetve feladatfinanszírozási támogatás, évek óta ugyanannyi. 2010 óta semmifajta változás nincsen ezen a téren, legfeljebb egyik vagy másik adat egy nagyon kevésbé módosult, de például ebben a kérdésben évek óta semmi változás nincs.

Ezzel együtt tudjuk, hogy ezen közlekedési vállalatok, illetve a kötelező veszteségpótlás az önkor-

mányzatok számára mind egyik, mind másik oldalról igen nagy terhet jelent, tehát éppen a lét, nemlét határán vannak ezek a vállalatok, ezért is tapasztalhatják azt a vidéken élők, hogy egyik faluból a másikba, noha egyébként a távolság a két település között csak egészen kevés kilométer, mégis órákon keresztül ér át csak a busz, ami egyébként is egy-egy nap alig közlekedik kétszer-háromszor. Tehát gyakorlatilag a közösségi közlekedés ilyen értelemben a vidéki Magyarországon lakó lakosság számára teljes egészében el van lehetetlenítve. A vonatközlekedésről ne beszéljünk, hiszen azok a bizonyos szárnyvonalak, amit önök még annak idején ígérték, hogy vissza lesz állítva rajtuk a közlekedés, az már réges-régen nem így van.

De menjünk tovább! Ugyanez a helyzet a BKV közlekedésével kapcsolatban is, ahol évek óta, mint a fogyó hold, egyre csökken a BKV-nak adott kiegészítő támogatás, noha azt is tudjuk, hogy a biztonságos működtetéshez 70 milliárdnál többre volna szükség, ennek ellenére önök most a 2017-es évben már csak 15 milliárdot szánnak.

A hivatalok működtetésére muszáj kitérnem. A köztisztviselői alapilletményről már beszéltem. Ebben az évben sem, tehát most lesz a tizedik éve, hogy nem emelik. Amit a Gyurcsány-kormány aláírt az IMF-fel mint megállapodás, mégpedig azt, hogy a köztisztviselői alapilletményt nem növelik, azt pontosan önök nem is emelték, és nem is fogják jövőre sem emelni egyetlenegy fillérrel sem. És hiába mondja nekem államtitkár úr, hogy de az IMF azt kérte volna, hogy további csökkentések legyenek, éppen a bevezetőmben mondtam el, hogy igenis ezek a bizonyos bérek jelentősen vesztek az értékükből, tehát igenis az bekövetkezett, amit az IMF diktált, kérem, önök pontosan ugyanúgy megtették, noha a szabadságharcot megvívták.

És akkor most ezzel kapcsolatban még egy kérdés, és nagyon örülök, hogy Boldog István képviselőtársam is bent van. Tudjuk, hogy benyújtotta ő is most már többedjére azt a polgármesteri fizetésemelést, ami a kistéleplésekre, aprófalvakra vonatkozik, csak sajnos annak a fedezete nincsen benne sem a 2016-os, de pláne nem a 2017-es költségvetési törvényben. *(Boldog István: Meg kell nézni, mert be van nyújtva!)*

Sebaj, én nyújtottam be egy ilyen módosító indítványt, tehát ennek alapján majd támogatható lesz az ön indítványa.

Ugyanakkor azt kell mondjam, hogy annak ellenére, hogy ennyire rendkívül szigorú és kifejezetten kiéhezhető a 2017-es évi költségvetési törvénytervezet a vidéki Magyarország számára, ugyanakkor rendkívül nagyvonalú bizonyos tekintetben. Például a NAV átalakítása, ami most márciusig kellett hogy megtörténjen, azt gondolhattuk volna, hogy azt eredményezi, hogy egyre kevesebb és kevesebb is elegendő lesz majd a NAV fenntartására, hiszen az addigi háromszintű rendszer után már csak kétszintű rendszerről beszélhetünk.

(9.10)

Ennek ellenére a jövő évi költségvetésben plusz 14 milliárd kell csak a NAV működtetésére, mind a személyi jellegű kiadások növekednek, mind pedig a beruházási költségek emelkednek jelentősen, és ezenfelül még említhetnénk látvány- és presztízsberuházásokat, jó pár darabot. A városligeti beruházás mellett nem tudok elmenni szóltanul, hiszen ott a tavalyi évben 12 milliárd, az idei évben 15 milliárd, jövőre már 32 milliárd van betervezve. Ugyanakkor, ha bármelyikünk kimegy a Városligetbe körbenézni, azt láthatja, hogy semmi, de semmi nem történt annak ellenére, hogy csak pár fát kivágtak, egyébként milliárdok, most már több tíz milliárdról beszélhetünk, egyetlen fillér sem lett elkölthető még érdemben a Városligetre. Ugyanez a helyzet a Várral is.

Összességében azt kell mondjam, hogy 635 milliárd forintot találtunk a 2017-es költségvetési törvénytervezetben, amit sokkal értelmesebben, például a vidéki Magyarország életképességének megőrzése számára fel lehetne használni, nem pedig mondjuk, egyes minisztériumok vagy miniszterek zsebpénzeként kezelni. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik és az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Banai Péter Benő államtitkár úrnak, Nemzetgazdasági Minisztérium. Parancsoljon, államtitkár úr!

BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Rövid leszek, de úgy érzem, képviselő asszony néhány kérdésére, felvetésére reagálnom kell. Az első vagy egyik első megjegyzése a képviselő asszonynak az volt, hogy a költségvetés csak vicc. Azt gondolom, hogy az elmúlt években a kormány igyekezett komolyan venni azt a költségvetést, amit a tisztelt Országgyűlés elfogadott, és ebben a szellemben készült a jövő évi költségvetés tervezete is.

Ami az ön által említett államháztartási törvény módosítását illeti, ott le kell szögezmem, hogy csak az Országgyűlés által jóváhagyott költségvetési keretek között lehetséges kötelezettségvállalást tenni. Az ön által említett módosítás arra irányul, hogy a kormány lehetőséget biztosíthat arra, hogy úgy történjen kötelezettségvállalás, hogy a kötelezettségvállalást követő 30 napon belül történjen meg a fedezet biztosítása a jóváhagyott keretek között. Tehát ez átcsoportosítási lehetőséget tesz lehetővé, nem azt, hogy a kormány pénzt nyomtasson. A kormány nem tud pénzt kreálni. A kormányunk az Országgyűlés által jóváhagyott költségvetési keretek között kell gazdálkodni, és ismétlem, azt gondolom, az elmúlt évek azt igazolták, hogy a kormány ezeket az elveket, ezeket a szabályokat betartotta, és ismétlem, ebben a szellemben készült a jövő évi költségvetés tervezete.

Közoktatás, KLIK. A KLIK-nél 105 milliárd forint pluszforrás áll rendelkezésre. Kétségtelen tény,

hogy a szervezetrendszer átalakítása folyamatban van. Arról biztosíthatom a tisztelt Országgyűlést, hogy ez a szervezetrendszeri átalakítás az Országgyűlés által jóváhagyott költségvetési kereteken belül kormányhatáskörben tud megvalósulni, vagy úgy is fogalmazhatok, ez a szervezeti átalakítás meg tud valósulni.

A helyi közlekedés, közösségi közlekedés finanszírozása kapcsán először is azt engedjék meg, hogy kiemeljem, hogy a helyi közösségi közlekedés biztosítása, finanszírozása a helyi önkormányzat feladata. A törvény helyi önkormányzatnak szabja ezt feladatul. Konkrétan a BKV finanszírozását említette képviselő asszony. A BKV finanszírozása a főváros első helyi feladata. Az más kérdés, hogy ehhez a feladathoz a központi költségvetés támogatást biztosít. Az más kérdés, hogy a források biztosításán túl a helyközi közlekedés finanszírozását az állam átveszi. Arra is felhívom a figyelmet, hogy új elemként, új kiadási tételként a budapesti agglomerációs közlekedés finanszírozására új előirányzatként került be a '17. évi költségvetési törvény tervezetébe.

Ami pedig a bérvisszonyokat illeti, engedje meg, képviselő asszony, hogy némi ellentmondásra is felhívjam a figyelmet, amikor azt mondja, hogy nem növekednek a közsférában a bérek, 2008 óta változatlan illetményalapok vannak, majd megemlíti, hogy a NAV-nál növekednek a kiadások. A NAV kiadásainak növekedése döntően a NAV-életpálya, az ott dolgozók béreinek az emelése miatt valósul meg. *(Hegedűs Lorántné: 36 ezer köztisztviselő bére egy fillérrel nem nő! - Az elnök csenget.)* Képviselő asszony, az emelés, a NAV emelésének másik része pedig olyan informatikai jellegű beruházások megvalósulására irányul, amelyek a szürke- és feketegazdaság visszaszorítását célozzák. Erről tételesen beszámol a kormány a költségvetési javaslatban. Az online pénztárgeprendszer kiszélesítésével foglalkozunk *(Hegedűs Lorántné: Andy Vajnáknak is?)*, az elektronikus számlázás rendszerének bevezetésével foglalkozunk, olyan intézkedésekkel, amelyek tíz-, százmilliárdos többletbevételt biztosítanak például az ön által említett életpályaprogramok finanszírozására.

Tényszerűen hadd mondjam el azt, hogy a közsférában mindig olyan mértékben került sor béremelésre, ahogy a gazdaság teljesítőképessége ezt lehetővé tette. Nézzük meg, hogy a közsférában milyen béremelések voltak! *(Szabó Sándor: Nyolc éve nem volt!)* Van olyan terület, ahol még nem volt béremelés *(Hegedűs Lorántné: Nem is lesz!)*, de 2012-től minden évben bizonyos területeken nagyon jelentős béremelés volt. Az egészségügy területén volt és lesz *(Szabó Sándor: Kérdezzük már meg őket!)* a 2017. évi költségvetési javaslatban, a tervek szerint a közoktatásban, a felsőoktatásban, a szociális területen, elindul idén a járási kormányhivataloknál foglalkoztatottaknál béremelés, a NAV rendszerét már említettem, szociális pótlék, pluszjuttatás a bölcsődei felsőfokú dolgozóknak... *(Hegedűs Lorántné: 35 ezer köztisztviselő! 35 ezer!)* Hallom, képviselő

selő asszony, amit mond, tisztelettel azt kérem, hogy ön is hallja meg, amit én mondok. Amit én mondok, amit én állítok, az az, hogy a közsférában számos területen nagyon jelentős emelés valósult meg. Ki-hagytam talán a sorból a rendvédelmi dolgozókat, akik területén a 30 százalékos béremelés után a jövő évi költségvetés egy újabb 5 százalékos béremelést tartalmaz.

Azt gondolom, a számok azt mutatják, hogy a gazdaság teljesítőképességének arányában kerülhetett sor béremelésre. Hál' istennek, ez a gazdasági teljesítőképesség az elmúlt években meghaladta az Európai Unió átlagát, ennek köszönhetően számos területen béremelés valósulhat meg. Ha a tisztelt Országgyűlés elfogadja a kormány javaslatát, akkor ez a folyamat 2017-ben is folytatódik. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólásra jelentkezett Boldog István képviselő úr, Fidesz-képviselőcsoport. Megadom a szót, képviselő úr.

BOLDOG ISTVÁN (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy mielőtt felszólalásom érdemi részére rátérek, hiszen én a 2017-es költségvetésben a közútfejlesztésekről szeretnék beszélni, előtte hadd reagáljak két képviselőtársam hozzászólására, először is dr. Hegedűs Lorántné hozzászólására *(Hegedűs Lorántné mosolyog.)* a polgármesterek fizetésével kapcsolatosan. Kedves képviselő asszony, az a helyzet, hogy decemberben támogatni kellett volna a polgármesterek béremelését, akkor ma már többet keresnének a polgármesterek. Örömmel értesítem a kedves képviselő asszonyt *(Hegedűs Lorántné közbeszól. - Zaj. - Az elnök csenget.)*, hogy a 2017. évi költségvetéshez benyújtottam a polgármesterek béremelését tartalmazó módosító indítványomat a mai napon. Tehát nemcsak a polgármesterek béremelését kezdeményezem ismételten, többször a Ház előtt, a kistéleplési polgármesterek béremelését, hanem ennek a fedezetére is adtam be módosító indítványt, úgyhogy eredményeim szerint önök jó szívvel fogják támogatni.

A másik pedig az, hogy dr. Szakács László képviselőtársam azt mondta, hogy világlátásbeli különbség van a szocialisták és a polgári kormány között. Hát kérem, ez tény, ezt meg kell mondjuk, tény. Hiszen milyen egy költségvetés önöknél? Ha önöknél egy költségvetést megterveznek, akkor, kérem szépen, ott elszabadul az infláció, csökkennek a bérek, csökkennek az egészségügyi kiadások, csökkennek az oktatási kiadások, az államháztartási hiány elszabadul, az államadósság folyamatosan növekszik, elveszik a 13. havi nyugdíjat és a 13. havi bért *(Dr. Szakács László: Hat éve nem adták vissza!)*, nem tudják betartani a 3 százalékos hiánycélt, amire ön azt mondja, hogy minek kell betartani. Kedves képviselő úr, úgy látszik, ön nem ebben a világban él, ugyanis ha nem tartjuk be a 3 százalékos hiánycélt *(Dr. Sza-*

kács László: Nem ezt mondtam, értelmezni kéne!), akkor nem jönnek európai uniós fejlesztési pénzek, és ha ezek nem jönnek, akkor nincsenek fejlesztések, amit meg természetesen önök a másik oldalról követe-
telnek.

Tehát én azt gondolom, az önök kormányzása alatt *(Dr. Szakács László: Figyeljen, amit mondok! Érteni kéne!)* - én önt meghallgattam, képviselő úr, én elhiszem, hogy önöknek az a jó, ha bekiabálnak, de kultúrember meghallgatja a másikat, én meghallgattam önt -, tehát azt szeretném elmondani, hogy önöknek ez a politikájuk: önöknél elszabadulnak a rezsiárak, csökkennek a bérek, elszabadul az államháztartás hiánya és növekszik az adósság. Ezzel szemben a polgári gondolkodásnál betartjuk azokat az európai uniós előírásokat, amelyek szükségesek, 3 százalékos alatti tervezzük a hiányt, évek óta 3 százalékos alatti van, '17-re 2,4 százalékosat tervezzük, én bízom benne, hogy még ez alatt lesz.

(9.20)

Ráadásul az állam a saját működtetési költségeit hosszú évek óta először nullszázalékos hiánnyal tervezi. Én azt gondolom, hogy ez egy óriási dolog.

Természetesen GDP-növekedést tervezzük, nem úgy, mint a szocialista kormányok idején, ahol mínusz GDP volt. Természetesen mi 3,1 százalékos növekedést tervezzük. Az inflációt pedig nem úgy, ahogy a szocialista kormányoknál, elszabadítjuk, hogy nagyobb legyen az államháztartás bevétele, hanem az inflációt bizony 1 százalékos alatti tartjuk, eredményeink szerint akár nulla százalékos közelében.

Ami pedig az államadósságot illeti, amit önök a GDP 52 százalékos arányáról fel tudtak vinni 80 százalékos fölé 2002-től, 71,9 százalékra csökkentjük 2017-ben. Azt gondolom, hogy ez az a polgári gondolkodás, amelynek az lehet az eredménye, hogy minden ember lép egyet előre. Míg az önök kormányzása alatt minden egyes ember, minden egyes terület hátrafele lépett, addig nálunk minden egyes ember léphet egy kicsit előre. *(Dr. Szakács László közbeszól. - Demeter Márta: Stadionok, kisvasút...)*

Persze, természetesen lehetne sokkal nagyobb is az előrelépés, ha a gazdaság még jobban tudna növekedni. Bizakodó vagyok, hogy ez is meg fog valósulni. Azért el kell mondjuk, hogy 400 milliárd forinttal fordítunk többet a közsféra béremelésére. Amíg a szocialista kormányok alatt csökkent a közsférában a bér, addig a mi kormányzásunk alatt növekszik, jelentősen növekszik.

270 milliárd forinttal fordítunk többet az oktatásra, 160 milliárd forinttal az egészségügyre, a kultúrára 66 milliárddal; több pénzből gazdálkodhatnak az önkormányzatok. Tehát nyugodtan elmondhatjuk, hogy ez bizony egy másik filozófia, ez a növekedés filozófiája.

Jövőre tovább csökkennek az adók. Továbbra is 15 százalékos marad a személyi jövedelemadó. Az áfat

bizonyos alapvető élelmiszereknél 5 százalékra csökkentjük, ami, azt gondolom, hogy nagyon fontos a tejnél, a baromfinál, a tojásnál, hiszen ezek azok, amiket nagyon sokan vásárolnak. Azt gondolom, ez egyébként egy újabb rezsicsökkentés, hiszen kevesebbet kell kifizessenek ezekért az alapvető élelmiszerekért a családok. *(Dr. Szakács László többször közbeszól.)* Az éttermi szolgáltatásoknál is csökkentjük az áfát 18 százalékra, és ezt szeretnénk majd tovább folytatni. Természetesen, amennyiben ez a gazdaság kifehérítését szolgálja, akkor tovább fogjuk folytatni 2018-tól.

És ami nagyon fontos, hiszen a fiatalok nagy többsége nagyon sokat van az interneten, sokat lóg az interneten, meg hát ma már nem csak a fiatalok természetesen, 18 százalékra csökkenjük az internethez férés áfakulcsát. Az összes intézkedés, amiről eddig beszéltem, 30-40 ezer forint megtakarítás a családoknál. Azt gondolom, egy átlagos családnál ez nem kevés.

Tovább növeljük a kétgyermekes családok adókedvezményét, ez most már 15 ezer forintra fog nőni. És az otthonteremtésre is nagyon sok pénzt fordítunk, hiszen nagyon fontos az, hogy olyan otthonteremtési programot indítottunk, hogy minden magyar ember saját lakáshoz vagy házhoz juthasson. 2017-ben 211 milliárd forintot fordítunk erre, sőt addigra elindul a nemzeti otthonteremtési közösség, amely tíz év alatt 3 millió forintot ad egy-egy ilyen közösséghez csatlakozó magyar embernek. Ez is fontos.

És akkor térjünk rá a fejlesztésekre, hiszen fejlesztéseket is nagyon sokat fogunk végrehajtani. 2010 előtt a közúti fejlesztéseket kizárólag az autópályákra irányozták, és elfeledtek az alsóbbrendű úthálózatról. 2010 óta 1110 kilométer úthálózatot újítottunk meg, több mint 100 milliárd forintból, és ezt a programot folytatjuk az idén is, hiszen az idén már 73 milliárd forintból újítunk meg közutakat az ország területén, ebből, több mint 3 milliárd forint értékben Jász-Nagykun-Szolnok megyében, az én megyémben. Ha megnézzük, akkor itt olyan fontos utak újulnak meg, mint a 4-es számú főút, amelynek bizonyos szakaszai nagyon kiemelt főút, a 46-os számú főút, a 32-es számú főút bizonyos szakaszai, a Mezőtúr-Mezőhék összekötő út. Ebből az én választókerületemet nyilván a 46-os és a Mezőtúr-Mezőhék út érinti.

2016 végén, 2017 elején meg fogjuk kezdeni a Martfű-Mezőhék, a Szelevény bekötőút, a Kuncsorba-Túrkeve összekötő út felújítását- ezek érintik az én választókerületemet. A megyét érintően még további útfelújítások fognak megkezdődni, ezek: a berekfürdői bekötőút, a Fegyvernek-Tiszafüred összekötő út, a karcagi bekötő út, a Pusztamonostor-Jászárokszállás összekötő út.

És miután Jász-Nagykun-Szolnok megye közútjai nagyon rossz állapotban vannak, hiszen a kilométerarányos pénzelosztásnál elég kevés költség jut rájuk, az állapotuk pedig nagyon rossz, ezért, hogy a közutak állapotában fel tudjunk zárkózni az ország más me-

gyeihez, dr. Bene Ildikó képviselőtársnőmmel egy módosító indítványt nyújtottunk be a költségvetéshez, amelyben 10 milliárd forintot kérünk a kormánytól Jász-Nagykun-Szolnok megye alsóbbrendű úthálózatának a felújítására. Ez egy olyan jelentős beruházás lehet, amivel nagyon-nagyon sok alsóbbrendű utat meg tudunk újítani. Azt eredményezheti, hogy olyan utakat, amiket 30-40 éve nem újítottak fel teljes pályán, most sikerül végre befejezni.

Jász-Nagykun-Szolnok megye az a megye, amelyet az elmúlt 26 esztendőben nem sikerült bekötni a gyorsforgalmiút-hálózatba. A kormány ebben az esztendőben megkezdte az M4-es és az M44-es gyorsforgalmi utak megépítését, és ez a 2017-es esztendőben is folytatódik. Ezekre és a hasonló gyorsforgalmi utakra 2017-ben 280 milliárd forintot irányoztak elő. Én azt gondolom, hogy ez nagyon fontos.

Összességében azt tudom mondani, hogy 2017-ben Magyarországon minden ember egy kicsit léphet előre, nemcsak az anyagi javaiban, hanem reményeim szerint Jász-Nagykun-Szolnok megyében és az egész országban a közlekedésben is, a közlekedésbiztonságban is, annak köszönhetően, hogy jelentős összegeket fordítunk az alsóbbrendű úthálózatok javítására és természetesen gyorsforgalmi utak, elkerülő utak építésére. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Sallai Róbert Benedek képviselő úr, LMP-képviselőcsoport. Öné a szó.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A tegnapi nap folyamán volt alkalmam bemutatni azokat a módosító indítványokat, azokat a javaslatokat, amelyekkel véleményem szerint a költségvetés jobbá tehető, és amelyek építő szándékkal javítanak az önkormányzatának a minőségét 2017-ben. Most néhány általános dologra szeretnék reagálni, de mindezek előtt reagálnék néhány képviselői felszólalásra, hogyha megengedik.

Hollik képviselőtársam azzal kezdte a felszólalását, hogy megnyugtatására szolgál, hogy sok tekintetben közelítjük Európát. És erről az a kép jutott az eszembe, amikor az egyszeri ember felszáll a Nyíregyházáról Győrbe tartó vonatra, majd miközben a vonat robog, megindul a vonat hátulja felé, és azt mondja, hogy: megyek vissza Nyíregyháza felé. Hát, nagyjából így közelítjük mi is Európát ebben a tekintetben, ahogy Hollik képviselőtársam mondta, és ezt szeretném néhány dologgal alátámasztani, hogy miért van ez így.

Szintén Hollik képviselőtársam elmondta a felszólalásában, hogy az ő generációja már többet van online, mint offline. És ez is látszódik egy kicsit a felszólalásából, mint ahogy az is, hogy gyakorlatilag megszületett Budapesten, középiskolába járt Budapesten, egyetemét végzett Budapesten, és az ország

összes többi részéről meg egy kicsivel kisebb a képe. Ezért valószínűleg egy szelektív szeletét látja az országnak, és nagyon jó lenne, ha sok mindenre kapna rátekintést. Ebben igyekszem majd a segítségére lenni.

Mielőtt ezt megkezdeném, viszont elmondanám még, hogy ne tűnjek destruktívnak, hogy kifejezetten örültem és támogattam a kormány azon törekvéseit a második Orbán-kabinet felállása óta, amik a zárttéri dohányzással kapcsolatos állampolgári védelmet valósították meg. Minden ezzel kapcsolatos törekvést hasznosnak és produktívnak érzek, ugyanakkor felhívom arra a figyelmüket, hogy pusztán a jövedéki adó emelésének kérdésével nagyon-nagyon könnyen lehet növelni azt a folyamatot, ami egyébként a keleti országrészben már jó ideje elkezdődött, ami gyakorlatilag a csempészárak számának a növekedésével és a behozatalával kapcsolatos.

A prohibíciós törvény Amerikában megmutatta azt a tapasztalatot, hogy egy ilyen intézkedés mindig hozzá tud járulni a szervezett bűnözés fejlődéséhez. Tehát azt kérem, hogy ez ügyben óvatos megfontoltsággal tegyenek lépéseket, habár a dohányzás visszaszorítása érdekében az én támogatásomat a kormány biztos élvezzi.

És végül Hollik képviselőtársam beszélt a mobilitás ösztönzésével kapcsolatos kormányzati törekvésekről. Ezt viszont már némi aggodalommal hallottam, hiszen gyakorlatilag a mobilitás növekedésének az igényével elismerik azt, hogy nem tudnak helyi munkahelyeket létrehozni; nem akarnak kis- és középvállalkozásokat helyben, és nem akarnak helyi megélhetést. Gyakorlatilag azt a fajta koncentrált munkahelyteremtést folytatják, mint az önök elődei, mikor betelepítünk egy-egy régiós központba vagy valahova egy-egy nagy gyárat külföldi tőkéből, és mindenki utazzon oda, mindenki menjen oda.

(9.30)

Nyilvánvaló, hogy Nyugat-Európában ilyen jellegű mobilitásigényre van példa, nem is egy, ellenben ott az ezzel kapcsolatos lehetőségek is megvannak, úgy mint a közúti infrastruktúra, hogy el lehessen járni, és úgy, mint a gépkocsi fenntartásához szükséges jövedelem, amivel rendelkeznek az ottani állampolgárok, míg a magyarok jelen pillanatban többségükben nem. Ezért mindezek a mobilitással kapcsolatos elvárások a magyar társadalom irányába szerintem egyelőre még túlzóak, hiszen jóval többet kellene tenni annak érdekében, hogy egy ilyen jellegű munkastruktúrát építsenek ki. Habár fenntartom azt, hogy a megfelelő irány továbbra is az lenne, ha nemcsak szavakban beszélnének a kis- és középvállalkozások megszűnéséről, hanem tettekben is tennének ennek érdekében.

Folytatva a reagálásokat: érdeklődéssel hallgattam Répássy képviselő úr felszólalását az ügyészséggel és a bírói karral kapcsolatos illetményalap-

növeléssel kapcsolatban, és érdeklődéssel hallgattam az ezzel kapcsolatos jövedelmek alakulását. Ugyanakkor megfogalmazódott bennem az a hiány, amit Hegedűs Lorántné képviselőtársam is elmondott: nem értjük azt, hogy ezt az elvárást, ezt a jövedelemfelzárkóztatást miért nem próbálják az egész közszférára megvalósítani. Ha én a polgári Magyarország kiépítésén gondolkozom, akkor soha nem azon gondolkozom, hogy hogy lehet egy-egy ágazat jövedelmét megemelni, mert az a törekvés, amit a Fidesz-KDNP ebben csinál, továbbra is folyamatosan a társadalom szétszakadását eredményezi.

Ha valóban azt szeretnék, hogy valamilyen szinten az összezáras és a polgári Magyarország, a középosztály megerősödése bekövetkezzen, akkor nyilvánvalóan abba az irányba kell elmenni, hogy nem egymáshoz viszonyítgatják a béreket, a bírói kar és az ügyészségi kar bérekkel kapcsolatos elvárásait, hanem mindent a minimálbérhez kell kötni. Lehet azt mondani, hogy a minimálbérhez van kötve a miniszterelnök bére, és soha ne legyen több, mint hússzoros. És ehhez be lehet lőni a bírói kart, az ügyészséget, a köztisztviselőket, és csak úgy lehessen bárkinek a jövedelmét emelni, ha egyben húzzuk felfelé a társadalmat, és a minimálbérrel kapcsolatos elvárásokat is emeljük. Olyan bérpolitikát kell folytatni, amely az ország minden állampolgárát érinti, és nem mindig csak a kormány számára egy-egy kedvesebb vagy kiemelt területet. Ennek a megvalósítását ajánlom szíves figyelmükbe, és azt hiszem, hogy ez a Répássy képviselőtársam által elmondott kérdést is hatékonyabban tudná kezelni.

Boldog István képviselőtársunk felszólalására is reagálnék. Többszörösen elhangzott az a kormánypropaganda-kép, hogy minden ember léphet egyet előre. Igen, ez így van, csak a legtöbb ember nem veszi észre, hogy ott van egy árok, amit kiásott neki a kormány, éppen ezért lennének óvatosabb ezzel, hiszen nagyon-nagyon sok tekintetben ez az árok nem hozza azokat az eredményeket, illetve veszélyezteti azokat az eredményeket, amikről beszélnek. Nyilvánvalóan az szja, amit képviselőtársam is említett, alapvetően továbbra is csak a gazdagokat és a milliárdosokat fogja gazdagítani, és nem a kisembereknek segít. Mint ahogy annak is örülök, hogy csökken az éttermi fogyasztás áfája, ugyanakkor megint nem azt a szegmenst húzzuk felfele, amelyik leginkább rászorulna a segítségre. Nem tudom, hogy jelen lévő képviselőtársaim milyen közegekből érkeztek ide az Országgyűlésbe, de nem vagyok meggyőződve arról, hogy az éttermi fogyasztás áfájának csökkentésével a magyar társadalom túlnyomó többségének érdemi segítséget nyújtunk a megélhetéséhez, habár nyilván örülök az ezzel kapcsolatos törekvéseknek.

S akkor eljutok odáig, hogy az általános tartalomról beszéljek. Banai államtitkár úr több dologban reagált ellenzéki képviselőtársaim felszólalásaira azzal kapcsolatban, hogy hogyan zárkózunk fel, mi történik Magyarországgal, és ezek a felzárkózások hogyan valósulnak meg. Én teljesen elfogadom azt,

ha államtitkár úr az én véleményem nem fogadja el, és pusztán ellenzéki propagandának tartja, de hadd említsek meg konkrét számadatokat, nem az ellenzékétől.

Chikán Attila közgazdász professzor – gondolom, ismerős, gondolom, szakmailag elfogadható, kompetens szakembernek számít - ezt írta egy-két hónappal ezelőtt: „Drámaian romlott a helyzetünk. A Világ gazdasági Fórum versenyképességi rangsorában Magyarország 144 ország között 2001-ben még a 29., 2006-ban a 38. helyre került, most a 63. helyen áll. A vizsgált 12 versenyképességi mutató közül az intézményrendszer, amelybe beleértik a kormányzat egész teljesítményét, és az üzleti tevékenység tekintetében áll a legrosszabbul az ország, a 97., illetve 90. helyen.” Azt hiszem, hogy ezek valamilyen szinten cáfolják azt az állítást, amit államtitkár úr felvázolt Magyarország felzárkózásával kapcsolatban.

De folytatom a közgazdász professzor gondolatait: „Magyarország nemzetközi megítélése 1960 óta soha nem volt olyan rossz, mint most.” Ő akadémikusként így gondolja. „Ezért nem minősítik fel az országot a hitelminősítők, hiába mondja a kormány, egyébként teljes joggal, hogy a gazdasági mutatók már ezt lehetővé tennék.” Nyilvánvalóan megfontolandó, hogy mi lehet az oka ennek, hiszen ez a Világ gazdasági Fórum, amire a professzor úr utal, 2003 óta méri folyamatosan azt, hogy a különböző országokban milyen az intézményi háttér, az infrastruktúra, a makroökonómiai környezet, az egészségügy, az alapoktatás, a hatékonyságot növelő tényezők, a felsőoktatás, a szakképzés, és hosszan sorolhatnám, de azt gondolom, hogy államtitkár úr számára ismeretek ezek a felmérési adatok. S nyilvánvalóan látható az, hogy gyakorlatilag a régió legrosszabbjai közé tartozunk.

Jelen pillanatban az EU 28 tagállamából a 24. helyen állunk, csak Ciprus, Szlovákia, Horvátország és Görögország van mögöttünk, senki más. Bulgária és Románia elhúzott mellettünk, holott sokkal rosszabb feltételekkel indult. Nyilvánvalóan ez nem az önök elmúlt hatéves politikájának az eredménye, hanem az elmúlt húsz év vagy esetleg több rossz kormányzati intézkedéseinek a következménye, de ezen nem sikerült javítani, hiszen, mint ez a jelentés konkrétan kimondja, az elmúlt négy évben nem változott ez a pozíciónk. Semmit nem változtunk, nem zártunk fel a versenyképesség tekintetében. A világrangsor Svájc, Szingapúr, az Egyesült Államok, Finnország és Németország vezeti, a legtöbb helyet pedig Algéria és Románia javította. Románia 17. helyre került előrébb, de Bulgária is előttünk áll az 54. helyen.

Az, hogy milyen sikerpropagandát folytatunk a kormányzat gazdaságpolitikájáról, nyilvánvalóan lehet a kormánynak a saját tevékenységét értékesítő szólama, ugyanakkor, ha ezeket tényszerűen vesszük - és direkt nem magyar, önök által Soros-bérenclapoknak nevezett újságokból idéztem, hanem inkább függetlennek számító periodikákból -, érde-

mes lehet átgondolni, hogy mennyire valósul meg az a felzárkózás, amiről beszélnek.

Mi az, amiben még mindig jobban teljesítünk? Nyilvánvalóan ez is egy hosszabb folyamatnak lehet az eredménye. A Transparency International jelentése az idei évről: Magyarország három hellyel hátrébb csúszott a világ legátfogóbb korrupciós ranglistáján, és ezzel a korrupciós érzékenységi indexben jelentősen rontottunk. Azért fontos az, amit mondok, és az előbb is azért emeltem ki az észak-európai országok nevét, mint ahogy most is, mert az élen itt is többnyire észak-európai országok vannak: Dánia 91 ponttal, a második Finnország, a harmadik Svédország 89 ponttal. Tehát itt vannak a legjobb korrupciós mutatókkal rendelkező országok. Utánuk jön Új-Zéland és Hollandia.

Miért fontos az - majd vissza fogok rá térni -, hogy az észak-európai országok és Hollandia hogyan áll néhány más mutatóban velünk szemben? Ma már a szakelemzések azt mondják, hogy a leginkább megvalósuló gazdasági fejlesztés a haveri kapitalizmus kiépítése Magyarországon. Ez azt jelenti, hogy a kormányzati körökhöz közel álló üzletemberek tudnak érdemben növekedni. Garancsi István, Szij László és Mészáros Lőrinc nevét említik leginkább ezek a jelentések. Nyilvánvalóan az ezzel kapcsolatos társadalmi megítélésről van a kormány tagjainak is információja. Mindezzel összességében jelen pillanatban 51 pontra értékelték Magyarországot, amellyel az 51. helyre került Szlovákiával, Horvátországgal és Bahreinnel együtt. Tehát így állunk ebben az időszakban.

És ki az, aki valóban előre mutat és Európa felé tart, ha ezt rendszeresen emlegetik? Abszolút győztes e tekintetben is, mint ahogy gazdaságilag is, csak az előbb nem említettem meg, Csehország volt, amelyik minden szempontból erősített. Nemcsak régiós, hanem európai uniós összehasonlításban is tovább romlott Magyarország teljesítménye. Magyarország tavaly a 28 tagállam közül holtversenyben a 22-24. helyen végzett, Magyarország egyre inkább kitett a korrupciónak, 2013-ban 20., 2012-ben pedig 19. volt az akkor még 27 tagot számláló Európai Unióban.

Ez hogy kapcsolódik konkrétan az ön által elmondottakhoz? Ugye, beszélt a jövedelmek felzárkóztatásáról és arról, hogy az átlagjövedelmek hogyan nőnek. Nos, azért nőnek az átlagjövedelmek, mert egy olyan kormányzás van, amelyik a milliárdosokat támogatja, azokat segíti, s nemcsak az egykulcsos szja-val, hanem magával a támogatáspolitikával. Ha végigmegyünk a kormányzati törekvéseken és tevékenységeken, bocsássanak meg, hogy otthonról hozok példát: ha megnézzük az agrártámogatásokat, akkor nem arról van szó, hogy kis szövetkezeteket vagy kisgazdálkodókat látunk egyenletes elosztásban. Nem! Hanem messze kimagaslóan a legtöbb pénzt, a teljes támogatási összeg 72 százalékát mindössze 10 százalék viszi el, és ebben az agrárbárók vannak az élen Leisztinger Tamással, Csányi Sándorral, és nekik adjuk a támogatásokat. Mit eredményez

ez? Hát persze, hogy növekszik az átlagjövedelem. Elmondom, miért növekszik.

(9.40)

Csányi Sándor 2015-re 21 százalékkal tudta növelni a vagyonát; Bige László 9,4 százalékkal; Demján Sándor 29 százalékkal; Széles Gábor 8,7 százalékkal; Veres Tibor 14 százalékkal; Gattyán György 6,7 százalékkal; Wáberer György 12 százalékkal. Lehet sorolni hosszan, hogy hogyan gazdagodnak Magyarországon a milliárdosok, mert közülük senki nem esett vissza; nincs olyan, aki a legtöbbet kereső magyar emberek között... Így lehet átlagjövedelmet nézni? Megnézik tíz magyar falunak meg egy ilyen embernek a jövedelmét, és ki lehet mutatni, hogy mennyit növekedett az átlagjövedelem, de ez nem jelenti azt, hogy a felzárkózás valós, nem jelenti azt, hogy a legnagyobb társadalmi rétegeket érintően van érdemben jövedelemkiegészítés vagy felzárkózás Európa felé. Szó nincs erről.

Az átlagjövedelmek azért növekednek, mert az önök által kedvezményezett társadalmi csoportok - magyar milliárdosok, politikusok - gazdagodnak, és azok húzzák felfelé az átlagjövedelmeket. Nyilvánvalóan ezzel szemben van másik statisztika is, és van más is, amit be lehet mutatni. Ugyanis nem tudom - szintén bocsássanak meg, én soha nem tudom, hogy ki a Soros-bérenc, ki nem -, hogy az Eurostat adatai mennyire számítanak objektívnek; azt mondja az Eurostat, hogy bár az arányok nagyon eltérőek, minden tagállamban élnek gyermekek nehéz körülmények között: Romániában a gyermekek 51 százalékát, Bulgáriában pedig 45 százalékát fenyegeti a szegénység, Magyarország a régió harmadik helyezettjeként 41,4 százalék. Kérem szépen, a legrosszabb teljesítményeket nyújtjuk ebben a tekintetben, és megint mit tapasztalunk? Dániában, Svédországban és Finnországban a legalacsonyabb a gyermekszegénység kockázata. És azért jön elő újra és újra ez a néhány ország, Dánia, Svédország, Finnország, és néha megjelenik Ausztria, Hollandia, mert az az érdekes, hogy másmilyen adópolitikát folytatnak.

Nekem a legnagyobb ilyen sokkot a kormányzati kommunikációban az okozta, amikor nemrég megkaptam a postaládámba a „Magyarország jobban teljesít” című kis füzetecskét, és az első oldalon bemutatják az szja-t, hogy hogyan viszonyul. És beteszik példának azt, hogy Dániában, Svédországban, Hollandiában 40-50 százalékos szja-k vannak a legtöbbet kereső csoportoknál, míg Magyarországon meg 16. Kérem szépen, önök érvelnek azzal, hogy milyen jó nekünk?

Semmilyen mutatónk nem hozza azt, és bármiben, a gazdasági versenyképességben, a szegénység elleni küzdelemben, a korrupció elleni küzdelemben nézzük, azok az országok, amelyek teljesen más adópolitikát folytatnak, mutatkoznak teljesen eredményesnek, míg az önök politikájával, a 15 százalékos szja-val és egy halom más intézkedéssel, mindig

hangsúlyozom, hogy nemcsak az szja miatt gazdagodnak, hanem a támogatáspolitikával és azzal, hogy az adórendszer őket segíti, Magyarország pedig ezeket a mutatókat tudja eredményezni. És így nyilvánvalóan ezt az eredményt láthatjuk, hogy önök arról beszélnek, hogy felfelé zárkózik Európához Magyarország, valójában pedig szétszakad az ország, és a milliárdosok gazdagodnak, gyarapodnak, míg a szegénységben élők pedig kifejezetten szegényednek.

Talán nem tekintik baloldali ármánykodásnak és mindenféle Soros-bérenc-kommunikációnak, ha a Magyar Tudományos Akadémia és a Máltai Szeretetszolgálat tanulmányára hivatkozom, akik azt írják, hogy 30-50 ezer gyerek Magyarországon nap mint nap éheznek; azoknak a kiskorúaknak a száma, akik pedig időszakosan - hétfévenként, iskolai tanítási szünetekben - éheznek, eléri a 200 ezret. Kérem szépen, ez az, amiben jobban teljesít Magyarország, és ez az, ami a mutatókat némileg becsapja, és ezért van az, hogy ezeket a statisztikákat, amelyekről beszélünk, hogy hogyan zárkózik fel Magyarország, valamilyen szinten nehéz elfogadnom, hiszen akik ezeket a folyamatokat figyelemmel kísérik, azok jelentős mértékben láthatják, hogy valójában teljesen más eredményindikátorokat tapasztalhatunk.

És ha megnézzük azt, hogy akár a kivándorlás Magyarországról, azoknak a száma - amiről már az ellenzéki képviselőtársaim beszéltek -, akik a jövőjüket külföldön képzelik el, hogyan alakul; ha megnézik azt, hogy csak 2015-ben - és, azt hiszem, az államtitkár úr ezzel is tisztában van - háromszor döntött csúcsot a magyarországi kis- és középvállalkozások megszűnése, áprilisban, valamikor nyáron és az ősszel, szűnnek meg a kisvállalkozások. Az a foglalkoztató potenciál, ami a vidék térségére, a tömegek részére, ami a megyei jogú városokon és a fővároson kívül van, jelentős részben romlik lefele. És az a hatás, amit önök rendszeresen elmondanak - és egyetértek ebben is -, hogy Magyarország európai uniós periféria helyzete meghatározza a politikai pozícióit, ugyanez valósul meg Magyarországon. Az, hogy Magyarországon egy centralizált, nagyon erősen centralizált államberendezkedés van, és ehhez vannak perifériák szerte az országban, eredményezi azt az Eurostat-adatot, ami a négy régiókat a legrosszabbak közé sorolja Európában. Azt, amit Európában tapasztalunk, hogy Magyarország periférián van, ezt érzi Magyarország perifériáin lévő megyéinek a jelentős része. És ennek nemcsak a jövedelmek, nemcsak a gazdaságfejlesztés az oka, hanem az is, hogy önök hogyan állnak ezekhez.

Érdeklődéssel hallottam azt a részét is Boldog István képviselőtársam hozzászólásának, amikor arról beszélt, hogy a közúthálózat-fejlesztésre milyen források fordítódnak. Épp tegnap beszéltem arról, hogy nagyjából az egyharmadát fordítja a kormány erre a célra ahhoz képest, mint amit beszéd, de hadd mondjak el konkrét példákat! A költségvetési törvénynek érdekesebb részei a számok, azokat szoktuk nézegetni, de ott van például a 2. számú melléklet,

ami az önkormányzatok finanszírozásával kapcsolatos. Alapvetően meghatározza, hogy 4 millió 580 ezer forint/fő az önkormányzatok alaptámogatása, és ehhez használ utána egy képletet, de semmilyen formában nem próbálja kezelni azt a helyzetet, hogy más adófolyamatok segítik a nagyokat.

Ugyanis úgy történik Magyarországon a gazdaságfejlesztés, hogy valahova építünk egy autópályát, akkor oda tud menni az ipar; ha odamegy az ipar, az kap egy kiemelt támogatást, és megkapja azt, hogy mondjuk, autógyárat vagy összeszerelő üzemet, vagy gumiuzemet, vagy Mercedes-gyárat, vagy bármit az autópálya mellett létre tudjon hozni. Onnantól kezdve, hogy a gyár odatelepült, azon a helyen lesz munkahely, és azon a helyen van az érdemi ipari termelés. És az érdemi ipari termelés annak a kis régióknak vagy annak a településnek termeli a helyi iparüzési adót, míg azoknak, akiknek nem jutott sem autópálya, és ebből adódóan nem jutott kiemelt beruházás, nincs helyi iparüzési adó. Azon települések közül, amelyeket bejártam az elmúlt két évben, egy halom volt olyan, aminek nulla forint volt a helyi iparüzési adó-bevétele, volt olyan, amelyiknek 27 ezer forint, és ebből kell gazdálkodni. Ezért rossz az önkormányzati finanszírozási rendszer így, ahogy van, mert mindaddig, ameddig a kicsiket folyamatosan háttérbe szorítjuk, és azoknak megpróbálunk egyre kevesebbet adni, ugyanazt az eredményt érjük el, mint a területalapú támogatásnál: akinek sok van, az erősödjön, akinek meg kevés van és kicsi van, az pusztuljon - és ez az, ami elfogadhatatlan.

Visszatérve a közúthálózat finanszírozásának a kérdésére, ez is ugyanígy történik. Megyei jogú városban, fővárosban 470 ezer forint/kilométer az önkormányzati utak fenntartására, a 10-40 ezer közöttieknél 295 ezer, és a 10 ezer alattiaknál pedig 227 ezer. Minél kisebb valaki, annál kevesebb pénzt adunk neki. Nem fordítva kellene? Nem azt kellene, hogy ha a vidéket fel akarjuk zárkozni, oda jusson több forrás?

Összességében: azt hiszem, hogy sokféle mutatót és számot lehet nézni ebben a költségvetésben. Én köszönöm szépen az államtitkár úrnak és a kormánypárti képviselőtársaimnak, hogy nem várják el, hogy dicshimnuszokat zengjünk erről a költségvetésről, de azt szeretném, ha némileg más megvilágításból is megpróbálnák tekinteni azt a pénzügyi törekvést, gazdasági törekvést és adópolitikát, amit folytatnak, mert a konkrét eredmények nem biztos, hogy ugyanazt eredményezik, mint azok az átlagstatisztikák, amelyeket itt rendszeresen érvként hangoztatnak. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Fodor Gábor tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Czibere Károly államtitkár úrnak, Emberi Erőforrások Minisztériuma. Parancsoljon, államtitkár úr!

CZIBERE KÁROLY, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm a szót, el-

nök úr. Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Én a mostani hozzászólással kapcsolatban kifejezetten a szegénységi, gyermekéhezési, gyermekszegénységi adatokhoz szeretnék hozzászólni három bővített mondatot.

Az egyik az, hogy ugyanabból a forrásból dolgozunk. Egy fontos eredménynek tartom azt, hogy ma itt a Házban és a közösségi tereken adatbiztonság van, mindenki a KSH és az Eurostat adataiból dolgozik, ez teszi lehetővé a racionális vitát. Ezen adatok alapján megállapítható, hogy 2013-ban trendforduló történt, 2013 óta valamennyi szegénységi adatban, a szegénységi veszélyeztetettségi adatok mindhárom faktorában, a deprivációs, anyagi deprivációs adatokban, a foglalkoztatási adatokban, a munkaszegénységi adataiban és a jövedelmi szegénység adataiban is kedvezőbb fordulat állt be.

A napokban fejezte be a KSH a 2015. évre vonatkozó felmérést; reméljük, hogy ez a trend folytatódik; várhatóan az év vége felé, novemberben jelennek meg ezek az adatok. Tehát trendforduló történt, és ezt valamennyi kutatóintézet megerősítette, valamennyi dimenzió tekintetében folyamatosan javulnak ezek az adatok, ami nem jelenti azt, hogy hátra lehet dőlni, nem jelenti azt, hogy ne lenne jelentős feladat még előttünk, de azt gondoljuk, hogy értékelnünk kell azokat a felzárkózási, jövedelempolitikai, szociálpolitikai intézkedéseket, amelyek idevezettek, és ezek alapján kell továbbmennünk.

A másik a gyermekekre vonatkozó szegénységi ráta. A gyermekekre vonatkozó szegénységi ráta az Eurostat adatai alapján 25 százalék, és ha levonjuk ezekből azoknak a forintosított társadalompolitikai kiadásoknak, például a természetbeni juttatásoknak a forintosított értékét, akkor szakértői számítások 4-4,5 százalékpontos csökkenést mutatnak, ami azt jelenti, hogy ha ezeket forintosítanánk, akkor a szegénységi ráta ebben a csoportban körülbelül 21 százalék lenne, 21,1 százalék az uniós átlag. Ezeket azért fontos ehhez a kérdéshez hozzátenni.

(9.50)

A harmadik bővített mondat az éhezéshez kapcsolódik. Akkor, amikor éppen a tavalyi évben sikerült a hat éven aluliak számára a gyermekétkeztetésben egy jelentős bővítést megtenni - 39 ezerről 89 ezer forintra lett emelve a jövedelmi küszöb a hat éven aluliak esetében, három és félszeresére emelkedett az ingyenes gyermekétkeztetésben a tanév során a résztvevők száma például a bölcsődében és az óvodában -, és akkor, amikor 2016. január 1-jétől, tehát éppen ettől az évtől valamennyi szünetben, tehát a tavaszi szünetben, a nyári szünetben, az őszi és a téli szünetben is és azok napjain a napi egyszeri meleg étkezést már nem pályázat útján, fakultatívan, önkormányzati választható feladatként lehet, hanem kötelező biztosítani, 208 ezer hátrányos helyzetű és halmozottan hátrányos helyzetű gyermek részére

kötelező állami feladat, és ezt finanszírozza a költségvetés, azt gondolom, jelentős lépés volt tavaly is és ebben az évben is ezen a területen.

Megint csak nem állítjuk azt, hogy hátradőlés van, és akkor készen vagyunk, de ezt a két fontos lépést pontosan az ön által jelzett irányban el kell ismerni, és nagyon remélem, hogy ezen az úton tudunk majd a jövőben is továbbmenni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most felszólalásra következne Szélessy Zsuzsanna független képviselő, azonban ő nem tartózkodik a teremben. Megkérdezem Fodor Gábor független képviselő urat, hogy kíván-e most felszólalni vagy az ön által később jelzett időpontban. *(Fodor Gábor jelzésére:)* Megadom a szót, képviselő úr.

FODOR GÁBOR (független): Köszönöm, elnök úr. Akkor élnék a lehetőséggel, és akkor most szólalok fel. Köszöntöm a képviselő urakat, államtitkár urakat, az elnök urat, és engedjék meg, hogy akkor a rendelkezésemre álló rövid időben, hiszen több képviselővel is kell megosztoznunk ezen az időn, néhány szóban elmondjam a Liberális Párt álláspontját a költségvetésről.

Először is szeretném azzal kezdeni, hogy természetes dolog általában egy költségvetési vitában... - ritka kivétel lenne az, ha az ellenzék támogatná a kormány által beterjesztett költségvetést, és nem azért, mert l'art pour l'art az ellenzéknek az a dolga, hogy ne támogasson előterjesztéseket, hanem az a feladata, ha úgy tetszik, ez az alkotmányban rögzített feladata, a demokratikus jogokból származó feladata, hogy az ellentmondásokra, hibákra hívja fel a figyelmet, hogy kritikát gyakoroljon egy beterjesztett költségvetéssel kapcsolatban, hiszen a kormánynak azért van többsége, hogy többek között a költségvetést pedig elfogadja általában. Tehát ez a természetes és alappozíció.

Nyilván én is kritikai megjegyzéseket szeretnék tenni a költségvetéshez, ugyanis azt gondolom, lehet rajta mit kritizálni. Ezt ellenzéki képviselőtársaim már megtették jó néhány elemben, én néhány más típusú összefüggésre szeretném felhívni a figyelmet, illetve bizonyos szempontból rímél is néhány ellenzéki hozzászólásra az, amit mondtam.

Először is szeretném azzal kezdeni, hogy ez a költségvetés színjáték, tehát ezt azért látnunk kell világosan. Színjáték több okból is. Egyfelől úgy kerül a parlament elé a tálalásra, mintha fantasztikus előrelépés lenne, kiváló számok lennének, a költségvetés óriási eredményeket, jelentős gazdasági előrehaladást, előrehaladást tükrözne vissza. Én nem akarom ennek bizonyos elemeit kétségbe vonni, mert én helyeslem is liberálisként, hogy törekszünk arra, hogy csökkentsük az államadósságot, ez természetes dolga a rendszerváltás óta minden kormánynak, megjegyzem, jogos elvárás a kormányoktól. Vannak, akik meg tudják tenni, vannak, akik szeretnék, de a

körülmények miatt nem tudják, és vannak, akiknek szerencsésebbek a körülményeik, tehát helyes törekvés. Helyes törekvés, hogy próbáljuk a maastrichti kritériumokat, többek között a 3 százalékos hiányra vonatkozó kritériumokat is betartani. Ezek mind-mind helyes, alapvető dolgok, amelyeket jogosan várunk el egyébként akár ellenzéki, akár kormányoldalról egy beterjesztett költségvetéstől.

Azonban amiért mégis azt mondom, hogy színjáték, az többek között az, hogy amikor bizonyos területeken növekményről beszélnek, többek között Varga Mihály miniszter úr is innen a pulpitusról erről beszélt, akkor azt látni, hogy sok olyan területen, ahol a társadalom várna, hogy tényleg előrelépés következzen be - a sokat hangoztatott oktatás, egészségügy ilyen terület -, ezeken a területeken egyébként a 2015-ös előirányzatokhoz viszonyítanak, az a helyzet, nem pedig valójában a 2016-os előirányzatokhoz, tehát nem azokhoz, amelyek egyébként közben a különböző juttatások révén megnövekedtek. Tehát olyan alapszámokkal dolgoznak, amelyekben nincs benne az a támogatás, az a juttatás, amelyeket időközben - többek között például az oktatás területén - a szféra kiharcolt magának vagy kapott. Ezért ez bizony szemfényvesztés.

Más szempontból azért is színjáték ez a költségvetés, mert nem olyan régen fogadta el itt a parlament egyébként az államháztartási törvény módosítását, amely alapján lényegében a kormány bármikor a parlament jóváhagyása nélkül, tulajdonképpen szinte rendeleti módon alakíthatja át a költségvetést. Tehát beszélhetünk, vitatkozhatunk jó néhány kérdésről, de mégis az Országgyűlés hozzájárulása nélkül a kormánynak olyan nagyfokú mozgástere van ma már a költségvetés alakításában, hogy fel kell tenni ezt a kérdést, hogy valójában miről is beszélünk itt.

No de, hogy miről is beszélünk itt, azért erről is szeretnék néhány érdemi dolgot mondani, mert azon túlmenően, hogy színjáték a költségvetés, vannak benne azért érdekes és meglepő tételek. Egyfelől már az is érdekes önmagában, ezt elmondtuk az eddigi, az elmúlt költségvetési vitákban is, hogy májusban ülünk, illetve állunk itt, és beszélünk a költségvetésről. Mi ezt nem tartjuk helyesnek, hogy ilyen korán, az év közepén zajlik a költségvetési vita. Többek között azért sem tartjuk helyesnek, mert jó néhány tétel, jó néhány folyamat ilyenkor még nem látható, ami az évre vonatkozóan fontos lehetne. Egyébként a költségvetésben is az a zavar tükröződik, hiszen olyan intézmények szerepelnek, jó néhányan egyébként, a költségvetésben, amelyekről a kormány bejelentette, hogy meg fogja szüntetni.

Hogy egy példát mondjak: itt van a KLIK esete, szerepel természetesen a költségvetésben a maga 540 milliárdjával. A kormányzat számtalanszor elmondta, hogy meg fog szűnni, át fog alakulni, kis KLIK-ek lesznek, nem így lesz, nem ilyen formában, nem is az lesz, tehát ezernyi nyilatkozatot hallottunk. Azt még nem tudjuk, hogy milyen lesz, de egy biztos,

azt mindig elmondták, hogy nem lesz már ilyen. Ehhez képest a költségvetésben ott szerepel maga ez az intézmény a mellérendelt pénzekkel.

No de, nem csak ilyen tételt látunk. Ott van például a közel 100 milliárdos paksi előirányzat, ami önmagában politikailag is és más szempontból is vitatható. Minden tekintetben elfogadhatatlan nekünk, liberálisoknak, hogy az Oroszországgal történő ilyen szoros gazdasági és politikai együttműködésnek most már a költségvetésben is tételesen jelennek meg az elfogadhatatlan mértékű tételei.

De itt van szimbolikusan az a tétel is, amely oly sok vitát vált ki a magyar társadalomban, a kormányzat Várba költözése. A költségvetésben 53,5 milliárddal szerepel, amit minden tekintetben elfogadhatatlannak tartunk, a politikai és történelmi szimbólumrendszer miatt is, és egyébként is nem gondoljuk, hogy az ország olyan helyzetben lenne, hogy erre lenne ma szükség.

És itt vannak a stadionépítések is, a stadionépítési program, amellyel kapcsolatban nem győzzük elégszer hangsúlyozni, hogy mennyire felesleges és mennyire értelmetlen, mennyi más számtalan okos hely lenne a költségvetésben, a sokat emlegetett oktatási és egészségügyi szférán át számtalan más konkrét programot lehetne találni, ahol bizony lenne értelme ezen pénz elköltésének.

Na de azt, hogy a választások közelednek, a költségvetés jól tükrözi, hiszen találunk egy olyan programot is a költségvetésben, amely a „Modern városok” fedőnevet viseli. A „Modern városok” nem szolgál másra, mint valójában arra, hogy most már a választásokra készülve, amikor a miniszterelnök úr ellátogat egyes helyekre, egyes városokba, ott bejelenthesse, hogy milyen támogatásokat kapnak ezek a városok. Ez itt egy 50 milliárdos tételt jelent a költségvetésben, ami nem más, mint a választásokra való készülés, a választásokra való felkészülés jegyében egyfajta osztogatás.

Nos, mivel az idő is előrehaladt, engedjék meg, hogy e néhány példával illusztrálva, összefoglalva megjegyezzem még egyszer, hogy bizony ez a költségvetés sajnos szemfényvesztés, sajnos színjáték, lényegében a kormányzatnak szabad keze van a költségvetés alakítása és módosítása terén, így ezáltal és a már előbb említett ellentmondások által számunkra, liberálisok számára nem támogatható. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Kissné Köles Erika szószóló. Megadom a szót, szószóló asszony.

KISSNÉ KÖLES ERIKA nemzetiségi szószóló: Köszönöm a szót, elnök úr. Spoštovani Predsednik, spoštovane gospe Poslanke in gospodje Poslanci, cenjeni Zbor! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Képviselő Urak! Tisztelt Ház!

A magyar állam mindenkori költségvetésének tervezete, így a kormány által benyújtott, Magyaror-

szág 2017. évi központi költségvetéséről szóló törvényjavaslat tervezete is - összhangban a nemzetiségek jogairól szóló, a köznevelési, államháztartási, önkormányzati és egyéb vonatkozó törvényekkel - meghatározza a Magyarország területén élő és működő nemzetiségek közösségeinek költségvetési támogatási összegeit is, amellyel nyelvük, kulturális hagyományaik, szellemi és tárgyi örökségük méltó ápolását segíti, hozzájárulva ezzel Magyarország kulturális sokszínűségének megtartásához.

(10.00)

A Magyarország Kormánya által T/10377. számon benyújtott, a Magyarország 2017. évi központi költségvetéséről szóló törvényjavaslat XX. fejezetének 21. címszámában az 57. alcímszám alatt az országos nemzetiségi önkormányzatok és intézményeik, továbbá a nemzetiségi média támogatására megállapított előirányzat foglaltatik. A 60. alcímszámában található a nemzetiségi intézmények támogatása beruházásra, felújításra, pályázati önrészekre. E tételek alakulásáról, felhasználásuk indoklásáról kollégáim szövegezték és szövegték.

A helyi nemzetiségi önkormányzatok támogatása az 58. alcímszámában szerepel. Az 56. alcímszám a nemzetiségi civil szervezetek működésére fordítható támogatási összeget határozza meg, amelyhez pályázati formában juthatnak szervezetek a magyarországi nemzetiségek szellemi és tárgyi értékeinek gondozására, kulturális rendezvényekre, nyelvi környezetben megvalósuló táborkokra, az anyaországok közreműködésével megvalósuló nemzetiségi pedagógus-továbbképzésekre. Az általános és középiskolai diákság számára szervezett, anyanyelvi környezetben zajló táborkok, a nemzetiségi nyelv intenzív használata és a nemzetiségi kultúra elemeinek megismerése és továbbörökítése terén ezek meghatározó szerepűek. Ezért kéri a Magyarországi nemzetiségek bizottsága a 2016. évi 270 millió forintos összeg emelését a 2017. évi központi költségvetési előirányzatban.

A nemzetiségek jogairól szóló 2011. évi CLXXIX. törvény és a nemzeti köznevelésről szóló 2011. CXC. törvény egyaránt érvényre juttatják a nemzetiségek kulturális autonómiájának megfelelő oktatási érdekeket. A magyar köznevelési intézményrendszerben helyet kap a nemzetiségi nevelés és oktatás. A nemzetiségek jogairól szóló törvény lehetővé teszi, hogy a nemzetiségi önkormányzat, a nemzeti köznevelésről szóló törvényben meghatározottak szerint, részt vehet a nemzetiséghez tartozók óvodai nevelésével, iskolai nevelésével és oktatásával, kollégiumi nevelésével és oktatásával összefüggő állami, önkormányzati feladatok végrehajtásában.

Ezzel összhangban a nemzeti köznevelésről szóló törvény 74. § (7) bekezdése kimondja, hogy „A nemzetiségi önkormányzat a nemzetiség által lakott településen a nemzetiséghez tartozók óvodai nevelésére és iskolai nevelés-oktatására létrehozott intézmény

fenntartói jogát köznevelési szerződéssel átveheti a települési önkormányzattól vagy az államtól.” Így ma közel 50 köznevelési intézmény országos vagy települési nemzetiségi önkormányzatok fenntartásában, közülük néhány ezen önkormányzatok működtetésében látja el a nemzetiségi nevelést és oktatást.

Ennek költségvetési hátterét a T/10377. számú, a 2017. évi központi költségvetésről szóló törvényjavaslat XX. fejezetén belül a 20. címszám 2. alcím-számának 5. jogcímsorozatában meghatározott költségvetési előirányzat tartalmazza. A nemzetiségek számára meghatározó jelentőségű a gyermek- és fiatalok anyanyelvű vagy anyanyelvi nevelése, nemzetiségi öntudatának, nyelvi, kulturális önazonosság-tudatának fejlesztése. Ezért az Emberi Erőforrások Minisztériumával kötött köznevelési megállapodások révén az 50/2013 (VII. 15.) EMMI-rendelet szerint juttatott kiegészítő támogatással a mindenkori központi költségvetésnek biztosítania szükséges a forrásokat a hivatkozott köznevelési intézményekben folyó nemzetiségi neveléshez, oktatáshoz.

A jogcímsorozatban megjelenő összeg 2016-ban 1 milliárd 412 millió forint, ezen összeget kéri a Magyarországi nemzetiségek bizottsága mintegy 100 millió forinttal emelni a 2017. évi költségvetésben. Ezt a 7,1 százalékos emelést az időközben további nemzetiségi önkormányzatok által átvett intézmények fenntartása indokolja. A kiegészítő támogatásra a nemzetiségi nevelés ellátásából fakadó többletfeladatok okán van szüksége a fenntartó nemzetiségi önkormányzatoknak.

Mindemellett 552 állami fenntartású intézmény folytat a törvénynek megfelelő oktatási formák valamelyikében nemzetiségi nevelést-oktatást. Az átalakulóban lévő állami intézményfenntartótól azt várják a Magyarországon élő nemzetiségek, hogy a nemzetiségi léthez kötődő feladatok - anyanyelvű vagy kétnyelvű, a kettős identitást erősítő, őrző kulturális rendezvények, anyaországgal fenntartott kapcsolatok ápolása - teljesíthetősége a pénzügyi források tekintetében ezen intézményekben is mindenkoron biztosított legyen. Érdekünk, hogy a nemzetiségekhez tartozó diákok a középiskolákban is minőségi nemzetiségi oktatásban részesüljenek, hogy a helyben folyó szakoktatás is biztosítsa az ott szükséges nemzetiségi nyelv szakmai lexikájának ismeretét is.

Tudvalevő, hogy napjainkban szerény nyelvismeretet hoznak a gyermekek a családi körből, így nagyobb feladat hárul e téren is a nemzetiségi köznevelési intézményekre. Kimondhatjuk: a magyarországi nemzetiségek legtöbbször az anyanyelv fennmaradása az utókor számára a nemzetiségi iskolákon, a jól felkészült nevelőkön, tanárokon múlik. Jól felkészíteni a felsőfokú intézményekben a nemzeti-pedagógusképzés során lehet és kell óvodapedagógusainkat, tanítóinkat, nyelvtanárainkat, illetve a kétnyelvű iskolák számára olyan szakembereket, akik a kétnyelvű oktatására is kiválóan alkalmasak. Fontos tehát, hogy a 2017. évi központi költségvetés

a felsőfokú képzésben a nemzeti felsőoktatásról szóló törvénnyel is összhangban továbbra is biztosítsa a nemzetiségi pedagógusképzést és továbbképzést.

A nemzetiségek jogairól szóló törvény 31. §-ában megfogalmazódik, hogy „az állam a központi költségvetésről szóló törvényben meghatározott keretek között biztosítja a nemzetiségi nevelés-oktatáshoz szükséges tankönyvek megjelentetését, a taneszközök előállítását”. A jövőben átdolgozásra kerülő kerettantervek és ennek következtében az egyes tankönyvek megújítása céljából erre közösségeinknek ugyancsak szükségük lesz a jövőben.

A nemzetiségek jogairól szóló törvény 151. § e) pontjában foglaltak értelmében „A nemzetiségpolitikáért felelős miniszter rendeletében meghatározott feltételekkel és módon a nemzetiségi köznevelésben, közoktatásban részt vevő tanulók számára ösztöndíjat alapíthat.” A jelenlegi nemzetiségi tanulmányi ösztöndíjrendszer jól működő és a nemzetiségi fiatalok anyanyelvtanulásához való kedvet tovább erősíti, elősegíti a gyakran hátrányos helyzetű, nehéz szociális körülmények között élő nemzetiségi tanulók számára a felsőfokú tanulmányok folytatásának esélyét. Ezért e tételnek a költségvetésben való jelenléte az EMMI költségvetési fejezetében a nemzetiségek számára ugyancsak nagyon fontos.

Tisztelettel kérem önöket, hogy a törvényjavaslat tárgyalása és elfogadása során az általam elmondottak figyelembevételével döntsenek. Hvala za pozornost! Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormány-párti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, szószóló asszony. Tisztelt Országgyűlés! Mivel kétperces felszólalásra senki nem jelentkezett, most folytatjuk a képviselői felszólalásokkal. Megadom a szót Horváth István képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport. Képviselő úr, ön é a szó.

HORVÁTH ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az előttünk lévő költségvetés a vidéki Magyarország számára biztosít további felzárkózást. A vidéki munkahelyek megőrzését, további bővülését, a vidéki népesség megtartó erejét erősíti. Az előző évek stabil költségvetésének és kiszámítható gazdaságpolitikájának köszönhetően további lehetőséget biztosít vidéken a munkahelyteremtő beruházások megvalósítására. Az előttünk lévő költségvetés a vidéki nagyvárosokat modernizáló, versenyképességüket, kulturális vonzerejüket növelő és életminőségét javító program fejlesztését teszi lehetővé.

(10.10)

Az európai uniós programoknál a maximális ütemű forrásfelhasználás prioritásként jelenik meg azért, hogy a fejlesztési források a kedvezményezettek számára minél hamarabb elérhetővé váljanak.

Így kiemelném a vidékfejlesztési programok folyamatos, tervszerű kiírását, a programok biztosítják a pályázók számára az esélyegyenlőséget, valamint a pályázati nyereség esetén a megvalósításhoz szükséges kedvező finanszírozást.

A költségvetés biztosítja az előző években megkezdett áfacskökkentések bővítését, folytatását elsősorban az alapvető élelmiszerek esetében. Az áfacskökkentésekhez politikai bátorság és gazdasági erő szükséges. A politikai bátorság és elszántság mindig is megvolt a Fidesz-KDNP által irányított kormányzásban, de az elmúlt hat év következetes gazdaságpolitikája kellett ahhoz, hogy a gazdasági erő is meglegyen az áfacskökkentésekhez. 2014-ben a sertésprogram keretein belül megfogalmazott javaslatot elfogadva a kormány első lépésként az élő sertésre és félsertésre vonatkozóan csökkentette az áfakulcsot 5 százalékra.

Hogy ennek érzékeljük a gazdaságfehérítő hatását, illetve közvetetten a sertésprogramból adódó egyéb hatások előnyét is, elmondom, hogy érdekes statisztikai számokat tapasztaltunk az elmúlt két-három év áttekintésében. Amíg az áfacskökkentés előtt, 2013-ban a magyar vágóhidakon mintegy 3,7 millió élő sertést vágtak le, az áfacskökkentést követően két év alatt a vágóhídjainkon lévő vágások száma 2015-ben meghaladta a 4,5 millió egyedet. Tehát két év alatt 20 százalékkal növekedett az élő sertés hivatalos vágása Magyarországon. Ebben többek között, azt gondolom, az áfacskökkentés és az áfacskökkentés fehérítő hatása is nagyon komoly szerepet játszott.

Tehát elmondhatjuk, hogy a 2014-ben elkezdett intézkedések és programok beváltották azokat a gazdasági és gazdaságfehérítő hatásokat, amelyeket a döntéshozók elvártak ezen döntésektől. Ennek következtében 2015-ben folytatódott az áfacskökkentések, a szarvasmarha-, juh- és kecskeágazatok voltak ezek kedvezményezettjei, majd 2016-tól egy nagyon komoly és nagyon bátor lépést tett a kormány. Nyilván ez köszönhető annak a gazdasági erőnek is, amiről már beszéltünk, hogy nemcsak az átmeneti termékpályákon, hanem más termékpályákon, a napi élelmiszereknél, az alapvető élelmiszereknél is jelentős áfacskökkentésbe kezdünk, aminek nagyon fontos költségvetési kihatásai is vannak. 2016-tól már a lakosság által közvetlenül felhasznált sertés tőkehús áfájának csökkentése született meg, 5 százalékra csökkent, amelynek közvetlen hatása mintegy 18 százalékos árcskökkentést jelentett a kiskereskedelmi láncokban. Ezáltal mintegy 26 milliárd forint maradt az idei évben a magyar családok kasszájában.

Az áfacskökkentés hatásai egyértelműek. 2016 januárjában 20 százalékkal, 2016 februárjában pedig 16 százalékkal növekedett a kiskereskedelmi láncokban a sertéshús forgalma. 2017-től a baromfihús, a tojás és a friss tej esetében is csökkentésre kerül az áfa 5 százalékra. Ezen intézkedéseknek köszönhetően 2017-ben további több tíz milliárd forint marad majd a magyar családok kasszájában. Ez körülbelül 35 és 50 milliárd forintra tervezhető és tehető, és ha

figyelembe vesszük a 2016-ban már mintegy 25 milliárd forintos áfacskökkentésből eredő többletforráslehetőséget a családok számára, elmondhatjuk, hogy a két év alatt olyan intézkedéseket hoztunk az áfacskökkentés területén, amelyek következtében mintegy 60-80 milliárd forintos többletforrás maradhat a magyar családi kasszában, ennyivel többet tudnak a családok önmagukra fordítani, gyermekeinkre ennyivel többet tudunk majd költeni.

Ilyen alacsony forgalmi adója soha nem volt ezeknek az élelmiszereknek. A korábbi szocialista-liberális kormányok alatt, amelyek képviselői igaz, hogy kevés számban, de itt ülnek, és ha nem is hangoskodnak körülöttünk, csak mindig szkeptikusan gondolkodnak a kormány áfacskökkentéséről, szinte csak áfaemelések voltak, de azt elfelejtik. *(Demeter Márta: Ki emelte 27 százalékra az áfát?)* A jelenlegi kormány nemcsak ígéretet, hanem az általa megtermelt gazdasági stabilitás teherbírására támaszkodva 2017-től tovább csökkenti az áfakulcsokat, csökkenni fognak ezáltal az árak is.

A tervezett egyéb áfaintézkedésekkel és a jövedelemadók kedvezmény-növelésével együtt egy nyugdíjas házaspárnál átlagosan 15-20 forinttal, a kétgyermekeseknél pedig 80-85 ezer forinttal marad több jövőre. Az áfacskökkentéseknek óriási szerepe van a feketegazdaság visszaszorításában is. Azt gondolom, erre nagyon jól példálóztam az élő sertéssel és félsertéssel, és azt gondolom, hogy nagyon komoly elvárásaink vannak a friss tej esetében is az áfacskökkentés hatásainál, hiszen ez az ágazat is jelentősen terhelt a feketegazdaságtól, ezáltal a magyar tejtermelők versenyképességét is növelni fogjuk.

Sikeres áfacskökkentés-sorozat van a hátunk mögött, amivel egy egész termékpálya szereplői, a termelők, a kereskedők, de leginkább a fogyasztók járnak jól, és a költségvetési bevétel kiesése is a tervezett határokon belül marad, sőt bizonyos esetekben ez a csökkenés nem valósul meg. Tehát az ágazatok fehéredéséből adódóan az adóbevételek is megjelennek majd a költségvetésben.

Tisztelettel kérem a tisztelt Házat, hogy az előttünk lévő, a vidékfejlesztés érdekét, a vidéki embereket és a vidéki gazdaságot segítő költségvetést támogassuk, és ezáltal, ezen intézkedéseknek köszönhetően a magyar családok családi kasszájában több tíz milliárd forinttal tudjuk bővíteni a lehetőségeket, amit a gyermekeikre, a saját komfortérzetük növelésére tudnak fordítani. Köszönöm megtisztelő figyelmüket, és kérem a költségvetés támogatását. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Demeter Márta képviselő asszony, MSZP-képviselőcsoport. Megadom a szót, képviselő asszony.

DEMETER MÁRTA (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Először Horváth képviselő úrnak mondanám a családok

lehetőségeinek bővítésével kapcsolatban, hogy nem tudom, tudja-e, ki emelte Európában rekordmagas szintűre az áfát, 27 százalékra. Ez a Fidesz volt, az Orbán-kormány volt az, amely megemelte ilyen szintre az áfát. (Vargha Tamás: *A személyi jövedelemadó meg kevesebb!*) Ennyit a lehetőségekről. Évek óta adjuk be az MSZP részéről azokat a módosító javaslatokat és törvényjavaslatokat, amelyekkel az alapvető élelmiszerek áfáját 5 százalékra kérjük csökkenteni, hiszen ez mindenkit érint, mindenki megvásárolja az alapvető élelmiszereket. Eddig a fülük botját nem mozdították, évekig egy szó nélkül szavazták le. Azt gondolom, hogy a csökkentések, amiket ön most elmondott, nagyon szuperek, ezt bővíteni kellene. Évek óta beszélünk erről, a lehetőségük meglelt volna, de nem csináltak semmit.

Banai államtitkár úrnak szeretnék két mondatot reagálni azokra a dolgokra, amiket elmondott. Említette, hogy 500 ezer fő helyezkedett el a reálgazdaságban. Igaza van, államtitkár úr, csak nem Magyarországon. Több százezer fiatal ment ki külföldre dolgozni, és nagyon jól tudjuk, hogy a foglalkoztatási adatokba az ő munkájukat is ugyanúgy beleszámítja a kormány.

Ha a tartalékról beszélünk és arról, hogy mennyire kiszámítható és mennyire létezik, emlékeztetnék rá, hogy 2015-ben kétszer is meg kellett emelni év közben a tartalékot. Tehát ennyit a költségvetés kiszámíthatóságáról. Illetve ha az ápolók, rezidensek bérének az európai bérszínvonalhoz való közelítéséről beszélünk, akkor muszáj megemlíteni, hogy Nyugat-Európában egy ápoló átlagosan 2 ezer eurót, egy rezidens pedig 3 ezer eurót keres. Most mi nagyjából Szlovákia szintjén vagyunk 750 euróval. Tehát a 3 ezer euró áll szemben a 750 euróval. Azt hiszem, még bőven van hová fejlődni.

Engedjék meg, hogy a Magyar Honvédség és a Honvédelmi Minisztérium költségvetéséről mondjak pár mondatot. Ha szeretném röviden összefoglalni, hogy mi történt az elmúlt hét évben a Magyar Honvédséggel, akkor sajnos azt kell mondanom, hogy 2010-ben lebetegítették, 2011-ben kórházba került, ott vegetált éveken keresztül, 2016-ban bekötötték a lélegeztetőgépnél pusztán a csövét, és most, 2017-ben, talán, úgy tűnik, hogy az oxigénpalackot is egy picit megnyitják hozzá. Így tudnám jellemezni a helyzetet.

(10.20)

És ez az a pont, ahol ismét köszönetet kell mondjunk azoknak a katonáknak, honvédségi dolgozóknak, akik erejüket megfeszítve, ténylegesen emberfeletti teljesítményt nyújtva nap mint nap kiválóan végzik a munkájukat, és kiválóan végezték az elmúlt években, ténylegesen rendkívül nehéz munkakörülmények között.

Hogyha megnézzük a honvédség költségvetését, akkor egyértelműen állíthatjuk, hogy a rendszervál-

tás óta soha nem volt 1 százalék alatt a költségvetés egészen 2010-ig, hiszen több mint 200 milliárd forint került kivonásra ebből az óriási rendszerből, hiszen mindannyian tudjuk, több tízezer embert foglalkoztat a Magyar Honvédség, és egy hatalmas struktúráról beszélünk, nagyon sok technikai eszközzel, jó részben rendkívül elavult technikai eszközökkel. Ez volt az a helyzet, amiben egyébként még pluszban egy több mint 200 milliárdos elvonás érte a Magyar Honvédséget, és még most is 1 százalék alatt van a költségvetés, 2017-ben lesz 0,95 százaléka a GDP-nek.

Szeretnék akkor néhány pozitívumot említeni, hiszen a rövid összefoglalóban mondtam, hogy egy picit most megnyitják az oxigénpalackot, ténylegesen egyébként a 2017-es költségvetésben látszanak pozitívumok is. 2017-ben 11 milliárd forinttal fognak nőni a dologi kiadások. Ez alapvetően a fenntartásra vonatkozik; azt gondolom, hogy ez az, amit mindenféleképpen teljesíteni kell, hiszen látjuk, hogy sajnos milyen állapotok vannak, ez mindenképpen szükséges. Illetve tartalmaz a költségvetés tényszerűen 28 milliárd forintos felhalmozási kiadást, amit alapvetően, remélhetőleg, új beruházásokra lehet majd fordítani. A probléma az, hogy nem látszik, hogy mégis mire fordítja, mire fordíthatja majd a minisztérium ezt a 28 milliárd forintot, mert míg egyébként bizonyos fejlesztések és programok évek óta folyamatosan látszanak a honvédség, illetve a minisztérium fejezeti kötetében, ilyen például a Gripen-bérlet, a Gripen-program, a gépjárműbeszerzési program, illetve a tábori vezetési és irányítási képességek, ezek folyamatosan meg vannak jelenítve a költségvetésben, és egyébként a hosszú távú kihatása is évekre lebontva látszik ebben. Ennél a 28 milliárd forintnál teljes homály fedti ezt a történetet, annyi látszik, hogy az elfogadott tízéves fejlesztési terv, ami sajnos újabb évek óta titkos, illetve a honvédelmi szakpolitikai program elemei lehetnek ebben a pluszforrásban, de ugye nem tudjuk, hogy mik a konkrétumok.

Ez egyébként még a források felhasználását tekintve aggasztó, hiszen, mondom, ez egy pozitívum, hogy megjelenik ez a 28 milliárd forint, viszont a felhasználást tekintve nem felejthetjük el, hogy pontosan most fogadta el az Országgyűlés - kormánytöbbséggel - azt a biztonsági és védelmi beszerzésekről szóló törvényt, ami egyébként olyan beszerzési ügyleteket foglalt törvénybe, és ilyen lehetőségeket biztosít törvényi szinten, mint amit láthatunk például 2014-ben a Mi-8-as helikopterek megvásárlásánál; ugye, mindenféle hirdetés, pályázat nélkül, szinte pár nap alatt a semmiből jelentek meg ezek a gépek. És hasonló eset történt, hirdetés és pályázat nélkül, a Belügyminisztérium MD helikopterbeszerzésével kapcsolatban mindössze körülbelül másfél hónappal ezelőtt. Tehát ezek azok az eljárás-módok, amiket az önök által elfogadott törvény ténylegesen törvényi szintre emel, és kibővíti ezeknek a hirdetés nélküli, a nyilvánosság teljes kizárásával történő beszerzéseknek a körét. Tehát tartok tőle,

hogy amennyiben ez a forrás felhasználásra kerül, akkor ilyen módon történhet meg. Valamilyen biztosítékot, azt gondolom, hogy szükséges lenne erre kitalálni. Mi mondtuk, hogy ne fogadja el az Országgyűlés ezt a védelmi beszerzési törvényt, és a mai napig is azt tartjuk, hogy ezt nem szabad hatályban tartani. Törvényre szükség van ezen a területen, viszont ténylegesen egy kiegyensúlyozottságot és transzparenciát kell mutasson ez. És hozzáteszem, ez nemcsak a magyarországi bizalom miatt lenne fontos, hiszen a magyar lakosság az, amely az adóforintjaiból fenntartja és fejleszti a Magyar Honvédséget - természetesen, amennyiben éppen a kormány is úgy dönt -, hanem a nemzetközi transzparencia miatt is rendkívül fontos, hiszen szövetségi rendszerben vagyunk, és a beszerzések, azt gondolom, mindig is kényes téma tud lenni.

Még szeretnék pozitívumot kiemelni: a honvédelem érdekében tevékenykedő civil szervezetek állami támogatásáról van szó. Ezen a területen egy jelentős emelkedés mutatkozik, azt gondolom, hogy ez nagyon dicséretes.

Az is látszik, hogy a 2017-es költségvetés tartalmazza azt az 5 százalékos illetményfejlesztést, amit a kormány megígért. Azt gondolom, hogy ez nagyon jó dolog. Illetve a honvédelmi illetményalap is mutat némi emelkedést. Szeretném arra felhívni a figyelmet, hogy sem a közszolgálati illetményalap, aminek változatlanul 38 650 forint a mértéke, nem változik semmit, sem pedig a közalkalmazottak, akik a honvédségnél közalkalmazotti státuszban dolgoznak, nem kapnak semmilyen pluszforrást. Azt gondolom, hogy ez tarthatatlan, 2008 óta nem volt ennek a két körnek és két állománynak semmilyen ilyenfajta bérfejlesztése, ezt mindenféleképpen orvosolni kell. Tudjuk azt, hogy milyen óriási létszámihiány van a Magyar Honvédségnél, a vezérkari főnök által beismertem is 5500 fő, de valószínűsíthető, hogy nagyobb számról beszélünk, és hihetetlenül leterhelt az állomány, óriási igénybevételnek vannak kitéve. Ezt nem lehet a maximumig feszíteni, így is már, azt gondolom, hogy 120 százalékon teljesít az állomány, igenis a létszám feltöltésére és emellett az illetmények fejlesztésére van szükség.

És mielőtt azt mondaná bármikor is a kormány, hogy a honvédség létszáma megnőtt 200 fővel, itt szeretném leszögezni, hogy mutat 200 fős emelkedést a honvédség létszáma, viszont ez az újpesti Károlyi Kórház Honvédkórházba történő integrációja miatt következik be, ami, azt gondolom, hogy egyébként Újpesten elég nagy bonyodalmakat okoz, tehát körülbelül 160 ezer embert érint az, hogy mostantól egyébként nem a Károlyi Kórházba mennek, hogyha orvosi ellátásra van szükségük.

Itt viszont szeretném kiemelni az óriási orvoshiányt, ami látszik, hogy Magyarországon a teljes egészségügyben jelen van, és kifejezetten krízishelyzet alakul most már ki Magyarországon. Egyébként a Magyar Honvédséget sem kíméli ilyen szempontból ez a helyzet, kiderült egy nemrég tartott konferenci-

án, hogy csak az alakulatoknál 50 százalékos hiány van, tehát a státuszoknak csak a fele van feltöltve. És kiderült az is a konferencián, hogy a műveletek egyharmadát nem tudják egészségügyi biztosítással lefedni. Hadd idézzek egy konkrét mondatot a konferenciáról: „Mindezek alapján egyértelmű, hogy a katonarvosok hiánya veszélyezteti a Magyar Honvédség működését.” Az ezzel kapcsolatos hírekben volt pár megnyilatkozás a Honvédelmi Minisztérium részéről, hogy esetlegesen gondolkodnak egy életpálya kialakításában és valamilyen megoldásban; azt gondolom, hogy ezt ténylegesen nagyon szükséges megtenni, és ezt mielőbb meg kell valósítani, hiszen tarthatatlan ez az állapot most már.

Szeretném azt kiemelni, hogy a Katonai Nemzetbiztonsági Szolgálat költségvetése nem tartalmaz 2017-re pluszforrásokat, egyedül dologi kiadásokra 500 millió forinttal nőnek a lehetőségek. Azt gondolom, mindannyian látjuk azt, hogy milyen a biztonságpolitikai környezet, és hogy az milyen irányba változik, hogy a Magyar Honvédség és szervezetei, beleértve egyébként a szolgálatot is, milyen igénybevételnek lehet kitéve, és hogy feladatai egyre csak nőnek, ezt figyelembe véve, azt gondolom, hogy nagyobb forrásokra lenne szükség itt.

A mai napig látszik, hogy a Magyar Futball Akadémia Alapítványt nagyon fontosnak tartja a minisztérium támogatni, ismét 50 millió forintos támogatás van erre az évre is kijelölve. Én azt gondolom, hogy ennek inkább a Szociálpolitikai Közalapítványnál lenne a helye, aminek jelenleg az előirányzata 63 millió forint lesz 2017-re.

Engedjék meg, hogy annyit kiemeljek, hogy 2015-ben a benyújtott segélykérelmek, tehát amikor az állomány benyújtott segélykérelmet, 2212 alkalom volt, és 2015-ben illetményelőleg-kérelmet 1600 esetben nyújtottak be.

(10.30)

Tehát ezek azok a számok, amelyek mutatják, hogy igen, valósult meg illetményfejlesztés, az is tény, hogy az állománynak csak egy részét érinti, hiszen a közalkalmazotti státuszban lévők egyáltalán nem érintette, a mai napig látszik az, hogy nehéz helyzetben van a Magyar Honvédség állománya. Tehát kifejezetten tényleg a jövőre is gondolva, illetve az állomány jelenlegi helyzetét orvosolva szükség van az életpálya további finomítására és tényleges megbecsülésre, amit nem csupán az illetményekben kell kifejezésre juttatni, hanem a munkakörülmények javításában, hogy egyáltalán legyen eszköz a Magyar Honvédségnél, amit az állomány tud használni.

A mai napig nem látszik a költségvetésben sem a szállító helikopterek beszerzésének a kérdése - nagyon sokszor elmondtam itt a Ház falai között, nem mennék bele a részletekbe, de 2014 óta ígérgetik folyamatosan, és ténylegesen létkérdés, nem csak

katonai szempontból, polgári, civil szempontból is létkérdés, hogy legyenek a Magyar Honvédségnek üzemképes helikopterei -, illetve a merevszárnyas szállítóképesség megújítása sem látszik egy pillanatra sem, azt gondolom, az is inkább a megszűnés felé tendál jelenleg sajnos. Úgyhogy valamit muszáj lenne tenni ezzel kapcsolatban.

Nem látszik a költségvetésben az, amit Lázár János egy félmondattal említett egy kérdésemre a volt Honvéd Egészségpénztár tagjaival kapcsolatban, hogy majd talán a költségvetésnél valamilyen formában - juttatás, egyéb formában - ők esetleg azt a pénzt visszakaphatják, hogy ezen gondolkodik a kormány. Hát lehet, hogy gondolkodik, de mondjuk, a '17-es költségvetésben nem látszik az, hogy azok az emberek, akiknek egyébként eltűnt a pénze a Buda-Cash Brókerház botrányában, visszakapnák. És mondom, itt katonák, rendőrök, nemzetbiztonsági dolgozók pénzeről beszélünk.

Egyértelmű, hogy a Magyar Honvédség állományát szükséges feltölteni. Ezzel kapcsolatban volt határozati javaslatunk, ezt leszavazta a kormány. Én azt gondolom, hogy ha így nem is támogatták a javaslatot, saját jól felfogott érdeke a kormánytöbbségnek és a Honvédelmi Minisztériumnak is, hogy feltöltse a Magyar Honvédség állományát.

Tehát röviden összefoglalva úgy jellemezhetjük a Magyar Honvédség helyzetét, hogy az a minimális, 0,1 százalékos emelkedés látszik a '17. évre, amit a kormány egyébként határozatban is leszögezett. Annak örülök, hogy legalább Varsóba nyáron nem szégyenkezve fog érkezni az ország ilyen szempontból, de az is igaz, hogy ez azt jelenti, hogy épphogy csak megnyitották az oxigénpalackot a lélegeztetőgéphez, ettől még a beteg nem fog felkelni és nem fog tudni járni. Úgyhogy azt gondolom, sokkal következetesebb politikára van szükség.

A politikának az a felelőssége, hogy biztosítsa a szükséges forrásokat és a megfelelő működést és fejlesztéseket annak a szervezetnek, ami Magyarország polgárai biztonságának az egyik legfontosabb garanciája.

Köszönöm szépen. *(Teleki László tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Vargha Tamás államtitkár úrnak, Honvédelmi Minisztérium. Államtitkár úr, öné a szó.

VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Először is szeretném megköszönni képviselő asszonynak, hogy elismerte azt a teljesítményt, amit a magyar katonák az elmúlt évben nyújtottak; ezt képviselő asszony minden alkalommal megteszi, köszönjük, hogy ebben együtt tudunk gondolkozni és hasonlóan gondolkozunk. Azt is köszönöm, hogy a költségvetésben meglátta a pozitívumokat, hiszen valóban benne vannak és láthatóak.

Képviselő asszony az elmúlt hét évről beszélt - ez a 2017-es költségvetés, és 2010-ig visszamenőleg hét évet visszautazott az időben -, és azt mondta, hogy hét évvel ezelőtt, 2010-ben egy beteget kaptunk a kormányváltáskor. Ha még néhány évet 2002-ig visszamegyünk - hiszen vissza kell mennünk, mert meg kell vizsgálni azt, hogy a beteg 2010-ben mitől volt beteg, miért szorult kórházi kezelésre -, akkor azt látjuk, hogy 2002 után a két egymást követő szocialista kormányzat az akkori honvédelmi miniszterek, először Juhász Ferenc, aztán Szekeres Imre vezetésével következetesen és kíméletlenül visszafejlesztették és leépítették a Magyar Honvédséget, és a beteg így lett súlyos beteg 2010-re az ő tevékenységük következtében. Ehhez hozzá kell számolnunk azt a munkát is - idézőjelben -, amit a magyar gazdaság tönkretételével végeztek. Tehát 2010-ben nemcsak a Magyar Honvédség volt rossz állapotban, hanem az ország is rossz állapotban volt, és 2010-ben kezdtük módszeresen, természetesen lépésről lépésre a gazdaságot helyrehozni, hiszen ez a záloga annak, hogy a Magyar Honvédséget is lehessen fejleszteni.

Nem forráskivonás történt, hanem a gazdasági realitások figyelembevétele, ami akkor nem tette lehetővé a költségvetés bővítését. De a magyar kormány akkor azt vállalta egy kormányhatározatban, hogy nem csökkenti a Magyar Honvédség költségvetését, és azt is vállalta, hogy 2016-tól viszont a GDP 0,1 százalékaival emelni fogja, hiszen akkor úgy láttuk, láthattuk, hogy 2016-ban lesz a magyar költségvetés olyan állapotban, hogy a Magyar Honvédség és a Honvédelmi Minisztérium fejezetének a költségvetése is emelhető lesz. Tehát ez a 2010-es állapot, a beteg állapota a 2002-től 2010-ig történt események következménye.

Képviselő asszony említette a beszerzéseket. Valóban, a mintegy 20 százalékos bővülés - amivel GDP-arányosan 0,9 százalékos körüli arányra emelkedik a honvédelmi költségvetés mértéke - egy része a legfontosabb, a katona, a honvéd illetménye, amelyet az elmúlt évben 30 százalékkal, a következő négy esztendőben az akkori bázishoz képest minden január 1-jén 5 százalékkal emelünk. Én azt gondolom, hogy katonáink, akik ebben a pillanatban, ezekben a percekben is végzik azt, amire ők felelősök, védik Magyarországot, a magyar határt, Európát, az európai határt, igenis megérdemlik, hiszen ha visszaemlékezünk, 2002 előtt, az első Orbán-kormány idején volt jelentős illetményemelés a Magyar Honvédségnél. Tehát a forrásbővülés egyrészt fedezetet nyújt erre. És mivel a legfőbb érték a katona, a honvéd, az illetmény mellett az ő egyéni felszerelésének a fejlesztése a másik fejlesztési fókusz, amire koncentrálnunk, az egyéni felszerelés modernizálása, hiszen a katona attól katona, attól érzi magát katonának, hogy egyenruhája van, fegyvere van, felszerelése van. Ez a legfontosabb tehát az elkövetkezendő évben.

Képviselő asszony említette a Károlyi Kórházat is, hiszen a Magyar Honvédség része a Honvédkór-

ház, az Egészségügyi Központ. A világ nem abba az irányba halad sem egy kórházon belül, sem pedig egy városon belül a kórházi ellátás tekintetében, hogy egy kórházon belül külön-külön épületekben, pavilonrendszerben lássuk el a betegeket, és nem afelé halad a világ, hogy egy városon belül sok-sok kis kórház legyen. A Honvédkórház Magyarország legkorszerűbb kórháza. Én azt gondolom, hogy azok a budapestiek, akik most a Honvédkórház ellátási körzetébe kerültek, Magyarország egyik legmodernebb kórházában gyógyulhatnak a jövőben, és ezzel nem visszaléptünk, hanem előreléptünk, hiszen erre felé halad a világ.

Nagyon fontos a sport, hiszen a sport, a kiképzés, a katonáskodás, a honvédség nagyon is összefüggő fogalmak. Ebben is szeretnénk az elkövetkező időben előrelépni, hiszen nagyon fontos, hogy a fiatalok, a fiatal férfiak és ma már a fiatal nők is állóképes, edzett fiatalokként kezdhessék el felnőtt életüket, és ennek része a sport is. Tehát azt gondolom, hogy a sport támogatása, a sport mint nevelés támogatása a jövőben is a figyelmünk középpontjában lesz.

(10.40)

Képviselő asszony újból megemlítette a helikopterbeszerzést, és a merevszárnyas képességet. Ha visszatekintünk az elmúlt hét évre, akkor azt látjuk, hogy minden alkalommal, amikor a magyar gazdaság tudott egy lépést előre lépni, akkor a költségvetés is lépett egyet előre.

Felzólalásának elején említette az áfacsökkenést. Én pontosan már nem emlékszem az áfacsökkenések kronológiájára 2002 és 2010 között, egyre emlékszem, hogy a 2006-os választások előtt a Szocialista Párt, az akkori koalíció, csökkentette az áfát, majd miután megnyerte a választást, visszaemelte arra a szintre, amiről lecsökkentette - az egész csak egy választási fogás volt. Erre biztosan mindenki jól emlékszik itt Magyarországon.

Tehát az a filozófiánk, hogy a személyi jövedelemadó mértéke alacsony, 15 százalék, és az áfabefizetésekben ez egy szolidaritáselven működő világ, azt gondolom, a költségvetés, az állami pénz... - nem az állam pénze, az mindannyiunk pénze, és mindannyian a befizetett járulékokon, adón, társadalombiztosítási járulékon, nyugdíjjárulékon keresztül tesszük bele a saját magunk részét a mi közös pénzünkbe. Ez a Magyarország közös költségvetése, közös pénze. Ebben a mi filozófiánk az, hogy ilyen módon tudjuk valamennyire igazságossá tenni azt, hogy mindenki erejéhez és képességeihez mérten tegyen be a közös kasszába, és amikor tudunk lépünk egyet előbbre. Mindkét képesség természetesen nagyon fontos: mind a forgószárnyas, mind a merevszárnyas képesség, és az elkövetkezendő években minden bizonnyal ezekre is sor fog kerülni.

Említette a képviselő asszony a Honvéd Egészségpénztárat, amely a nevében honvéd csak, nem

tartozik a Honvédelmi Minisztériumhoz, de a kormánynak volt egy kezdeményezése; sajnálatos módon, ha jól emlékszem a Szocialista Párt nem szavazta meg azt a Ház előtt fekvő javaslatot, amelynek az volt a célja, hogy az ilyen típusú visszaéléseket megakadályozza.

Én azt gondolom, egyetértek képviselő asszonyval, amikor úgy fogalmazott, hogy Varsóba nem szégyenkezve megyünk, a varsói csúcsra, idén júliusban a varsói NATO-csúcsra. De eddig sem kellett szégyenkeznünk, ezzel a teljesítménnyel sem kellett szégyenkeznünk, bármerre jártunk a világban, vagy bárki érkezett hozzánk a NATO- szövetségesek közül látogatóba Magyarországra. Mindenki minden egyes alkalommal elmondta, hogy Magyarország erején felül teljesít, kiválóan teljesít a missziókban, európai uniós, ENSZ- vagy NATO-, vagy egyéb szövetséges koalíciós missziókban.

A magyar katonák mindenhol erejükön felül kiválóan teljesítenek. Magyarország méretéhez, a Magyar Honvédség méretéhez képest az ezerfős ambíciószint, amit évek óta tartunk, elismerést vívott ki minden szövetségesnél, tehát nemcsak Varsóba nem kell szégyenkezve mennünk ezzel a teljesítménnyel, hanem eddig sem kellett szégyenkeznünk; és ezt innét is köszönjük a magyar honvédeknek, a magyar katonáknak, hiszen az az ő teljesítményük és az ő érdemük. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Felzólalásra következik Földi László képviselő úr, KDNP-képviselőcsoport. Öné a szó, képviselő úr.

FÖLDI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Az előttünk lévő törvénytervezetről nagyon sokat elmondtunk már, és a kormánypárti képviselőtársaim, ugye, említették, hogy mindenki egyet előreléphet, ez az otthonteremtés és az adócsökkentés költségvetése lesz '17-ben.

Ellenzéki képviselőtársainktól hallottuk, hogy ez a költségvetés szemfényvesztéses ámitás, a vidék kiéheztetéséről szól, tönkreteszi az egészségügyet, tönkreteszi a közoktatást; hát én ezeket szeretném, ezt a szemfényvesztést, ámitást minden területen valamilyen módon cáfolni.

Azt mondjuk, hogy elindult egy életpályamodell például a rendvédelmi szerveknél vagy az oktatásban dolgozóknál. És az nem szemfényvesztés, hogy az én feleségem, aki beosztott nevelőként dolgozik egy általános iskolában, és mondjuk, százezer forinttal több fizetést hoz haza, mint korábban hozott, ez nem szemfényvesztés, ez tény, és ez nem ámitás. És hogy az életpályamodell keretében a pedagógusoknál tovább folytatódik a következő évben is egy 5 százalékos bérfejlesztés, ahogy a korábbi sem volt szemfényvesztés és ámitás, ez sem lesz az.

Ma reggeli hírként hallottam, ahogy jöttem ide föl Pestre, hogy a köznevelési kerekasztalban elfoga-

dott megállapodásokat a kormány teljes egészében betartja, és többek között a nyugdíj előtt álló pedagógusok pedagógus II. besorolása, ami körülbelül 16-17 ezer pedagógust érint - január 1-jétől automatikusan megkapják a pedagógus II. besorolást, ami több ezer forintos béremeléssel jár ezen tanítók, tanárok számára.

Az oktatás területén szóba kerül rendszeresen a gyermekszegénység, a gyerekeknek az étkezési támogatása. Nagyon jól emlékszem iskolaigazgató koromból arra, hogy milyen támogatásokat kaptunk - időzjelben - a gyerekek étkeztetésére. Egyedül a három- vagy többgyerekes családoknál volt az, hogy 50 százalékos térítési díjat fizettek, a többit mindenkinek meg kellett fizetnie.

Most azt tapasztaljuk, hogy a gyerekek nagy része ma már az iskolákban ingyen étkezik, nem beszélve az óvodáról és a bölcsődéről. És ha azt veszem alapul, hogy korábban mennyit szidták a tankönyvet, a tankönyvproblémát, merthogy drága a tankönyv, most 2017-re már az ötödik évfolyam ingyen kapja meg a tankönyvet. Tessék ezt kiszámolni, két-, háromgyerekes családoknál ez 30 vagy 50 ezer forintot is jelenthet adott esetben.

Azt mondták ugye, hogy szemfényvesztés az egészségügyi fejlesztés. Az elmúlt években több tíz milliárd, azt hiszem, talán több száz milliárd forintnyi fejlesztés történt az egészségügyben, és ahogy hallottuk, a bérfejlesztés is elindult, és a következő évi költségvetés is bizonyos bérfejlesztésekkel bír az egészségügy területén.

Szó volt arról, hogy a munkahelyteremtés területén kevesebb munkahely létesült, mondták ellenzékiek, és csak a közmunkaprogram volt fontos. Ezt én nem így látom helyben sem egészen. Tehát azt tapasztalom - noha a mi vidékünk nem egy nagy ipari központ - a mi vidékünkön, hogy kis- és közepes vállalkozások a maguk erejéből adott esetben képesek arra, hogy új munkahelyeket teremtsenek, erre volt példa éppen legutóbb Cegléden egy 42 új munkahelyet teremtő varrodának a megépítése.

Azt hiszem, hogy itt szólnom kell egypár szót Pest megye kapcsán; hiszen, mint ahogy kedves képviselőtársaim előtt is ismert, Pest megye a központi régióhoz tartozik még most is, reményeink szerint 2018-tól már nem. Ugyanakkor a mostani uniós költségvetésben Pest megye nagyon kevés uniós forráshoz juthat. Ennek okán Pest megye 12 egyéni választott képviselője a kormányhoz fordult segítségért, és a 2017. évi költségvetés már tartalmaz bizonyos összeget elkülönítve Pest megye fejlesztésére. Nem annyit, mint amennyit reméltünk, de ez is nagyon sokat ér, különösképpen Pest megye elmaradottabb részein, mint a nagykátai járás, a ceglédi járás, a nagykőrösi járás és azok környéke.

Nagyon fontos, KDNP-s képviselőként kiemelkedően fontos az otthonteremtés ügye.

Azt is tapasztalom helyben, Cegléden és környékén, hogy egyre többen érdeklődnek. Engem is, munkatársaimat is és a bankokat is nagyon sokan

felkeresik ebben az ügyben, hogy milyen módon tudják a CSOK-ot igénybe venni, hogyan tudnak saját otthonhoz, saját lakáshoz jutni. Ez sem ámitás és nem szemfényvesztés. Igénylik az emberek, és nagyon is szeretik ezt a megoldást.

(10.50)

Az sem szemfényvesztés és nem ámitás, hogy csökken a kétgyerekesek adókedvezménye, a gyerekek utáni adókedvezmény. Nagyon sok olyan ismerősöm van, aki 3 gyerekkel, például 3 gyerekkel is rendelkeznek, és nem fizetnek szja-t, mert a gyerekek után járó szja-kedvezmény megilleti őket, és ez bizony a jövedelmükben meglátszik. És amikor arról beszélünk, hogy szemfényvesztés és ámitjuk a lakosságot, ezeket a tényeket figyelembe kell venni ahhoz, hogy ez egy valós helyzet, egy valós költségvetés, és nagyon bízom benne, hogy valószínűleg bizonyos módosításokkal, de a költségvetést a Ház el fogja fogadni, és valóban a következő költségvetési esztendőben mindenki egyet előbbre léphet, és a KDNP parlamenti frakciója éppen ezért támogatja a jövő évi büdzsét. Tisztelettel kérem képviselőtársaimat, önök is támogassák! Köszönöm szíves figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Farkas Gergely képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport. Öné a szó, képviselő úr.

FARKAS GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Érdeklődéssel hallgattam Hollik István KDNP-s képviselő felszólalását a fiatalok kapcsán, ugyanis jómagam is ebben a témakörben szeretnék hozzászólni, de az volt a benyomásom, minthogyha két különböző világról beszélünk. Az ő propagandisztikus és a problémákkal szembenézni nem tudó beszéde ugyanis lehet, hogy egy IKSZ-es vagy egy fidelitatos gyűlésen még helytálló lett volna, még akár bólogattak volna is a fiatalok, de minden más fiatal, úgy gondolom, kineveti ezt a fajta egyoldalú bemutatását a jelenlegi helyzetnek. Hollik Istvánnak ugyanis sikerült 20 percet úgy beszélnie a fiatalokról, hogy még az elvándorlás problémáját ki nem ejtette a száján. Tehát erről a kérdéstről, amely Magyarországon ma több százezer fiatalot sújt, több százezer fiatal kényszerül külföldre menni, ő erről egyszerűen nem szólt. Tehát így sikerült neki 20 percet beszélni, sőt olyan kijelentéseket engedett meg magának, hogy 2017 a fiatalok költségvetése. Hát, sokkal inkább az elvándorolt fiatalokról való lemondás költségvetése ez, amit láthatunk tervezetként.

Miért is beszélek én az elvándorlásról? Minden felmérés, statisztika bemutatja azt, hogy évről évre növekszik azok száma, akik akár csak ideiglenesen, akár hosszabb időre, de külföldre kényszerülnek.

Úgy gondolom, ez a tendencia ijesztő. Sokat lehetne erről beszélni, mi is említettük már sokszor a nyugdíjrendszer fenntarthatóságán keresztül, a magyar értelmiség helyzetét a külföldre való vándorlás milyen mértékben veszélyeztetné, és még lehetne sorolni a demográfiai problémákon át, hogy milyen következményekkel jár ez a jelenség. Ezzel ellentétben, ennek ellenére önök nem képesek szembenézni ezzel a problémával.

Két évvel ezelőtt, amikor önök azonban a „gyere haza” alapítványt, a „Gyere haza, fiatal” alapítványt létrehozták, egyfajta reménysugár mutatkozott, hogy mégiscsak látják ennek a problémának a súlyosságát, és hajlandók is tenni ennek érdekében. Miről is tanúskodott az, hogy egy ilyen alapítványt, egy ilyen szervezetet önök életre hívtak? Egyrészt tanúskodott arról, hogy mégsem biztos, hogy kalandvágyból mennek a fiatalok külföldre, ugyanis ha kalandvágyból mennének, akkor nem lenne szükség egy ilyen intézményre, amely segítséget nyújt nekik a hazajövetel szempontjából, hisz ha kalandvágyból mennének, akkor az önök logikája alapján előbb-utóbb ezt megunják vagy kiélik magukat, azután hazajönnek maguktól. De az, hogy létrehozták ezt az alapítványt, mutatja, hogy önök sem állítják már, hogy kalandvágyból mennének ezek a fiatalok.

Sokszor el szokták mondani, hogy akkor jó egy kormány tevékenysége, hogyha képes hazahívni a fiatalokat. Ezzel a saját maguk tevékenységéről állítanak ki bizonyítványt, bemutatják azt, hogy az önök kormánya nem ilyen, az önök kormányzása nem jó, nem képes hazahívni a fiatalokat, és ezt is mutatja az, hogy létrehozták ezt az alapítványt, belátták, hogy az önök kormányzása, azok az intézkedések, amiket megtesznek, önmagukban nem elégségesek annak érdekében, hogy hazajöjjenek a fiatalok. És azt is belátták, hogy segítség kell a hazajutáshoz, sok ezer, sok tízezer fiatal van, aki hazajönne, hogyha segítenének neki munkát találni, a lakást, lakhatást megoldani, és egyéb olyan tényezőben, akár adminisztrációs dolgokban, ami megnehezíti a hazatérés lehetőségét. Ennek az alapítványnak a létrehozása tehát egyfajta reménysugár volt, hogy mégiscsak elindul valami.

Mondták önök, hogy kísérleti jelleggel indítják, de már két éve működik ez az alapítvány, kísérleti jelleggel az önök elmondása szerint, és hogy jövőre sem tervezik ennek a fejlesztését, azt jól mutatja a költségvetési támogatása ennek az egész kezdeményezésnek. Ennek az alapítványnak a fenntartója az Országos Foglalkoztatási Közhasznú Nonprofit Kft., amelyre tavaly is és idén is nem kevesebb és nem több mint 272 millió forintot szánnak. Önök kezde-

kellene csak kiterjeszteni a programot, hanem az egész nyugat-európai emigrációra vagy az ott élő fiatalokra, és nem százmillió forintot kellene szánni erre, hanem milliárdokat is akár.

Ezzel ellentétben önök jövőre is az egész Országos Foglalkoztatási Közhasznú Nonprofit Kft.-re 272 millió forintot szánnak, úgy, hogy ez az egész Nonprofit Kft. összesen 10 projektet kezel, ennyit irányít, és ebből csak egyik a „Gyere haza, fiatal” program. Tehát nem változtatnak azon a két éve előirányzott évi 100 millió forintos összegben, amivel próbálnak segíteni a fiataloknak. Mi úgy gondoljuk, itt ég a ház, itt nagyon nagy probléma van, itt nagyon nagy szükség lenne arra, hogy végre megtegyék azokat a hathatós lépéseket, amik valóban az elvándorolt fiatalok hazahozását tudják segíteni, és az itthoniak, az elvándorlásban gondolkodó itthoni fiatalok itthon tartását tudja elősegíteni. Pont ebből a célból nyújtottunk be mi egy komoly, 5 milliárd forintot előirányzó költségvetési módosító javaslatot, amely már valóban egy nagyságrenddel komolyabb összeget szán ennek a fontos célnak a megvalósítására.

Úgy gondolom, még ez az összeg sem elégséges ahhoz, hogy ilyen mértékben kezeljük azt a problémát, mint amilyen mértékű valójában, de talán ez egy olyan önök számára is elfogadható kompromisszumos megoldás, amely üzenet lenne a kint élő fiatalok felé, hogy fontosak, hogy szeretnénk őket hazahozni, szeretnénk ehhez segítséget nyújtani, a nagyságrendje pedig az önök által betervezett költségvetésbe messze beleférne, jóval többet költenek önök ennél kevésbé fontos célok megvalósítására. Bízom benne tehát, hogy nyitottak lesznek ennek a kérdésnek a rendezésére és egy ilyen irányú pozitív elmozdulásra.

Hollik István úgy fogalmazott, hogy 2017 a fiatalok költségvetése. Nézzük akkor, hogy mondjuk, az egyetemisták, főiskolások ösztöndíja szempontjából a fiatalok költségvetése mit eredményez. Miért is hozzuk fel ezt a kérdést? Azért hozzuk fel, mert 10 éve, nem kevesebb, mint 10 éve nem változott a tanulmányi és szociális ösztöndíjakra fordítható hallgatói normatíva, 10 éve nem emelték ezt. Ugye, önök nagyon sok esetben élnek azzal, hogy a nyugdíjakat az infláció mértékében, számos más dolgot az infláció mértékével növelik évről évre. Ebben az esetben 10 éve egy forintot nem változott a hallgatói normatíva, ezáltal pedig a felsőoktatásban tanulók szociális és tanulmányi ösztöndíja.

A problémát nemcsak a Jobbik mondja, ez nem egy pártpolitikai követelés tehát, hanem a HÖÖK is, a felsőoktatási hallgatók érdekvédelmi szervezete is régóta a zászlajára tűzte, konkrét javaslatot is kidolgozott, aminek a költségvetési hozománya, a költségvetési pluszforrásigénye 9 milliárd forint lenne, ennyi lenne az a pénz, amit a felsőoktatáson belül a hallgatói normatíva emelése igényelne, és ezáltal lehetővé tudnánk tenni, hogy nagyobb mértékben tudjuk támogatni a fiatalokat, már csak azért is, mert tudjuk nagyon jól, hogy az anyagi helyzet nagyon

nagy mértékben meghatározója annak, hogy ki képes felsőoktatásban tanulni, ki mer nekivágni egy diploma megszerzésének, és azt is láthatjuk, hogy itt az elmúlt években a felsőoktatásba jelentkező hallgatók számának csökkenése sok esetben anyagi problémává vált, anyagi problémák akadályozták meg a jelentkezést, ugyanis nagyon sokan az önkéntes által ajánlott diákhitelt nem szeretnék felvenni, nem szeretnék eladósítani magukat, ugyanakkor pedig a család anyagi helyzete nem teszi lehetővé, hogy sok esetben költségtérítéses, önköltséges képzésben részt vegyenek ezek a fiatalok.

(11.00)

Én tehát biztatom önöket, hogy a fiatalok költségvetése ilyen téren is mutakozzon meg, és fogadják el azt a módosító javaslatot, amely az ösztöndíjak emelésének kérdését kívánja rendezni.

Egy másik, felsőoktatással kapcsolatos kérdés a kollégiumok helyzete. Tudjuk nagyon jól, hogy országos szinten túljelentkezés van a kollégiumokban. Szintén nemcsak mi mondjuk, hanem a Fekosz, a Felsőoktatási Kollégiumok Országos Szövetsége és a HÖÖK is több felmérést készített ezzel kapcsolatban, ami két problémára fókuszál. Az egyik probléma a kevés kollégiumi férőhely, ahogy említettem, a másik pedig a színvonal kérdése. A felmérésben megállapították, hogy a lakhatás minden hallgató életében jelentős anyagi terhet jelent, míg egy kollégiumi szobához elérhető áron lehet hozzájutni. Ez nemcsak általánosságban igaz, hanem észrevehető az, hogy az elmúlt egy évben milyen robbanásszerű árnövekedés következett be az albérletpiacon, Budapesten főképp, de más megyeszékhelyeken, nagyobb városokban, főképpen az egyetemi városokban is. Ez tovább súlyosbítja a helyzetet, ezért nagyon fontos lenne kollégiumi helyet biztosítani a fiataloknak, mindazoknak, akik ezt igénylik. Nemcsak azért, mert a kollégium egyébként egy kiváló közösségi tér is, amely nagyon sok lehetőséget rejt magában - én is kilenc évet éltem kollégiumban, ezt megtapasztaltam személyesen -, de anyagi szempontból is könnyebbé teszi, segítséget jelent a fiataloknak. Ebből a szempontból is fontos lenne új kollégiumok építése vagy a jelenlegiek kapacitásbővítése.

A kollégiumok kapcsán a másik kérdés a színvonal kérdése. A kollégiumi szolgáltatások egységesítése és modernizálása elengedhetetlen a minőségi felsőoktatás megteremtéséhez. Itt néhány adatot gyorsan megemlítenék. A kollégiumok több mint felénél sem állagmegóvásra, sem fejlesztésre nem került sor az elmúlt öt évben. Fontos teendők vannak tehát a kollégiumok terén. Én kérem Hollik István képviselőtársamat és kormánypárti képviselőtársaimat, hogy ha valóban a fiatalok költségvetésének nevezik a jövő évi tervezetet, akkor ezekre is fordítsanak összegeket.

A doktoranduszok ösztöndíjáról beszélt Hollik István képviselőtársam, ami egyrészt egy pozitívum. Valóban a jövő doktoranduszainak ösztöndíjemelése - első lépésben 140 ezer forint, majd pedig 180 ezer forint - egy fontos és előremutató kezdeményezés. Azonban azzal a helyzettel is kell valamit kezdeni, amit a kormány kezdeményezése okozott, azzal az igazságtalan helyzettel, ugyanis a jelenlegi doktoranduszhallgatókra nem érvényes ez az emelés. Felmenő rendszerben fogják bevezetni, ami azt fogja eredményezni, hogy egy jövő évben doktoranduszi tanulmányait megkezdő fiatal már az első félévben 140 ezer forintot fog kapni ösztöndíjként, a második évtől pedig 180 ezer forintot, míg az a másik doktoranduszhallgató, aki a jövő évben harmadévesként végzi a tanulmányait, 100 ezer forinttal kell hogy beérje. Úgy gondolom, hogy a havi ösztöndíjban megmutatózó akár 80 ezer forintos különbség nagyon komoly igazságtalanság a rendszerben, ezért fontos lenne a jelenleg is doktoranduszképzésben részt vevők ösztöndíjának az emelése is, nem pedig csak felmenő rendszerben bevezetni ezt a rendszert.

Hollik István képviselőtársam hosszan beszélt arról, hogy a káros szenvedélyek kapcsán milyen előremutató lépések történnek a költségvetésben. Én figyelmesen hallgattam Hollik István képviselőtársamat. Ezek szerint akkor én valamit nem vettem észre, ugyanis a kábítószer-fogyasztás megelőzésével kapcsolatban vártam volna, hogy képviselőtársam elmondja, milyenfajta pozitív lépések történtek. Ehhez képest erről egy szót sem szólt. Márpedig, ha káros szenvedélyekről beszélünk, akkor nehéz károsabb szenvedélyt említeni, mint a drogfogyasztás, a kábítószer-fogyasztás, főleg napjainkban, amikor a dizájn drogok piaca virágzik. Gyakorlatilag úgy lehet dizájn drogot rendelni az interneten, mintha egy pizzát rendelne egy fiatal, annyira nem tudják a hatóságok és a különböző jogszabályok követni ezeket a vegyületekből összeállított különböző minőségű anyagoknak a rendszerét. Fontos lenne tehát, hogy a dizájn drogok virágzásának idején, amikor is minden ötödik fiatal próbált már ki drogot, kábítószerrel, akkor ilyen téren is előremutató javaslatokkal éljen a költségvetés.

Ehhez képest mit látunk? Azt látjuk, hogy - kicsit visszatekintve az időben - 2004-ben még 1,8 milliárd forint szerepelt a költségvetésben azon címszó alatt, hogy a kábítószer-fogyasztás megelőzésével kapcsolatos feladatok; 2010-ben már kevesebb mint 1 milliárd forint. És mit látunk ma? 2014-ben és az idei költségvetésben is 351 millió forintot szánnak erre a célra. Miközben tehát Hollik István képviselőtársam a káros szenvedélyek kapcsán előremutató javaslatokról beszélt, azt kell látnunk, hogy 2004-ben 1,8 milliárd forintot fordítottak a kábítószer-fogyasztás megelőzésére, most pedig 351 milliót; ez gyakorlatilag hatoda a 2004-es összegnek. Úgy gondolom, hogy nagyon komoly visszalépés történt, ami a fiatal nemzedék szempontjából ijesztő, hisz tudjuk

nagyon jól, hogy a prevenció lenne az egyik legfontosabb ezen a területen.

Egy utolsó területet szeretnék megemlíteni. Ha már ennyire fontosnak tartják az ifjúság kérdését, akkor azt tanácsolnám a kormánypártnak, hogy a fiatalokat képviselő, a fiatal szervezetek ernyőszervezeteként működő Nemzeti Ifjúsági Tanács költségvetési támogatását végre teremtsék meg. Teremtsék meg annak a lehetőségét, hogy kormányoktól függetlenül olyan forrást találjanak ennek a szervezetnek a finanszírozására, amely segítségével el tudja látni a feladatát, amely segítségével tudja képviselni a fiatalokat, tudja képviselni az ő érdekeiket, össze tudja fogni az országban működő akár helyi, akár regionális, akár országos fiatalokkal kapcsolatos szervezeteket. Nagyon fontos ennek a szervezetnek a működése, örülünk is, hogy néhány évvel ezelőtt az Európai Unió államai közül utolsóként nálunk is megalakult ez a tanács. Én arra kérem önöket, hogy teremtsék meg ennek a függetlenségét és a finanszírozását annak érdekében, hogy a célját be is tudja tölteni. Mi erre vonatkozólag is módosító javaslattal éltünk. Bízom benne, hogy önök ezt támogatni fogják.

(Az elnöki széket Sneider Tamás,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Befejezésül pedig azt kell mondanom, hogy mindaddig, amíg ténylegesen a problémákról, leginkább az elvándorlás problémájáról nem beszél a kormánypárt, nem néznek szembe ezzel a súlyos helyzettel, addig a kormánypárti képviselők, és akár Hollik István képviselőtársam is, aki a fiatalokról beszélt, olyan lesz, mint az a cégvezető, aki nagyon szépen hangzó ajánlatokat, fejlesztési terveket mond el munkatársainak az értekezleten, csak közben azt nem veszi észre, hogy a munkatársai már rég felmondtak vagy felmondófélben vannak, és gyakorlatilag nincs kivel vezetnie a céget. Jelenleg ez a helyzet, Magyarország olyan helyzetben van, hogy a fiatalok elmennek innen, mert olyan az ország helyzete és annyira kevésnek tartják azokat a fejlesztéseket, azokat az előrelépéseket, amikről itt egy propagandisztikus beszédet hallhattunk KDNP-s képviselőtársaimtól.

Azt kérem, hogy kapjanak észbe és foglalkozzanak érdemben sokkal nagyobb mértékben a fiatalokkal. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat. Megadom a szót Csizi Péter képviselő úrnak.

CSIZI PÉTER (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Azt gondolom, nem túlzok, ha azt mondom, hogy egy parlamenti évadban a költségvetési törvény megtárgyalása, a költségvetési irányelvek és számok megvitatása az egyik, ha nem a legfontosabb téma. Nem kevés időt is szentelünk erre, hiszen itt nemcsak számokról van szó,

hanem a számok mögött nagyon sok üzenet van. Azok az üzenetek, amiket végig kell nézni, végig kell látni, át kell beszélni a vitában, amelyek alapján láthatják a politikusok, a képviselők, a sajtó munkatársai és az ország lakossága, hogy milyen irányban halad az ország, és az elkövetkezendő rövid egy-két éves időszakban milyen előremozdulás, milyen fejlesztés, vagy esetleg milyen nehézség várható.

Fontos leszögezni, hogy a költségvetésnek túl azon, hogy irányt kell szabnia, nagyon fontos feladata, hogy betartható is legyen. Folyamatosan halljuk az ellenzéki szirénhangokat - nincs ezzel gond, amíg világ a világ, mindig is így lesz, hogy az ellenzék többet is tud mondani annál, mint amit a kormány tesz az asztalra -, és e szirénhangok mögött természetesen van olyan valós cél is, amit ki ne szeretne. Ki ne szeretne adót csökkenteni, ki ne szeretne a közszférának több bért juttatni? S beszéljünk egymással őszintén, tudjuk azt is, hogy egyébként még meg is vannak a lehetőségei egy költségvetésnek, hogy a számok, a szavak mezején tegyen ilyen vállalásokat. De nem az a kérdés, hogy milyen vállalásokat teszünk, hanem hogy abból mit tartunk be.

(11.10)

Emlékszem arra, amikor száznapos programokkal nagyon hangzatos ígéreteket tudtak a gyakorlatban megvalósítani, és egy-két vagy három évet követően gyakorlatilag csődbe ment az ország, csődbe mentek az önkormányzatok, és az eladósodottság miatt sok esetben sajnos a háztartások is.

Sokat vitatkozunk a magyarországi költségvetésről és gazdasági helyzetről, de azt gondolom, abban azért egyet tudunk érteni, hogy az elmúlt években, az elmúlt öt esztendőben a költségvetés amit letett az asztalra itt még javaslat formájában, az gyakorlatilag tartható volt.

Miniszterelnök úr is sokszor hangsúlyozza, hogy úgy lehet gesztusokat tenni a lakosságnak, úgy lehet az életszínvonalon erősíteni, javítani, ha arra igenis van kézzelfogható gazdasági háttér és gazdasági alap.

Tehát a mostani költségvetésnek, amit tárgyalunk és ami előttünk van, az az egyik nagy előnye, hogy kiszámítható és tartható, és azt gondolom, hogy mindannyiunk számára örömteli az az elképzelés, amit a kormány képvisel, miszerint olyan költségvetést kell idehozni az Országgyűlés elé és ezáltal elfogadtatni Magyarország polgáraival, amely költségvetésben a bevételi oldal egyezik a kiadási oldallal. Addig nyújtózkodjunk azon a bizonyos gazdasági takarón, amíg lehetőségünk van, nem szabad az országot eladósítani.

Amikor költségvetést nézünk és keressük benne az üzeneteket, mindenki mást néz. Mi magunk egyéni képviselők, akik a mandátumunkat közvetlenül az emberektől kaptuk, keressük azokat a pontokat, amelyekkel nevesítve van az a település vagy azok a települések vagy az a megye, ahogy Földi képviselő

úrtól hallhattuk, amit és akiket, az ott élőket képviseljük.

A magam nevében először is örülök annak pécsi országgyűlési képviselőként, hogy az elmúlt öt esztendőben mindig találtam olyan számokat, olyan sorokat, ahol nevesítve van a város, ahol nevesítve vannak azok a problémák, amelyek megoldásához a magyar kormányzat és a magyar parlament a költségvetésen keresztül segítséget nyújt Pécsnek és a pécsieknek.

Emlékezzünk vissza, hogy voltak olyan időszakok, amikor a helyi vezetők - mondjuk, szocialista kormányok idején szocialista vezetők is, Pécs városában is volt ilyen - aggódva tekintettek az adott költségvetés-tervezetre, már-már azt mondom, hogy remegő gyomorral nyitották ki, hiszen abban sajnós azt látták, hogy milyen többletterheket ró az önkormányzatokra a kormányzat úgy, hogy közben egyébként azon többletterhekhez, többletfeladatokhoz támogatást nem, ellenben hitelfelvételi lehetőséget nyújt. Ez vezetett sok más mellett ahhoz, hogy gyakorlatilag csődbe mentek az önkormányzatok.

Ma pedig azt látjuk, hogy ezt az adósságot átvállalta a kormányzat, és ahogy említettem, számos helyi ügyben nyújtanak segítséget, ha csak pécsi példát veszek, a Zsolnay Kulturális Negyed működtetésén túl az éves plusz működési támogatás mellett még, mondjuk, a városban meglévő, a szocializmus utolsó mementójának lebontását is egy az egyben a kormányzatnak köszönhetjük.

Visszatérve az országos irányelvekhez, most már lassan vagy több mint 24 órája zajlik a vita a költségvetési elvekről. Sok mindent hallhattunk ellenzéki és kormányoldalról egyaránt, és mindenki máshogy nevezte meg a 2017. évi irányokat, mindenki mást lát benne. Én azt mondanám, hogy ez a költségvetés a biztonság megteremtésének a költségvetése. Egyfelől ha biztonságról beszélünk, akkor természetesen - hiszen az állampolgárokat képviseljük - legfontosabb feladatunk, hogy a létbiztonságot tudjuk biztosítani, és azokat a gazdasági előnyöket, amiket elér a kormányzat, minél gyorsabban el kell hogy tudjuk juttatni az állampolgárokhoz. Már beszéltem arról, hogy ezt nem a szavak, hanem a tettek mezején is tartani kell, tehát amikor egy életpályamodellt bevezetünk, fontos, hogy az hosszú éveken vagy évtizedeken keresztül is tartható legyen.

De van egy másik biztonság is, az ország külső támadások elleni biztonsága, az ország fizikai megvédelme, amiről az elmúlt években nem kevés szó esett a költségvetés tárgyalásakor. Sőt, még emlékszem arra, amikor ellenzéki képviselők - bocsánat, hogy ezt mondom, de - rendre azzal szórakoztak, ironizáltak és sok esetben gúnyosak is voltak, gúnyolódtak, hogy például a honvédség vagy a Terrorelhárítási Központ éves költségvetését vagy megválták, megvonták, vagy pedig a TEK esetén, ha a jobbikos módosítókra emlékszünk vissza 3-4 évvel ezelőtt, akkor 100 százalékban eltörölték volna, pusztán azért, hogy a létbiztonságot szolgálják.

Egyébként a célok természetesen támogathatóak, de hát tisztelt képviselőtársaim, ezek a jól hangzó ígéretetek is akkor érnek valamit, ha Magyarországon fizikai értelemben is biztonság van. Az elmúlt esztendő bebizonyította, hogy sajnós a következő évi költségvetésnek különösen is oda kell figyelnie arra, hogy megvédjük Magyarországot és megvédjük a magyarokat. Hiszen ha megnézzük, hogy mi zajlik a világban, mi zajlik Európában, akkor azt látjuk, hogy egy aszimmetrikus háború van, ami leegyszerűsítve azt jelenti, hogy nem lehet tudni, hogy ki, mikor, hol és hogyan támad.

Amikor a brüsszeli támadást nézzük, és amikor a brüsszeli támadásról olvassuk a híradásokat, akkor véletlenül se gondoljuk el azt, hogy ez, mondjuk, akár Magyarországon nem történhetne meg. Hiszen a brüsszeli támadás nem Brüsszel ellen irányult, a város ellen, nem Belgium ellen, az ország ellen, hanem az Európai Unió ellen, aminek mi tagjai vagyunk, tehát nyugodtan mondhatjuk, hogy valahol a brüsszeli terrortámadások idején minket is megtámadtak, és ne felejtjük el azt sem, hogy az Iszlám Állam tett már konkrét utalásokat Magyarországot illetően is.

A biztonság tehát nem lehet alku kérdése, és ezt most örömmel tapasztalom, ahogy nézem a módosító indítványokat, hogy ma már nem jönnek olyan javaslatok, amiket 3-4 évvel ezelőtt megszoktunk, és amiről már tettem említést, amelyek gyakorlatilag arra irányulnak, hogy a biztonságvédelem és az országvédelem érdekében szemben más célokat támogassunk.

A mostani, előttünk fekvő költségvetés egyébként 100 milliárd forintos fejlesztést irányoz elő az ország megvédelme érdekében. Ebben természetesen benne van a déli határ fizikai védelme is, de ezen túl azokat a szervezeteket kívánjuk erősíteni akár technikailag is, akár infrastrukturális szinten is, akik a terrorizmus ellen veszik föl a harcot, és akik, mondjuk, hírszerzési forrásokkal tudják biztosítani az ország védelmét.

Miniszterelnök úr is már kifejtette, hogy technológiát kell vásárolnunk, képzést és oktatást kell biztosítanunk, hogy Magyarország és egyben a magyarok védelme megegyezzen a nyugat-európai országok hírszerzéseinek színvonalával és védelmével. Ennek érdekében a Terrorelhárítási Központnál létszám-bővítés lesz. Gyakorlatilag a tavalyi, 12 milliárd forintos költségvetés a fejlesztések, a modernizálás és új bevethető csapatok kialakítása érdekében közel 20 milliárd forintra fog emelkedni. Egy 372 fős létszám-fejlesztés szükséges, aminek egyébként a többletforrása már szerepel az előttünk fekvő javaslatban 5 milliárd forint értékben. De fontos megjegyezni, hogy a polgári nemzetbiztonság területén is lesznek fejlesztések, hiszen az Alkotmányvédelmi Hivatal esetén, amiről egyébként keveset beszélünk, de nagyon fontos feladata, hogy az információgyűjtés eszközszerzővel Magyarország érdekeit érvényre juttassa és az ország szuverenitását megvédje, tehát

az Alkotmányvédelmi Hivatal esetén a régóta várt központi ingatlanfejlesztésre most 7 milliárd forintot tud biztosítani a kormányzat a költségvetésen keresztül. Természetesen mind a TEK-nél, mind az Alkotmányvédelmi Hivatalnál, mind pedig a Nemzetbiztonsági Szakszolgálatnál szerepel a költségvetésben az a bérfejlesztés is, ami 2019-ig biztosítja, hogy évi 5 százalékkal többet keressenek a honvédelmi és a rendvédelmi szervek dolgozói az életpályamodell keretében.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Hogy még jobban erősítsük a védelmet, múlt héten döntött a parlament az úgynevezett TIBEK létrehozásáról, ami a beszerzett adatok feldolgozását erősíti, és ennek érdekében 1,3 milliárd forintot könyvelhettünk el a mostani költségvetésben, hogy a múlt heti szóbeli és törvényi ígéret minél hamarabb a valóságban is megvalósuljon.

(11.20)

Összességben azt kell mondani, hogy bár úgy érezzük, hogy a migráció alábbhagyott, bár úgy gondoljuk, hogy az ország védelme biztosított, de ne felejtjük el, hogy csak az elmúlt esztendőben másfél millió migráns lépett be Európába, ma közülük közel 200 ezerről Európa azt se tudja, hogy kik ők, hol vannak és mit csinálnak, és összhangban a migrációval, gyakorlatilag Európa és egyben az ország terrorfenyegetettsége is növekedett.

Úgyhogy ennek érdekében nyugodtan kimondhatjuk, hogy nemcsak a törvények erejénél fogva, nemcsak a szavak erejénél fogva, hanem most a költségvetés során a tettek erejénél fogva is láthatjuk, hogy a kormány és az Országgyűlés is megvédi a magyarokat, megvédi az országot. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Most az LMP frakcióvezetője, Schiffer András képviselő úr következik.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Itt a bevezetőmben kénytelen vagyok Csizi képviselő úrra reagálni azért néhány ponton. Szóval, azért itt a történeti hűség kedvéért valamit tegyünk rendbe! Tényleg volt olyan ellenzéke a kormánynak, nem is olyan régen, amelyik következetesen úgy adott be úgynevezett egy-lás-bas módosító javaslatokat, hogy mindenféle szépet és jót ígért az embereknek, egyszerre adócsökkentést és a jóléti kiadások megsokszorozását, sőt különböző településeknek hihetetlen pluszforrásokat anélkül, hogy ezeknek a forrását megjelölte volna.

Volt olyan ellenzék itt, ebben a parlamentben, amely folyamatosan azzal szórakozott költségvetési vitáról költségvetési vitára, hogy zsákszámra hordta be azokat a módosító javaslatokat, amelyek fedezetét homály fedte. Ezt az ellenzéki pártot úgy hívták, hogy Fidesz-Magyar Polgári Szövetség 2002-2010

között. *(Csizi Péter nevet.)* Lehet, hogy ezt viccesnek találja, Csizi képviselő úr, de pontosan ebből az ellenzéki viselkedésből egyenesen következett az, amit kormányon műveltek, a folyamatos improvizálásnak és a pillanatnyi hatalmi érdekeknek rendelték alá a gazdaságpolitikájukat.

A Lehet Más a Politika parlamenti szereplése kezdete óta, 2010 óta minden egyes költségvetési évben letett az asztalra egy alternatív költségvetést, hogy a választópolgárok pontosan lássák azt, hogy ha és amennyiben ránk bízják az ország kormányzását, akkor körülbelül milyen politikára lehet számítani, adott esetben el lehessen bennünket számoltatni, és ebben az évben is ehhez a költségvetéshez is kizárólag olyan módosító javaslatokat nyújtunk be, amelyek forrását pontosan megmutatjuk. Ez a különbség közöttünk.

Még annyit hadd mondjak el, hogy amikor ön azzal lövöldözik, hogy stílszerű legyek, hogy az ellenzék itt az elmúlt években folyamatosan a védelmi, biztonsági kiadások lefaragásával szórakozott, azt hiszem, éppen ezt a kifejezést használta, sőt szegény TEK-et, talán éppen a jobbikosokat nevezte meg, gyakorlatilag be akarta szántani, akkor itt egy aprósággal nem számol. Nem tisztem, hogy akár Jobbik, akár a szocialisták nevében beszéljek, de azért megint csak a ténybeli hűség megkívánja, hogy azt egyértelművé tegyem, hogy az elmúlt években nem volt olyan ellenzéki frakció, amelyik úgy kívánta volna a TEK költségvetését akár csak lenullázni is az elmúlt években, hogy egyébként ne lett volna arra elképzelése, hogy a magyar emberek biztonságát milyen más módon oldja meg.

Magyarul, való igaz az, hogy valamennyi ellenzéki frakciótól, szocialistáktól és Jobbiktól is, és az LMP-től is érkeztek be javaslatok az elmúlt években arra, hogy a TEK költségvetését radikálisan csökkentsük, másik oldalról viszont pontosan emlékszem arra, hogy tavaly ősszel, a migrációs krízis kellős közepén az LMP is és az szocialisták is nyújtottak be költségvetési módosító javaslatot arra, hogy ennek árán viszont a rendőri állomány bérezését, illetve a rendőri kapacitások fejlesztését oldjuk meg. Ezeket az ellenzéki javaslatokat önök lesöpörték az asztalról, nemcsak hogy lesöpörték az asztalról, hanem karácsonyi ajándékként még a túlórapénzt is visszakövetelték a határon szolgálatot teljesítő rendőröktől. Ez az igazság. Ez az igazság!

Csizi képviselő úr arról beszél - bár ezt a szöveget már a magyar emberek a hetvenes-nyolcvanas években is meghallgathatták -, hogy csak addig nyújtózkodjunk, amíg a takarónk ér; én gyerekkoromból emlékszem azokra a ritka parlamenti közvetítésekre, amikor Csizi Péter helyén, mondjuk, Kádár János ugyanezeket a mondatokat elmondta. *(Derűltség a Fidesz soraiban.)* A helyzet az, hogy nagyon sok mindenre, Csizi képviselő úr, lenne pénz ebben az országban, ha nem lopnák el. Tudniillik azok a két-lás-bas módosító javaslatok, amiket benyújtunk, persze megjelölik a közvetlen forrását annak, hogy ho-

gyan lehetne akár a köztisztviselők, közalkalmazottak, a rendőri állomány illetményét fejleszteni, de az az igazság, hogy az egyik lábazat tulajdonképpen, ha nem a költségvetési törvény szövegéhez ragaszkodunk, ott van, ahol önök ezeket kifolyatják haveroknak, kedvezményezett családoknak, illetve kifolyatják offshore paradicsomokba.

Lánczi professzor néhány hónappal ezelőtt elmondott egy nagy igazságot, hogy az, amit az ellenzék korrupciónak nevez, nem más, mint a Fidesz kormányzásának a lényege. Itt fontos rámutatni arra, hogy amikor korrupcióról szólunk, akkor itt nem pusztán arról van szó, hogy valami erkölcstelen dolgot művel az, aki a közösbé belenyúl, jöllehet ez igaz. Nem pusztán arról van szó, hogy foglyul ejtik gazdasági érdekcsoportok a kormányzatot, jöllehet ez is igaz, sőt erre globálisan is látunk intő jeleket. Arról van szó, hogy akkor, amikor önök, akár Csizi Péter, akár a kormány tagjai, visszautasítják akár a pedagógiai szakasszisztensek, akár az ápolónők bérkövetéseit, akkor elfeledkeznek arról, hogy erre a fedezet valójában meglenne, ha a túlárazásokkal, a haveroknak juttatandó kifizetések miatt elrendelt presztízsbetűhűzésekkel nem vágnák agyon a költségvetést.

Ma Magyarországon a helyzet úgy áll, hogy a közbeszerzések alapvetően 25 százalékos korrupciós felárral mennek a különböző kutatóintézetek becslései szerint. Azt is mondják, hogy a 90 százaléka a közbeszerzéseknek valamilyen módon fertőzött. Azt is mondják, például a korrupciós kutatóközpont, hogy 600, közel 1000 milliárd forint évente az, amit elveszítünk az elfolyásokkal, a magánzsebekbe történő elvándorlásokkal. A RAND Intézet becslése szerint Magyarországon a GDP 11 százalékát emészti fel a korrupció, ez nagyjából 3300 milliárd forint.

Itt tartunk. Tehát jó lenne becsületesen, egyenesen beszélni az emberekkel, és nem vihorászni ebben az esetben, Vas képviselőtársam (*Dr. Vas Imre: Szerintem is! Érdemes lenne becsületesen beszélni!*), hanem elmondani azt, hogy önök meglopják az ápolókat, meglopják az orvosokat, meglopják a pedagógusokat akkor, amikor a haverjaiknak, a Matolcsy-klánnak, a Mészáros-klánnak és másoknak a zsebébe juttatnak illetéktelen pénzeket. Erről van szó!

Vas képviselő úr, nem tudom, mit ordibál be, amikor az ön miniszterelnöke hétfőn arra nem volt képes (*Szászfalvi László: Ne személyeskedjél már, te!*), hogy megjelölje azt, hogy például a Magyar Nemzeti Bank, amely felelős a monetáris politikáért, milyen törvényi felhatalmazás alapján utal el közel 270 milliárd forintot alapítványoknak.

Tudniillik nincsen meg ez a törvényi felhatalmazás, és Orbán miniszterelnök úr se volt képes erre a kérdésre válaszolni. (*Dr. Vas Imre: De!*) A probléma az, hogy egyrészt a jóléti kiadásokra azért nincsen meg a fedezet, a bérekre a közszférában azért nincsen meg a fedezet, mert korrupciós csatornákon ezek a pénzek egész egyszerűen elfolynak, köddé lesznek.

Viszont van egy másik, közvetett ára is a korrupciónak, nevezetesen, hogy a foglyul ejtett államban, ahol egy központból irányított gazdasági érdekek határozzák meg a jogszabályváltozásokat, az egész egyszerűen megszünteti a kiszámítható vállalkozói környezetet. Egy olyan országban, ahol pillanatnyi hatalmi érdekek alapján lehet változtatni az alapvető gazdasági szabályokon, lehet rángatni akár polgári jogi, akár pénzügyi jogi szabályokat, egy ilyen országban nincsenek beruházások. És ha ránéznek a számokra, hogy az uniós fejlesztésektől és a multinacionális cégek beruházásaitól letisztított beruházások hogyan néznek ki, akkor azt a számot látjuk - és ez kevésbé ad okot vihorászásra -, hogy Magyarországon a magyar tulajdonú vállalkozások szintjén a beruházások gyakorlatilag megálltak. A beruházások Magyarországon, ha csak a magyar tulajdonú kis- és középvállalkozásokat nézzük, nem fedezik az amortizációt sem.

(11.30)

Ez azt jelenti, hogy Magyarország függősége és gazdasági kiszolgáltatottsága az elmúlt hat évben nőtt, azok az összeszerelő cégek, amelyek a növekedést részben generálják, az itt megtermelt profitot nagyon nagy hányadban, ha nem teljes egészében kiutalják Magyarországról, és a magyar vállalkozások szintjén a beruházások pangnak. Ha nincs kiszámíthatóság, ha pusztán egyéni érdekek és szűk csoportérdekek foglyává válik a gazdaságpolitika, akkor nincsenek beruházások, és ez hosszú távon a gazdaság fejlődésképtelenségéhez vezet. Ezért is terjesztünk elő már három évvel ezelőtt egy kiszámíthatósági törvénycsomagot, hogy legyen egy olyan világos és stabil jogi környezet, ahol bárki, aki ma Magyarországon beruházni, befektetni, vállalkozni akar, az ezt kiszámíthatóan teheti meg.

A másik fontos és nem szorosan a költségvetéshez kapcsolódó törvénycsomag, amit szintén a kiszámíthatóság érdekében nyújtottunk be, illetve a korrupcióellenes küzdelem jegyében nyújtottunk be, az az offshore-ellenes törvénycsomag, ami azt célozza, hogy vessünk véget annak a folyamatnak, ami mára oda juttatta ezt az országot, hogy az offshore-ozásnak a 20 legnagyobb kárvallottja között van. A magyar államadósság két és félszeresét pumpálták ki a fejesek ebből az országból 25 év alatt különböző offshore paradicsomokba.

Ugyanakkor a 2017-es költségvetéshez is beterveztünk olyan módosító javaslatokat, és már a 2017-es költségvetésnél is meg kell tenni olyan határozott lépéseket, amelyek két irányban is segítenek abban, hogy a magyar politikán, a magyar gazdaságpolitikán a korrupciós nyomás csökkenjen, illetve nagyságrendekkel kevesebb pénz tudjon elfolyni illetéktelen magánzsebekbe. A két irány egyike a közvetlen korrupcióellenes intézkedések, a másik irány viszont, ami közvetve szintén ezt a célt szolgálja, hogy a jog-

hoz való egyenlő hozzáférést mindenki számára biztosítsuk Magyarországon.

A korrupcióellenes fellépés erősítése érdekében idén is megismételjük azokat a javaslatokat, amelyeket az elmúlt években már megtettünk. Ennek egyik eleme az, hogy az Állami Számvevőszéket megfelelő 1 milliárdos költségvetésiforrás-bővítéssel meg kell tenni a korrupcióellenes küzdelem központjává. Ez nemcsak azt jelenti, hogy ha és amennyiben a parlament elfogadná az LMP-nek azt a '14 februárja óta élő követelését, amit éppen a Simon-ügy kipattanása kapcsán fogalmaztunk meg, hogy a politikusok rendszeres vagyonosodási vizsgálatát rendeljük el; akkor ebben az esetben funkciót kell kapnia a Számvevőszéknek is.

De nemcsak erről van szó, hanem mindannyiunk érdeke lenne az, hogy az államéletben legyen egy olyan szerv, és ez leginkább a Számvevőszék lehet, amelyik a korrupciós kockázatokat folyamatosan elemzi és feltárja. Odáig mentünk el a javaslatokban, hogy egy-egy uniós fejlesztési pályázat kiírásánál előzetesen egy kockázatelemzést is végezni kell. Ehhez viszont a megfelelő szakmai és pénzügyi hátteret biztosítani kell.

A másik intézmény, amire nagy szükség lenne a korrupcióellenes fellépésnél, és amelynek a kapacitásait ezért szintén legalább 1 milliárd forinttal bővíteni kell, az az ügyészség. Itt rögtön az elmúlt hetek eseményei miatt egy pillanatra meg kell állnom. Hiszen gyakorlatilag negyedszázada probléma az, tehát már a rendszerváltás óta, hogy az ügyészség az egyetlen olyan szerv, amelynek a vezetői, ha jogellenességet követnek el, akkor tulajdonképpen saját magukat vizsgálhatják ki.

Éppen ezért fogunk betervezni záros határidőn belül a Ház elé egy olyan javaslatot, amelynek a koncepcióját egyébként már évekkal ezelőtt közzétettük, hogy amennyiben vezető ügyészek követnek el törvénytelenégeket vagy az általuk, közeli hozzátartozóik által érintett gazdálkodó szervezetek követnek el törvényteleneséget, a bírói szervezetrendszer kebelén belül jöjjön létre egy olyan nyomozó bírói intézményrendszer, amely a vezető ügyészek, illetve közeli hozzátartozóik érdekeltségébe tartozó szervezetek, illetve az ő esetleges törvénytelenégeiket vizsgálja.

Ezért egyébként a bíróság számára biztosítanánk többletkapacitásokat, de az ügyészség esetében már az új ügyési törvénynél követeltük azt, hogy az ügyészségnek a közérdekvédelmi funkcióin belül el kell látnia azt a feladatot is, ami biztosítaná, hogy Magyarország ne legyen következmények nélküli ország. Magyarul, ha a tényfeltáró újságírás különböző korrupciógyanús ügyeket tár fel, akkor az ügyészség hivatalból menjen utána, hogy mi az igazságtartalma ezeknek az ügyeknek. Magyarországon a közbizalmat nagymértékben rombolja az, hogy az elmúlt 25 évben az éppen aktuális hatalommal kapcsolatban számos, nem pusztán pletyka, számos tényfeltáró riport napvilágot látott, és ezeknek az ügyeknek a garmadája soha nem került kivizsgálásra.

További 1 milliárd forint a bíróságok kapacitásbővítését szolgálja, részben azért, mert a bíróságoknak egy nagyon fontos kontrollszerepük van, például az ügyészség irányába is, úgy, ahogy az LMP javasolja. De azért is, mert például a bíróságok gyakorolják a közigazgatás felett is a kontrollt, és jelenleg a bíróságok esetében még a szükséges informatikai fejlesztésekre is, ami egyébként a bírósági eljárások, a perek észszerű időn belüli befejezéséhez szükséges, nincs meg a szükséges kapacitás.

A másik irányban viszont biztosítani kell, hogy az emberek vagyoni helyzetétől és lakóhelytől függetlenül egyenlően férhessenek hozzá az igazságszolgáltatáshoz. Tiszta közélet akkor van, ha egyébként az emberek számára valóban adott az, hogy egyenlően, politikai nézettől, világnézettől, lakóhelytől és főként vagyoni helyzetétől függetlenül utána mehessenek az igazságnak, és saját jogos érdekeiket érvényesíteni tudják. Ezért is kezdeményeztük egyébként azt már 2010 után, hogy amennyiben a közbizalom elleni bűncselekmények miatt érkezik feljelentés, akkor azok a személyek, szervezetek, akik korrupciógyanús ügyek miatt feljelentéseket fogalmaznak meg, érvényesíthessenek jogorvoslati jogot. Sőt, adott esetben a pótmagánvád intézménye is megillessen az embereket korrupciógyanús esetekben. Ez nyilván szintén többletterhet róna az ügyési szervezetre, illetve a bíróságokra.

De legalább ennyire fontos az, hogy a büntetőpolitika, az igazságszolgáltatás ne pusztán a bűnösök felkutatására irányuljon. Legalább ennyire fontos az, hogy az áldozatokat megvédjük. Egy olyan országban érzik az emberek magukat biztonságban, és egy olyan országban lesznek az emberek bátrak és lépnek fel bátran például a korrupciógyanús esetekkel szemben, ahol van hatékony áldozatvédelem. A korábbi költségvetéseknél is már felemeltük a szavunkat az áldozatvédelem érdekében, külön hangsúlyoztuk azt, hogy pontosan a nemi erkölcs elleni bűncselekmények esetében különösen szükséges lenne az áldozatvédelmi kapacitások fejlesztése, nemcsak a rendőrségen, hanem az egészségügyi intézményrendszeren belül vagy a családsegítő szolgálatoknál. Ebbe az irányba nem történtek hatékony lépések.

Ötszázmillió forint az, amit az áldozatvédelem érdekében a '17-es költségvetésben pluszforrásként szeretnénk elkülöníteni, mert csak így képzelhető például az el, hogy a szexuális visszaélések, a nemi erkölcs elleni cselekmények látenciája, titokban maradása csökkenni fog, és nem utolsósorban, hogy az áldozatok valóban a traumáikat fel tudják dolgozni és hatékonyan tudnak visszailleszkedni a társadalomba. De az áldozatvédelemnél beszélnünk kell természetesen a bejelentők védelméről is. Ha különböző közérdeksérellemmel, hivatali visszaélésekkel összefüggésben például az emberek az igazságszolgáltatáshoz, nyomozó szervekhez fordulnak, legyenek biztonságban afelől, hogy az érdekeiket a jogtalan fenyegetésekkel szemben hatékonyan tudják védeni állami szervek.

És másik 500 millió forint viszont az, amit a jogi segítségnyújtás fejlesztésére szeretnénk fordítani. Nemrégiben, ugye, az igazságügyi tárca előjött egy olyan törvényjavaslattal, ami a bíróságok vagy egyes bíróságok helyén úgynevezett törvénykezési helyeket biztosítana. Mi azt gondoljuk, hogy nem elsősorban az az emberek problémája, akár kistélepeleéseken is, hogy a peres ügyekre egy bíróság központba kell elutazni.

(11.40)

Ami az emberek számára igazi teher ma Magyarországon, hogy a joghoz, a jogi ismeretekhez, a jogi eljárásokhoz szükséges adminisztrációhoz nem tudnak hatékonyan hozzáférni. Eppen ezért a törvénykezési helyek létesítéséről folytatott ötpárti egyeztetésen is mi azt kezdeményeztük, hogy elsősorban arra rendeljen a költségvetés pluszforrásokat, hogy akár a kormányhivataloknál, akár a bíróságok újonnan létesülő kirendeltségein legyen olyan hatékony jogi segítségnyújtás, ami az egyszerű embereket akár kistélepeleéseken is útbaigazítja, ami egyébként a nincstelen emberek számára is biztosítja azt, hogy a jogos érdekeiknek, a jogos igényeiknek érvényt tudjanak szerezni, magyarul: az igazsághoz, az igazságszolgáltatáshoz való egyenlő hozzáférést biztosítani tudja mindenki számára lakóhelytől, vagyoni helyzetétől függetlenül.

Tehát összegezve, az LMP-nek a korrupcióellenes fellépés, a tiszta közélet érdekében tett javaslatai ennél a '17-es költségvetésnél is két irányról szólnak. Egyrészt a közvetlen korrupcióellenes fellépés érdekében az erre rendelt szerek megerősítését, köztük a bíróságok költségvetési helyzetének a megerősítését szeretnénk elérni, másrészt viszont az áldozatvédelem, illetve a jogi segítségnyújtás segítségét annak érdekében, hogy a joghoz, az igazsághoz mindenki egyenlően férhessen hozzá ebben a hazában.

Összegezve viszont a nagy tanulsága az elmúlt éveknek, az elmúlt évek költségvetési vitáinak az, hogy a legnagyobb tétel, ami forrásoldalon jelentkezik nemcsak a korrupcióellenes küzdelemre, de a bérek fejlesztésére is, az valójában az, ami nem jelenik meg a költségvetésben, az a hatalmas, ezermilliárdos tétel, amit egész egyszerűen ellopnak, amit a hatalom fényűzésre költ, amit a hatalom egyes családok kistafirungozására költ. Erről is világosan beszélni kell, és azzal is az emberek elé kell állni, hogy adott esetben különböző szakmák esetében azért nincsen pénz a bérfejlesztésre, mert ezt a pénzt egész egyszerűen szemérmetlen módon ellopják. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik és a függetlenek soraiból.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Fuzik Jánosnak, a szlovák nemzetiségű szöszölójának.

FUZIK JÁNOS nemzetiségű szöszöló: Köszönöm a szót, elnök úr. Váženy pán predseda! Vážené Ná-

rodné zhromaždenie! Pozdravujem Vás v mene Výboru pre národnosti v Madársku, názory ktorého mienim tlmocit vo vseobecnej diskusii návrhu zákona o ústrednom štátnom rozpocte na rok 2017.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Köszöntöm önöket a Magyarországi nemzetiségek bizottsága nevében, amelynek véleményét kívánom tolmácsolni a 2017. évi központi költségvetési javaslat általános vitájában. Nemzetiségi szöszölótársaimmal együtt immár harmadik alkalommal vehetünk részt ilyen vitában, értelemszerűen mindig kicsit más helyzetben. Két évvel ezelőtt, amikor a 2015. évi költségvetésről szóló törvényjavaslatot tárgyaltuk, akkor tulajdonképpen egy olyan kormány-előterjesztés fölött mondtuk el panaszainkat, amely változatlan formában tartalmazta azokat a nemzetiségi keretszámokat, amelyek akkor már 5-10 éve, egyes területeken még hosszabb ideje változatlanok voltak. Természetesen a kormány és a parlament fogadó- és támogatókészségével eközben már olyan előrehaladott tárgyalásokat folytattunk, amelyek előrevetítettek a régen várt elmozdulást. Így itt, a parlamenti vitában főként a nemzetiségi támogatások jelentős növelésének indokoltsága mellett érveltünk.

Tavaly az idei évi költségvetési tervezet vitájában - mint akkor is említettem - egy kicsit kegyelmi állapotban kapcsolódtunk be. A kormány által benyújtott törvényjavaslat ugyanis már tartalmazta azokat a támogatási igényeket, amelyeket több hónapos alapos előkészítő munkával, az országos nemzetiségi önkormányzatokkal egyeztetve, az egyes területek átgondolt, arányos és fokozatos fejlesztését szem előtt tartva kidolgoztunk. Ennek eredményeként továbbléphetünk azon az úton, amelyet a nemzetiségi törvény kulturális autonómiánk megalapozásával és fejlesztésével biztosít számunkra.

Az országos és helyi nemzetiségi önkormányzataink, civil szervezeteink, intézményrendszerünk működésére és fejlesztésére, a különböző kulturális és köznevelési programok megvalósítására biztosított 4 milliárd forintos költségvetési keret két év során történt megkettőzése valóban párját ritkító fordulat volt, főként a magyarországi nemzetiségek életében. Továbbléphetünk tehát, de tovább lépett Magyarország is. Nemzetiségi állampolgárainak látványos felkarolása révén, bátran állíthatjuk, hogy kivívta azok anyaországainak, diplomáciai és politikai testületeinek elismerését, nemkülönben más nemzetközi szervezetekét is. Eppen tegnap tárgyaltak bizottságunk szöszölói itt, a Parlament épületében Astrid Thors asszonnyal, az EBESZ nemzeti kisebbségek főbiztosával, aki szintén elismeréssel szölt ezekről a költségvetési támogatási eredményekről.

Most pedig itt állunk a T/10377. számú, Magyarország 2017. évi központi költségvetéséről szóló törvényjavaslat fölött, általános vitát folytatva; mi, nemzetiségű szöszölók nem igazán a tavalyi, már említett kegyelmi állapottól eltelve, sokkal inkább a két évvel korábbi érzésekkel. A jövő évi költségvetési törvényjavaslat ugyanis a nemzetiségi támogatások-

ra, az országos nemzetiségi önkormányzatok és média, valamint az általuk fenntartott intézmények támogatására, továbbá azok beruházásaira, felújításaira és pályázati önrészre mindösszesen csupán nem egészen 40 millió forint többlettámogatást irányoz elő. Ez tulajdonképpen 0,5 százalékos korrekciónak felel meg.

Szólótársaim az általános vitában már részletesen kitértek a nemzetiségi közélet, kultúra és köznevelés területén végzett munkára és szükségletekre. A sokat emlegetett nemzetiségi költségvetési támogatási csomagból én csupán egyetlen elemet emelnék ki: a törvényjavaslat XX. fejezetének 60. alcímzáma alatt szereplő „Nemzetiségi intézmények támogatása beruházásra, felújításra, pályázati önrészre” című tételt. Ez korábban nem szerepelt a költségvetési törvényekben, a 2015. évben sikerült életre hívunk 440 millió forint összegben. Az idei költségvetés ennek kétszeresét biztosítja számunkra, és ezt tartalmazza a jövő évi tervezet is. Ez nem kis dolog, mi is tudjuk, és nagyra értékeljük. De nem kis dolog az a feladat és munka sem, amely ennek a támogatásnak az észszerű felhasználása mögött áll.

Tudták önök például, tisztelt képviselőtársaink, hogy ma Magyarországon a nemzetiségi önkormányzatok, civil szervezetek és nonprofit gazdasági társaságok száznál több köznevelési és kulturális intézményt tartanak fenn? Ezeknek csaknem fele óvoda és iskola, amelyek száma szeptembertől legalább tucatnyival nőni fog. A fenntartásukkal és működtetésükkel a nemzetiségi önkormányzataink nem kis terhet vettek le a korábbi önkormányzati vagy állami fenntartók válláról, nem beszélve az épületek felújításáról, közbeszerzések és uniós pályázatok lebonyolításáról. Mindez vegytisztán csak nemzetiségi célú kiadás és költségvetési támogatás lenne?

De beszéljenek inkább a konkrét példák és tettek! A költségvetésifejezet-gazda, az Emberi Erőforrások Minisztériuma és annak egyházi, nemzetiségi és civil kapcsolatokért felelős államtitkársága támogatásával idén megtörténik a battonyai román és a sziráki roma iskola részleges felújítása, a budapesti szerb óvoda elhelyezése, befejeződik a pécsi horvát iskola rekonstrukciója, megújul a városlódi német ifjúsági tábor, megvalósul a bolgár, görög és szlovén kulturális központ, valamint a békéscsabai Szlovák Kultúra Házának részleges felújítása.

(11.50)

Közösségi teret kapnak a mezőberényi németek és szlovákok. Tájházat alakíthatnak ki a szarvasi szlovákok, és a sort további 14 projekttel folytathatnám.

A rövidebb és hosszabb távú fejlesztési igények felmérése során idén márciusban csak az országos nemzetiségi önkormányzatok 117 különböző tételt jelöltek meg; nem működésre vagy komfortfokozásra, hanem beruházásra és fejlesztésre, értékmentésre és értékteremtésre, munkára. Bízom benne, hogy a

jó szándékú kormányzati partnerekkel folytatott további tárgyalásaink nyomán erre meg is lesz a lehetőségük, valamennyiünk érdekében, hiszen ahogyan azt az alaptörvényünk is rögzíti, együtt élünk.

Đakujem za pozornost. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Most Galambos Dénes képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. GALAMBOS DÉNES (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársak! Tisztelt Államtitkár Urak! A mai felszólalásom témája a gazdaság fehéritése érdekében tett eddigi lépések és a folytatás a jövő évi költségvetésben.

Tisztelt Országgyűlés! Azzal a megállapítással kell kezdenem, amelynek a részletes kifejtésére kerül sor a továbbiakban: 2010 óta rekordszinten fehéredett a magyar gazdaság. Nemzetközi elemzések szerint a rejtett gazdaság mérete a GDP több mint 1,5 százalékaival csökkent 2010-2015 között Magyarországon. Ma a feketegazdaság mértéke már nem mutat szignifikáns különbséget a nyugat-európai országokkal való összevetésben, és azt gondolom, hogy ezek a megállapítások mindenképpen komoly fejlődést takarnak.

Csak 2015 óta 550 milliárd forinttal több adóbevétele jelent meg az államkasszában, a feketegazdaság ellen tett kormányzati intézkedéseknek köszönhetően. Az online pénztárgép és az elektronikus közúti áruforgalom-ellenőrző rendszer, az EKÁER bevezetése ezekhez az eredményekhez nagymértékben hozzájárult. Könnyebben feltárhatóvá vált a meg nem fizetett áfakötelezettség, és bizonyíthatóvá váltak a fiktív áruszállítások.

További intézkedéseket is tett a kormány az elmúlt években, először is csökkentette a személyi jövedelemadó mértékét, amely a tényleges jövedelem bevallását és az adó megfizetését segítette elő. A társasági adó tekintetében 2012-től szigorodtak az elhatárolt veszteség feltárásának a szabályai, illetve az erre vonatkozó felhasználások részletes szabályai, és 2015-től szigorodtak a transzferár kiigazítására vonatkozó szabályok, amelyek nagyban növelték a külföldi vállalatok magyarországi adófizetését. 2013-tól a vállalkozások választhatják az újonnan bevezetésre került kisadózó vállalkozások tételes adóját és az úgynevezett kisvállalati adót is, amelyek kedvező adózási környezet teremtésével segítik elő a gazdaság fehéritését.

Helyi adók esetében a tulajdonos mögöttes felelősségének előírása az a fontos változás, amelyet érdemes megemlítenünk, abban az esetben, ha a vagyoni értékű jog jogosítottja és az adó alanya közül az utóbbinak nincs vagyona az adó megfizetésére. Bonyolult megállapítás ez, de a sikeres magyar gondolkodásnak az volt a negatív hajtása ebben a kérdésben, hogy sokan vagyontalan személyek segítségével próbálták megkerülni az építményadó és a telekadó megfizetését.

Átlátható tulajdonosi struktúrát alakított ki a kormány a számviteli beszámolóban is. 2014. március 15-étől hatályos az a rendelkezés, amelyik előírja a tulajdonosi struktúra részletes bemutatását a kiegészítő mellékletben. Emellett szigorúbb felügyeletet alakítottunk ki a könyvvizsgálat körében, és e vonatkozásban a törvényalkotás több lépést is tett, legutóbb a könyvvizsgálókra vonatkozó törvényjavaslat elfogadásával.

A gazdaságfehérítő intézkedések a 2017. évben is hasonló lendülettel fognak folytatódni. Erősíti a kormány a NAV ez irányú tevékenységét, az adózási minősítési rendszeren keresztül még hatékonyabb lesz az adóbeszedés. Úgy gondoljuk, hogy a NAV módszertani tevékenysége, módszere is meg fog változni, és az adóelkerülés ellenőrzése hatékonyabbá fog válni. A gazdaság további fehérítése érdekében az online pénztárgépek kiterjesztése mellett 2017-től bevezetésre kerül az online számlázás rendszere is, amely hatékonyabbá teszi a bevételek elszámolásának elmulasztása esetén megvalósuló adócsalások visszaszorítását. Ez lehet az a fegyver, amellyel az adóhatóság hatékonyan felléphet az áfacsalásokkal szemben.

A vállalkozásokat terhelő adók szabályozása terén a kormány 2017-ben is törekszik a nagyvállalati adóelkerülés gyakorlatának visszaszorítására, mint említettem. E cél és a nemzetközi elvárásoknak való megfelelés érdekében 2016. július 1-jétől az OECD által kidolgozott, az Ecofin Tanács által jóváhagyott módszertan alapján vehetők igénybe a jogdíjhoz és az egyes immateriális jóságokhoz kapcsolódó adóalap-kedvezmények.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A nagyvállalati adóelkerülés témájára egy gondolat-körben visszatérve egy fontos megállapítást még szeretnék tenni. Az említett módszer eredményeképpen, amellyel a nagyvállalatok adóelkerülését próbáljuk nyomon követni, nőhet a társasági adóbevételek, az előirányzat költségvetési kalkulációja szerint 400 milliárd forintról 734 milliárd forintra.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az elhangzottakra is tekintettel kérem, ezeket a szempontokat is vegyék figyelembe a költségvetés tárgyalásakor, és támogassák a költségvetési törvényjavaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Most Hiszékeny Dezső jegyző úrnak adom meg a szót.

HISZÉKENY DEZSŐ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Fodor képviselőtársam hozzászólásában színjátéknak minősítette ezt a költségvetést, több más képviselőtársammal együtt, mi pedig szemfényvesztésnek tartjuk. Ezt a helyzetet nem erősíti az, amilyen módon elének került a 2017. évi költségvetés.

Az egyik ilyen észrevételem az, hogy ez a május eleji időpont, amikor ezzel a kérdéssel foglalkozunk, némileg zavarossá teszi a helyzetet, hiszen még telje-

sítés sincs a 2016. évről, de már a 2017. évet tervezzük. Nyilvánvalóan ez olyan helyzetet eredményezhet később, jó néhány történet esetében, amely zavarossá teheti a 2017. évi költségvetést. Hiszen talán a napokban is benyújtanak még a 2016. évi költségvetéssel kapcsolatban módosító indítványokat, de eközben már a 2017. évvel kapcsolatban tervezzük.

A másik a költségvetés új szerkezetének a mi-
benléte. Ez az új szerkezet gyakorlatilag azt eredményezi, hogy rendkívül nehezen vethető össze a 2016. évi és a 2017. évi tényszámok. Természetesen megoldja ezt az ember, de ez nem egy könnyű feladat, némi nyomozómunkát igényel, hogy ezt normális módon összevethetővé tegyék. Ugyanakkor ez lehetőséget teremthet arra, hogy ne ugyanazt ugyanazzal tudjuk összevetni. Ily módon ez a helyzet kicsit talán még zavarosabbá válik.

A mondanivalómat gyakorlatilag két szlogen köré csoportosítottam. Az egyik úgy hangzik, hogy mindenki léphet egyet előre. Bizonyára ez sokak számára ismerősen hangzik. A másik pedig, hogy Magyarország jobban teljesít. Azt gondolom, hogy ha ezek a szlogenek igazak, akkor a 2017. évi költségvetés tervezése kapcsán ez meg kell hogy jelenjen a költségvetésben.

Nézzünk néhány példát, hogy mennyire igaz ez! Mindenki léphet egyet előre? Igaz lehet ez Magyarországon a legelesettebbekre is? Azt gondolom, nem. Ha Magyarország legelesettebb, legszegényebb rétegei, szociálisan rászoruló rétegei esetében GDP-arányosan vizsgáljuk ezt, 2009-ben - tehát 2009-ben, a világgazdasági válság legkeményebb évében - ez a költségvetés 17,7 százalékát emésztette fel, ennyit fordítottak rá; 2017-ben 14 százalékát kívánják erre fordítani. 2009-hez képest nem sikerült előrelépni, nemhogy az elmúlt évhez képest. Tehát azt gondolom, hogy a társadalom legszélesebb, ugyanakkor legszegényebb rétegei számára a 2017. évi költségvetés tekintetében nem igaz ez a szlogen.

(12.00)

Különösen úgy nem igaz, ha megvizsgáljuk azt, hogy a társadalom különböző rétegei arányaiban mekkora részt képviselnek a társadalom egészéből. A legszegényebb rétegek arányaikat tekintve folyamatosan nőnek, ami azt jelenti, hogy Magyarország legszegényebb emberei számukat tekintve, az össztársadalom létszámához képest folyamatos növekedést mutatnak, ugyanakkor az előbb már láthattuk, hogy a rájuk fordított összeg folyamatosan csökken. Azt gondolom, hogy ez a lépésirány, amiről korábban beszéltem, nem igaz - ők valószínűleg egyet visszaléphetnek, ha nem többet. De megnézhetjük ugyanezt, ha az államháztartási kiadásokat nézzük, akkor 56,9-ről 54,8 százalékra csökken az erre a rétegre fordítandó összeg. De megnézhetjük azt is, hogy az elmúlt két esztendő alatt segélyezésre vajon mennyit fordított az ország - ők a legelesettebbek nyilvánvalóan, hiszen nekik van a legnagyobb

szükségük arra, hogy ha már magukon nem tudnak segíteni, akkor valamilyen módon bárki is segíteni tudjon rajtuk; gondolom, ez az állam feladata lehetne. Sikerült átszervezni a segélyezési rendszert, az önkormányzatokat ellehetetlenített helyzetbe sikerült hozni az elmúlt időszakban, mindezek ellenére az elmúlt két évben 25 milliárd forintot vontak ki ebből a körből.

Nézzünk egy másik nagyon nagy réteget, őket úgy hívják, hogy nyugdíjasok - nagyon sokan vannak. Ők a mi szüleink, 0,9 százalék: ennyi a nyugdíj-emelés 2017-ben várhatóan. Ugyanakkor több száz-ezer olyan nyugdíjas van, aki a létminimum alatt él. Az önkormányzatok szerint nekik sikerül egyet előre lépni? Mert ha nem, akkor ez a szlogen nem igaz, mert ők a társadalom egy igen jelentős részét teszik ki, és sajnos ez a 0,9 százalék nem elegendő ahhoz, hogy azt tudjuk mondani, hogy ez az igen jelentős réteg, a mi szüleink, egy lépést tudjanak előre tenni 2017-ben.

De nézhetünk egy másik réteget is. Hollik képviselőtársam most már több képviselő részéről idézett mondanivalója, ami a fiatalokra vonatkozott, az én megítélésem szerint - de ezzel, azt hiszem, nem vagyok egyedül - ilyen felszínes véleményt én még fiatalokról költségvetés kapcsán nem hallottam; azt hiszem, ezt erősítette Farkas képviselőtársam gyakorlatilag mintegy negyedórán keresztül elmondott szövegrésze.

Apaként és nagyapaként, huszon- és harmincéves fiatal gyermekeim vannak, tehát mindenképpen azt gondolom, hogy meg tudom ítélni az ő helyzetüket ezzel kapcsolatban. Mit látok én ezzel a fontos réteggel kapcsolatban, és megint abból a szempontból vizsgálva, hogy sikerül-e nekik egyet előre lépni? Én azt látom, hogy ez a réteg lépett egyet - nem előre; ki. Ki az országból. És senki nem foglalkozik velük e tekintetben.

Én azt látom, hogy e réteg egy jelentős része, több százezer magyar fiatal már máshol tervez. Nem itt tervezi leélni az életét Magyarországon. Hiába a „Gyere haza”, és még mondhatnám a más egyéb életszerűtlen programokat, azt látom, hogy 2017-ben is jó egynéhány ilyen programot terveznek, ételszerűtlen programokat; nem fognak hazajönni. És ha Hollik képviselőtársam véleményére figyelünk egy kicsit, akkor azt látjuk, hogy gyakorlatilag nem történik más, mint homokba dugják a fejüket ebben a kérdéskörben.

A fiatalok ma Magyarországon nem érzik jól magukat, és élehetetlennek tartják az országot. Ebben az országban tanulni nem lehet, és vállalkozni sem lehet. És ezt nyilván nem én találok ki (*Közbeszólások a kormánypartok soraiból: De! - Dehogyanem! - De, ezt te találd ki!*), hiszen ezt ők fogalmazták meg. Érdemes lenne figyelni a legújabb felmérésekre. De ha mondjuk, a vállalkozásokkal kapcsolatban vizsgáljuk ezt meg, akkor azt látjuk, hogy ezerszám szűnnek meg Magyarországon a kis- és középvállalkozások. Vajon mi lehet ennek az oka? Nyil-

vánvalóan nem az, hogy nagyon élehetőnek tartják ezt a környezetet itt Magyarországon.

De ha túllépünk ezen a kérdéskörön, hogy mindenki léphet egyet, láttuk, hogy merre, az én megítélésem szerint nem előre, hanem hátra vagy ki az országból, de ha megnézzük a másikat, hogy Magyarország jobban teljesít? Miben? És igazuk van, van olyan, amiben jobban teljesít: a 2017. évi költségvetésben magára az állam többet költ. Igen. Ha ezt úgy tekintjük, hogy jobban teljesít az ország, akkor ez igaz. Az állam 2017-ben saját magára többet kíván költeni, a saját vezetőire többet kíván költeni. Kik azok, akikre nem, vagy jobban teljesít-e ez az ország - nézzük meg!

A kis- és középvállalkozásokról néhány gondolatot szoltam. Nagyon fontos lenne, hogy ők itt jól érezzék magukat az országban, úgy érezzék, hogy itt érdemes vállalkozni, lehessen tervezni, és az életüket itt tudják elképzelni. Jó egynéhány hozzászólás elhangzott ezzel kapcsolatban; gyakorlatilag azt érezkelhettük ezekből, hogy nem érdemes vállalkozni, mert ott, ahol a közbeszerzések előre lejátszottak, mindig ugyanaz a haveri-baráti kör nyeri, nyilvánvalóan a kis- és középvállalkozások, amelyek nem kívánnak belépni valamelyik pártba, csak úgy önállóan szeretnének működni, nem érzik jól magukat, és eltávoznak innen.

A másik ilyen kérdéskör, hogy hol van, kerestem, mi az a kérdéskör vagy mi az a területe a társadalmi mozgásnak, ahol jobban teljesít az ország vagy a kormány. Megtaláltam, tényleg nem volt nehéz: ezek a presztízsberruházások. Erre van pénz. Erre tudunk költeni, számolatlanul. Gyors összeadással: 400 ezermillió forint jut erre. Ebben benne van a Várba költözés, mert ezek nagyon fontos kérdések, de ha ebbe egy kicsit belegondolnak, hogy ha én oszthatnám el ezt a pénzt, addig, amíg Magyarországon tízezerszám éheznek gyerekek, biztos, hogy arra kell a pénzt elkölteni, hogy Várba költözködjünk? És biztos, hogy stadionokra kell költenünk ezt a pénzt? Én közel 60 évesen is sportembernek tartom magam, és aktívan sportolok; engem felháborít az, hogy ezekre a súlyos százmilliárd forintokra, amit stadionépítésre fordítanak, azt mondják, hogy ezt sportra költik.

Bármelyik stadiont nézzék meg ma Magyarországon: az annyiban sport, hogy hetente egyszer 22 ember, ha hozzászámoljuk az 5 bírót, akkor 27 ember sportol 90 percen keresztül. És erre költenek el százmilliárdokat. Mert azt a létesítményt más nem használhatja, csak ők. Ezzel szemben konkrét példán keresztül tudom mondani, hogy Budapesten amatőrök, akik futballozni szeretnének, lassan nem tudnak pályához jutni, hogy sportoljanak. Az én megítélésem szerint ez nem azt mutatja, hogy ez az ország jobban teljesít.

Az én megítélésem szerint - úgy látom, az időm is elszállt egy kicsit (*Közbeszólások és derűtség a kormánypartok soraiban.*) - ez a költségvetés a magyar társadalom többsége számára nem jelent előre-

lépést. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban. - Közbeszólás a kormánypártok soraiból: Nagyon jó volt! Jó volt!)*

ELNÖK: Most Czibere Károly államtitkár úrnak adom meg a szót.

CZIBERE KÁROLY, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Az elhangzottak kapcsán három olyan kérdéshez szeretnék röviden - megint csak három bővített mondatban - hozzászólni, ahol, azt gondolom, megint tényszerűen kell kiigazítani az elhangzottakat.

Az egyik a legelesettebbek száma. Az előbb elmondtuk, hogy örvendetes, hogy a tisztelt Házban van egy arról szóló kompromisszum, hogy ugyanazokból az adatokból dolgozunk; adatbiztonság. A szegénységről és a szegénységnek való kitettségről, veszélyeztetettségről szóló vitáknak illik ugyanazokból az adatokból dolgoznia. Ezt a múltkori bizottsági beszélgetésnél is megállapítottuk, ez egy nagyon fontos fejleménye az elmúlt másfél-két évnek, nem szeretnénk elveszíteni ezt az eredményt.

Ha megnézzük megint csak a KSH adatait, akkor azt látjuk, hogy az elmúlt két esztendőben a legelesettebbek - és itt a KSH-definiációt használjuk -, az anyagi depriváció, jövedelemelégtelettség és munkaszegénység által egyszerre sújtott emberek száma 465 ezerről 293 ezerre csökkent. *(Szatmáry Kristóf: Így van.)* Harmadával. *(Szatmáry Kristóf: Nem zavarja!)* Tehát ezt nagyon fontos látni, ezt az Eurostat is validálta. Ezekből az adatokból kell dolgoznunk. Valamennyi szegénységi faktor alapján az érintettek száma harmadával csökkent - őket tekintjük a legelesettebbeknek, és fontos, hogy a társadalompolitika különösképpen figyeljen az ő helyzetükre és az ő segítségükre.

A másik felvetése a segélyezésből történő forráskivonás volt.

(12.10)

Itt elsősorban az fht-ra, a foglalkoztatást helyettesítő támogatásra gondolhatunk, de fontos hozzátenni a másik részét ennek a képnek: évről évre ennél sokkal jelentősebb mértékben növekedett az egy évben közfoglalkoztatással biztosított, lefedett időszak, ezért a közfoglalkoztatáshoz kapcsolódó kormányzati állami kiadás is, amely messzemenően kompenzálta ezt, és miután a kormányzat társadalompolitikájának az esélyteremtésen és az aktivizáláson, a foglalkoztatási esélyen keresztlü lehetőséget teremtés, esélyteremtés a központi eleme, ezért azt gondolom, ez rendkívül fontos és pozitív fejlemény.

A harmadik kérdés az idősek és a nyugdíjasok jövedelmi helyzete. Minden szakirodalom leírja, hogy az elmúlt években infláció felett emelkedett, volt nyugdíjmelés, tehát az idősek szociális bizton-

ságának a jövedelmi biztonsági eleme teljesen egyértelműen megtörtént. Ha arra gondolunk, hogy az átlagos szegénységi ráta harmada az idősek körét érinti, akkor ez egyértelműen így van. De a kormány nem elégszik meg az általában vett nyugdíjmeléssel, hogy az mindig az infláció felett történjen, hanem éppen a következő év költségvetéséről szóló előterjesztés tartalmazza a legelesettebb idősek, a legalacsonyabb nyugdíjjal rendelkező idősek, az időskorúak járadékának emelését, aminek az átlagos mértéke 5,3 és 6,3 százalék körül fog alakulni, és a következő évtől kezdve indexálva lesz.

Tehát nemcsak az átlagos nyugdíjmelések tekintetében, hanem a legalacsonyabb nyugdíjjal rendelkező idősek tekintetében is megvalósul az, hogy elinduljon az emelés, és valóban az időskori biztonság valamennyi elemében olyan garanciákkal vegyük körül az időseket, amelyek segítik őket. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Szászfalvi László képviselő úrnak.

SZÁSZFALVI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Urak! A költségvetési törvény egy nagyon fontos keretet jelent az állam és az állam polgárai számára, döntő jelentősége van a gazdasági folyamatokra és az állami szféra helyzetére, a magyar családok életére.

Ebből a szempontból nyugodtan mondhatjuk azt, hogy a jövő évi költségvetési törvényjavaslat stabil és kiszámítható keretet jelöl ki számunkra. Azokat a folyamatokat viszi tovább, illetve erősíti meg, amelyek az elmúlt években pozitív irányban el tudtak indulni. A KDNP számára a legfontosabb prioritás a magyar családok helyzete, a költségvetés családtámogatási eszközei és ezek pénzügyi fedezete.

Engedjék meg tehát, hogy néhány pontban ezekről a családtámogatási prioritásokról beszéljek, először a családi adókedvezményről, illetve annak növeléséről a következő évi költségvetési törvény kapcsán! A kormány tovább növeli a gyermekeket nevelő családok támogatását, a családi adókedvezmény összege kétgyermekes családok esetében 15 ezer forintra nő gyermekenként. 2015-ben 10 ezer forint volt, 2016-ban 12 500 forint. Körülbelül 350 ezer családot érint, mintegy 15 milliárd forintos többletet ad a 2017. esztendőben a családoknak ezzel.

Engedjék meg, hogy néhány számadatot mondjak az elmúlt esztendőkről! A családi adókedvezmény bevezetése óta vagy újra történő bevezetése után 2011-ben az igénybe vevő szülők száma 1 millió 17 ezer volt, 2012-ben 1 millió 105 ezer, 2013-ban 1 millió 113 ezer, 2014-ben 1 millió 103 ezer, 2015-ben várhatóan 1 millió 100 ezer szülő vette igénybe. Az igénybe vett összeg 2011-ben 180 milliárd forint volt, 2012-ben 184 milliárd forint, 2013-ban 185 milliárd forint, 2014-ben 190 milliárd forint, és 2015-ben várhatóan 190 milliárd forint, tehát összesen a kor-

mányzat ezzel a politikájával, az adócsökkentés, illetve a családi adókedvezmény politikájával az elmúlt öt esztendő alatt összesen 930 milliárd forint többletjövedelmet hagyott a családoknál a gyermekek támogatására.

A családi adókedvezmény kiszélesítése 2014 januárjában következett be éppen a KDNP javaslatára, már nemcsak a 16 százalékos szja-ból, hanem a 10 százalékos nyugdíj-, illetve a 7 százalékos egészségbiztosítási járulékból is érvényesíteni lehetett és lehet ezt a kedvezményt. A kiterjesztés elsősorban a több gyermeket nevelő családoknál jelent igazán pluszkedvezményt természetesen. A fiatal házásoknak továbbra is jár az adókedvezmény, a házaspár adóalapja 33 335 forinttal csökkenthető havonta legfeljebb két évig, gyermek születése esetén is. A családokat segítő adócsökkentések érdemben hozzájárultak, hozzájárulhatnak a kedvezőtlen demográfiai folyamatok megállításához és megfordításához.

A másik ilyen nagyon fontos családtámogatási eszközrendszer az otthonteremtési támogatás. 2017 az otthonteremtés éve is lesz, a kormány álláspontja szerint a saját otthon megléte a polgári berendezkedés egyik legfontosabb feltétele. A cél az, hogy minden magyar ember saját lakáshoz vagy házhoz jusson elérhető áron. A jövő évi költségvetésben 211 milliárd forint került elkülönítésre a magyar családok otthonteremtésének támogatására. A legfontosabb elemei az új és használt lakás vásárlására is felhasználható családi otthonteremtési kedvezmény, az államilag támogatott kedvezményes hitel, valamint az áfacskéntés. A kormány továbbra is támogatja a lakástakarékokat, 30 százalékos adókedvezmény vehető igénybe, és 2017-ben már működni fognak a nemzeti otthonteremtési közösségek, amelyek keretében tízezer távlatban további 3 milliárd forint támogatás járhat az otthonteremtésre.

Egy picit részletesebben szeretnék beszélni még erről az otthonteremtési programról. Az új otthonteremtési program egyrészt a családok otthonteremtési kedvezményét, vissza nem térítendő támogatását és a hozzá kapcsolódó kamattámogatott hitelt, másrészt a lakásértékesítési áfa csökkentését, illetve a NOK, a nemzeti otthonteremtési közösségek kialakításának az ösztönzését jelenti. Az otthonteremtési kedvezmény révén lakáshoz jutó családokban megszülethetnek a vágyott gyermekek. *(Bangóné Borbély Ildikó: Az biztos!)* Azok a fiatalok, akik három gyermeket nevelnek vagy tíz éven belül vállalják három gyermek megszületését, azonnal jogosulttá válnak a tízmillió forintos kedvezményre. *(Bangóné Borbély Ildikó: Ez nem ilyen egyszerű!)* A konstrukció lehetőséget nyújt a fokozatos igénybevételre, azaz a családok minden megszülető gyermek után megkaphatják a támogatás következő részét.

Az új lakások értékesítésénél a 27 százalékos általános áfa kulcs 5 százalékra csökkent, így bárki, aki lakást vásárol az elkövetkezendő négy évben, ebben a kedvezményben részesül. Annak érdekében, hogy ne szenvedjenek hátrányt az önállóan építkezésbe kezdő

családok, a kormány adó-visszatérési támogatást vezetett be számukra. Ez azt jelenti, hogy ha az építető magánszemély nem fővállalkozót bíz meg, hanem maga szervezi az építkezést, a megvásárolt építőanyagról, illetve igénybe vett építőipari szolgáltatásokról kiállított számlák áfatartalmának különbözétét 5 millió forintig vissza tudja igényelni.

Az otthonteremtési program további eleme a nemzeti otthonteremtési közösségek: a konstrukcióhoz csatlakozó tagok kötelezettséget vállalnak egy meghatározott összeg befizetésére, előre meghatározott ütemben. Az új lakás vásárlásához a megtakarításon felül a még hiányzó összeget a közösség kamatmentesen megelőlegezi azoknak a tagoknak, akiket sorolással választanak ki a több mint tízéves futamidő alatt. A konstrukcióhoz állami támogatás is jár, amelynek mértéke a befizetéshez kötelezettség 30 százaléka, de legfeljebb havi 25 ezer forint. A megtakarításokat csak új ingatlan vásárlására lehet fordítani.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Országgyűlés! A családtámogatási eszközrendszer egy nagyon fontos eleme, egy nagyon fontos új eleme a családokat jelentősen érintő áfacskéntés: 2017. január 1-jétől 5 százalékra csökken a tej, a baromfi, a tojás áfája. Ezt megelőzően a sertéshúsról vonatkozó áfa már 2016-ban ugyanilyen mértékre mérséklődött.

(12.20)

18 százalékra mérséklődik az éttermi szolgáltatásokra és az internet-hozzáférésre vonatkozó áfa kulcs. 2017-ben továbbra is 15 százalék lesz a személyi jövedelemadó kulcsa, amely az egyik legalacsonyabb Európában. Mindezeknek az intézkedéseknek köszönhetően egy magyar családnál átlagosan 35-40 ezer forinttal több pénz maradhat 2017-ben.

Végül van még egy nagyon fontos terület, amely szintén jelentős mértékben érinti természetes módon a magyar családokat, ezek pedig az életpályaprogramok, illetve a bérrendezési programok. A kormány az életpályamodellek és más célzott béremelések segítségével biztosítja a kiszámíthatóságot, valamint a gazdaság teherbíró képességéhez igazodó béremeléseket. A megkezdett programok 2017-ben is folytatódnak, a pedagógusok fizetése jövőre nemcsak a 2013-ban indult életpályamodellekben foglaltak szerint nő, hanem a 2015-től fokozatosan kiteljesedő minősítési rendszernek köszönhetően magasabb illetményt biztosító fizetési kategóriába is kerülhetnek.

A felsőoktatásban oktatói, kutatói és tanári munkakörben dolgozók számára 2016-ban 15 százalékos, majd 2017-ben és '18-ban további 5-5 százalékos bérrendezést valósít meg a kormány. A hivatásos állományú rendvédelmi és honvédelmi dolgozók 2015. július 1-jétől átlagosan 30 százalékos illetményemelésben részesültek, majd ezt követően 2019-ig évente további 5-5 százalékos, tehát összesen 50 százalékos átlagos illetményemelésben részesülnek. Az állami tisztviselői életpályamodellek kö-

szönhetően 2016. július 1-jétől a járási kormányhivatalokban, míg 2017-től a megyei szinten dolgozók bérrendezése valósul meg, összesen 33 400 fős, a háttérintézményi rendszer átalakítása után pedig ennél nagyobb, jelentősebb állomány tekintetében.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy mindezek után a nagyobb családokról hadd beszéljek néhány gondolat erejéig, mégpedig a nemzet családja, a nemzetpolitika területéről. Mit mond a nemzetpolitika területéről a 2017. évi költségvetési törvényjavaslat? Röviden összefoglalva azt mondhatom, hogy 2016-hoz képest jelentős előrelépés történik, történhet meg, hiszen a 2016-os évi költségvetésben 22 milliárd 248 millió forint szerepelt, ehhez képest a 2017. évi költségvetési törvényjavaslatban a különböző tárcáknál megtalálható nemzetpolitikai források 29 milliárd 343 millió forint, mintegy 7,1 milliárd forinttal fognak növekedni.

Néhány számot hadd emeljek ki mindezekből. Jelentős mértékben növekedik a Miniszterelnökségen a nemzetpolitikai tevékenység előirányzata, hiszen 4,9 milliárdhoz képest 6,5 milliárdos lesz ez a támogatás. Ez plusz másfél milliárdot jelent a következő esztendőben. Számos jól működő nemzetpolitikai program indult meg az elmúlt esztendőben, a legutolsó éppen a Petőfi Sándor-program. Mindezen nemzetpolitikai tevékenységek és programok támogatására tartalmaz a jövő évi költségvetés plusz másfél milliárdot, összesen 6,5 milliárdot. Jelentős mértékben növekedik a határon túli felsőoktatási feladatok támogatása, 401 millióról 801 millió forintra. Már az elmúlt esztendőben jelentősen növeltük a Határtalanul!-programra fordított összeget, amely azt gondolom, minden frakció számára egy fontos, kiemelt és támogatott program. Az elkövetkezendő évben is hasonló megemelt összeggel fog szerepelni a Határtalanul!-program, amelynek a megvalósítása mindannyiunk közös érdeke.

A jövő esztendőben a Bethlen Gábor Alapban mintegy 5,6 milliárdos növekedést figyelhetünk meg. Az elmúlt esztendőben, illetve az elmúló esztendőben, 2016-ban 11 milliárd 807 millió forint volt, a következő évben pedig 17 milliárdra emelkedik ez a programtámogatás. Ez azt jelenti, hogy 5,6 milliárdal növekedik a Bethlen Gábor Alap költségvetési támogatása. Tudjuk nagyon jól, hogy olyan kiemelt programok valósultak már meg az elmúlt esztendőben, illetve 2016-ban is, amelyek eseti döntésekkel valósultak meg, a következő évben azonban ez beépülhet már a Bethlen Gábor Alap költségvetésébe, és ez kiszámíthatóbbá és stabilabbá teszi a határon túli programok költségvetési támogatását.

Mindezek a költségvetési számok nem tartalmaznak azokat a pluszprogramokat, amelyeket mindannyian jól ismerünk, hiszen a Vajdaságban, Délvidéken elindult egy 50 milliárdos gazdaságfejlesztési program, amely szintén egy óriási nemzetpolitikai előrelépést jelent, hiszen a gazdaságfejlesztés a Vajdaságban rendkívül fontos. Ugyanilyen program

indul el a Kárpátalján, mintegy 20 milliárdos keretösszegben. Azt gondolom, ezek olyan jelentős nemzetpolitikai, nemzetstratégiai döntések, lépések és programok, amelyek jelentős mértékben növelik a határon túli nemzettesteinknek, nemzeti közösségeinknek a jövőképét, lehetőségét, gazdasági és kulturális fejlődését.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Országgyűlés! Összefoglalva tehát annyit tudok mondani, hogy a költségvetési törvényjavaslat, mint ahogy mindig talán el szoktuk mondani, nem tökéletes, hiszen emberek alkotják, emberek fogják megszavazni, mindenesetre elmondhatjuk róla, hogy egy stabil és kiszámítható környezetet fog megteremteni 2017-ben is. Megtalálhatók benne a legfontosabb prioritások, jelen esetben számunkra, a KDNP számára a legfontosabb prioritás a magyar családok helyzete, és úgy látjuk, hogy az elkövetkezendő évben is folytatja és megerősíti az elfogadandó költségvetési törvényjavaslat az elindult pozitív folyamatokat jelen esetben a magyar családok, illetve a nagy család, a nemzet családja, a nemzetpolitika területén.

Kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy támogassák ennek a törvényjavaslatnak az elfogadását. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok padso- raiból.)*

ELNÖK: Most Staudt Gábor képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Mielőtt a konkrétumokra rátérnék, illetve azokra a területekre, amelyekről külön szeretnék beszélni, engedjék meg, hogy néhány felvezető gondolatban elmondjam, habár elhangzott már párszor, hogy miért probléma, ha ilyenkor terjesztik be a költségvetést.

Problémás, mert a 2015-ös költségvetés végrehajtásáról való elszámolás, a zárszámadás még nem került az Országgyűlés elé. Tehát nem tudjuk, hogy a 2015-ösben minden rendben van-e. Nyilván meg fogja adni az Országgyűlés ezt a beleegyezését, hiszen közel kétharmados többséggel ülnek itt a Fidesz-KDNP képviselői, de formálisan még nem számolt el a 2015. évről a kormány. Emellett nem látjuk a 2016. év tényszámait sem, hiszen nem telt el annyi idő, hogy bizton azt mondhassuk, a 2016-os költségvetés alakulását nagyjából láthatjuk. Tehát csak azokat a számokat látjuk, amelyeket 2016-ra előirányoztunk, de hogy ennek mi lesz a vége, ezt semmilyen módon nem tudjuk kiszámítani. Ehhez képest jönnek a 2017-es számok, amelyek tulajdonképpen úgy lógnak a levegőben, hogy sem a '15-ös év tényszámait, sem a '16-os év valódi vagy már pontosnak mondható tervezetét, illetve pontosnak mondható záró számait nem látjuk.

Ez azért is fontos, mert tulajdonképpen a levegőben hozunk egy költségvetést, és ráadásul párhuzamosan ezzel még a 2016-os költségvetés módosításai is tárgysorozatban vannak, sajnos még az év so-

rán néhányszor előreláthatóan sor kerül majd a 2016-os költségvetés módosítására is.

(12.30)

Régi probléma: 2010-ben megígérte a kormányzat, hogy egy országleltárt készít, hogy tudjuk, mink van, mik azok a közös javak, amelyekkel gazdálkodik a kormányzat. Ez azóta sem történt meg. Tehát ez a vagyontaszter várat magára, és ennek a vagyonszternek a hiánya - amit nevezhetünk országleltárnak is - súlyos ráhatással van arra, hogy pontosan láthassuk, a kormány hogy is sáfárkodik a közös javainkkal.

Aztán létszám-előirányzati terv sem készül, hiszen nem elég az, hogy személyi kiadásokra mennyit költünk egyes minisztériumoknál, egyes intézményeknél, mert nem mindegy, hogy azt hány személyre, hány adminisztratív alkalmazottra vagy hány vezető beosztású alkalmazottra költjük. Mert csupán az, hogy emelkedik, nem mutatja meg, hogy a létszámok tekintetében a kormányzat milyen módon szeretne eljárni. Lehet erre azt mondani, hogy ez egy rugalmas hozzáállás, és nagy lehetőséget ad a kormánynak, hogy úgy járjon el, ahogy ő gondolja; mi ezt úgy gondoljuk, hogy egy túlzott felhatalmazottság, és a részletesség elvének nem felel meg ebben a formában a költségvetés.

Aztán ha költségvetésről beszélünk, akkor néhány gondolatot muszáj a Magyar Nemzeti Bankról is ejteni, hiszen azok a befizetések, amelyeknek meg kellett volna történni osztalék formájában, az elmúlt években elmaradtak. Hogy néhány számot említsek: az utóbbi négy évben a Magyar Nemzeti Bank devizaárfolyam-változásból származó eredménye, kapcsolódjanak meg, 1047 milliárd forint volt, amelynek egy részét illetett volna osztalékként befizetni. Tudjuk, hogy a felháborodás és a botrányok hatására most talán 50 milliárdot beígérték, de az, hogy több mint ezermilliárd forintról beszélünk, ami árfolyamnyereséggént a Magyar Nemzeti Banknál realizálódott 2012 óta, egy olyan szám, ami, ha a legfrissebb államadósság-adatokat nézzük, a 2016. március 31-i adatokat - Magyar Államadósság Kezelő Központ, tehát nem holmi levegőből kapott számokról beszélünk -, azt látjuk, hogy 25 473 milliárd forint volt a magyar államadósság mértéke. Ha ezt a két számot összeadjuk, akkor több mint 4 százalékkal csökkenthető lett volna a magyar államadósság, ha a Magyar Nemzeti Bank befizeti ezeket a pénzeket, de ha a felét fizette volna be, akkor is jelentősen csökkenthető lett volna a magyar államadósság. Arról nem is beszélve, hogy másra is költhetők lettek volna ezek a pénzek, de a legrosszabb, amit tenni lehetett, hogy különböző alapítványokra elszórták, amiket nem véletlenül próbáltak titkosítani, most már azt is láthatjuk, hogy miért, amikor nyilvánosságra kerültek ezek a tényadatok.

De továbbmenve, mert az ellenzék ideje elég szűkös ezeknél a felszólalásoknál, szeretném pelda-

ként felhozni, hogy a részletesség elvének a megsértése miért is probléma. Például a Belügyminisztérium költségvetésében, ahogy tavaly is, annyit láthatunk, hogy a rendőrségre mennyi pénzt költünk, vagy hogy személyi juttatásokra mennyit - több mint 200 milliárdot - költünk. De például a megyei rendőr-főkapitányságok sincsenek ebben benne, illetve bontást nem látunk róluk, tehát még azt sem láthatja az Országgyűlés, hogy Budapest, Borsod vagy egyéb megyék mennyit kapnak a rendőrségen belül. Persze ezt a kormány majd el tudja dönteni, de szeretnénk látni, hogy adott esetben több pénz jut-e azokba a megyékbe, ahol a közbiztonság úgy alakult, ahogy, illetve ahol az emberek joggal várják el azt, hogy nőjön a ráfordítás, akár a rendőrség tekintetében is.

S aztán még a felsőoktatásról nem is beszélek; a felsőoktatási szektorban szereplő különböző intézmények nem jelennek meg, míg korábban ez gyakorlat volt. Így nem lehet összehasonlítani azt, hogy pontosan mire mennyit adunk; azt pedig már elmondtam, úgy tűnik, irreális elvárás lenne az, hogy a létszám-előirányzatokat is megismerjük, hogy megyei bontásban a rendőr-főkapitányságoknál azt is határozzák meg, hogy ott nő-e a létszám vagy éppen csökkenni fog.

Továbbhaladva: van, amiket néhol kisebb költségként is feltüntetnek, és pont ezért el lehet mondani róla a véleményünket. A Külügyminisztérium költségvetésében találtunk egy olyan sort, hogy külföldi magyar emlékek megőrzése. Ez szép és jó, 15 millió forint jut rá. Majd kicsit lejjebb haladva a számsorban azt látjuk, hogy az afgán nemzeti biztonsági erők fenntartásához szükséges pénzügyi forrásokra 140 millió forintot költünk. Mondhatják erre, hogy ez nemzetközi kötelezettség, ahogy az valóban igaz lehet, de ezeket talán ideje lenne felülvizsgálni. Nem tudom, meddig kell még a magyar nemzeti emlékek megőrzésére szánt pénz tízszeresét az afgán nemzeti erőknek közvetlenül elutalni. Azt hiszem, hogy ennél jobb célokra is lehetne ezt a pénzt költeni, de ez legalább szerepel a költségvetésben és kritika tárgyává tehető, viszont elmondhatjuk, hogy az adófizetők nem feltétlenül erre gondoltak, amikor az adójukat befizették.

Aztán hozzájárulás az EU költségvetéséhez. Kedvenc adatsorunk, amelyben közel 320 milliárd forint szerepel, amit mindannyiunk adójából, áfabevételéből az EU-nak befizet Magyarország, de nemcsak közvetlenül az EU-nak, hanem láthatunk a brit korrekcióra, s nemcsak ebben az évben, hanem sajnos folyamatosan 22 milliárd forintot - köszönik szépen a britek, örömmel elfogadják -, illetve Dánia, Hollandia, Svédország számára, igaz, hogy csak 2,7 milliárd forintot, de ha az elveket nézzük, akkor ezek a pénzek is a magyar adófizetőktől mennek. Ez közel 320 milliárd forint. Mondhatják erre, hogy mennyi pénz bejön az Európai Unióból, de azt meg pont az európai uniós vitanapon tisztáztuk, illetve nem értünk abban egyet: lehet, hogy ezermilliárd forintos tétel áll rendelkezésre Magyarországnak, hogy lehív-

jük, de egyrészt nem tudjuk hívni az egész összeget, ha viszont le tudjuk hívni, akkor olyan célokra tudjuk hívni, amik nem feltétlenül a magyar gazdaságot segítik, sokszor látványberuházásokra, sokszor presztízisberuházásokra, és még ezekben az esetekben is elképesztően magas korrupciós hányaddal bírnak ezek a beruházások. A kis- és középvállalkozásokhoz viszont sajnos alig jut ezekből a pénzekből. Tehát azt lehet mondani - én nem állítok túlzást -, ha ennek a 320 milliárd forintnak durván a harmadát, amit EU-s pénzként úgymond ajándékként, vagy sokan úgy gondolják, hogy ajándékként megkapunk, célzottan, megfelelően, mérnöki precizitással elköltenénk a magyar gazdaság fellendítésére, mondjuk, a kis- és középvállalkozások segítésére, akkor sokkal nagyobb eredményt érnének el, mint hogy ezt befizetjük, és az EU majd megmondja, igaz, hogy papíron több pénzt, de az eredmény tekintetében sajnos kevésbé eredményesen hogy tudunk hívni.

De az Igazságügyi Minisztériumról is essen néhány szó. Nem az egész minisztériumi költségvetésbe szeretnék belemenni, mert kevés az idő, hogy ezt megtegyem. Újra láthatunk 500 millió forintot a jogászképzés színvonalának emelésére, ami egy nagyon szépen hangzó gondolat, illetve a bűncselekmények áldozatainak kárenyhítésére 100 millió forintot.

De megint csak nem látunk - és ezt kezdeményezem módosító javaslatként is - egy olyan kártérítési alapot, amely a bűncselekmények áldozatainak a számára nyílna meg, azon áldozatok számára, akik hiába kapták meg, egy polgári kártérítési perben hiába ítélték meg nekik azokat az összegeket, amilyen károkat ők szenvedtek, de nem tudják kin behajtani, hiszen ha volt is vagyona az elkövetőnek, azt az állam elveszi a bűnügyi költségekre, és ha volt is lefoglalható vagyon, abból a sértettek vagy a hozzátartozóik már nem látnak semmit.

Azért szörnyű ezt mondani, mert még azokat a javaslatokat is elutasították, hogy a kielégítési sorrendben a miniszter engedélyével lehessen egy cserét tenni, tehát először kellene hogy sor kerüljön az áldozatok kifizetésére, és utána az állam a bűnügyi költségek tekintetében várna a sorára, illetve megpróbálná behajtani 20-30 év alatt, ahogy gondolta. Ez annál is inkább jó lenne, ha így lenne, mert az állam mindig elmondja, hogy erőszak-monopóliummal rendelkezik, kizárólagos monopóliummal, hogy megvédje az állampolgárait.

Ha viszont ezt nem teszi meg, akkor úgy gondolom, hogy nemcsak erkölcsi, hanem jogi felelőssége is, hogy helyálljon azokért a károkért, amiket az állampolgárok egy bűncselekmény áldozataiként elszenvedni kényszerülnek, és az állam vállalja akár a pénzügyi felelősséget is, illetve legalább a sorrendcsere megtörténjen ebben a tekintetben, tehát az elkövetőn majd az állam próbálja meg beszédni ezeket az összegeket. Erre javasolnánk egy összeget, 1 milliárd forintot. Véleményem szerint ez az összköltségvetés szempontjából nem egy magas összeg, illet-

ve ahhoz a felelősséghez képest is, ami az államon van, hogy megvédje az állampolgárait, ez egy minimális összeg. Ennek az elosztására különböző elveket ki lehetne dolgozni, de legalább már rendelkezésre álljon egy ilyen alap.

A végén nagyon röviden szeretnék két olyan módosító javaslatomról is megemlékezni, amely a XXII. kerülethez és a 18. választókerülethez kötődik. Két beruházást szeretnék az Országgyűlés figyelmébe ajánlani, tekintettel arra, hogy sok helyen kisebb beruházások is belekerültek a költségvetésbe.

(12.40)

Az egyik egy Duna-parti beruházás lenne, a XXII. kerületben a Hajó és Duna utca környékét érintené, önkormányzati területen egy sport-rekreációs, mindenki számára látogatható közpark, sportlétesítmény; nyilván nem stadion, hanem a létesítményt értsék úgy, hogy egy rendezett környezetben sportolni, rekreációs céllal kijárhatnának a polgárok, és nemcsak a XXII. kerületből, hanem ez Dél-Buda viszonylatában is egy előrelépés lenne, és fellendíthetné az egész környéknek nemcsak a sportéletét, hanem az egész Dél-Budának a tömegsportszokásait, illetve kikapcsolódási szokásait.

Illetőleg a másik, a Nagytétény-Óhegy körzetnek a belterületbe vonása, illetve építési övezetté alakítása. Jelen pillanatban hiába Budapesthez, a XXII. kerülethez tartozik, de ezen építeni nem lehet, zártkerti részről van szó. Annál is inkább, mert ez kormányzati tekintetből vagy a költségvetésnek a nagyságát tekintve apró összegből megoldható lenne. És egy olyan zóna alakulhatna ki, ahol pont egyébként akár a CSOK-os megoldásokkal házakat lehetne építeni, ingatlanokhoz, telkekhez lehetne... - vagy az ott élők tudnának beruházni ilyen megoldásokba, illetve fejleszteni ezt a környéket; illetve azt a telekéltséget, illetve újlakás-éltséget, házárséget ki lehetne elégíteni, amelyet nyilván a kormány is lát, ha a CSOK-ot létrehozta. Ehhez nem túl nagy összeg ráfordításával Dél-Buda körzetében egy jó alkalmat lehetne teremteni.

Tehát kérem a kormányt, hogy ezt támogassa, és teremtsen meg a lehetőséget az itt élők és egész Dél-Buda számára, hogy jobb környezetben élhessenek. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Most Tuzson Bence államtitkár úrnak adom meg a szót.

TUZSON BENCE, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Valóban vannak olyan helyzetek, amiket nyugodtan nevezhetünk történelmi helyzetnek is. Például azt az esetet, amikor egy országnak komoly európai uniós támogatást sikerül kivívnia, és valóban fontos kérdés, hogy ezt a támogatást egyébként mire fordítja, úgyhogy nem baj, ha erről folytatunk egy kis beszélgetést, egy kis vitát. Hiszen azért

mégiscsak arról van szó, hogy ebben a költségvetési ciklusban egy 12 000 milliárd forintos fejlesztési pénz áramolhat be így a gazdaságba a hazai önrészzel együtt, tehát egy 12 000 milliárdos fejlesztési forrás.

Hogy mire fordítja ezt az ország, annak azért van kiemelt jelentősége, mert nem tudhatjuk azt, hogy ha ez a ciklus, ez az uniós ciklus véget ér, akkor utána mi lesz, hogy lesznek európai uniós források, lesznek-e egyáltalán ilyen típusú támogatási források. Ezért a kormány már korábban meghozta azt a döntését, hogy ezeket a pénzeket a magyar gazdaság fejlesztésére kell többségében fordítani olyan formában, hogy ennek a teljes halmaznak, ennek a pénzösszegnek a 60 százalékát közvetlenül a gazdaságba kell áramoltatni, és azt is elsősorban a kis- és középvállalkozások támogatására.

Ha kedves képviselőtársam megnézi akár a most kiírt pályázatokat vagy a kiírandó pályázatokat, vagy az utóbbi időben már működő pályázatokat, látszik, hogy az összeg jelentős része most is a kis- és középvállalkozásokhoz áramlik. Lehet azt mondani, hogy természetesen ezt tovább kell fejleszteni, és a kis- és középvállalkozásokat minél jobban támogatni kell. Hiszen a kis- és középvállalkozások azok, amelyek leginkább a motorjai tudnak lenni a gazdaságnak mind a munkahelyteremtés szempontjából, másik oldalról pedig azoknak az egyéb nagy cégeknek, akik a termelés oldalán érkeznek meg az országba, beszállítói tudnak lenni, tehát ezen a módon is segítik a gazdaságnak az érvényesülését, a gazdaságnak a működését.

Tehát nem véletlen az, hogy a kormányzat, és ennek megfelelően az Országgyűlés is úgy döntött, hogy a támogatást ebbe az irányba kívánja elvinni. Tehát minden ezzel ellentétes állítás hamis, hiszen a valóság az, hogy mégiscsak az összeg jelentős része a kormányzat szándékaival megegyezően közvetlenül a gazdaságba tud áramlani, hiszen ez lesz képes fejleszteni magát a gazdaságot. Hosszú távon a gazdaságfejlesztés lesz képes arra, hogy a későbbiekben uniós források nélkül is képződjenek majd olyan adóbevételek, amelyek segítenek abban, hogy tovább fejlődhessen a gazdaság.

Tehát mondhatjuk azt, hogy ez egy multiplikatív hatás, ha oda teszünk be pénzt, az végül a gazdaságba fog visszaáramlani, és ha a gazdaság jól megy, akkor az adóbevételek is nőnek, ha nőnek az adóbevételek, akkor Magyarországon iskolákat, óvodákat lehet létesíteni, jóléti kiadásokat lehet csinálni, és ez kiemelten fontos. Kiemelten fontos ez azért is, mert ha a magyar kormány valamikor is gazdaságról és gazdaságfejlesztésről beszél, akkor mindig együtt beszél erről a családokkal. Hiszen a családpolitika és a gazdaságpolitika szorosan össze kell hogy függjön egymással, a kettő kéz a kézben kell járjon egymással, ez a mi filozófiánk alapja. Mert mi azt gondoljuk, hogy egy jól működő ország csak boldog családokra épülhet, a boldog családok pedig akkor működhetnek csak, ha a támogatások jelentős része a családon

keresztül érkezik meg, hiszen mégiscsak az az alapvető társadalmi egység, amelyből aztán a végén felépül a nemzet.

Ezért az adórendszerünket is ebbe az irányba szeretnénk, és szeretnénk volna fejleszteni már a múltban is, és erről szól, ha megnézik, minden adórendszert érintő intézkedésünk is. Erről szól például a személyi jövedelemadó csökkentése is, ami korábban megjelent. Ugye, amikor 16-ról 15 százalékra csökkentettük legutóbb a személyi jövedelemadót, az mégiscsak egy 100 milliárd forintos nagyságrendű tételt jelentett a magyar családoknál, ennyivel nőtt a jövedelem. És az, hogy a családi adókedvezmény rendszerét is kiterjesztjük, az tovább segíti a családokat, hiszen most már a továbbiakban, 2017-től kezdődően már a kétgyermekes családok esetében is kétszer 15 ezer forint, azaz 30 ezer forint adókedvezmény jár ezeknek a családoknak, akik tehát két gyermeket nevelnek a családjukban.

És nem mehetünk el természetesen az áfacsökkentések mellett sem, ami itt már többször elhangzott. És azért szeretném arra felhívni a szocialista képviselőtársaimnak a figyelmét, hogy ha már ők beszélnek e tekintetben áfacsökkentésről, akkor azért arra is hívjuk fel csak egy picit a figyelmet, hogy ők az áfa tekintetében hogyan jártak el, és milyen lépés volt az, amikor egy választási kampány hevében hirtelenjében 10 százalékkal csökkentették az áfát, majd hirtelenjében a választás után ismételtelen felemelték.

Nem gondolom, hogy ezt neveznénk áfacsökkentésnek, és ha ők adócsökkentésről beszélnek, akkor nem baj, ha egy kicsit magukba szállnak, és ennek tükrében tekintik ezt meg. Hiszen azért azt az alapvető célt, amikor egy gazdaságban rendelkezésre áll egy megfelelő összeg, azt milyen formában adjuk vissza az embereknek, mert alapvető filozófiánk az, hogy ha a gazdaság fejlődik, annak egy jelentős részét adócsökkentésben kell visszaadni az embereknek, az egy nagyon fontos döntés, egy átgondolt döntésnek kell lennie, és nem csak egy választási hacknek, amikor az adórendszert hackelik meg annak érdekében, nem számolva a következményekkel, hogy bizonyos választási sikerre tegyenek szert.

Ennek megfelelően tehát, amikor most adócsökkentésről beszélünk, nem véletlen, hogy a legfontosabb élelmiszerek áfájával kezdtük el már tavaly is, hiszen a sertéshús több lépcsőben bevezetett áfacsökkentése, ami az élő állatra, a félsertésre, majd pedig a tökehúsról is vonatkozott, ott is egy komoly adócsökkentésnek a bevezetésére került sor. Ugye, ez volt az a szegmens a hús területén, ahol számszerűen, tehát pénzügyileg a legtöbb pénzt költöttek a családok, hiszen az egy ilyen 120 milliárd körüli összege volt a korábbiakban. Igazolta egyébként a feltevésünket, egyrészt azt is, hogy itt az árak követték az áfacsökkentést, a másik oldalról pedig egyébként a fogyasztás is növekedett.

Ennek megfelelően tehát - a gazdaság fehéredése mellett természetesen, hiszen ez is komoly hatás

volt - érdemes folytatni ezt az utat, és a legfontosabb élelmiszerek tekintetében a gazdaság teljesítőképességéhez mérten érdemes folytatni ezt a folyamatot, és valóban a tojásnál, a tejnél és a baromfinál is csökkenteni az áfát, hiszen ezeknek az áfacsökkentéseknek az együttes hatása szintén egy százmilliárdos nagyságrendű tétel, ennyit jelent tehát a továbbiakban a magyar családok számára.

És amikor a költségvetésről beszélünk, akkor valóban egy nagyon fontos kérdés az, hogy egy kormány mikor terjeszti be a költségvetését. Többször elhangzott az önök részéről itt, hogy korán terjeszti be a kormány. Én azt mondom erre, hogy igen, elég korán terjeszti be a kormány; tehát jókor terjeszti be a kormány, mert az előző év is igazolta azt, hogy egy jól tervezett, előre benyújtott költségvetésnek milyen gazdasági hatásai vannak, a gazdaság szereplői erre hogyan reagálnak, hogyan reagál rá egy ország, és mit jelent ez a növekedés szempontjából.

Nem véletlen az, hogy a várakozásainkat is meghaladó módon növekedett a legutóbbi időszakban a gazdaság. Ez részben köszönhető annak is, hogy a kormány jól tervezte, és előre megfontoltan időben, kellő időben, kellően korán benyújtotta a költségvetést. Arra számítunk, hogy a gazdaság szereplői egy időben benyújtott költségvetés esetében pontosan fognak tudni számolni azzal, hogy jövőre, 2017-ben milyen gazdasági folyamatok lesznek, hogy fog alakulni Magyarországon az adózás, hogy fognak tudni béreket adni az embereknek, és milyen gazdasági környezetbe fognak megérkezni azok a vállalkozások, amelyek jönnek Magyarországra.

(12.50)

Igen, mert nagyon fontos az ország szempontjából, hogy olyan költségvetése legyen, ami vonzó a külső befektetők számára is, azok számára is, akik termelést hoznak Magyarországra, s ennek megfelelően tehát ösztönöznünk kell azt, hogy termelés és termelő vállalkozások érkezzenek az országba. Ez a mostani költségvetés ezt is elősegíti, olyan struktúrát állított elő, ami a vállalkozók számára is kiszámítható jövőt garantál, és átlátható is ez a költségvetés. Nem véletlen az, hogy haladni kell abba az irányba, amikor a költségvetésben a hiány a lehető legkisebb, ennek megfelelően kiküszöböltük már most átlátható módon, hogy működési oldalon ne legyen hiánya sem a költségvetésben, viszont a másik oldalon, a fejlesztési oldalon ott megvalósulhat hiány. Olyan fejlesztések valósuljanak meg, amelyek képesek elősegíteni egyrészt az emberek jólétének növekedését, másrészt pedig a gazdaság működését és a gazdaság működésének elősegítését.

Ezért fontos az, hogy ne állítsuk le, ne fékezzük le bizonyos állításokkal ellentétben Magyarországon a fejlesztéseket, mert a fejlesztéseknek a gazdaság növekedése szempontjából, az adóbevételek szempontjából, amiből később, mint mondtam, iskolákat,

óvodákat fogunk tudni építeni, abból a szempontból is komoly hatása legyen. Ennek megfelelően tehát olyan költségvetést kell létrehozni, amelyik egyrészt a működési oldalon nem okoz hiányt, a hiány csak a fejlesztések oldalán valósul meg, az országban viszont olyan fejlesztések legyenek, amelyek képesek a gazdaság növekedését is elősegíteni.

És amikor arra utaltam az előbb, hogy a családpolitika tekintetében a gazdaság növekedésének is milyen fontos szempontjai vannak, akkor a családpolitikáról és a gazdaságpolitikáról, amikről együtt kell beszélni, arról is kell beszélni, hogy amikor családpolitikát csinálunk, akkor a növekedésre is oda kell figyelni, azaz amikor létrehozunk egy olyan rendszert, amit otthonteremtési programnak nevezünk, akkor ez úgy jöjjön létre, ami elősegíti amellet, hogy a magyar családok minél előbb otthonhoz jussanak, a magyar gazdaság növekedését is és azt a kérdést is, ami hosszú távon szintén egy gazdasági kérdés, hogy Magyarországon a csökkenő népesség trendjét megfordítsuk, és bár ugyan csökken most ez az olló, egyre kisebb ez a rés, de még mindig negatívban van, ez a negatív forduljon pozitív irányba, ehhez pedig jó családpolitikára, családtámogatási rendszerre van szükség. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Most Vas Imre képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. VAS IMRE (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A Magyar Honvédség katonái minden évben erőn felül teljesítenek. Tavaly bebizonyították, hogy ha szükséges, több száz kilométer hosszan biztonsági határárral tudják lezárni hónapokon belül a magyar zöldhatárt. A magyar-szerb határszakaszon múlt ősszel épült fel az ideiglenes biztonsági határárral, a migrációs hullám megfékezése a katonák segítségével történt. A Magyar Honvédség a tömeges bevándorlás okozta válsághelyzet kezelésében kezdetektől aktívan és nagy erővel vesz részt. Jelenleg alapvető feladatuk a rendőri munka támogatása, így garantálva hazánk biztonságát. Szakmai hozzáértésüket, pontosságukat, lelkiismeretességüket és elkötelezettségüket a nemzetközi közösség tagjai eddig minden misszióban nagyra értékelték, és sokra becsülik őket a világ számos válságkörzetében.

Magyarország gazdasági helyzete évről évre erősödik, így a honvédelemre is több jut. A költségvetési források tekintetében 2017-re jelentős mértékben, 53,7 milliárd forinttal bővül a honvédelmi fejezet támogatási főösszege. Ez az előző évi előirányzatokhoz képest közel 20 százalékos emelkedést jelent. Ez az összeg a jövőre jelzett nominális GDP csaknem 0,94 százalékának felel meg. Ez a mutató azért is fontos, mert a védelmi kiadások növekedését a NATO 2014. szeptemberben megtartott walesi csúcsertekezleten a miniszterelnök úr jelentette be. Magyarország folytatja a védelmi kiadásainak a NATO-átlaghoz történő

közelítését, így jövőre is megtörténik ez a lépés. A Magyar Honvédség meghatározott feladata a szövetségi és a nemzetközi szerződésekből eredő egyéb katonai kötelezettségek is. Különösen fontos a közös védelmi, békefenntartó és humanitárius feladatok teljesítése, valamint közreműködés az arra kijelölt és felkészített erővel a nemzetközi terrorizmus elleni harc katonai feladatainak ellátásában.

A NATO nemzetközi misszióiból aktívan kiveszünk részünket. A 2017-es költségvetési javaslat is számol az Iszlám Állam terrorszervezet elleni szerepvállalással, az afganisztáni műveletekben a NATO katonai műveleteinek intenzitásához igazodó arányos részvételhez szükséges kiadásaival, és biztosítja a forrásokat a balkáni, illetve az afrikai jelenlét fenntartására is. A magyar diplomácia elsők között emelte fel a szavát az Iszlám Állam által elkövetett brutális támadások miatt, amelyek ellenkezik minden emberi értékkel. Fontos megjegyezni, hogy ha nem tudunk megoldást találni a lehető leghamarabb az Iszlám Állam visszaszorítására, akkor azzal kell számolnunk, hogy Európa határain nem fog csökkenni a bevándorlási nyomás, hiszen ennek egyik kiváltó oka épp az Iszlám Állam által növekvő területfoglalás, így a magyar katonák iraki részvétele mindenképpen fontos. A Magyar Honvédség katonái a missziók során bebizonyították, hogy feladataikat az elvárásoknak megfelelően hajtották végre, a kihívásoknak megfelelnek, és képesek hatékony együttműködésre, amellyel hozzájárulnak hazánk pozitív nemzetközi megítélésének erősítéséhez.

A nemzetközi feladatok 2017. évi kiadásai közel 12 milliárd forintot tesznek ki, amelyek a 2017. évre tervezett NATO- és EU-műveletek, illetve az ehhez igazodó magyar szerepvállalás figyelembevételével kerültek megállapításra. A kormány döntése alapján 2015-ben bevezetésre került az új katonai életpálya, valamint ezzel összefüggésben a honvédek illetményrendszerének átalakítása. 2015. július 1-jén átlagosan 30 százalékos illetményfejlesztésre került sor, majd minden év január 1-jei hatállyal egészen 2019. január 1-jéig bezárólag 5 százalékkal emelkedik a katonák illetménye. A 2017. évi költségvetési javaslat fedezetet biztosít a katonai életpályamodell fenntartásaként a katonák vonatkozásában megvalósuló ideit, illetve jövő évi 5 százalékos mértékű illetményfejlesztésre, továbbá a közalkalmazottak honvédelmi pótlékának kiadására is. Az ezt megelőző legutolsó jelentős illetményemelés a honvédelmi állományban 2002-ben volt. Az új katonai életpálya kidolgozása révén a katonai hivatás a valódi katonai pálya egészét áthidaló karrierré válhat, megerősítve ezáltal a Magyar Honvédség megtartóerejét.

A Honvédelmi Minisztérium és a Magyar Honvédség szervezeteinek migrációs feladatokkal és terrorfenyegetettséggel összefüggésben felmerülő kiadásainak 2017. évi forrásait is tartalmazza a költségvetés. Tavaly több mint másfél millió bevándorló, vagyis egy kisebb országnyi ember lépett be illegálisan Európába, ebből hazánkon keresztül 390 ezren

érkeztek, ami komoly feladatot ró Magyarországra. Határaink lezárását követően napi pár százra csökkent a Magyarországon átjutni kívánók száma, de a migrációs válság nem állt le, itt szükségesek a hazánk határainak biztonságát szolgáló intézkedések.

(13.00)

A párizsi és a brüsszeli merényletek rámutattak arra, hogy a szabályozatlan illegális bevándorlás valós biztonsági kockázatot rejt magában. A tömeges bevándorlással és terrorfenyegetéssel összefüggő 2017. évi kiadások a 2016. évvel megegyezően a Belügyminisztérium fejezetében kerültek biztosításra.

Tisztelt Képviselőtársaim! A Magyar Honvédséget mindig olyan állapotban kell tartani, hogy bármikor, bárhol, bármilyen feladat elvégzésére azonnal rendelkezésre állhasson Magyarország és állampolgárai biztonsága érdekében. Magyarország egy felívelő korszak éveit éli. 2017-ben is lehet egy lépést tenni előre. Elmondható ez a biztonság területén is, mert a kormány évek óta fejleszti ezt a területet, így garantált a magyar emberek biztonsága. A közelmúltban Európában bekövetkezett terrorcselekmények és az ezekkel egy időben zajló, velük összefüggésbe hozható migrációs válság miatt kiemelten kell kezelni a kormánynak a magyar emberek biztonságát.

A biztonsági környezetünk romlása miatt szükség van a védelmi költségvetés növelésére, amit az ország évről évre erősödő gazdasága biztosít. Megvédjük az országot. Mivel ennek megfelelően készült el a költségvetés, kérem, szavazatukkal majd támogassák a költségvetési törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Most Ikotity István képviselőnek adom meg a szót.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! A költségvetés kapcsán az oktatás és az egészségügy fejezetekről szeretnék szólni, azok költségvetési vonatkozásairól és 2017-ben várható hatásairól. Mindenekelőtt azt szeretném én is elmondani, ami már sokszor elhangzott, hogy az idén új formában kaptuk meg a költségvetési javaslatot, a költségvetés megváltozott szerkezete alapvetően nehezíti meg a tisztánlátást az oktatás területén is. Egyáltalán nem volt korrekt a kormány részéről, hogy csak a hétfőn megjelent fejezeti indoklásokból derültek ki végre a pontos állami ráfordítások az egyes költségvetési tételek esetén.

Persze, így sem kaptunk mindenre választ. Több milliárd forint forrása vagy célja továbbra is ismeretlen marad. Ez egyáltalán nem segíti a felelős törvényalkotást, holott az átláthatóság egy költségvetési törvény esetén igazán fontos követelmény kellene hogy legyen. Nézzük először a közoktatást! Balog Zoltán emberierőforrás-miniszter a múlt héten azt

mondta, hogy az idén az eredeti előirányzathoz képest a KLIK többlete 91,5 milliárd forint lesz, a jövő évi költségvetésben pedig 105,6 milliárd forint plusz szerepel. Jelezte azt is, hogy összességében a köznevelés plusz 130 milliárdos forrásra számíthat a jövő évi büdzsében. Ezek a számok végre visszaköszönek a költségvetésben is, az előző évektől eltérően, ahol hallhattunk számokat, de utána nem láttuk a költségvetésben. Azonban a valóság ennél azért lényegesen árnyaltabb. Mindjárt kifejtem, hogy mire gondolok részleteiben.

Kezdjük azzal, hogy hiába kap a KLIK 105,6 milliárd forintos pluszforrást, ha ezek egy része a korábbi intézkedésekből következik, például az eredeti ígérettel szemben több részletben odaadott pedagógusbér-emelés aktuális és egyben utolsó részletéből, a pedagógusminősítésekből vagy az ingyenes tankönyvellátás felmenő rendszerben történő bevezetéséből. Ez nem valódi többletforrás, hanem az életbe lépő intézkedések szükséges finanszírozása. Ha ezeket levonjuk, akkor a KLIK többletforrása már csak 71,1 milliárd forint, amit sokatmondóan kiegyensúlyozott feladatellátáshoz szükséges többletnek hívunk ezen a soron.

Hozzá kell tenni azt is, hogy a tavalyi évhez képest van egy 126 milliárdos tétel, amit már nem a KLIK alatt, hanem máshol, különböző helyeken számolnak el, ezek a fejezetek közötti nullszaldós átrendezések címen találhatók. Ennek csak minimális részéről derül ki, hogy hová kerül az eddig a KLIK alá tartozó forrás, illetve van, amit már nem is a KLIK alá sorolnak be. Döntő hányadáról nem derül ki semmi. Jegyezzük meg, hogy egy felelős költségvetési tervezésnél teljesen elfogadhatatlan, hogy ide-oda pakolgatják a százmilliárdokat, folyamatosan variálnak a könyvelésen, trükkök százait vetik be, hogy a kormány számára kedvező számok jöjjenek ki a végén.

A KLIK 105,6 milliárdos tételéhez hasonlóan növekménynek számít, hogy a KLIK mellett a köznevelés másik fő költségvetési forrását jelentő sor, a köznevelési célú humán szolgáltatás és működési támogatás elnevezésű sor 166 milliárdról 189 milliárd forintra nő. Ez a támogatási sor biztosítja a nem állami iskolák támogatását, amiből főként a nem állami intézményekben dolgozó pedagógusokat és munkájukat segítő bérét biztosítják. Az LMP reméli, hogy a nem állami iskolák esetén végre valódi előrelépés történik, és a korábbi évekkal ellentétben, amikor az alapítványi iskolák ellehetetlenülése nem egy lépés kapcsán előkerült, most végre valóban támogatni fogják őket.

Ez a 23 milliárdos növekmény, hozzáadva a KLIK 105 milliárdos növekményéhez lehet az a gyakorlatilag 130 milliárd forintos összeg, amit Balog Zoltán a köznevelés többletforrásaként nevesített. A köznevelés forrásai tehát 2017-re vonatkozóan valóban nőnek, a 2016-os - megismétlem, a 2016-os - előirányzathoz képest, ugyanis, ha levonjuk ebből a 136 milliárdból azt, és most május hónap köze-

pén vagyunk, azt a 91 milliárdot, amivel az idén már megnövelték a 2016-os előirányzathoz képest a KLIK forrásait, akkor jól látható az, hogy ez csak 40 milliárd, ami 130 milliárddként lett emlegetve; de elismerjük, hogy valóban növekmény.

Erre nagyon nagy szükség volt, főleg, ha megnézzük az elmúlt évek, évtizedek folyamatos, ha nem is egyenletes, de folyamatos csökkenését, ami a közoktatás területére vonatkozóan teljes mértékben megállja a helyét. De ne felejtjük el, hogy az iskola-rendszerből éves szinten 200 milliárd forint hiányzik. A 2010 óta tartó megszorítások eredményeképpen, bocsánat, a nyilvánvaló megszorítások, a forrás-csökkenés jóval 2010 előtt elindult... - de 2010 óta úgy alakult a forráseloszlás, hogy a KLIK csődbe jutott. Az elmúlt egy év gyakorlatilag az állami matintézmény vergődéséről szól, aminek a diákok és a pedagógusok látták kárát a mindennapi munka során.

Mégsem mondhatjuk azt, hogy legalább a 2010-es állapotokat visszaállítják az oktatás finanszírozását tekintve. A valódi működési forrásokat nézve csupán az eddigi kivonás felét pótolják vissza valamennyire, ismétlem, ha a 2010-es állapotokat veszünk alapul. Azt is csak a jövő év vonatkozásában, hiszen a hosszú évek alatt közel 1000 milliárdos forráshiány halmozódott fel ezen a területen. Persze, ne gondoljuk, hogy a megszorítások, ahogy az előbb említettem, 2010-ben indultak el. Nem is Bajnai Gordon kezdte, már 2003 óta folyamatosan csökkennek az oktatás kiadásai.

A GDP-arányos finanszírozás a harmadával csökkent a 2000-es évek eleje óta. Az MSZP-SZDSZ és Fidesz-KDNP-kormányok együtt vették el a pénzt az óvodáktól, iskoláktól, főiskoláktól, egyetemektől. Ha valami kormányokon átívelő tendencia, akkor ez sajnos volt. Igazából se Gyurcsány Ferencnek, se Bajnai Gordonnak, se Orbán Viktornak nem volt fontos a magyar oktatás jövője, hiszen állandóan hozzányúltak annak finanszírozásához, mégpedig úgy, hogy csökkentették annak forrásait. Az iskoláktól nem sajnálták elvenni a pénzeket.

Visszatérve a finanszírozásra, utaljunk arra is, hogy már az idén adnak 91,5 milliárd forintot a KLIK-nek, így kiegyenlítve ennek az intézménynek az óriási adósságát. Ehhez képest a jövő évi előirányzat már csak alig 14 milliárd forinttal növekszik, ami pedig a teljes oktatási kiadás kevesebb mint 1 százaléka megfelelő összeg. Lehet innét is nézni a jövő évi növekedést, ami így még csekélyebbnek tűnik.

(13.10)

Itt meg kell jegyeznünk, hogy ennyit arról, hogy megszűnik az állami intézményfenntartó, amit bejelentett nem is olyan régen Rétvári Bence államtitkár. Látjuk azt, hogy nem szűnik meg ez, nevesítve, KLIK soron tovább él. Nem tudjuk pontosan milyen formában, de azt viszont jól látjuk, hogy már nemcsak egy,

hanem 57, tehát osztódással szaporodik ez az intézmény, nemhogy megszűnne, még több lett belőle.

Attérnék a felsőoktatás területére. Idén 153 milliárd volt a teljes állami támogatása az egyetemeknek, főiskoláknak, ez jövőre 204 milliárd forintra növekszik elvileg. Ezzel gyakorlatilag visszaadják a 2010 utáni megszorítások elvonásait, legalábbis papíron ez látható. Ha azonban a folyamatok mögé nézünk, némileg árnyaltabb a kép itt is. A 45 milliárd többletráfordítás jelentős részét Mocsai Lajos Testnevelési Egyetemének új campusa, ami 17,5 milliárd forintba kerül, valamint a Pécsi Tudományegyetem kapacitásfejlesztése adja 12,3 milliárd forintos összegben.

Szó se róla, örülünk minden, a felsőoktatásba érkező fejlesztési forrásnak, így üdvözljük a pécsi fejlesztést is, csakhogy igazán szomorú, hogy ehhez képest milyen csekély összeg jut a felsőoktatásban dolgozók bérfejlesztésére, csupán 2,7 milliárd forint. Mocsai Lajos 6,5-szer nagyobb forrást kap, mint a teljes felsőoktatási ágazatban dolgozók béremelése, ez pedig nagyon komoly aránytalanság. Nem sajnáljuk az új Testnevelési Egyetemtől sem a pénzt, de ehhez képest az oktatók bérezésére nem hatod annyit, hanem fordítva, hatszor ennyit kellene fordítani. A legjobb képességű, szorgalmas diákokat meg kellene tartani az oktatói, kutatói pályán, a felsőoktatás minőségének ez lenne a záloga, ha a piaci szféra nem szívná el a tehetséges fiatalokat, vagy ha nem kényszerülnének kivándorlásra. A felsőoktatás komoly forrásbővülése tehát két nagy fejlesztésből áll, illetve egy ösztöndíjprogram bővüléséből adódik még nagyobb rész.

Az LMP szerint súlyos hiányosság, hogy az intézmények működtetésére nem jut több forrás, illetve a béremelésre is csak minimális. Az ágazat helyzete így lényegében nem fog változni, holott 2010 óta a közoktatáshoz hasonlóan innen is jelentős, az egyetemek és a főiskolák működéséből 50 milliárd forintot vont ki a Fidesz-kormány. Ezek a működési kiadások nem kerülnek pótlásra, éppen ezért Egerben, Szegeden, Szolnokon vagy éppen Miskolcon ebből a forrásbővülésből nem sokat fognak megérezni. A különbségek, egyenlőtlenségek megmaradnak, és az oktatói bérek emelésére is csak tűzoltó jelleggel adnak pénzt.

Ha megnézzük a közoktatás 130 milliárdos és a felsőoktatás 45 milliárdos pluszforrását, akkor még mindig marad 95 milliárd forint, amit nem lehet beazonosítani a költségvetés alapján, hogy mire költik az oktatásban. A LMP feltételezése szerint itt az uniós támogatások költségvetésbe csatornázásáról lehet szó, hogy javítsák a számokat, és el lehessen mondani, hogy milyen sokat költenek a területre. Sajnos, ismerte a magyar kormány uniós fejlesztési forrásokhoz való hozzáállását és a kormányközeli haverok pénzéhségét, féltő, hogy ebből a 95 milliárd forintos tételből, hogy finoman fogalmazzunk, nem minden forint fog céljának megfelelően hasznosulni. Mennyire komoly tehát az oktatási terület

forrásnövelése? Közel sem annyira, mint amennyire első ránézésre tűnhet. A korábbi elvonásokat nem pótolják vissza, működésre csak a közoktatás esetén jut némileg több pénz, de a súlyosan eladósodott állami intézményfenntartás máskülönben valóban nem lenne működőképes. A felsőoktatás esetén pedig nem látjuk az egyetemeknek, főiskoláknak járó, jutó többletforrást.

Ehhez képest mi az, amit a Lehet Más a Politika javasolna, hogyan képzelné el az oktatási terület finanszírozását. Nagyon régóta mondjuk, a kezdetektől mondjuk, hogy már középtávon radikálisan bővíteni kell a közoktatás és a felsőoktatás finanszírozását. Mi minden költségvetési 100 forintból 15-20 forintot oktatásra, vagyis a jövőre költenénk. Az oktatási terület megerősítése az ország versenyképességének és a fenntartható fejlődésnek a záloga. Ha nem költünk többet oktatásra, akkor maradunk itt hosszú távon, mindenki ott, ahol éppen van, nem lesz semmilyen előrelépés. Természetesen nemcsak többet kell költeni, de a forrásokat okosan is kell felhasználni. Jelenleg egyik feltétel sem teljesül.

A konkrét LMP-s költségvetési módosító javaslatok a következő tételeket érintik: a közoktatás területéről az iskolarendszernek visszaadnánk a hiányzó 200 milliárd forintot. Ez is csak a 2010-es szintre kerülést jelentené reálértékben, ez lenne a kiinduló pontunk, utána középtávon minden költségvetési 100 forintból 15-20 forintot, ahogy korábban említettem, oktatásra költenénk.

A pedagógusletpálya-modellt rendbe tennénk, és nem hagynánk ki a béremelésből a pedagógusok munkáját közvetlenül segítő munkatársakat sem. Súlyos igazságtalanság, hogy a pedagógusok mellett dolgozó dajkák, pedagógiai asszisztensek, laboránsok, könyvtárosok, informatikusok, iskolatitkárok, és még sorolhatnánk, egy forint béremelést sem kaptak 2010 óta. Az ő bérrendezésük továbbra is késik, holott reáljüvedelmük 25-30 százalékkal csökkent 2008 óta, amikor utoljára emelték a fizetésüket. Sokan közülük bérminimum alatt élnek, családjukat nem tudják eltartani. Ez önmagában igazságtalan, úgy pedig pláne, hogy adott munkahelyeken a pedagógusoknak nőtt, nekik pedig nem nőtt a fizetésük. Ezt a súlyos egyenlőtlenséget korrigálná az LMP-nek ez a javaslata.

A hátrányos helyzetű térségekben fejlesztő- és gyógypedagógus-hálózatot építenénk ki. Komoly bérpótlékot adnánk a hátrányos helyzetű kistérségekben tanító pedagógusoknak. Létrehoznánk a kiemelt oktatási körzeteket, be kell ugyanis látnunk, hogy a leghátrányosabb helyzetű térségekben kiemelt támogatás, kiemelt segítség szükséges. A környezettudatos nevelés érdekében elindítanánk a nemzeti erdei iskola programot. Az LMP célja ezzel, hogy minden óvodás és iskolás gyerek eljuthasson legalább egyszer erdei iskolába, a család jövedelmi helyzetétől teljesen függetlenül.

A szakképzési rendszert illetően a négyéves képzési idő visszaállításával, az elméleti képzés megerősítésével

sítésével, a mentorrendszer kialakításával képessé tennénk rá, hogy a tanulók számára mind a felsőfokú szakképzésben, a felnőttképzésben és a felsőoktatásban is dobbantót jelentsen. Aki mégse tanul tovább, az is kapja meg azokat a készségeket, hogy később bármikor átképezhető legyen, ha a munkaerőpiac megköveteli tőle. A kormány pont most akarja a szakiskolai képzés után a szakközépiskolai képzést is tönkretenni, gazdasági, akár multinacionális cégek, akár magyar oligarchák érdekeinek kiszolgáltatni.

Az LMP javaslata pontosan az ellenkező irányba mutat, a szakképzést fejleszteni kell, minőségét javítani, nem pedig tantárgyak megszüntetésével rontani. Az országos felnőttképzési program elindításával mindenki számára ingyenes lehetőséget biztosítanánk az első szakmaváltásra, s ezt kortól függetlenül tennénk. Az élethosszig tartó tanulást minden eszközzel támogatni kell. Ingyenes nyelvvizsgát biztosítanánk azok számára, akik a szakképzés rendszerében vesznek részt, illetve onnan tovább akarnak lépni.

A felsőoktatás területén az LMP azt mondja, hogy szélesre kell tárni a felsőoktatás kapuit. Hosszú távon a célkitűzésünk, hogy 10 személyből legalább 4 fő diplomás legyen Magyarországon. Meg kell állítani a felsőoktatásba jelentkezők és a felvételt nyert hallgatók létszámának ütemes, utóbbi években elindult csökkenését, majd a most látható stagnálását. Minél több diplomásra van szükség, hiszen az általuk beindított kis- és középvállalkozások fogják majd visszahozni a rendszerváltáskor elveszett másfél millió álláshely nagy részét. Ők fognak munkahelyet teremteni az alacsonyabb iskolai végzettségűeknek is. A felsőoktatás minőségi reformja, európai versenyképessége nem képzelhető el a források drasztikus bővítése nélkül. Belátható időn belül nem tudjuk megcsinálni Európa legjobb felsőoktatási rendszerét, de arra igenis képesek vagyunk, hogy európai szinten versenyképesek legyünk, felsőoktatási rendszerünk tényező és vonzó alternatíva legyen sokak számára.

Az LMP számára kiemelt cél a vidéki felsőoktatási intézmények megmentése és fejlesztése. Olyan vidéki főiskolákra, egyetemekre van szükség, amely a helyi gazdaság igényeire építi a képzési szerkezetét. A helyi gazdaság élénkítése és a vidéki felsőoktatás fejlesztése összekapcsolódik. Ez ad perspektívát a fiataloknak, hogy ne költözzenek el otthonról a lehetőségek hiánya miatt. Az LMP ezért kiemelten támogatná a vidéki felsőoktatási intézményeket.

(13.20)

Szükség van a felsőoktatásban oktatók bérfelállítására, hogy az egyetemi oktatói pálya is versenyképes legyen a piaci szférával szemben, az ne szívja el a legjobb tanárokat, kutatókat. A megkezdett felsőoktatási béremelést rendbe kell tenni, hasonlóan a közoktatásban dolgozókhöz, a felsőoktatási béremelést is ki kell terjeszteni minden munkatársra.

A tudásgazdaság alapvető jellemzője, hogy képes az állandó megújulásra. Innováció és a modern világ változó kihívásaihoz való folyamatos alkalmazkodás nélkül sose lesz sikeres Magyarország. Nemcsak a diploma munkaerőpiaci értékét nézzük, hanem olyan felsőoktatást szeretnénk, ahonnan a fiatalok úgy kerülhetnek ki, hogy az önálló gondolkodáshoz és munkavégzéshez szükséges készségeket megszerzik. Ennek érdekében prioritássá kell tenni a kutatás-fejlesztés és az innováció költségvetési forrásainak radikális bővítését is, az innovációs központok támogatását, az innováció regionális rendszerének fejlesztését, az innovatív vállalkozások helyzetbe hozását és ehhez hasonlókat. Orbán Viktorral szemben, aki összevissza nyilatkozik az innovációval kapcsolatban, az LMP álláspontja szilárd: innováció nélkül nem tudunk sikeres országot építeni. Ez nem holmi úri mulatság, egyetemi professzorok hóbortja. Az innovációba minél több fiatalt és minél több vállalkozást kell bekapcsolni.

Összefoglalva, hogy mi is az LMP célja az oktatáspolitikában: az alap- és középfokú oktatás radikális forrásbővítése és szemléletváltása arra szolgál, hogy mindenki számára lehetőséget adjunk képességei kibontakoztatásának, álmai valóra váltásának, olyan országot szeretnénk, ahol a társadalmi tényezőknek a lehető legminimálisabb a szerepe abban, hogy valakiből mi lesz. Ez kizárólag az egyén képességeitől és szorgalmától függjön, ne hátráltassa azt az anyagi helyzet, családi körülmény, lakóhely. Mindenkinek egyforma lehetősége legyen a közoktatásban elsajátított tudása és teljesítménye révén bejutni a felsőoktatásba, függetlenül attól, hogy az ország melyik középiskolájából jelentkezett oda. És újra elmondjuk: tehesse ezt meg tandíjmentesen.

Az LMP szerint a gazdasági fejlődés és munkahelybővülés egyik legfőbb forrása a felsőoktatásból kikerülő fiatalok minőségi tudása, felkészültsége és lendülete. Tudomásul kell venni, hogy Magyarország belátható időn belül nem fog a világszínvonalú felsőoktatási rendszerekhez felzárkózni, viszont arra képesek vagyunk, hogy a magyar felsőoktatás nemzetközileg látható és európai szinten versenyképes legyen, csak így állítható meg a fiatalok elvándorlása is. Az iskola nem a kormányt, hanem a jövőt szolgálja, így is kellene kezelni.

Most pedig hátralevő időmben áttérnék az egészségügyi részére a költségvetésnek. Áttanulmányozva azt a részt, ami a költségvetésnek az egészségügyre vonatkozó része a 2017-es költségvetésben, egy dolog biztosan megállapítható: a kormány az egészségügyet ugyanolyan katasztrofális helyzetben hagyja jövőre is, mint ahová az elmúlt évek során lökte. Ha ez a költségvetési tervezet fogja meghatározni az egészségügy 2017-es helyzetét, akkor szomorúan ki lehet jelenteni, hogy a betegek egészen biztosan nem fognak jobb ellátást kapni. Az orvosok, az ápolók és a szakmunkások továbbra is ki lesznek szipolyozva, tisztességes anyagi megbecsülésről nem is álmodhatnak. Az intézmények pedig jövőre is csak

vegetálni fognak. Az ágazatból való külföldre elvándorlás nemhogy megállna, de még a mostani helyzetnél is jobban fel fog gyorsulni az eláramlás, ha kiderül, hogy a kormány becsapta az egészségügyi dolgozókat.

Ha mélyebbre ásunk a kérdésben, hogy hogyan jutott ilyen állapotba a magyar egészségügy, akkor vissza kell néznünk egészen a 2008-as gazdasági válsáig, amelynek elmúlása után sem állt helyre a terület finanszírozása. Ennek elmaradása felerősítette a negatív folyamatokat, és mára egyértelműen válságba jutott az ágazat, ahonnan már csak határozott cselekvéssel és jelentős forrásbővítéssel lehet talpra állítani. Ennek tudatában egészen érthetetlen a nemtörődömség, ahogy 2010-es megalakulása óta a Fidesz-KDNP-kormány kezeli az egészségügyet.

A kórházak adósságáért elsősorban a kormányzat a felelős, amelyik a hosszú évek során nem követte az infláció-, a minimálbér- és a valutaárfolyamváltakozásokat a kórházi alapdíjak mértékében. Bár korábban a Fidesz államtitkára is kilátásba helyezte a 20 százalékos alapdíjemelést, nem valósították meg, ezért havonta 4,6 milliárd forinttal növekszik a kórházak adóssága. Ismétlem, havonta 4,6 milliárdal növekszik a kórházak adóssága.

A teljes költségvetéshez viszonyítva továbbra sem nő az egészségügyre fordított pénz. Tehát továbbra is fontosabb az öncélú, barátokat gazdagító beruházások sora, mint a működőképes egészségügy. Beszédes adat, hogy az egészségügyi ellátórendszerre fordított összeg 8,5 százalékról 8,4 százalékra csökken a teljes költségvetéshez képest. Nincs elkülönítve pénz a bérfejlesztésre, hogy rejtegetni tudják annak valódi mértékét, a beharangozott százmilliárdnak valószínűleg csak a töredékéből lesz béremelés. Így nem fog megállni az ápolók elvándorlása. Ez a helyzet bizonytalanságot jelent, nincs semmi garancia a béremelésre.

Hogyha megkérdezzük azokat az egészségügyi dolgozókat, akik Nyugatra mentek el Magyarországról, akkor az az egyértelmű válasz a kérdésre, hogy miért tették ezt, mi volt a legfontosabb oka, sokszor nem is annyira az alulfinanszírozottsága az ágazatnak, sokszor nem is azok az állapotok, amelyek az egészségügyi intézményekben tapasztalhatók, a leromlott állapotok, nem is az eszközök hiánya vagy elavultsága, hanem a legtöbb esetben és a leghatározottabban a kiszámíthatatlanság, az a kiszámíthatatlanság, amiből egyetlenegy dolog látszik, hogy folyamatosan csökken az erre szánt források összege, folyamatosan változik a környezet, nem előremutató, nem koncepciózus változás történik itt, hanem egyik gondolatról a másikra, egyik pillanatról a másikra képesek megváltoztatni koncepciókat, valójában nincs is valódi koncepció.

Hogyha követné a Fidesz azt, amit jelentős összegből kidolgoztatott annak idején, akkor, amikor még programot készített, akkor ezeket a dolgokat, amiket most elmondok, nagy valószínűséggel - legalábbis a legtöbb részét - nem tudnám elmondani.

Tehát ha következetesen betartaná azokat, akkor az általam eddig felsoroltakból és ezután felsorolandókból is nagyon sok dolgot megoldott volna. Tehát az ígéreteit nem tartja a rendszer, és nem kiszámíthatóan mozdul.

Néhány részletre kitérve: nem tervezik a Mentőszolgálat fejlesztését, ezek szerint hiába nőtt meg a mentőállomások száma, nem lesz hozzá több autó, sőt az autók kora egyre növekszik, az állapotuk is ennek megfelelően romlik. A mentőautók darabszáma bő 200 darabbal kevesebb, mint 15 éve volt. Ezért nem csoda, ha sokszor csak késve tudnak kiérni egy riasztáshoz, ezek szerint a mentők kiérkezési ideje továbbra is pusztán szerencsén fog múlni. Az LMP számításai szerint csupán 3 milliárd forintból jelentősen lehetne fejleszteni a mentők járműparkját. Ráadásul a Mentőszolgálat dolgozói évek óta nem kapnak munkaruhát, béruk még a szlovák kollégáétól is igen jelentősen elmarad.

A légi mentők is krónikus forráshiánnyal küzdenek, a helikopterbeszerzések pedig évek óta húzódnak. Úgy látszik, hogy ez a helikopterbeszerzés minden területen állandó probléma.

Tisztelt Ház! Jogosan merül fel a kérdés, hogy mit lehet kezdeni a kialakult helyzettel, mit kellene tenni azonnal a kormánynak, vagy éppen az, hogy mit tenne a Lehet Más a Politika hasonló döntéshozói helyzetben. Az LMP szerint az egészségügyi béremelés elkerülhetetlen, ha működőképes egészségügyet akarunk. Az nem megy, hogy mindent elvárunk a betegellátásban dolgozóktól, biztosítjuk őket nagyrabecsülésről a szakmájuk miatt, de közben éhbérért, kifizetetlen túlórákkal dolgoztatjuk őket. A szép szavak és a semmitmondó ígéretek egyre üresben hangzanak a lepukkant kórházi folyosókon.

Az egészségügyi szakdolgozók a legkeresettebbek a nyugat-európai országokban, emiatt várhatóan nem fog megszűnni a húzóhatás, ezért olyan bért kell itthon kapniuk, ami a tisztességes megélhetést biztosítja nekik itthon, hogy a magyar szakdolgozók ne kényszerüljenek külföldre. Nem a jelenlegi fizetésük többszörösét kell kínálni, mint amennyit külföldön kapnának, hanem annyit, amennyiből itthon már nem kell nélkülözniük, ezért az alapbérek 50 ezer forinttal történő megemlése - és nyilvánvalóan ez csak az első lépés - azonnal meg kell hogy történjen.

(13.30)

A kormány nem rendelkezik semmilyen tervvel a kórházi adósságok csökkentésére sem. Ehhez az alapdíjak növelésére van szükség, de ennek nem látjuk a nyomát. Csak átszervezéssel az inflációt és az árfolyamváltásokat nem lehet kiegyensúlyozni. Az LMP szerint éves szinten 35 milliárd forintot kell biztosítani ahhoz, hogy a kórházi intézmények adósságai megnyugtatóan rendeződjenek, és később se termelődjenek újra. A kórházi háttér-dolgozók bérét is rendezni kell, amire 15 milliárd forint elég lenne.

A légimentők stabil működéséhez is forrásbővítésre lenne szükség. Itt mi 1 milliárd forint pluszforrást biztosítanánk nekik.

Az LMP a prevencióra is lényegesen nagyobb forrást biztosítana Magyarországon 2017-es költségvetésében, mint amennyit a kormány tervez. A jól felépített és társadalmilag beágyazott megelőzési struktúra jelentősen képes csökkenteni a megbetegedések számát és súlyosságát. Ez nemcsak azt jelenti, hogy a magyar társadalom egészségesebb lesz, de jelentősen csökkenti az állam egészségügyi kiadásait is.

Tisztelt Ház! Az egészségügy talpra állítását az LMP több lépcsőben tervezi. Ennek a lépcsőzetes tervnek az első állomása az átfogó bérrendezés, a kórházi alapidj emelése, ahogy a mentősök gépjárműparkjának és az orvosi eszközeinek a modernizálása. Fontos az is, hogy az egészségügyi intézmények háttér dolgozóit többel juttassuk, hiszen ők nem részesülnek úgy pótlékokban, mint mondjuk, a szak személyzet. Ideális esetben 20 milliárd forint rendelkezésükre bocsátása méltányos előrelépés lenne számukra, az LMP úgy gondolja, hogy ez az összeg megfelelő lenne a méltányos bércorrekcióra.

A béremeléseknél a mindenkire kiterjedő alpbéremeléshez, nem pedig különböző pótlékok adásához ragaszkodunk. Tehát az alpbéremelés elengedhetetlen.

A Lehet Más a Politika konkrét átrendezési javaslatát a következők. Az ideális béremelés megvalósításához a benyújtott költségvetési tervezethez képest további 50 milliárd forintot kell biztosítani a gyógyító-megelőző ellátás céltartalékban. Az alapidj-emelésre 35 milliárd forintot kell tartalékolni, mert ezzel lehet a kórházi adósságok ellen fellépni.

Apró tételnek tűnhet a nyugdíjbiztosító és az egészségbiztosító postaköltsége, de összesen 7,2 milliárd forintot emészt fel, ami már csökkentett összeg a tavalyihoz képest, de ez így is feleslegesen magas. Legyen igazi bürokráciacsökkentés, aminek keretében ennek egy részét elektronizálni kell, milliárdokat tudnánk így megspórolni.

A költségvetési tervezet 4 milliárdot rakna félre az „új budapesti kórház előkészítésére és kivitelezésére” fantáziánévű projektre. A probléma az, hogy már tavaly is 1 milliárd forint volt, de még mindig nem tudni, hogy lesz-e új kórház. Az államtitkár szerint nem lesz, csak felújítanak. Az LMP szerint egy új felújítási céltartaléknak több értelme lenne.

Tisztelt Ház! Összegezve elmondható, hogy a kormány által benyújtott 2017-es költségvetés tervezetének egyik legnagyobb vesztese az egészségügy lesz. Ez már évről évre visszatérő tendencia, és kristálytisztán megmutatja azt az értékválságot, amiben a Fidesz-KDNP-kormány szenved. Teljesen felesleges presztízsberuházások egész sorára mennek el százmilliárdok, miközben a magyar társadalom számára a legégetőbb kérdéseket a kormány nem tartja fontosnak.

Nem akarok sokadszor a stadionokkal és a kisvasúttal jönni, de higgyék el, az emberek pontosan

tudják és látják azt, hogy tévútra lépett az Orbán-kormány. Legalább akkor kezdenének el urizálni, amikor az egészségügyet és az oktatást rendbe tették, de ennek sajnos nyoma sincsen. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Most Soltész Miklós államtitkár úrnak adom meg a szót.

SOLTÉSZ MIKLÓS, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Nem akarom önt bántani, mert nyilván olyan számokból dolgozik, amit éppen a nagyszámú frakció és a nagyszámú szakértői gárda ki tudott szedni ebből vagy elő tudott venni ebből a költségvetésből.

De amikor azt mondja ön egy miniszterelnökről vagy bárki másról, hogy összevissza beszélnek, akkor arra nincsen jelző, amiket ön mondott, mármint negatív jelző, ha ennyire nem akarja elfogadni azokat a tényeket, amely tények makacsok, amely tények alapján mind a köznevelés, mind a felsőoktatás, mind pedig az egészségügy azt mutatja a számok tekintetében, hogy igenis, nagymértékben nő ezen ágazatoknak a támogatása. És csak azért, hogy tudatosítsam önben és a frakciójában is, és az önnek társoló baloldalban is, hogy milyen lesz ezeknek az ágazatoknak a többletköltsége, elmondom önöknek.

Ez azért fontos szerintem az önök szempontjából, az ország szempontjából fontos, az, hogy jól fogjuk elosztani, arra ott vannak a szakemberek, ez is biztos, de az önök szempontjából pontosan azért fontos, mert összevissza beszélnek állandóan, a számokat lehazudják, a valóságot lehazudják, és ezzel tulajdonképpen a választókat csapják be. *(Bangóné Borbély Ildikó: A valóság a falon kívül van!)* Kedves képviselő asszony, ön előtt is van egy ilyen kis gépezet, nyugodtan nyomja be a gombot *(Bangóné Borbély Ildikó: Be van nyomva, államtitkár úr!)*, és 112 perc 17 másodperce van az MSZP-frakciónak, hogy elsírja a bánatát, amit most ön bekiabál. Köszönöm szépen a figyelmét. *(Bangóné Borbély Ildikó: El fogom mondani!)*

Tehát, képviselő úr, csak azért, hogy a számokat pontosítsam, a köznevelés területén 130 milliárd forinttal több lesz az emelkedés a 2016-os költségvetéshez képest. Hát, ha önnek ez nem emelkedés, ha itt a köznevelési ágazat vesztese a költségvetésnek, akkor nem tudom, hogy önök miben gondolkodnak, meg milyen világtételekben élnek!

A felsőoktatás. A felsőoktatás költségvetése közel 45 milliárd forinttal emelkedik a következő évben. Hogyha ez nem hatalmas nagy összeg, még akkor is, hogyha ön - és erre mindjárt kitérek, hogy mit kritizált - ezt nem tartja hatalmas nagy összegnek, akkor nem tudom, hogy ön a számokról hogyan gondolkodik. És az önök költségvetési tervei majd megint oda vezetnék az országot, ha egyszer valamilyen hatalomra jutnának, hogy újra eladósítanak, ugyanúgy, mint az MSZP-SZDSZ liberális kormány?

Ugyanezt tennék? Hogy a jövőt felélve, a gyerekeink, az unokáink elől felélve a jövőt, eladósítanák ugyanúgy az országot, mint amit tett az előző baloldali kormány? *(Bangóné Borbély Ildikó: Államtitkár úr, tükör!)*

Tisztelt Képviselő úr! Az az út, amit ön mond egyébként, hogy százmilliárdokkal dobálózik egyik oldalon, a másik oldalon meg nem ismeri el, hogy mekkora támogatások vannak, az csak így lenne elérhető. Márpedig ez történt 2002-2010 között, 56 százalékos eladósodottságról felment 80 százalék fölé, minden egyes ember ezt éli meg nagyon nehezen ebben az országban, és fogja még az elkövetkező években is, mert olyan adósságot nyomtak rá erre az országra. *(Bangóné Borbély Ildikó: Államtitkár úr! Államtitkár úr!)*

Tisztelt Képviselő Asszony! Továbbra is jelzem önnek, hogy van egy ilyen kis pici fekete kütyü, ezt ide fel tetszik tenni, majd megnyomja a gombot *(Bangóné Borbély Ildikó: Ne oktasson már ki mindig, államtitkár úr!)*, és utána majd hozzászól.

A harmadik terület - és ez is tény - az egészségügy területe, 155 milliárddal növekszik a társadalombiztosítási és jóléti szféra területe, és 167 milliárd forinttal kimondottan az egészségügyi kassza. Ne haragudjon, képviselő úr, ezek után ön azt mondja, hogy mindez semmi, vesztes, nem ér semmit? Ez egyszerűen elképesztő!

Hogyha néhány dologra kitérhetek, akkor hadd mondjam el önnek, hogy pontosan az a kerekasztaltárgyalás határozott meg egy új oktatási javaslatrendszert, amelyet a kormány elfogadott, amelyet a kormány támogat. Itt nem az anarchistákat kell megkérdezni, azt a néhányat az utcán, meg akik kirúgással fenyegetik a tanáraikat, akik nem akarnak egyetérteni velük *(Bangóné Borbély Ildikó: Az a tízezer ember mind anarchista?)*, hanem azokkal, akik leülnek tárgyalni, akik józanul elmondják az érveiket, majd az érvelés után összeáll egy olyan közös kép és egy közös megoldási javaslat, amely igenis, sikerre viszi ezt az ágazatot, és amelynek eredményeképpen ez az ágazat igenis, jövőre is pluszforrásokhoz jut.

Amit pedig ön a felsőoktatás területéről mondott, az nettó hazugság sok tekintetben. Eleve miért mondja azt, hogy a magyar felsőoktatási rendszer rossz összességében? Akkor miért jön ide 27 ezer diák külföldről tanulni? *(Bangóné Borbély Ildikó: Mert a mieink meg elmennek!)*

Miért emelkedett meg a száma az elmúlt három évben a felsőoktatásba külföldről érkezőknek 7 ezerrel? Miért kell a Stipendium-ösztöndíjrendszeren belül további pénzeket azért adni, mert jönnek a külföldiek, aminek egyébként többszörös hatása is van? Nem csak az, hogy itt fizetnek albréteket... *(Bangóné Borbély Ildikó: És a mi gyerekeink, államtitkár úr?)*

Kedves Képviselő Asszony! Nyugodjon már meg egy kicsit tényleg, a teremszolgák be tudnak hozni önnek vizet, egy kicsit iszik, lenyugszik, és majd utá-

na hozzászól. *(Z. Kárpát Dániel: Egy hölgygel azért nem beszélünk így, nem szép dolog!)*

Tisztelt Képviselő Úr! Miért mondja azt ezek után, hogy ebben nincsen eredmény?

(13.40)

27 ezer diák itt él, itt költ, sőt amikor hazamegy a hazájába, utána ők hamarabb fognak velünk, magyarakkal üzleti kapcsolatot teremteni, mint bármilyen más országgal, ha odajárnának iskolába. Miért kicsinyíti ennek az országnak ezt a sikerét, az oktatói hálózatnak azt a sikerét, hogy ezt a hatalmas nagy külföldi diáktömeget oktatja, neveli, majd diplomáig elvezeti? Miért akarja ezt ön kicsinyíteni?

Ugyanúgy vissza kell utasítanom, tisztelt képviselő úr, hogy azt mondja, hogy Mocsai-egyetem. Először is: Mocsai rektor úr letett már valamit az asztalra, először a sport területén. Majd ha az önök gondolatvilágából kijön egyszer egy olyan ember, aki akár olimpián, akár világbajnokságon ezüstéremig viszi el Magyarországot, majd utána mondja egy ilyen emberről, hogy ő saját magának egyetemet épít. Hát hogy képzelet ezt?! Az a beruházás, ami épül a Testnevelési Egyetem jóvoltából, hány ezer diáknak, fiatalnak és oktatóknak az életét fogja segíteni! Miért mondja azt, hogy Mocsai-egyetem? Ez olyan szintű megalázása valakinek... *(Ikotity István közbeszól.)* Parancsol, képviselő úr? *(Ikotity István közbeszól.)*

Tisztelt Képviselő Úr! Magyarán: ön megaláz egy olyan embert, aki nagyon nagyot tett le eddig is az asztalra, és 10-15 év múlva lehet, hogy úgy fogják hívni, hogy Mocsai-egyetem, de nem azért, mert magának gründolta *(Ikotity István közbeszól.)*, nem azért, mert magának gründolta, hanem azért, mert a társadalomnak létrehozott igenis egy hatalmas nagy dolgot.

Tisztelt Képviselő Úr! Befejezésül összességében azt kell mondani még egyszer, hogy mind a köznevelés, mind a felsőoktatás, mind az egészségügy területén olyan pluszforrások fognak állni a költségvetésen keresztül a kormány rendelkezésére, ezáltal a terület rendelkezésére, ezáltal az ott dolgozók, ott oktatottak, illetve az ott gyógyítottak rendelkezésére, amely igenis emelni fogja a színvonalat. Hozzáteszem, ezt nem két ember, tíz ember, huszonöt ember dönti el, mint az önök javaslatrendszere, hanem sok száz szakember döntése során kerül egyes szakaterületekhez ez a támogatási rendszer.

Ezen múlik szerintem Magyarország jövője, és mindenféle más vagdalkozás, amit ön elmondott, szerintem képtelenség.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Eljött a lehetőség, hogy Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony két percben hozzászóljon a vitához. Ön a szó, képviselő asszony.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Sajnálom, hogy Czibere államtitkár úr nem maradt, de jó lesz Soltész államtitkár is. A család- és ifjúságügyért felelős ágazat bevezetőjében az alábbi mondat szerepel, és szeretném, ha államtitkár úr megmagyarázná: az évtizedek óta tartó negatív demográfiai tendenciák megtörése összkormányzati feladat. Szeretném, ha válaszolna, hogy mire gondoltak.

A következő pedig egy nagyon súlyos dolog: az idősügy területén további cél az aktív idősödés, az idősek tevékeny életmódjának elősegítése, valamint a nemzedékek közötti együttműködés erősítése, különös tekintettel a családon belüli kapcsolatokra, valamint a távol élő családtagok találkozási lehetőségeinek támogatása.

Onodi-Szűcs államtitkár úr most jelentette be, hogy le akarják választani a szociális ágyakat az egészségügyről, fel akarnak készülni a demográfiai jövőképre, az egyre gyorsabban elöregedő társadalomra. Tíz éven belül hárommillió gondozásra szorult állampolgára lesz Magyarországnak. Most már értjük, államtitkár úr, hogy miért fogják módosítani a polgári törvénykönyvet a szülőtartással kapcsolatban. Az államnak nem lesz feladata az idős gondozás, nem fog foglalkozni a szüleinkkel. Na, ez a magyar polgári érték az önök szemszögéből nézve, államtitkár úr. És akkor azt gondolom, hogy le lehetne szállni a magas lóról, államtitkár úr. Nem kell itt kioktatni a képviselőket! Tükörbe kell nézni, és ezt a fürmedvényt ki kell dobni az ablakon, tudja!? Mert ez mindenről szól, csak nem a magyar társadalomról, nem a magyar emberekről. Tudja, államtitkár úr!?

Még egy mondat: maguk módosították a törvényt, hogy hiába van költségvetése meg Országgyűlése ennek az országnak, bármikor kormányrendeletben bármit megszavazhatnak, mi már ahhoz nem kellünk. Köszönöm szépen, államtitkár úr, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Most Ikotity István képviselő úrnak adom meg a szót, két percben.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Soltész államtitkár úrnak szeretnék válaszolni a felvetésére. Én azt gondolom, hogy részleteiben nem szeretnék belemenni ebbe, ha bárki nézi a tévében, amiket ön mondott, saját magát minősítette. Ezek a számok tények, nem én ferdítem el azokat, hanem ön állítja azokról, hogy azok növekményt jelentenek.

Elmondtam, hogy hol ismerjük el, hogy növekmény. De, államtitkár úr, gondoljon bele, ha a KLIK-re ráfordítanak 125 milliárd forintot 2017-ben, plusznövekményt, ez a növekmény, de 2016-ban már látták, hogy nem elég, és hozzá kellett adni 91 milliárd forintot, 115 és 91 milliárd között nagyon könnyű kiszámolni a valós növekményt, és még csak május van, államtitkár úr, tehát már most májusig 91 milliárddal kellett kisegíteni a KLIK-et. Ezt a kettőt nyu-

godtan ki lehet vonni egymásból, és azt mondjuk, hogy 14 milliárd, és még csak május van. *(Cseresnyés Péter: A számokat se tudja!)* Ki tudja, hogy év végéig, december 31-ig még mennyivel kell? Lehet, hogy többel, mint 14. Ha többel, mint 14, akkor nemhogy többet adnak az állami fenntartói feladatokra, hanem kevesebbet, államtitkár úr. Ez aritmetika, semmi más. Egyszerűen ezekben a számokban semmiféle bonyolultság nincs, nem tudom, hogy ezért miért nem látja be.

Arra, amit mondott a köznevelési kerekasztalról: nem alternatív szervezetek, saját maguk, önök csináltak belőle bohócot. Gondoljon csak bele, államtitkár úr - *(Soltész Miklós Tuzson Bencével konzultál.)* látom, közben jót beszélget -, ha államtitkár úr megnézné azt, hogy ez a köznevelési kerekasztal kéthetente ülésezik, és nem az ülés után jelentik be az ott történeteket, hanem egy ülés előtt, mennyire vehető az komolyan, hogy az ott született döntéseket mondják el. Semennyire se! Megkerülték ezt a szervezetet, megpróbálták eljátszani azt, hogy közösen hozták ezt a döntést, de mindenki láthatja, hogy ez nem igaz.

ELNÖK: Most Révész Máriusz képviselő úrnak adom meg a szót, két percben.

RÉVÉSZ MÁRIUSZ (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! Bangóné Borbély Ildikónak mondom, hogy lehet, hogy ő azt várja, hogy az ő szüleit egyébként az állam gondozza, és az állam lássa el *(Bangóné Borbély Ildikó: Kikérem magamnak! Nem ezt mondtam, képviselő úr!)*, én viszont azt gondolom, örömmel fogom vállalni azt a gondot, hogy ha a szüleim olyan helyzetbe hoznak, akkor én gondoskodjak róluk, önnel szemben. *(Bangóné Borbély Ildikó: Nem erről van szó!)*

Tisztelt Képviselő Asszony! Azt is kell mondanom, hogy felhozhatja a nyugdíjasokat, de ha visszaidézzük, hogy mi is történt ott 2009 környékén, önök elvettek egy 13. havi fizetést *(sic!)*, 8,4 százalékkal csökkent a nyugdíjak értéke. Ha megnézzük, 2010-2011-2012-től 2016-ig éves összevetésben, hogy összességében mennyiben változott a nyugdíjak reálértéke, akkor azt fogja látni, hogy ha a 2010-es esztendő is ideszámoljuk, akkor 9,6 százalékkal nőtt a nyugdíjak reálértéke, ha 2010-et az átmeneti időszak miatt nem számoljuk, akkor 8,4 százalékkal. Úgyhogy elmondhatjuk, hogy pontosan visszaadtuk azt a nyugdíjat a nyugdíjasoknak, amit önök elvettek tőlük.

Ikotity képviselőtársamnak mondanám, aki közben kiment a teremből, hogy sajnos fogalma sincs, hogy a kerekasztal hogy működik. *(Cseresnyés Péter: Meg a számokról se!)* A kerekasztal valóban plenáris üléseket kéthetente tart, de a két hét között folyamatosan üléseznek a bizottságok, és a bizottságokban született megegyezésekről, ha beszámolnak a kerekasztal előtt, az egyébként semmilyen gondot nem jelent.

Ikotity képviselő úr azt mondta, hogy abban a költségvetés-módosításban, amivel idén javítani

tudjuk például az oktatás helyzetét, 90 milliárd forint szerepel, de ez nem májusig van, hanem ez év végéig van, persze ezt ő is tudja, de ugyanúgy zsonglőrködik a számokkal, ahogy minden más esetben.

Erre a költségvetésre, tisztelt képviselőtársaim, azt mondani, hogy az egészségügy vagy az oktatásügy területén és a többi területén nem jelent nagyon nagy előrelépést a társadalom tagjainak, hát, aki ezt mondja, vagy nem olvasta el a költségvetést, vagy pedig nem érti, hogy mi van leírva benne. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: A kétperces körök végére értünk. Most megadom a szót normál időkeretben Riz Gábor képviselő úrnak.

RIZ GÁBOR (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! A költségvetés tárgyalásához néhány olyan adalékkal szeretnék hozzájárulni, ami részben általános, részben pedig annyiban egyedi, hogy szűkebb hazámról, Borsod-Abaúj-Zemplén megyéről és azon belül Ózdról szól. Ahogyan Tuzson államtitkár úr néhány perccel ezelőtt nagyszerűen összefoglalta, Magyarország számára az uniós forrás, amely 2014 és 2020 között rendelkezésre áll, fontos hazai kiegészítővel együtt egy olyan fejlesztési ívet rajzol meg, amelynek 2020 után fontos aspektusa az, hogy mennyiben tud az ország megállni a saját lábán.

(13.50)

Ennek van egy olyan markáns lába, hogy a hazai kis-, középvállalkozásokat abba a helyzetbe kell hozni, hogy versenyképesek legyenek Európa bármely gazdasági szereplőjével, és technológiában, innovációban fölvegyék a versenyt bármely világbeli társukkal. Ehhez 12 ezer milliárd forint áll rendelkezésre. Most van itt az idő arra, hogy ezeket a forrásokat észszerűen, okosan használjuk föl. Az is elhangzott, hogy a hazai kis-, középvállalkozásokat kell abba a helyzetbe hozni, hogy ők gerincét képezve a foglalkoztatóknak, abba a helyzetbe kerüljenek, hogy ők legyenek elsősorban a fenntartói annak az adóforrásnak, amely a gazdaság és az állam működését is segíti majd.

Lényeges szerepe ennek a fejlesztési időszaknak, hogy az önkormányzatok a korábbi időszakhoz képest, amikor elsősorban településszépítéssel - nem mellesleg, hiszen a magyar település bőven rászorult arra, hogy a település képe csinosodjon, szépüljön -, ezen túl viszont funkcionálisan is gazdagodjon. Nem véletlen, hogy Borsod-Abaúj-Zemplén megyében, ahol 93 milliárd forinttal gazdálkodik maga a megye, és ezen belül még 35 milliárddal további forrásként Miskolc megyei jogú város, azt a célt tűztük ki, hogy a megye és a megyei jogú város mindazon infrastruktúrával rendelkezzen a jövőben, és minden olyan intézménye felfegyverzett legyen részben humán erőforrással, részben pedig eszkozháttérrel, amely megyei

vagy helyi szerepet tölt be. Ennek egy nagyon lényeges eleme az, hogy a hazai források, kiegészítve az uniós forrásokkal, azt a célt kell szolgálják, hogy ebben az állampolgár, a vállalkozó, a gazdálkodó és az önkormányzat is megtalálja a maga helyét és szerepét.

Néhány konkrét dolgot szeretnék elmondani továbbá olyan törvényi háttérrel megerősítve, amely a magyar kormány előrelátó és gondoskodó politikáját is tükrözi. Nem véletlenül született meg olyan jogszabály, olyan rendelet, amely szabályozza azt, hogy mely térségekben, mely járásokban kell komplex beavatkozást végrehajtani.

(Az elnöki széket dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

A mi megyénkben több ilyen is van, azon belül az én választókerületem, az ózdi választókerület is három ilyen járással rendelkezik, ahol komplex fejlesztést kell végrehajtani. Az egyik ilyen intézkedés, amelyet a kormány már meghozott és tovább szeretné folytatni hazai forrásból, hogy az úthálózatot ki kell alakítani a 21-estől a 23-ason, 25-ösön át egészen a 26-os, országot elhagyó főútig, hiszen így be tudja kapcsolni Észak-Hevest, Észak-Borsodot abba a gazdasági körforgásba, amelyben nem volt az úthálózat híján megfelelő módon szerepe és helye.

Ugyanígy nagyon lényeges eleme a költségvetésnek az a tétel is, amely kétszer kétsávosá teszi ezt az utat, és lényeges mellette még az is, hogy erre gazdasági szereplők kapcsolódhatnak rá, hiszen ahol az elérhetőség megfelelő, ott a gazdaság helyi és tágabbról jövő szereplői is lehetőséget kapnak. Fontos felület az is, hogy a közösségi főiskola egyik lehetséges helyszíne, amelyet a kormány a közelmúltban döntött el és jelölt ki a helyszíneit, Ózd lesz. A közösségi főiskola azzal a nem titkolt szándékkal jön létre, hogy a helyi humán erőforrást hozza abba a helyzetbe, hogy a gazdaság potens szereplőjeként tudjon föllépni azoknál a munkahelyeknél, amelyek bizony már most is kiáltanak azért, hogy hol van a végzett munkaerő. Hiszen a korábbi időszakról eltérően Ózd és térségében nem munkahelyeket kell elsősorban most létrehozni, hanem munkaerőt kell pótolnunk, hiszen több mint 700 munkáskezet keresnek egészen a betanított munkástól a középvezetőkön át a mérnökökig.

A költségvetés további fontos tétele az is, hogy szól a szénbányászatról, és mintegy 100 millió forintban lehetőséget igyekszik biztosítani azoknak a kutatási anyagoknak, azoknak az előkészítő anyagoknak, amelyek a szén nem a klasszikus erőművi elégetés, hanem a tisztaszén-technológia segítségével igyekeznek visszahozni a hazai körforgásba. Lényeges és a kormány szerkezetváltó politikáját tükrözi az is, hogy Ózdon már közel 4 milliárd forintból a Magyar Nemzeti Digitális Archívum lehetőséget kapott arra, hogy a helyi gazdaság szerkezetét elsősorban a turisztika és a kultúra felé elmozdítva, tegye lehetővé

azt, hogy itt olyan fiatalok, középkorúak és idősek tudjanak dolgozni, akik az informatika, a pedagógia és a turizmus terén tudnak majd a jövőben lehetőséget kapni arra, hogy a helyi megélhetést, a helyi fenntarthatóságot tovább tudják szolgálni. Ezért nyújtottam be az eddig megvalósult projektek mellé egy közel 10 milliárdos olyan csomagot, amelyben ez a MaNDA, azaz a Magyar Nemzeti Digitális Archívum további olyan munkahelyekkel tudna bővülni, amely a térség ilyen típusú munkaerejét is föl tudja szívni.

Utolsó és egyben fontos ózdi gondolat volt, és a költségvetés egyik lényeges tétele, hogy szerepel az a 300 millió forint ebben az évben is, hogy azon házak esetében, amelyek a salakos technológia igénybevétele miatt lakhatatlanná váltak, a kormány ebben az évben is 300 millió forintot biztosít arra, hogy kárnyhítésként a kárvallottak továbbra is hozzá tudjanak jutni egy megfelelő minőségű lakáshoz.

Arra szeretném biztatni önöket, hogy ezzel együtt komplexen szemléljék, hiszen az ellenzék soraiból ki-kiragadva egy-egy számot, próbálnak meg érvelni a maguk igaza mellett. Mi megpróbáljuk komplexen nézni egy-egy térség, terület kormány által is segített gazdaság- és társadalomfejlesztési politikáját, és ezért a magam részéről kérem a támogatását úgy az ózdi, Ózd környéki, megyei, mint az országos költségvetést támogató hozzájárulásukat. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Szerezzel köszöntöm képviselőtársaimat. Folytatjuk a vitát, az MSZP képviselőcsoportjából Horváth Imre képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr! Öné a szó.

HORVÁTH IMRE (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Szociálpolitikai kérdésekkel kívánok a költségvetés vonatkozásában foglalkozni. Előtte azonban szeretnék néhány gondolatban választókerületemről, arról a 80-100 ezer emberről szólni, aki Újpesten él. Én az ő érdekeiket próbálom képviselni a hozzászólásomban, és általában minden hozzászólásomban a választóim érdekeit képviselem. Megkérdezhetem kormánypárti képviselőtársaimtól, amikor itt a számok elhangzanak, a pozitív számok, akkor önök minden esetben gondolnak-e a választópolgáraikra. Ez egy nagyon fontos kérdés, pártpolitikától függetlenül.

Mondanék néhány gondolatot Újpesttel kapcsolatban, nem a legszegényebb kerület, nem is a leggazdagabb. 100 ezer lakos, ebből 25 ezer nyugdíjas, több ezer Quaeator-károsult, több ezer, közel 10 ezer segélyezett ember, és hetente több kisvállalkozás szűnik meg, tehát minden héten 3-4 kisvállalkozás megszűnik. Azt, hogy milyen a helyzet, Újpest szociális helyzete, azt gondolom, az is bizonyítja, nem magamat fényezve, hogy az időközi választáson a volt kórházigazgató, a kampányban az ellenfelem milyen

arányban veszítette el a választást. Ha ott a Fidesz-kormány mindent megtesz Újpestért, azt gondolom, ez a helyzet nem következik be a választáson.

Nagyon sok szám elhangzott, múltkor is elmondtam már, hogy a pozitív számok nem hatják meg az embereket. Nem hatja meg az embereket az átszervezés, nem hatja meg a reform, nem hatja meg a stadionok építése. Ennek a költségvetésnek is az a feladata, hogy az élet minden területén pozitív hatásokat, hatékonyságot érjünk el. Itt a számok bővülésében nem nagyon hallottam erről a hatékonyságról, akár az életkor növekedéséről vagy a csecsemőhalálozásról, lehetne sorolni itt a dolgokat, vagy a minimálbér emelkedéséről. Ilyen dolgokat nem hallottam. Zajlik a számháború, bár tudom, hogy a költségvetésnek gyakorlatilag az a feladata, hogy számokkal operáljunk, tervezzünk, számokat hajtsunk végre.

Rátérve a lényegi kérdésekre, ebben a költségvetés-tervezetben a kormány jövőre a szociális területre kevesebbet fog költeni GDP-arányosan és a kiadások megoszlását tekintve is, mint az idén. A szociális támogatások mértéke nagyrészt változatlan marad, csupán néhány ellátás összege nő, de pofátlanul alacsony mértékben, miközben az állam magára és vezetőire jövőre is többet költ majd.

(14.00)

Mindez a létminimum alatt élők arányának emelkedése mellett azt jelenti, hogy a kormány semmit nem ad abból a növekedésből, ami várható. Magyarország még mindig alulteljesít a szociális kiadások tekintetében, sőt már a média is szociális megszorításokról beszél.

A kormány továbbra sem teszi jóvá az általa elkövetett bűnöket, a szegénységellenességet, a bűnbakképzést és az előző évek súlyos megszorításait. A jövő évi költségvetés is a gazdagok további gazdagodását szolgálja. Miközben jövőre 3,1 százalékos növekedéssel számol a kormány, 2 százalékponttal csökken az államháztartás összes kiadásai közül a jóléti funkciókra fordított kiadások aránya. Erről már többen beszéltek, de még egyszer elmondom, hogy a válság kellős közepén, 2009-ben a GDP-nek még a 17,7 százalékát fordította az akkori kormány szociálpolitikai kiadásokra, jövőre ez csak 14 százalék lesz; nyolc év alatt közel 4 százalékponttal csökkentette a szociális területre fordított kiadások arányát, miközben mindenhol azt látjuk meg halljuk, hogy Magyarország jobban teljesít. A nyugdíjagnál látható ugyan 60 milliárdos emelkedés, ez részben a 0,9 százalékos nyugdíjemelésből adódik, részben a női 40 évre jogosultak számának a bővüléséből, de a nyugdíjakra fordított GDP-arány így is csökken.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmúlt évtizedek legkisebb mértékű nyugdíjemelésére kerül sor. Önök szerint mire elég a 0,9 százalék? Ez nem csupán a legkisebb, hanem az átlagnyugdíjakkal rendelkezők

számára is néhány száz forintot jelent. Mindez a több százezer, létminimum alatt élő nyugdíjas számára nem lesz megalázó, hiszen a gyógyszer, a lakhatás költségei továbbra sem csökkennek. Jómagam is több olyan érintettel beszéltem, akik azt mondják, hogy legszívesebben visszapostáznák ezt a nyugdíjösszeget a kormánynak.

Mivel itt van Varga államtitkár úr is, szeretnék a szolgálati nyugdíjak ügyében is egy pár mondatot szólni. A szolgálati nyugdíjak megszűntek. Volt egy kormányhatározat, hogy egy biztosítási rendszert fognak kialakítani, de ezt a kormányrendeletet decemberben hatályon kívül helyezték. Mivel az én körzetemben nagyon sok honvédségi aktív dolgozó, rendvédelmi dolgozó lakik, ők kíváncsiak arra, hogy fog majd alakulni az ő sorsuk, ha ilyen-olyan szolgálati vagy egyéb okok miatt a nyugdíjazásuk előtt el kell hagyniuk a testületet.

A méltányossági kassza keretei egy forinttal sem nőnek jövőre. Egyszeri segélyre 500 millió forint, a méltányossági alapon történő nyugdíj-megállapításra 200 millió, a méltányossági alapú nyugdíjemelésre pedig 700 millió forint használható jövőre is.

A szociális támogatások tekintetében érdemes külön is megvizsgálni a szociális támogatásokra fordított kiadások változását, amelyek a legszegényebeket érintik. Látható, hogy két év alatt több mint 25 milliárd forintot vonnak ki csak a segélyezésre szánt keretből. Az önkormányzati keret, amiből helyben adhatnak segélyeket, ugyanakkora összegű lesz, mint az idén. A járásokhoz került segélyek kerete több mint 7 milliárd forinttal csökken jövőre. Korábbi nyilatkozatokból tudjuk, a kormány célja az, hogy megszüntesse a szociális segélyeket és csak a közmunka maradjon annak, akinek ez jut, és annak, aki képes dolgozni, a többieknek meg marad a nagy semmi. Közfoglalkoztatásra jövőre 15 milliárd forinttal kevesebbet szánnak, mintha a kormány tudomást sem venne arról, hogy a jövedelmi szegénység továbbra sem csökken, a létminimum alatt élők aránya pedig már 42 százalék.

A szociális és gyermekvédelmi szolgáltatások terén ki kell emelni, hogy az önkormányzati fenntartású szociális intézmények támogatása szinte egy fillérrel sem nő jövőre, ha a béremelést nem számítjuk. A családi támogatások tekintetében a Nemzeti Család- és Szociálpolitikai Alap kiadásai tovább csökkennek, főként a korhatár előtti ellátások, a járási segélyek és a családi pótlék csökkenése miatt. Az anyasági támogatásnál és a gyermekgondozást segítő ellátásnál - gyes - látható emelkedés feltehetően amiatt van, mert a kormány növekvő születésszámmal tervez, de az ellátások összegei változatlanok maradnak jövőre is, immár kilencedik éve. A rokkantellátásokra fordított kiadások tovább csökkennek, az idei 323 milliárd forintról 320 milliárd forintra.

Tisztelt Országgyűlés! Mindezek alapján látható, hogy Magyarországon a szociális ellátórendszer még mindig a kormány mostohagyereke, és valóban szo-

ciális megszorításokról beszélhetünk. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő felszólaló a Fidesz képviselőcsoportjából Bencsik János képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

BENCSIK JÁNOS (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Városnak és vidéknek egy a sorsa, egy sors- és kockázatközösséget alkotnak, éppen ezért sikeres vidéki fölzárkózásra esély sincs a központi helyzetben lévő városok fejlesztése, modernizálása nélkül. Mind foglalkoztatási, tehát megélhetési szempontból, mind a magasabb kulturális szolgáltatáshoz való hozzáférés szempontjából, mind az egészségügyi ellátás keretein belül biztosított szolgáltatások fejlettségének, hozzáférhetőségének a szempontjából vizsgálva nagyon fontos az, hogy egy-egy régió, két-három kistérség, két-három járás vonzáskörzetében a rájárási távolságban lévő központi város tekintetében rendelkezésre állnak-e azok a szolgáltatások, amelyek egyrészt a mindennapi boldoguláshoz szükségesek, másrészt pedig egy térség sikeres fölzárkózásához vagy a versenyképesség javulásához mindenképpen fontos, hogy magáénak tudhasson.

*(Dr. Szűcs Lajost a jegyzői székben
Móring József Attila váltja fel.)*

Ezért szeretném ráirányítani képviselőtársaim figyelmét a „Modern városok” programra, amely a költségvetés fejezetében is helyet és szerepet kapott. 153 milliárd forintot irányzott elő a kormányzat a 2017-es költségvetésben belül ezeknek a feladatoknak az ellátására. Időnként hallok olyan ellenzéki felvetéseket, hogy a „Modern városok” programba beillesztett fejlesztések, amelyekről a kormány a megyei jogú városok polgármestereivel állapodik meg, nem indokoltak, nem szolgálják sem a helyben, sem pedig a térségben élők érdekeit. Lehetséges az, hogy egy-egy beruházás esetében annak méretezéséről folyik vita - nagyon helyesen -, de a beruházás indokoltságáról nem nagyon hallottam még vitát a helyi közösségeken belül.

Néhány példát szeretnék fölvázolni a saját választókerületem tekintetében, hogy értsük azt, hogy egy városban végrehajtandó fontos, kormányzat által támogatott fejlesztés milyen hatással bír, milyen szolgáltatásjavulást tud magával hozni a környező településeken élők mindennapi életében. Talán a foglalkoztatás a legfontosabb. Ha munka van, akkor minden van, akkor van megélhetés, lesz otthon, polgári létmódot lehet élni. Igen, de ahhoz, hogy a munkába el lehessen jutni, megfelelő közlekedési körülményekre is szükség van. Éppen ezért kiváltképpen fontos, hogy a megyei jogú városokban, a megyeszékhelyeken olyan integrált közlekedési csomópontok jöjjenek létre, amelyek a különböző

jármódok együttes találkozási pontjaként is értelmezhetők és használhatók.

(14.10)

Fontos, hogy a térségi autóbusz-közlekedés kerüljön kapcsolatba a távolabbi pontokra való eljutást segítő vasúti közlekedéssel. Fontos az, hogy a személyautóval vidékről beérkezők le tudják tenni az autójukat, őrzött, megfelelően, kulturáltan kialakított parkolóknak, fel tudjanak szállni a vonatra, és a távolabbi céljukat kényelmesen, biztonságosan el tudják érni, kifejezetten a fővárosi agglomerációs térségben, ahol mindannyian tudjuk, hogy személygépjárművel bejutni igen keserves a munkahelyekre, de ha valaki közösségi közlekedési járatokat használva érkezik, akkor sokkal könnyebb, de akkor a környékbeli nagyvárosokban le kell tegyék az autójukat, és vasútra kell szállni.

(Ikotity István elfoglalja helyét a jegyzői székben.)

Vagy ugyanígy, akik kerékpárral próbálják megközelíteni ezeket a közösségi közlekedési állomásokat, számukra is megfelelő körülményeket kell kialakítani. Ezért kiváltképpen fontos az, az én választókerületem központjában, Tatabányán is, hogy a régóta várt vasútállomási fejlesztés megvalósuljon.

De ugyanilyen fontos, hogy az ipari parkot megközelítő úthálózat is bővüljön, mert az az ipari park, ahol tízezer ember dolgozik, és a környékbeli települések sokaságáról oda járnak be az emberek, nem lehet, hogy csak egyetlenegy be- és kijárással rendelkezzen, nemcsak biztonsági szempontból, hanem a munkavállalók méltányos elbírálása, a munkavállalókkal való méltányos bánásmód szempontjából is, hiszen nem várható el, hogy egy műszakváltás során egy órával hamarabb induljanak el, és egy órával később érjenek haza csak azért, mert az az egyetlenegy csomópont nem tud olyan áteresztő sebességet biztosítani, hogy a dolgozók normális, biztonságos körülmények között tudjanak a munkába el- és a munkából hazajárni.

Tehát kiváltképpen fontos, hogy olyan közlekedési fejlesztések valósulhassanak meg a „Modern városok” programján keresztül, amelyek a térségben élők mindegyikét, minden munkavállalóját segítik.

Vagy a magasabb kulturális szolgáltatáshoz való hozzáférés nem a térségben élők érdekeit is szolgálja? Dehogynem. Egy megyei könyvtár fejlesztése, amely ma már tudásközpont, információs központ, az mindenki számára fontos. Nemcsak a megyeszékhelyen élők számára, hanem a környékbeli kisebb városokban, kisebb településeken élők számára is. Minden kistérségben hasonló felszereltségű információs tudásközpontot nem lehet kialakítani. De ha a megyeszékhelyeken ez rendelkezésre áll - márpedig a „Modern városok” programja lehetőséget biztosít Tatabánya esetében is erre -, akkor a környékbeli

járásokon élők is részesedni fognak ebből a szolgáltatásból.

Vagy a vidéki településeken élő és mezőgazdasági tevékenységgel foglalkozók számára nem fontos az, hogy az előállított termékeiket normális körülmények között, vonzó, modern városi piacokon és vásárcsarnokokban tudják értékesíteni? Ha vidékfejlesztésről beszélünk, akkor a vidékfejlesztésnek egy nagyon fontos központi eleme, hogy a termékek, a termelvények, amelyek előállításra, megtermesztésre kerülnek, azok el tudjanak jutni a városba. Tehát mindezek azt mutatják, hogy városnak és vidéknek egy a sorsa. Nem lehet különválasztani, és a városokban létrehozandó nagyobb fejlesztések a vidéken élők érdekeit is szolgálják. Tehát bátorítok mindenkít arra, hogy a 2017. évi költségvetést ezért is támogassuk, hogy ez a 153 milliárd forint többségében jó közösségi célokat tudjon szolgálni.

Egy olyan kérdésre szeretném még röviden felhívni képviselőtársaim figyelmét, amelyről még kevesen tudnak az országban. Közép-dunántúli képviselőtársaimmal azt szeretnénk, hogy ne is tudjanak sokkal többen erről a problémáról, amely egy földtani veszélyhelyzetből fakad, és katasztrófafokozeli helyzetet idézett elő. A teremben jelen lévő Kontrát Károly képviselőtársam, államtitkár úr is érintett ebben a kérdésben.

Mindenki tudja azt, talán történelemföldrajzból és az ország gazdaságtörténetéből, hogy az elmúlt száz esztendőben a Közép-Dunántúlon a bányászat következtében jelentős mértékben kellett csökkenteni a karsztvízszintet, mert akkor lehetett biztonságosan a bányászati tevékenységet végezni. Olyan mértékben lesüllyesztették a kiemelt karsztvíz következtében ennek az egységes víztartó rendszernek, vízbázisnak a vízszintjét, hogy akár Pápán, akár Tata környékében a források elapadtak. Tatán több mint negyven forrás aludt el, és az ötvenes-hatvanas években átminősítették a korábbi, forrásokkal táplált vizes területeket építési területté. Nyolcezer ember él csak Tatán intenzív források által táplált területen, mert a források a bányászok befektetését követően ismételtén visszajöttek. Vannak olyan lakóépületek, ahol percenként 500 liter karsztvíz kerül a felszínre, mert a háromépületes lakóépületet a régi kürtő kelles közepére építették.

Tehát valóban kimondhatjuk azt, hogy földtani veszélyforrásról beszélünk, katasztrófafokozeli helyzetről beszélünk, éppen ezért szükség van arra, hogy koordináltan, a kormányzat közreműködésével, irányításával, önkormányzatok bevonásával történjen meg a teljes körű föltérképezése a problémának, az állami háttérintézmények közreműködésével.

Nem véletlen, hogy a belügyminiszter úr nemrégiben intézkedett arról, hogy egy operatív bizottságot kell felállítani Hoffmann Imre helyettes államtitkár úrnak. Ez a munkabizottság létre is jött, megkezdte a működését, de szükség van arra, hogy tisztességgel végiggondoljuk és végigértékeljük az egész hatásterületre kiterjedően, a Pápától Tataig terjedő területre

vonatkozóan, hogy milyen jellegű beavatkozásokra van szükség. A veszélyeztetett infrastruktúra felmérésével, a veszélyeztetett lakóépületek lehatárolásával, a rendezési tervek, hatályos rendezési tervek felülvizsgálatával, és a visszatérő hihetetlen mennyiségű karsztvíz hasznosításának a lehetőségével egyetemben, amely akár az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás szempontjából is kedvező lehet. Tehát nemcsak kártételekkel és veszélyhelyzettel, hanem haszonvét-lehetőségekkel is szemben állunk.

Viszont ahhoz, hogy ez az operatív bizottság kielégítően tudja végezni a munkáját, költségvetési forrásokra is van szükség. Talán ha időben minimalizáljuk ezeket a káros hatásokat, akkor a későbbiekben meg tudunk takarítani nagyobb mértékű költségvetési kiadásokat, ezért egy olyan módosító indítványt nyújtottam be, amely mintegy 150 millió forint átcsoportosítását szorgalmazza annak érdekében, hogy ez az operatív bizottság az elkövetkezendő hónapokban, a 2017. esztendőben a rárótt kormányzati feladatot el tudja látni, és a veszélyeztetett területeken élő polgárok vagyonának és életének a biztonságát tudják erősíteni a meghatározott, szakmailag pontosított beavatkozások irányának meghatározásával.

Ebben kérem majd a kormányzat megértő együttműködését, képviselőtársaim támogatását, és tisztelettel megköszönöm mindannyiuk figyelmét. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kormány nevében Kontrát Károly államtitkár úr válaszol az elhangzottakra. Parancsoljon, államtitkár úr!

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Először is magam is fontosnak tartom a Bencsik János képviselőtársam által elmondottakat, és bízom abban, hogy azok az erőfeszítések, amelyeket közösen a kormány, illetőleg a képviselők és a települések megtesznek, eredményre vezetnek, hiszen ez közérdek. Ezt szerettem volna hangsúlyozni.

Szeretnék kitérni azokra az észrevételekre, hozzászólásokra is, amik a hivatásos állomány megbecsülését illetően hangzottak el. Szeretném elmondani, hogy 2015. július 1-jén lépett hatályba az új szolgálati törvény, amely átlagosan 30 százalékos illetményemelését biztosított a hivatásosoknak. Kiknek is? A rendőröknek, a tűzoltóknak, a büntetés-végrehajtásban dolgozóknak, a katasztrófavédőknek, a különböző szolgálatoknál dolgozóknak, az Országgyűlési Őrség tagjainak, a katonáknak, tehát a hivatásos állomány valamennyi részére megvalósítottuk ezt az átlagos 30 százalékos emelést. A törvény kimondott célja az volt, hogy 2019-ig átlagosan 50 százalékos emelés valósuljon meg. Az ígéret szerint ennek a 2016-os átlagos 5 százalékos üteme januártól rendelkezésre állt, és ezt a 2017-es illetményemelés is tartalmazza ez a törvényjavaslat. Szeretném erre felhívni a figyelmet, hogy amit a mi kormá-

nyunk megígér, azt teljesíti is. Itt erre a bizonyíték, hogy a hivatásos állomány valamennyi területén, a rendőröknél, a katasztrófavédelemnél, a bv-nél, a szolgálatoknál ennek a forrásai teljes mértékben a miniszterelnökségi fejezetben rendelkezésre állnak.

(14.20)

Elhangzott egy olyan kritikai észrevétel, hogy az életpályaprogram vonatkozásában három pillérről volt szó, és a lakhatási támogatás és a megtakarítási alapú biztosítás vonatkozásában mi a helyzet. Én szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy a rendvédelmi életpályamodell másik két pillérét úgy, ahogy mondtam, a lakhatási támogatás és a biztosítás kidolgozása folyamatban van, de addig is ez a költségvetési törvényjavaslat 1 milliárd forintot irányoz elő tervezetben a hivatásos állomány lakhatási feltételeinek javításához kapcsolódó kiadások fedezéséül, és tartalmaz forrást az anyag a hivatásos állomány szolgálatteljesítésével összefüggő egészségügyi alkalmatlanná válásával kapcsolatos életjáradékra is.

Tehát szeretném aláhúzni, hogy az ígéreteinket betartjuk ezen a területen is. Utalok arra, hogy életpálya ezt megelőzően a hivatásos állomány számára 2001 végén volt, az első Orbán-kormány idején, amikor is a köztisztviselői életpálya nagyon sok elemét kiterjesztettük a hivatásos állományra is. Azóta is jó szívvel gondol erre a hivatásos állomány, és ahogy én tudom, örömmel fogadta a 2015. július 1-jén hatályba lépett új szolgálati törvénynek az előmeneteli és illetményrendszerre vonatkozó szabályait, aminek a kedvező hatásait minden hivatásos érezte.

Tisztelt Országgyűlés! Ami nagyon fontos a Belügyminisztérium feladatai finanszírozása tekintetében 2017 vonatkozásában, az, hogy a közrendet, a közbiztonságot továbbra is erősíteni szeretnénk. Mindig azt szoktuk mondani, hogy e tekintetben mindig többet kell tenni holnap, mint amit ma vagy tegnap tettünk. Ezt a filozófiát követi ez a költségvetési törvényjavaslat is. Az a javaslatunk is, elképzelésünk és konkrét célkitűzésünk is megvalósul 2017-ben, hogy ennek a forrásait biztosítjuk mind a személyi állomány létszámát illetően, mind pedig az elismerést illetően, mind pedig a technikai fejlesztést illetően.

Arra is szeretnék reagálni, hogy a vita korábbi szakaszában elhangzott, hogy nincs minden településen rendőr. Szeretném itt is kiemelni, hogy a rendőri jelenlét Magyarország valamennyi településén jelen van. A körzeti megbízotti státuszok feltöltöttsége jelenleg 96,66 százalék. Ezt szeretnénk megcélolni, hogy 100 százalékos legyen, de addig is mindenhol van, minden magyar településen a rendőri jelenlétet biztosítani tudjuk.

Szeretném felhívni a figyelmet arra a fontos tényre, hogy a rendőrség ezt az úgymond normál feladatrendszerét úgy látja el, hogy óriási erőfeszítéseket tesz a déli határ megvédése érdekében, össze-

fogva a honvédséggel és a településekkel. Valamennyien tudjuk, hogy a migrációs válság sajnos nem szűnt meg, a migrációs nyomás jelen van. Ennek a megfelelő elhárításához és a megfelelő válaszához, a déli határ megerősítéséhez a költségvetés a forrásokat '17 vonatkozásában is biztosítja.

Szeretnék utalni arra, hogy 2016 első hónapjaiban jelentősen megnőtt az illegális migránsok száma a déli határon, különösen a szerb határon. Erre válaszul a kormány 9,3 milliárd forintot biztosít a déli határ fizikai megerősítésére. Itt szeretném felhívni a tisztelt képviselőtársaim figyelmét, hogy jövő héten kerül a parlament elé az a törvényjavaslat, amely lehetővé teszi, hogy ha a rendőrség a határ vonalától számított 8 kilométeren belül az illegális migránst feltartóztatja, akkor azt a határra visszakísérheti, és lehetővé teszi számára, lehetőség nyílik arra, hogy a tranzitzióban menedékkérelmet adjon be, feltéve persze, ha nem követett el bűncselekményt. De ebbe nem szeretnék részletesen belemenni, hiszen ez nem a költségvetés tárgya, hanem a jövő heti törvényjavaslat. De mindenképpen szerettem volna hangsúlyozni, hogy ez összefügg azzal a törekvésünkkel, hogy megvédjük Magyarországot, megvédjük a magyar embereket, és garantáljuk a biztonságunkat.

Tisztelt Országgyűlés! Tehát a közbiztonság erősítése, a déli határ védelme, a személyi állomány erősítése, ezek mind-mind olyan célkitűzések, olyan fontos célkitűzések, amelyek valamennyiünk érdekeit szolgálják, és amelyre a 2017-es törvényjavaslat megfelelő forrásokkal rendelkezik. Én arra kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy támogassa ezt a javaslatot. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Rendes felszólalásra a Jobbik képviselőcsoportjából Bana Tibor képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr!

BANA TIBOR (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A költségvetési felszólalásomat két részre osztanám. Az első felében az uniós források felhasználásáról beszélnék, és arról, hogy a Jobbik frakciójának mi a véleménye ezzel kapcsolatban, visszatekintve az előző ciklusra és nézve a mostani 2014-2020 közötti hétéves időszakot; a második részében pedig a szűkebb hazámat, Vas megyét érintő költségvetési módosító javaslataimról szeretnék beszélni, azok közül is kiemelten a Körmend központú választókerületet érintő indítványokról.

Kedzeném tehát az uniós fejlesztések kérdésével. Azt gondolom, hogy amikor erről a témáról beszélünk, akkor mindenképpen érdemes egy kicsit visszamenni az időben, még a 2007-2013 közötti időszak előttre, amikor az akkori szocialista-szabad demokrata kormány nagyon hangzatos célokat fogalmazott meg a gazdasági növekedésre és a foglal-

koztatás bővítésére vonatkozóan. Konkrétan két vállalatot tettek még 2006-ban. Az egyik arról szólt, hogy a vállalkozások által megtermelt hozzáadott érték 2015-re 10 százalékkal legyen magasabb, amíg a másik ilyen megfogalmazott vállalat az volt, hogy a közsférán kívül foglalkoztatottak száma 4 százalékkal növekedjen. Vissza fogok majd térni arra, hogy ebből mi is valósult meg.

De azt mindenképpen érdemes elmondani, ha értékeljük még a korábbi időket, hogy az akkori kormányzat olyan elosztási intézményrendszert hozott létre, amely közvetlen politikai befolyás alatt állt. Politikai alapon történő döntéshozatalról beszélhettünk abban az időszakban, és ez megnyilvánult a nagyberuházások vonatkozásában. De láthatuk azt is, hogy megvoltak azok a hűségös önkormányzatok, amelyek elsősorban részesülhettek a forrásokból, fejlesztésekből, és ennek lett az a következménye, hogy a gazdasági racionalitástól, a tényleges fejlesztési igényektől független, sok esetben teljességgel értelmetlen beruházások valósultak meg. Ezek a látványfejlesztések nem szolgálták azokat az eredetileg kitűzött célokat, amelyekre utaltam.

Így aztán sokan várakozással telve várták 2010-ben az új kormány intézkedéseit, és nagyon komoly ígéreteket fogalmazott meg a Fidesz. Ehhez képest azt láthattuk, hogy elmaradt az elszámoltatás, nem került sor a botrányos ügyek feltárására, és a támogatások felülvizsgálatára vonatkozóan megfogalmazott hangzatos jelszavakból sem lett semmi. Ugyanakkor a pályázatadás mondvascinált indokokra hivatkozva egy évig gyakorlatilag szünetelt, és átgondolatlan átalakításokra került sor.

Összegezve azt lehet tehát mondani, hogy önök, tisztelt Fidesz-KDNP-s képviselőtársaim, tisztelt kormányzati szereplők, ott folytatták, ahol a szocialisták abbahagyták, és továbbra is a korrupció melegágyaként működött, működik az uniós fejlesztések területe. Nem szűntek meg a támogatásokkal kapcsolatos anomáliák, és a presztízsbetűhözások, az értelmetlen projektek, mint például a felcsúti kisvasút, továbbra is középpontban állnak. Az előző ciklus második felében a visszaosztások és az arcpirító túlárazások elképesztő méreteket öltöttek, és sajnos azt látni, hogy ezek a tendenciák a mostani 2014-2020-as időszakban is folytatódni fognak. Látni kell azt, hogy az eredetileg kitűzött két fő cél, tehát a 10 százalékos növekedés és a 4 százalékos foglalkoztatotti bővülés a versenyszférában nemhogy nem valósult meg, hanem az elmúlt évek során éppen ezzel ellentétes irányú lépések történtek.

Mire is gondolok? Megfogalmazta azt a jelenlegi kormány a mostani hétéves költségvetési időszak tekintetében, hogy a rendelkezésünkre álló pénzek 60 százalékat gazdaságfejlesztésre kívánjuk fordítani. Ez egy nagyon jó és ambiciózus vállalat, amit támogatni is lehet, lehetne, de azért nem mindegy az, hogy a gyakorlatban ez hogyan is történik. Chikán Attila professzor úr emlékeztet arra, hogy a korrupció lassítja a növekedést. Igen, ezt a kijelentést szám-

talán tanulmány alátámasztja, és egyáltalán nem mindegy az, hogy kikhez jutnak a rendelkezésre álló források. Sajnos az elmúlt évek során azt kellett tapasztalnunk, amióta a Fidesz van kormányon, hogy megvolt az a szűk baráti kör, amely elsősorban részesülni tudott ezekből a fejlesztésekből, és úgy tűnik, hogy ebben a ciklusban is ez fog folytatódni.

(14.30)

Holott a gazdasági élet szereplőinek kiszámíthatóságra, tervezhetőségre lenne szükségük. A Jobbiknak az a határozott álláspontja, hogy a munkahelyteremtő, gazdaságélénkítő beruházásokat kellene az első helyre helyezni a látványberuházásokkal, presztízsb beruházásokkal szemben.

A kutatás-fejlesztés területének kellene nagyobb szerepet kapnia, valamint a kis- és középvállalkozások támogatásának. De azt is meg kell jegyezni, hogy egyáltalán nem mindegy az, hogy mit is értünk kkv-n. Hiszen más az európai uniós definíció és más a magyar meghatározás. Tehát ez ügyben is a kormány álláspontját egyértelművé kellene tenni, és valóban a kis- és közepes vállalkozásoknak kellene részesülniük a forrásokból, még hozzá olyan módon, hogy kiemelten kellene támogatni az innovatív vállalatokat. Hiszen azt egyértelműen alátámasztják hatástanulmányok és kutatások, hogy az ilyen vállalatok nagyobb mértékben tudnak hozzájárulni a gazdasági növekedéshez.

Rendkívül fontos lenne az is, hogy az oktatás és az egészségügy területe nagyobb részesedést kapjon a költségvetésben. Sajnos ezt sem látjuk a jövő év vonatkozásában.

Összességében a Jobbik úgy értékeli, hogy abba az irányba kellene elmenni, és mi ezt tudjuk is vállalni akkor, ha erre kellő felhatalmazást kapunk a választópolgároktól, hogy valóban a nemzeti érdeket és a gazdaság fellendítésének célját állítsuk a középpontba. És amennyiben 2018-ban felhatalmaznak minket a választópolgárok arra, hogy átvegyük az ország irányítását, akkor meg fogjuk szüntetni azt a mutyirendszert, amit a Fidesz 2010-től kezdve működtet Magyarországon.

Engedjék meg, tisztelt képviselőtársaim, hogy, ahogy azt jeleztem, áttérjek a Vas megyét, azon belül is elsősorban Körmend környékét érintő költségvetési módosító indítványaim ismertetésére. Természetesen mindegyikről nem tudok beszélni, 36 ilyen javaslatot nyújtottam be, és az idő szűkösségére való tekintettel csak néhány példát tudok elmondani. De azért igyekszem minden település, minden térség vonatkozásában egy-két fontosabb fejlesztésre kitérni.

Kezdeném a körmendi mozi felújításának ügyével, ami rendkívül fontos lenne. Már csak azért is, mert a mozizásnak nagyon jelentős múltja van a Batthyányak városában. Ezért is lenne az szükséges, hogy városunkhoz, Szentgotthárdhoz hasonlóan szülővárosomban, Körmenden is működjön film-

színház. Nemrégiben Bebes István, városunk kormánypárti polgármestere úgy nyilatkozott, hogy a filmes műfaj újbóli elindítása a városban stratégiai kérdés. Így ennek megfelelően nyújtottam be javaslatomat, 350 millió forintos támogatást kérve erre a célra. Legalább 300 millió forintról lenne szó ez esetben, és nincs kellő önerő Körmenden ahhoz, hogy ez megvalósulhasson, ezért is kérem a kormány támogatását ehhez a fontos üggyhöz.

Csákánydoroszló tekintetében is polgármester úrral történt egyeztetések alapján nyújtottam be jó néhány módosító javaslatot; többek között a bölcsőde nyitására vonatkozót, a gátrendszer kiépítésének fontosságát szorgalmazót, valamint egy olyan indítványt is megfogalmaztam, aminek következtében az általános iskolában tornatermet lehetne létesíteni. Ez rendkívül fontos lenne, hiszen helyes és üdvözlendő a mindennapos testnevelés bevezetése, csak akkor ehhez biztosítani kellene a megfelelő infrastruktúrát is. Sajnos, Csákánydoroszló esetében is azt láthatjuk, de hát akár városokat is hozhatnánk példának, például Szentgotthárd városát, ahol magam is élek, ahol bizony nem mindegyik általános iskolában állnak rendelkezésre az ehhez szükséges körülmények. Itt az Arany János általános iskolára utalok.

Gasztony települést is idehoznám, ahol jobbikos vezetés van, és szerencsére polgármester úrnak, Nagy Szabolcsnak köszönhetően komoly fejlesztések történhettek már az elmúlt időszakban. De mindenképpen fontos lenne a közösségi tér kialakítása és a sportöltöző kialakítása. Ilyen irányban is nyújtottam be indítványokat.

Gérce települést hoznám még ide, onnan is több jelzés érkezett. Ezek közül a legfontosabb talán a csatornahálózat kiépítésére vonatkozó, ami nemcsak a településen megoldandó probléma, hanem számtalan Vas megyei kistélepülésen. Lehet azt mondani, hogy a szlovén Rába-vidéktől Magyarnádalján át egészen Jánosháza környékéig nagyon sok faluban megoldásra vár még ez a kérdés. Tehát ezzel érdemben foglalkoznia kellene a kormánynak. És még Gércénél maradván, a települést Sitkével összekötő út felújítására szeretnék utalni, ezt kívánom szorgalmazni.

Kőszeg kapcsán Sneider Tamás frakciótársammal közösen nyújtottunk be két módosító indítványt, miután egyeztettünk Rába Kálmán megyei közgyűlési frakcióvezetőnkkel, aki Kőszegen is önkormányzati képviselő. Az egyik a mentőállomás megépítésére vonatkozik, a másik pedig egy új köztemető kialakítására. Mindkét ügy téma volt nemrégiben a kőszegi testületi üléseken, és fontos lenne az, hogy meghallják a kőszegiek, de nemcsak a kőszegiek, hanem a környéken élők hangját is önök a kormányzat részéről. Például a mentőállomás vonatkozásában ezt már többször előhoztuk itt, a plenáris ülésen, akár, mondjuk, az egészségügyi vitanapon vagy egyéb parlamenti műfajokban. Tehát jó lenne, ha ezekben az ügyekben végre érdemi lépések történnének.

Molnascsecsöd településről hoznék még néhány példát. Itt Szombathelyi Tamás polgármester úrral egyeztettem, és így nyújtottam be azokat az indítványokat, amelyek megtalálhatók a parlamenti oldalon is. Az egyik a művelődési ház felújítására vonatkozik. Van köztük egy, ami az óvoda épületének felújítását indítványozza. És kiemelném a közösségi tér megújítására vonatkozót, már csak azért is, mert néhány hét múlva, június 10. és 12. között, egy hétvégén, péntektől vasárnapig kerül sor a második hagyományörző Rába-ünnepre a településen. Az idén még természetesen az eddigi körülmények között fog ez zajlani, de nagyon jó lenne az, ha jövőre már megújulhatna ez a közösségi tér, hiszen sok száz embert vonzott tavaly is ez a rendezvényünk. Biztos vagyok benne, hogy az idén még többen érkeznek majd ezekre a hagyományörző programokra, kerekasztal-beszélgetés, koncertek és különböző családi programok egyaránt lesznek. Tehát ezt szem előtt tartva nyújtottam be az erre vonatkozó javaslatot.

És ahogy már utaltam rá, Szentgotthárd városom kapcsán is benyújtottam több költségvetési módosító javaslatot, amelyek közül az egyik az Arany János általános iskola új tornatermének megépítésére vonatkozik, de ugyanígy szükséges lenne a tetőcsere is. És itt most nem haza beszélek, bár magam is ebbe az általános iskolába jártam. De nemrégiben a valódi nemzeti konzultáció keretein belül Lábodi Gábor helyi önkormányzati képviselőnkkel, aki megyei közgyűlési képviselő is, jártunk az intézményben, és bizony tapasztalhattuk azt, hogy sokkal rosszabbak most az állapotok, mint annak idején.

Ezek a fejlesztések nem tűnnek halasztást, tehát kérem, hogy ezeket a javaslatokat is fontolják meg; ugyanúgy, ahogy a barokk templom belső restaurációjára vonatkozót. És itt akkor azért szeretnék arra visszautalni, hogy 2010-ben még az általam benyújtott módosító javaslatot elfogadták itt az Országgyűlésben, és ennek következtében indulhatott meg az ország harmadik legnagyobb barokk templomának érdemi felújítása. Szerencsére néhány héttel ezelőtt Kissné Köles Erika szlovén nemzetiségi szószóló asszony és Soltész Miklós államtitkár úr bejelentette azt, hogy 50 millió forint érkezni fog erre a célra, és a következő években is ígéret fogalmazódott meg arra, hogy további források állnak majd rendelkezésre.

Ettől függetlenül azért nyújtottam be a kisebb összegű, 100 millió és a nagyobb összegű, 250 millió forintra vonatkozó támogatási kérelmet, mert a teljes restaurációhoz mindenképpen ilyen nagyságrendre lenne szükség. Úgyhogy kérem önöket, hogy ezeket támogassák, és amellet természetesen kormányzati oldalról is ezt az évenkénti, nagyjából 50 millió forintos összeget még ehhez hozzá lehetne adni, és azt gondolom, hogy akkor a szentgotthárdi katolikus hívek és az egész közösség örülhetne ennek. Hiszen azért a város egyik jelképéről van szó - mondom ezt református presbiterként.

És ha már itt tartok, akkor még szeretnék lobbizni a gyülekezeti központ megépítéséért, a refor-

mátus gyülekezeti központ megépítéséért, ami azért lenne szükséges, mert a szentgotthárdi református gyülekezet is szerencsére, de ez elmondható egyébként evangélikus testvéreinkről is, nagyon aktív szerepet tölt be a város életében, kulturális rendezvényeket szervezve, sokszínű programokkal várva az érdeklődőket. Viszont ehhez megfelelő teret kellene biztosítani, erre adna lehetőséget ez a bizonyos gyülekezeti központ, amihez a szükséges tervek kidolgozás alatt állnak.

Végül, de messze nem utolsósorban még szeretnék utalni arra, hogy feltétlenül szükséges lenne a 8-as számú főút Szentgotthárd-Jakabháza és körmendi elkerülő szakaszával kapcsolatos munkálatok megkezdése. Már csak azért is, mert ez nagyon hosszú ideje húzóó kérdés, és miniszterelnöki ígéret hangzott el már több alkalommal Körmenten arra vonatkozóan, hogy a 8-as főutat autópályává fogják fejleszteni. Nagyon döcögnek a dolgok, de ami a legfontosabb lenne, az valóban ennek a két elkerülő útnak a megépítése. Hiszen Körmend városa esetében egy elviselhetetlen átmenő kamionforgalmat tapasztalhatunk, de Szentgotthárd és Jakabháza városrész vonatkozásában is hasonló a helyzet, és a balesetveszély megelőzése, a helyiek életkörülményeinek javítása céljából lenne fontos az, hogy mielőbb megkezdődjenek ezek a szükséges munkálatok. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket.

(14.40)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kétperces felszólalások következnek. Z. Kárpát Dániel képviselő úr kért szót. Parancsoljon, képviselő úr!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A korábbiakban szóba került áfmódosítások kapcsán meg szeretném jegyezni, hogy az élelmiszerek tekintetében az Európai Unión belül továbbra is Magyarországon található a legmagasabb általános áfakulcs, 27 százalékos. De hozzá kell tennünk, hogy a kedvezményes áfakulcs is Magyarországon a legmagasabb az érintett országok körében, jelesül 18 százalék. Romániában is valamennyi élelmiszere kiterjesztették a kedvezményes áfakulcsot. 2016-tól az általános kulcs is 20 százalékosként kezelhető.

És azt is el kell mondjuk, hogy az alapvető élelmiszerek teljes körének 5 százalékosra történő csökkentése és a gyermeknevelési cikkek áfatartalmának 5 százalékra való csökkentése lenne indokolt. Egyrészt a gazdaság kihéberítése, a feketekereskedelem visszaszorítása érdekében is fontos lépés lenne ez, de a magyar családok számára érezhető könnyítést jelentene, és meglenne a költségvetésben a tartalék ehhez.

És azt is látjuk, hogy még a Szlovákiának nevezett országban is 10 százalékra tudták csökkenteni több alapvető élelmiszer áfáját. És ha körbenézünk,

akkor Románia 9 százalékos áfát vezetett be a későbbiekben különböző élelmiszer típusokra. Nem látjuk tehát azt, hogy a magyar kormány bátorsága miatt csak egy átlagos család fogyasztói kosarának 6-7 százalékát érintő módon terjed ki az áfacsökkentésre, hiszen számba véve ezen kozmetikai jellegű áfacsökkentést, azt találjuk, hogy összesítve is csak egy fél- vagy háromnegyed százalékos engedménnyel ér fel, mert az 1 százalékpontos csökkentést sem teszi lehetővé egy átlagos család fogyasztói kosarát tekintve.

Arra szólítjuk fel tehát önöket, hogy különböző minisztériumi tartalékok, dologi működési kiadások, Várba költözés és egyéb, talán átmozgatható vagy részben átcsoportosítható tétel terhére teljes körű áfacsökkentést valósítsanak meg az összes alapvető fogyasztási cikk, élelmiszer és a gyermeknevelési cikkek áfatartalmának csökkentésével. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Rendes felszólalásra a Fidesz képviselőcsoportjából Molnár Ágnes képviselő asszony következik. Parancsoljon, képviselő asszony!

DR. MOLNÁR ÁGNES (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Amikor a jövő évi költségvetés legfontosabb jellemzőit nézzük, akkor látható, hogy elsősorban az adócsökkentés, az otthoneremtés és a kiszámíthatóság költségvetéséről beszélhetünk.

Emellett azonban engedjék meg, hogy külön kiemeljem az egészségügyi ágazat költségvetését, köszönhetően ugyanis a jól működő reformoknak, a gazdaságpolitikánknak, a közel 200 milliárd forintos többletforrás komoly, további előrelépési lehetőséget teremt az egészségügy számára is.

Ezek előtt azonban néhány fontos tény meg kell állapítanunk. Az első tényadat, hogy 2010 előtt a szocialista kormányok jelentős forrásokat vontak ki az egészségügyből; 2010 után évről évre bővülő többletforrásokat láthatunk. A másik fontos tény, hogy 2002-2010 között az egyes területeken jelentkeztek is többletforrások az ágazatban, azok többségükben hitelekre alapozott, eladósodással járó intézkedések voltak, míg 2010 után olyan többletek biztosítása történt, ami valós forrásokra épült. Tehát többletforrások és a valódi alapokon nyugvó többletforrások, ez jellemezte az elmúlt hat év kormányzati politikáját.

Szeretném önöket arra emlékeztetni, hogy 2002-2010 között az Egészségbiztosítási Alap, két év kivételével, negatív egyenleggel zárt, ráadásul három egymást követő évben a hiánya a 300 milliárd forintot is meghaladta. A 2002-2006 közötti évek teljes E-alapot érintő hiánya 1226 milliárd forintot tett ki. Ez mai áron számítva közel 2000 milliárd forint. *(Korózs Lajos: Vagy három...)* Ez olyan magas, mint a teljes egyéves magyar egészségügyi költségvetés.

Az óriási hiány kialakulásához hozzájárult a 2002-es 50 százalékos béremelés is, aminek nem volt meg a fedezete. Ennek eredményeként, többek

között a felelőtlen gazdálkodásuknak köszönhetően, a GDP-arányos államháztartási hiány 2006-ra történelmi mélypontra süllyedt, és elérte a 9,4 százalékot, ami egy elképzelhetetlenül magas adat.

Ma viszont olyan költségvetésünk van, amely kiszámítható, szilárd alapokon áll és nem hitelekkel finanszírozott. Összegezve elmondható, hogy a korábbi szocialista kormány nem tudott és nem is akart szembenézni az egészségügyet sújtó problémákkal. 2002-2010 között egy sodródó, tehetetlen egészségügyi kormányzás folyt. 2010 után a problémákkal való szembenézés és valódi lépések következtek. Tudatos tervezéssel, valódi forrásokra alapozással, igazi koncepciók mentén haladtunk és haladunk továbbra is előre.

Az „Egészséges Magyarország 2014-2020” egészségügyi ágazati stratégia, igazodva a Semmelweis-terv prioritásaihoz, fontos célként jelölte meg az egészségügyi alapellátás új alapokra helyezését, a humán erőforrás problémáinak kezelését, az ellátórendszer népegészségügyi fókuszú átalakítását, valamint a gyógyszer- és betegbiztonság javítását.

Örömteli, hogy a kormány az eddig meghozott hatékony intézkedések mellett a jövő évi költségvetésben jelentős többletforrásokat is biztosít az említett területekre. Ez azért is fontos, mert mutatja azt a folyamatos munkát, amellyel e meghatározott célok mentén és azokhoz többletpénzt rendelve tudunk haladni.

Ha megnézzük a 2010. utáni időszak legjelentősebb többletforrásait, látható, hogy 500 milliárd forintot fordítottunk európai uniós forrásból soha nem látott mértékű intézményi fejlesztésekre, eddig 300 milliárd forintot béremelésre, és 200 milliárd forintot is meghaladóan kórházi konszolidációs és működési többlettámogatásra. Mindez azt jelenti, hogy csak a legnagyobb tételekkel több mint 1000 milliárd forintos többletforrást biztosított a kormány az egészségügyi ágazat számára, és ebben a 2017-es jelentős emelkedések még nincsenek benne.

Ha az elmúlt évek legfontosabb egészségügyi költségvetési adatait összehasonlítjuk az új költségvetési tervezet számaival, akkor nagyon komoly előrelépéseket láthatunk. Az Egészségbiztosítási Alapon belül az egyik legfontosabb és legnagyobb a gyógyító-megelőző ellátások kasszája. Idetartozik a háziorvosi ellátás, a védőnői ellátás, a mentés, a szakrendelők, a kórházak támogatása.

A gyógyító-megelőző ellátásokra, tehát közvetlenül a betegellátásra 2010-hez képest 282 milliárd forinttal több pénz jut. Míg 2004-2010 között reálértéken 14 százalékos csökkenés következett be ugyanerre a betegellátásra, ehhez képest a 2010-es tervezett egészségügyi költségvetéshez viszonyítva reálértéken most már közel 20 százalékkal több pénz jut erre a célra.

A betegek számára kiemelten fontos, hogy lakosságszéli ellátás a rendelkezésükre álljon, és megfelelő színvonalon álljon ez a rendelkezésükre. Ezért is volt nagyon jelentős az az intézkedéssorozat,

amelyet 2010 után el tudtunk kezdeni az alapellátás finanszírozásának a megerősítésére. Alapellátásra, tehát többek között a háziorvosi és védőnői finanszírozásra ma 44 százalékkal több pénz jut, mint 2010-ben. Köszönhető ez annak, hogy az alapellátás megújítását tervezetten, évről évre jelentős többletforrások bevonásával fejlesztettük.

Ha ezen belül a háziorvosokat nézzük, ez a növekedés még nagyobb, hiszen több mint másfélszer annyit költünk háziorvosi finanszírozásra, mint 2010-ben. Az alapellátás megújításának harmadik ütemére és a népegészségügy fejlesztésére most újabb 4,5 milliárd forint található a jövő évi költségvetésben, és ez még kiegészítve az 500 millió forintos többlettel, ami a háziorvosi letelepedési pályázati támogatás megduplázását jelenti.

Mentésre reálértéken 15 százalékkal több pénz jut, mint 2010-ben. Ez közel 30 milliárd, ami kiegészül több mint 10 milliárd forintos uniós fejlesztéssel is.

(14.50)

2010 óta 467 új mentőautó beszerzése történt, 27 új mentőállomás épült, és további 85 mentőállomás újult meg.

Nagyon örömteli az is, hogy a 2010 utáni évekhez hasonlóan, összhangban a Semmelweis-tervvel, valamint az ágazati stratégiában megfogalmazott célokkal, jövőre is lehetőség lesz előrelépésre az egészségügyben. A jelentős többletforrások komoly lehetőséget teremtenek az orvosok és ápolók fizetésének további emelésére is, hiszen nem felejthetjük el azt sem, hogy az egészségügyi rendszerünk működőképességének legfontosabb összetevője a rendszerben dolgozó orvosaink, ápolóink áldozatos munkája.

Ezért számukra olyan körülményeket kell teremtenünk, amelyekkel csökkenteni tudjuk körükben a migrációt, vagyis a vendégmunkásnak állást, amiben jelentős eredményeket értünk el az utolsó években. 2012-ben és 2013-ban már sikerült két lépcsőben egy átlagosan 27 százalékos béremelést biztosítani, fiatal orvosaink ösztöndíjakban részesülnek, és sor került az úgynevezett befagyasztott mozgó bérek kiengedésére is. Szeretném még egyszer hangsúlyozni, hogy ezek a bérfelzárkóztatások és béremelések valódi többletforrásokon alapultak.

Most elkezdődött egy komoly, intenzív tárgyalássorozat az egészségügyi szakma szervezetei és a kormányzat között, hogy egy közép-, sőt hosszú távú többlépcsős béremelésről születhessen megállapodás. Ezek a tárgyalások előrehaladott állapotban vannak, a költségvetésben biztosított külön soron egy 180 milliárd forintos tétel. Ez egy olyan jelentős összeg, amiből a tárgyalások eredményének megfelelően az egészségügyi béremelésre is jelentős összeget fordíthatunk. Örömteli lenne az is, hogy a tárgyalások befejezését követően már az idei évben megkezdődhetne a béremelés folyamata, hiszen ezzel együtt

mind az orvosoknak, mind pedig az ápolóknak minél hamarabb tudnánk egy stabil, kiszámítható pályán mozgó és érezhető mértékű bérfelzárkóztatást biztosítani.

Tisztelt Ház! Mindezeket túl szeretném megemlíteni azt is, hogy jövőre a gyógyszerfinanszírozás rendszerében is jelentős fejlődés következik be 24,9 milliárd forinttal; a gyógyászati segédeszközök támogatására 4,8 milliárd forinttal több pénz jut az ideinél, emellett a rezidens-ösztöndíjprogramot tovább tudjuk folytatni, az eddigi 5 milliárdos program további 2 milliárd forinttal biztosított, aminek eredményeként tudjuk a fiatal orvosaink itthon maradását ösztönözni.

A kollegiális szakmai vezető háziorvosi intézményének bevezetésére, ami az alapellátás megerősítésének az egyik fontos részeleme, további 500 millió forint áll majd rendelkezésre. Kijelenthetjük tehát azt, hogy az a tudatos tervezés, stratégia, ami valódi forrásokra alapoz, az egészségügy, a gyógyítás szempontjából a 2017-es költségvetésben jelentős növekedést tud biztosítani, számolhatunk vele, és ezeknek az eredményeként olyan rendszerstabilitást tudunk elérni, aminek következtében a benne dolgozó orvosok és ápolók is léphetnek egyet előre.

Mindezek alapján kérném képviselőtársainkat, hogy támogassák a költségvetést, és köszönöm minden képviselő figyelmét, hogy meghallgattak. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A következő felszólaló az MSZP képviselőcsoportjából Kunhalmi Ágnes képviselő asszony. Öné a szó, parancsoljon!

KUNHALMI ÁGNES (MSZP): Nagyon szépen köszönöm, alelnök úr. Ahogy itt hallgattam a doktornőt, dr. Molnár Ágnest, gyakorlatilag az fogalmazódott meg bennem, hogy az egészségügy igazi sikersztori, csak tudja, Hoffmann Rózsa utoljára ezt a KLIK-re mondta; csak óva inteném, mielőtt még beleéli magát az egészségügy helyzetébe.

Tudják, valamelyik képviselőtársam azt mondta itt, hogy ott folytatta a Fidesz, ahol az MSZP 2010-ben abbahagyta. Hát, akkor erre azt tudom mondani, hogy bárcsak legalább ott folytatta volna, ugyanis a rendszerváltás után Magyarországon a jobb- és baloldali kormányok, valaki jobban, valaki kevésbé jobban, mind a ketten nyertünk és veszítettünk is választásokat, de mégiscsak egy irányba haladtunk, és mégiscsak az önálló gazdasági elit, a független, versenyben edződött, a szocializmus kényszerpályájáról végre letért, normális, önálló és független polgári Magyarország megteremtése volt a cél.

Annak a polgári társadalomnak a képe, akik a törvény előtt egyenlők... *(Révész Máriusz közbeszól.)* - tudom, az első bekiabálás mindig a „polgári” szóra jön, hiszen nagyon fáj önöknek az, hogy erről az útról a leginkább önök térítették le Magyarországot. Sajnos, erről az útról önök nagyon keményen

letértek. 2010 után nem történt más Magyarországon, mint önök felérték az ország utolsó tartalékait - csak hogy egy példát mondjak, mint például a magánnyugdíjpénztáraink -, és folyamatosan egyszeri, pillanatnyi adóbevételek sokaságára alapozzák évről évre a költségvetéseiket, plusz az európai uniós forrásokra.

Tisztelt kormánypárti Képviselőtársaim! Lenne egy kérdésem, és ez az ország valódi kérdése, mert veszekedhetünk mi itt évről évre a költségvetésen, viszonyszámokat nyomhatunk egymás fejébe, például ránk foghatják, hogy a világgazdasági válság kirobbanásáért is az MSZP volt a felelős, de higgyék el, tragédiaként néztük azt végig, egy ország nézte végig, hogy jobb- és baloldali kormányok rendszer-váltás után tett erőfeszítéseit egy világválság hogyan eszi meg pillanatok alatt. Önök nem arra kapták a felhatalmazást, hogy még nagyobb bajt csináljanak, és bizony felmerült mostanra az önök hat éve után a kérdés - mindjárt lesz egy önök által végzett nyolc év is, csak szeretném jelezni -, hogy mi lesz Magyarországon 2020 után, mi lesz akkor, amikor nem fognak jönni az európai uniós források.

Ez a valódi kérdés Magyarország előtt, és erre a kérdésre valójában a 2017-es költségvetés sem ad valódi magyarázatot, sőt szomorúsággal tölt el, hogy nem látom azokat a befektetéseket például az oktatásba - dacára annak, hogy most az önök által felhalmozott adósságokat visszafizetik -, nem látom a humán tőkébe, azokba az egyetemistákba, általános iskolásokba, a mai óvodásokba azt a befektetést a költségvetésben, ami megalapozhatná Magyarország következő 10-15 évét, de mindenféleképpen a 2020 utáni világgunkat. Szeretném jelezni, hogy nem azokkal a köz-tisztviselőkkel van a baj, akik ezt írták, hanem azzal a jobboldali politikai elittel, aki a prioritásokat nagyon rosszul határozza meg Magyarországon.

A magyar ipar és a magyar gazdaság teljesítőképessége ma az osztálytermekben dől el. A magyar gazdaság, a magyar ipar jövője ott dől el, hogy ma a gyerekek milyen tudást és milyen képességeket szereznek, ezen spórolni bűn. Mindannyian tudjuk, és itt éppen pillantottam a kollégára, a német iparkamara képviselői világosan elmondták, hogy egy ország kiszámíthatóságán túl, a korrupció mértékén túl már nem is csak általában az egyetemi szférát és általában az oktatást, hanem az általános iskolai képzés színvonalát veszik figyelembe, amikor egy ország jövőjéről gondolkodnak, hogy befektessenek ott vagy ne fektessenek be. Az általános iskolai képzés elemi erővel határozza meg a szakképzésben való sikereket és később a felsőoktatásban való sikereket is.

Na most, az elmúlt hat évben, ahogy említettem, a KLIK igazi sikersztoriként összeomlott, összeomlott az, amit önök fabrikáltak, és ezt önök be is ismerték. Bár most nem tudom, hogy van KLIK vagy nincs KLIK, egy KLIK van vagy 57 KLIK van, nem tudom, csak egyet látok: továbbra is marad az a központosított logika és az a túlcentralizáció, ami legutoljára a szocializmusban volt, sőt még ott sem. Ha

ez a típusú tervgazdaság működőképes lenne, uraim és hölgyeim, tisztelt kormánypárti képviselők, akkor még mindig szocializmus lenne Magyarországon, de hál' istennek, nincs, és nagyon remélem, hogy a Fidesz se fogja ezt újra létrehozni Magyarországon.

(15.00)

Ma azt látjuk, hogy azok, akiknek a jövő Magyarországot fel kellene építeni, 2030-2035-be el kellene vinni ezt az országot, azok javarészt külföldön vannak, Bécsben, Berlinben és Prágában termelik a GDP-t, és nem igaz, hogy mindenki mosogatni ment ki, hanem kőkeményen a magyar diplomákkal, az eddig önök által csódba mentnek nevezett oktatási rendszer diplomáival külföldön gyarapítják más országok GDP-jét, iparát és gazdaságát.

Az oktatást mostanra teljesen ripityára törték, gyakorlatilag minden szintjén, azon van különbség, hogy valamit egy kicsit jobban, valamit egy kicsit kevésbé jobban.

És a harmadik, amit önök csináltak az elmúlt öt-hat évben, az a lopás. Jól fogalmazott Chikán Attila, hogy ha a korrupció csökken, akkor javul a gazdaság teljesítménye, és Láncai András is, aki most már rektor úrként működik az önök jóvoltából, azt mondta, hogy a Fidesz politikájának a lényege gyakorlatilag a korrupció.

Nagyon cikinek tartom azt, hogy gyakorlatilag a Századvég 4 milliárdos szerződéseit ugyanazzal a kézzel írják alá, mint a Corvinus Egyetem éppen aktuális szénzünetét, merthogy az önök időszaka előtt tudtuk meg ismét, hogy mi az, hogy szénzünet az egyetemi szférában.

Az elmúlt években, gyakorlatilag 2010 után könnyű volt úgy feszesen tartani bizonyos költségvetési és hiánycélokat, amikor is 3-4 millió szegényt kipasszíroztak a rendszerből. Elvontak egy csomó ellátást, kitétték őket a nyugdíjrendszerből, végig lehetne sorolni, minden évben elmondtuk, így könnyű volt. Csak elérkezett a probléma, és erre fel szeretném hívni a jobboldaliak figyelmét.

Önök elkezdtek kőkeményen szeletelni a közép-osztályt. Ekkor mentek ki az utcára tüntetni. Elérte a Fidesz politikája azt a középosztályt, akire a politikai bázisát és a szavazóit is alapozza. Ez a döfi és ez a nagy harci helyzet, és ezzel most kell önöknek, hat év kormányzás után szembenézni.

Az egészségügy, tudom, hogy sikersztori, ahogy kedves Ágnes ezt elmondta, csak hogy mégis azt látjuk, hogy rohadnak a kórházak, és mindenki annyi hálapénzt ad a rendszerbe, hogy nem győzik kitömnni az itthon maradt orvosok zsebéit, különben nem kapnának megfelelő ellátást, legalábbis ebben az országban a hálapénz mértéke soha nem volt ilyen magas. Önök gyakorlatilag eljutottak a fizetős egészségügyig, pedig anno 300 forintért behergelték ezt az országot, hogy államilag finanszírozzák, központi egészségügyi ellátás, normális alapellátás kell mindenkinek.

Igen ám, csak itt a következő probléma, az egészségügy után megjelent a fizetős közoktatás. Soha nem látott mértékben veszik meg ugyanis a különórát a szülők a gyerekeiknek, mert amíg a politikai elit nem érti azt, hogy egy uniformizált és központosított közoktatási rendszerben nem kapják meg a gyerekek azt a tudást, amire egy modern iparban, a globalizált világban, egy modern gazdaságban szükségük lenne, elkezdtek kifizetni és kívül megvenni, az iskolarendszeren kívül azt a tudást, amit az állami iskolarendszerben kellene hogy megkapjanak. Ma az édesanyák és édesapák - ideológiától függetlenül - nemcsak a nyelvrát és az informatikai képzést veszik meg a gyerekeiknek, hanem a matekórát, az irodalmat és a történelmet. Nem ül önök között olyan, akinek ez a családjában ne lenne jelenség, vagy ne lenne valaki olyan, aki ezt ne gyakorolná az önök környezetében.

Továbbá ebből az állami iskolarendszerekből elkezdtek kimenekíteni a szülők a gyerekeiket. Persze, ha lenne hová, mert az alapítványi iskolákat egészen mostohán kezelik, de inkább kiviszik fizetős magániskolába a gyerekeiket, mint hogy ebben a lepusztult és lerohasztott állami közoktatásban tartásuk bent. Ezek a tények, ezek a számok. Ezek olyan elindult folyamatok Magyarországon, amit látunk. *(Révész Máriusz: Mondj egy számot!)* Tudom, akkor kiabál az ember, amikor nem tudja megcáfolni. *(Derűltég a kormánypártok soraiban.)*

Szokták azt mondani önök, hogy az ingyenes étkeztetés és az ingyenes tankönyv gyakorlatilag megnyit segít ezen a középosztályon. Kérem, soha nem volt ilyen sok szegény Magyarországon a rendszer-váltás óta, amit önök produkáltak. Konkrétan a KSH adatait kell módosítani, és már nem tudják úgy csúrní-csavarni, hogy beleférjenek valami normális számkeretbe. Én nem büszke lennék erre, hanem elbűjnék a saját székem alá vagy a bársonyszék alá.

Építettek egy tervgazdaságot, ilyen például a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ, ami nem működik. Egy szűk elitet kistafirungoznak, az állam vagyonát újraosztják, és egyfajta államkapitalista rendszerben a saját elitjüknek adják át a kultúra, a gazdaság javait, az állam javait. Csak itt lesz a harmadik nagy probléma, és erre is felhívom a figyelmet: ez az elit csak addig tud működni, amíg van olyan politikai elit, aki úgy alakítja a törvényeket a gazdaságban, hogy az működőképes legyen.

Normális versenykörülmények között ezek az emberek nem fognak tudni vállalkozni és nem fognak tudni normális termelő tevékenységet folytatni. Ez az államkapitalizmusnak a legnagyobb hátulütője egyébként. Csak a figyelmüket akartam felhívni erre is.

A függetlenség, ami egy polgári eszme megvalósításához és a polgári Magyarország kialakításához szükséges lenne, az autonómia, a magántulajdon tisztelete, trafikok, földek, sorolhatnám, vagy a tankönyvpiac, vagy például egyes éttermek lenyúlása Budapesten, de sorolhatnék még számtalan dolgot, például a törvény előtti egyenlőség, ahol nem véd

meg mindenkit egy legfőbb ügyész. Tehát ha önök ezt tiszteletben tartanák, egy sokkal jobb Magyarországot, egy sokkal jobb polgári Magyarországot építhetnének a helyett a buta, torz rendszer és fenntarthatatlan rendszer helyett, amit önök az elmúlt években csinálnak.

De térjünk rá szűkebb területemre még inkább, az oktatásra. Ha önök felteszik maguknak azt a kérdést, tisztelt kormánypárti képviselőtársaim, inkább én teszem fel önöknek azt a kérdést: önök beíratnák-e a saját gyerekeiket abba az iskolába, amit önök csináltak az elmúlt öt-hat évben? *(Dr. Vas Imre: Oda járnak! - Közbeszólások a Fidesz soraiban. - Az elnök csejget.)*

Egyre kevesebben önök közül, úgy tudom. Az a baj, hogy az egész struktúrát, amit felépítettek, ordas nagy hazugságra építették. Önök azt mondták, hogy az önkormányzati fenntartás és egész egyszerűen a 2010 előtti közoktatási rendszer csődbe ment. Ez nem igaz. *(Dr. Vas Imre: Ez így van, az MSZP vitte csődbe!)* Körülbelül a jobb és baloldali kormányok 2010 előtt több mint 700 milliárdot költöttek összevissza állami közoktatásra és ezen felül volt még az önkormányzatok által beletett forrás.

Ha igaz az, amit miniszterelnök úr mondott, hogy csődbe ment, akkor úgy kezdeni a kormányzást, hogy mindjárt 200 milliárdot elvonok ebből a 700-ból, és gyakorlatilag a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ létrehozása pillanatában beesett a költségvetés, a teljes államosított oktatás költségvetése 500 milliárd alá, tehát mindjárt úgy kezdeni a kormányzást, hogy elveszek 200 milliárdot abból a 700-ból, az a kormányzásnak finoman szólva is a csimborasszója.

Tehát ez nem igaz. Sőt, az a szomorú hírem, hogy 2013-ban a GDP-arányos ráfordítása beesett 4 százalékos alá, 3,9 százalékra, ami nagyon-nagyon-nagyon kevés pénz. Önök az elmúlt években lényegét tekintve próbálták visszafótozni azt, amit először elvettek, és azzal nem számoltak, hogy egy olyan rossz rendszert és államosított struktúrát építettek fel, ami folyamatosan újra- és újratermeli az egész oktatás adósságát. A KLIK gyakorlatilag egy adósságmentő gépezetté vált. Az a többletforrás, nem egészen 100 milliárd, most csak azt az ágát mondom, gyakorlatilag amit látunk a 2017-es költségvetésben, ez nem más, mint az adósságnak gyakorlatilag... - az a lyuk, amit ütöttek a költségvetésben, annak a kipótlása.

Mi történt? Alultervezték a KLIK költségvetését, nem számoltak azzal, amit az önkormányzatok betettek, nehéz volt megjósolni bárkinek is, de tényleg több száz milliárdot tettek be az önkormányzatok, sokkal többet, mint amire bárki számított volna.

(15.10)

Lényegében az elmúlt öt-hat évben az önök által megemelt pedagógusbérekre épphogy futotta az önök által biztosított forrásokból. Tavaly már konk-

rétan fizetési problémákkal küzdöttek, és minden más gyakorlatilag adóssághoz vezetővé vált. Ki fogok térni rá, de például nem látszanak a költségvetésben a KLIK szétszedésének, átalakításának forrásai, pedig ahhoz pénz kell, ha valamit át akarnak alakítani, ezt önök nagyon jól tudják, hiszen a KLIK-nél most már önök is ezt megtapasztalták. Nem látszik az a forrás sem, amivel jár az 500 iskola behozatala a rendszerbe a teljes államosítással, de mindjárt fogok arról is beszélni.

Lényegében meg kellene önöknek érteni: ha háromszor több pénzt tesznek ebbe a rendszerbe, akkor is rosszul fog működni, saját magukat szívatják folyamatosan, totálisan. Egyrészt felhúztak magukhoz egy csomó olyan problémát, amit az államnak nem is kellene látnia, mert bízni kellene a helyi önkormányzatokban, a helyi tantestületekben és iskolákban, hogy a napi gondokat és problémákat meg tudják oldani. Másrészt a struktúra adóssághoz vezető. Ezt már azzal elismerték, hogy a KLIK-et be akarták szántani, aztán most mégsem, vagy nem is tudom. Az is legyen egyébként önöknek intő jel, hogy hiába vannak a kézi vezérlésű igazgatók központilag kinevezve, hiába vannak a sokszor pártkatonák, Fidesz-tag tankerületi vezetők vagy tankerületi megbízottak, egész egyszerűen egy rossz rendszerben nem a politikai lojalitás számít.

Egy oktatás rendszerében a szakmai hozzáértés, a megfelelő eszközök és pénz biztosítása számít, valamint a kritikus mennyisége a szabadságnak, hogy tudjanak a pedagógusok és az intézményvezetők dolgozni. Tudom, hogy önök hatalompolitikának használták és használják az oktatás rendszerét, csak ez visszaüt, mert elérte azt a középosztályt, amelynek tagjai kellene hogy önökre szavazzanak, akikből most már - önöknek sajnos - egyre kevesebben vannak. Rájöttek ugyanis arra, hogy az nem normális, hogy a Fideszre szavaztam, de már a matekórát is kell finanszíroznom különórán, hát milyen oktatási rendszert csináltak ezek nekünk; mert ezek sajnos így függenek össze, és ezt nagyon jól tudják önök is.

Az állam rossz gazda. Önkormányzati szövetségek kiabálnak, hogy most a teljes államosítás még rosszabb helyzetet fog teremteni. Egek harmincadjára fog kerülni az a sok száz iskola, amit még most a tőkeerős önkormányzatok tudnak működtetni és karbantartani. Most még nagyon sok iskola színvonalánál van, de sajnos attól félnek az önkormányzati szövetségek, joggal, hogy mihelyst az állam átveszi ezeket az iskolákat, sajnos évről évre a lepusztulást fogjuk és fogják tapasztalni.

A pénz fontos, de nem elégséges tényező. Ha nincs elég pénz egy rendszerben, akkor az nagyon durván és egyből színvonaléshez vezet, a többlet azonban nem jelent automatikusan színvonal-emelkedést. Tehát ha önök azt várják, hogy most visszapotolják az elmúlt években elvetteket és ez színvonal-emelkedéshez fog vezetni, akkor nagyon tévednek. Ugyanis ahhoz szemléletváltás is kellene. Amikor én azt mondom és a szocialisták azt mondják

önöknek, hogy az elaprózott önkormányzati struktúrához nem lehet visszatérni, de mégis az önkormányzati logikát kell érvényesíteni, akkor az önkormányzásnak, az öngazgatásnak a logikáját ajánljuk az önök figyelmébe. Itt ugyanis közel vannak a döntéshozók azokhoz, akik a szolgáltatásokat igénybe veszik, és olyan politikusok, önkormányzati képviselők döntenek róla, akik elérhetőek és számonkérhetőek. Az állam csak a kereteket biztosítja. Lehet valamivel központosítottabb, mint korábban volt, de amit önök csináltak, azzal átestek a ló túloldalára. De akkor sem lehet ilyen államosított és központosított rendszert úgy létrehozni, hogy közben szinte minden autonómiát és függetlenséget elvesztek.

Azt mondták önök 2010 után, hogy azért államosítanak, mert nagyon sok iskolában rossz volt a színvonal. Igen ám, csak hogy ezzel a túlközpontosítással nagyon alacsonyan nivellál majd a színvonal, ezt azonban úgyis csak akkor fogjuk megnézni, amikor megjönnek a következő PISA-eredmények. Bár most már a jobboldali elit is mondja, hogy bizony, itt az oktatási rendszerrel nagy problémák vannak, tehát elérte a lojális jobboldaliak ingerküszöbét is, hogy itt valami nagyon nagy probléma van.

Egy most napvilágra jött kutatás és felmérés világosan bebizonyította, hogy ha a 2008-as szintre emelnénk vissza - 2008-as szintre - GDP-arányosan az oktatásra ráfordítást, akkor az hosszú távon 14 százalékkal növelné meg az átlagkereseteket Magyarországon. De ez csak minimum. Tehát ha ez megtörtént volna már, normális lenne, vagy sokat jelentene Magyarországnak.

Lényegében, ha a 2017-es költségvetést, minden, az állam által közoktatásra fordított pénzt nézem, egy 5 százalékos inflációval számolva - szeretném mondani, csak hogy követni tudjanak -, akkor azt kell megállapítanom, hogy az állami közoktatásra fordítandó 2017-es tervezett költségek nem érik el a 2010. évi, az azóta eltelt időszak inflációval növelt, valamint a béremelésekre fordított összegekkel növelt mértékét. És itt jön még be, azt kell mondanom, hogy az önkormányzatok által ráfordított több száz milliárd forint nincs benne a rendszerben. Csak a költségvetésről beszélünk, és itt, mondom, mindent úgy adtunk össze és csak azokat a számokat adtuk össze 2010-ben is, amit 2017-ben - méltányosan.

Végezetül ki kell térnem két adatra még. Ötszáz iskolát át akarnak venni. Iskolánként tízmillió forinttal számoltam, ami a karbantartást viszi, de sajnos az önkormányzati szövetségektől sok e-mailt kaptam, hogy jobb lesz az, Ágnes, 15 millióval is. Egy kisiskolát, egy kistelepülés iskoláját vettük figyelembe. Körülbelül 50 és 70 milliárd között van az összeg, ami meg kellene hogy jelenjen a költségvetésben a teljes államosításnál, hogy azokat az iskolákat is karban tudják tartani utána, amelyeket átvesznek. Nincs benne a költségvetésben - oké. Pölöskei Gáborné mondta a napokban a hírekben, hogy nincs benne, ő nem látja. Látja a visszapotolását annak, ami adósságokat feltermelt a KLIK, de nem látja a plusz-

pénzt. Én nem látom azt sem, hogy az 57 menezserközpontnak a létrehozása hogyan fog megtörténni. Mert ha úgy fog megtörténni, mint a KLIK létrehozása, hogy a jó iskolákból elvitték a függőnyt, a padokat, a számítógépeket, amikor a KLIK-et létrehozták, és ezt most 57-szer megcsinálják, megint ezektől az iskoláktól elveszik (*Révész Máriusz: Ezt hol? Meséld már el!*), az nagyon-nagyon kellemetlen lesz. De ha önök az átalakulásra biztosítanak a költségvetésben forrásokat, annak mindenki nagyon fog örülni. (*Dr. Vas Imre: Igazat kellene mondani!*)

Mondják a kollégáim a hátam mögött, hogy lejárt az idő, és nem is akarom húzni, mert nekik is még beszélniük kell, és van sok minden, amiről beszélni lehet, de egyet mondhatok: amit önök a közoktatással, a szakképzéssel és a felsőoktatással csináltak, az nagyon szomorú és elszegényedő képét festi Magyarországnak. Ha ma önök nem tesznek pénzt okosan és egyben nem váltanak struktúrát, szemléletet, ne ragadjanak le a pénznél, mert a szemléletváltás legalább olyan fontos, akkor ebből az országból nem lesz soha polgári Magyarország, ha még ez a szó egyáltalán jelent önöknek valamit. Köszönöm szépen. (*Taps az MSZP padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tájékoztatni szeretném, hogy csak a frakciónak van időkerete, a felszólalónak nincs. A felszólaló időkerete a frakció időkerete. (*Kunhalmi Ágnes: Elég volt ennyi! Köszönöm, elnök úr.*)

Banai Péter Benő államtitkár úr kért szót. Parancsoljon, államtitkár úr!

BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az előzőekben Kunhalmi Ágnes képviselő asszony, úgy gondolom, egy-két olyan megállapítást, véleményt fogalmazott meg, amellyel lehet vitatkozni. Engedjék meg, hogy ezekre a folyamatokra hívjam fel a figyelmet, ahol, azt gondolom, másfajta értékítéletet is lehet adni a gazdaságpolitikai és költségvetési folyamatokról.

Az egyik állítása az volt a képviselő asszonynak, hogy a 2017. évi költségvetés olyan gazdaságpolitikára épül, amely nem biztosít tartós növekedést. Az volt az egyik állítás, hogy ideig-óráig rendelkezésre álló adók azok, amelyek stabilizálják a költségvetést, és csak az európai uniós források viszik pozitív tartományba vagy érdemi szintre a gazdaság növekedését.

(15.20)

Az adórendszerrel illetően azt gondolom, hogy mára kialakult egy olyan adóstruktúra, amely nemcsak a kormány szerint, nemcsak a költségvetési javaslatot véleményező Állami Számvevőszék és Költségvetési Tanács szerint, hanem a hazai és nemzetközi elemző intézetek szerint is stabil bevételeket biztosít a költségvetés számára úgy, hogy az európai

uniós kritériumokat teljesíteni tudjuk. Sokszor említettem, de megint fel kell idézzem az OECD vagy az Európai Bizottság nyilvános elemzéseit, amely szerint az az adóstruktúra, amely a magyar költségvetést jellemzi, az elkövetkezendő években is biztosítja a szükséges bevételeket a közkiadásokhoz.

Ha pedig a növekedést csak az európai uniós források hajtanák, akkor kérdelem én, hogy mi lenne a Görögországban, amely az európai uniós támogatások egyik legjelentősebb kedvezményezettje. Vagy 2004 után miért nem láttunk jelentős reálkonvergenciát az Európai Unió átlagához a magyar növekedést illetően, amikor is a csatlakozásunk után jelentős uniós források váltak felhasználhatóvá Magyarország számára. Azt gondolom tehát, hogy az európai uniós támogatások jelentős, de nem kizárólagos elemei a gazdasági növekedésnek.

Az említett két példa, Magyarország múltja, illetőleg a jelen folyamatai - például Görögország, de említhetném Portugáliát vagy Spanyolországot, akik jelentős nettó kedvezményezettek - azt mutatják, hogy a gazdaságpolitika minősége az, ami alapvetően befolyásolja a gazdasági növekedést. Azt gondolom tehát, hogy az eddigi tényszámok, az igen kedvező növekedési adatok 2013 után joggal mondatják azt velünk, hogy 2017-től is reális egy 3 százalékos körüli gazdasági növekedéssel tervezni.

A kormány azt tette a múltban, hogy pont ezen gazdasági növekedésnek a peremfeltételeit teremtette meg olyan intézkedésekkel, amelyek újszerűek voltak. Sokszor elmondtuk, nézzünk ki Európába; az ön által is említett gazdasági válság után Európa 17 uniós tagállama vagy a közszféra bérét vagy létszámát, vagy mindkettőt csökkentette. Magyarország nem ezt tette, és ahogy Molnár Ágnes képviselő asszony már elmondta, és pontosan számokkal alátámasztva igazolta állításait, 2012-ben béremelés valósult meg.

Azért említem először az egészségügy béremelését és mondhatom a közoktatás béremelését, mert a gazdasági növekedés, ha úgy tetszik, rövid távú, azonnali javítása érdekében a növekedés feltételeinek megteremtése mellett a kormány figyelmet fordított arra, hogy a hosszabb távú növekedést alapvetően meghatározó humán tőkébe is fektessen. Éppen ezért indította el az egészségügyben, illetőleg a közoktatásban a béremelést, azért, hogy nagyobb legyen a szívó hatás, a keresleti hatás ezeken a területeken, minél többen akarjanak ezekben az ágazatokban dolgozni. El lehet persze mondani, hogy ez a béremelés kevés volt, de azt mondom, hogy az elmúlt években ez a béremelés a gazdaság teherviselő képességéhez igazodóan valósult meg, és ha az elmúlt évek gazdasági folyamatait nézzük, és összehasonlítjuk a magyar intézkedéseket néhány európai uniós ország intézkedésével, akkor épp az ellentétes utat választotta Magyarország a bérek emelésével.

Közoktatás, egészségügy. A Jobbik részéről is elhangzott, hogy nem nagyon látszódnak a többletek. Megint el kell hogy mondjam, hogy a 2012-es, '13-as

és a későbbi évek oktatási és egészségügyi pluszforrásai után a 2017. évi költségvetési törvényjavaslat oktatási területen 270 milliárd forint pluszkiadásra tesz javaslatot, egészségügyi területen pedig 167 milliárd forint többletre tesz javaslatot. Nézzük akkor a gazdasági növekedést hosszabb távon valóban meghatározó humán tőke ezen két területét!

Az oktatásban azon túl, hogy pluszforrásokat biztosított az állam és kívánja ezt tenni 2017-ben is, egy nagyon jelentős strukturális átalakítás valósult meg. Kétségtelen, hogy ez nem egy egyszerű folyamat, hosszú folyamat, és vannak még teendőink, ami például a közoktatási intézményrendszer átalakítását illeti, de azt gondolom, azt mégiscsak el kell ismerni, hogy mind a közoktatás, mind a felsőoktatás területén az ön által is említett hosszabb távú növekedést meghatározó szempontok figyelembevételével olyan átalakítás történt, amely azt célozta, hogy a diákok valós tudással rendelkezzenek mind a közoktatás, mind a felsőoktatás területén. *(Kunhalmi Ágnes: Na, ez nem sikerült!)*

A közoktatásnál duális szakképzés kialakítása, felsőoktatásnál a vállalati együttműködések erősítése. Azt gondolom, hogy nem öncél az, hogy egy diák diplomával rendelkezzen. A cél az, hogy hasznosítható tudással bírjon, olyan tudással, amiből meg tud élni. *(Kunhalmi Ágnes: Igen, ez jó.)* Ezt a célt fogalmazta meg a kormány és vette át a legjobb gyakorlatokat. Lehet azt mondani, hogy a német duális szakképzési rendszer nem jó, de kérem, nézzük meg a német tapasztalatokat. Ha ott jól működik, azt gondolom, hogy Magyarországon is jól működhet, ebbe az irányba ment el a kormány. Ugyanezt nézzük meg a felsőoktatás területén, és kérem azt, hogy kérdezzük meg a gazdaság szereplőit, kérdezzük meg, hogy jó irányba mennek-e az oktatási rendszer átalakításai.

Ami az egészségügyet illeti, Molnár Ágnes képviselő asszony ismét tényeket említve mondta el, hogy milyen pluszokat biztosított a kormány 2010 után az egészségügy területén. Nem volt nominális forráskivonás. Abban képviselő asszonnak igaza van, hogy vannak olyan évek, amikor a GDP-arányos kiadás egyik évről a másikra csökken, de ez nem azért volt, mert az állam forrást vont volna ki, hanem azért, mert a GDP nagyobb mértékben növekedett, mint az állami kiadások összege. Képviselő asszony 2014-et említette, felidézném azt, hogy 2014-ben a magyar GDP reálértékben 3,7 százalékkal növekedett. Nagyobb volt a GDP növekedésének a mértéke, mint számos területen a többletkiadások mértéke.

Az egészségügynél pedig azt is el kell mondjam, hogy érdemes tágabb szempontból szemlélni az egészségügyi folyamatokat. Az eddig megtett lépések és a kétségtelenül előttünk álló lépések mellett, ha kicsit tágabban értelmezzük azt, hogy az egészségügyi rendszernek mi a célja, akkor azt gondolom, elmondhatjuk, hogy az elsődleges cél az egészséges lakosság megléte. Az egészségügyi rendszernek gyógyítani kell a betegeket, és azt gondolom, az a legjobb helyzet, ha minél egészségesebbek vagyunk. Azt

gondolom, hogy a mindennapos testnevelés bevezetésével, az életmódformáló programokkal és az ezekre szánt pluszforrásokkal is sokat tett a kormány annak érdekében, hogy egészséges társadalom legyünk.

A KLIK átalakítását illetően azt kell elmondjam, hogy a képviselő asszony által említett 105 milliárd forintos többlet a KLIK többlet működési és beruházási forrásait biztosítja. Való igaz, hogy a törvényjavaslat egy darab előirányzaton szerepelteti a szervezetet, de hangsúlyoznom kell, hogy ha az Országgyűlés jóváhagyja a költségvetési törvényjavaslatot, akkor a költségvetési törvényjavaslat keretei között, azon belül, a költségvetés végrehajtása keretében a kormánynak joga és felelőssége is az intézményrendszer átalakítása. Ezt meg tudja tenni saját hatáskörben, hangsúlyozom, azon keretek között, amelyet az Országgyűlés meghatároz. Van forrás strukturális jelleggel minden egyes költségvetésben olyan szervezeti átalakításokra, amelyek többletkiadással járnak. Ezek a kiadások az államháztartási törvény értelmében a céltartalékok között szerepelnek.

Végül hadd szóljak arról, hogy vannak-e fizetős szolgáltatások vagy sem a közoktatás, egészségügy területén, és ezek hogyan viszonyulnak a szegénység növekedéséhez vagy csökkenéséhez. Képviselő asszony is említette, hogy a közoktatásban jövőre ismét nő egy évfolyammal azoknak a száma, akik számára ingyenesen elérhetőek a tankönyvek. Azt gondolom, hogy a kormány olyan lépéseket tett a tankönyv vagy a gyermekétkeztetés finanszírozása mellett, amely csökkenti a legsérülékenyebb társadalmi csoportok terheit. Ha ebből a szempontból nézem a jövő évi költségvetési törvényjavaslatot, én azt gondolom, hogy inkább olyan lépéseket tartalmaz, ami a felzárkózást segíti, nem a leszakadást erősíti.

Nézzük meg az áfacsökkentést! *(Korózs Lajos közbeszól.)* Képviselő úr, nézzük meg a konkrét intézkedéseket, nézzük meg az áfacsökkentést, nézzük meg azt, hogy a fogyasztói kosarat illetően az alsóbb jövedelmi helyzetben lévőknek milyen a fogyasztási szerkezete. De az áfa mellett mondhatnám a rezsiköltségeket, önök pontosan tudják, hogy a fogyasztói kosárban az említett rétegeknél milyen súlyt képviselnek ezek a tételek.

(15:30)

Azt állítom, hogy a kormány 2017-es javaslata és az elmúlt években tett lépések számos sora azt biztosítja, hogy az ön által is említett szegényebb rétegek felzárkózhassanak. Ebben az irányban tesz javaslatot a jövő évi költségvetés tervezete is. Amellett, hogy az inflációnál, azt gondolom, nem kell 5 százalék körüli értékkel számolnunk, így minden intézkedés, ami többletkiadásról vagy adócsökkentésről szól, a reálértékét meg tudja őrizni. Ezért kérem, hogy a költségvetési törvényjavaslat ezen pozitív vonatkozásait is vegyék figyelembe a döntésük meghozatalakor.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. A KDNP képviselőcsoportjából Móring József Attila képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője kért szót. Parancsoljon, jegyző úr!

MÓRING JÓZSEF ATTILA (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Én a költségvetés honvédelmi és nemzetbiztonsági vonatkozásairól kívánok röviden szólni.

Tavaly több mint másfél millió bevándorló, vagyis egy országnyi ember lépett be illegálisan Európába, ebből hazánkon keresztül 390 ezren érkeztek. A zöldhatárok lezárását követően csupán pár százra csökkent a Magyarországon átjutni kívánók száma. A párizsi és a brüsszeli merényletek rámutattak arra, hogy a szabályozatlan bevándorlás valós biztonsági kockázatokat rejt magában. A kormány az ország biztonsága érdekében a külső fenyegetettségekkel szemben a szükséges intézkedéseket megtette és megteszi, a költségvetésben az ehhez szükséges források biztosítottak. Ennek érdekében a költségvetés a honvédelem számára 51 milliárd forinttal több pénzt biztosít, mint a megelőző esztendőben.

A Honvédelmi Minisztérium fejezet, ideértve a Magyar Honvédség katonai szervezeteit is, feladata Magyarország függetlenségének, területi épségének, nemzetközi szerződésben rögzített határainak, lakosságának és anyagi javainak védelme természeti katasztrófák esetén is, továbbá az állampolgárok honvédelmi tudatának erősítése, illetve ezek finanszírozása.

A Tervényjavaslat összeállítása során prioritásként kerültek meghatározásra a kormányhatározatban meghatározott finanszírozási keretek figyelembevételével összeállított, a honvédelmi tárca 2013-2022 közötti időszakra vonatkozó stratégiai tervében jóváhagyott fejlesztések, valamint a 2015-2018. évekre vonatkozó honvédelmi szakpolitikai program kidolgozásáról és aktualizálásáról szóló honvédelmi minisztériumi utasítás szerint összeállított honvédelmi szakpolitikai programban tervezett fejlesztések ütemezett megvalósítása. A program végrehajtása keretében széles spektrumban kerülnek megvalósításra képességfejlesztési programok, amelyek biztosítják egyrészt a honvédség alaprendeltetéséből adódó képességek fenntartását és kialakítását, másrészt a NATO részére felajánlott képességek biztosítását, a haditechnikai eszközök, felszerelések modernizációját.

A HM fejezet 2017. évi költségvetési javaslata tartalmazza a 2014 szeptemberében megtartott NATO walesi csúcserkeztelen a miniszterelnök úr által bejelentett vállalások közül a pápai bázisrepülőtér fejlesztésére a 2017. évi ütemének fedezetét. A fejezet költségvetési javaslatának összeállítása során prioritásként került még meghatározásra a már folyamatban lévő nemzetközi szerepvállalások folyta-

tása, többek között a Magyar Honvédségnek az Izlám Állam elnevezésű terroriszervezet elleni nemzetközi fellépésben való részvételéről szóló országgyűlési határozat szerinti szerepvállalás 2017. évi végrehajtásához szükséges források biztosítása is.

A fejezet 2017. évi támogatási főösszege az alábbi főbb feladatok végrehajtására tartalmaz többletforrásokat a 2016. évi költségvetéshez képest. A katonai életpályamodell 2015. június 1-jével történő bevezetésével összefüggő 2017. évi kiadásokra, a honvédségi közalkalmazottak honvédelmi pótlékával és a pedagógusi életpályamoddellel kapcsolatos többletkiadásokra, a korábbi években megkezdett fejlesztési programok szerződéses kötelezettségeire és a tízéves tervben jóváhagyott, illetve a tervezetben megfogalmazott fejlesztések ütemezett végrehajtására, a Hadigondozottak Közalapítványa, a civil szervezetek ágazati támogatása és a NATO-, valamint az EU-tagsággal összefüggő hozzájárulások növelésének fedezetére, a szervezetek által önállóan végrehajtásra kerülő, valamint a központi ellátás keretében finanszírozásra kerülő hazai és nemzetközi feladatok előirányzatainak növelésére, működési kiadások visszafogott, takarékos emelésére.

A Honvéd Vezérkar közvetlen szervezetei alcím kiadási főösszege 108,4 milliárd forint. A tervezett kiadási főösszeg a 2016. évre tervezett előirányzathoz képest 37,9 milliárd forintos növekedést mutat. A növekedést elsősorban a tízéves tervben jóváhagyott, valamint a HSZP alapján indításra tervezett és folyamatban lévő fejlesztések, illetve a fejlesztésekhez kapcsolódó működési, fenntartási és kiképzési feladatok forrásszükséglete indokolja.

Tisztelt Országgyűlés! A Katonai Nemzetbiztonsági Szolgálat cím kiadási főösszege 14 és félmilliárd forint, költségvetési támogatása 14 milliárd 350 millió, valamint bevételi előirányzata 150 millió forint. Az alcím előirányzatának a 2016. évihez képest 763,7 millió forintos növekedését a katonai életpályamodell bevezetésével összefüggő személyi kiadások, továbbá a szervezet által önállóan végrehajtásra kerülő feladatok finanszírozása indokolja. A cím előirányzatai az intézményi működési kiadásokon túlmenően magukban foglalják a nemzetbiztonsági szolgálatokról szóló 1995. évi CXXV. törvényben rögzített alapfeladatok ellátásához szükséges kiadásokat, továbbá a speciális működési és fejlesztési kiadásokat, valamint az attaséhivatalok kiadásait is.

A Nemzetbiztonsági Szakszolgálat fontos szerepet lát el a kormány által meghatározott célok, kiemelten a rend és közbiztonság megerősítése, illetve a terrorizmus elleni védelem kapcsán jelentkező feladatok végrehajtása során. A Nemzetbiztonsági Szakszolgálat központi szolgáltatói szerepkörben folyamatosan vizsgálja a feladatai ellátásához szükséges feltételrendszer rendelkezésre állását, állapotát, a fejlesztési, fejlődési irányvonalakat és elképzeléseket annak érdekében, hogy szolgáltatásait a kor színvonalának megfelelő eszközökkel és módszerrel teljesítse. A terrorizmusellenes intézkedéscsomag

részeként 2 milliárd 258 millió forint többlettámogatást tartalmaz a cím költségvetése, amelyhez 110 fős létszámbővítés járul.

A Terrorelhárítási Központot 2010. szeptember 1-jével a kormány hozta létre a terrorizmus elleni fellépés, a rendelkezésre álló személyi, tárgyi és költségvetési források hatékonyabb, centralizáltabb felhasználása érdekében. A TEK alapvető feladata a terrorfenyegetés időben történő felismerése és felderítése, valamint az elkövetők elfogása még a cselekmény végrehajtása előtt. A Miniszterelnökség új épületbe történő költözésével kapcsolatos személy- és objektumvédelmi többletfeladatokra a TEK állományi létszáma 35 fővel bővült, a státuszfejlesztés éves finanszírozási szükséglete pedig 322,7 millió forint.

Az Európa-szerte megnövekedett terrorfenyegetettség szempontjából a TEK esetében fejlesztani kell az új kihívásokra reagáló és a biztonság megteremtéséhez szükséges képességet, valamint az ezt támogató technikai és logisztikai feltételeket, fokozni szükséges a felderítési, valamint a humán hírszerzési képességeket, fejleszteni szükséges az értékelő, elemző, az internetes adatforgalmat ellenőrző szervezeti egységeket, valamint a hozzákapcsolódó technikai erőforrásokat. A műveleti egységek tekintetében részben új speciális egységek kialakításával biztosítani kell az azonnali reagálás feltételeit, valamint azt a képességet, hogy az állomány több helyen egy időben jelen legyen és hatékonyan beavatkozzon a veszélyelhárításba.

A rend és közbiztonság javítása érdekében a TEK hatékonyságának és eredményességének növekedését tűzte ki célul a tárca, amelynek segítségével csökkenthető a hazánkra nehezedő terrorveszélyeztetettség mértéke és nő a lakosság biztonságérzete. Az összesen 372 fős létszámfejlesztéshez 4 milliárd 902 millió többletforrást biztosít a költségvetési javaslat.

Úgyszintén e célokhoz járul hozzá a Szebek bázisán létrehozni tervezett Tibek, amelynek megalakulásához és működéséhez 1 milliárd 360 millió forintos többletforrást és 114 fős létszámfejlesztést biztosít a költségvetési javaslat. A Szervezett Bűnözés Elleni Koordinációs Központ szervezetének átalakításával annak általános jogutódjaként még az idén megalakul a belügyminiszter irányítása alatt álló polgári nemzetbiztonsági szolgálatként működő, bűnügyi és nemzetbiztonsági koordinációs feladatokat ellátó Terrorelhárítási Információs és Bűnügyi Elemző Központ.

(15.40)

A Tibek megalakulásával a szerv a rend és közbiztonság ágazatból átkerül a polgári nemzetbiztonsági ágazatba.

A Tibek képes lesz a mindenkor kiemelt biztonsági kockázatok elleni megelőző, bűnüldöző, elhárító szaktevékenység érdemi támogatására, a kormányza-

ti és biztonságpolitikai döntéshozatal segítésére, információs és elemzési hírigények kielégítésére, valamint az utasforgalmi adatok kezelésével a bűnüldöző szervek határokon átnyúló bűnözés megelőzése, felderítése érdekében folytatott tevékenységének támogatására.

A kormány szándéka szerint a terrorizmus elleni intézkedéscsomag részeként az ország külső és belső biztonságának fenyegetettségét időben felismerő, arra reagálni képes intézményrendszer kerül kialakításra. A nemzetközi tapasztalatok is azt mutatják, hogy napjaink biztonsági kihívásaira eredményes választ akkor lehet adni, ha a szolgálatok közötti koordináció, mindenekelőtt az információ áramlása tökéletes.

A kormány biztonsági stratégiája alapján megállapítható, hogy a jövő kiemelt belső biztonsági kockázatainak során a terrorizmus és a szervezett bűnözés, valamint a militáns, erőszak-potenciállal rendelkező extrémizmus jelentik a demokratikus állami intézményrendszer, a nemzet- és közbiztonság ellen irányuló fenyegetések súlypontjait. A létrehozandó Tibek fogja végezni a terrorizmussal és a szervezett bűnözéssel összefüggő adatok gyűjtését, elemzését, ezek rendszerezését, értékelését, az információk elemzésével, értékelésével hozzájárul a terrorcselekmények és más súlyos bűncselekmények hatékony megelőzéséhez, megakadályozásához, felderítéséhez. A Tibek működése mind az EU, mind pedig Magyarország biztonságát jelentősen növelve eredményessé kívánja tenni a terrorista és a nemzetközi szervezett bűnözői csoportok elleni küzdelmet.

Az új szervezet 130 fős tervezett létszáma indokolja a gazdasági szakterület újbóli felállítását, amelyhez átvételre kerül a Nemzetbiztonsági Szakszolgálatotól öt státusz fedezete.

A 2017. évi költségvetési javaslat tartalmazza a 114 fős létszámbővítés többletét. A szervezet 2017. évi javasolt támogatási előirányzata 1 milliárd 839 millió forint, miközben a tavalyi támogatás 416,8 millió forint volt, viszont csak 11 fős létszámmal.

Tisztelt Országgyűlés! Az Európai Bizottság által javasolt 2014-2020 közötti többéves pénzügyi keret „Biztonság és állampolgárság” című fejezetében új, különálló előirányzatot állapított meg Belső Biztonsági Alap elnevezéssel. Az alap új, komplex, átfogó pénzügyi eszköz, amely lefedi a külső határok őrzését és ehhez kapcsolódva az uniós vízümpolitikát, a bűncselekmények és a terrorizmus megelőzését, illetve a velük szemben folytatott küzdelmet támogató uniós források körét. Az alap célja - összhangban az EU belső biztonsági stratégiájával - a nemzetközi bűnözői hálózatok felszámolása, a terrorizmus megelőzése, a radikalizálódás kezelése, a virtuális tér biztonságának növelése, a biztonság megerősítése a határigazgatás útján, és Európa válságokkal és katasztrófákkal szembeni ellenálló képességének javítása.

Napjainkban Magyarországon is hosszú távon számolhatunk potenciális veszélyforrásokkal, mint

például az illegális migrációval, a nemzetközi szervezett bűnözéssel, a különböző bűnözői csoportok megjelenésével, a terrorjellegű fenyegetettséggel, a közrend és a közbiztonság veszélyeztetésével. Mindezek szükségessé teszik a határbiztonsági rendszer megerősítését, a rendvédelmi szervek hatékony szerepvállalását a bűnüldözés, közbiztonság, idegenrendészet és nemzetbiztonság területén, továbbá a terrorizmus, az erőszakos extrémizmus és a radikalizáció elleni küzdelem megerősítését.

A BBA-ból Magyarországnak hét év alatt összesen körülbelül 61,5 millió euró lehívására lesz lehetősége a nemzeti programban meghatározott cselekvésekre. Az uniós támogatás 75 százalék, amit 25 százalékos nemzeti társfinanszírozással kell kiegészíteni.

A Belügyminisztérium mint felelős hatóság a nemzeti program megvalósítása érdekében kettő-, illetve hároméves tervezési időszakokra vonatkozó munkaprogramot készít. Az első munkaprogramot a belügyminiszter a Belügyminisztérium 2014-2016 közötti programozási időszakában a Belső Biztonsági Alapra vonatkozó munkaprogramjáról szóló BM-utasítás keretében adta ki, amelyben több mint 13 milliárd forint támogatásként történő kifizetését irányozta elő. A 2017. évi tervezett kiadásokat 927,1 millió forint EU-támogatással, valamint 2 milliárd 138 millió forint költségvetési támogatással finanszírozza.

Elnök úr, köszönöm, hogy szólhattam. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Mielőtt Ander Balázs képviselő úrnak szót adnék, két bejelentést kell megtennem. Az egyik: Harrach Péter frakcióvezető úr *(Moraj az ellenzéki padsorokban. - Bangóné Borbély Ildikó: Jaj, megint!)* arról tájékoztattott, hogy a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportja a politikai vitában a frakció további időkeretéről a Fidesz képviselőcsoportja javára lemond. Kérem a munkatársakat, hogy az időkeretet a bejelentésnek megfelelően módosítsák.

A másik, amire tisztelettel felhívom a figyelmüket: ne felejtsek el, hogy 16 órakor lejár a módosító javaslatok beadásának határideje.

Köszönöm szépen, és elnézését kérem képviselő úrnak, hogy addig is megakadályoztam a felszólalásban. *(Ander Balázs: Semmi probléma!)* Öné a szó, parancsoljon!

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Jómagam a költségvetés közlekedéssel kapcsolatos részeihez szeretnék hozzászólni, a közlekedéséhez, amely minden ember életére óriási befolyással bír, hatással van mindenre, legelőbb a gazdaságra, különösen, ha arra gondolunk, hogy tesztem azt, a GDP-hez mért export-import arány Magyarországon meghaladja a 60 százalékot. De hatással van a környezetvédelemre, a személyes kapcsolatokra, a

biztonságra és a mobilitás révén az olyan dolgokra is, mint például az oktatási vagy az egészségügyi rendszerekhez való hozzáférés.

Közlekedésfejlesztéssel kapcsolatosan egy megszokott életkép, amint mondjuk, egy projektátadón kormánypárti politikus, orcáján üdvözült mosollyal átvágja a szalagot. Nyilván ellenzékéből mi avatni nem tudunk, viszont, ha máskor nem, akkor legalább egy ilyen költségvetési vita során elmondjuk, hogy mit kellene még csinálni, mi az, amit másként kellene csinálni.

Ez egy ilyen sport, ilyen az élet, mindannyian csináljuk a saját magunk dolgát. Persze kormánypárti oldalról joggal érvelhetnek azzal, hogy a problémákat önök is ismerik, az ellenzéki szövegelés mellé társítsunk forrásokat is. Bizony, forrásokat, amelyekben nem dúskálunk, éppen ezért mondjuk azt, hogy jobbikos kormányzat esetén megfogadnánk Pokorni Zoltán szavait, aki azt mondta, hogy le kell vágni annak a kezét, aki belenyúl a kasszába. Na most, egy-egy ilyen projekt túlárazás kapcsán igenis valami ilyesmit kellene csinálni azokkal, akik a már amúgy is teletömött, degeszre tömött zsebükbe lapátolnak újabb milliárdokat, elszívva egyébként a forrásokat, ezeket a szűkös forrásokat olyan fejlesztési és jogos fejlesztési igények elől, amelyekkel valamit kezdeni kellene.

Mivel éves szinten körülbelül 150 millió fizető utasról beszélhetünk, és ott van még a nyugdíjasok ugyan ingyen utazó, de annál aktívabban utazó hatalmas nagy tömege is, valamint mintegy 50 millió tonnányi áru, ezért beszéljünk a vasútról, hiszen ezt az áruszállítást, ezt a személyforgalmat a vasút bonyolítja le. Nézzük azt, hogy mire lenne nagyon sürgősen szükség ezen a területen, mert ugyan beszélhetünk IKOP-os meg CEF-es európai pénzekekről, de jó tudni, hogy a felújítás egészen egyszerűen nem tart lépést az amortizációval sem, csak a törzshálózat fejlesztési igénye eléri a 3000 milliárd forintot, és akkor még nem beszélünk a hálózat 40 százalékát alkotó és sokszor végletekig lepusztult regionális mellékvonalokról, amelyen - a korrektség kedvéért ne hallgassuk el - csupán az utasok 5 százaléka utazik, és a vasúti árforgalomnak csupán 2,5 százaléka bonyolódik rajtuk. Viszont vidékmegtartó erejük ennél sokkal-sokkal fontosabb, fenntartásuk éppen ezért nem gazdaságossági, hanem társadalompolitikai szempontból indokolt, ilyen szempontból nagyon fontos.

A törzshálózat és még a kormány szerint is mindenképpen megőrzendő versenyképes mellékvonalak együttes hossza olyan 6 ezer kilométert tesz ki. Alap esetben harmincévente szükséges lenne ezeknek a felújítása, ami évente 200 kilométert jelentene, csak hogy ezzel szemben azt látjuk, hogy éves szinten 20-25 kilométer felújításáról van szó, jó esetben uniós forrásokból elérhetjük a 60-65 kilométert is. Úgyhogy nem csoda, hogy 3400 kilométeren állandó sebességkorlátozás van érvényben, és még az európai törzshálózatba illeszkedő vonalakon is 30 százalék

feletti a lassújelekkel korlátozott szakaszok aránya. Tessék fellapozni, mondjuk, egy rendszerváltás előtti menetrendet, és megnézni azt, hogy az eljutási idők nagyon sok esetben gyalázatos módon nőttek, éppen ezzel párhuzamosan a kötőpályás közösségi közlekedés vonzereje pedig csökkent.

(15.50)

A magyarországi 7700 kilométeres pályahossznak csak 37 százaléka villamosított, szemben mondjuk, a Nyugat-Európában átlagosnak tekinthető 50 százalékkal, de kiemelhetném Svájcot, ahol ez elérte, illetve meg is haladta a 95 százalékot. És ha azt akar-nánk, hogy Magyarországon is, mondjuk, ilyen 50 százalékos arányban legyen a vágányok felett felső-vezeték, akkor bizony azt kell megállapítani, hogy még legalább ezer kilométernyi vasútvonalat kellene villamosítani Magyarországon. Amíg nálunk a kétvágányú vonalak aránya csupán 15 százalékos, Nyugat-Európában ez 40 százalék feletti.

Ha a teljes TEN-T hálózatot kétvágányúvá ten-nénk, akkor tudnánk tulajdonképpen csak megköze-líteni ezt a nyugat-európai szintet. Sajnos hosszan lehetne még sorolni a karbantartás évtizedes hiánya miatt lerobbant műtárgyak borzalmas eseteit, például a korridorvonalak folyami vasúti hídjainak az állapotát, vagy éppen a sokszor bangladesi miliót idéző vidéki állomások, várótermeket itt bemutat-ni. Mindez igaz egyébként a járműállományra is, hiszen üdítő látvány, mondjuk, egy-egy Flirt motor-vonat, de nem szabad arról megfeledkezni, hogy ez csupán a személykocsi-állománynak alig több mint 10 százalékát teszi ki.

Éppen ezért üdvözljük a MÁV szakemberei ál-tal Szolnokon kifejlesztett IC plusz kocsi-knak a jövő-beni üzembe helyezését. Most húsz darabról van szó, de ne feledjük el, hogy száz darab kellene évente ahhoz, hogy megújuljon 30 év alatt a mostani flotta. A 900 mozdony és a jó 2600 személykocsi átlagélet-kora már öt, illetve három évvel túllépte a 30 éves tervezési élettartamot, de ha ezt az irányt tartják, tehát a hazai gyártókapacitást próbálják feléleszteni, azt csak támogatni tudjuk. Szemük előtt az 1900-as és az 1906-os párizsi és milánói világhiállítás sikere lebegjen, ahonnan a magyar vasúti járműkonstruk-török nagydíjjal érkeztek haza.

A sokszorosan túlterhelt EU-s operatív progra-mokra és a még szűkösebb hazai büdzsére ilyen fel-adatok várnának, államtitkár úr, ezért nem vagyunk hajlandóak elfogadni azt, hogy pazarló módon bán-janak ezekkel a forrásokkal, és a túlázott projektek révén még jobban gazdagodhasson a politika kezvét élvező haveri kaszt vagy éppen a felcsúti Döbrögik.

És amiről eddig beszéltem, az csak a vas meg az aljzatbeton, tehát a dolog hardver része, viszont a MÁV-ot 37 ezer dolgozója működteti, akikkel hát sokszor igen pofátlan módon próbálnak meg elbán-ni, igen csúnya módon próbálnak meg rajtuk spórol-

ni. Nyilván itt most nem az ötmillió havi fizetéssel jutalmazott felső vezetőkről van szó, hanem azokról a keményen dolgozó, korán kelő kisemberekről, akikre olyan sokat hivatkoznak. Nélkülük a vasút-üzem biztonságos működése teljes mértékben elkép-zelhetetlen. Viszont néhány éven belül ezekből az emberekből négyezren nyugdíjba vonulnak, és az utánpótlás bizony akadozik. Ennek több oka is van. Egyfelől a munkakörülmények, amelyek javításához megint csak három dolog kellene, pénz, pénz, pénz, másfelől pedig ott van a sokszor kontraproduktív továbbképzéses vizsgáztatási rendszer, amivel szintén valamit kellene kezdeni, mert inkább riasztja a jelentkezőket, harmadszor pedig ott van a bérezés megkerülhetetlen kérdése, ami a vezéreknek - ismét-lem - ugye, busás apanázst jelent, viszont az egyszerű vasutasoknak egyáltalán nem vonzó, legfeljebb a minimálbérrel versenyképes az, amit kapnak.

Ismeretes az is, hogy a MÁV évekig nem fizette ki a túlórapótlékokat mintegy tízezer vasutas számá-ra, aztán hosszas huzavona után jogerős bírósági döntés mondta ki azt, hogy a munkáltatónak részle-tes elszámolás alapján három évre visszamenőleg ki kell fizetni a dolgozóit, illetve ki kell pengetni a le-nyúlt milliárdokat. De hogy ne örüljenek a keményen dolgozó kisvasutasok, bizony ismét egy nagyon csú-nya húzásra vetemedne a kormányzat, hiszen új ja-vaslattal álltak elő, és ennek elfogadása esetén 10-15 százalékkal csökkenthetnek az amúgy is nyomorúsá-gos keresetek a készenléti jellegű munkakörben fog-lalkoztatottak esetében. Ez teljes mértékben elfo-gadhatatlan. Ha a vonatszerelvények nem is, de a munkásnyomorítás úgy hasít a vasút területén, mint a francia TGV, ezt kell mondani.

Ezeket a Latin-Amerikát idéző bérkülönbségeket szintén csak nem tudjuk tolerálni. Ezeknek az elmé-lyítése elfogadhatatlan, de ha a kormány érdekei úgy kívánják, akkor úgy látszik, hogy bármikor képesek még a munka törvénykönyvének a vonatkozó fejeze-tét is átírni ennek érdekében.

Márpedig ez tényleg felháborító, visszataszító, elfogadhatatlan, és ugyanez a helyzet a közösségi közlekedés másik igen fontos területén, az autóbu-szos személyszállításban dolgozók esetében is. Ha-sonló munkásellenes bérezéssel találkozhatunk, las-san lasszóval kell majd fogni oda a munkaerőt. El-mennek, Nyugat-Európába vándorolnak, ahol megfi-zetik őket. Azt kell mondani, hogy a dolgozói sze-génység nemcsak a futószalagok bérrabszolgáit, ha-nem már a közösségi közlekedési ágazat munkavállalóit is nagyon komolyan sújtja, fenyegeti. És ha már az autóbuszos közlekedésről volt szó, lassan május közepe van, többször ígérték, ugye áprilisra a távol-sági és az elővárosi autóbuszos személyszállítási tender kiírását. Ez még mindig nem jelent meg, sőt arról is vannak pletykák, hogy nem is lesz ilyen az idén. Sem az idei költségvetésben, sem pedig a jövő évi költségvetésben nem találunk olyan forrásokat, ami a távolsági közúti közlekedési társaságok jármű-parkjának a megújítására utalna.

Ha a most elhangzott legfrissebb ígéretek a hazai autóbuszgyártás felvirágoztatásáról is annyit érnek majd, mint az eddigi fogadkozások, akkor bizony a vidéki közösségi közlekedés járműparkja végtelenen lezüllik, hogy aztán az vagy a nemzetközi vállalkozások használt buszainak, vagy pedig a fuvarozó haveroknak legyen a zsíros üzlete. Nem lehetnek illúzióink ezzel kapcsolatosan sem. Ebben az esetben nagyjából ugyanaz fog történni, mint ami megtörtént a fővárosban.

Kiszervezés kiszervezés hátán, a munkavállalói jogok megvonása, a közpénzek elszórása és a multi autógyártó cégek támogatása az irányított import buszvásárlásokkal, a hazai mérnöki és gyártói kapacitásoknak, a munkakultúrának a teljes elsorvasztása. Nagyon reméljük, hogy tényleg betartják majd most a szavukat, és nem így fognak történni a dolgok. Különösen, ha azt vesszük figyelembe, hogy újraiparosításról beszélünk, ami a gazdaság egyik sarokköve kéne hogy legyen legalábbis, meg arról, hogy öt százalékra kellene felpörgetni a GDP-növekedést. A volános járműpark előbb-utóbb kényszerű cseréje viszont óriási piacot jelentene a még talpon maradt hazai gyártóknak.

A miniszterelnöki szentencia, amelyik a focira vonatkozott, nevezetesen, ha egyszer már voltunk a világ élvonalában, akkor újra ott a helyünk, azt szeretnénk, hogy ne csak erre a focira vonatkozzon, hanem igenis az autóbuszgyártás területére is. Ez az 5400 darabos előregedett járműflotta villámgyors cserére szorul, 1400-at azonnal le kellene cserélni, utána pedig évente 500 új autóbuszra lenne szükség a Volánoknál. Két választási ciklusnyi idő alatt jó 500 milliárd forint maradhatna itthon, meg pár ezer szakmunkás, akik itthon lennének munkát, nem pedig külföldön. De amíg olyan tenderbotrányok vannak, jönnek elő, mint amilyenekről a napokban hallhattunk, ez sajnos nem fog bekövetkezni.

*(Az elnöki széklet Sneider Tamás,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

Tisztelt Képviselőtársaim! Véleményünk szerint a közlekedés egyes területei költségvetési finanszírozásának megítélésénél abból a megközelítésből kell kiindulni, hogy a közlekedés is elsősorban nemzeti ügy legyen. Tudjuk, hogy az Európai Unió, illetőleg a nemzetközi nagyvállalatok, a globalista világgazdaság elvárásai a nemzetközi fő szállítási útvonalak kiépítésének kedveznek, ezért hazánk uniós és globális gazdaságtól leszakadt térségeinek elérhetősége másodlagos szemponttá vált a Fidesz-kormány alatt is. Egyrészt üdvözlendő, hogy nagyrészt uniós finanszírozásból az európai szállítási korridorokat jelentő vasútvonalak fejlesztése folyik; arra kérjük önöket, hogy a mohó kiscsömöcöket egy kicsit fogják vissza itt. Sőt, a kormány a 2016. évi 222 milliárdos fejlesztést is jócskán meghaladó 280 milliárdot szán a hazai gyorsforgalmi hálózat kiépítésére, másrészt vi-

szont el kell mondani, hogy továbbra is alárendelt marad a meglévő nem fő közlekedési út- és vasúthálózat fejlesztése és annak fenntartása. Bár a közúthálózat fenntartási költségvetésében előrelépést jelent a jövő évi büdzsé, az ott tervezett keretösszeg, de egyéb közútfejlesztési feladatokra is mindössze alig hatmilliárd forinttal találkozhatunk.

Ráadásul a nemzetközi és elővárosi vasúthálózaton kívüli, vidéki vasutak fejlesztésére sem jut egy fillér sem. Meggyőződésünk, hogy ezeket a forrásokat bővíteni, a finanszírozási aránytalanságokat pedig mérsékelni kellene. Annak, hogy a vidéki Magyarország közlekedési infrastruktúrájának ennyire alárendelt szerep jut, súlyos következményei vannak és lesznek. Persze vannak szerencsés kivételek; ha mondjuk, egy előkelő kormányzati potentát uradalma a közelben terül el, akkor ott könnyen megvalósulhat útfelújítás. Ilyen, mondjuk, a 6212-es számú mellékút Agárd és Zichyújfalu között, ami, mondjuk így egy átlagos halandónak nem sokat mond.

(16.00)

De ha hozzáragok azt, hogy a közelben helyezkedik el L. Simon László úr borászata és panziója, akkor máris világossá válik a dolog. Nos, erre az útra majdnem 1 milliárd forintot költenek, amíg szűkebb páttriában, mondjuk, az idén Somogyországban csupán 4 milliárd forint jut útfelújításra, ami teljes mértékben elfogadhatatlan.

Kistérségeink, falvaink sok helyen kiürülnek a már itt fölvezoltak okán is. A fiatalok elköltöznek, mert nemcsak elfogadható burkolatú utak, hanem működőképes vasutak sincsenek. A vidéki Magyarország telis-teli van zsákfalvakkal, Somogy megye településeinek egynegyede például ilyen, amelyeknél az összekötő utak, hidak hiánya miatt a napi munkába járás, a kistérségi vagy pedig a megyei közintézmények megközelítése a legtöbb ember számára lehetetlen. Tetemes időráfordítással jár, pluszköltségekkel, a közlekedésre fordítandó idő pedig egyre csak nő.

Szeretnék itt még egyszer utalni egy bizonyos Ribakov nevű szerző „Az Arbat gyermekei” című művére, ahol az író a tömeggyilkos kommunista diktátor, Sztálin szájába adta az elhíresült mondatot, miszerint ha nincsen ember, nincsen probléma. Úgy látszik, ezt adaptálják a kistelepülésekre is, mondván, ha nincs aprófalú, akkor nincs probléma - szomorú. Rendszeresen hallani ezt az okfejtést, hogy azért nincs szükség a kistelepüléseken napi három autóbuszjáratnál többre vagy két vonatra, mert azokkal úgysem utazik senki. Sőt, sok esetben már hétvégén sincsen busz egyes településeken, és Csonka-Magyarországon van 150 olyan település, ahonnan bizony nem lehet beérni reggel 8 órára a közeli városközpontokba. Kérdezem, milyen jövő vár így ezekre a településekre. Egyenes út a biztos pusztulásba.

Megfelelő összehangoltságra lenne szükség ahhoz, hogy a kistérségi központokba, a megyeszékhelyekre el tudjanak jutni az emberek és a hazautazás kínálata is meglegyen. Így lesz perspektíva a vidék előtt. Nagyon szépen köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Most Tuzson Bence államtitkár úrnak adom meg a szót.

TUZSON BENECÉ, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Hát, fontos kérdések hangzottak itt el, és egy dologra szeretnék utalni azokból a kérdésekből, amiket ön felvetett; méghozzá a magyar járműgyártás helyzetére, illetve annak jövőjére. Arra, hogy tulajdonképpen Magyarországon milyen kapacitások vannak, hogyan lehet ezeket a kapacitásokat kihasználni és milyen területek azok, ahol szükséges a fejlesztés, meg kell tenni mindent annak érdekében, hogy ez a fejlesztés a következő időszakban bekövetkezzen. Természetesen az iparfejlesztés tekintetében a költségvetési forrásokat is ebbe az irányba kell terelni.

Az egyik a kötőpályás járműgyártás fejlesztése. A kötőpályás járműgyártás fejlesztése tekintetében Magyarországon tulajdonképpen három olyan komolyabb üzemről beszélhetünk, amelyik működik és képes arra, hogy fejlődjön, illetve Magyarországon a kapacitását a magyarországi járműgyártás szolgálatába állítsa. Ezek közül az egyik a dunakeszi járműgyártó, amit a magyar kormány éppen azért vásárolt meg nem is olyan régen, hogy egyébként a magyarországi kötőpályás járműgyártást a továbbiakban fejleszteni lehessen. Itt egy nagyon nagy múltú üzemről beszélünk, ennek egyébként közel száz évre visszatekintő múltja van, ami elsősorban a személykocsi gyártására szakosodott.

Ehhez kapcsolódóan van egy másik üzemünk, a MÁV-nak az ön által említett szolnoki gyára. Ebben a gyárban korábban nem személykocsit gyártottak, ott más típusú járműgyártás folyt. Ennek alapján a hagyománya is másfajta, de szükséges ahhoz, hogy a kettő egymást kiegészítve tudjon üzemelni. Ugye, a korábbi járműgyártás esetében, amiről ön is beszélt, az IC-kocsik járműgyártása tekintetében volt egy első ütem, ami Dunakeszin annak idején megvalósult. Annak tulajdonképpen második üteme, annak folytatása zajlik most Szolnokon. És a szolnoki és dunakeszi gyár együttesen fogja gyártani azokat a szerelvényeket, amelyekre már a költségvetési forrás biztosítva van. Tehát a következő időszakban ezeknek a gyártása, üzembe állítása meg fog történni.

Csak akkor számíthatunk arra, hogy ezek az ipari részek, ipari szegmensek fejlődjenek, ha a magyarországi járműgyártást is a magyarországi járműgyártás szolgálatába állítjuk; tehát ha a MÁV és egyéb olyan területek, ahol fölvetődhet járműgyártás, most a kötőpályás járműgyártásról beszélünk, igénybe is veszik ezeknek a magyarországi gyáraknak a kapacitását. És van itt még egy gyár Magyarorszá-

gon, ami ugyan nem magyar tulajdonban van, de mégiscsak egyre nagyobb mértékben gyárt Magyarországon, a szintén főként Szolnokon működő Stadler gyár, amelyik szintén képes egészen más technológiával, ez egy alumíniumvázas járműgyártást valósít meg, de onnan igénybe vehető olyan típusú elem is, ami egyébként a magyarországi magyar tulajdonban álló járműgyártás tekintetében nincsen meg.

A magyar ipar tehát kötőpályás járműgyártás tekintetében készen áll arra, hogy a magyarországi igényeket kielégítse, és úgy is kell terelnünk a következő időszakban a költségvetési forrásokat, természetesen az uniós szabályok figyelembevételével, de mégiscsak úgy kell terelnünk, hogy azt a magyar ipar legyen képes kielégíteni. Vannak természetesen olyan megrendelések is, ilyen például az úgynevezett fővizsgák megrendelése, ami tulajdonképpen kocsik teljes felújítását, újraalkotását is jelenti, amelyeket ma is megvalósítanak ezek a járműgyárak, külföldön gyártott kocsik tekintetében is. Tehát például a Bombardier által gyártott kocsik tekintetében is Magyarországon az egyébként korábban Bombardier tulajdonban álló dunakeszi járműjavító üzemében lehet megvalósítani, és meg is valósul.

Tehát ez a folyamat már elindult, és ez a három alapvető üzem, amelyik képes kielégíteni az igényeket, abba az irányba kell hogy továbbmenjen, hogy a kötőpályás járműgyártás minden szegletét képes legyen kielégíteni. Nem véletlenül mondom, hogy minden szegletét, hiszen van itt a következő időszakban többféle megrendelés is, amire természetesen hosszú távon költségvetési forrást is kell biztosítani: Budapest esetében a kisközponti kérdése. Vagy egyébként, ami még megvalósulhat, a hídfelújítások kérdése, vagy új vasút vásárlásának kérdése. Ez egy döntés kérdése lesz a következő időszakban a főváros részéről. Ez is egy olyan igény.

Vagy akár a villamosgyártást is mondhatjuk hosszú távon, hiszen vannak olyan külföldi cégek, mint például a lengyelországi Solaris, ami alapvetően buszgyártó, de az utóbbi években például villamost kezdett el gyártani, nem olyan ördögösség. Ma már a világban meg lehet ezt csinálni, változik a világ ipara is. Hiszen amíg korábban nagy múltú üzemek gyártottak csak ilyen, viszonylag gyorsan átállnak egyes üzemnek ilyen típusú gyártásra. Figyelembe kell venni ezeket a trendeket is, és legfeljebb licencvásárlással vagy licencek továbbfejlesztésével erre a szegmensre is be lehet törni. Igen, képviselő úr, ebbe az irányba haladunk, ezért van az, hogy megvettük azt a gyárat, a dunakeszi gyárat. Ezért van az, hogy fejlődik ilyen szempontból a szolnoki gyár is, és ezért jó az Magyarország számára, hogy a Stadler is fejleszti a magyarországi üzemét Szolnokon. Ezek az üzemek együttesen képesek ezt a kapacitást biztosítani. Ez az egyik oldal.

A másik kérdés a magyarországi buszgyártás kérdése. Van egy szerencsénk e tekintetben; az pedig a múltunk. Hiszen Magyarországnak nagyon jó híre van még ma is a világban az Ikarus korábbi teljesít-

ménye alapján. Hiszen Ikarus buszok nagyon sok helyen, a világ számos országában futottak. Tehát ennek megfelelően, ha Magyarországon a buszgyártást ismételten sikerül fellendíteni, akkor képesek lehetünk arra, hogy a magyarországi igényeken túl a külföldi igényeket is kielégítsük. De valóban, a világ igényeinek kielégítéséről csak akkor lehet szó, akkor szállhat be ebbe a magyarországi buszgyártás, ha magyarországi megrendelések is vannak, és a magyarországi megrendeléseket is ennek szolgálatába állítjuk.

Hogy állunk most ezen a téren? - vetődik föl a kérdés. Van valóban három olyan üzemünk, amelyik rövid távon, néhány éves távlatban képes lehet arra, hogy nagyobb számú igényeket elégítsen ki. Ugye, annak idején, a '80-as években ezres nagyságrendű volt a buszgyártás Magyarországon, ma ez százas nagyságrendűre csökkent le. De azért ma is van Magyarországon buszgyártás. Azt kell megnéznünk és összefésülnünk, hogy az egyébként a Volánok és az önkormányzatok által meg az egyéb területeken felvetődő buszigényt hogyan lehet úgy összehangolni, hogy azt képesek legyünk a magyarországi buszgyártás szolgálatába állítani. Ha a következő időszakban felmerül buszigény, viszonylag magas számú buszigény kell hogy felmerüljön, az ország egészét tekintve egy 800 körüli igényre tud beállni hosszú távon, vagy 5-6-7 éves távlatban éves szinten, ami azt jelenti, hogy egy ilyen igény mellett valóban gondolnunk kell arra, hogy fejlesszük ezt a területet.

Épp a tegnapi napon foglalkozott ezzel a kormány, és a tegnapi napon fogadta el ezzel kapcsolatban a stratégiát, mert valóban arról beszélünk, hogy a buszgyártást érdemes fellendíteni azért is, mert egy nagy múltú ágazatról van szó, a szaktudás e tekintetben rendelkezésre áll. Rendelkezésre áll vagy rövid időn belül rendelkezésre állhatnak azok az ipari üzemek, amelyek egymással együttműködve képesek ezeket az igényeket kielégíteni, és természetesen mellette a piaci igények is meg fognak jelenni Magyarországon.

(16.10)

Tehát minden készen áll arra, hogy ezt a területet valamilyen formában fejleszteni lehessen. Ne feledkezzünk el arról sem, hogy ez milyen munkaerőt tud generálni, illetve munkaerő-felszívó hatása van. Azt szokták mondani a szakemberek, hogy egy buszgyártása tíz embernek fog munkát adni. Tehát ezért van az, hogy a kormány erre a területre a következő időszakban koncentrálni kíván, és egy-két éves távlatban, bevonva ebbe az európai uniós forrásokat is amennyire lehet, nyilván figyelembe véve az európai uniós szabályokat, de olyan helyzetet teremtve, hogy ezek a magyar cégek képesek legyenek versenyben részt venni és a verseny alapján elvinni közbeszerzések alapján ezeket a beszerzéseket, és a magyar buszgyártás ismételten fel tud lendülni. Mert ha a

magyar igényeket Magyarországról kielégítjük, mint ahogy egyébként csinálják, mondjuk, ezt a csehek - ha Csehországba, Prágába elmegy az ember, nem nagyon lát Skoda villamosokon kívül olyat, amelyik Csehország utcáin fut. Hogy ezt a csehek hogyan csinálják, az egy másik kérdés, és hogy mennyire tartják be az európai uniós szabályokat, zárójel bezárva. Mindenesetre nekünk arra kell koncentrálni, hogy a magyarországi igényeket ilyenformán tudjuk kielégíteni.

Tehát ami a járműgyártás területén megjelenik, a tekintetben a magyar kormány az a szándéka, hogy itt egy komolyabb fellendülés induljon el mind a kötöttpályásjármű-gyártás tekintetében, ennek az előkészítő lépéseit megtette a kormány, és amint mondtam, éppen tegnap foglalkozott részleteiben azzal, hogy hogyan tudjuk megerősíteni e tekintetben a buszgyártást is, és elindulni abba az irányba, hogy itt is egy komoly fejlődés következzen be. Elhatározott a kormány ebből a szempontból, elhatározott, és ezért is foglalkozik ezzel a kérdéssel, mert valóban két húzóágazatról van szó.

A magyar ipar és a magyar gazdaság nem lehet elég jó, ha Magyarországon a gyártói tevékenység, tehát a valós előállítás, mellette természetesen az innováció is nem gyökeresedik meg. Szolgáltatóipar is fontos az ország számára, de a gyártóipar, tehát a valós ipari teljesítmény különösen fontos, mert a külföldről egyébként ide beérkező ipari vállalatok is, ha itt megvetik a lábukat és gyártással foglalkoznak, az ad hosszú távon munkaerőt.

Egy gyárat nem annyira könnyű egyik napról a másikra valahova elvinni. Ez képes arra, hogy hosszú távon garantálja a bérek növekedését, mellette természetesen, erről most itt nem volt szó, de az energiaárak csökkentése rendkívül fontos, hogy az ipari termelésnél a kijövő végösszeg, hogy mennyibe kerül egy termék, a tekintetben ne a bérek csökkentéséről kezdjen valaki beszélni, hanem ha a bérek növekedése mellett az energiaárak csökkennek, akkor versenyképes tud maradni Magyarország. De fontos az, hogy az ipari termelés növekedjen, mert az ipari termelés növekedése fog hosszú távon az ország számára jólétet biztosítani. Ez fog hosszú távon stabil munkahelyeket teremteni, és ehhez kell hozzárendelnünk az előbb említett - és elég teátrális hozzászólást hallottunk itt Kunhalmi Ágnestől - oktatás fejlesztését is.

És éppen erről van szó, amikor arról beszélünk, hogy az oktatást abba az irányba kell terelni, hogy hasznos tudás, hasznos szaktudás alakuljon ki. Ennek megfelelően tehát az oktatás átalakítása irányába is úgy kell haladni, hogy aki ott egyrészt tudást szerez, azt a tudását sikeres emberként tudja alkalmazni; akkor lesz sikeres, ha ezt a piacra is tudja használni. Tehát amikor az ipar fejlesztéséről beszélünk, akkor beszélünk természetesen az oktatás fejlesztéséről. Ezért van az, hogy a kormány gondolkodik abban, és egyre inkább arra helyezi a hangsúlyt, hogy a duális képzés valósuljon meg, mert a duális

képzésben már rögtön találkozik egymással a piaci igény és egyébként a termelés és az oktatás. Tehát az oktatás és a piaci igény, ennek a kettőnek az összekapcsolásából lehet hosszú távon növekedést generálni, csökkenteni Magyarországon az amúgy csökkenő pályán levő munkanélküliséget, de amíg egy ember is van Magyarországon, akinek nincsen munkája, addig nem lehetünk boldogok. Ha ez így össze tud állni, és az ipar és az oktatás is egymásra tud helyeződni, akkor mondhatjuk azt, hogy egyébként jó irányba haladunk.

Az oktatásra egy mondattal még visszatérve, hiszen itt elhangzottak állítások - mondjuk finoman állításoknak -, amelyeknek azért a biztos talaja nem áll meg, tehát egy légvarról beszéltünk e tekintetben. Ha az oktatásról beszélünk, akkor azért azt nem szabad elfelejtenünk, hogy azért amikor dicsérjük azt, hogy az önkormányzati rendszer mennyi pénzt tett be az oktatásba, akkor a másik oldalon meg kell azt említenünk, hogy annak idején 1300 milliárd forint volt az, amit pont ennek okán, hogy a korábbi kormány, korábbi kormányok kivonták a pénzt az oktatási rendszerből az önkormányzati rendszeren keresztül, pontosan az önkormányzatokat adósították el. Ezért van az, hogy át kell alakítani és át kellett alakítani ezt a rendszert, de ezzel a rendszer-átalakítással természetesen még nem vagyunk készen. Most jutottunk el oda, hogy egy újabb lépést meg lehessen tenni.

Az újabb lépés tekintetében most már figyelembe kell venni és figyelembe lehet venni azokat az igényeket, amelyeket az ipar állít elő, és emellé kell rendelnünk azokat a lehetőségeket, amik az oktatásban emellett megvannak. És visszautalva még egyszer az oktatásnak és az ipar fejlesztésének összhangja fogja garantálni hosszú távon Magyarország fejlődését. Köszönöm szépen, elnök úr, a szót. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Most Tasó László államtitkár úrnak adom meg a szót.

TASÓ LÁSZLÓ nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Örültem a hozzászólásának azért is, mert tudok reagálni néhány elmondott gondolatra, és annak is, hogy államtitkár úr az imént a járműgyártásról nagyon szépen és kiterjedően beszélt. Egy picivel szeretném még kiegészíteni néhány konkrétummal. Tehát, hogy mennyire fontos a járműgyártás Magyarországon, mi sem bizonyítja jobban, hogy milyen számokat láthatunk, ha megvizsgáljuk az előző év teljesítményét, például azt, hogy 13 százalékkal magasabb a járműgyártás területén foglalkoztatottak száma. Magyarországon ez 150 ezer főt jelent összességében. És hogy mennyire fontos a járműfejlesztés a járműgyártás mellett, annak pedig az a bizonyítéka, hogy Göttinger úr rövidesen vendége lesz Magyarországnak, és többek között azért is jön el, mert át kell gondolni és át kell beszél-

ni Magyarországon, hogy milyen gyorsan tudunk olyan pozícióba kerülni járműfejlesztés területén is, mint a járműgyártásnál, konkrétan fogalmazva az autonóm járművek, az önvezető autók fejlesztése és ennek az iparágaknak a kidomborítása területén.

Lepsényi államtitkár úrral voltunk látogatóban nemrégén együtt a Bosch gyárában, és alkalmanként elképedtünk egy-egy fejlesztés láttán, és azt merem mondani, hogy Magyarországon hatalmas lendületet kapott ez a szegmens is, hiszen többek között a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem olyan tanszékeket működtet, amelyek egyértelműen Európa vezető bázisává tudják Magyarországot emelni. Megállva egy pillanatra a képzéssel kapcsolatban is, konkrétan a Magyar Közúttal kötött megállapodást nem is olyan túlságosan régen, kettő héttel ezelőtt a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem, egy életpályamodell támogatása ügyén, miszerint szeretnénk, ha a Közút olyan mérnökökkel tudna kötni ösztöndíjasprogramot és szerződést, akiket meg tudna tartani Magyarországon már a közúti ágazatban is. És ez a jövő, valóban így van, amikor az ipar és a felsőoktatás összekapcsolódik, és együtt próbálnak megtartani mérnököket és tudósokat. Az a helyzet, hogy erre áldoznia kell Magyarországnak, és erre készek is vagyunk.

Ami fontos és lényeges kérdés, hogy a korábbiakhoz képest azok a fejlesztési célok, amelyeket nem támogat az Európai Unió, azokat hazai forrásból a magyar kormány mindenképpen felvállalta, és ezt minden területen üdvözölni kell. Azért kérem is, hogy legyen méltányosabb a megítélésünkkel, hiszen Magyarországon a vasúti fejlesztések területén van szerencsénk elég komoly, 1200 milliárdnyi uniós forrást felhasználni. Viszont a MÁV-nak saját erejéből kell azokat a pályafenntartásokat végezni, amelyek egyébként szükségesek. Magyarországon rendkívül sűrű a vasúti hálózat, Európában az egyik leg-sűrűbb egyébként. Valóban így van, nagy ára van, és nagy erőfeszítéseket kíván a mellékvonalak fenntartása, de álljuk a sarat és fenntartjuk a mellékvonalakat. Természetszerűleg vizsgáljuk annak is a lehetőségét, hogy milyen módon tudjuk észszerűsíteni a közlekedésünket, hiszen erre szintén szükség van. Elég komoly erőt fektettünk be eddig is ennek vizsgálatába, és hadd mondjam el, hogy egyáltalán nem igazak azok a kijelentések, hogy a járások közlekedésére nem figyelünk, mert minden egyes járás közlekedését úgy hangoljuk össze, legyen ez buszos közlekedés vagy vasúti közlekedés, hogy el tudjanak jutni a járásközpontba. Minden alkalommal végigmegegyünk minden járáson, és az én tudomásom szerint nincsen kifogás egyetlen járásban sem az eljutásokkal kapcsolatban.

(16.20)

Ezt a vasúti és buszos területen is összehangoljuk. Ha van, nyilvánvalóan megvizsgáljuk és próbál-

jük majd teljesíteni az ottani kéréseket, de amit észszerűen lehet, azt már teljesítettük. Egy biztos, hogy Magyarországon rendkívüli költséget igényel a közösségi közlekedés fenntartása, ezért értelmes dolog és egyértelmű cél, hogy a járműgyártás hozzá legyen kombinálva a következő évek fejlesztési igényeihez is.

Szólt az imént államtitkár úr a buszgyártással kapcsolatban arról az egyértelmű állásfoglalásról, amely szerint a magyar kormány felépíti ezt a most még meg nem lévő kapacitását Magyarországnak, hiszen csak részben van meg, fejlesztésre szorul, és igenis erő kell ahhoz és megrendelés, hogy ez el tudjon indulni és tudjon működni. Ezért a Volán-társaságokkal kapcsolatos kérdésre, amely arról szólt, hogy mi történik a Volán-társaságokkal, és hogy a szolgáltatásszerződések hogy lesznek meghosszabbítva, a kormány folyamatosan fogja beléptetni, üzembe helyezni, ütemezetten fogja kiírni a pályázatokot, és rövidesen láthatóvá válik majd, hogy milyen ütemezetten és milyen formában teszi ezt meg, de egyértelműen összehangolja a járműgyártással.

A vasúti közlekedéssel kapcsolatban még említette, hogy nagyon kevés Magyarországon a villamosított hálózat. Ebben a ciklusban 450 kilométert fogunk villamosítani, összességében 800 kilométeren fog történni olyan villamosítási fejlesztés, amely vagy új szakaszt jelent, új szakaszok kiépítését, vagy a régiók felújítását. 800 kilométeren a villamosításban közreműködni és segíteni, az majdnem az ezer kilométeres elvárásnak felel meg, amit az imént egyébként a képviselő úr említett is.

Megragadva még a vasúti fejlesztéseknél, csak kell szólni néhány fontos fejlesztésről, amely Magyarországon alapvetően segíteni fogja a vasúti közlekedés területét, akár a 100-as vonal befejeződése Apafáig, akár a 80-as kiépítése, felújítása Rákostól Miskolc, Nyíregyházáig, akár a dél-balatoni 2-es ütem befejezése, a Zalaszentiván-Szombathely közötti villamosítás szintén. Ezek nagyon komoly és nagyon nagy horderejű beruházások. Vagy azért ne feledkezzünk el a Budapest-Belgrád-vasútvonal lehetőségéről és annak a fejlesztési ütemének az első részéről, amely fog indulni rövidesen, és láthatóvá válik, hogy valóban olyan dologról van szó, amely Magyarországot alapvetően helyzetben tartja. Volt erről már vita a parlamentben, és sokan kifogásolták, de végül csendben mindenki bízik benne, hogy valóban Magyarországot nem fogja elkerülni az a hatalmas árumennyiség, amely a tengerekről érkezik egyébként Európába. A célunk egyértelműen az, hogy ezt meg tudjuk fogni, meg tudjuk szerezni, és hadd menjen át rajtunk, hadd fizessenek érte a rajtunk keresztül szállítók.

Ami nagyon fontos, hogy a vasúti közlekedés területén mindenképpen fontos a felülvizsgálat, és mindenképpen fontos átgondolni, most Budapest közlekedésének változásaiban és annak relációjában is a működtetést, amiről már egy kormánydöntés meg is született a korábbiakban, és ennek megfelelő-

en az átalakítás részletesen már megindult. Egy üteme június végéig fog befejeződni, a következő pedig év végéig. Tehát nagyon komoly átalakulások várhatók, de nagyon bízom benne, hogy ebből semmit nem látnak, csak majd a jó végét a közlekedők.

Ami még fontos, hogy a magyar vasúti működtetés területén biztonságossá tettük Magyarországon ezt a területet is, hiszen a tízéves szerződése garantálja a Magyar Állami Vasutaknak és a GYSEV-nek is, hogy tudja működtetni a hálózatát, vagy például a magyar közútról átnyergelve azonnali hatállyal. Szeretném emlékeztetni rá, február hónapban kötöttük meg a megállapodást, amely egy olyan modellt tesz lehetővé, olyan modell működését Magyarországon a közutak fenntartása esetében, amely korábban nem volt. 400 milliárd forintot tudnak költeni karbantartásra és üzemeltetésre a következő öt évben a magyar közútnál.

Ez azt jelenti, hogy például konkrétan '17-ben 13 milliárd forinttal többet tudnak az utak fenntartására, karbantartására, a rendszer üzemeltetésére fordítani. Ez nem a felújítást jelenti, az egy másik keretösszeg. Jól mondta, 286 milliárd forintot fordítunk hazai költségvetésből olyan beruházásokra, amelyekben nincs uniós forrásunk. Ezek közül nem akarom felsorolni, hiszen ön is tudja, már sokszor szóltunk róla, M44-es, M4-es, esztergomi bekötőtűt, Ózd-Bátonyterenyre, sorolhatnám, 471-es, tehát valamennyi soproni bekötés többek között, amelyek létfontosságúak, és a magyar emberek várják már.

Lenne még bőven mondanivalóm, de az idővel takarékoskodnom kell, úgyhogy majd még folytatom, ha lehetséges. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Most Révész Máriusz képviselő úrnak adom meg a szót.

RÉVÉSZ MÁRIUSZ (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! 1998 óta vagyok képviselő, és ha jól számolom, ez a 19. költségvetés, aminek a készítésénél jelen vagyok. Ezzel együtt azt kell mondanom, hogy olyan költségvetésnél, mint amit most terjesztettek be a Ház elé, még nem voltam jelen, ugyanis ez egy olyan költségvetés, amely szinte minden területen nagyon jelentős előrelépést biztosít, ugyanakkor rendkívül alacsony a költségvetés tervezett hiánya.

Ha csak számba vesszük, akkor a köznevelésre plusz 132 milliárd forintot irányoz elő az idei évhez képest, a felsőoktatásra plusz 45 milliárdot, az egészségügyre plusz 167 milliárdot, a szociális területre 155 milliárd forintot plusz irányoz elő. Ha mindehhez még csak annyit hozzászámolunk, hogy egyébként ez a költségvetés 2,4 százalékos hiánnyal számol, akkor azt hiszem, hiába nézünk vissza 1990-ig, ehhez hasonlót nem fogunk találni sehol. Nem csoda egyébként, hogy az ellenzéki oldal nem is pontosan találja, hogy itt mit is kellene mondani erre a költségvetésre. Amikor megjelent a költségvetés, akkor

az első időszakban választási költségvetést kiállítottak elég sokan, a baloldali, balliberális médiumok azt jelezték, hogy micsoda felháborító dolog, 2,4 százalékra növekszik a hiány, miközben az elmúlt évben meg 2 százalék volt.

Aztán érezték, hogy ez így nem teljesen tökéletes, úgyhogy tegnap, tegnapelőtt már azzal jelent meg, hogy óriási, brutális megszorítás várható a költségvetésben. Összeadtak minden költségvetési kiadáscsökkenést, és kijött egy ezermilliárdos szám. A szám komolyságát, azt hiszem, jól jelzi, hogy ebbe a számba beleszámolták azt, hogy például adósságtörlesztésre a kormány fegyvelmezett gazdaságpolitikája miatt a következő esztendőben 80 milliárd forinttal kevesebbet kell fordítani, de nem gátolta meg az újságok bölcs újságíróit, hogy ezt a 80 milliárd forintot is beszámolják abba az ezermilliárdba, amivel a különböző tételei csökkennek a költségvetésnek. Szóval, azt kell mondjam, nehéz is fogást találni ezen a költségvetésen. Ha a vitára visszatekintünk, akkor felidézhetjük, hogy az elmúlt napban meg a mai napon is több képviselőtársunk kiemelte, hogy rendkívül sok értelmetlen beruházást lát ebben a költségvetésben, fejlesztést, és hogy itt ezt mindenképpen végig kellene gondolni.

Egyetlen tény hadd ajánljak képviselőtársaim figyelmébe! Az idei év költségvetését is azzal kellett kezdeni, hogy ezermilliárd forintot, egész pontosan 955 milliárd forintot az államadósság folyamatos törlesztésére be kellett állítani 2017-re is. Ez nagyjából ezermilliárd forintba kerül. Ez az ezermilliárd forintos összeg úgy jön ki, hogy gyakorlatilag 2002 és 2010 között sikerült az államadósságot igen jelentősen megnövelni és ennek a terheit, bár én sem szeretem, ha nyolcévhezünk, de amikor költségvetést készítünk, bizony azzal kell kezdeni, hogy ennek a terheit, ezeket a kamatkifizetéseket be kell írni a költségvetésbe. Azt kell mondjam, ezzel az ezermilliárd forinttal már elégedettek is lehetünk, hiszen ez néhány évvel ezelőtt még az 1300 milliárd forintot is meghaladta. Tehát azáltal, hogy sikerült féken tartani a költségvetési hiányt, hogy rendkívül alacsony százalékkal, felárral jutunk egyébként nemzetközi szinten hitelhez, ez 300 milliárd forintos megtakarítást is jelent az országunknak.

Azt kell mondjam, ezek után Kunhalmi Ágnesnek az a mondata, ami el tudta hagyni a száját, igen mellbevágó volt, amikor arról beszélt, hogy a kormány felélte az ország tartalékait - mondja Kunhalmi Ágnes, miközben ők egyébként felélték az ország jövőjét, hiszen azért kell ezt az ezermilliárd forintot kifizetnünk, mert olyan gazdaságpolitikát folytattak, amilyet folytattak.

Ha ők csak tartották volna azt az 50 százalék körüli költségvetési vagy GDP-arányos deficitet vagy hiányt, ami Magyarországon volt, akkor ebben az esetben körülbelül 400-500 milliárd forinttal minden évben nagyobb lett volna a költségvetés által felosztható összeg. Ennyivel több pénzt tudtunk volna fordítani oktatásra, egészségügyre, szociális terü-

letre. De nem, ezt az összeget a miatt a felelőtlen gazdaságpolitika miatt, amit folytattak, évről évre nekünk be kell tervezni, ezt a pluszösszeget a költségvetésbe. Úgyhogy ezután - hogy mondjam - Kunhalmi Ágnesnek ez a kijelentése erősen megdöbbentő volt. Ezt nemcsak én látom így, volt egy kedves miniszterelnökünk, Gyurcsány Ferencnek hívták, aki annak idején elmondta, hogy annyival élünk jobban az ország lehetőségeinél, hogy ez megdöbbentő - mondta ezt 2006-ban.

Itt utalnék vissza, hogy az a mondata Kunhalmi Ágnesnek, hogy ők nagyon jó gazdaságpolitikát folytattak, de jött a világgazdasági válság, itt látszik, hogy abszolút nem igaz, hiszen 2006-ban még nyoma sem volt a világgazdasági válságnak, és 2006-ban Magyarország költségvetési hiánya 9,4 százalék volt.

(16.30)

Idézzük fel, most ebben az évben 2,5 százalék lesz, körülbelül azonos ütemben vagyunk a kormányzásnál.

A költségvetés rengeteg terület számára jelentős pluszforrást biztosít. Lesz pénz a béremelésekre, és nyugodtan elmondhatjuk, hogy mindenki léphet egyet előre. Lesz lehetőség emelni a béreket az egészségügyben, az oktatásban, a szociális területen is.

Azonban a következő évi költségvetés nemcsak a béremelések fedezetét tartalmazza, hanem nagyon sok más terület is jól fog járni a következő esztendőben.

2017-ről elmondhatjuk, hogy az otthoneremtés éve is lesz, 211 milliárd forintot biztosít a költségvetés erre a célra. Az új otthoneremtési programtól azt várjuk, hogy könnyebben juthassanak lakáshoz a gyermeket vállaló családok, hogy több új lakás épüljön, ezáltal növekedjen a gazdaság és több munkahely is legyen.

Ezenfelül a családokat abban is segítjük, hogy a kétgyermekesek adókedvezménye 12 500 forintról 15 ezer forintra nő gyermekenként. Ez 360 ezer családot érint, és összességében ennek a költségvetési fedezete 15 milliárd forint, azaz plusz 15 milliárd forint marad a kétgyermekes családoknál.

2017-ben az ingyenes tankönyvellátás is az alsó tagozat mellett már az ötödik osztályban is meg fog történni, tehát ott is ingyenes lesz.

Óvodai kapacitásbővítésre is lesz 2,5 milliárd forint, 73 milliárd forintra növekszik a gyermekétkeztetés támogatása is.

A vitában itt az elmúlt időszakban többször felvetődött a társadalom kettészakadása, mondták különösen a baloldaltól, de még jobbikos képviselőtársaim is említették ezt. El kell mondanom, hogy a nemzetközi felmérések szerint, tehát ha az Eurostat adatait megnézzük, akkor a magyar jövedelemegyenlöltségek az uniós átlag alatt vannak. A jövedelemegyenlöltségek egyébként nagyobbak Németországban, Franciaországban, Spanyolországban és Angliában, mint Magyarországon.

El kell mondanom, hogy persze, kétségkívül igaz az az ellenzéki érvelés, hogy 2008 és 2012 között Magyarországon növekedett a szegénység nagysága és mélysége is, de azért felhívnam képviselőtársaim figyelmét arra, hogy ez a folyamat 2013-ban megállt. 2013-tól a szegénységnek sem a mélysége, sem a nagysága nem növekedett, sőt 2014-ben - éppen most volt a bizottság előtt a KSH legújabb adatsora, ami 2014-re vonatkozott - a helyzet pedig a növekedésnek köszönhetően már jelentősen javult, és 2014-ben a helyzet már jobb, mint 2010-ben volt. Abban az esztendőben, azért mondom a 2010-et, mert ez volt az MSZP-SZDSZ-kormányzásnak az utolsó éve.

Hogy konkrét adatokat is mondjak - KSH-adatokról beszélek -, van egy olyan táblázat, hogy a szegénység kockázatának kitett gyermekes háztartások aránya. 2010-ben ez az arány 35,4 százalék volt, 2014-ben 31,3 százalék. Tehát azt mondhatjuk, hogy egy olyan közel 4 százalékkal kevesebb a szegénység kockázatának kitett gyermekes háztartások aránya, mint volt 2010-ben. Tehát ezek után, amikor a szocialisták azt mondják, hogy micsoda társadalmi romlás történt, akkor az jelentősen hiteltelenné válik, hiszen ez a számadat teljesen egyértelműen bizonyítja, hogy most is rossz a helyzet, de az ő utolsó kormányzati esztendőjükben ez még lényegesen rosszabb volt.

De nézhetjük a deprivációs tényezőket is. Egyhetes üdülés hiánya: 2010-ben a megkérdezettek 66,3 százaléka mondta, hogy erre nincs lehetősége, 2014-ben ez 55 százalék. Húsételfogyasztás hiánya kétnaponként: 2010-ben 29,2 százalék, 2014-ben 23,7 százalék. A lakás fűtésének a hiánya: 2010-ben 12,2 százalék, 2014-ben 9,6 százalék.

Ha valaki azt mondja, hogy ezek a számok egyáltalán nem jók, akkor én teljesen egyetértek vele. Tehát teljesen borzasztó az, hogy a gyermekes háztartásokban a szegénység aránya még most is 31 százalék fölött van. Elfogadhatatlan ez az arány, ugyanakkor azt kell mondanom, hogy a tendenciákat is érdemes nézni. Nagyjából biztosak lehetünk abban - figyelve a társadalmi folyamatokat, a munkanélküliség alakulását, a jövedelemkiáramlást -, hogy a helyzet 2015-ben is javulni fog, sőt azt gondolom, hogy 2016-ban is.

A szegénység területén is évről évre kedvező folyamatokról számolunk be, és azt hiszem, hogy ez a folyamat, ahogy a költségvetést elnézzük, nemcsak 2015-re és 2016-ra lesz igaz, hanem ez a 2017-es esztendőben is folytatódni fog. Hiszen minden előrejelzés azt mutatja, hogy az elkövetkező időszakban a munkanélküliség aránya csökkenni fog, a bérek reálértéke pedig jelentős mértékben növekedni fog, és azt hiszem, hogy elég kevés ország mondhatja el azt nemzetközi összehasonlításban magáról, hogy 4-5 éven keresztül 5 százalék vagy 5 százalék feletti mértékben növekszik a reálbér egy-egy adott országban.

Azt hiszem, hogy Magyarországon a felelős gazdaságpolitika el fogja érni azt, hogy 2014 után és 2015 után, 2016-ban, 2017-ben és reményeink sze-

rint 2018-ban is a reálbérek az 5 százalékot meghaladó mértékben növekednek Magyarországon. Ha pedig ez így lesz, azt gondolom, hogy az mindenki számára érezhetővé teszi a gazdasági növekedést, a gazdasági fejlődést és annak a gazdaságpolitikának az eredményeit, amit folytattunk. Én azt hiszem, hogy 2014, 2015, 2016 után a költségvetés alapján joggal bízhatunk abban, hogy 2017-ben is nagyon sokan elmondhatják magukról, hogy egyet a 2017-es esztendőben is léptek előre.

Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Most Teleki László képviselő úrnak adom meg a szót.

TELEKI LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Nagyon nehéz ilyenkor megszólalni, azután, amit Révész Máriusz elmondott, hogyha egy ellenzéki politikus nem ért vele egyet, akkor azt gondolja, hogy csak azért, mert ellenzéki politikus, holott nem így van.

Azért nem tudunk egyetérteni, mert ha belenéznek a költségvetésbe, de nemcsak a pozitív számokat próbálják meg kivenni, hanem a Magyarországon lévő tendenciákat próbálják meg összerakni, akkor láthatják és érzékelhetik, hogy nagyon nagy a baj. Nagyon nagy a baj, mert nagyon nagy a szegénység. Akkor, amikor különböző kutatások és felmérések azt mondják, hogy több mint 4 millió szegény ember él Magyarországon, akkor higgyenek nekik, mert ők egy olyan tudósszféra képviselnek, akik be akarják bizonyítani, hogy van ennyi szegény, és különböző tényszámokkal mutatják ki, hogy hol találhatóak. Tehát ebből adódóan azt gondolom, hogy ha több mint 4 millió szegényről beszélnek, akkor van alapja, hogy a 2017. évi költségvetésben nézzük meg azt, hogy hol lehet olyan pályára irányítani a szegénység felszámolását, amely mindenképpen fontos Magyarország számára.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ne felejtsek el, hogy nemzeti ügyről van szó. Nemzeti ügy az, hogy fel tudjuk-e számolni Magyarországon a szegénységet, és nem lehet kirekeszteni csak jobboldalra vagy baloldalra azt, hogy hogyan lehet ezt a dolgot kezelni. Ezért tehát ma azt mondom, hogy igenis van dolgozó szegénység, és a dolgozó szegénységet úgy lehet legjobban tetten érni, hogy ma Magyarországon azok, akik bérből, fizetésből élnek, nem tudnak igazán semmi másra keresni, mint a sárga csekkre, és nincsen semmilyen jóléti kiadás a konyhájukon kívül, ami esetlegesen megmaradna a pénztárcájukban vagy éppen a bankszámlájukon. Tehát ebből adódóan azt gondolom, hogy nem lehet kérdés az, hogy jelen van Magyarországon nemcsak az alultápláltság és a gyermekéhezés, mellette még a dolgozó szegénység is jelen van Magyarországon. Ebből adódóan azt gondolom, hogy van mit tennie a kormánynak a 2017-es költségvetési tervben, mert nem látom azt, hogy ezek fel lennének számolva.

De ha továbbmegyek, ön, Révész Máriusz képviselőtársam mondja, hogy az egészségügyre mennyi van. Valóban emelkedést látunk ott, ez nem lehet kérdés. De azzal a lemaradással, amivel most bír az egészségügy, gondolja, hogy azt a foltot be lehet foltozni azzal a költséggel, amit itt láthatunk? Én azt mondom, hogy nem, közel sem kezeli azt a kérdést, hogy hol van a kórházak felújítására szánt forrás, hol van az ápolóknak vagy éppen az orvosoknak a bérköltsége, és hol van az a rengeteg hiány, amivel már küzdenek egyébként a kórházak.

Ezt én nem látom, és sincsen még szó arról, hogy esetleg az egészségügyben milyen sorokon lehet felfedezni azt, hogy a prevencióra, a megelőzésre is szánnának különböző forrásokat.

(16.40)

Tehát ebből adódóan én azt gondolom, nyugodtan lehet azt mondani, hogy a szegények kirekesztésének költségvetéséről van szó a 2017. költségvetési évben, mert nem lehet látni azt, hogy a dolgozó szegénységet megállítanak; nem lehet látni azt, hogy az egészségügyben a dolgozók bérét rendeznék, vagy éppen az orvosok bérét rendeznék.

Én tegnap is vidéken voltam, egy mentős odajött hozzám, és azt mondta: „Teleki képviselő úr, mondja el a parlamentben azt, hogy a mentősök soha nem látott szegénységben élnek.” Soha nem látott szegénységben élnek, és szándékosan azért nem mondom a települést, mert nem akarom kellemetlen helyzetbe hozni a mentős urat. Elmondta, milyen eszközökkel kell hogy dolgozzanak, és milyen rendszerben kell hogy dolgozzanak. Én azt gondolom, hogy azzal a költségvetési számmal, amit elmondott, lehet vitatkozni, hogy fog-e érni valamit ezeknek az ügyeknek a kezelésére.

Ezenkívül a szakterületemről is néhány gondolatot hadd mondjak. Amikor azt mondják, hogy 2011-ben a roma nemzeti stratégiát önök elfogadták, a magyar kormány elfogadta, akkor négy olyan fő prioritást épített fel, amely nagyon fontos a roma érdekek képviselésében, az integráció képviselésében: a foglalkoztatás, az oktatás, az egészségügy és a lakhatás.

Tisztelt Képviselőtársaim! Én azt gondolom, mind a négy területet meg lehet nézni, hogy a költségvetésben hol realizálódik. Én most mondom azt, hogy nem találunk olyan sorokat, amelyek ezeket a dolgokat kezelnék. A nemzetiségi bizottság biztos, hogy tud mondani olyan tendenciákat, ahol a kultúrában némi emelkedés esetlegesen látható, viszont én például nem látom a lakhatásnál, hogyha lehet kezdeni, hogy a cigánytelepek felszámolására, ami egyébként már régen terítéken van a magyar belpolitikában, hol van az a forrás, ami kezelné ezt a helyzetet. Írd és mondd: önök 110 ezer emberről mondtak le. Még egyszer mondom: írd és mondd, 110 ezer emberről mondtak le. Közel 600-650 cigánytelep van ma Magyarországon, és ezek az emberek ott

élnek. Ezeknek az embereknek nemhogy a foglalkoztatáshoz sincsen közük, az oktatáshoz sincsen nagyon sok közük, és lehetne sorolni, hogy az egészségügyben hol tartanak azok, akik ott élnek. Ezzel aztán nem lehet vitatkozni, azt gondolom, mert aki vitatkozik, az vitatkozzon a szociológusokkal; vitatkozzon azokkal az emberekkel, akik ott élnek a cigánytelepeken, mert akkor lehet látni azt, hogy valami történik.

De mivel nagyon szegényes a telepeken élők érdekképviselője, ezért nekem kötelességem elmondani itt a parlamentben, hogy cserben hagynak 110 ezer embert; otthagyják az út szélén azokat, akik a cigánytelepen élnek, és nem akarják megfogni a kezüket, hogy elvigyék őket oda, ahol egy normális életet tudnának élni. Tehát ebből adódóan én azt gondolom, hogy van felelősségük ebben a kérdésben.

De a másik három prioritás kapcsán is hasonló módon lehet látni a kérdést, hogy mit akarnak azzal a kérdéssel, hogy például az egészségügy. Nem szeretnék nagyon nagy számhalmazokat felhozni, de egyetlenegy dolgot mindenképpen el kell mondanom: nem figyel ez a költségvetés arra, hogy a romák 10-15 évvel előbb halnak meg Magyarországon, mint a nem romák, az európai átlaghoz képest pedig 15 évvel többel. Tehát nem látom azt a költségvetési sort, ami azt mondaná, hogy igen, akkor ezt a kérdést kezelniük kell, és olyan prevenció programokat kell elindítanunk, amelyekkel ezt az élethelyzetet vissza tudjuk fordítani, illetve nem engedjük meg, hogy ilyen nagy mértékű elhalálozás legyen a romák körében. Ez elsősorban a cigánytelepeken élőknek jelent nagy problémát, és egyébként a nem cigánytelepeken élőknek is hatalmas problémát jelent.

De nemcsak a romáknál ez a helyzet, hanem máshol is lehet tapasztalni hasonló tendenciákat, mert Észak-Magyarországon, Kelet-Magyarországon nem kell ahhoz romának lenni most már, hogy olyan sorban legyenek, ahol nem látják, hogy hogyan lehet kijutni abból a sorsból. Tehát ebből adódóan én azt gondolom, nagyon fontos, hogy ezt a kérdést is tudják kezelni.

Az oktatásról, talán ezzel kellett volna kezdenem. Önök lemondtak a fiatalok jövőjéről ebben az oktatási programban, amit a költségvetésben láthatunk, és ezen belül ha a romákat nézzük, akkor főleg lemondtak róluk, mert akkor, amikor 18 évről 16 évre lecsökkentették a tankötelezettséget, ez a költségvetésben látható forrásokat jeleníti meg, illetve von el az oktatásból, mert már sokkal kevesebben kapnak közoktatást, mint egyébként kaptak az elmúlt időszakban, mert már 16 éves korban kikerültek a tankötelezettség sorából. Ebből adódóan, persze, ezzel nagyon sok mindent meg tudtak spórolni, de szeretném figyelmeztetni a kormányt arra, hogy ez vissza fog ütni a foglalkoztatásban és a szociális ellátásban, mert azok, akik egyébként alulképzettek lesznek, és 16 éves korban kikerülnek az iskolai rendszerből, azok nem fognak tudni elhelyezkedni, mert szakképzetlenek lesznek és iskolázatlanok lesz-

nek. És nem lesz más, mint az, hogy a segélyezettek sorait fogják gyarapítani, és a szélsőségeseknek pedig ujjal kell mutogatni rájuk, hogy ilyenek a romák. Ezért tehát ne adjanak senkinek alapot arra, hogy ilyen legyen. Ezért tehát gondolják át a költségvetés kapcsán, hogy ezt is tudják-e valahogy kezelni, mert ma azt látjuk, hogy az oktatásban nincs esélye főleg a magyarországi romáknak, de a szegényeknek se arra, hogy kitörjenek, mert ez az intézkedés mindenképpen kihat erre a költségvetésre is.

Egy pozitívumot azért kell hogy mondjak. Én azt gondolom, hogy az óvodai ellátást kötelezővé tették, az nagyon fontos, mert legalább azok, akik hároméves kortól bekerülnek az óvodai rendszerbe, tudnak étkezni és tudnak egy olyan környezetben lenni, amely építő lehet a számukra, főleg hároméves kortól, amikor kezdődik a fejlődésük. Tehát ez mindenképpen pozitív, és azt gondolom, ez egy nagyon fontos dolog.

Viszont nem látom azt, hogy a köznevelésben hogy tudnák megoldani azt, hogy rendben van, ahogy elhangzott itt már többször is, hogy hét közben lehet az étkeztetést biztosítani a számukra, meg nagyon sok helyen így is van, viszont a hétfégi ellátás hol van, amikor egyébként otthon, amikor a dolgozói szegénységről beszélünk, vagy éppen a szegényekről, vagy éppen a munkanélküliekről, nem tudják étkeztetni őket. Lehet azt mondani, hogy hétfégén ne egyenek ezek a gyerekek, de nem így van.

Egy kormányának kötelessége azt megvizsgálni, hogy hogyan tudja kezelni azt, hogy hétfégén is egyetlenegy túl meleg ételhez jussanak azok a gyerekek, akik most kikerültek abból a rendszerből. Írd és mondd: 300-350 ezer gyerek éhezik hétfégenként. *(Révész Máriausz: Miért kerültek ki? Hol voltak benne?)* - majd utána lehet mondani -, 350 ezer gyerek éhezik hétfégenként. Mit akar a kormány ebben a költségvetésben? Hol mutatja meg, hogy milyen forrást tud ehhez hozzárendelni? Ebből adódóan tehát azt gondolom, hogy az oktatásban is van pozitívum, amit elmondtam, az óvodáztatás, viszont nem látom azt, hogy hogyan lehetne ezeket a kérdéseket kezelni.

Mert ebben a költségvetésben azt sem látom egyébként, hogy esetleg tudnák kezelni a tanórán kívüli felzárkóztatást, tehetséggondozást. Néhány tanodai program egyébként jól működik, ezt is szeretném kihangsúlyozni. Tehát nemcsak a rosszat mondom el, a jót is. Néhány tanodai program jól működik. Viszont ennek a működése nincsen egy olyan ívbe rakva, amely biztos alapot jelentene nagyon sok, mondjuk, hétfégi kollégiumnak vagy tanodai programnak vagy mintaiskolának, amiket tanórán kívül működtetnek. És ez nagyon nagy baj, mert nem lehet kiszámítani azt, hogy holnap, holnapután mi lesz ezekkel a tanodai programokkal. Ezért tehát a költségvetésben sem lehet látni azt, hogy hogyan fogjuk a következő egy évben vagy két évben megkapni azt a lehetőséget, hogy ebben a tanodai programok mindenképpen jelen legyenek.

Utolsó és záró gondolatom pedig a foglalkoztatás, ahogy a négy prioritást említettem. Nagyon fontos a közfoglalkoztatás, amit önök nagyon szívesen kozmetikázásra használnak. Viszont ne felejtsek el, hogy nem lehet, hogy csak egyetlenegy program, a közfoglalkoztatás legyen a foglalkoztatás irányelve. Ha a versenyszférába, a munkaerőpiacra nem tudják visszairányítani azokat, akik most már 5-10 éve közfoglalkoztatottak, akkor én azt mondom, hogy nagyon nagy hibát követnek el, mert ez a szegénységet tovább fogja növelni, és ez senkinek nem jó, főleg az államháztartás, a költségvetés következő időszakára terhet ró, mert több segélyt fognak osztani, mint munkabért. Ebből adódóan én azt gondolom, hogy van feladatuk abban, hogy ebben is valami történjen.

Tehát én azt kérem önöktől, beadtam több módosítót is, hogy támogassák a módosítókat a bizottságokban és a parlamentben, mert akkor néhány olyan dolgot mindenképpen kezelni tudunk, amelyek érintik a magyarországi szegényeket és ezen belül érintik a roma lakosságot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Most Simon Miklós képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. SIMON MIKLÓS (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Szabolcsi képviselőként és olyan emberként, aki 12 évig volt egy nagytelepülés polgármestere, azt szeretném mondani Teleki képviselőtársamnak, hogy ellentétben azzal, ami 2010-ben volt a helyzet nálunk, miszerint munkahelyet igencsak keresni kellett, hogy találjon valaki, még közfoglalkoztatotti munkahelyet is, tisztelt képviselőtársam, most elmondhatjuk azt, hogy Északkelet-Magyarországon, így jelesül Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében is, aki akar dolgozni, az tud.

(16.50)

Ez egy nagy eredmény, köszönhetően annak, hogy mi szívünkön viseltük a közfoglalkoztatást, és ebben a költségvetésben is 340 milliárd forint van elkülönítve 220 ezer ember foglalkoztatására, az önök idején pedig 10 milliárd volt. Akkor a közfoglalkoztatás tényleg egy hiányművelet volt, most pedig egy értelmes tevékenység, ami azt célozza, hogy ezek az emberek átkerüljenek a piaci szférába. És akármilyen furcsa dolog, amit mondok, tisztelt képviselőtársam, eljutottunk odáig Nyírbátor térségében, hogy nincs munkánk, úgy kell Nyírbátorba, Nagyállóba 40-50 kilométerről hozni az embereket, merthogy annyi új üzem települt. Jelesül az elmúlt esztendőben ezer új piaci munkahely létesült Szabolcs-Szatmár-Bereg megye ezen térségében, és nincs ember, aki dolgozzon.

Abban viszont egyetértek önnel, az egy súlyos probléma, hogy nem tudjuk a közfoglalkoztatást

átvezetni a piaci foglalkoztatásba. Ezen dolgozni kell, mert a nagyarányú közfoglalkoztatás nem jelent megoldást véleményem szerint, hosszú távon, időlegesen tudja a társadalmi problémákat kezelni, de hosszabb távon nem jelent megoldást. Megoldást jelenthet a piaci munkahelyek számának növelése, de hála istennek, én úgy gondolom, hogy tíz év alatt azt az egymillió új munkahelyet meg fogjuk tudni közös erővel teremteni.

De én szeretnék másról is szólni, kedves képviselőtársaim, mégpedig a költségvetés biztonságpolitikai vonatkozásairól. Európa egy új helyzettel szembesült az elmúlt időszakban, amelyben a béke és a biztonság fenntartása a korábinál jóval nagyobb erőfeszítést követel. Európára az Iszlám Állam különös veszélyt jelent, mert a terroristák kihasználták a bevándorlási hullámot és azt, hogy a tehetetlen európai politika miatt könnyedén bejutottak Európába. Ennek következtében a kontinensen a biztonsági helyzet romlott, a terrorfenyegetettség pedig növekedett. Európának meg kell védenie magát, s vissza kell szereznie határai védelme fölötti képességét.

Magyarország idejében felmérte ezt a helyzetet, és először és egyedülként, komoly kritikák kereszt-tüzében saját módján kezdett bele határainak biztosításába. Mára láthatjuk, hogy kevesebb támadás és kritika közepette mindenki erősíti határait és terrorellenes intézkedéseit. A kormány elkötelezett Magyarország biztonsága mellett, és nem is tehet mást, mert ha visszaemlékszünk, a nemzeti konzultáció alkalmával majdnem kétmillió polgár támogatta aláírásával, hogy szigorításokat vezessünk be a bevándorlás szabályozásában.

A párizsi és a brüsszeli merényletek rámutattak arra, hogy a szabályozatlan, illegális bevándorlás valós biztonsági kockázatokat rejt. Nem ismerhetünk kompromisszumot abban, hogy megvédjük az országot a külső fenyegetésekkel szemben. Ennek érdekében az Országgyűlésnek és a kormánynak is a kellő intézkedéseket meg kell tenni, a költségvetésben pedig biztosítani kell az ehhez szükséges forrásokat. A 2017. évi költségvetésben a biztonság területe is kiemelten szerepel, mert hazánk biztonsága nem lehet alku kérdése. A kormány összességében mintegy 100 milliárd forinttal többet javasol fordítani jövőre az ország védelmére, vagyis a rendvédelmi, honvédelmi, titkosszolgálati és terrorelhárítási feladatokra.

A Belügyminisztérium céljainak megvalósításához 2017-ben is nagyobb költségvetéssel dolgozhat, és ugyanez igaz a Honvédelmi Minisztériumra is. Az elmúlt évekre elmondható, hogy a közrend és közbiztonság jelentősen javult, illetve emelkedett a rendőri és honvédségi állomány presztízse is. Elsősorban ez az állomány kiemelkedő teljesítményének köszönhető, azonban az Országgyűlés döntése alapján a 2015-ben bevezetésre került új rendvédelmi és katonai életpályamodell is hozzájárult ehhez. 2015. július 1-jén átlagosan 30 százalékos illetményfejlesztésre került sor, majd minden évben, egészen 2019. január

1-jével bezárólag átlagosan 5 százalékkal emelkedik az illetményük a rendőröknek és a katonáknak is. A 2017. évi költségvetési javaslat fedezetet biztosít az elindított életpályamodell folytatásaként az idej 5 százalékos mértékű illetményfejlesztésre. Fontosnak tartom ezt az intézkedést, mert így mind a rendőri, mind a katonai pálya egy igazi karrierré válhat.

Magyarország gazdasági helyzete évről évre erősödik, így a honvédelemre is több pénz juthat. A költségvetési források tekintetében 2017-ben jelentős mértékben, 53,7 milliárd forinttal bővül a honvédelmi fejezet támogatási főösszege, így jövőre több mint 350 milliárd forint jut a honvédelemre. Ez az előző évi előirányzathoz képest közel 20 százalékos emelkedést jelent, ami a GDP 0,94 százalékát jelenti. Ez a mutató azért is fontos, mert a védelmi kiadások növelését 2014-ben vállalta Magyarország, hogy közelítsen a NATO átlagához.

A Katonai Nemzetbiztonsági Szolgálat több mint 14 milliárd forinthez jut a honvédelmi költségvetésből. A Honvéd Egészségügyi Központ működésére több mint 29,3 milliárd forintot fordíthat. Mindezen felül a Honvéd Kórház számára 401 millió forintos beruházási forrást is betervezték a költségvetésbe.

Jelentősen nő jövőre a Belügyminisztérium költségvetése is. A tárcához tartozó rendészeti szervek mindegyike több pénzből gazdálkodhat. A rendőrség az ideinél 40 milliárd forinttal többet, azaz 206 milliárd forintot fordíthat személyi kiadásokra és 6,6 milliárd forintot pedig beruházásokra. A Terrorelhárítási Központ 12,6 milliárd forintot kap személyi kiadásokra, dologi kiadásokra is többet költhet, összesen 2,3 milliárd forintot. A büntetés-végrehajtás állománya az idej mintegy 28 milliárd forint helyett jövőre 40 milliárd forintot kap személyi kiadásaira, amíg 22,7 milliárd forint juthat a beruházásokra, ami az uniós követelmények miatti férőhelybővítés miatt fontos.

(17.00)

Az Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóság is nagyobb költségvetéssel gazdálkodhat, ami mintegy 79 milliárd forintot tesz ki.

Tisztelt Képviselőtársaim! A közelmúltban Európában bekövetkezett terrorcselekmények és az ezzel együtt járó és összefüggésbe hozható migrációs válság miatt kiemelten kell kezelni az emberek biztonságát. Biztonsági környezetünk romlása miatt is szükség van ezen területek költségvetésének növelésére, amit Magyarország évről évre erősödő gazdasága biztosít.

A Fidesz-Magyar Polgári Szövetség támogatja a jelenlegi költségvetést, és tisztelettel kérem, hogy támogassák önök is. Köszönöm. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Most Kulcsár Gergely képviselő úrnak adom meg a szót.

KULCSÁR GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Én a 2017-es költségvetés honvédelmi fejezetéről szeretnék beszélni. Előjáróban annyit lehetne erről mondani, ha röviden szeretném megfogalmazni a saját és a Jobbik véleményét, hogy a honvédelmi fejezet az egy helyben toporgás költségvetése. Nagyságrendileg ugyanannyi pénzt szánnak a honvédelemre, mint az idén, a haderónk komoly fejlesztésének a lehetőségét sem adja meg ezzel a kormány. És ha nemzetközi kitekintést teszünk a térség államaiba, akkor azt láthatjuk, hogy Lengyelország 22 százalékkal, Románia 11 százalékkal, Szlovákia 17 százalékkal, Lettország 14 százalékkal, Litvánia pedig 33 százalékkal bővítette katonai kiadásait egy év alatt. Hol vagyunk mi ehhez képest? Magyarországon 2006 és 2015 között 30 százalékkal csökkentek a katonai célú kiadások, s itt négy év szocialista és öt év fideszes kormányzásról van szó. Itt is látszik, hogy a honvédség elsorvasztásáért egyaránt felelős az MSZP és a Fidesz. Sovány vigasz az, hogy az idei és a jövő évi költségvetésben minimális növekedést tapasztalhatunk, ami leginkább a migránshelyzetnek tudható be.

A honvédelmi fejezet kiadási főösszege a 2016-oshoz hasonlóan 300 milliárd forint körüli, ez a tervezett GDP 1 százalékát sem éri el. *(Derültség a Fidesz soraiban.)* Ez nem nevetséges, hanem inkább szomorú, tisztelt képviselőtársam. *(Dr. Vas Imre: 20 százalékkal emelkedett!)* A GDP 1 százalékát sem éri el, holott önök szívesen hangoztatják azt - ahogy a honvédelmi miniszter is sokszor mondta -, hogy a nemzetközi kötelezettséget be kell tartani. Ezúttal ismételtelen felhívom a figyelmüket arra, a NATO elvárása az, hogy a GDP 2 százalékát költjük honvédelmi kiadásokra. Ebben a költségvetési tervezetben az 1 százalékot sem érjük el, de ezzel nemcsak a NATO-elvárást teljesítjük alul, hanem azt is tudni kell, ahhoz, hogy a haza védelmét ellátni képes honvédségünk legyen, a mai helyzetünkben néhány éven keresztül legalább 3,6 százalékra lenne szükség. Ehhez képest végképp elfogadhatatlan a honvédelmi fejezet főösszege.

Az Alaptörvényünk úgy fogalmaz, hogy a honvédek az áldozatvállalásukkal arányos illetmény illeti meg. Ez az örvendetes béremelés ellenére még mindig nem teljesül. Szeretnénk, ha a jövőben a katonák áldozatvállalásával arányosan emelnék a fizetésüket. A létszámkeret továbbra sincs feltöltve, elmaradunk az előirányzott 29 700 főtől. A hadra fogható katonák létszámában sincs előrelépés, a létszámhiány tartósan mondható.

A honvédelmi költségvetés legnagyobb hiánya a fejlesztések kicsi száma, illetve a fejlesztésekre költött kevés összeg. Ráadásul fejlesztésként könyvelik el a Gripen-lízinget is, ami évi közel 30 milliárd forintot tesz ki. Ha ezt levesszük belőle, akkor a fejlesztésekre a honvédelmi költségvetésnek alig a 8 százaléka jut. Az ideális arány az lenne, ha 40 százalék személyi, 30 százalék dologi, 30 százalék fejlesztési

kiadás lenne, de ez az arány úgy eltorzult, hogy közel 50 százalék a személyi, 42 százalék a dologi, és ahogy az imént említettem, csak 8 százalékot költünk fejlesztésekre. Így lehetetlen ütőképes haderőt építeni. Ez az út a hadseregünk leépítése felé halad, ahogy az elmúlt 25 évben folyamatosan.

A jövő évi költségvetésben sem szerepel a helikoptertender kiírása, illetve a helikopterbeszerzés. Ezt már régóta lebegteti a kormány. A kérdésünk az, hogy mikor lesz kiírva ez a tender, és honnan lesz rá pénz, ha nem szerepel a költségvetésben. És ne csak szállító helikopterekről beszéljünk, hanem arról is, hogy a Mi-24-esek kivonásával nincs harci helikopterünk sem, tehát a tűztámogatás egyik jelentős formája megszűnt. Ezzel kapcsolatban mik a kormányzati tervek?

Ha már a repülésnél tartunk: aggasztó híreket kaptam a közelmúltban a légi kutatómentőkkel kapcsolatban. A közelmúltban történt, hogy éjszaka kellett volna lezuhant sportrepülőt keresni, de a két éjjellátós Mi-17-es üzemideje már rég lejárt, úgyhogy megvárták a reggelt, és csak utána indultak. A meglévő Mi-17-esek javítása, modernizációja elengedhetetlen feladat, és ez nagyjából 2 milliárd forintot igényel. Remélem, erre azért lehetőséget biztosít ez a költségvetés.

Ami sokszor hangoztattunk már: a Jobbik minden külföldi, idegen érdek mentén zajló katonai fellépést ellenez. Történelmünk során mi is megtapasztaltuk, milyen az, amikor idegen csapatok állomásoznak hazánk területén. Ezért sem engedhetünk abból az alapelvünkéből, hogy ne legyenek magyar katonák külföldön. Általános probléma, hogy a külföldön terroristák által fenyegetett területeken szolgáló katonai erőink akár békefenntartói, tanácsadói vagy katonai szerepkörben való alkalmazása veszélyezteti hazánk biztonságát és az ott szolgáló katonák életét. Bár nem mindegy a szerepvállalás milyensége, a szolidaritás jegyében lehet ENSZ megbízású megfigyelői vagy tanácsadói szerepkört vállalni, lehet segélyszállítmányokat küldeni az adott övezetbe, de a fegyveres részvételt mellőzni kell és mellőzni kellene a jövőben is.

Az Iszlám Állam létrejöttekor dzsihádot hirdetett minden olyan ország ellen, amelyek fellépnek ellene, amelyek akadályozni merik a térnyerésüket. Nem lehet tudni, hogy mely terrorista szervezetek állnak ki rejtve az ISIS mellett, vagy mely lakossági személyek vállalnak akciót a szervezet nevében, ezért merő felelőtlenség katonai alakulatokat állomásoztatni iszlám háborús övezetekben. Évente több mint 20 milliárd forintot költünk az Iszlám Állam elleni fellépésre, ami fölösleges kockázatot jelent hazánk számára, azon túl, hogy magyar katonák idegen földön teljesítenek szolgálatot, és veszélybe kerülhetnek. Ezt a fellépést egyébként a Fidesz és a Demokratikus Koalíció kéz a kézben szavazta meg. Azok az összegek, amiket erre költünk, a költségvetésben nem egy sorban található, fel vannak osztva, így elég nehéz módosító javaslatot benyújtani. Minden-

esetre ezúton is követeljük ezeknek a Magyarország számára veszélyt jelentő misszióknak a felfüggesztését és megszüntetését, az itt megspórolt összegeket pedig haderőfejlesztésre csoportosítanánk át.

Hadd szóljak egy másik módosító javaslatunkról is. Az ismert nemzetközi helyzetben - gondolok itt az ukrán-orosz háborúra, illetve a már említett Iszlám Állam jelentette veszélyre - különösen fontos szerepük van a katonai nemzetbiztonsági szolgálatoknak. Ahhoz, hogy a kiemelkedően értékes feladatukat teljes mértékben teljesíteni tudják, illetve a magyar emberek biztonsága maximálisan szavatolva legyen, többletköltségre lenne szükségük. Ezt módosító javaslat formájában is benyújtottuk, és kérem a kormány támogatását ehhez.

Ami még fontos és szintén fejezetben belüli átcsoportosításra irányul, azok a Honvéd Egészségpénztárral kapcsolatos dolgok. A Honvéd Egészségpénztárba, mint tudjuk, több katona és rendvédelmi dolgozó fektette a pénzét, s most ezt a pénzt visszatartják, mert a Buda-Cash hazardírozó tevékenységével azt a bankcsoportot fosztotta ki, amelynél a megtakarításokat tartották. 28 ezer emberről és azok családjairól van szó. Ez 1,8 milliárd forintot jelentene. Szeretnénk kompenzálni ezeknek az embereknek a veszteségét.

Beszélnünk kell a debreceni Kratochvil Károly Honvéd Középiskola és Kollégiumról mint pozitív példáról. Ez az ország egyetlen katonai középiskolája, ahol többszörös a túljelentkezés, ezért kiemelt támogatást érdemel. Az iskola épületének és felszereltségének a fejlesztésére köteles áldozni az állam. Ezzel párhuzamosan a képzési létszámot is lehetne bővíteni, és ezt a Honvédelmi Minisztérium fejezetben belül meg is lehet oldani.

Beszélnék egy olyan kezdeményezésünkről, amit a kormánypártok korábban lesöpörtek az asztalról, bár pénzbe nem igazán kerülne, simán kitelne abból az apanázból is, amit most a honvédelemre szántak. Az Alaptörvényünk úgy fogalmaz, hogy minden magyar állampolgár köteles a haza védelmére. Erre alapozva nyújtottuk be az önkéntes honvédségi alapkiképzésre vonatkozó javaslatunkat. Az illegális bevándorló tömegek hatására érezhetően megnőtt a lakosság körében a közbizalom a honvédség irányában, így a katonai feladatellátás iránt is nagyobb a fogékonyság.

(17.10)

Ezt megerősítették egyébként a hadkiegészítő parancsnokságon, ahol korábban tettem, tettünk látogatást. Tetézte a helyzetet az, hogy az európai országokban a közelmúltban merényletek voltak, éppen ezért a közhangulat változására tekintettel indokoltnak találtuk az Országgyűlés elé terjeszteni az önkéntes katonaság bevezetését. Az erre történő jelentkezés lehetőséget adott volna minden magyar állampolgár számára, aki megfelel az önkéntes mű-

veleti tartalékosokra vonatkozó előírásoknak, viszont családi, munkahelyi vagy egyéb okokból nem tudja vállalni a tartalékos szolgálatot, amely igen komoly igénybevételt jelent, háromévente hat hónap kötelező szolgálatellátást.

A javaslat alapeleme, hogy minden alkalmas jelentkező kapjon egy alap katonai kiképzést, tegye le az esküjét, adott esetben kaphat rendfokozatot is. Ez egy nyugvó tartalékos állományt hozott volna létre, amely behívását minősített helyzethez köthetjük volna. Ezt sajnós, ahogy már mondtam, nem támogatta a kormánytöbbség, annak ellenére, hogy januárban egy ötpárti egyeztetésen a miniszter úr jónak nevezte ezt a javaslatot, és azt mondta, hogy hasonlóan gondolkodik ő is.

Összességében annak ellenére, hogy a miniszterváltással pozitív változásokat is észleltünk a tárca szemléletében - gondolok itt akár az ötpárti egyeztetésekre -, a honvédelmi költségvetés csalódást keltő, ahogy már említettem, ez az egy helyben járás költségvetése. Ezen a téren mindenképpen több tennivaló van, és azt a módosító javaslatunk formájában is benyújtottuk az Országgyűlésnek, kérném a képviselőtársaim támogatását. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Most Vas Imre képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. VAS IMRE (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ugyan igazságügyi témában terveztem hozzászólni, de nem tudom szó nélkül hagyni Kulcsár képviselőtársunk hozzászólását, szerinte a honvédelmi költségvetés csalódást keltő. Az idei évben a honvédség költségvetése 282,7 milliárd forint, a költségvetési tervezet szerint, amit reményeink szerint el is fogad az Országgyűlés, 336,4 milliárd forint. Tehát ez a 19-20 százalék közötti költségvetésiforrás-emelkedés képviselőtársamnak csalódást keltő. Megmondom őszintén, nekem nagyon pozitív az álláspontom erről, hogy a honvédségre 19-20 százalékkal többet tudunk költeni. Az igaz, amit képviselőtársam mondott, hogy 300 milliárd forint körül volt tavaly is meg az idén is, de azért a 282,7, illetve a 336,4 között az én számításaim szerint 53,7 milliárd forint van, ez pedig igen nagy összeg még a teljes magyar költségvetésen belül is.

Rátérve az igazságügyi témára: az Igazságügyi bizottság alelnökeként és a Törvényalkotási bizottság tagjaként pontosan tudom és érzékelem, hogy a jogalkotásnak a kormányzati munkában igencsak kiemelkedő szerepe van. Éppen ezért, valamint az igazságügyi szervezetrendszerrel történő hatékony együttműködés, valamint az európai és egyéb nemzetközi fórumok előtt nemzeti érdekek hatékony képviselésének érdeke megkívánja, hogy önálló Igazságügyi Minisztérium jöjjön létre 2014-ben, amely kialakítja és végrehajtja a kormány igazságügyi politikáját. A jogalkotási feladatok részeként a minisztérium fontos szereplő a parlamenti életben is, és az

alkotmányosság, az európai uniós jognak való megfelelés felelőseként a közigazgatáson belüli egyeztetések során úgyszintén.

Két év távlatából úgy gondolom, hogy helyes döntés volt az önálló igazságügyi szervezeti egység létrehozása. Bár az ellenzéki képviselőtársaim időnként fanyalognak a törvényalkotás színvonalán, azt szerintem pártállástól függetlenül illik elismerni, hogy az Igazságügyi Minisztériumban magas minőségű munka zajlik, és felkészült apparátus dolgozik. A kormányzati ciklusban igen jelentős kodifikációs feladatokat végez el, élükön a polgári eljárás, a büntetőeljárás, a közigazgatási eljárás és a közigazgatási perrendtartási kódexek kodifikálásával. E nagy volumenű jogalkotási feladatok rendszerszemléletet, valamint társadalompolitikai célokkal kapcsolatos tudatosságot és felelősséget igényelnek. Megjegyzem, az említett feladatok jelentősek, azaz az eljárásjogi kódexek megalkotása és elfogadása még előttünk áll. Úgy vélem, hogy ehhez a nagy körültekintést igénylő munkához megfelelő finansziális háttér elengedhetetlen, amely forrásokat a 2017-es költségvetés láthatóan biztosítja.

Egy kicsit a pénzforrásoktól elrugaszkodva szeretném kiemelni, hogy a magyar alkotmányos identitás védelme és annak nemzetközi szinten való elfogadtatása erősítése szintén az Igazságügyi Minisztérium elsődrendű feladata. Ezért is találok nagyon örvendetesnek, hogy ezt a 2014-es igazságügyi politikáról szóló kormányhatározat is rögzítette. A kormány igazságügyi politikájának alapköve tehát az alkotmányosság, ezért az igazságügyi miniszter a jogalkotás menetében nyilatkozik a végrehajtó hatalom által előkészített jogszabályok tervezeteitől az alkotmányosságáról.

A jogszabályoknak meg kell felelniük az Alaptörvény értékrendjének. A jogrendszer kialakítása során éber figyelemmel kell lenni Magyarország nemzetközi és európai uniós tagságából fakadó kötelezettségére is. Hozzáteszem, hogy a kettő között akadhatnak vitás pontok, ilyenkor pedig elengedhetetlen a nemzeti érdekek hatékony védelme, megfelelő jogi érvrendszerrel alátámasztva, amely feladatot az Igazságügyi Minisztérium példás módon látja el.

Az Igazságügyi Minisztérium intézményei közül mint költségvetésben megjelenő szervek közül kiemelem a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalát. A 2017. évre tervezett feladatok és a hivatal szervezeti célja, hogy megfeleljen a működését megalapozó szabályok által felállított követelményeknek, mennyiségben ellássa a beérkező szabadalmi, védjegy, szerzői jogi, valamint kutatás-fejlesztés és innovációs tárgyú beadványokhoz kapcsolódó hatósági teendőit, mindezt a piaci és intézményi szereplők, a nemzetközi piaci szereplők és a partnerintézmények által támasztott minőségi színvonalon.

A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala hagyományos feladatai között fontos helyet foglal el a visegrádi államok által létrehozott budapesti székhelyű Visegrádi Szabadalmi Intézet működésének elősegí-

tése is, az adminisztrációs és infrastrukturális feltételek megteremtése és kapcsolódó szabadalmi, kutatási és elővizsgálati feladatok ellátása. A hivatal szakértői szerepet vállal a működését várhatóan 2017-ben megkezdő, egységes hatályú európai szabadalmi együttműködés feltételrendszerének kialakítására irányuló nemzetközi munkában is. Mindezzel kapcsolatban felhívom a figyelmet, hogy a hivatal kiadásának forrásait továbbra is teljes egészében saját bevételei adják.

A másik nagyon fontos feladatokat ellátó háttér-intézménye az igazságügyi tárcának az Igazságügyi Hivatal. Legyen szó áldozatsegítésről, pártfogói felügyeletről, jogi segítségnyújtásról, kárpótlási ügyekről vagy akár családi csődvédelmi szolgáltatással kapcsolatos feladatokról, mind-mind ez a hivatal látja el.

Külön ki szeretném emelni, hogy az önálló bírósági végrehajtókkal kapcsolatos feladatkörében ellátja az önálló bírósági végrehajtók ügyvitelének, hivatali működésének és magatartásának ellenőrzésére irányuló vizsgálatok lefolytatását, valamint a 3/2015. igazságügyi miniszteri rendelet alapján az önálló bírósági végrehajtók intézkedése ellen benyújtott panaszügyek felügyeletét és fegyelmi eljárások nyilvántartását. Ezen feladat az emberek igazságszolgáltatásba vetett bizalma helyreállításának egy nagyon fontos eleme; ahogyan az Igazságügyi Szakértői és Kutató Intézetek tevékenysége is az igazságszolgáltatáshoz kapcsolódó közbizalom kiindulópontja lehet.

(17.20)

Éppen ezért az említett intézmények megfelelő költségvetési forrással való ellátása alapvető érdekünk, amit a 2017-es költségvetés szintén tartalmaz. Az Igazságügyi Szakértői és Kutató Intézetek esetében ez az összeg közel 3 milliárd forint.

Végezetül engedjék meg, hogy felhívjam a figyelmet arra, hogy a 2017-es költségvetés sem szakít azzal az idén megkezdett - reményeink szerint - hagyománnyal, hogy a jogászképzés színvonalának emelését célzó programokra külön figyelmet és ezáltal költségvetési forrást is biztosít. Meggyőződésem szerint ez kiváló befektetés a jövőbe. Mint ahogy az igazságügyi szektor támogatása is egy megtérülő folyamat, az eljárások egyszerűsítésével, az intézményrendszer hatékonyságának növelésével, az igazságszolgáltatásba fektetett bizalom növelésével Magyarország versenyképessége fokozódik, a kiszámítható jogállami működésből mindannyian csak profitálhatunk. Ezért kérem, hogy támogassák a költségvetési törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Most Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonynak adom meg a szót.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Kép-

viselőtársak! Révész Máriusz felszólalásában kitért a Népjóléti bizottság múlt héten tartott ülésén a KSH 2014-es kiadványára, én is ezzel szeretnék foglalkozni, csak egy kicsit más vetületből.

A kormány szerint a KSH adatai alapján javultak a szegénységi mutatók az utóbbi pár évben, sőt a kiadvány maga is azt írja, hogy 2014-ben a magyar háztartások jövedelmi helyzete összességében javult. Ez azonban csak egyes mutatók esetében érvényes, ha hosszabb távon több adatot vizsgálunk, láthatjuk, hogy még mindig rosszabb a helyzet az országban, mint amilyen a válság előtt volt, ráadásul számos mutató értéke a Fidesz kormányzása alatt romlott jelentősen.

A KSH szerint a gyermekes háztartások jövedelmi színvonala az elmúlt években javuló tendenciát mutatott, ugyanakkor nem lehet elmenni amellett, amit a kiadvány is leír, hogy a legnagyobb jövedelmi hátrányban továbbra is a három és annál több gyermekesek, valamint az egyszülős háztartások vannak. A három és annál több gyermekesek egy főre jutó nettó átlagjövedelme az országos átlagnak mindössze a 60 százalékát jelentette, az egyszülős családok körében pedig még 4 százalékkal csökkent is a jövedelem az előző évhez képest. Fontos kiemelni, hogy a szegénységben vagy társadalmi kirekesztettségben élők aránya a gyermekes családoknál magasabb, ezt a képviselőtársam is elmondta, 31,3 százalék, és az egyszülős családoknál a legrosszabb a mutató mértéke, 56 százalék.

Az oktatási reformok szempontjából is meg kell jegyezni, hogy milyen súlyos az iskolázatlanok, illetve az alacsony iskolai végzettségűek körében a szegénység. 2014-ben a legfeljebb általános iskolát végzetek közül csaknem minden második volt szegény vagy kirekesztődött, amíg a középfokú végzettségűek egynegyede tartozott ebbe a kategóriába. A felsőfokú végzettséggel rendelkezők mindössze egytizede volt érintett.

2013 óta vizsgálják a romák életkörülményeit a szegénység mérésének keretében. A 16 évnél idősebb roma származásúak körében az országos átlagnál háromszor nagyobb arányban találhatók a szegénységnek vagy társadalmi kirekesztődésnek kitétek. Az ezzel kapcsolatos adatfelvétel módszertanáról lényegében semmit sem tudhatunk.

A KSH szerint 2010 óta a munkajövedelmeknek évről évre egyre nagyobb a részesedése az összes jövedelemből. De vajon emögött nem az áll-e, hogy számos szociális ellátás évek óta nem emelkedett vagy akár még csökkent is, és így összességében a társadalmi jövedelmek szintje kevésbé emelkedett, mint a munkajövedelmeké? E felvetést erősíti az idézet a tanulmányból: „A munkanélküli ellátások egy főre jutó éves összege az utóbbi években folyamatosan csökkent, egyrészt a folyósítási feltételek szigorítása, az ellátási összegek csökkentése, valamint a munkanélküliek számának visszaesése miatt.”

Érdemes kiemelni, hogy az anyag szerint 2014-ben az átlagos megélhetéshez a magyar háztartások

havi nettó 114 ezer forint fejenkénti összeget tartottak szükségesnek, amíg a nagyon jó szinthez havi 210 ezer forintot jelöltek meg. Mindez akkor volt, amikor a KSH által számított létminimum még létezett, azóta már nem létezik, és aminek összegét erre az évre a hivatal 87 351 forintban állapította meg; ez az összeg a kérdezettek véleményéhez képest maximum a szűkös megélhetéshez volt elég. De azt sem tudjuk meg a jövőben, mivelhogy a létminimum-számítást a KSH megszünteti, vagy még nem látjuk, hogyan fogja átalakítani.

A jövedelmi egyenlőtlenségeket mutatja az is, hogy miként oszlik meg az ország teljes jövedelme a népességben, illetve annak jövedelmi ötödei között. Eszerint a legfelső jövedelmi ötöd részesedése 2009 után hirtelen megugrott. Egy másfajta vizsgálódás alapján azt is leírja az anyag, hogy a legszembetűnőbb változás az elmúlt nyolc évben a középréteg súlyának jelentős csökkenése. Tehát a középosztály eltűnik, miközben a leggazdagabbak tovább gyarapoznak, a szegények pedig a nyomorban vagy annak a szélén legfeljebb vegetálni tudnak.

Az anyag szerint jelentősen csökkent a súlyos anyagi nélkülözésben élők aránya. Mindez igaz az utolsó két évre, de ha a 2010 előtti adatokat is megnézzük, akkor láthatjuk, hogy az azelőtti években kisebb volt a mutató értéke, sőt a 2014-es adat, a 19,4 százalék még mindig magasabb, mint az az érték, ami 2007-ben volt, ami akkor 17,9 százalékos arányt mutatott.

Az egyik legfontosabb elem az anyagi nélkülözést jelentő tételek között, hogy még mindig a lakosság 71 százaléka 2014-ben sem tudott volna fedezni egy váratlan kiadást; itt az anyag 70 ezer forintra beszél. Tudják, ez azt jelenti, hogy ha egy családban egy mosógép elromlik, vagy ha hirtelen a gyereket be kell vinni a kórházba, és meg kell műteni, vagy fogászatra kellene vinni, a család nem tudja finanszírozni ezt a váratlan kiadást.

Az anyagban nem szerepel egyetlen információ sem a szegénységi résről, nem tudjuk, hogy ennek mi az oka. Mivel a relatív szegénységi rés 2010 óta folyamatosan emelkedett 2013-ig, 2014-re alig csökkent, akár a teljes népesség, akár a gyermekek körében nézzük a mutatót, mindez azt jelenti, hogy a szegénység mélysége még mindig jóval magasabb, mint 2006-ban volt.

A munkával rendelkezők körében jelentősen nőtt a szegénységi ráta. Erről a kiadvány is említést tesz, bár nem részletezi a számokat, de leírják, hogy a romló adat fő oka az, hogy a 2014. évi foglalkoztatásbővülés egy része a közfoglalkoztatás kiterjesztéséből adódott. Az alacsony iskolai végzettséggel rendelkező közfoglalkoztatottak munkabére alacsony, háztartásaik jövedelme éves átlagban nem érte el a szegénységi küszöböt, tehát a KSH szerint is alacsony a közmunkáért adott bér.

Az adatok egyébként ezt mutatják a dolgozói szegénységről is. A 18 év felettek esetében a 2013. évi 6,7 százalékról 9,3 százalékra nőtt 2014-ben a

szegénység. De ha a 18 és 24 év közöttieket vizsgáljuk, tehát a fiatal munkavállalók szegénységét nézzük, akkor igazán döbbenetes a növekedés: 2013-ban 6,6 százalék volt, és 2014-ben 14,2 százalékra emelkedett, tehát nőtt a dolgozói szegénység.

A kiadvány szerint az uniós tagállamokhoz viszonyítva Magyarország a tartós jövedelmi szegénységi arány tekintetében az átlagnál kedvezőbb helyzetben van. Azt azonban nem tesz hozzá, hogy a tartósan szegénységben élők aránya, a tartósan szegénységben élők, 2009-ben 5,7 százalék volt, és 2014-ben ez már felugrott 7,2 százalékra.

(17.30)

És van ettől rosszabb adat is, kedves képviselőtársaim. A gyermekek körében jóval magasabb ez a mutató. Amíg 2009-ben a tartósan szegénységben élők aránya a gyerekek körében 9 százalék volt, a legutolsó adatok 13,4 százalékot mutatnak. Tehát többen élnek tartósan szegénységben ma Magyarországon, és ez mind az Orbán-kormány regnálása alatt növekedett.

Néhány megjegyzés még a KSH kiadványáról, mert ez nagyon fontos, amikor a költségvetésben a szociális részekről beszélünk. Érdekes, hogy miként lehet torzítani a jövedelmi helyzetre vonatkozó információkat. Egy helyen külön alcímbe hívják fel a figyelmet arra, hogy a három és annál több gyermeket nevelők körében nőtt leginkább a reálkereset, majd hosszan értekezik a kiadvány arról, hogy milyen csodás az új adókedvezmény rendszere. De arról egy szót sem írnak, hogy a gyermekes családok hány százaléka tudja igénybe venni, és alapvetően milyen jövedelmi sávokban érvényesül igazán az adókedvezmény.

Arról pedig csak később számolnak be, hogy a legnagyobb jövedelmi hátrányban, amint elmondtam, továbbra is a három és több gyermeket nevelők vannak; az egyszülős háztartások, ami azt jelenti, amit elmondtam az elején, hogy 60 százalékában rendelkeznek ezek a háztartások a jövedelemnek, mint az átlagcsaládoknál.

Az anyagban szerepel, hogy a szociális védelmi kiadások 2013-ban Magyarországon a GDP 20,6 százalékát tették ki, 1,5 százalékponttal kevesebbet, mint 2010-ben. Tehát folyamatos csökkenésről beszélhetünk. De arról nem írnak, hogy a legmagasabb érték az utóbbi években 2008-ban volt, ami 22,9 százalékot tett ki akkor, ami azóta folyamatosan csökken. Sőt, mindez jóval elmarad az uniós átlagtól, ami az Unióban 28,6 százalék körülire tehető. Tehát világos, hogy az Orbán-kormány meg sem próbál többet fordítani a GDP-ből a szociális területekre, pedig állítólag Magyarország sokkal jobban teljesít.

Egyetlenegy adatot szeretnék még önökkel közölni, ami friss hír. Az Eurostat legfrissebb adatai szerint tavaly már a foglalkoztatottak 9,3 százaléka élt szegénységben, ami 2014-ben 6,7 százalék volt.

Az sem volt jó adat. Óriási növekedést jelent, mert felugrott 9,3 százalékra, az EU-ban nálunk ennél rosszabb helyzet csak Romániában és Bulgáriában tapasztalható.

Úgy gondolom, ha ezt a költségvetést megnézzük, akkor mondhatnánk azt is, ha már jelzőkkel lehet illetni, hogy a szemfényvesztés költségvetése. Elmondhatják itt, hogy ebben az országban minden rendben van, tisztelt képviselőtársaim - nincs rendben. Addig, amíg a költségvetésben százmilliárdokat dobunk ki felesleges kiadásokra, és nem foglalkozunk ezekkel a szegénységi mutatókkal, addig egy költségvetésről nem lehet úgy beszélni, ahogy önök itt megtették az elmúlt két napban. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Korózs Lajos tapsol.)*

ELNÖK: Most Bartos Mónika képviselő aszszonyának adom meg a szót.

BARTOS MÓNIKA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Én egy eddig nem említett kérdésről, a levegőminőség-védelmet, levegőminőség-javítást célzó intézkedésekről kívánok néhány szót szólni.

Az nem kérdés, hogy mindenki egészségben és tiszta környezetben kívánja leélni az életét. Ez egy olyan érték, amelynek fontosságát és az ehhez való jogot Alaptörvényünkben is megfogalmaztuk. Ugyanakkor modern, fejlett világunkban sok olyan tényező van, amely ezen értéket, az egészséget veszélyezteti.

Sokszor szembetűnő, ugyanakkor sokszor láthatatlan veszélyforrás a rossz levegőminőség, amelynek egészségre gyakorolt káros hatása sajnos vitathatatlan. Magyarországon a légzőszervi betegségek miatti halálozás a 15-64 évesek és a 75 évnél idősebbek körében meghatározó összefüggést mutat a szállópor koncentrációjának emelkedésével. Egyes térségeket súlyosabban érint ez a probléma, így Budapestet, Pécsét, a Sajó völgyét és Nyíregyházát kiemelt zónának kell tekintetnünk. A kormány egyik elsődleges célja, hogy javítsa a magyar emberek egészségét, ennek érdekében a népbetegségeket okozó tényezőket visszaszorítsa. Itt kell megemlítenünk a dohányzás, a sportszegény életmód, az egészségtelen étkezés elleni küzdelmet, valamint a levegőminőség javításával kapcsolatos teendőket is. Ez utóbbiban a nemzeti és az európai uniós környezet igen inspiráló.

2005-ben hatályossá váltak az Európai Unió levegőminőségi irányelvében található PM10, azaz kisméretű szállóporra vonatkozó levegőminőségi határértékek, amelyek betartása sok uniós országnak kihívást jelent. Hazánknak is kihívást jelentenek ezek. A 2005-től hatályosan mért adatok azt mutatják, hogy a PM10-szennyezettség az elmúlt években összességében csökkenő trendet követ, éves átlagban megfelelünk a követelményeknek, ugyanakkor a napi határérték-túllépések továbbra is az ország több területén előfordulnak.

Az EU 2009-ben a nem megfelelő levegőminőség miatt a kisméretű részecske, PM10-szennyezett-

ség tekintetében jogsértési eljárást indított Magyarország ellen. A kibocsátók és az érintettek jelentős száma, valamint a probléma összetettsége ágazatközi és tárcaközi megközelítést, megoldást tesz szükségessé. Ez tükröződik a 2017. évi költségvetési tervezetben is.

De nézzünk egy kicsit vissza! A helyzet megoldása céljából készült és került elfogadásra a kisméretű szállópor csökkentésének ágazati intézkedési programjáról szóló 2011. évben született kormányhatározat. A kormány el is indította a kisméretűrészezske-kibocsátás csökkentésére vonatkozó programot, ez a PM10-program, illetve helyi levegőminőségi tervek is készültek, amelyek az érintett zónák vonatkozásában tartalmazzák a szükséges intézkedéseket. 2012 májusában pedig megkezdte működését a Pm10 tárcaközi bizottság, amely évente készíti előrehaladási jelentést.

Napjainkban a fő szennyező anyagok közül három okoz problémát, a talajközeli ózon, a nitrogén-oxidok és a kisméretű szállópor, azaz a PM10. A PM10 méréseket az Országos Meteorológiai Szolgálat végzi. Az OMSZ földfelszíni magas légköri és távérzékelési meteorológiai mérő, észlelő, távközlési és adatfeldolgozó rendszert üzemeltet, tart fenn és fejleszt. A mért adatokat adatbázisában tárolja, archiválja. Továbbá ellátja az országos légszennyezettségi mérőhálózat minőségirányítási és adatközponti feladatait. Nemzetközi szerződéseiből eredő jelentési kötelezettségének teljesítése érdekében előkészíti a környezeti levegő minőségének állapotára vonatkozó adatokat, légszennyező anyagokra vonatkozóan emissziós leltárt készít és vezet.

Az OMSZ-nak nyújtott támogatás nem a PM10-es soron, hanem máshol jelenik meg, amelynek összege 2017-ben közel 448 millió forint lesz. Az elsődleges PM10-kibocsátó forrássá a szilárd tüzelőanyag elégetésével járó folyamatok váltak, ezek közül is kiemelkedik a lakossági tüzelés. A közlekedési szektorban pedig a közúti közlekedés kibocsátása meghatározó, ezen belül is a dízeljárművéké. A PM10-kibocsátás közel felét a lakossági fűtés adja. 2014-ig a tüzelőanyag-váltás miatt, ami a gázzal a szilárd biomasszára való átállást jelenti, növekvő trendet mutatott, ami mára megszűnt, szerencsére megállt. Ezek ismeretében is fontosnak tartom a környezettudatos fűtési szokások ösztönzésére irányuló kormányzati intézkedések és szemléletformáló akciók folytatását 2017-ben is.

A gépjárművek károsanyag-kibocsátása a környezetkímélőbb technológiáknak köszönhetően az elmúlt években csökkent, bár a gépjárművek száma nő. Ezért megfelelő figyelmet kell fordítani a környezetkímélő közlekedési formákat ösztönző intézkedésekre. Jó hír, hogy a közúti közlekedéssel összefüggő környezetvédelmi feladatok fejezeti kezelésű előirányzat összege a 2016-os 180 millió forintról 2017-ben 190 millió forintra emelkedik.

A 10 millió forintnyi többletbevétel-növekedés a Nemzeti Közlekedési Hatóság által beszédett környezetvédelmi hozzájárulásból származik. Ezen összeg

nagy része a Közlekedéstudományi Intézethez kerül, amiből levegőtisztaság, a K+F, a fedélzeti diagnosztika, a Jedlik Ányos-terv által is hasznosított e-mobilitást segítő programok kidolgozása, a lakossági környezettudatossági programok, mint az európai mobilitási hét és autómentes nap, vagy a különféle kerékpáros programok területén végez tevékenységet.

(17.40)

Valóban, ha a környezettudatos közlekedési formákról beszélünk, a kerékpárral való közlekedést ki kell emelnünk. De hogyan is állunk ezen a területen? 2010 óta közel 600 kilométer kerékpárút épült, 2020-ig további 1500 kilométert tervez a kormány. Ezt nagy eredménynek tartom. Megtettük az első lépéseket az elektromos közlekedés elterjesztésének területén is, melynek fontosságát főleg a PM10 kapcsán nem kell megindokolni. Jelenleg több mint 600 zöld rendszámú autó közlekedik hazánkban és a Jedlik Ányos-terv azt tűzte ki célul, hogy ez a szám 2020-ra 50 ezerre növekedjen. Minden eddig említett és nem említett területen szükség van szemléletformáló programokra, de nem nélkülözhető a környezetvédelmi feladatokat ellátó hatóságok eredményes fellépése a megelőzés, a bekövetkezett probléma kezelése és a szankcionálás területén.

A PM10-program indulása óta a közlekedési, az ipari, a mezőgazdasági és a lakossági szektorban számos intézkedés megvalósult. Így többek között a buszcsereprogram, az alacsony emissziós övezetek létrehozása, a teherforgalomtól védett övezetek kijelölése, a gépjárműadó-rendszer zöldszemléletű átalakítása, szemléletformáló kampányok elindítása, a zöldberuházási rendszer létrehozása, továbbfejlesztése, energetikai korszerűsítést megvalósítani pályázatok, de idesorolható a légszennyezettségi mérőhálózat továbbfejlesztése is. Ezek az intézkedések nagymértékben hozzájárultak a levegőminőség javulásához, ugyanakkor el kell mondani, hogy az EU által megkívánt és a jogsértési eljárás megszüntetéséhez szükséges szintet még nem sikerült elérnünk.

A levegőminőség javulásához, ezáltal az állampolgárok egészségének védelméhez, illetve a jogsértő állapot megszüntetéséhez elengedhetetlen lépés a PM10-program végrehajtása, amely 2030-ig megközelítően 700 milliárd forint felhasználásával történik az FM koordinálásával. Az Európai Bizottságtól kapott PM10-zel kapcsolatos vélemény tartalmazza, hogy az intézkedések mellett megbízható becsléseket kell készíteni a levegőminőség javulásáról, amely egyértelműen bizonyítja, hogy az adott beavatkozásnak milyen várható minőségjavító hatása van. Ezen bizottsági vélemény és az elmúlt három évben szerzett tapasztalatok alapján szükségessé vált a kis méretű szállópor csökkentése ágazatközi intézkedési programjának teljes felülvizsgálata és átalakítása. Ennek egyik sarkalatos pontja egy stabil alapokon nyugvó, szennyezéskibocsátási adatokat tartalmazó

légszennyezettségi modell kidolgozása a jogsértéssel érintett levegőminőségű zónákra.

A rendszer kialakításával és működtetésével a tervezett intézkedések hatásai a bizottsági igényeknek megfelelően egyértelműen meghatározhatóvá válnak. Egy, a levegőminőségi tervek kidolgozásához szükséges eszköz jön létre. A PM10-program koordinálásáért felelős Földművelésügyi Minisztérium a Bizottság jelzése alapján a rendelkezésre álló 54 milliárd forintos fejezeti sor terhére 2016-ban elkezdte a PM10-program felülvizsgálatát, valamint a jogsértéssel érintett levegőminőségi zónákra a légszennyezettségi modell kidolgozását. Mindezek mellett felvilágosító kampányokat is szervezett, a „Fűts okosan!” kampánnyal az összes önkormányzatot megcélózta. Azonban a feladat egy költségvetési ciklus alatt nem valósítható meg.

A 2017-es költségvetésben célszerű ugyanannyi erőforrást csoportosítani a kis méretű szálló por koncentrációjának csökkentésére, mint 2016-ban. A kis méretű szálló por koncentrációjának csökkentésével kapcsolatos kiadások előirányzat célja a kormány által elfogadott, a kis méretű szálló por, azaz PM10-csökkentés ágazatközi intézkedési programban meghatározott, az FM felelősségi körébe tartozó feladatok végrehajtása és a program monitorozásához szükséges mérések, vizsgálatok, állapotértékelések elvégzése, összhangban a 2011-es kormányhatározatban foglaltakkal.

A 2017. évi költségvetési törvényjavaslatához módosítót nyújtottam be, amelyben javasoltam az előbbi jogcímcsoport 30 millió forinttal történő növelését, ugyanis a 2016-os költségvetés 54 millió forintos összegét a 2017-es javaslat 30 millió forinttal 24 millió forintra csökkentené. Úgy gondolom, hogy a PM10-csökkentés, így a levegőminőség javítása érdekében tett erőfeszítéseket a következő esztendőben is a korábbiakhoz hasonló intenzitással kell folytatni, nem csupán az elmúlt héten tárgyalt ENSZ éghajlatváltozási keretegyezményben foglaltak vagy a fenntartható fejlődési célok megvalósítása miatt, hanem azért, hogy egy egészséges társadalom megteremtése és megtartása elérhető legyen, és hogy egy olyan gazdasági és társadalmi berendezkedés irányába mozduljunk, amely környezetünk terhelése és egészségünk veszélyeztetése nélkül képes biztosítani mindannyiunk jólétét.

Ezért kérem képviselőtársaimat, hogy a költségvetési javaslatot és az általam benyújtott módosítót is támogatni szíveskedjenek. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Most Kepli Lajos képviselő úrnak adom meg a szót.

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Hasonlóan Bartos Mónika képviselőtársamhoz, szintén néhány zöldgondolatot osztanék meg a költségvetés kapcsán önökkel. Némi kritikai éllel csatlakoznék ahhoz, amit

a képviselőtársam elmondott, hiszen az általa említett zöld rendszám nem feltétlenül váltotta be a hozzá fűzött reményeket. Ugyanis nem biztos, hogy az az autó, amely zöld rendszámmal közlekedik, és valóban egyre több van belőlük Budapest utcáin vagy akár vidéken, valóban környezetbarát. Azt, hogy melyik autó környezetbarát és melyik nem, nem csak az határozza meg, hogy hány kilométert tud elektromos hajtással megtenni. Most ez a zöld rendszám egyik fő kritériuma, hogy önállóan, tisztán elektromos hajtással legalább 25 kilométert meg tudjon tenni.

Tele van a város, vagyis egyre gyakrabban találkozunk olyan zöld rendszámú luxusterepjárókkal, amelyek valóban tudják teljesíteni hibrid motorjuknak köszönhetően ezt a 25 kilométert, de egyébként a fogyasztásuk és a szén-dioxid-kibocsátásuk alapján egyáltalán nem lehet őket zöldnek nevezni, csupán a benzines hajtás mellé kaptak egy elektromos hajtást, és emiatt környezetbarátnak lettek kinevezve. Emellett vannak olyan autók, amelyeknek ugyan nincs elektromos hajtásuk, de ha összességében nézzük, akár a mérete, fogyasztása, szén-dioxid-kibocsátása miatt mégis kedvezőbb környezetvédelmi szempontból, mint ezek a nagy luxusterepjárók.

Így hát most úgy néz ki a helyzet, több hírportál és újság is foglalkozott vele, hogy régen a szlovák és nem tudom, milyen külföldi rendszámokkal lehetett trükközni és a mozgássérült-kártyákkal, most pedig a szlovák rendszámú luxusterepjárókból lesznek majd zöld rendszámú luxusterepjárók. Mint ahogy annak idején csaltak a mozgássérült-kártyákkal, vagy csalnak talán még most is, ezekkel is ugyanúgy ingyen lehet majd parkolni és különböző kedvezményeket élvezni, a hibrid hajtásnak köszönhetően 400 ezer forint helyett csak 70 ezer forint a regisztrációs adója a gépjárműnek. Sajnos, mindenféle módon ezzel is próbálnak visszaélni és nem környezetvédelmi szempontból használni ezeket a zöld rendszámokat.

A szabályozás olyan átalakítására volna szükség, ha a Jedlik Ányos-tervnek köszönhetően valóban megszorodik ezeknek a zöld rendszámú autóknak a száma, az valóban levegőminőség-javulást okozzon. Az a cél, amint azt Bartos Mónika képviselőtársam is elmondta, hogy a levegőnk egészségesebb, tisztább legyen, kevesebb legyen a szálló por, a PM10-koncentráció, kevesebb káros anyagot lélegezzünk be, nem pedig az, hogy több zöld rendszámú autó fusson az utakon, mert nagyon jól néz ki a zöld rendszám, de ez önmagában nem garancia a környezetvédelemre.

A PM10 kapcsán még elmondható a szállóportartalom kapcsán, hogy az Országos Meteorológiai Szolgálatnál valóban van egy erre elkülönített forrás, azonban a PM10 soron a tavalyi 54 millióhoz képest most csak 30 millió forint szerepel. Ez mindenképpen csökkenést jelent, és a levegőminőség-javítási törekvéseknek némileg ellentmond, hogy ezen a soron csökken a kiadása ennek a tételnek.

(17.50)

Ha már környezetvédelem, ugye nemcsak a levegőminőségről kell hogy beszéljünk, hanem több más olyan tételről is, ami meghatározza környezetünk minőségét, állapotát. Természetvédelmi pályázatok során például jóval kevesebb, alacsonyabb összeg szerepel az idén, mint a tavalyi évben. És nem növekszik azoknak az állami szerveknek, hivataloknak a kiadása sem érdemben vagy pedig egyáltalán nem, amelyek a környezet védelmét hivatottak szolgálni.

Most már a Környezetvédelmi Hatóságé nyilván a kormányhivatal tételei között szerepel, tehát nem tudjuk elkülönítetten megmondani, hogy mennyi fordítódik ebből a zöldhatóság akár személyi állományára, akár dologi kiadásaira. Viszont ami külön szerepel, ott vagy fillérre megegyező tételek szerepelnek a tavalyihoz képest, vagy minimálisan, az infláció mértékével növekvően, akár a személyi kiadások miatt, de semmiképpen sem elegendő, és ez az előző években is megmutatkozott, hogy nem elegendő az emberi erőforrás, a személyi állomány ezeknél a hatóságoknál. Jó néhány olyan ügy bukkan elő folyamatosan a környezet védelmével, környezet-szennyezéssel kapcsolatban, amely azt mutatja, hogyha nagyobb létszámú lenne ez a hatóság, ha nagyobb összegű dologi kiadások felett tudnának rendelkezni, akkor több olyan esetet tudnának felderíteni vagy akár megakadályozni, amelyek a sajtó útján az utóbbi hetekben, hónapokban nyilvánosságra kerültek.

(Az elnöki széklet dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Itt van a hulladékgazdálkodási rendszer is. Most létrejön az az új központi koordináló szervezet, ennek kapcsán kifejtettük már itt a vitában, hogy nem feltétlenül látjuk, hogy miért lesz ettől hatékonyabb és miért lesz gazdaságosabb a hazai hulladékgazdálkodási rendszer, amely több sebből vérzik, és gyakorlatilag úgy nézett ki, hogy ez által a koordináló szervezet által az egyébként nyereségesen működő szervezetek nyereségéből kívánják majd fedezni a veszteségesen működő hulladékgazdálkodási társulások veszteségeit. Összességében tehát nem kerül több pénz a rendszerbe, máshogy lesz elosztva, illetve még egy plusz központi szervezet van, amit fenn kell tartani költségvetési forrásokból. Így a hulladékgazdálkodási ágazatban sem várható tényleges javulás. Ehhez jóval többre volna szükség véleményünk szerint.

A vízgazdálkodás a Belügyminisztériumhoz tartozik most már, a vízügyekkel kapcsolatban is több törvényjavaslat volt a parlament előtt mostanában. Itt is mindig el szoktuk mondani, hogy nem elég az, ha a védekezésre összpontosítunk és az árvízi védekezésre költünk, hanem a jövőre nézve, akár a klí-

maváltozás hatásait megelőzendő, a vízvisszatartás, illetve az öntözés és az egyéb vízgazdálkodási létesítmények fejlesztését is előtérbe kellene helyezni. Hiszen a vízmegtartás vagy vízgazdálkodás az egyik kulcskérdése lesz a következő évtizedeknek az egyre szélsőségesebbé váló csapadékeloszlás által. Ősszel és tavasszal ilyenkor leesik az éves csapadékmennyiség nagy része, és nyáron, a nyár második felében pedig különösen aszályos időszakok váltják ezt fel, és erre nem vagyunk továbbra sem felkészülve. Nem látjuk azokat a tégeket a költségvetésben, amelyek azt a célt szolgálnák, hogy hosszabb távon a vízmegtartó képességét javítsuk az országnak, hogy hosszabb távon azt, ami elhangzott szándékként nem is olyan régen, egy-két héttel ezelőtt törvényjavaslat formájában, hogy az öntözött területek, mezőgazdasági területek nagyságát növeljük, az ehhez szükséges infrastruktúrát ki tudjuk alakítani, akár az öntözőcsatornákat akár a vízellátás tekintetében.

Úgyhogy bőven volna még mit tenni a környezetvédelem területén. Én azt gondolom, hogy egy olyan költségvetést tudnánk mi, legalábbis ebből a szempontból, környezetvédelmi szempontból elfogadhatónak tekinteni, amely komplexen felkészíti arra Magyarországot, illetve lehetővé teszi azokat a beruházásokat és azokat a fejlesztéseket, amelyek egyrészt az európai uniós követelményeknek, másrészt még a saját hazai jogszabályaink szempontjából is előírásaként megjelenne, de a mai napon, a mai pillanatban nem tudjuk ezeket teljesíteni, mert nem áll rendelkezésre elegendő forrás, és európai uniós forrás pedig vagy van az adott célra, vagy inkább nincs, hazai költségvetésből pedig nem fordítunk rá. Ilyen például a környezetvédelmi kármentesítés.

A 90-es években már fel lett mérve, hogy mennyi olyan potenciális veszélyforrás van Magyarországon, ahol valaha veszélyes ipari üzemek működtek, vagy veszélyes anyagokat, veszélyes hulladékokat tároltak, tárolnak, raktároznak, és amelyeknek már nincs gazdája, mert vagy felszámolás alatt van, vagy már régen megszűnt, és tulajdonképpen veszélyt jelent az ivóvízbázisra, a talajra, veszélyt jelent az ott élők egészségére.

Ez többes nagyságrendű, és erre készült egy felmérés annak idején is, egy cselekvési terv, csak aztán elfogytak szép lassan a pénzek a költségvetésből, és leálltak ezek a beruházások, de a veszélyforrás ugyanúgy ott van. Időről időre előjön egy Balmazújváros, vagy előjön egy Illatos út, vagy előjön egy más olyan veszélyeshulladék-lerakó, hirtelen előkerül a semmiből, amiről előtte vagy nem tudtak, vagy nem akartak tudni, és egyszer csak kiderül, hogy már évek vagy évtizedek óta szennyezi a környezetet. Ezeknek a felszámolásához bizony hozzá kellene kezdeni.

Ehhez jóval nagyobb források kellenének a jelenleginél, mert a jövő generációk számára rendelkezésre álló természeti erőforrásokat éljük fel vele. Akár az ivóvízről, akár a termőföldről, akár a levegőnk tisztaságáról van szó. És ha egy ivóvízbázis elszennyeződik, akkor annak a megtisztítása vagy

olyan irreális költségekkel lehetséges, amelyek sokkal nagyobbak a mostani kármentesítési költségeknél, vagy egyáltalán nem lehetséges, ez a másik verzió. Azt pedig tudjuk, hogy a legnagyobb kincsünk a jövőre nézve bizony a tiszta és egészséges ivóvíz és a termőföld, ami a világon egyre kevesebb, az egyre növekvő népesség számára egyre kisebb arányban áll rendelkezésre.

Úgyhogy ezekre a dolgokra oda kellene jobban figyelni egy költségvetés megalkotásánál. Bár végül is mit is csodálkozunk, ha azt látjuk, hogy a jelenlegi kormányzatot 2010 óta egyre kevésbé érdekli a környezetvédelem. Elhangzott egy interjúban, amelyet Illés Zoltán volt környezetügyi államtitkár adott, hogy állítólagosan a miniszterelnök úr azt mondta, hogy a környezetvédelem őt nem érdekli, és hogy 2018-ig erről hallani sem szeretne, mert ez igazból úgymond nem hoz pénzt, idézőjelben, vagy ezekkel a beruházásokkal nem jut előrébb ő vagy az ökörlötte álló érdekeltségi kör.

Hát nagyon szomorú, ha ez így történt. A jelek mindenestre ezt mutatják. Azok a cselekedetek, amelyeket a kormány tesz a környezetvédelem, illetve az egyéb nagyberuházások terén, azok mind arra utalnak, hogy ténylegesen nem érdekli az Orbán-kormányt a környezetvédelem. Mint ahogy azt látjuk, hogy leépülnek folyamatosan az intézmények, gyengül a zöldhátér.

Megszűnt először az önálló zöldtárca, aztán megszűnt az önálló zöldombudsman, aztán a környezetvédelmi hatóság olvadt be a kormányhivatalba, aztán ugye, a hatáskörök szétarabolása is megtörtént, az sem volt feltétlenül szakmailag egy indokolható döntés, hogy a vízügyet először két tárcához szétarabolták, az egyik maradt a Földművelésügyi Minisztériumnál, a másik átkerült a Belügyminisztériumhoz.

Tehát széttagolták a környezetvédelmet és a vízügyet, pedig nagyon szorosan összefüggő két terület, és nem biztosítottak megfelelő költségvetési forrást ahhoz, hogy ezek a hatóságok, akár a környezetvédelmi, akár a vízügyi hatóságok megfelelő hatékonysággal működjenek. Ez pedig a jövőre nézve kritikus szempont lesz.

Összességében már csak e miatt a fejezet miatt sem tudnánk támogatni a költségvetést, de nyilván még ezer más sebből vérzik. Azt gondolom, hogy amit elmondtam, az bőven elegendő indok ahhoz, hogy ebben a formában, módosító indítványaink elfogadása nélkül nem tudjuk támogatni. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Következő felszólaló a Fidesz képviselőcsoportjából Varga Gábor képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

VARGA GÁBOR (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A XXI. század három jelentős globális kihívása a tiszta ivóvíz, az egészséges élelmiszer és a biztonságos

energiaellátás. Hazánk a víz és az élelmiszer szempontjából igen előnyös adottságokkal rendelkezik; én az élelmiszer szempontjából vizsgáltam a költségvetésünket. Külön köszöntöm az itt ülő Lepsényi István államtitkár urat, aki a Nemzetgazdasági Minisztériumban a gazdaságfejlesztésért és a szabályozásért felel, és az új iparágak megteremtését és az iparágak fejlesztését is szíven viseli.

(18.00)

A mezőgazdaság és az arra épülő hazai élelmiszerfeldolgozó-ipar fejlesztése kulcskérdés hazánk fejlődésében. Alapvető fontosságú a magyar vidék és a magyar gazdaság versenyképessége, növekedése, a munkahelyteremtése és a vidékmegtartó képessége szempontjából.

Fontos, hogy a kormány stratégiai ágazatként tekintsen a szektorra. A lakosság ellátása megbízható, egészséges és minőségi élelmiszerekkel, lehetőleg hazai forrásból kell hogy megtörténjen.

Jelenleg az élelmiszeripar versenyhátrányban van a többi ágazathoz képest, ez idáig ugyanis az alapanyag-termelés támogatása volt előnyben részesítve, ami a hazai feldolgozóiparban tőke- és jövedelemszegénységet eredményezett. Sajnos a mai napig a túl nagy arányú alapanyagexport, illetve a magas hozzáadott értékű feldolgozott-termék-import jellemzi hazánkat. Fordulat csak akkor lesz, ha magasabb hozzáadott értékű termékeket gyártunk és exportálunk.

Jellemzően a saját szűkebb hazámban, Fejér megye déli részén a Dél-Mezőföld mezőgazdasági szempontból az egyik legjobb adottságokkal rendelkező terület, az élelmiszeripar, feldolgozóipar szempontjából viszont az egyik legelhanyagoltabb. Azok az alapvető élelmiszeripari gyárak és létesítmények, amelyek a rendszerváltásig ennek a térségnek lehetőséget biztosítottak, vagy privatizációra kerültek, jellemzően külföldi multinacionális cégek érdekkörébe tartoznak, jelen pillanatban is alapanyagot vásárolnak fel, és hozzáadott értéket teremtve, azokat a termékeket exportálják, a hasznot pedig egy az egyben Magyarországról kiviszik.

A hazai élelmiszeripar kettős kihívás előtt áll. Egyrészt a hazai piacok visszaszerzése az egyik stratégiai cél, az exportpiacok felfedezése, a bekerülés és tartós kapcsolatok kiépítése a másik. A közepes és nagyvállalatoknál a cél a technológiai fejlesztés, az innováció, hogy a nemzetközi versenytársak szintjét elérjük, meghaladjuk, míg kisebb méretnél a foglalkoztatás, a helyi piacokon való részvétel, a vidéki létben történő szerep ellátása a legfontosabb.

Szükség van a tudatos fogyasztói magatartás erősítésére. A fogyasztói, táplálkozási és élelmiszer-higiéniai ismereteket már kisgyermekkorban érdemes elkezdni, illetve fontos beépíteni az alap- és középfokú iskolai nevelésbe. Hasznosnak gondolom az iskolatej, az iskolagyümölcs, valamint az iskolai

étkeztetés továbbvitelét, fejlesztését, a többletköltségek megjelenését a 2017-es költségvetésben.

Tisztelt Képviselőtársaim! A mezőgazdasági tevékenységet és élelmiszer-feldolgozást végző mikro-, kis- és közepes vállalkozások a vidékfejlesztési program 200 milliárd forintos keretéből kaphatnak támogatást, míg a kicsi és közepes élelmiszer-feldolgozó cégek a GINOP 100 milliárdos keretéből.

A nagy hazai élelmiszer-feldolgozó cégek számára a Külgazdasági és Külügyminisztérium, valamint a Nemzetgazdasági Minisztérium zárt pályázati forrásból igénybe vehető támogatás áll rendelkezésre.

Az alapvető élelmiszerek köréből a baromfi, a tej és a tojás áfakulcsának 5 százalékra csökkentése üdvözlendő intézkedés a 2017-es költségvetésben. Egyrészt pozitívan hat az ágazatra, másrészt társadalmpolitikai célt is szolgál, hiszen az alacsony keretű állampolgároknak hagy több pénzt a zsebében.

Fontosnak tartom megemlíteni a tejtermelők helyzetét. Az áfacsökkenés által a kiskereskedelmi árak ugyan csökkenni fognak, ugyanakkor a tejágazatban jellemző nyomott felvásárlási árak lényeges növekedésére nem számíthatunk. A támogatási kérdések mellett egyre sürgetőbb, hogy a tejágazatban és több mezőgazdasági feldolgozó ágazatban a termelői közösségek, a feldolgozói érdekképviseletek, valamint a kiskereskedők lépjenek szövetségre. Az együttműködésük a kulcs az árstabilitás és a működésük biztosításához.

Tisztelt Képviselőtársaim! A továbbiakban egy olyan programról szeretnék említést tenni, amely méreteit és támogatását tekintve milliós nagyságrendű, viszont ha az alaptevékenységét nézzük, akkor bizony nagyon fontos tevékenység, hiszen hogy ha a méhészetről, a méhészekről nem beszélünk és a méhek megtermékenyítő, áldásos tevékenységéről, akkor bizony az emberiség is bajban lenne egyes számítások szerint.

Tehát szeretnék említést tenni a méhészeti nemzeti programról, amelyre a 2016-os költségvetés, illetve a 2017-es költségvetési javaslat egyaránt 682,5 millió forintot irányoz elő. A program a központi költségvetés és az Európai Mezőgazdasági Garancia Alap társfinanszírozásában valósul meg. A program célkitűzése, hogy az ország kedvező természeti adottságaira alapozva fokozatosan növelje a méhészeti ágazat versenyképességét, hatékonyra tegye annak működését, és biztosítsa előremutató fejlődését.

A méhészeti program társadalmi funkcióval is rendelkezik, hiszen erősíti a vidék megtartó képességét, illetve a lakosság egészséges, kiváló minőségű méhészeti termékekkel történő ellátását szolgálja. Erősíteni kell a méhésztársadalom fogékonyságát az új módszerek, eljárások és eszközök alkalmazása iránt, hiszen ez teszi lehetővé azt, hogy a méhészkedésből származó jövedelem elfogadható megélhetést és fejlesztési forrást biztosítson az ágazatban tevékenykedők számára. A méhészkedésnek a gazdasági hasznon túl, a megporzáson keresztül az ökológiai

egyensúly fenntartásában, a biológiai sokféleség megőrzésében is fontos szerepe van.

A fejlesztési igények központjában egyre inkább a költséghatékony termeléshez szükséges eszközök és az ehhez kapcsolódó élelmiszer-biztonsági követelményeknek való megfelelés áll. Az új belföldi és exportpiacok megnyerése csak a feldolgozottsági szint javításával, valamint a szavatossági és nyomkövethetőségi igények kiszolgálásával valósulhat meg.

Tisztelt Képviselőtársaim! A 2017. évi költségvetési törvényjavaslat és a kormány idei intézkedései az általam elmondott célokat szolgálják. Kérem, támogassák a törvényjavaslatot, és szavazataikkal biztosítsák ennek elfogadását. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az MSZP képviselőcsoportjából Korózs Lajos képviselő úr jelentkezett felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr!

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! Én általában nem szoktam hivatkozni újságcikkekre, sőt inkább a tudományos műhelyek szociológiai méréseit szoktam tanulmányozni, most mégis egy kormányhoz közel álló portál mai elemzését szeretném idézni nagyon röviden.

A cím így hangzik: „Rekordot döntött tavaly a dolgozói szegénység. Ma már majdnem minden tizedik foglalkoztatott szegénységben él Magyarországon, a közmunka pedig nem képes megoldani a helyzetet.” Tovább folytatva röviden: történelmi csúcsra emelkedett a dolgozói szegénység Magyarországon 2015-ben, és várhatóan idén sem változik a helyzet. Az Eurostat legfrissebb adatai szerint tavaly már a foglalkoztatottak 9,3 százaléka élt szegénységben.

Hangsúlyozni szeretném, hogy az Eurostat csak és kizárólag a Magyar Statisztikai Hivatal adataira hivatkozik.

A minimálbér-emelés, amely vitathatatlan, hogy 105 ezer forintról 111 ezer forintra emelkedett ebben az évben, sajnálatos módon nem azt a hatást érte el, hogy csökkent volna a jövedelmi szegénységben élők, a dolgozói szegénységben élők száma, hanem éppen hogy növekedett, annál is inkább, mert ez az emelés kevésnek bizonyult. Ezt én úgy látom, hogy a nagyobb keresettel lehetne csak kikerülni ebből a dolgozói szegénységből, és ez a költségvetési törvénytervezet, amely előttünk áll, az véleményem szerint nem alkalmas arra, hogy ezen a helyzeten változtatni lehessen. A következő évben én úgy prognosztizálok, hogy ez bőven 10 százalék fölé fog kerülni.

Tegnap felszólalásomban hivatkoztam arra, hogy közel két héttel, három héttel ezelőtt egy civil kutatóműhely a KSH helyett elvégezte a létminimum-felméréseket Magyarországon, ugyanazzal a módszertannal, amivel évtizedeken keresztül a KSH is mérte ezeket a létminimumadatokat.

Ismeretes mindenki előtt, hogy ez egy élelmiszerkosáron alapuló, felszorzással több mint száz

termékcsoportot tartalmazó szociológiai felmérés. Ebből az derül ki, hogy 4 millió 152 ezer ember bizony a létminimum alatt él ma Magyarországon; és ha megnézzük, hogy mennyi volt az egyszemélyes háztartás létminimumértéke, akkor abból az kiderül, hogy 88 016 nettó forinttal kell rendelkezni ahhoz egy egyszemélyes háztartásnak, hogy nagyon szerény körülmények között, de a társadalom jelenlegi fejlettségi szintjén meg tudjon élni. Tehát ha ezt a 88 ezer forintot száz százaléknak vesszük, akkor nyilvánvalóan látszik, hogy akik a nettó minimálbért viszik haza - ez pedig 1,3 millió fő, ha megnézzük a NAV statisztikáját -, és ahol egyetlen kereső van a háztartásokban, ez durván 2 millió embert jelent, ott a 73 815 forintos nettó minimálbér ennek a létminimumösszegnek csupán a 84 százalékát teszi ki.

(18.10)

Ha megnézzük a közmunkás-minimálbért, az pedig, a közmunkás nettó minimálbér a múlt évben 52 638 forint volt, illetve erre az évre is ez az érvényes adat, hiszen ebben az évben nem emelkedik, ez a létminimumnak csak a 60 százalékát teszi ki. Ahogy látom a legfrissebb statisztikákat, a közfoglalkoztatásban lévőek száma meghaladja a 220 ezer főt, ennyivel prognosztizálják az ez évi foglalkoztatottak számát. Meg kell említenem, hiszen a múlt évben kétszer is javaslatot tettem rá - nem fogok most kitérni a nyugdíjügyekre, hiszen tegnap ezzel én részletesen foglalkoztam -, hogy immáron hetedik éve nem emelkedik az öregségi nyugdíjminimum értéke; tegnap úgy fogalmaztam, hogy még kimondani is szégyen, 28 500 forint.

Ennek a létminimumértéknek ez már csak a 32 százaléka, 73 ezer olyan ember van, akinek az öregségi nyugdíjminimuma nem éri el az 50 ezer forintot, hiszen az indítványunk a múlt évben erre vonatkozott, hogy kerüljön megemelésre 50 ezer forintra. És ha megnézzük a nyugdíjszerű ellátásban részesülők számát, az bizony 364 ezer fő, akinek nem éri el nyugdíjszerű ellátása, valamilyen járadéka az 50 ezer forintot. Azt gondolom, hogy ezen a területen kellene tevékenykednie a kormánynak.

De rosszabb helyzetben vannak, akik a foglalkoztatáshelyettesítő támogatásban részesülnek, hiszen az Orbán-kormány kormányra lépését követően, 2010-et követően első dolguk volt, hogy 22 800 forintban állapítsák meg ezt a foglalkoztatáshelyettesítő támogatást. Nem kell fejszámolóknak lenni, ez ennek a létminimumértéknek a 25-26 százalékát teszi ki. Tehát el lehet gondolkodni, kedves képviselőtársaim azon - bár én többször is az egyszemélyes háztartás minimumértékére hivatkoztam -, hogy mondjuk, egy két gyermekét egyedül nevelő nő létminimuma ez alapján a számítás alapján meghaladja a 189 ezer forintot, és a kétszülős, kétgyermekes családoké pedig meghaladja a 255 ezer forintot. Kérem szépen, sajnálatos módon olyan a jövedelemelosztás

ma Magyarországon, hogy a bérekkel, jövedelmekkel rendelkező háztartások közel kétharmada nem éri el ezt a jövedelmet, és sajnálatos módon a jövedelem-átcsoportosítás és az adópolitika következtében igen, van véleményem szerint is egy olyan jelenség, amelyben nem feltétlenül attól kell csak félnünk és azért kell aggódnunk, hogy mondjuk, az alsó két jövedelmi tizedben élők - kvintilisnek hívjuk a szociológiában -, kétmillió ember fog leszakadni a társadalom többségétől, hanem sajnálatos módon a felül lévőek, a nagyon jó módban lévőek, akik mindenféle kedvezményt igénybe tudnak venni, magas jövedelemmel rendelkeznek, ők fognak elszakadni a társadalom többségétől.

Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! Meg kell hogy emlékezzek a költségvetési vitában a szociális területen dolgozók sanyarú helyzetéről. Többször is kértük az elmúlt évben, de már ebben az évben is indítványoztuk, hogy a szociális szférában kerüljön egy jelentékeny béremelésre sor, hiszen évek óta nem növekedett a fizetése a szociális ágazatban dolgozó szakembereknek. Úgy látom, hogy a kormány nem igazán fogékony arra, hogy szakemberekkel lássa el ezt az ágazatot, és van egy nagyon rossz tendencia, amelyet az elmúlt hónapokban figyeltünk meg. Arról van szó, hogy bizony nagyon sok szociális területen dolgozó szakembert elbocsátanak az állásából, és néhány hét vagy néhány hónap múlva közmunkásként foglalkoztatják vissza az eredeti fizetésének 60-70 százalékáért. Azt gondolom, hogy ez egy elvtelen magatartás, és ezzel fel kell hagyni.

Meg kell hogy emlékezzünk ebben a felszólalásban a bölcsődei dolgozókról, hiszen a szociális munkások kategóriáján belül is a nem diplomával rendelkező, bölcsődei ágazatban dolgozó szakembereknek borzasztóan sanyarú a helyzete. Úgy tudom, hogy április, talán 25-én volt az ágazati sztrájkbizottság és a tárca között egy egyeztetés. Akkor az Emberi Erőforrások Minisztériuma tárgyaló delegációja azt mondta, hogy május első hetében vissza fognak térni a nem diplomával rendelkezők béremelésére. Erre tudomásom szerint nem került sor, és a költségvetés különböző fejezeteiben sem látom beállítva ezt a bérfejlesztést. Hangsúlyozni szeretném, én úgy láttam, hogy a diplomával rendelkezők bérfejlesztése benne van a költségvetésben, de a középfokú végzettséggel rendelkező szakembereké nincs. Ha az arányokat megnézzük, a diplomás bölcsődei dolgozók száma körülbelül 10 százalék, tehát a nagy többség bérfejlesztését nem láttam, nem véltem fölfedezni ebben a költségvetési törvényben.

Tisztelt Ház! Ki kell térnem a családi adókedvezmény intézményére. Nézzék, itt alapvetően arról van szó, hogy én ezzel generálisan nem értek egyet. Amikor mi kormányoztunk, akkor az adójóváírás intézményét alkalmaztuk, és nekem meggyőződésem, hogy az adójóváírás intézménye az alacsony jövedelmű embereknek segített. Ez a családi adókedvezmény, amely vitathatatlanul most a kétgyermekesek esetében a költségvetési törvény kapcsán bővülni

fog, már a hozzájutás vagy a hozzáférés kedvezőbb lesz a kétgyermekesek számára, mégis azt eredményezi, hogy a magas jövedelemmel rendelkező személyek teljes egészében igénybe tudják venni a gyerekek után járó adókedvezményt, és az alacsonyabb jövedelemmel rendelkezők pedig csak korlátozottan vagy egyáltalán nem tudják igénybe venni.

Ha egy olyan édesapáról van szó, aki mondjuk, három gyereket nevel, és a feleség nem tud dolgozni, mert éppen a harmadik gyerekkel van otthon, és az ő fizetése olyan 160-170 ezer forintra tehető, akkor bizony ez a család a 99 ezer forinttal szemben csak 53 ezer forint családi adókedvezményt tud igénybe venni, és ebben az esetben majdnem ugyanannyi ott marad az államkasszában, vagy éppen a magasabb jövedelműek adó-visszaigénylését tudja finanszírozni. Abban az esetben, ha csak minimálbéren foglalkoztatott az édesapa, és ugyanígy három gyereke van, és az édesanya, mondjuk, a harmadik gyerekkel odahaza van, nemritkán 10-12 órát dolgoznak ezek az emberek; kapaszkodjanak meg, itt már teljesen eltér a helyzet, mert egyharmadát tudja a lehetséges adókedvezménynek igénybe venni ez az édesapa, mert csak 36 ezer forintot tud érvényesíteni, és 63 ezer forint marad bent gyakorlatilag az államkasszában. Ezzel szemben ott van egy olyan sikeres menedzser, akinek, mondjuk, egymillió forintos fizetése van, ebből adódóan, mondjuk, az ő feleségének éppen már dolgoznia sem kell, két útvonalat ismernek ezek a hölgyek, de ezt most én nem akarom részletezni. Persze, akinek egymillió forintos fizetése van, az a 99 ezer forintos, gyerekek után járó adókedvezményt teljes egészében igénybe tudja venni.

Említettem a szociológiai kutatás kapcsán, amelyet egyébként a Policy Agenda végzett el a KSH-felmérés alapján, hogy a két gyermeket nevelő két-szülős háztartás minimumjövedelme 255 ezer forintot tesz ki. Nagyjából ennyi az átlagos bruttó jövedelem Magyarországon, de az előbb megjegyeztem önöknek, hogy a bérek átlagát a munkavállalók közel kétharmada nem éri el, nem tudja megkeresni.

(18.20)

Abban az esetben, ha a háztartásfő 247 ezer forintot keres, mint amennyi most az átlagos bruttó bér Magyarországon, akkor csak 78 ezer forintot tud érvényesíteni ebből az adójóváírásból, és bizony bennmarad az államkasszában több mint 20 ezer forintja.

Hölgyeim és Uraim! Meg kell hogy jegyezzem végezetül, hogy az a fejezet, amelyik leginkább foglalkozik a hátrányos helyzetű, szociális segítségre szoruló társadalmi csoportokkal, az a költségvetési törvényben a nemzeti család- és szociálpolitikai alap fejezete alatt szerepel. Két évre visszamenőleg és a 2017-tel összevetve azt kell látni, hogy évről évre csökkent az ebben az alapon lévő pénzösszeg: míg 2015-ben 707,9 milliárd forint volt a költségvetésbe

beállítva, erre az évre, 2016-ra 684 milliárd, jövőre már csak 657 milliárd. Tehát egy jelentős csökkenés van ezen a rovaton.

Ha megnézzük a fejezeti kezelésben, de majd a jövő héten, amikor rátérünk a bizottságokban a módosító indítványok tárgyalására és a részletes vitára, akkor egyértelműen látszik, hogy 13 olyan ellátásforma van a nemzeti család- és szociálpolitikai alapon, amelynek csökkent a mértéke, és csak 6 van olyan, amelyiknek emelkedett a mértéke. Tehát több mint kétszer annyi ellátásforma van, ahonnan pénzt vontak el ezen a rovaton, mint amennyi emelkedett.

Csökken jövő évtől az életkezdési támogatás. Csökkenni fog a pénzbeli gyermekvédelmi támogatás. Csökkenni fog a gyermektartásdíj megelőlegezésére szánt pénz. Csökkenni fog, még van ilyen kifutó ellátás, a bányászjáradék, a mezőgazdasági járadék. Csökkenni fog a járási hivatalok szociális feladataira szánt pénzösszeg, nem kevés pénzzel, hiszen erre az évre 70 milliárd forint volt beállítva, a jövő évre már csak 63 milliárd. Meggyőződésem, hogy ez nem azért van, mert a jövő évre úgy számol a kormány, hogy lényegesen jobb helyzetben lesznek azok az emberek, akiknek a szociális ellátórendszer átalakítása után az ellátásokért már a járási hivatalokhoz kellene hogy forduljanak.

Csökkenni fog a politikai rehabilitációra szánt támogatás. Ezt egyébiránt még meg is értem, mert azok az emberek, akik mondjuk, az '56-os forradalmi tevékenységük elismeréseként valamilyen járadékban részesültek, ami nagyon dicséretes, hogy ezeknek az embereknek többletjáradékot szavaztunk meg annak idején, hiszen én magam is részese voltam annak idején ennek a döntésnek, sajnos eltávoznak közülünk ezek az emberek, mert már nagyon idős emberekről van szó.

De vannak olyan egyéb támogatási formák, amelyeknél szintén csökken a támogatás a következő költségvetési évben, ilyen a lakbértámogatás, vagy ilyen a cukorbetegség támogatása.

És ezzel szemben bizony meg kell hogy állapítanom, hogy vannak olyan értelmetlen kiadási tételek, amelyeket én nemhogy jó szívvvel nem tudok támogatni, hanem van, amelyiket felháborítónak tartom. Felháborítónak tartom, hogy majdnem 50 milliárd forintot szán a kormány a költségvetésben a Várba költözésre és a Vár-rekonstrukcióra. Én nem nagyon értem, hogy miért kell 22 milliárd forintot odatenni Rogán miniszter úr minisztériumába, nem a működésre, hanem azon felül elköltésre. Nyilván majd plakáterdő fog ránk tekinteni a következő évben.

De majdnem 100 milliárd forint van beállítva Paks II.-re. A Jóisten nem tudja megmondani, hogy mi a helyzet most a paksi beruházással, mert ahogy látjuk, oroszul beszélő barátaim hívták fel a figyelmet, hogy olvasták nagyon rangos gazdasági lapokban odakint Moszkvában, hogy az a bank, amelyikkel egyébiránt a szerződést megkötötte a magyar kormány és finanszírozná a Paks II.-beruházást, az összeomlás határán van. Hát, lelkük rajta! De nem

nagyon értem, hogy miért kell - most már nem stadionnak nevezik, tudom - ezekre a fedett sportlétesítménynek titulált intézményekre 220 milliárd forintot beállítani.

Nem nagyon értem, hogy a Nemzeti Kulturális Alapnak több mint 10 milliárd forint van beállítva a tevékenységére. Éppen tegnap hívta fel egyik képviselőtársunk az itt lévők figyelmét, hogy az összes pénznek közel 80 százalékát a saját maga működésére fordítja. Én azt gondolom, generálisan elhibázott egy olyan intézmény létrehozása vagy működtetése, amelyik a saját maga működésére fordítja a költségvetési pénzek 80 százalékát.

És felháborítónak tartom azt is, hogy a közmédiát megint több mint 70 milliárd forinttal fogják megfinanszírozni, mert nyilván nem lesz olyan jó érzésű ellenzéki képviselő, aki erre igen szavazatot fog adni, miközben a közmédia gyakorlatilag nézhetetlen. Ezt még önknek is el kell ismerni! Jó érzésű ember nem tud odakapcsolni, vagy ha véletlenül odakapcsol, akkor el kell hogy kapcsoljon. Nincs olyan műsora a köztvénynek, amelyet jó szívvel lehetne bárkinek ajánlani. Ma azt látjuk, hogy a kereskedelmi televíziók sokkal inkább betöltik a közmédia funkcióját, mint az a Magyar Televízió és Duna Televízió, amit közmédiának lehet nevezni.

Hölgyeim és Uraim! Befejezésképpen csak annyit szeretnék mondani, és köszönöm a figyelmüket, hogy meglehetősen nagyszámú módosító indítvánnyal fogunk élni, és kérem, hogy támogassák majd a bizottságokban. Köszönöm szépen a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Fidesz képviselőcsoportjából Vinnai Győző képviselő úr jelentkezett felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. VINNAI GYŐZŐ (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Ha a költségvetés fő számaint megnézzük, látható, hogy mintegy 18 541 milliárd forint szerepel a kiadási oldalon, és mintegy 17 375 milliárd forint a bevételi oldalon, tehát a hiány, ahogy a miniszter úr is elmondta az expozéjában, 2,4 százalékos.

De miért is mondtam ezt? Ezt azért mondtam, mert a tavalyinál több területen többletforrás áll rendelkezésre, hiszen a kiadási oldalon közel 2000 milliárd forinttal több forrást lehet elkölteni, mint a tavalyi költségvetésben vagy a 2016. évi költségvetésben. Azt szoktuk mondani, és szerintem ez megállja a helyét, vagy erről beszélünk, hogy az adócsökkentés és az otthoneremtés költségvetését nyújtotta be a kormány, de véleményem szerint nyertese a jövő évi büdzsének az oktatás is, hiszen 270 milliárd forinttal több jut erre a területre, mint korábban.

Zárójelben szeretném megjegyezni, hogy a napilapokban azt olvasom, hogy az oktatás vesztese ennek a költségvetésnek, az ellenzék is ezt mondja. Matekból elégtelen, mert hogy ha tételesen megnézzük, hogy mi az a többletforrás abból az 1600 milli-

árd forintból, amely az oktatás egészére jut, akkor a következőket látjuk az oktatási büdzsé összetételét megvizsgálva: a közoktatásban folytatódik a tanárok béremelése, amelyet a gazdasági növekedés tesz lehetővé, az idei is, és a jövő évre tervezett 3,1 százalékos is. Tehát aláhúznám, hogy nem hitelből emeljük a béreket, hanem a megtermelt, valós gazdasági teljesítményből.

A második pont a biztonságos működés, az iskolák biztonságos működése, amely a figyelem középpontjában van. Szerintem a jövő évi büdzsében a források jól megtervezettek, és a decentralizálás következtében, amelyről mindannyian hallunk, rugalmasabbá és hatékonyabbá válnak.

A költségvetés tartalmazza a felsőoktatásban dolgozók vagy tanítók béremelését, és komoly fejlesztési - az uniós forrásokat is ideszámítva - források is rendelkezésre állnak. Tehát még egyszer: 270 milliárd az a többletforrás, amit a költségvetés mutat, és amire én mint kormánypárti képviselő azt mondom - és ezt Kunhalmi Ágnesnek címezem, aki azt mondta, hogy nem fektetünk be a humán tőkébe -, hogy a humán tőkébe történő befektetés igenis itt van, mert a köznevelés rendszerét megerősítettük, a szakképzést megújítottuk és átalakítottuk. Van egy felsőoktatási stratégia, amit elfogadtunk, és ezt az egyetemek, a Rektori Konferencia is megtámogatta.

Az adósságot konszolidáltuk, például a felsőoktatási szférában a PPP programok kiváltási folyamata elindult. Ez azt jelenti, a kutatást is, a tudományos munkát is támogatjuk, hogy Magyarország Kormányának igenis befektet a humán tőkébe.

(18.30)

S Banai Benő államtitkár úr szavaira is reagálnék, aki egypár órával ezelőtt azt mondta, kérdezzük meg a gazdaság szereplőit, hogy Magyarország befektet-e a humán tőkébe, és úgy alakítja át - elsősorban a szakképzésről van szó -, hogy az valóságos, használható tudást adjon a diákoknak, akik tudnak boldogulni a munkaerőpiacon, és ha boldogulnak a munkaerőpiacon, akkor sikeres életet élnek, és az egyéni sikereik egy nagyobb közösségnek, a magyar nemzetnek is hasznot hoznak.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg nekem, hogy a szakképzésről, a költségvetés vonatkozásában a szakképzés megújításáról, a szakképzés forrásairól, a szakképzés átalakításáról szövegezzek. A szakképzési rendszer az idén szeptember 1-jén indul el teljes formájában.

A költségvetésben a XV. fejezeti soron a Nemzetgazdasági Minisztérium költségvetésében a 7. címen láthatjuk azt, hogy a szakképzési centrumok 139 milliárd 172 millió forintos kiadással szerepelnek. Ez országosan 44 szakképzési centrumot tartalmaz, és több mint háromszáz szakiskola és szakközépiskola tartozik a szakképzési centrumokhoz,

valamint 27 ezer tanár és az oktatást-nevelést segítők tartoznak ide.

Mit is jelent ez a költségvetés? Bért, működést, béremelést és a tanárok minősítését. Sőt, a költségvetésnek van egy sora, ahol 10 milliárd forintot alapvetően működéshez különítenek el mint többlettámogatást. Tehát azt lehet mondani, hogy a tavalyihoz képest emelkedik a szakképzésre fordítandó, a szakképzési centrumok költségvetésében megjelenő forrás. Emellett még a Nemzeti Szakképzési és Felnőttképzési Hivatal közel 2 milliárd forintos forrással szerepel, amelynek feladata a szakképzés tartalmi fejlesztése. Mit értünk tartalmi fejlesztés alatt a megújuló szakképzésnél?

Az egyik és legfontosabb, amit az előbb említettem, hogy használható tudással hagyják el a szakképző intézményeket a diákok, gyakorlatorientált legyen a képzés, rugalmas és gyakorlatorientált, és csökkentjük a hiányszakmákat. A második szakma ingyenessége benne van a szakképzési törvényben. Tehát ha valaki 15 éves korában rosszul választ szakmát, és egy másik szakmát meg akar tanulni, akkor ez számára ingyenes. Sőt, azt lehet mondani - nem azt lehet mondani, ez konkrétan benne van a törvényben -, hogy 21 év helyett 25 éves korig részt vehet a nappali rendszerű képzésben.

Tisztelt Ház! A szakképzésnél meg szoktuk említeni a duális képzést, azt, hogy gyakorlati képzőhelyek jönnek létre, és a cégek, az ipar, a szolgáltatás, tehát azok, akik tanulói szerződésekkkel alkalmaznak a duális képzésben hallgatókat, ösztöndíjat szoktak megállapítani. Ez is motiváló tényező arra, hogy a szakképzésbe minél többen jelentkezzenek. Hiszen ez a jövő. Magyarország gazdasági fejlődésének a kulcsa, hogy van-e elég szakképzett munkaerő. Én egy olyan körzetből jövök, Szabolcs-Szatmár-Bereg megye 2. választókerületéből - Nyíregyháza és térsége, Nyugat-Szabolcs -, ahol látható ez a különbség. Nyíregyházán és környékén megjelentek a nagyobb cégek, vagy már évek óta ott vannak - a Michelin, a Lego, a Continental, és még sorolhatnám -, s ma már ott tartunk, hogy nincs szakképzett munkaerő, nem találnak szakképzett munkaerőt, tehát a szakképzést a 24. órában újítottuk vagy újítjuk meg azért, hogy minél több szakképzett munkaerő legyen.

S a másik oldalt is látom abban a megyében - Simon Miklós körzetében és a saját körzetemben is -, azt, hogy vannak olyan kistelepülések, falvak, ahol nem jelennek meg hazai kis- és középvállalkozók vagy külföldi befektetők, és ott a szakképzetlen munkaerő számára az egyetlen lehetőség az, hogy bekapcsolódik a közfoglalkoztatásba.

Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében 2014-15-ben - a 2016-os adatok még nem ismertek - mintegy 35-38 ezer ember kapcsolódott be a közfoglalkoztatásba abból a 220 ezerből, amely országosan is ismert. Tehát van, aki számára a közfoglalkoztatás jelenti az egyetlen munkalehetőséget. Mi azt mondtuk, hogy segély helyett munkát, és szeretnénk, ha a versenyszférába, az elsődleges munkaerőpiacra mi-

nél többen át tudnának menni. Ehhez kell a szakképzettség.

És ehhez kell az a foglalkoztatáspolitikai - ha megengedik, a foglalkoztatáspolitikáról pár gondolatot elmondok -, amely a versenyszférában véleményem szerint arra épül, hogy minél több munkahely jöjjön létre, minél jobb legyen a foglalkoztatottság. 2010-hez képest, amikor 3 millió 750 ezren dolgoztak, most több mint 4 millió 250 ezren, tehát több mint 500 ezerrel többen dolgoznak, és a munkanélküliség is jelentősen csökkent, 11,8 százalék volt 2010-ben, most pedig 6,1 százalék. Tehát mondhatom azt, hogy megfeleztük a munkanélküliséget, felére csökkent a munkanélküliségi ráta.

A munkaerő képzettsége azért is fontos, mert így lehet a vállalkozások versenyképességét növelni, az innovációs képességet erősíteni, és így lehet Magyarország erős, így lehet az iparági területen és a szolgáltató szektorban egy fókuszált fejlesztésre koncentrálni és a területi egyenlőtlenségeket csökkenteni. Véleményem szerint elemi érdekünk az, hogy a szakképzés jól működjön.

Tisztelt Ház! Mivel említettem, hogy Szabolcs-Szatmár-Bereg megyéből jövök - Szabolcs-Szatmár-Bereg megye alapvetően egy mezőgazdasági megye -, hadd szóljak önöknek néhány mondatban az agrárszakképzésről is. Az agrárszakképzés a Földművelésügyi Minisztériumhoz tartozik. 64 feladatellátási helyen folyik középfokú agrárképzés, ez biztosítja az ország szakember-ellátottságát. Körülbelül egy éve készült el a Tessedik Sámuel agrárszakképzési koncepció, amely az agrárszakképzés megújítását, a duális képzési rendszer bevezetését és megerősítését tűzte ki célul, és a tangazdaságok nagyon fontos szerepet játszanak a gyakorlati képzésben. Csak egy szót mondanék: 2016-ban eddig 3500 diák kötött tanulószerveződést, ami az agrárszakképzés területén jelentős számnak tekinthető. Új szakképesítések is megjelentek, például az élelmiszeripari szakmunkás helyett a tartósítóipari szakmunkás, vagy a családi gazdálkodó, és külön az állattartó szakmunkás is megjelenik. Ha a szakképzési centrumoknál azt mondtam, hogy stabilan működnek, önállóan gazdálkodnak, akkor ugyanez elmondható az agrárszakképzésre is.

Tisztelt Ház! A költségvetést megalapozó törvény módosítani szándékozik a szakképzési hozzájárulásról szóló törvényt is, amelyben megjelenik, hogy az állami fenntartók iskoláinak működtetésére a Nemzeti Foglalkoztatási Alap képzési részéből működési támogatást kaphatnak. Ez egy nagyon lényeges dolog, átalakul a korábbi szakképzési hozzájárulás.

Engedjék meg, hogy még egy témát hadd hozzak fel nagyon röviden, a szakképzési Híd-programot. Sokat beszélünk arról, és az Európai Unióban is elvárás, hogy a végzettség nélküli korai iskolaelhagyást csökkentjük. Azok száma Magyarországon, akik nem végeztek el a nyolc általánost vagy nem szereztek szakképzettséget, az Eurostat adatai szerint mintegy 11,4 százalék, de vannak olyan részei az országnak,

ahol ez 20 százalék, vagy akár 20 százalék fölött van. Az ellenzék támadni szokta, mert nem érti a lényegét, azt, hogy mi a szakképzési Híd-program lényege. Megpróbálom erre rávilágítani. Az a tanuló kapcsolódhat be a szakképzési Híd-programba, aki annak a tanévnek a végéig, amelyben betölti a 15. életévét, s legfeljebb hat általános iskolai évfolyamot végzett el sikeresen, tehát nem végezte el a nyolc általánost, további tanulmányait a szakképzési Híd-programban folytathatja. Ez nagyon lényeges, mert általános iskolai végzettséget szerezhethet, sőt a végén részzakképesítést is. Két évfolyamos képzési idővel rendelkezik ez a Híd-program, és nagy eredménye, hogy keresztfeléven is indítható.

(18.40)

Sőt, aki már nem tanköteles - a tankötelezettség is nagy vita -, az a képzésbe legfeljebb 23. életévéig beléphet, tehát tankötelezettség után is beléphet ebbe a Híd-programba. A Híd-program záróvizsgálattal zárul, és alapfokú iskolai végzettséget igazoló tanúsítványt állít ki az alapfokú iskolai végzettséggel nem rendelkező tanulók számára. Sőt, ezeknek a családoknak nagyon lényeges, hogy ösztöndíjat is kaphat. Ez egy fontos motivációs tényező.

Tisztelt Ház! Befejezésül szeretném összegezni azt, amit itt a költségvetésről a szakképzés kapcsán - az agrárszakképzés és az egyéb szakképzés kapcsán - elmondtam: véleményem szerint az nettó hazugság az ellenzék részéről, hogy a szemfényvesztés vagy a leszakadás költségvetése a jövő évi költségvetés.

Véleményem szerint az adócsökkentés és otthonteremtés költségvetése, illetve egy átlátható, többletforrásokat juttató, a fejlesztések uniós és hazai forrásait tartalmazó, kifejezetten jó kondíciójú költségvetés az, amely előttünk van, amely befektet a humán tőkébe, amely gazdaságfejlesztésre koncentrálna, amely béremelésre koncentrálna, és tulajdonképpen a hátrányos helyzetű térségek felzárkóztatására is lehetőséget ad.

Kérem, jó szívvel támogassák ezt a költségvetést. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő felszólaló a Jobbik képviselőcsoportjából Magyar Zoltán képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, ön é a szó.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Ha jól számoltam, akkor a hetedik költségvetési vitában van szerencsém részt venni, és sajnos az elmondható egyébként általánosságban, hogy persze úgy folynak Magyarországon is a költségvetési viták, ahogy ez megszokott, azaz a kormánypart minden évben előadja, hogy ez aztán a világ legjobb költségvetése, és

sose volt még Magyarországnak ennyire tökéletesen összerakott és egyben lévő költségvetése, mi, ellenzékiek meg nyilván az érzékenyebb és gyengébb pontokat próbáljuk meg kiemelni és támadni.

Azonban van egy olyan pontja, amiről én szeretnék beszélni, ami általánosságban elmondható, hogy folyamatosan romló számokat és adatokat tartalmaz, illetve, ami ennél is súlyosabb probléma, hogy éppen ellenkező folyamatokat bizonyít be, mint amit egyébként a kormánypárti képviselők rendre állítanak róla, a vidéki Magyarország helyzetéről és úgy általában a mezőgazdaság kérdésköréről. Egy komoly ellentmondás van eleve már a logikában a kormánypártiak és közöttünk a tekintetben, hogy hogyan is minősítsük, hogyan is állapítsuk meg azt, hogy milyen állapotban van ma a vidéki Magyarország kérdése.

Folyamatosan GDP-vel jönnek, folyamatosan kozmetikázott munkahelyi adatokkal, illetve azzal a néhány tízezer mezőgazdasági vállalkozóval jönnek, akiknek ma tényleg nagyon jól megy, miközben a Jobbik felfogása ennél sokkal szélesebb értelemben értelmezi azt, amikor a vidék helyzetéről beszélünk. Számunkra a mezőgazdaság, az agrárium nem azt a néhány tízezer embert jelenti, akikre folyamatosan hivatkoznak, és akiknek, hála istennek, valóban jól megy.

Elég, ha azt megemlítem, hogy az AKG-programban milyen brutális számok jöttek elő minap. Tudom én azt, hogy ez most európai uniós forrás, és csak azért említem meg ebben a vitában, hogy például Borsod megyében 4 százalék kapott a zónális támogatások tekintetében a pályázók közül, mert bizony majd a hazai költségvetési forrásból kell ezeket kiegészíteni, máskülönben elképzelni sem tudom azt, hogy például mi lesz a tűzokkal, a harissal vagy minden olyan fajjal, amelynek a fenntartásához, szaporodásához, a stabil populáció eléréséhez nélkülözhetetlen volt eddig az AKG-program megléte. Mivel ezek a családi gazdálkodók most elestek ettől az európai uniós lehetőségtől az önök hibájából, ezért egyszerűen elképzelhetetlen, hogy miként lesz majd ezeken a területeken a családoknak is a megmaradása, a lehetőségeik, illetve miként lesz ezen fajok fennmaradása.

A másik, amit szomorúan meg kell állapítani, a nemzeti vidékstratégia helyzete. 2020-ban járna le az a program, ami gyakorlatilag még el sem indult, legalábbis a gyakorlatban semmiképpen nem. A második Orbán-kormány színre lépését követően lett ez a stratégia kormányzati szinten elfogadva 2011-ben, de sajnos arra már nem vették a bátorságot, hogy ez a stratégia végül is ide a Ház elé is kerülhessen, mert ne felejtjük el, hogy az eredeti terv még az volt, hogy itt a Ház falai között is tudunk róla vitatkozni. A Jobbik számára az a stratégia egyébként elfogadható volt, azt kell mondanom, hogy olyan 80-85 százalékban egyezett a Jobbik vidékpolitikájával, azokkal a programokkal, amelyeket egyébként mi is folyamatosan szorgalmazunk.

Aztán persze nem lehet csodálkozni, hogy nem került ide a Ház elé, hiszen ahogy látjuk a költségvetést, idén sem áldoztak a nemzeti vidékstratégia céljainak a megvalósítására megfelelő összegeket - ezt majd részletezem kicsit később -, sőt, ezen túlmenően ellentétes folyamatok indultak el, ha másra nem, például az állami földek privatizációjára gondolhatunk, aminek a befolyt összegek révén ismét csak komoly hatása kellene hogy legyen a költségvetésre, de majd erre is később térnek ki.

Tehát összességében azt tudom elmondani, hogy az a helyzet, ami a mai magyar vidéken van, azért okoz számunkra még a többi témánál is talán nagyobb csalódottságot, mert ez volt az a terület, ahol arra lehetett számítani, hogy a 2010-es kormányváltást követően talán nagyobb léptékben indulnak el a fejlesztések, és egy komolyabb ütemben történik meg a vidék felzárkóztatása. Hiszen azt mi is jól láttuk, hogy a korábbi MSZP-SZDSZ-kormányok alatt mindenképpen hátrányosabb megkülönböztetés érte az aprófalvas területeket, mint ahogy egyébként azt megérdemelték volna, és egy olyan kommunikációt folytatott akkor még a Fidesz, ami azt sejtette akár az ott élők felé, akár mifelénk, hogy talán ez a helyzet megváltozhat.

Néhány konkrétum, hogy mégis milyen módosító indítványokkal próbáltam meg ezt a helyzetet orvosolni, és ezen általánosan elmondott vidékképpen miként kívántam vagy kívánok javítani, ezekre hoztam fel példákat.

A kisvasutak helyzeténél nagyon fontos elmondani, hogy vannak olyan aprófalvas területek, ahol például az elhanyagolt állapotban lévő, de még egyébként létező kisvasutak komoly turisztikai vagy akár gazdasági vonzerőt is jelenthetnének egy-egy adott térségnek, így erre mindenképpen szeretném, ha nagyobb figyelmet áldozna az Országgyűlés, és elfogadná például ez irányú módosító indítványainkat.

Beszélni kell a Kincsem nemzeti lovasprogramról is, ami talán az egyik legnagyobb csalódás, hiszen az egész ágazat tekintetében - de itt most nemcsak a lótenyésztésre gondolok természetesen, hanem a rekreációra, a turizmusra, a lovassportokra, sőt a lovaskultúra-oktatásra, a terápiára és a versenyzésre is, tehát a teljes lóval végzett tevékenységi csoportra, ha mondhatom ezt így, magára a lóhasználat minden egyes formájára - komoly fejlesztéseket ígértek. 2012. február 29-én fogadta el a kormány a nemzeti lovasprogramot, melyet egyébként a szakmával dolgoztatott ki, és kiváló anyag, ezt el kell ismernem, és mi is üdvözlöttük akkor a megszületését.

A probléma a gyakorlati feltöltéssel van, mert, ugye, az nem történt meg. Néhány extrém vállalás, néhány komolyabb sportkomplexum alapkötetele történt meg, illetve van, ahol már ennél egy kicsit előrébb is tartunk, de az összes többi területen a nullával egyenlő az előrelépés. Sőt, mondjuk, a tenyésztés területén még komoly visszalépésekről is hallunk folyamatosan. Miközben sokszor jogosan elmondjuk, hogy lovas nemzet vagyunk, és milyen jó

lenne, ha a ló sokkal inkább visszakerülne a mindennapokba, ahhoz képest, ha a környező országokhoz mérjük magunkat, akkor is jóval kevesebben tudnak lovagolni, mint ezekben az országokban, ami azért egy döbbenetes adat, főleg, ha figyelembe vesszük a terápiás és szabadidősport pozitív hatásait, főleg, mondjuk, ha a gyermekeket nézzük. Így szintén - ahogy már említettem - nagy csalódás, hogy arról volt szó, hogy 300 iskolában indul el majd a lovaskultúra-oktatás és aztán a lovaglás lehetősége, ehhez képest csak a legjobb módban élők tehetik meg ma azt, hogy gyermekeiket rendszeresen, mondjuk, ilyen helyekre elvigyék, és aztán ebből a hobbi-ból egyszer talán még életforma is kialakuljon.

Itt is nagyon szomorú egyébként az ágazat minden szereplője, hiszen a nemzeti lovasprogram megalkotásával és kormányzati elfogadásával azért egy kicsit többet vártak ettől, hiszen ezzel gyakorlatilag bohózzattá vált a kormányzati intézmény, hiszen értelmetlen számunkra, hogy ha egyszer magán a kormányülésen elfogadásra kerül egy ilyen program, akkor miként képzelhető el, hogy aztán hosszú-hosszú éveken keresztül ezt nem töltjük fel tartalommal.

A tanyafejlesztési programra áttérve: itt is évről évre egy folyamatos csökkenést tapasztalunk. Szeretném ezt a tanyafejlesztési programra szánt összeget is kicsit megnövelni, persze, ennek az is azért feltétele, hogy ez értelmesen legyen elkölthető, hiszen ha megint az V. kerület lesz a legnagyobb nyertese a tanyafejlesztési programnak, ahogy ezt néhány éve láthattuk, akkor nem sok értelme van ezt az összeget növelni.

(18.50)

De talán bízunk abban, hogy ennél már józannabban fogják elkölteni ezt a pénzt.

A nemzeti méhészeti programot már egy kormánypárti képviselőtársam is említette. Valóban nagy szükség lenne ennek a komolyabb mértékű támogatására, hiszen nemcsak a méhsűrűség iszonyatos növekedése okoz problémákat, aminek a „Fiatalközgazda” program és sok egyéb okozója is van, és talán egy kicsit túl is lett már tolva ez a kérdés itt Magyarországon, hanem a kínai hamisított méz ügye is komolyan rontja a magyar méhészek lehetőségeit. Ebben is érdemi előrelépésekre számíthatunk, ami olyan értelemben összefügg a költségvetéssel, hogy a Nébihnek ehhez megfelelő eszközöket kell biztosítani, ezt egy másik módosító indítványban meg is fogalmaztam. Illetve az ideai fagy, ami középtávú táján érkezett, azt eredményezte, hogy a legtöbb méhészt még nem is tudott pergetni az idén, miközben normális években már ezen régen túl vannak.

A hungarikumok népszerűsítésére és egyáltalán a hazai hungarikumok kezelésére is többletforrást irányoztam elő, hiszen én az egyetlen ellenzéki képviselője lehetek a Hungarikum Bizottságnak, ami

nagyon megtisztelő, és igyekszem is kihasználni ezeket a lehetőségeket, ugyanakkor azt tapasztalom, hogy nem vesszük elég komolyan ezt a területet. Nagyon örülök, hogy megszületett a Hungarikum Bizottság, megszülettek a nemzeti értéktárak, és hogy ennek az egésznek ki lett építve az infrastruktúrája, és hogy ebben a politika is ilyen aktívan részt vesz, de azt tapasztalom, hogy ha az átlagemberekkel nem ismertjük meg a hungarikumokat, nem ismertetjük meg a magyarság legnagyobb teljesítményeit, legyen az természeti vagy legyen az bármilyen találmány, akkor nem várhatjuk el azt, hogy a hungarikumnak mint fogalomnak kiteljesedjen a valódi értéke, és aztán ez a gyakorlatban is azt eredményezze, amit egyébként szerintem itt mindahányan a Házban elvárnánk tőle.

A halgazdálkodás egy örök vesszőparipám, arról is néhány gondolatot. A tengerek rohamosan fogyó halkészlete miatt egyre nagyobb hangsúly helyeződik az édesvízi halakra, és jó lenne, ha a táplálkozás területén is hazánk legalább a régi fényében tündökölné. Ennek összességében nemcsak olyan oka van, hogy ez több munkahelyet hozna létre, illetve a vidéki megmaradást is elősegítené, hanem tudjuk, hogy az egészségünkre gyakorolt hatása is jelentős lehetne. Nagyon sajnálom egyébként, hogy az európai uniós és hazai forrásoknál is most már évek óta, rendre folyamatosan vesztes a halas ágazat. Komoly lehetőségek rejlenek ebben, és remélem, hogy hozzájárulhatunk majd ezzel a költségvetéssel ahhoz, hogy ebben változásokat érzünk el.

Az osztatlan közös tulajdonok esetében nem kell mondanom a képviselőtársaimnak, hogy ez mekkora probléma. Aki tart fogadóórákat, az nagyon jól tudja, hogy körülbelül ötből két állampolgár ilyen jellegű problémákkal, ilyen jellegű visszaélésekkel, vélt vagy valós ügyekkel érkezik hozzánk. Jó lenne végre tisztázni ezt a kérdéskört. Ez az egész a rendszerváltásnak és annak a kárpótlásának a következménye, ami eléggé felemásra sikeredett, de ennyi évvel már az úgynevezett rendszerváltás után jó lenne ezt a kérdéskört tisztába rakni. Kaptunk ígéreteket, hogy ez 2018-ig megtörténik, de ha csak ilyen ütemben kap ez a feladat forrást a minden évi költségvetésben, akkor egyszerű számíttással megállapítható, hogy ez nem fog sikerülni; ráadásul ott van még az erdők ügye, ami egy külön történet, de abban is előre kell lépni. Mégiscsak egy elég érdekes állapot az, hogy valaki örököl, mondjuk, erdőt, van tulajdona valahol, de azt nem tudja megmondani, hogy éppen melyik fa az övé, vagy egyáltalán nem tudja érvényesíteni a tulajdonához fűződő egyéb jogokat.

A prémesállat-tenyésztésről is néhány gondolatot. Tudom, hogy Magyarországon ez még gyakorlatilag csak a csincsilára korlátozódik, és abban majdnem hogy világhatalom vagyunk, de úgy alakultak a piaci körülmények, hogy ismét komoly lehetőséget látunk ebben, ráadásul maga a táplálékforrás, maga a táplálása ezeknek az állatoknak, a takarmányozása teljes mértékben megoldható lenne, erre komoly

XXI. századi technológiák állnak már rendelkezésre, nem kell ahhoz tengerparti országnak lenni, hogy erre képesek legyünk megfelelő minőségben. Azért említettem itt ezt is ilyen részletességgel, mert nem komoly, nagyipari, több ezer anyás nyérctelepekre gondolok ilyenkor, hanem bizony másodállásban egy-egy vidéki családnak ez komoly segítség lehetne. Láttunk például Lengyelországban példákat arra, hogy ez milyen kiválóan tud működni.

Beszélhetnénk még a konyha- és kiskertprogramról is, ami szintén támogatást érdemelne. Nagyon fontos lenne már óvodáskortól megismertetni a gyerekekkel azt, hogy milyen a tudatos táplálkozás, milyen fontos az, hogy az ember a saját környezetét meg tudja művelni, felismerje azokat a növényeket, állatokat, amelyekkel aztán később az asztalán fog találkozni, és hogy ezeket helyesen tudja művelni. Ez egyfajta rekreációs szerepet is ellát egyébként, aki nek van konyhakertje, annak nyilván ezt nem kell bizonygatnom.

A mezőgazdasági szakközépiskolákról is néhány mondatot. Nagyon sokat beszélgetünk arról, hogy az egyik legnagyobb problémája ma az agráriumnak, legalábbis ami a humán erőforrás tekintetében megvan, éppen az, hogy ugyan elég jó agráregyetemeink vannak, persze ott is sok a gond meg lehetne fejleszteni, de igazán nagy hiány a szakirányú szakközépiskoláknál van, ahol a színvonal és egyáltalán a technikai felszereltség olyan alacsony, amivel nem is várható el az, hogy minőségi oktatást végezzünk. Ráadásul agrárországnak definiáljuk itt gyakran magunkat a parlament falai között, ezért, azt hiszem, sokkal nagyobb figyelmet érdemelne.

A tejről is volt már szó. Minden bizonnyal tévednék, és nem mondanék igazat, ha azt mondanám, hogy ez kizárólag a kormány hibája. Természetesen a tejválság jelenleg egy összeurópai, de még inkább világprobléma, ami összefügg az orosz válsággal, ami összefügg a csökkenő kínai kereslettel, összefügg az áfacsalásokkal és legfőképpen azzal, hogy az Európai Unió kivezette a tejkvótát. Ugyanakkor a kormány elmulasztotta a felkészülést erre az időszakra, és itt már nem kerülhető meg az ő felelőssége, ezért a módosító indítványomban arra teszek javaslatot egy komplex tejprogrammal, hogy az áfától a magyar tej reklámozásán keresztül egészen a feketetej kiszűréséig mindenre legyen lehetősége a kormánynak. Ha ezt nem tesszük meg, és ez most nem valamiféle ellenzéki ijesztgetés, akkor itt öt éven belül nem fogunk tudni hazai tejet fogyasztani.

Néhány területi módosító indítványra nagyon röviden kitérnék, ezek már nem a mezőgazdaságot vagy élelmiszeripart érintik kizárólag, hanem sokkal inkább a saját szülőházam, választókerületem környezetéről szólnak, Győr-Moson-Sopron megyéről néhány gondolatban. A szigetközi vízpótlás az, amit talán érdemes lenne megemlítenem, itt is komoly ígérek voltak. Mivel a mindenkori kormányok nem léptek semmit a Szigetköz vízpótlásának problémájával kapcsolatban, ezt megunva a szigetközi embe-

rek aláírásokba kezdtek, összefogtak a megyei napilappal, és elérték azt, hogy itt a parlamentben is kénytelenek voltunk vitatkozni erről a kérdésről. A helyzet annyiban volt talán egy kicsit más, hogy akkor még Illés államtitkár itt ült az önök soraiban, és a haját tépve üvöltözött hol az ellenzéki képviselőkkel, hol egy kicsit mérsékeltebben azokkal a kormánypárti képviselőkkel, akik egyetértettek, és gyakorlatilag száz százalékban ugyanazt mondták, amit én, maximum kevéssé bírálták a kormányt a semmittevés miatt.

Ma már ott tartunk, hogy mondjuk így, ez a sötétzöld politika kikerült talán a kormány köreiből, és lehetőség nyílt arra, hogy ebben a kérdésben is lépünk, ugyanakkor sem európai források tekintetében, sem a hazaiaknál nem látok ebben érdemi előremozdulást, miközben itt most nem Bős-Nagymaros beindításáról beszélünk - sajnos, ezt így zárójelbe tesszem -, hanem arról, hogy néhány kószorással vagy néhány fenékküszöbvel, valamiféle technikai, műszaki megoldással érdemben is jelentősen lehetne javítani a szigetközi életminőségén. Számtalan egyéb dologgal összefügg ez, ahogy ezt már megbeszéltük itt akkor a vita során, és úgy tűnt nekem, hogy akkor a kormánypárti képviselőtársaim is osztják ezt a véleményt.

Az úthálózatoknál nem térek ki az összes pontra, amelyek ezt érintik a módosító indítványaim közül, de azt el kell mondanom, hogy Magyarországon Győr-Moson-Sopron megyében rendelkezünk a második legrosszabb úthálózattal. Ezen sokan meglepődnek, pedig ez tényszerű és így van, és ezért irányszom elő, hogy változtassunk, hiszen ahhoz, hogy a kistéleplésen élők is legalább közel ugyanolyan minőségben hozzáférhessenek a szolgáltatásokhoz, az állami vagy egészségügyi vagy oktatási szolgáltatásokhoz, bizony egy javított minőségű úthálózatra van szükség.

Zárógondolatként még engedjék meg, hogy a kapuvári húsgyárat hadd említsem meg. Ez egy fájó pont, hiszen, mondjuk azt, rendkívül gyanús az, ahogy az elmúlt években százéves, tradicionális üzemeink szinte mindegyike bezárt a húsipar területén.

(19.00)

Lássuk be, mondjuk el őszintén, teljesen egyértelmű, hogy egy üzleti körhöz köthető az, hogy kinek volt az érdeke, hogy aztán egy Gyula, Pápa, Kaposvár, Zalaegerszeg, Kapuvár, Törökszentmiklós szépen lassan, egymás után, különböző módszerekkel ugyan, de lehúzta a rolót. A kapuvári húsgyár az egyik olyan, amelynek megmentésére semmiféle lépést nem tettek. A csődbiztos valami olyasmi kijelentést tett, hogy miért kéne megmenteni, hiszen közel van a határ, majd átmennek a kapuváriak Ausztriába dolgozni. Ez az a mentalitás, amit mi nem tartunk elfogadhatónak, és ezt a tradicionális üzemet szeretnénk megmenteni, a környékbeli sertéstartó

gazdálkodók tulajdonába juttatni, hogy aztán majd szövetkezeti formában üzemeltetve egy életképes, a kisvárosban meghatározó munkahelyet adó, minőségi élelmiszert előállítani tudó üzemet tudjunk újra-indítani.

Minden évben benyújtom az '56-os múzeum lehetőségét Mosonmagyaróváron. Az '56-os terror egyik legemblematikusabb településéről van szó, ahol rengeteg véráldozatot követelt az a szörnyű géppuskatűz. És hát úgy érzem, hogy méltó lenne a településnek egy '56-os múzeum. Jelenleg csak néhány kopjafa emlékeztet minket az ott történetekre.

Csak néhány módosító indítványomra volt idő, ezeket ajánlom a figyelmükbe, és kérem, hogy fontolják meg őket, hiszen azt hiszem, mindegyik olyan módosító indítvány, amivel minden jó érzésű képviselőtársamnak egyet kell tudni érteni. Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő felszólaló Ritter Imre nemzetiségi szószóló. Parancsoljon, szószóló úr!

RITTER IMRE nemzetiségi szószóló: Sehr geehrter Herr Vorsitzender! Sehr geehrtes Parlament!

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Parlament! Tegnap reggel 8 óra óta, leszámítva néhány késő éjszakai hozzászólást, volt szerencsém gyakorlatilag minden hozzászólást végighallgatni. Ha ezeknek a nemzeti-ségi vonatkozásaira ki akarok térni, szerencsére elég könnyen meg tudom tenni. Hiszen, ha jól számoltam, hat olyan hozzászólás volt, amelyik kisebb-nagyobb mértékben nemzetiségi kérdéseket érintett. Ezek, ha számokat, tényeket közöltek, akkor azok reálisak voltak, ha minősítettek, értékelték, azok, úgy gondolom, pozitívak voltak. Ezt köszönöm a hozzászóló képviselőknek, és valamennyi eddig hozzászólott képviselőnek, hogy az elmúlt két évhez hasonlóan a magyarországi nemzetiségek témakörét nem vonták be a napi aktuális politikai vitatémák közé.

Tegnap is jeleztem már, Fuzik elnök úr is elmondta, hogy a 2016. évi költségvetési törvényjavaslat úgy került benyújtásra a parlamentbe, hogy abban a magyarországi nemzetiségek vonatkozásában emelés nem történt. A számszaki pontosság szempontjából annyi korrekció igen, hogy a 20/57-es címrendben az országos önkormányzatok által fenntartott intézmények támogatásánál két nemzetiségi színház és két kutatóintézet kapcsán volt 38,5 millió emelés, ugyanakkor a 20/56-os címrendben, ami az egyedi döntésű nemzetiségi támogatási kereteket is tartalmazza, ez levonásra került. Gyakorlatilag annyi történt, hogy a 2016-ban egyedi döntéssel támogatott négy intézmény 2017-ben tervesítésre kerül.

Tegnap azt mondtam, hogy reményeim szerint estére talán felszáll a füst, és végleges számokat tudok mondani. Teljesen még nem zárultak le az egyeztetések, de ami biztosnak tekinthető, arra szeretnék kitérni. Tekintettel arra, hogy a törvényjavas-

latba nem kerültek be az igényeink, ezért a nemzeti-ségi bizottság fog módosító indítványt benyújtani, természetesen olyan mértékben és összegben, ami előzetesen mind a kormányzattal, mind a frakciókkal, mind a szaktárcákkal egyeztetésre került, kerül, és amiben teljes egyetértés van. A jelenlegi állapot szerint, amit biztosan mondhatok, az az, hogy a 2016-os bázishoz, a 8 milliárd 10,8 millióhoz a 2017-es költségvetésnél 676,5 millió forint emelés biztos, hogy lesz a módosító indítványban.

Ez három területet érint. Az első terület a civil nemzetiségi szervezetek pályázati keretei, illetve az egyedi döntésű nemzetiségi keretek. Erről majd néhány mondatot még a pályázatok kiírásával és a szabályozási kérdésekkel kapcsolatban is a későbbiekben még megemlítek. A másik nagyobb terület az országos nemzetiségi önkormányzatok általános és médiatámogatása. Itt 176,4 millió forint emelés lesz a 13 országos nemzetiségi önkormányzatnál és médiánál, ez 11 százalékos emelésnek felel meg. Valamint az országos nemzetiségi önkormányzatok által fenntartott intézményekre 221,7 millió, ez 22,8 százalékos emelésnek felel meg.

Szeretném hangsúlyozni, hogy az országos nemzetiségi önkormányzatok és intézményeik 2016-ban, egy 18 milliós lengyel korrekción kívül, hogy itt is pontosak legyünk, nem kaptak semmilyen támogatásemelést. Tekintettel arra, hogy 2016-ban zárult mind a 13 országos nemzetiségi önkormányzat öt évre visszamenőleges állami számvevőszéki ellenőrzése, és meg akartuk várni az állami számvevőszéki jelentéseket, és azokat megvizsgálva, az azokban tett megállapításokat figyelembe véve egységesen tettük meg azokat a korrekciókat, amiket javasoltunk.

A harmadik terület, ahol egy minimális módosítás van, az a helyi nemzetiségi önkormányzatokat érinti. Itt tegnap is elmondtam már, hogy az elmúlt két évben a helyi nemzetiségi önkormányzatok, tehát a települési és a megyei nemzetiségi önkormányzatok általános működési támogatása az elmúlt két évben háromszorosára lett emelve, így itt támogatásemelést eleve nem is javasoltunk.

Viszont itt is, most is kiemelném, nagyon fontos, hogy a szabályozási kérdésekben ezen a területen továbblépjünk. A feladatalapú, vagy talán szerencsesebb lenne úgy fogalmazni, hogy differenciált támogatásnál 5 százalékos emelést javasoltunk, ez 78,4 millió forint. Ennek az indoka elsődlegesen az, hogy itt az elszámolásokkal kapcsolatos többletfeladatok kompenzálását szolgálja. Ez a három terület az, ami a 676,5 millió forint módosítási javaslatot lefedi. Ez a bázishoz viszonyítva 8,4 százalékos emelést jelent.

Nem a 2017. évi költségvetési törvény kérdése, de ezzel együtt kell megemlíteni és tárgyalni, hogy az előzetes egyeztetések során olyan kompromisszumos megoldás született, hogy a nemzetiségi önkormányzatok által fenntartott intézmények beruházására, felújítására, esetleges pályázatoknál a pályázati önrész biztosítására nem a 2017-es költségvetési törvényben, hanem a folyamatban lévő 2016. évi költ-

ségvetési törvény módosításánál lesz egy 400 millió forintos módosító javaslat. Természetesen szerencsésebb lett volna a '17-es költségvetési törvényben, hiszen akkor ez tervesítésre kerül, de nyilvánvalóan semmilyen lehetőséget nem tolunk el magunktól.

Itt szeretném kiemelni egy mondat erejéig legalább, amit Demeter Zoltán a mai nap során már szintén megemlített, hogy ma már ott tartunk az elmúlt évek nagyon pozitív változásai után, hogy jelenleg már 110 intézmény, döntő többségében köznevelési intézmény van nemzetiségi önkormányzatok fenntartásában, 74 az országos nemzetiségi önkormányzatok, 35 a helyi nemzetiségi önkormányzatok és 1 a nemzetiségi önkormányzatok társulásának fenntartásában.

Ez szeptember 1-jével a már eldöntött további intézményátvételekkel legalább több mint 12 helyi nemzetiségi önkormányzat fog még átvenni intézményt, köznevelési intézményeket.

(19.10)

Ezek bölcsőde, óvoda, általános iskola, középiskola, és hogy csak a nagyságrendet érzékeltessem, a szeptember 1-jei, gyermekekre vonatkozó adatok lesznek majd a pontosak, de több tízezer nemzetiségi gyermek részesül olyan nemzetiségi óvodában, általános iskolában és középiskolában nemzetiségi oktatásban, melyeknek a fenntartója, több esetben az ingatlanok is tulajdonosa a nemzetiségi önkormányzat. Ezért a továbbiakban és most is első számú, egyik legfontosabb prioritásunk, hogy ezen intézményeknek a beruházási, felújítási lehetőségeit biztosítsuk.

Ennek kapcsán szeretném azt is kiemelni, hogy míg 2014-ig a nemzetiségi támogatások szinte döntő többsége működésre ment, most már a nemzetiségi támogatási igény 35-40 százaléka 2015-16-17-et tekintve beruházásra, felújításra, tehát a jövőnk megalapozására megy.

A szabályozási kérdésekkel kapcsolatban, amint említettem, nagyon nem kívánok abba a politikai részébe belemenni, hogy a költségvetési törvény korai, tavaszi elfogadása szabályos, nem szabályos, jó, nem jó. Csak azt jelezném, hogy részünkről a költségvetési törvény tavaszi elfogadása lehetővé teszi, hogy a korábban december közepén kiírt pályázatokat, amikor advent, karácsony, szilveszter, téli szünet időszakában volt a 30 nap, ami egy lehetetlen időszak volt... - most már október közepén kiírja az EMMI, december közepéig eldöntse, januárban meg lehessen csinálni a támogatási szerződéseket, és február elején valamennyi támogatás kifizetésre kerülhessen. Ez, hogy előre tudjuk, mikor mennyit kapunk és tervezhetően csinálhatjuk, legalább olyan előrelépés lesz nemzetiségi vonatkozásban, mint az, hogy számszakilag meg tudunk emelni kereteket.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. Danke für Ihre Aufmerksamkeit! (Taps.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, szószóló úr. Önöknek még két perc időkeretük van a mai napra.

A következő felszólaló a Fidesz képviselőcsoportjából Kucsák László képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

KUCSÁK LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Képviselőtársaim és a tisztelt jelenlévők nem szunnyadó figyelmét előre is megköszönve engedtessek meg, hogy néhány gondolatot megosszak a tisztelt jelenlévőkkel a 2017. évi költségvetési tervezet kapcsán a köznevelési területtel összefüggésben.

Ezen a területen kiemelt feladat, hogy érvényesüljön a „minőségi oktatáshoz való hozzáférés mindenkinek” elve, a társadalmi szolidaritás, a méltányosság, valamint hogy az oktatás segítse elő a gazdaság fejlődését és az életminőség javulását. Meghatározó közpolitikai cél az állam felelősségvállalása az oktatásban, építkezve az Alaptörvényben megfogalmazottakra.

Ezek alapján a 2017-es évben számos olyan feladatot kell ellátni, amelyek szolgálják a köznevelési intézmények fenntartása körében az állami szerepvállalást, a pedagógusok illetmény-előmeneteli rendszerének teljes körű bevezetését, a pedagógus II. és a mesterpedagógus fokozatba átlépők minősítését, a hit- és erkölcsoktatás felmenő rendszerű kiterjesztését a magasabb évfolyamokra, illetve az ingyenes tankönyvek biztosításának kibővítését további évfolyamokra. A nemzeti köznevelés rendszerét szabályozó jogszabályok folyamatos felülvizsgálata, a rendszer működésére gyakorolt hatásának monitorizálása és elemzése, a gyakorlati tapasztalatok hasznosítása is kiemelt feladat, amelynek költségvetési feltételeit meg kell teremteni.

Engedjék meg, hogy elsőként egy olyan területről, nagyon fontos részterületről szóljak, amely nem az állami fenntartás körébe tartozik ugyan, de meghatározó jelentőségű, ez pedig az óvoda és az óvodáztatás kérdésköre. Ez a köznevelés kapcsán a települések fő feladata. A 2017-es évben is az óvodai ellátás biztosítása kapcsán a 2016. évhez hasonlóan az állam négyelemű finanszírozást biztosít a költségvetés keretében. Átlagbér alapú bértámogatás jár a pedagógusok és a nevelő munkát közvetlenül segítők jogszabályi előírások alapján elismert létszáma alapján. Kiegészítő támogatás jár az óvodapedagógusok minősítéséből fakadó többletkiadásokhoz létszámuk alapján, óvodaműködtetési támogatás szolgálja a nem szakmai dolgozók bérének és az intézmény szakmai eszközei beszerzésének, dologi kiadásainak támogatását, és a bejáró gyermekek utaztatásához is forrást kapnak az érintett települések.

Ezek után hadd térjek át az állami intézményfenntartás területére. Az állami intézményfenntartás területével összefüggésben a 2017. évi költségvetésben tervezett kiadási előirányzat, elhangzott már képviselőtársaimtól is, 540 639,8 millió forint, tehát 540 milliárdot meghaladó tételről van szó. A fenn-

tartó feladatai körében a munkáltatói és egyéb személyügyi feladatain túl országos hatáskörrel végzi az intézmények tekintetében a tanügyi igazgatási feladatokat, üzemeltetési, beszerzési feladatokat, gazdálkodási és fejlesztési feladatokat, amelyek az intézmények mindennapi életének megszervezésére is kiterjednek.

A költségvetésben tervezett előirányzat szolgálja az állam által fenntartott köznevelési intézmények pedagógusainak és a pedagógiai munkát segítő alkalmazottak és a technikai alkalmazottak bér- és járulékköltségeit, ezen belül a pedagóguséletpályamodellel 2013. évtől 2018-ig tartó teljes körű bevezetéséhez szükséges 2017. évi többletforrást, ideértve a felmenő rendszerből eredő, 2016. szeptemberi béremelés szintre hozását és a 2017. szeptemberi további béremelés törtévi összegét.

Továbbá: a neveléssel-oktatással közvetlenül összefüggő, a szakmai tevékenységet támogató dologi kiadásokat, valamint az állami intézményfenntartó által működtetett intézmények működési kiadásait, a pedagógus szakképzettséggel rendelkező nevelő- oktató munkát közvetlenül segítők, a nemzeti köznevelési törvény 7. számú melléklete szerinti illetménytábla alapján 2016 szeptemberétől a pedagógus I. kategóriába történő átsorolásához szükséges forrást, és a térítésmentes tankönyvek ellenértékének felmenő rendszerű biztosításához kapcsolódó kiadásokat, amellyel már a teljes 1-5. évfolyam számára biztosítottá válik az ingyenes tankönyvellátás.

A 2016. évi bázis-előirányzathoz képest növekedést eredményeznek az alábbi determinációk. A pedagógus-életpálya ütemezett bevezetéséből adódó többlet 12 692,8 millió forint, a pedagógus-életpálya 2016. évi minősítései miatti többlettámogatás 7457,1 millió forint, a térítésmentes tankönyvek ellenértékének felmenő rendszerű biztosításához kapcsolódó többlet 972,6 millió forint, az állami intézményfenntartó kiegyensúlyozott feladatellátásához szükséges többlet, amellyel a kormány biztosítja az állami köznevelési intézményfenntartó rendszer tehermentes és folyamatos feladatellátásához szükséges stabil költségvetési háttérrel, ez 77 100 millió forint.

A pedagógus szakképzettséggel rendelkező, nevelő- oktató munkát közvetlenül segítők előmeneteli rendszerhez kapcsolódó többlete 205 millió forint. A hét évnél kevesebb idővel nyugdíj előtt álló pedagógus I. fokozatban lévő pedagógusok automatikusan, a minősítési eljárás alól mentesülve pedagógus II. fokozatba kerülnek, az ezáltal keletkező többlet 3300 millió forint.

(19.20)

Mesterpedagógusok kieső munkaidejének pótlásához szükséges túlóra, megbízási díj többletigénye 155,4 millió forint. Gyógypedagógiai intézményrendszerből és a pedagógiai szakszolgálati intézményrendszerből hiányzó státusz igénye miatti bértömeg többletigénye 3800 millió forint.

A költségvetési tervezetből látható, hogy mindezen túl még egyéb oktatási források, oktatási tételek is találhatóak, így például a köznevelési célú humán szolgáltatás és működési támogatás című rovat, amelynek 2016. évi előirányzata 166 016,4 millió forint volt, 2017-ben ez 189 859,2 millió forintra emelkedik.

A 2016. évi bázis-előirányzathoz képest növekedést eredményeztek az alábbi determinációk ebben a kategóriában: pedagógus-életpálya, nem állami humán szolgáltatók, ütemezett bevezetéséből adódó többlet 3720,6 millió forint; pedagógus-életpálya, nem állami humán szolgáltatók, minősítés miatti többlet 1701,4 millió forint; a térítésmentes tankönyvek ellenértékének felmenő rendszerű biztosításához kapcsolódó többlet 277,4 millió forint; köznevelési célú humán szolgáltatás és működési támogatás 17 000 millió forint. A pedagógus szakvizsgázottsággal rendelkező, nevelő-oktató munkát közvetlenül segítők előmeneteli rendszerhez kapcsolódó többlete 93,4 millió forint - ez is a nem állami humán szolgáltatókra vonatkozik. Hét évnél kevesebb idővel nyugdíj előtt álló pedagógus I. fokozatban lévő pedagógusok automatikusan a minősítési eljárás alól mentesülve pedagógus II. fokozatban kerülnek, az ezáltal keletkező többlet 1050 millió forint.

További tételek még: a hit- és erkölcstanoktatás és tankönyvtámogatás tétele, a köznevelési szerződés tétele, amelyben egyébként ez az előirányzat biztosítja a magán-köznevelésiintézmények fenntartóival a 2012. évet megelőzően a miniszterrel kötött, még érvényben lévő közoktatási megállapodásokat, valamint az ezt követően megkötött, illetve kötetendő köznevelési szerződés forrását. Jelenleg 58 hatályos ilyen megállapodás van egyébként.

Továbbá ilyen tétel még a köznevelés speciális feladatainak támogatása is, valamint a nemzeti tehetségprogramra előirányzott összeg, a szakmai tanügyigazgatási, informatikai feladatok támogatása, kis létszámú hit- és erkölcstanoktatás kiegészítő támogatása, és nagyon fontos az Erzsébet-program támogatása, amely a 2016. évben előirányzatként 4405,8 millió forinttal szerepelt, ez 2017-ben a javaslat szerint 5280,8 millió forint. Ez az előirányzat támogatja a szociális üdültetést, étkeztetést és egyéb szociális célú feladatok ellátásához kapcsolódó szervezési és lebonyolítási teendőket, továbbá a gyermekek, tanulók évközi és nyári táboroztatását, szakmai pedagógiai tábor szervezését, valamint a gyermeküdültetéssel kapcsolatos infrastruktúra fejlesztését és működtetését.

Engedjék meg, hogy röviden szóljak még azokról a meghirdetés előtt álló, illetve részben már meghirdetés után lévő forrásokról, amelyek szintén segítik az oktatás ügyét, ezen belül nagyon hangsúlyosan a köznevelés területét is. Ilyenek az EFOP-konstrukciók. A 2014-16. években meghirdetésre kerülő köznevelési konstrukciókról az emberierőforrás-fejlesztési operatív program éves fejlesztési keretének megállapításáról szóló 1037/2016. kormányha-

tározat rendelkezik. A 2014-2020 programozási időszakban az egyes európai uniós alapokból származó támogatások felhasználásának rendjéről szóló 272/2014. kormányrendelet 44. §-a értelmében az adott évre szóló éves fejlesztési keretet negyedévente egy alkalommal lehet módosítani.

A kormányhatározat szerint megtalálható, hogy milyen prioritások mentén milyen célokra lehet ilyen forrásokért fordulni, folyamodni. Ilyen például a gyarapodó tudástőkéről szóló 3. prioritás, amelyben több más mellett a kisgyermekkorai nevelés támogatása, a korai iskolaelhagyás csökkentése, a lemorzsolódással veszélyeztetett intézmények támogatása, kisgyermekkorai nevelés intézményi támogatása és még jó néhány nagyszerű cél szerepel.

Egy következő prioritás az infrastrukturális beruházások a gyarapodó tudástőke érdekében című 4. prioritás, ahol szintén több más mellett testmozgást javító infrastrukturális fejlesztések, testmozgást javító infrastrukturális fejlesztések sztenderdjei, köznevelési intézmények infrastrukturális fejlesztése, köznevelés támogató szerepének erősítése és egyéb célok szerepelnek, amelyek mind-mind szintén az oktatás ügyét hivatottak segíteni, támogatni.

Kiemelt projektként talán nagyon fontos megemlíteni, hogy a környezeti és energiahatékonysági operatív program - rövidítve: KEHOP - milyen fontos szerepet játszik. A környezeti és energiahatékonysági operatív program éves fejlesztési keretének megállapításáról is kormányrendelet határoz, illetve dönt, és a megújuló energiaforrások alkalmazásáról szóló 5. prioritásban valósulnak meg köznevelési intézményeket érintő fejlesztések, amelyek a fejlett közép-magyarországi régióra és a kevésbé fejlett régiókra egyaránt kiterjednek. Ez azért is nagyon fontos, és engedjék meg, hogy röviden szóljak arról, hogy a lakóhelyemen, a főváros XVIII. kerületében az elmúlt időszakban is - akkor nem KEHOP, hanem KEOP rövidítéssel futottak hasonló célú, irányultságú pályázatok - az elmúlt években mintegy másfél milliárdnyi fejlesztést sikerült megvalósítani szociális intézményekben, bölcsődékben például, sok óvodánkban és sok általános iskolánkban, amelyek mind-mind mutatják, hogy milyen nagyszerűen tudnak hasznosulni ezek a források nálunk Pestszentlőrincen és Pestszentimrén és az ország számos egyéb településén is.

Tehát fontos, hogy ezek a KEHOP-források is rendelkezésre álljanak, csakúgy, mint ahogy az is nagyon fontos, amiről korábban képviselőtársaim tettek említést - és ezt szintén a 2017. évi költségvetési javaslat tartalmazza -, hogy különféle kapacitásbővítési célokra is rendelkezésre állnak források. Itt is tudok a szűkebb környezetemből példát mondani, hogy pár évvel ezelőtt egy óvodabővítési programot sikerült Pestszentimrén megvalósítanunk, és már látjuk, hogy köszönhetően a kormány családpolitikai intézkedéseinek, a családok otthonteremtési kedvezménye bevezetésének, elindításának, látva már most a nagy érdeklődést, látszik az is, hogy várható-

an a következő évben, években további ilyen kapacitásbővítő beruházásokra kell hogy sort kerítsünk valószínűleg bölcsődei, óvodai és iskolai területen is.

Ezt szerettem volna megosztani önökkel, jelezni a kormány, a Nemzetgazdasági Minisztérium jeles jelen lévő képviselőivel is, akiknek egyébként ezzel kapcsolatban bátorkodtam már a felvetéseinket, javaslatainkat, kéréseinket elküldeni.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Kedves Képviselőtársaim! Összegezve tehát, ha a 2017. évi költségvetési tervezetben megfigyeljük, megnézzük az oktatási tevékenységek és szolgáltatások területét, akkor a többlet milliárd forintban kifejezve összességében 270,3 milliárd forint. Ha ebből a köznevelési területet szemléljük, akkor azt mondhatjuk el, hogy a köznevelés többlete az előző, illetve a 2016. évihez képest 130,7 milliárd, amelyből az állami fenntartásra 105,7 milliárddal fog több jutni, egyéb köznevelési célokra pedig - így például hit- és erkölcstanoktatás és tankönyvtámogatás, a Nemzeti Pedagógus Kar támogatása, Budapesti Francia Líceum Alapítvány támogatása, köznevelési célú humán szolgáltatásokra és működési támogatásokra és így tovább - 25 milliárddal több, és a szakképzés területére is 25 milliárddal több fog jutni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Jelenlévők! Megköszönve kitüntető figyelmüket ajánlom figyelmükbe és elfogadásra a 2017. évi költségvetési tervezetet.

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

(19.30)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjából Sneider Tamás képviselő úr, az Országgyűlés alelnöke jelentkezett felszólalásra. Parancsoljon, alelnök úr, öné a szó.

SNEIDER TAMÁS (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! 335 módosító javaslatot nyújtottam be az idei évben a költségvetéshez. Nyilván idő hiányában most nem fogok tudni mindről beszélni, de néhányat mindenképp ki kell emelnem, amelyek fontos témái a Jobbiknak, illetve egy-két választókerületemhez fűződő nagyon jelentős problémát is szeretnék röviden elmondani és felhívni erre a figyelmet, a Nemzetgazdasági Minisztérium figyelmét ezekkel kapcsolatban.

Az első a nyugdíj kérdése. Tudjuk jól, hogy az elmúlt időszakban, mind az MSZP, mind a Fidesz alatt komoly támadások érték a nyugdíjrendszert, illetve azokat, akik a nyugdíj felé közelítenek. Ez alól egyetlen kivétel volt az elmúlt nyolc év során, amikor a Fidesz bevezette a nők esetében, hogy 40 év munkaviszony után nyugdíjba vonulhatnak, úgy, hogy egyébként alapvetően 8 év gyermeknevelés is beleszámíthat, így akár 32 év konkrét munkaviszony után is nyugdíjba vonulhatnak, de egyébként ennél

még jobb szabályok, kisebb mellékszabályok is vannak ebben a tervezetben.

A Jobbik úgy gondolja, hogy a mai demográfiai helyzetben, a mai gazdasági helyzetben nagyon fontos lenne, hogy a férfiak esetében is ezt a lehetőséget megadja a kormányzat, megadja a magyar állam. Végeztünk egy felmérést, egy igen komoly felmérést, fizettünk érte nem kevés pénzt, hogy maga a lakosság hogy vélekedik erről a kérdéssel, hogy a férfiak adott esetben, ha kívánják, megtehessek azt, hogy 40 év kemény munka után nyugdíjba vonulhassanak. A 76 százaléka válaszolta azt ezer főből mérítve, hogy támogatják azt, hogy a férfiaknak meglegyen az a lehetőségük, hogy ha akarnak, akkor nyugdíjba vonulhassanak 40 év munkaviszony után.

Higgyék el, az egyik meglepetés az volt ebben a felmérésben, hogy a 20-29 éves korosztály 65 százaléka támogatta ezt a javaslatot, pedig hol vannak ők még ettől az időszaktól. Hozzá kell tennem, hogy ez nagyon nagy örömmel töltött el engem, hiszen látom, hogy van egy komoly szolidaritás a fiatalok és a szüleik között, hiszen pont ez az a korosztály, aki látja az 50-60 éves szüleit, hogyan robotolnak, hogyan van már három műtéten túl, mondjuk, gerincműtéten, és mégis kemény fizikai munkát kell végeznie, mert különben éhen hal, vagy már segílyt se biztos, hogy kap lassan a jelenlegi rendszerben.

De ne feledkezzünk el azokról a negatív dolgokról, amelyeket megtettek közösen, külön-külön. Egyrészt tudjuk jól, hogy a 13. havi nyugdíjat elvette az MSZP, 62-ről 65 évre emelte fel a korhatárt Magyarországon, majd jöttek önök, fideszes képviselőtársaim, akik megszüntették a korkedvezményes, korengedményes nyugdíjrendszert, ami a világ csúfsága, hozzá kell tennem, mert ilyen sehol nincs a világon, hogy mindenkinek 65 éves korban kelljen elmennie nyugdíjba, akármilyen munkát végez. De önök azóta is úgy érzik, hogy bizony, egy mentődolgozó 64 évesen a 120 kilós beteget kényelmesen le fogja hozni majd hordágyon a negyedik emeletről, és egyéb ilyen egyszerű munkákat el lehet végezni nyilvánvalóan. Ez egy katasztrofális gondolkodás, de megtették, az önök lelke rajta, hogy majd ennek milyen következményei lesznek az elkövetkező időszakban.

Tudjuk jól, hogy a 3000 milliárd forintos magánnyugdíjpénztári vagyont is sikerült más területre juttatni és nem a nyugdíj területére, tudjuk jól, hogy az államadósság feneketlen kútjába ment, 500 milliárd MOL-részvényre, nem is sorolnám tovább, és ez azért fájdalmas, mert azért 3000 milliárd forint. Ha már önök nem is a nyugdíjba szánták és a nyugdíjki-fizetésekre szánták, hanem elvették az emberektől, ha ez legalább azonnal munkahelyteremtésre fordított volna, 3000 milliárd forint, kérem szépen! Ezt nem lehet elégszer hangoztatni, ehhez képest szinte semmi az európai uniós támogatás is, azt lehet mondani egy-két-három év távlatában, hogy az micsoda munkahelyteremtő lehetőségeket adott volna, és bizony, százezrek dolgozhatnának már akár úgy, hogy egyébként nyugdíjbefizetők és ezzel a nyugdíj-

kassza gazdagodik. Tehát ez még esetleg, nem biztos, hogy támogatandó, de mindenképpen egy olyan lépés lett volna, amin el lehetett volna akkor gondolkodni.

Még megemlíteném a nyugdíjjárulék eltörlését, a munkaadók által fizetett nyugdíjjárulék eltörlését, ami a legnagyobb szemfényvesztés volt talán még emellett is, hiszen közel 2000 milliárd forint - vagy már több mint 2000 milliárd forint - került egy olyan területre, járadékból változott adóvá, ami azt jelenti, hogy a kormányzat bárhová költheti, de nem kell neki kötelezően nyugdíjra költeni. És ez így is történik egyébként, hiszen ebből mindig szépen lecsipegetnek 100-200 milliárdokat jelen pillanatban, amit egyébként, hogyha maradt volna nyugdíjjárulék, akkor ezt bizony nem lehetne más területre fordítani, esetleg halmozódna, hogyha nem kell kifizetni. Ugyanis jelen pillanatban, hogyha a szociális hozzájárulási adó 24 százalékát - mivel az 27 százalékos, de 24 százalék volt a nyugdíjjárulék - plusz a 10 százalék munkaadók által fizetett nyugdíjjárulék-befizetést összeadjuk, akkor azt látjuk, hogy abszolút pozitív egyenleget kapnánk a nyugdíjkasszában, mert közel sem kell most jelen pillanatban ennyit kifizetni.

Sőt, hogyha a nyugdíjrendszer jelen pillanatban úgy marad, ahogy most van, és semmilyen változtatás nem történik, akkor az a helyzet, hogy e nyugdíj-befizetések alapján folyamatosan többlettel zárnánk hosszú-hosszú-hosszú ideig. Persze, feltételezve azt, hogy azért lesz egy 3 százalékos reálbér-növekedés hosszabb távon Magyarországon - szerintünk ennél jóval nagyobb lesz, hozzá kell tennem -, és mondjuk, egy 2 százalékos inflációval számolva még egy szép diagramot is készítettünk, amit majd államtitkár úrnak csak úgy, egy kis mellékletként majd odaadok, ha már úgyis ilyen közel van hozzám.

Nos, a lényeg az, hogy erre nyújtottunk be újabb módosító javaslatot, és szeretnénk, hogyha a kormány végre elgondolkodna azon, hogy ha a lakosság 76 százaléka így gondolja, akkor ebben talán van valami. Arról nem is beszélve, hogy mennyi fájdalmat okoz ez az embereknek, és hogy költségvetésileg is még mennyi pluszbevételt jelentene, illetve olyan dolgokra nem kellene kiadni sok-sok pénzt, mint a közmunkaprogram.

Hiszen a közmunkaprogramban jelen pillanatban sok-sok tízezer, körülbelül 50-60 ezer fő az, aki hogyha ez a rendszer működne, akkor ő nyugdíjat kapna, és nem az lenne az ő karrierjének a csúcsa, hogy negyven-egynéhány év munkaviszony után közmunkásként 50 ezer forintért kell dolgoznia, mert ezt kapták 40 év után a magyar férfiak most Magyarországon, legyen az buszsofőr vagy bárki más. Én bizony, jártam olyan helyen, ahol együtt dolgoztam közmunkásokkal az egyik nap, és a 16 közmunkásból 5-en voltak olyanok - köztük buszsofőr is, csak hogy említsem -, akik egyébként ez alapján a program alapján nyugdíjat kapnának, ami lehet, hogy egy kicsit több. Sajnos egy kicsit több, mint

az 50 ezer forint, azt is hozzá kell tennem, de mint látható, máris lenne egy komoly spórolási összeg, és akkor még nem beszéltem arról, hogy a fiatalok el tudnának helyezkedni, hogyha az idősebbek nyugdíjba vonulnak.

Tehát sok-sok olyan dolog van, amit már elmondtam e Ház falai között, és amit bármikor érdemes végiggondolni, átszámítani konkrét pénzüsszegekre. Végül is az a szégyen, az a megaláztatás, ami a férfiak tömkelegét, százezreit éri most Magyarországon, az nem méltó Magyarországhoz, nem méltó a magyar emberekhez.

Legyen meg a lehetősége az idősebb családoknak, hogy együtt tölthessenek egypár évet, hiszen jelen pillanatban, csak egy példát mondok, ha valaki 17 évesen elmegy dolgozni, egy férfi, annak most majd 65 éves koráig kell dolgozni, tehát egy fél évszázadot kell ledolgozni - fél évszázadot két év híján -, fél évszázadot, csak még egyszer mondom, míg a felesége, hogyha ugyanígy 17 évesen elment dolgozni, ő már valószínűleg 8 évvel hamarabb nyugdíjba vonulhat, és az a 8 év úgy, hogy egyedül kell eltölteni, vagy nem tudnak továbbra sem igazából programot kialakítani, nem tudnak együtt unokázni és békés nyugdíjas éveket élni, az azért nagyon hosszú idő. Nem ezt érdemlik a nyugdíjas férfiak és a nyugdíjas hölgyek sem, a párjuk sem, hogy mindig egy roncsot találjanak, amikor hazajön hatvan-egynéhány évesen ezekből a munkákból. Nos, ez az egyik fontos téma, amire ki szerettem volna térni.

A másik nagyon röviden: az ápolási díj emelésére is tettünk javaslatot. Ez nekünk régi vesszőpariánk, hiszen jól tudjuk, hogy milyen áldozatos társadalmi munkát végeznek azok, akik otthon a szüleit, gyerekeiket, rokonaikat ápolják. Jelen pillanatban változott egy kicsit, illetve tavaly, tavalyelőtt változott egy kicsit a támogatási rendszer, 28 ezerről kemény 31 ezer forintra emelkedett már ez a támogatási összeg, de mi mindenképpen ennél egy jóval magasabb, legalább egy 45 ezer forintos összeget szeretnénk adni az ápolási díj tekintetében.

(19.40)

Csak jelezném, hogy ha valaki bekerül egy intézménybe, mert nem tudja az ápolást végezni az ő rokona, akkor ennél sokkal többbe kerül a magyar államnak. Minimum 60-70 ezer forintnál kezdődik, mondjuk, egy bentlakásos intézménybe, ha bevisznek egy idős embert, annak a normatívája, amit a magyar állam ad, tehát máris spórolnánk, hogyha egyébként otthon lennének ellátva családi körben ezek a személyek. Tehát itt is megtakarításokról is lehetne szólni. Ezt nem kiadásként kell egyből értelmezni, hanem inkább megtakarításként sok esetben.

A harmadik szociális jellegű dolog a családi pótlék kérdése. Erre is tettünk javaslatot. Évek óta mondjuk, hogy át kell alakítani a családi pótlék rendszerét. Az ügy pikantériája, hogy Lázár János

bejelentette, hogy felemelik a családi pótlékot. Ebből már ügy is volt, és már elkezdtek örülni országszerte százezrek, hogy változik a helyzet. Aztán kiderült, hogy rossz volt a szövegíró, és ott családi adókedvezményről volt szó. De mi örültünk volna, ha egyébként ez megtörténik, de úgy - hozzá kell tennem -, hogy átalakítjuk a családi pótlék rendszerét. A Jobbiknak nagyon fontos programja, nagyon-nagyon örülnék, ha a Fidesz ezt magáévá tudná tenni, hogy a felmenő rendszerben természetesen, tehát nem a már megszületett gyerekek esetében három gyermekig járjon családi pótlék, ott magasabb összeg a jelenleginél, ezt is hozzá kell tennem, majd a negyedik gyerek után ez már alakuljon át további adókedvezményé.

Mi ezt szeretnénk, ha egy ilyen családmodellt vagy egy ilyen ösztönzőt tudnánk betenni a rendszerbe, hiszen valóban vannak, akik a családi pótlékra most is úgy tekintenek, mint egy olyan jövedelemforrásra, amit a kocsmában el lehet fogyasztani vagy bárhol máshol, vagy chipsekre vagy egyéb dolgokra költeni, és ugye, nem a drogokról beszélek meg egyéb dolgokról. Nyilván mi sem szeretnénk ezt a tendenciát erősíteni, épp ezért lenne jó ez a gondolat, ami mi már réges-régóta hangoztatunk, és örülnék, ha ez végre kormányzati elkötelezettség is lehetne.

Két helyi témáról szeretnék még beszélni, de az egyik egyáltalán nem helyi téma, ugyanis ez az azbeszt kérdése. Az én választási körzetemben történt most egy azbesztmentesítés, hiszen ott volt az egyik azbesztgyár Magyarországon. De hát ez egy részleges megoldást jelentette. Lőrinci és környéke települései, Selyp és még sorolhatnám az ottani településeket, sajnos súlyosan fertőzött azbesztszennyezésben. Annak idején az azbesztgyár dolgozóinak egyáltalán fogalma sem volt arról, hogy mit jelent azbeszttel dolgozni. Fel nem világosították őket, és nem jelezték nekik, hogy ez mit jelent.

Nos hát, kérem szépen, itt áll előttem a Heves Megyei Kormányhivatal népegészségügyi szakigazgatási szervének az állásfoglalása, amely gyakorlatilag egyet mutat ki, hogy ezen a területen a *mezotelióma*, ez egy daganattípus, rendkívül nagymértékben elterjedt. Nyilván nem ok nélkül terjedt el, azért, mert itt bizony rengetegen az azbesztszennyeződésnek köszönhetően megbetegedtek. Olyannyira felelőtlen volt itt a történet, hogy sokszor azbesztet, egy azbesztszönyeget terítettek le lakodalomkor a sátorba, ami ráadásul nem is volt egy kötött azbeszt, és ott táncoltak rajta a helyiek. Gondolhatják, hogy micso-da azbesztszennyeződés volt egy ilyen lagzinak a következménye. Nem is akarom sorolni ezeket a dolgokat. De amiért fontos mindenki számára, aki most itt ül, és esetleg szétnéz a saját környékén, hogy hány palatető házat lát a szomszédságában. Biztos fog találni.

Kérem szépen, ezek a palatetők azok, amik azbesztszennyeződést jelentenek mindenki számára, a 3-4-5. szomszéd számára is, és épp ezért szeretnénk egy olyan alapot létrehozni - és erre már határozati

javaslat is volt, és ha teljes elutasítást nem is kapunk, de még nem jutott el odáig szerintem a kormányzat tudatában, hogy ez egy fontos kérdés, hogy lépni kellene, és ezt az azbesztszennyeződést országos szinten megszüntetni, erre egy pénzügyi alapot létrehozni -, hogy ezentúl Magyarországon az elkövetkező években ne kelljen attól tartani, mint ami most Lőrinciben történik, hogy családapák halnak meg, és két-három gyermeket hagynak maguk után. És még ugye, kártérítést sem kapnak egyébként, ezért is rettenetes küzdelmet kell folytatni jelen pillanatban. És egyébként ez a kérdés nemcsak az én környékemre érvényes nagyon fokozottan, hanem Nyergesújfalu környékére is, ahol a járdából száll fel sok esetben az azbesztpor, csak úgy jelzem, ezek sincsenek eltüntetve. Úgyhogy én ezt nagyon fontos környezeti kérdésnek tartom, ami, mint mondtam, igazából mindnyájunkat érint.

Végül egy utolsó helyi, de ugyancsak nem csak helyi kérdésű dolog, hiszen talán mindenki, aki itt van, már járt a Felső-Mátrában, a Magas-Mátrában, és tudható, hogy az ország olyan pontja, ahol tényleg nincs szálló por, a legtisztább levegővel találkozhatunk, nyáron a 40 fokos hőségben kellemes 30-32 fokos melegben lehet ott élvezni adott esetben a nyarat, aki nem bírja a hatalmas kánikulát. Télen gyakorlatilag az utóbbi három évben már csak a Magas-Mátrában létezik hó összefüggő mennyiségben, ugye, ott sípályák is vannak, hála istennek. Hát a Magas-Mátra ráadásul 100 kilométerre helyezkedik el Budapeستől, egy kiemelt idegenforgalmi terület lenne, ha olyan könnyen el lehetne oda jutni, kérem szépen. Ugyanis itt a szokásos útprobléma merül fel, csak itt már olyan mértékben, hogy nekem csak az utóbbi fél évben két ismerősöm volt a Magas-Mátrában, aki defektet kapott az ottani utak állapota miatt.

Na most, kérem szépen, Mátraszentimre, mert hiszen erről a területről van szó, és a vele egy közigazgatásban lévő falvokról és üdülőtelepekről, Galyatetőről, jelen pillanatban az ország 40. leglátogatottabb települése. Az adottságainak köszönhetően egyébként megvolna az a lehetőség, hogy ennél sokkal magasabb rangra is felkerüljön, és fejlődik is egyébként az idegenforgalom, hála istennek, újból, tudjuk jól, hogy a Kádár-rendszerben, amikor le voltak zárva a határok, akkor ott óriási élet volt, utána aztán a nyitott határoknak köszönhetően mindenki elment mindenfelé, és nézte az európai tájakat, de talán azért elgondolkodtató, hogy ha ott megépülne egy normális út, és nem riadnának vissza a turisták tömegei, hogy elmenjenek a Magas-Mátrába, ebbe a hegyvidékbe, akkor lehet, hogy kevesebben mennének Felvidékre, Ausztriába.

És az a pénz, amit ott költenek el sokan, annak egy része, még ha csak egy töredéke, egy pár milliárd is, de itt maradna a Magas-Mátra területén, ahol egyébként, mint mondtam, hála istennek, azért épülnek a szállodák, és fejlődik a terület, akkor ez a pénz, amit az út felújítására költenének, nagyon hamar megtérülne, kérem szépen. Onnantól kezdve

azt a jövedelmet, amit itt hagynak a magyar emberek Magyarországon, a Magas-Mátra hegységben, azt nyilvánvalóan más területre vagy akár más utak fejlesztésére is lehetne fordítani.

Tehát summa summarum, sok mindenütt kell utat fejleszteni Magyarországon, ez nyilvánvaló, ez nem kérdés, én csak azért emelem ki ezt a területet, mert itt viszont nagyon hamar megtérül, gazdaságilag nagyon hamar megtérül, ha normális utakon el lehet jutni a Magas-Mátrába, és ott elsősorban a magyar vendégek, de hát talán majd a külföldi vendégek is egy idő után többen megjelenhetnek, és elkölthetik a pénzüket.

Én ezt kérem a gazdasági tárcától, hogy ezeket fontolja meg, és fontolja meg a Fidesz frakciója is, hogy mely módosítókat támogatja. 335-ből, ha 5-6-ot fognak támogatni, én biztos elégedett leszek. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. A kormány részéről Banai Péter Benő államtitkár úr kért szót. Parancsoljon, államtitkár úr!

BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Jegyző úr felvetései kapcsán engedje meg, hogy azzal az állítással vitatkozzak, hogy a 2010 után működő kormányzat a nyugdíjasokkal bármiféle szembeállításba került, a nyugdíjakat csökkentette volna. Néhány pontban hadd mondjam el az eddigi intézkedéseket!

Először is, a kormány javaslatára az Országgyűlés az Alaptörvényben rögzítette, hogy az öregségi nyugdíjak reálértékét meg kell őrizni.

Másodszor: az elmúlt évek emelése azt eredményezték, hogy a nyugdíjak reálértéküket megőrizték, sőt emelkedett a nyugdíjak reálértéke.

Harmadszor: magánnyugdíjpénztári tételek. A gazdasági válság után sokak számára kiderült, hogy a korábban biztonságosnak hitt magánnyugdíjpénztári befektetéseken nemcsak hozamot lehet realizálni, hanem súlyos veszteségeket is. Ha emlékezünk a magánnyugdíjpénztárak tevékenységére, számos esetben nagyon komoly mínuszokat láthattunk. Ez azt eredményezte volna, hogy azok a személyek, akik a magánnyugdíjpénztárban maradnak, jelentős részben nem érték volna el azt az összeget, mintha nem lettek volna magánnyugdíjpénztár-tagok.

(19.50)

Ezért nyílt meg a visszalépés lehetősége, és ami pedig a magánnyugdíjpénztári összegek jellegét illeti, azt el kell mondjam, hogy nem saját megtakarításokból növekedett a magánnyugdíjpénztárak vagyona, hanem egy kötelező szabálmódosítással elrendelt, korábban a társadalombiztosítási rendszerbe befizetett összegek lettek átirányítva a magánnyugdíjpénztárba.

A visszalépések kapcsán azt gondolom, minden visszalépett számára az említett, Alaptörvényben rögzített nyugdíjbiztonság garantálható, másrésről pedig a visszalépések kapcsán az államhoz került, képviselő úr által említett összeg 2011-ben a nyugdíjkassza stabilitását segítette, a fennmaradó nagyobb rész pedig, ahogy jegyző úr említette, az adócsökkentést finanszírozta.

ELNÖK: Bocsánatot kérek, nem jegyző úr, alelnök úr.

BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Bocsánat, alelnök úr. Elnézést, alelnök úr. Köszönöm. Ami a korai nyugdíjakat illeti, egy szempontot érdemes szerintem mérlegelni. Nemzetközi példák alapján Magyarországon a különböző előre hozott vagy rokkantsági nyugdíjban részesülők aránya sokkal nagyobb volt, mint akár a környező országokban lévő aránya. Ez azt is mutatja, hogy valószínűleg sok visszaélés volt. *(Sneider Tamás: Így van.)* És ha alelnök úr ezzel egyetért, akkor arra is fel kell hívni a figyelmet, hogy vajon igazságos-e a többségi társadalommal szemben az, hogy az ő befizetéseiből, nyugdíjfizetéséből finanszíroztunk olyan ellátásokat, amelyekre az érintettek nem biztos, hogy jogosultak voltak. Hadd mondjak egy személyes példát. Én magam voltam hosszútávú futó-versenyen 40 éves nyugdíjossal, aki egészségi okok miatt százalékkoltatta le magát. Szerintem ez nincs rendben.

A kormány tiszta vizet öntött a pohárba véleményem szerint, megnézte azt, hogy kik azok, akik valóban jogosultak egészségi okokból ilyen ellátásra, az ő ellátásuk biztosított, inflációval indexált, és kétségtelen, hogy voltak olyanok, akik esetében kiderült, hogy azokra az ellátásokra már nem jogosult. Az egészségi szempontokat figyelembe vette a kormány, és a jövőben is figyelembe kell venni, ebben alelnök úrral maximálisan egyetértek.

Végül két apró dologra hadd hívjam föl a figyelmet, ami apró, nem az érintettek szempontjából történő minősítés, hanem a nyugdíjrendszer egészéhez, a nyugdíjkiadásokhoz képest kisebb jellegű tétel: az ápolási díj összege 5 százalékkal emelkedik a jövő évi költségvetési tervezet értelmében, tehát az alelnök úr által említett emelést 5 százalékos mértékben a tervezet tartalmazza.

Ami pedig nem is apró, de a nyugdíjkiadások 3000 milliárd forintnál nagyobb összegéhez képest kisebb tétel, az a 2016-os költségvetésben az útfelújításra szánt 70 milliárd forintos tétel. Nem tudom, hogy konkrétan mely utak felújítása valósulhat meg, de ismétlem, a költségvetés módosításával útfelújításra is jelentős források állnak rendelkezésre. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Pillanatnyilag, nézem a monitoromat, heten várnak

még felszólalásra, és 77 perc áll a kormánypártok rendelkezésére, úgyhogy arra kérek minden föl-szólalót, hogy ezt tartsa szem előtt, hogy mindazok, akik felszólalásra várnak, itt ülnek, ne kerüljenek olyan méltánytalan helyzetbe, hogy nem tudnak végül is idő hiányában megszólalni.

Elsőnek a Fidesz képviselőcsoportjából Pócs János képviselő úrnak adok szót. Parancsoljon, képviselő úr!

PÓCS JÁNOS (Fidesz): Köszönöm a szót. Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! A Mezőgazdasági bizottság tagjaként járom az országot, nap mint nap utazom föl Budapestre, és meglepéssel látom, amikor azt tapasztalhatjuk, hogy úgy a Jászságban, mint az ország bármely területén szép a határ. Higgyék el, ez nemcsak az aranyat érő májusi esőnek köszönhető, sokkal inkább köszönhető egy olyan szemléletnek, amire szoktuk mondani, hogy nem kerül semmibe, de mégis sokat ér, ahogy a májusi eső is ilyenkor a határban.

Amikor arról beszélünk, hogy egy más szemléletet képvisel a kormány a magyar mezőgazdaság területén, akkor kérem, emlékezzünk rá, hogy az EU-csatlakozás idején az akkori kormány milyen fennhangon hirdette, hogy Magyarország az Európai Unió éléskamrája lehet. Valóban, területi és éghajlati adottságának köszönhetően Magyarország lehetett volna az Európai Unió éléskamrája. Viszont rossz szemléletet képviseltek. Az előző kormány egy olyan szemléletet képviselt, hogy ránk szabadította a multiáruházakat, ezzel tönkretette a belső fogyasztást. Minden tekintetben kiszolgálta az európai uniós érdekeket, ha kellett, akkor tönkretette a magyar mezőgazdaságot, bezárta a magyar cukorgyárakat, olyan szinten, hogy azt még újraindítani sem lehet.

Ha valahol, akkor a mezőgazdaságban különösen igaz, hogy egy fát kivágni egy-két perc alatt is lehet, termőre fordítani pedig hosszú évek kellene. Ezek a változások álltak be az elmúlt évek alatt a magyar mezőgazdaságban. Beindult a „Fiatal gazda” program, a tanyaprogram, a „Magyar földet a magyar gazdáknak!” program, és higgyék el, ez a szemlélet, ez a gazdálkodás és ez a költségvetés is, az elmúlt évek költségvetése hozzájárult ahhoz, hogy jó Magyarországon átutazni, jó nézni a gazdag határt, és jó azt tapasztalni mindenféle programban, hogy a fiatalok is fölállják a mezőgazdaság művelését.

Ezért szeretném néhány szempontra felhívni a figyelmet a 2017-es agrárköltségvetés tárgyalása kapcsán is. Hiszen a költségvetésnek több kiemelt célja van, melyek egyrészt a magyar mezőgazdaság növelési pályán tartását célozzák meg, az ágazat gazdasági erejének növelését, másrészt a mezőgazdasági termékek minőségének és felhasználásának a feltételeit kívánja javítani ebben az évben is a kormányzat. Kiemelt cél tehát a magyar kis- és középbirtokok támogatása, melyet eddig is sokrétű intézkedésrendszerrel próbált megvalósítani a kormányzat. Csak említés szintjén jegyzem meg, hogy költségvetési

szempontból bevallottan az Unió közös agrárpolitikája mentén hazánkba áramló támogatások minősülnek a legjelentősebb forrásnak, melyek elosztása 2007-hez képest már az új eljárás szerint történik.

Ugyanakkor nem elhanyagolhatók a nemzeti forrásból biztosított támogatások sem, melyek rendszere elsősorban az állattenyésztésben, a kézimunka-igényes növénytermesztési, kertészeti ágazatokban működő kis- és közepes agrárvállalkozásokat hivatott segíteni. A „Több munkahelyet a mezőgazdaságban!” program keretében biztosított többletforrások lehetővé teszik az idén a már kiírt átmeneti nemzeti támogatásokat; az állattenyésztéshez kapcsolódó jogcímekek, melyek az Európai Bizottság által is engedélyezett maximumon történő 2017-es évi kifizetését teszik lehetővé. Ráadásul az idej, a tavalyi évhez hasonlóan jövőre is emelt összegű keret, közel 80 milliárd forint áll rendelkezésre az anyatehenek, a hízott bikák, az anyajuhok, valamint az extenzív szarvasmarhatartás és a tejtermelési tevékenység után fizetett támogatásokra.

Ezek mellett az uniós finanszírozásban nem részesülő sertés-, baromfiágazat támogatása, valamint az állategészségügyi intézkedések támogatása is emelt összeggel valósul meg. A kormányhatározat alapján 2020-ig összesen több mint 475 milliárd forintot kell nemzeti támogatásokra fordítani. A 2017-es költségvetésben előirányzott támogatási összegeket figyelembe véve már több mint 230 milliárd forintnál járunk. A jövő év végéig ennyi plusztámogatás érkezik a mezőgazdaságba, ráadásul saját erőből a magyar gazdaság stabilitásának köszönhetően.

Tisztelt Képviselőtársaim! A költségvetési vita műfajának sajátja, hogy mindig lehet többet kérni. Mindig lehet nagyobb számot mondani, ma már mondhatjuk, az ellenzéki képviselőtársainknak ez természetes, sőt, majdnemhogy feladata. Ugyanakkor ezen a téren illik elébe menni a kritikának, és megjegyezni, hogy a szocialista kormányok által adott támogatásokhoz képest most több jogcímen, például állatjóléti támogatások tekintetében a 2010 év előttihez képest háromszoros összeget tudunk a gazdák számára biztosítani.

Fontosnak tartom megemlíteni, hogy a kormány a korábbi évekhez hasonló mértékben támogatja a tanyán élőket. Méltán sikeres a tanyafejlesztési program. Ez az egyik olyan forrás, melyből tipikusan soha nem lehet eleget biztosítani, de mindenféleképp elmondható, hogy az idén is stabil összeggel szerepel a költségvetésben.

(20.00)

Tisztelt Képviselőtársaim! Igyekszem kiemelni azokat a sorokat a büdzből, ahol a korábbiakhoz képest jelentősebb növekedés tapasztalható. Ilyen a mezőőrök támogatása, amelynek költségvetési háttérét az őrszolgálatok személyi állományának bővítése

érdekében növelte meg a kormány. Az utóbbi években jelentős gondot okoztak a mezőgazdasági lopások, károkozások, melyek megakadályozása érdekében szükséges volt ez a forrás.

(Az elnöki széket Sneider Tamás, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Az egyik legnagyobb arányú forrásbővítést az „Igyál tejet!” program kapcsán valósítja meg a kormány. 2,5 milliárdról több mint 4 milliárd forintra emelkedik ennek a programnak a kerete, ami mellett, hogy a gyermekek egészséges tejtermékkel történő ellátását igen bőségesé teszi majd a jövőben, a tejágazat számára is pluszsegítséget nyújt.

S ha már az oktatási intézményeknél járunk, hadd említsem meg, hogy a mezőgazdasági középfo-kú szakoktatási intézmények átvétele megnyugtatóan rendeződött a mezőgazdasági szakiskolák tekintetében. Az FM irányítása alatt a költségvetésből biztosított elegendő forrás a szakképzésre a jövő évben is biztosítva lesz.

Tisztelt Képviselőtársaim! Sorolhatnám még a mezőgazdasági költségvetés számait, de bízom benne, hogy hozzám hasonlóan képviselőtársaim is átböngészték a 2017-es büdzsét, és számukra is kiderült, hogy az agrárágazatra az elmúlt évhez hasonlóan lehetőségeihez képest kielégítő összeget biztosít a kormány. Az ágazat hasonló ráfordításokkal eddig is emelkedő pályán volt, annak ellenére, hogy az utóbbi években bőven voltak időjárás, külpolitikai és kereskedelmi nehézségek. Az agrárium összességében jó erőben van, így mindenképpen számíthatunk arra, hogy ezzel a költségvetési háttérrel növekedési pályán tud maradni, és a magyar mezőgazdaság továbbra is a gazdaság egyik húzóágazata lesz.

Ezen gondolatok jegyében kérem tisztelettel képviselőtársaimat, hogy a költségvetést támogassák, már csak azért is, hogy Magyarország végre Európa éléskamrája lehessen.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Most Tapolczai Gergely képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. TAPOLCZAI GERGELY (Fidesz): *(Hozzászólását jelnyelvi tolmács közreműködésével teszi meg.)* Köszönöm a szót, elnök úr. Ahogyan eddig a költségvetési törvény vitája során az elmúlt években is, most is a fogyatékosügy témájában szeretnék néhány gondolatot megfogalmazni. Ami pozitívum, a fogyatékos személyek esélyegyenlőségét elősegítő programok támogatása, 47,5 millió forinttal több jut ezeknek a programoknak a támogatására.

Szeretném kiemelni, hogy új elemek is bekerültek ebbe a támogatásba, például a gépjárműszerzési támogatás kiszélesítése abból a szempontból, hogy azok a mozgáskorlátozott személyek, akik elektro-

mos kerekesszékekkel közlekednek, vagy azok a családok, ahol több személy is mozgáskorlátozott, nagyobb méretű gépjárművet igényelhetnek pályázati úton.

Szintén nagyon fontos program a segítő kutyák képzésének a programja, s nemcsak a látássérült, hanem a hallássérült és egyéb fogyatékkal élő személyek számára is. A fogyatékos gyermekeket nevelő szülők támogatására, segítésére szolgáló szakmai programok beindítására is több forrás jut.

Szeretnék beszélni az úgynevezett Fecske-programról is, amely a súlyosan beteg, fogyatékos gyerekeket nevelő szülőket, családtagokat tehermentesíti.

Ami a fogyatékos személyeket képviselő érdekvédelmi szervezeteket illeti: olyan módosító javaslatokat nyújtottam be, amelyek remélhetőleg a parlament támogatását is élvezni fogják. Tizenkét szervezet között osztanánk el több millió forintot a szakmai programok támogatására.

Örömmel nyugtáztam, hogy továbbra is szinten marad a jelnyelvi tolmácsszolgálatok és az elemi rehabilitációs támogatás összege, összesen 830 millió forinttal. Ugyanígy nagyon fontos az autistaotthonok, az értelmi fogyatékosok és a halmozottan fogyatékos személyeket ellátó lakóotthonok támogatása is, ami 190 millió forinttal szerepel a költségvetésben.

Szeretném kiemelni, hogy nagyon fontos program még a szociális foglalkoztató intézmények támogatása. Ez a támogatási forma körülbelül 3300 fő foglalkoztatását biztosítja évi 2 milliárd forint körüli összeggel.

A megváltozott munkaképességű személyek munkaerőpiaci integrációját segítő programok támogatása 61 millió forinttal emelkedett. Ebben olyan jelentős programok vannak, mint például a fogyatékosbarát munkahely elismerése, a segítő vásárlás programja vagy a „Jobb velünk a világ” programja. Ezek inkább a munkáltatókat ösztönző programok. De ugyanilyen fontos a munkavállalókat segítő szakmai programok támogatása, valamint a társadalmi felelősségvállalás elősegítése is.

Nem utolsósorban jelentős sor a megváltozott munkaképességű munkavállalók foglalkoztatásának támogatása. Ez évi 34,3 milliárd forintot jelent a költségvetésben, ami ugyanakkora összeg, mint volt tavaly. Zárójelben jegyzem meg, örülök annak, hogy nem kellett külön munkabér-támogatást adni a foglalkoztatóknak, mert ez azt jelenti, hogy a megváltozott munkaképességű emberek ugyanolyan értékű munkavállalók, mint az ép munkavállalók. Tehát nem kell külön ösztönzést adni a munkaadóknak arra, hogy alkalmazzák a megváltozott munkaképességű személyeket. Persze a tökéletes helyzettől még távol vagyunk.

Felmerül még egy apró kérdés. Az összeg ugyanakkora, mint a tavalyi évben, ugyanakkor a minimálbér emelkedni fog. Ezt hogyan tervezi megoldani a költségvetés?

Örömmel látom, hogy a fogyatékosok sportjának támogatása 447 millió forinttal szerepel a költségvetésben. Ebben benne van a jövő évi nyári siketlimpia támogatása is.

Még egy módosító javaslatot adtam be a Siketek Világszövetsége jövő évi nemzetközi konferenciájának a támogatására. A Siketek és Nagyothallók Országos Szövetsége nyerte el a házigazda szerepét. Nagy jelentőségű, ezer fővel tervezett, magas színvonalú szakmai konferencia lesz ez jövőre. Azért nyújtottam be módosító javaslatot, mert erre többletforrást igényelnék. Remélem, hogy támogatni fogják ezt képviselőtársaim is.

Idő hiányában most csak ennyit kívántam elmondani. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps.)*

ELNÖK: Most Hadházy Sándor képviselő úrnak adom meg a szót.

HADHÁZY SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az önkormányzati világban az elmúlt időszakban érdekes változás zajlott le. A finanszírozás jóvoltából igen jelentős adósságok halmozódtak föl, amit a magyar kormány és a magyar parlament 2013-ban megpróbált rendbe tenni.

(20.10)

Ez több mint húsz év alatt felgyülemlett adósság volt, és nagyrészt annak köszönhető, hogy a kormányzatok és a magyar parlament nem adták meg az önkormányzatok számára azokat a forrásokat, amelyek az ő feladatellátásukhoz szükségesek lettek volna. Így volt ez az iskola-, az oktatási rendszer fenntartásában; így volt ez a szociális ágazat fenntartásában, és így volt ez más területen is.

A mai tárgy a költségvetés. Ez a költségvetési tervezet tartalmazza azokat a forrásokat, amelyek az önkormányzati feladatok működtetéséhez szükségesek. Ez nagyon nagy előrelépés, és a jövő számára pozitív, hiszen egyrészt az önkormányzati vezetők láthatják azt, hogy nem trükkösködik a kormányzat, nem próbálja az önkormányzatokkal fizettetni azokat a feladatokat, amelyeket az államnak kell ellátnia. Így van ez a pedagóguséletpálya-modell esetében. Így van ez a szociális ágazat területén. Így van ez a bölcsődei, óvodai ellátás területén is. Ez rendkívül fontos, hiszen az önkormányzatok jövőjét teszi kiszámíthatóvá.

A másik kérdés, amivel szeretnék foglalkozni a hozzászólásomban, a választókerületemet érintő kérdések. Az elmúlt évek során nagyon komoly fejlesztések valósultak meg közlekedés terén, hiszen megépült az MO-s körgyűrű északi szakasza, a Mogyeri híddal együtt, azonban ez a beruházás, nem azt mondom, hogy furcsa módon, hanem a szokásos módon, nem lett rendesen előkészítve; nem lett rendesen menedzselve, és nem lett rendesen befejezve.

Ebből adódik, hogy a térségben felhalmozódtak olyan problémák, amelyek megterhelik az ott élők életét.

Kettőt szeretnék ezek közül kiemelni. Az egyik az MO-s északi szakaszának a 11-es úthoz való csatlakozása, ahol egy olyan költségtakarékos megoldást választottak 2006-ban, 2007-ben, amely okán a térség elszenvedi azt, hogy minden áldott reggel 7 órától 9 óráig olyan forgalmi dugók alakulnak ki, amelyek egyrészt balesetveszélyesek, másrészt pedig időrablók, energiarablók, és idegtépő helyzetet okoznak.

Örülök annak, hogy hosszas küzdelem árán a 2017-es költségvetés tartalmaz 265 millió forintot, amely ennek az orvosolására elegendő, bár megjegyzem, hogy nem a tökéletes megoldást fogja adni. Hiányozna még 120 millió forint. Én bízom abban, hogy ez a beruházás ebben az esztendőben megvalósul, és ez az áldatlan állapot, amely a 11-es út és az MO-s csatlakozásánál nap mint nap tapasztalható, meg fog szűnni. Köszönöm szépen ezért, hogy erre lehetőséget teremtett a kormányzat.

A másik, amit szeretnék kiemelni, az szintén az MO-s beruházáshoz kötődik, mégpedig annak idején nem építették meg, szintén takarékosági szempontokból, az MO-s szigeti lehajtóját, és beigérték a térség önkormányzatainak, hogy „majd kaptok egy kisdunai hidat Szentendre és Szigetmonostor között, amely majd biztosítja a kapcsolatot a sziget és a part között”. A szigeti települések ezt a mai napig nem kapták meg, ezért a mentőszolgálat, a tűzbiztonság kérdése nem megoldott, és évek óta küzdünk azért, hogy Tahitótfalu településen létesüljön egy tűzoltó-őrs és egy mentőállomás. Éppen ezért egy módosító javaslatot nyújtottunk be, bízva abban, hogy a kormányzat támogatni fogja ezt. Ennek köszönhetően a jövő évben megépülhet ez az egység, és legalább ezen két kérdés rendezése megoldódhat. Köszönöm szépen, és tisztelettel kérem, hogy támogassák ezeket a módosító javaslatokat. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Vécsey László képviselő úrnak adom meg a szót.

VÉCSEY LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Felszólalásomban a központi költségvetési szervek, ezen belül a fővárosi és megyei kormányhivatalok működési keretéről szeretnék a költségvetési tervezet kapcsán néhány gondolatot elmondani.

Alapvetésként a közsféra működésével kapcsolatban elmondható, hogy a kormányprogramból is ismerten a bürokráciacsökkentés az elsődleges cél. Ez a „jó állam” koncepciója mentén a közigazgatás szolgáltató jellegének megerősítését, az intézményi hatékonyság növelését célozza. Ez az ügyfelek szempontjából az ügyintézés egyszerűbbé válását, a hivatali határidők és az ügyintézési költségek csökkentését jelenti.

Alaptörvényünk 17. cikkének (3) bekezdése értelmében a kormány általános hatáskörű területi államigazgatási szerve a fővárosi és megyei kormányhivatal. A 2017. évi központi költségvetésről szóló törvényjavaslat fejezeti indoklásának XI., Miniszterelnökség című fejezetében található a kormányhivatalok működését részletező szakaszokat. A vonatkozó határozatokra tekintettel a fejezetben a 2016. évben jelentős feladat- és hatáskörbővülés várható, így a Miniszterelnökség irányítása alá tartozó intézmények átszervezésére kerül sor. Az érintett intézmények beillesztésre vagy megszüntetésre kerülnek.

A központi hivatalok és a költségvetési szervek formában működő minisztériumi háttérintézmények felülvizsgálatával kapcsolatos intézkedések elsődleges célkitűzése, hogy kialakításra kerüljön a minisztérium, fővárosi, illetve megyei kormányhivatal, valamint járási, fővárosi kerületi hivatal, mint a közigazgatás általános szerkezeti rendje. Ehhez képest, mint az célként megfogalmazódik, csak kivételes jelleggel működjenek, működhetnek központi hivatalok vagy más háttérintézmények.

A feladatok a következők alapján oszlanak el, az alapvető feladateloszlás szerkezete a következő. Tehát a jogi, stratégiai programalkotási feladatok elsősorban a minisztériumok kezében maradnak, amelyek kivételes esetben láthatnak el hatósági feladatokat. A hatósági feladatok ellátása főszabályként a járási, illetve fővárosi kerületi hivatalokhoz, illetve a fővárosi és megyei kormányhivatalokhoz kerül, minél közelebb az állampolgárokhoz. Magyarán: a megszűnő központi hivatalok hatósági jellegű elsőfokú feladatai, például nyilvántartások vezetése vagy az ellenőrzéssel összefüggő feladatai a fővárosi és megyei kormányhivatalokhoz kerülnek.

Tavaly a fővárosi, megyei kormányhivatalok és járási kormányhivatalok feladatköre a területi államigazgatási szervezetrendszer átalakításához kapcsolódó újabb intézkedéseknek megfelelően módosult, tehát egyes területi szervek integrálásra kerültek, ezért egyúttal szükségessé vált egy belső integrációs folyamat. A vezetői szintek száma csökkent; az intézkedésnek köszönhetően a rendelkezésre álló szakemberek hatékonysága növekedett; megszűnt a párhuzamos munkavégzés. Ezzel párhuzamosan viszont feladatköreik jelentősen bővültek.

A tervezetben szereplő költségvetési kiadások biztosítják az anyagi feltételek teljesíthetőségét. Néhány számszaki példát is hadd hozzak: az év közben felmerülő, előre nem látható költségek biztosítására 740 millió forint fedezetet biztosít a kormány. Például a kormányablakprogram fizikai megvalósítására, valamint az informatikai infrastruktúra kialakítására, fenntartására 6 milliárd 186 millió forint kereket irányoz elő.

Ennek kapcsán szeretném elmondani, hogy választókerületemben két járási székhely település található, Aszód és Gödöllő. Az aszódi kormányablak átadására jövő héten kerül sor. A gödöllői kormány-

ablak is hamarosan átadásra, illetve megnyitásra kerül. Gödöllőn viszont már ezzel párhuzamosan nagyon komoly informatikai fejlesztéseket hajtottak végre, tehát az ügyfelek számára egy minden tekintetben sokkal jobb minőségű ellátás válik lehetségessé hamarosan.

(20.20)

Szót kell ejteni az esetlegesen felmerülő és előre nem tervezett év közbeni kiadások finanszírozásáról, magyarán, az általános tartalék előirányzatáról, amely biztonsággóssá teszi a működést. Ez 4 milliárd 980 millió forintos tartalékot jelent.

Végül, de nem utolsósorban szeretném elmondani, hogy a kormányhivatalokban dolgozók számára az állami tisztviselői életpályamoddal jelenti a 2017-es költségvetésből számukra, személyes életük számára talán a legjobb hírt, hiszen ennek a költségvetésnek köszönhetően ők is elmondhatják, hogy saját személyes életükben léphetnek egyet előre. Az állami tisztviselői életpályamoddal tehát az, ami ezt biztosítja számukra. Ennek keretében első körben a járási hivataloknál, majd 2017. január 1-jétől a megyei kormányhivataloknál foglalkoztatottak részesülnek komoly béremelésekben, és ez a program egyébként már idén júliusban elkezdődik. A számok tekintetében azt látjuk, hogy 2017-ben a költségvetés erre 42,2 milliárd forintot biztosít.

Összességében tehát megállapíthatjuk, hogy a fővárosi és megyei kormányhivatalok Magyarország központi költségvetésében meghatározó, nagyon jelentős részt alkotnak, amely a törvény által meghatározott feladataik ellátásához szükséges előirányzatokat tartalmazza.

Tisztelt Ház! Kérem szépen a 2017-es költségvetési törvény tervezetének támogatását, amikor szavazásra kerül a sor. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Most Dunai Mónika képviselő aszszonynak adom meg a szót.

DUNAI MÓNIKA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A 2017. évi költségvetés az adócsökkentés, az otthonteremtés és a rezsicsökkentés költségvetése, de azt is mondhatjuk, hogy a kultúra és a kulturális fejlesztések költségvetése is egyben. Engedjék meg, tisztelt képviselőtársaim, hogy a 2017. évi költségvetés kultúrára, kulturális fejlesztésekre szánt forrásait tekintsem át.

Az országos közgyűjtemények esetében a 2017. évi költségvetési törvény tervezete soha nem látott bővülést tartalmaz, melynek köszönhetően megkezdődhet, illetve folytatódhat számos kiemelt beruházási program. Jelentős közgyűjteményi fejlesztés az Iparművészeti Múzeum műemléki rekonstrukciója és múzeumszakmai megújítása, amelyre a kormány

2017-ben 10 milliárd 100 millió forintot biztosít. A Szabadtéri Néprajzi Múzeum Erdély tájegységének megvalósítására csaknem 2 milliárd forint támogatás áll majd rendelkezésre, emellett sor kerülhet a Magyar Nemzeti Múzeum kertjének helyreállítására is 300 millió forint értékben.

A Liget-projekt keretében a 2016. évi előkészítési és bontási munkálatok után 2017-ben folytatódik a Szépművészeti Múzeum Román Csarnokának rekonstrukciója, a Magyar Műszaki és Közlekedési Múzeum eredeti épületének helyreállítása, valamint az Országos Múzeumi Restaurálási és Raktározási Központ és a Magyar Zene Háza kivitelezése. Emellett várhatóan megkezdődnek a Néprajzi Múzeum és az új Nemzeti Galéria kivitelezési munkái. A Magyar Nemzeti Digitális Archívum és Filmintézet uniós pályázatainak fenntartására 100 millió forint többeltámogatás áll rendelkezésre a tervezett költségvetésben.

Az új sorként létrejött „A filmek gyártásának támogatása” soron 75 millió forintos keretösszeg szerepel. Ez az új 75 millió forintos keretösszegű előirányzat képezi az Emberi Erőforrások Minisztériuma feladatkörébe utalt rövid dokumentumfilmek, portréfilmek, animációs filmek és kísérleti filmalkotások megvalósítása, filmgyártás előkészítése és filmterv fejlesztése támogatásának forrását, melyre az előző években nem volt forrás.

Szintén növekmény tapasztalható, látható a művészeti soron is, több tétel is növekedett ezen belül az alábbiak szerint. Az előirányzat 1,2 milliárd forintról 1,6 milliárd forintra növekedett. A többletforrások az alábbi feladatok támogatására szolgálnak 2017-ben: nemzetközi jelentőségű, rendkívül nívós komolyzenei rendezvények 2017. évi megvalósítása, továbbá a 2016-ban, vagyis az idén megkezdett és a 2016-17-es években megvalósuló Bartók-év eseményeinek megvalósításához 100 millió forintos támogatás. Ezenfelül további 90 millió forint szolgálja a Pécsi Tudományegyetem, a Szegedi Tudományegyetem és a Debreceni Egyetem zeneművészeti karai koncertrendező tevékenységének támogatását. E tevékenység jelentősen hozzájárulhat a hallgatók helyben maradásának ösztönzéséhez is.

Külön forrás, további 100 millió forint áll rendelkezésre a nemzeti minősítésű színházművészeti szervezetek balettjátzásának támogatására. A nemzeti minősítésű szervezetektől elvárt a balettelőadások megvalósítása, melyre a normál működési támogatás nem minden esetben nyújt elegendő fedezetet, ezért kiemelkedően fontos ennek a költségvetési tételnek a megléte.

Az előadó-művészeti törvény végrehajtási soron szintén többletforrást biztosítunk 2017-ben. Ez 110 millió forint többletforrást jelent. Ez az előirányzat az előadó-művészeti törvény alapján meghirdetésre kerülő pályázati forrásokat tartalmazza. Ilyenek a nem minősített szervezetek működési célú pályázatait, valamint az előadó-művészeti törvény 21. §-a szerinti kiemelt művészeti célú programpályázatok,

melyek a működésen és az alapvető szakmai feladatellátáson túl kultúrpolitikaikailag fontos célokra biztosítanak előadó-művészeti szervezetek számára többletforrásokat. Ilyen például a Katona József produkciós pályázat, a Weöres Sándor bábszínházi pályázat, színházi nevelés, színházi akadálymentesítés, táncprodukciók forgalmazása.

Tisztelt Képviselőtársaim! A Fidesz-KDNP részéről a kulturális alapellátás fogalmának bevezetésével az volt a célunk, hogy határon innen és túl minden magyar hozzáférjen a társadalom emelkedéséhez szükséges értékekhez, és így erősödjön a magyar identitás. Az alapellátás keretében a költségvetési törvényben támogatjuk a saját helyzetük javításán dolgozó, cselekvő, tevő közösségeket, főként az elmaradott térségekben. Reményeink szerint a közösségi cselekvés gyakorlati tevékenységének kipróbálásán keresztül aktivizálja az embereket, formálja hozzáállásukat a szűkebb lakókörnyezet, a település, a térség, az ország és a magyarok területek előtt álló kihívások megválaszolásához. Formálja kulcskompetenciáikat és identitásukat, összességében véve azt a helyhez kötődő tudást, ami szükséges ahhoz, hogy bármely térség vonzó és sikeres legyen akár az ott lakók, akár az ott fejleszteni kívánók számára.

A hazai és külföldi magyar közösségek megmaradásáért tett erőfeszítéseinket olyan tényezők indokolják, mint a magyar civilizáció értékeinek megőrzése és bővítése, vitalitásunk és lelki egészségünk megőrzése, gazdasági, demográfiai és külpolitikai érdekek érvényesítése. A költségvetési források lehetővé teszik az Alaptörvényben foglalt értékek megőrzését, azok továbbadását a jövő generációk, utódaink, gyermekeink, unokáink részére. Ilyen a nemzeti felemelkedésünk és szellemi megújulásunk biztosítása, ilyen a nemzet egységének erősítése, ilyen az elődeink által az elmúlt évszázadokban következetesen vallott és vállalt értékek megbecsülésére, vállalására és továbbadására való nevelés, ilyen a magyar történelem eseményeinek, kiemelkedő személyiségei tetteinek, életútjának, a magyarság kulturális teljesítményének elismertetése nemcsak Magyarországon, hanem a világban és az európai kontextusban is. Ilyen a magyar nyelv és a magyar kultúra értékeinek megbecsülése, annak megőrzése és átörökítése.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A költségvetési törvény kulturális fejlesztésekre fordítható forrásai ezeket a célokat szolgálják. Mindezek áttanulmányozása után jó szívvel ajánlom a költségvetést elfogadásra a tisztelt Háznak. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Most Bodó Sándor képviselő úrnak adom meg a szót.

BODÓ SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A költségvetési vita sokadik órájában talán már nehéz új szempontokat

felsorolni, de mindenképpen vannak olyan értékei a költségvetésnek, amit érdemes akár többször elmondva, hangsúlyozva is nyomatékosítani.

(20.30)

Az állampolgárok szempontjából nyilvánvalóan fontos hozzáállás, hogy hogyan is viszonyulnak az ország költségvetéséhez, akár magánemberként, akár egy kisebb-nagyobb közösség tagjaként. Természetesen magánemberként mindenki találkozik azokkal a szabályokkal, azokkal az élethelyzetekkel, ami egy ország költségvetéséből adódik, legyen az akár a jövedelme, annak adóvonzata, legyen az akár egy vásárlás a boltokban. És hát számtalan példát tudnánk még sorolni.

A közösségi viszonyulásnak talán leginkább létező példája, hogy az önkormányzat, a szűkebb közösség, az a lakóter, ahol él, hogyan és miképpen részesedik a megtermelt javakból, hogyan és miképpen tudja biztosítani az ott élőknek a legpragmatikusabb viszonyokat. Az önkormányzatok vonatkozásában már feladatfinanszírozás van érvényben, és azt kell mondjam, hogy ez a finanszírozási rendszer beváltotta a hozzá fűzött reményeket.

Nagyon sokan emlékszünk még azokra az időkre, amikor az önkormányzatoknál a működésképeség fönntartása is nagyon komoly gondot okozott, hiszen sorozatosan olyan feladatokat kaptak és olyan feladatokat kellett volna biztosítani az ott élők irányába, amire nem volt meg a finanszírozási oldal. Nagyon fontos volt tisztázni, hogy kinek mi a feladata és ahhoz milyen finanszírozási viszonyok társulnak. Most már évek óta elmondható és a jelenlegi költségvetési tervezetből is kiolvasható, hogy kiszámítható lesz az önkormányzatok költségvetése.

A költségvetés tervezetének szerintem nagyon fontos része az életpályamodellek kialakítása és ezek folytatása. Az előbb már említettem, egy döntést meghozni viszonylag könnyű dolog, de ezt éveken át rendszeresen finanszírozni már sokkal nehezebb. Szerencsére itt, ebben a költségvetésben is látható, hogy azok az életpályamodellek, amelyek megkezdődtek, finanszírozási oldalról is biztosítva vannak, nemcsak az akarat oldaláról. Külön is kiemelném az óvodapedagógusok helyzetét, illetve a pedagógiai munkát segítő dolgozók helyzetét, akik a korábbi időszakban a rendelkezésre álló források miatt nem tudtak ebben a modellben részesülni, ebben a támogatási rendszerben. De most mindenképpen gondoljuk a költségvetés.

Nagyon fontos értéke a költségvetésnek a gyermekétkeztetés biztosítása, hiszen konkrétan is nagyobb összeg áll rendelkezésre, 71,7 milliárd helyett 73,9 milliárd forint. Ez óriási dolog egyébként, és az intézményi szünidei étkeztetés feltételeinek megteremtése minden egyes önkormányzatot, minden egyes közösséget nagyon komoly feladat elé állít. De azért zárójelben megjegyezném, hogy ez a tevékeny-

ség is akkor lehet csak igazán célravezető és célirányos, ha a család felelősségvállalását is megtaláljuk mellette. Komoly teher ez egyébként, de kedves teher ilyen értelemben a konyhán dolgozók számára, a pedagógusok számára, akik ezt szervezik, segítik, és a gyermekvédelmi szakemberek számára is.

Ezt a munkát nem lehet eredményesen és hatékonyan segíteni, ha nem lennének olyan pályázatok, amelyek a tárgyi feltételrendszert is tudják segíteni. A területi operatív program pályázataiban szerintem minden önkormányzat talál kedvére valót. A választókerületemben lévő települések mindegyike készül ezekre a programokra, van, ahol már a beadási határidő elmúlt, van, ahol néhány nap múlva következik, néhány hét múlva. És ez mind nagyon-nagyon fontos dolog. Emellett azért a költségvetésnek különös értéke az is, hogy újra van forrás, ismét van forrás arra, hogy az óvoda kapacitásbővítése, illetve ezeknek a konyháknak, ezeknek a tényleg túlterhelt konyháknak a fejlesztésére is jusson hazai forrás.

Ezek mind-mind olyan értékei a költségvetésnek, amik számomra pozitívvá teszik, és tisztelettel javaslom a tisztelt Ház felé a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Most Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonynak adom meg a szót.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Hát, elég hosszú két napon vagyunk túl, és talán mondhatni itt, a költségvetési vita végén, hogy a költségvetési tervezetet átolvasva, megismerve ennek a Háznak a falain belül a költségvetés egészen mást mutat, mint ha a Házon kívül vagyunk. Valahogy az elmúlt két napot végighallgatva, azt gondolom, az a véleményem, hogy nem akarjuk tudomásul venni a mai magyar valóságot. Végighallgatva a kormánypárti politikusokat, persze, nekik az a dolguk, hogy elmondják, hogy minden szép és minden rendben van, mindent megtesz a kormány, ellenzéki politikusoknak a bírálatokat kell elmondani, de valahol soha nem találkozunk ez a két vélemény - nem érünk egybe.

Hiába mondjuk azt, hogy hibák vannak, önök azt mondják, hogy minden rendben van. Tegnap többször hallottuk államtitkár úrtól, hogy nem ismerjük magát a költségvetést, nem vagyunk hajlandók tudomásul venni a költségvetési számokat. Én akkor most megint csak, mint a tegnapi felszólalásomban is, szeretném a vitát, a költségvetési vitát egy neves szakember véleményével zárni.

Mint ismeretes, a költségvetés koncentrált gazdaságpolitika. Ez Magyarországon is így van. A kormány 2010-ben megszüntette az évközi havi prognózisok készítését, gyakorlatát, holott éppenséggel azok továbbfejlesztése, az egész éves lefutások havi aktualizálása lett volna indokolt. Idén az Államadósság Kezelő Központ a múltra nézve is korlátozta a nyilvánosságot, nem adnak heti információt a központi

kormányzat tartozásairól. A kormánypártok öt évvel ezelőtt gyakorlatilag kiiktatták a pótköltségvetés készítésének kényszerét, idén pedig arról született törvény, hogy parlamenti döntés nélkül, pusztán rendelettel is lehet új kötelezettségvállalásról dönteni valamilyen költségvetési előirányzat terhére.

Fontos törvényjavaslatok egyéni képviselői indítványként kerülnek a parlament asztalára és lépnek életbe pillanatok alatt. A Magyar Nemzeti Bank alapítványain keresztül sok tekintetben költségvetési funkciókat lát el, állampapír-vásárlásaival pedig finanszírozza az államháztartást, nem beszélve családi-baráti korrupciógyanus műveletheiről. Ez ellentétes a magyar törvényekkel és az európai piacgazdaság működési rendjével.

Néhány mondat a 2015. évi költségvetés teljesítéséről. Az államháztartás bevételi és kiadási folyamatai külön-külön nagymértékben meghaladták a költségvetési törvényben szereplő összegeket. Az államháztartás ESA-hiánya alacsonyabb lett a tervezetnél, pénzforgalmi deficitje viszont az EU-s elszámolás nyitottsága miatt meghaladta azt. Az Eurostat az eredeti magyar EDP-jelentésben szereplő 1,9 százalékról 2 százalékra módosította Magyarország 2015. évi ESA-szemléletű, GDP-arányos államháztartási hiányát.

Kínos, hogy mivel megítélésük szerint az Eximbankot a kormányzati szektor részének kellene tekinteni, és a kormány ezt vitatja, az Eurostat nem hiteles jelzővel illette a deficitet és az adóssági adatokat. A korábbi magyar kormányok még soha nem kerültek hasonló helyzetbe. Ha az Eximbankot a kormányzati szektor részének tekintenék, ez visszamenőlegesen, évről évre folyamatosan növekvő mértékben 2015-re mintegy 2 százalékponttal megemelné az államadósság GDP-hez viszonyított szintjét. Évente néhány tized százalékponttal kisebb lenne az eddigi és jövőbeli javulás mértéke is.

A 2016. évi költségvetés módosítása. A magyar kormány március végi EDP-jelentésében 762 milliárdról 1063 milliárd forintra emelte a tervezett 2016. évi pénzforgalmi szemléletű hiányát. Ezt feltehetőleg elsősorban az EU-tól érkező támogatások jelentős idei megelőlegezési szükséglete magyarázza, nem érinti az eredmény szemléletű hiányt. A kormányzat 2016 áprilisában összesen mintegy 500 milliárd forintos többletkiadásról döntött, a várható jelentős többletbevételekre hivatkozva.

(20.40)

Ezek forrása és magyarázata egyelőre nem világos, miközben az NGM ezt bejelentő április 28-ai közleménye szerint változatlanul a kiszámíthatóság és a tervezhetőség jellemzi az idejű költségvetést. Ennek azonban élesen ellentmond, hogy a költségvetési törvénytől való eltérés összesen már körülbelül 800 milliárd forint, vagyis nagyobb az eredetileg elfogadott pénzforgalmi hiánynál.

És lássuk a 2017. évi költségvetési törvényjavaslatot! A 2017. évre előirányzott államháztartási deficit váratlanul a GDP 2,4 százaléka, lényegesen, 0,7 százalékponttal magasabb a 2015. évi konvergencia-programban és a 2016. évi költségvetésben ígért 1,7 százaléknál. Ez negatív fordulatot jelent az eddigi folyamatos csökkentési törekvessel szemben, amit az elmúlt hetekben is alátámasztani látszott a nullás költségvetés életszerű és homályos kommunikációja. Az érvényes magyar szabályozás szerint az előző, 2016. évi költségvetés keretében elfogadott, hároméves kiadási és bevételi terveket magában foglaló középtávú keret és az adott, 2017. évi költségvetési tervezet közötti különbségeket minden esetben olyan tényezőkkel, illetve folyamatokkal, például a makrogazdasági környezet változásaival kell indokolni, amelyek kívül esnek a kormány hatókörén.

Az eddig nyilvánosságra került szöveg nem tartalmaz erre vonatkozó magyarázatot, ráadásul a kormány a hiány növelése kapcsán nem hivatkozhat a romló gazdasági folyamatokra, hiszen korábbi előrejelzésével azonos, 3,1 százalékos, a 2016. évi 2,5 százaléknál lényegesen gyorsabb gazdasági növekedésre számít. A kormányzat növekedési előrejelzése igen optimista, megítélésünk szerint a deficit növelése minden bizonnyal a 2018. évi választásokkal van összefüggésben.

A költségvetési törvényjavaslat előirányzatait jellemzően a 2016. évi előirányzathoz viszonyítja. Egyrészt zavaró a 2015-ös tényszámokhoz, illetve a reálisan várható idejű adatokhoz való viszonyítás hiánya, ez a tavaszi betérjesztés negatív következménye, másrészt még ennek a viszonyításnak a tartalma is homályos, hiszen folyamatban van a 2016. évi előirányzatok módosítása.

Az adócsökkentés, a bankadó már megígért mérséklése mellett néhány termékcsoport áfájának csökkentésére koncentrálnak. Ezek egy része korábbi változtatások korrekcióját jelenti: a sertéshús áfájának csökkentése kikényszeríti a versenyhátrányba került baromfi áfájának csökkentését, a cafetéria-rendszer életszerű átalakítása a kárvallott vendéglátó, turisztikai ágazat kompenzálását, az internet-használat áfacsökkentése pedig az internetadó ötletének feledtetését célozza meg. Az adózás rendszerű felülvizsgálata továbbra sincs napirenden. Az adóbevételeknél kiugró növekedés látható a társasági adónál, ami feltehetőleg a növekedési adóhitel következménye. Ennek a témakörnek a magyarázatával adós marad a költségvetés, feltehetőleg amiatt, hogy ez beleütközhet az EU-s jogszabályokba.

A kiadások növelése az egészségügyi és oktatási ágazatra, valamint az otthonteremtésre koncentrálnak. Az előbbi kettő az érintett ágazatok működőképességének legalább részleges megmentését, súlyos társadalmi feszültségek kezelését célozza, az utóbbi viszont jelentős részben a kieső EU-s fejlesztések helyettesítését és az építőipari ágazat érdekeit szolgálja.

A kormányzat az államadósság finanszírozásában folyamatosan, részben kényszerből, a Templeton

lényegében megszűnt szerepvállalása miatt, részben a külföldről való minél kisebb függőség céljából csökkenti a nemzetközi hitelezők szerepét. A Magyar Nemzeti Bank önfinanszírozási programja hatására a bankok likvidforrásai növekvő mértékben testesülnek meg állampapírokban, ezzel viszont szembe megy azzal az európai trenddel, miszerint a bankok és az állam pénzügyi összefonódása elkerülendő; a bankok mérlegében az állampapírok súlya már most is messze meghaladja az EU ajánlásait. Növekszik a lakosság és a Magyar Nemzeti Bank-alapítványok állampapír-állománya is. A magyar állampapírokon a lakosság magasabb hozamot tud elérni, mint a betéteken, viszont az állam számára ez a finanszírozás drágább, mint a devizában való eladósodás.

Végeredményben 2017-re egy részleges gazdaságpolitikai fordulat látszik, sajnálatos módon azonban éppen azon a költségvetési területen, amely eddig legalább számszerűen viszonylag sikeres volt. Miközben tehát folytatódik a piaci szereplők helyzetének egyedi kormányzati intézkedésekkel, például célzott adócsökkentésekkel való átrendezése, feltételezhetően lobb- és politikai érdekek által motiválva, a nemzetközi intézmények által régóta kritizálva, lazul az eddigi sikereket eredményező költségvetési politika.

Ez aligha hozza meg a nemzetközi hitelminősítő szervezetek régóta várt elismerését, Magyarország befektetői kategóriába való átsorolását. A jelenlegi információk alapján a 2017. évi költségvetés a korábbi évekhez képest sokkal több globális és hazai kockázatot hordoz és tartalmaz.

Még néhány mondatot mondanék a költségvetéssel kapcsolatban. A nemzetközi szervezetek, így az OECD megállapításai szerint ugyan javultak Magyarország gazdasági mutatói, de mindez hosszú távon nem fenntartható; a magyar kormány vagy nem tesz eleget azért, hogy a növekedést megalapozza, a megalapozó dolgok jó irányba változzanak, vagy még ront is a helyzeten a 2017-es költségvetéssel.

Az államtitkár úr nem volt itt délután, amikor felszólaltam. Megígértem a tegnapi nap folyamán, hogy KSH-adatokkal fogom alátámasztani, hogy Magyarországon nőtt a szegénység, és most a legújabb adatok szerint, amelyek az Eurostat legfrissebb kiadásában szerepelnek, tavaly már a foglalkoztatottak 9,3 százaléka élt szegénységben Magyarországon: a 2014-es 6,7 százalékos adathoz képest óriási növekedést produkált, majdnem 3 százalékpontot. Az Európai Unióban csak Romániában és Bulgáriában lelhetünk fel rosszabb adatokat.

Államtitkár Úr! Ez mind azt vetíti előre, hogy a közmunkaprogram nem megoldás, nem lehet egyedüli megoldás a mostani kormányzatnak. Önök 2010-ben, a kampányidőszak alatt egymillió új piaci alapú munkahelyet ígértek. Látszik az adatokból, hogy ezt nem tudták teljesíteni, csak közmunkával tudják javítani a munkanélküliségi adatokat, de ez nem kivezető út az ország számára. Nem lehet kivezetni az embereket a szegénységből csak közmunká-

val. Ezek az adatok alátámasztják a dolgozói szegénységet. A KSH-adatokat megint elővehetném és felsorolhatnám, hogy a tartósan szegénységben élők aránya hogyan növekedett, és az egyik legrosszabb adat az, hogy a gyerekek körében majdnem duplájára növekedett Magyarországon a tartósan szegénységben élők száma - gyerekekről beszélünk.

Itt egyetlen adatot hadd hozzak fel! Az helyes, hogy évről évre többet költenek étkeztetésre, de egyszer mondják már ki, hogy ez mind azért van, mert évről évre több a rászorult, évről évre több a rászoruló gyerek, akit támogatni kell. Ha jó irányba mennének a dolgok, államtitkár úr, akkor ezeket az összegeket csökkenteni kellene a költségvetésben, mert akkor a szülők olyan helyzetben lennének Magyarországon, hogy nem lennének ráutalva ezekre a támogatási forrásokra.

(20.50)

Az előttem szóló képviselő úr, Bodó Sándor az én körzetemből való, Hajdú-Bihar megyéből... *(Tiffán Zsolt közbeszól. - Dr. Vas Imre: Nem.)* Van körzetünk. *(Tiffán Zsolt és dr. Vas Imre közbeszól: Nem.)* Lehet, hogy maguk vitatják, de van. Lehet, hogy... *(Dr. Vas Imre: Neki van!)* Képviselő úr, még van idejük, énram is többször rám szóltak ma. Tessék gombot nyomni, lehet rá válaszolni, utána nekem is van még időm, fogok én is magának megint válaszolni. Maguk vitatják, van körzetünk.

Bevezették a menzareformprogramot, viszont nem készítették fel a konyhákat, ugyanúgy, ahogy a mindennapos testnevelést bevezették, és nem volt hozzá előkészítve az infrastruktúra. És most is, a következő évi költségvetésben, 2017-re mit látunk? Hogy megint csak beígérik a tanuszodákat, tornatermeket, 2014-ben bejelentették Putnokon, Gödöllőn, a mai napig nem épült fel, és sorolhatnánk, és megint stadionokat fogunk ebben az országban építeni. És ráadásul tegnap elfelejtettem elmondani, mondtam, hogy Magyarországon a lakosság 34 százaléka tömegsportol, körülbelül 3 millió ember, de tudják, hogy ez mit jelent? Napi átlagban a férfiak 10 percet, a nők meg 7 percet! És erre építünk Magyarországon több száz milliárdért - már lassan 400 milliárd forintnál tartunk - stadionokat, közben a kerékpározás a legkedveltebb sportág, utána jön a futball, a futás és az úszás. Könnyörgök, térjenek már észhez! Előbb a feltételeket teremtsék meg, és utána hozzanak olyan döntéseket, amelyeket utána meg is lehet valósítani, mindennapos testnevelés, majd menzareform.

Szóval a költségvetést, én azt gondolom, hogy át kellene gondolni, bár én ma úgy fogalmaztam Soltész államtitkár úrnak, hogy akár még az ablakon is ki lehetne hajintani, mert azzal a törvénymódosítással, hogy a kormány rendeletben most már mindent átszabhat, lényegében majdnem azt mondhatjuk, hogy feleslegesen ültünk itt az elmúlt két napban,

mert úgy fogják módosítani rendeleti szinten a költségvetést, ahogy akarják.

Államtitkár úr, mivelhogy szakembernek tartjuk... *(Dr. Staudt Gábor: Na! Micsoda dicséret!)* Hát, legalább ha már itt van a költségvetési vita végén, legalább ennyit az államtitkár úr is megérdemel. *(Dr. Staudt Gábor: De csak azért! - Derűtség a Jobbik soraiban.)* Én azt gondolom, hogy igaz, hogy mindig számokról beszélünk, de egyszer jussunk már el odáig, hogy a számok mögött emberi életek húzódnak, és szerintem ez kellene hogy a legfontosabb legyen, a számok mögött magukat az embereket észrevenni. Köszönöm szépen, elnök úr, és köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Tiffán Zsolt jelen pillanatban az utolsó jelentkező. Megadom a szót a képviselő úrnak.

TIFFÁN ZSOLT (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt elnök úr, a türelmesek nyugalmával szólok most itt a vita, a mai vita végén, és engedelmeikkel Harkány város képviselőjében, Harkány város derék polgárainak képviselőjében, a harkányi fürdő, a harkányi gyógykórház, illetve a harkányi víz képviselőjében szeretnék szólni. A mai nap folyamán beadtam egy egyéni képviselői módosítványt a harkányi fürdő fejlesztésére, amely módosítvány 1,5 milliárd forint-ról szól.

Kérem, engedjék meg, tisztelt államtitkár úr, engedje meg, hogy néhány adattal alátámasszam ezt a módosító indítványt, annak a jogosultságát, túl azon, hogy hiszek abban, hogy a környék fejlesztésének egyik kulcsfontja és kardinális kérdése a harkányi fürdő fejlesztése. Tudnunk kell azt, hogy nemzetközi viszonylatban is egy rendkívül elismert és ismert gyógyvízről van szó, és olyan gyógykezelések várják ott a vendégeket, amelyek ritkaságzámba mennek ebben az országban.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A harkányi gyógyvíz kapcsán, kérem, engedjék meg, hogy elmondjam, rendkívül sok olyan kollégám, barátom van, aki tanúsíthatja azt, hogy csodákra képes ez a víz. Kérem, engedjék meg, hogy elmondjam azt is, hogy a harkányi gyógyvíz, a harkányi fürdő és a harkányi gyógykórház menedzsmentje olyan magas szinten újí a szakmát, és olyan magas szintű gyógyító munkát tud felmutatni, amelynek köszönhetően emberek százai, ezrei, tízezrei, százazrei, sőt, hogyha az elmúlt 200 évet nézzük, hiszen 200 éves múltra tekint vissza a harkányi gyógyvízkultúra, ezeknek az embereknek a gyógyulását szolgálta. Kérem, ne vegyék túlzó kijelentésnek azt, amikor azt mondom, hogy én is láttam olyan embert - és ezt már a múltkor, az egészségügyi vitanap során is elmondtam -, aki eljött egy toloszékben, és két hét múlva, amikor hazament, külföldi emberről van szó, akkor a saját lábain ment haza. Nekünk büszkének kell lennünk erre a nemzeti kincsre, és ennek érdekében adtam be ezt a módosító indítványt.

Nézzük meg azt, hogy mire is képes a harkányi víz! Nemcsak mozgásszervi, hanem számos más betegséget is képes gyógyítani. 200 esztendeje beszélünk a harkányi gyógyvízről, intézményesített gyógyvízkultúráról. Emésztőrendszeri betegségek, mozgásszervi betegségek, nőgyógyászati, bőrgyógyászati betegségek gyógyítására alkalmas a víz, és itt kiemelném, tisztelt hölgyeim és uraim, a pikkelysömör, a pszoriázis gyógyítását.

Két ilyen adottságú, pszoriázist gyógyító hely van a világon - természetes gyógyvízről beszélünk -, Európához legközelebb a Holt-tenger van, és hogyha egyébként azt nézzük, hogy a fiatalok úszását is kell segítenünk, akkor Harkány még jobb adottságokkal rendelkezik, hiszen itt úszni is kell tudni, hogy az ember a víz tetején maradjon, a Holt-tengerrel ellentétben. Én tehát úgy gondolom, hogy az elmúlt évek, évtizedek, évszázadok bebizonyították azt, hogy a harkányi gyógyvíz abszolút mértékben alkalmas arra, hogy a pszoriázist megfelelő módon gyógyítsa.

Nézzük meg a látogatottságot, hogy milyen volt az elmúlt 200 évben, a harkányi fürdő, a gyógyvíz, a gyógykórház, illetve a fürdő menedzsmentje, illetve a Harkányi Turisztikai Egyesület segítségével kigyűjtöttük az elmúlt 200 év adatait, és kérem, engedjék meg, hogy néhány adatot felsoroljak! 1823-ban, tehát a kezdetkor, 1823-ban 1400 vendége volt a harkányi gyógyfürdőnek.

Rá száz évre, 1923-ra megtízszereződött, 13 ezer vendége volt a kórháznak - éves adatokat mondok egyébként. 1975-ben volt a csúcs, akkor 1 millió 513 ezer ember látogatta meg Harkányt. 2000-ben is még majdnem elérte az 1 milliót a vendégek száma, akkor 985 ezer vendég érkezett. 2013-ban 471 ezer vendégre süllyedt le a gyógyfürdőnek a látogatottsága, majd 485 ezerre emelkedett az elmúlt néhány évben, az elmúlt két évben az új menedzsmentnek köszönhetően a látogatottság, egyébként pedig az előrejelzések és a statisztikák, az idei évi statisztikák alapján körülbelül 500 ezer vendégre számíthatunk ebben az évben.

De kérem, engedjék meg, hogy azt is elmondjam, hogy egy ritka kivételes környékről van szó, hiszen olyan turisztikai adottságokkal rendelkezik Dél-Baranya, amelyek összefűzése, amelyeknek az összefüggésében való látásmód és az azt követő munka valami egészen hihetetlenül sikeres környékké varázsolhatja Dél-Baranyát.

Szűkebb pátriám Villány, nem kell bemutatnom, hiszen tudja mindenki, hogy a világ legjobb bora ott terem - ennyi patriotizmust engedjenek meg nekem, hiszen tudjuk, hogy minden borosgazda a saját borvidékét tartja a legjobbnak -, de ott van az a gyönyörű szép siklói vár, amely a magyar kormány áldásos tevékenységének köszönhetően a legutóbbi időben 400 millió forintból megújulhatott, és ma már teljes pompájában várja az odalátogatókat, a kulturális turizmus fellelvárára; Villány a borturizmusé, Siklós a kulturális turizmusé, egyre több koncert, kulturális rendezvény van ott. És ott van Harkány a gyógyvízzel

és a rengeteg szállodával, étteremmel, ahol munkahelyek alakulhatnak még ki, és ott van az Ormánság, Harkány a kapuja az Ormánságnak. Az Ős-Dráva-programnak köszönhetően az ökoturizmusnak olyan fantasztikus pontjai, látogatóközpontjai alakulnak ki vagy alakultak ki, amelyeknek köszönhetően ma már a Villányban, Siklóson vagy Harkányban élő emberek oda is ellátogathatnak. Tehát olyan széles spektruma van az adottságainak, illetve a kínálatainak, aminek köszönhetően a vendégeket ott tudjuk tartani.

(21.00)

És hogyha már az Ormánságról beszélünk, akkor kérem, engedjék meg azt, hogy elmondjam, hogy az Ormánságban rendkívül magas a munkanélküliség. Pont ezen próbálunk segíteni, és képviselő asszony, kérem, engedje meg, hogy reflektáljak az ön észrevételére. Én tudom, hogy nem végcél a közmunkaprogram, hanem egy átmenet, egy segítség, hogy az embereket átvezessük az állandó munka világába. Amíg a Baranya megyei közgyűlés elnöke voltam, a Baranya megyei közgyűlés a vezetésemmel 420 embert foglalkoztatott a közmunkaprogramban

Tisztelt Képviselő Asszony! Nemcsak arról beszélünk, hogy ezek az emberek egyébként a közmunkában részt vettek, nemcsak munkát kaptak, hanem az önbecsülésüket kapták vissza, tisztelt képviselő asszony. Ezek az emberek végre láttak valami célt az életükben. Gondolja el, amikor a kislánya felkel reggel és megkérdezi, hogy az apja miért nincs otthon, mert eddig mindig otthon volt. És akkor a kislány anyja azt mondja, hogy azért, mert az édesapa element dolgozni. De nem mondtuk azt, hogy ez végcél, hanem segíti ezeket az embereket, akik dolgozni akarnak, hogy visszamenjenek az állandó munka világába. Ebben az Ormánságban, ahol én vagyok képviselő, tisztelt képviselő asszony, itt hatalmas munkanélküliség van. Van, ahol 30-40 százalékos a munkanélküliség a településeken. *(Bangóné Borbély Ildikó: Ismerjük.)*

Tisztelt államtitkár úr, ezek a települések közel vannak Harkányhoz, Harkány vonzáskörzetébe tartoznak. És akkor, amikor a fürdőt fejlesztjük, akkor nemcsak a fürdőben teremtünk több száz munkahelyet, hanem az éttermekben, a szállodákban, a szolgáltatóiparban, legyen az vegyesbolt, legyen az bármi, a kozmetikában, mondhatnék még nagyon sok példát. Harkány egészére és a környékre hat ki, és munkahelyeket teremtünk, és mindig azt hangoztatjuk, hogy munkahelyeket kell teremteni.

Akkor igenis, a fürdő fejlesztése nemcsak benn, a fürdőben teremt munkahelyeket, hanem az egész városban, és a környék lakosai végre el tudnak menni oda dolgozni, és végre lesz megfelelő munkahelyük. Tehát úgy gondolom, hogy nemcsak a fürdő kerítésén belül beszélhetünk munkahelyteremtésről, hanem az egész város fejlesztését szolgáljuk ezzel.

Úgyhogy én arra kérem a tisztelt kormányt, hogy azért is támogassa a harkányi fürdő fejlesztését, mert a víz, a harkányi gyógyvíz a magyar állam tulajdona, és a magyar állam vizét viszi a harkányi fürdőbe. Harkány város, Harkány város önkormányzata, amely hősies módon, még akkor is, hogyha egyébként átaludta - államtitkár úrral erről beszélgettünk - a 2007-2013-as európai uniós fejlesztési időszakot, Harkány város alkalmas arra, hogy ezt a vizet a strandon megfelelő működtetés mellett, megfelelő módon adja el az idelátogató vendégeknek, legyenek azok magyar vendégek vagy külföldi vendégek.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Tehát azt gondolom, hogy Harkány városa az elmúlt évtizedekben bebizonyította azt, hogy méltó módon próbálja magát eladni az országnak és a világnak. Ez a város mindig hű volt a nemzetéhez, ez a város mindig tett azért, hogy a magyar nemzeti kincsek között érezhesse magát, nekünk szívügyünk, hogy ennek a városnak egy olyan fürdője legyen, amely a gyógyvizéhez méltó. Ezért kérem a kormányt, hogy támogassa a javaslatomat, a módosító indítványomat, és azt gondolom, hogyha a pénz megjön, akkor jó helyre jön.

Tisztelt Államtitkár Úr! A harkányi emberek a biztosíték arra, hogy ez a pénz fialni is fog. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Most Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonynak adom meg a szót.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Nagyon nagy kérészem van ön felé. *(Tiffán Zsolt: Parancsoljon!)* Kabán élek és a mellettünk lévő település, ahonnan származom: Hajdúszoboszló. Ön azt mondta, hogy 1,5 milliárd forintos költségvetési módosítót adott be, mivelhogy a harkányi víz a nemzet kincse, a magyar embereké. A hajdúszoboszlói víz a magyar nemzet kincse, a magyar embereké.

Én a tegnapi nap folyamán 1,5 milliárd forintra adtam be módosító indítványt Hajdúszoboszló fejlesztésére. Kérem képviselő urat, hogy a frakciójában ne csak a saját települését képviselje, hanem legyen önnek fontos a kelet-magyarországi emberek nagy kincse is, a hajdúszoboszlói gyógyvíz is.

Mondanék önnek néhány adatot. 2015-ben Hajdúszoboszlón regisztrálták Magyarországon a legtöbb vendégéjszakát. Budapestet természetesen ebbe a körbe nem vesszük bele. Megelőztük Hévízet, Siófokot, több mint 1 millió 130 ezer vendégéjszakával, 305 ezer regisztrált vendéggel.

Ha megnézzük a felméréseket, az egyik legkedveltebb turisztikai célpont az maga Hajdúszoboszló Kelet-Magyarországon, és nagyon remélem, hogy amikor a módosító indítványok a bizottságok elé kerülnek, az fog történni, hogy Harkány városa meg fogja kapni a támogatást, és Hajdúszoboszló városa is meg fogja kapni a támogatást, úgy, hogy nem kormánypartí vezetése van.

Remélem, nem az fog történni, mint az utóbbi években a költségvetésben, meg akár a parlamenti időszakban, hogy bármilyen módosító indítványt beadunk, a Fidesz-KDNP-többség azt leszavazza. Engem Hajdúszoboszló város vezetősége keresett meg, hogy ezt a módosító indítványt adjuk be, mert Hajdúszoboszló legalább annyira fontos városa az országnak, mint Hévíz, Siófok és Harkány. Úgyhogy nagy érdeklődéssel fogom várni, hogy mi fog történni a bizottságokban, és nem azt kell majd lekommunikálnunk, hogy az egyik település, az egyik településen élők fontosabbak a Fidesz-KDNP részére, mint mondjuk, a másik településen élők.

Még azért néhány módosítómra felhívnám a figyelmet. A bölcsődei ellátásra adtunk be módosító indítványt. Ugyebár, azt mindig meg kell említeni, hogy a bölcsődei gondozási díjat ez a kormány vezette be. Többször kezdeményeztük, hogy ezt az intézkedést a kormány vonja vissza, most is meg fogjuk tenni, és a bölcsődei ellátásra szánt keretet is szeretnénk megemelni.

A Jobbik padsoraiból képviselőtársaim már elmondták, hogy nagyon fontos lenne, hogy a családi pótlékot, ami az egyik legfontosabb eszköz lenne a szegénységben élők segítésére, 2008-ban emeltük utoljára, nagyon fontos lenne, hogy ezt a kezdeményezésünket is elfogadja végre a kormány.

A rászoruló gyermekek szünidei étkeztetése. Gyermekvédelmi támogatásban körülbelül 500 ezer gyermek részesül. Mi folyamatosan mondjuk, lehet vitatni, hogy abban vannak olyanok, akik úgy veszik fel, hogy nem igazán lennének rászorulva, én mindig azt szoktam mondani... - államtitkár úr mondta, hogy a rokkantellátásnál szükség volt a felülvizsgálatra, de ezzel büntették azokat is, akik igazán rászorultak voltak. Mindig ez történik. Szigorítjuk a törvényeket, és lényegében azokat büntetjük meg a törvények szigorításával. Azok ugyanis, akik csálni akarnak, általában benn maradnak a rendszerben, viszont olyanok esnek ki a rendszerből, akik pedig nem érdemelték volna meg.

Nagyon egyszerű lenne, ha a költségvetésben évek alatt el tudtunk költeni stadionokra 400 milliárd forintot, én azt gondolom, hogy 500 ezer rászoruló gyereknek (*Csettint.*) ilyen simán kellene biztosítani Magyarországon az étkeztetést, és nem kellene folyamatosan módosítókat beadni a költségvetéshez; és nemcsak a stadionokról beszélünk, hanem nagyon sok tétel van a 2017-es költségvetésben is, ami szertünk teljesen felesleges.

Nagyon jó lenne végre az ápolási díjaknak a tényleges megemelése. Biztosan államtitkár úrhoz is eljutott már a hír, hogy súlyosan fogyatékos ápolási díjról is beszélhetünk. A Fehér Ház előtt Kocsis Tamás folyamatosan kéri a képviselő uraktól, hölgyektől, hogy oldjuk meg ezt a problémát, hogy azt a 30 ezer forintot el nem érő összeget emeljük meg, amit kapnak havonta, amit már hosszú évek óta nem emelt a kormány, és most is csak 1500 forinttal fogja megemelni. Nevetséges összegről beszélünk. Ezt a

problémát is ne módosítókkal oldjuk meg, hanem a költségvetésben van pénz, be lehet tervezni, lehet ezekre az emberekre is gondolni.

(21.10)

Szociális dolgozók béremelése. Képviselő úr előttem az óvodai dolgozókat, a technikai dolgozókat említette. Körülbelül százezer technikai dolgozó van Magyarországon, és 2008-ban kaptak utoljára béremelést. Igaz, tegnap elmondta a vitában államtitkár úr, hogy bérpótlék. De, államtitkár úr, a bérpótlék nem épül be a bérükbe ezeknek az embereknek. Nem bérpótlékot kell adni ezeknek az embereknek, hanem a megbecsült munkájukért, ha meg lenne becsülve, ha a gazdaság jól teljesít, mert minden évben ezt halljuk, minden hónapban ezt halljuk, 2008 után végre, ennek a százezer embernek a problémáját is próbáljuk már megoldani. Az nem működik, hogy valaki egy óvoda konyhájában dolgozik már 30 éve, és ugyanúgy minimálbért keres, mint az, aki most kerül be az intézménybe. Ezt a problémát meg kell oldani, államtitkár úr!

A szociálisbérletrendszerre tettünk javaslatot. Folyamatosan hallottuk, hogy az otthonteremtés az egyik legfontosabb célja ennek a kormánynak. Helyes. Végre hat év kormányzás után rájöttek, hogy a fiatalok helyben tartásához ez fontos. Az egyik ok ugyanis, amiért a fiatalok elmennek, hogy nem tudják a lakásproblémájukat megoldani. A másik, ami miatt elhagyják az országot, hogy nem tudnak megélni ebben az országban. De - hozzáteszem - most már a kimutatások azt mondják, hogy ez sem az igazi indok, ami miatt elhagyják Magyarországon a fiatalok a hazájukat, hanem az, hogy nem szeretik magát a politikai környezetet és azt a környezetet, amelyben élniük kell nap mint nap. Most első indoknak ezt nevezik meg a fiatalok.

Azt gondolom, hogy tudomásul kellene ezt venni, államtitkár úr, és ezeket a számokat így kellett volna kialakítani a költségvetésben. A kérdéseimre várom a választ. (*Tiffán Zsolt felé fordulva.*) Látom, hogy a képviselő úr készül, és remélem, hogy pozitívan fog nyilatkozni azzal a módosító indítvánnyal kapcsolatban, amit Hajdúszoboszló érdekében beadtunk. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Milyen jól lehet látni messziről is, ha valaki megnyomja a gombot. Valóban, Tiffán Zsolt képviselő úré a szó.

TIFFÁN ZSOLT (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Államtitkár Úr! Köszönöm, hogy megszólított, illetve válaszolt a kérdésemre.

Ellentétben önnel, én tényleg választókerülettel rendelkezem, illetve választókerületet képviselek, sőt a legnagyobbat az országban, mintegy 174 településsel.

Nem emlékszem rá, hogy a felszólalásomban bármilyen módon próbáltam volna Hajdúszoboszló ellen beszélni. Minden tisztelem a hajdúszoboszlói embereké, minden tisztelem azoké a patriótáké, akik drukkolnak azért a Hajdúszoboszlóért, amely egyébként az elmúlt években körülbelül 6 milliárd forint fejlesztést kapott.

Lám, lám, a vita vége felé a fáradtság talán kihozza az emberből, önből is, képviselő asszony, a freudi elszólást. Azt mondta, hogy nagyon remélem, hogy nem Harkányt kapja. De aztán javított rajta képviselő asszony, hogy Hajdúszoboszló is megkapja. Nézze, képviselő asszony, én Harkányt képviselem, nekem ez a dolgom. Nekem ez a dolgom. Az a dolgom, hogy a dél-baranyai, nyugat-baranyai embereket képviseljem. Minden tisztelem a hajdúszoboszlóiaké, a sárváriaké, minden olyan fűrdőhelyé, amely az országban található, így kívánom, hogy fejlődjenek. Az ottani képviselőknek az a dolguk, hogy azt képviseljék. Nekem az a dolgom, hogy a harkányi gyógyvizet, a fűrdőt képviseljem. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypartok pad-soraiból.)*

ELNÖK: Bangóné Borbély Ildikóé a szó két percben.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Szerintem az elsődleges feladatunk, függetlenül attól, hogy ki melyik országrészből jött, hogy a magyar embereket képviseljük.

Remélem, képviselő úr, ezt el fogja mondani Bodó Sándor képviselő úrnak is, hogy neki meg az lenne a feladata. Én becsülöm és tisztelem képviselő urat, de majd meg fogom nézni, hogy milyen módosító indítványokat adott be, és képviseli-e annyira Hajdúszoboszlót, mint mondjuk, Sárrétudvarit, ahonnan származik.

Vagy például itt van Hajdú-Bihar megyéből Tasó László képviselő úr. Most már azt látjuk, hogy lassan minden az ő választókerületébe kerül Hajdú-Bihar megyében, a többieknek meg csak csurran-cseppen valami a fejlesztési forrásokból. Azt gondolom, nem az a feladatuk, hogy ha ide beülnek, csak a saját választókerületükbe vigyenek minden forrást! Bocsánat, de ez sértő a többi településre nézve! Ráadásul az is sértő, hogy ha itt ülök két napig, a Hajdú-Bihar megyei hat vagy hét fideszes képviselőből kettőt látok felszólalni egész időszak alatt.

Engem sért, hogy Hajdú-Bihar megyét ennyibe nézik a magyar Országgyűlésben. A saját képviselőik ennyibe nézik. És, mondom, kikérem, mert szerintem az elsődleges minden képviselőnek egész Magyarország képviselője, és majd csak utána jöhet a saját szűkebb környezete. Nekem fontos kell hogy legyen, mivel Kabán élek, a kabai emberek élete, de fontos a hajdúszoboszlói emberek élete, a dunántúli emberek vagy az észak-magyarországi vagy a dél-magyarországi emberek sorsa is. Mert annak kell a legfontosabbnak lenni, képviselő úr! Figyelni fogom!

Nem azt mondtam, hogy Harkányt nyerje meg. Tiszta szívből kívánom, hogy nyerje meg. Csak nem szeretném, hogy az lenne a végén, hogy amiért fideszes képviselő adta be, az a település majd megnyeri, amiért ellenzéki, független városvezetés adja be, vagy mert szocialista képviselőn keresztül adja be, ő meg azért nem fogja megnyerni. Bár azt szerettem volna, ha maga Bodó Sándor képviselő úr adja be, hátha akkor nagyobb esélye lett volna ezeknek a fejlesztési forrásoknak. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Nem látok további jelentkezést vitára, így az általános vitát lezárom.

Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e reagálni. *(Banai Péter Benő igent int.)* Jelzi, hogy igen. Így Banai Péter Benő államtitkár úré a szó.

BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy a vita végén hozzászólásomat két részletre osszam, és az első részben reagáljak azokra a felvetésekre, azokra a megállapításokra, amelyeket Bangóné Borbély Ildikó mondott.

Azt gondolom, hogy az ő hozzászólása kvázi keretet adhat a vitának, és ha szabad ezt mondanom, örülök annak, hogy szakmai vélemények, meglátások is elhangzottak mind a hiány, mind a költségvetés helyzetét illetően konkrét számokkal, hiszen képviselő asszony konkrét számokat mondott. Ezt eredménynek tartom, mert a tegnapi nap reggelén úgy indult a vita, hogy az ellenzéki hozzászólások benyomásom szerint nem a benyújtott költségvetési törvényjavaslatról szóltak. Olyan megállapítások voltak, hogy nem látszik, hogy egészségügyre, oktatásra hol van többletforrás. *(Dr. Lukács László György: Forráskivonás!)* Igen, forráskivonásról volt szó, ahogy a képviselő úr említi. A gazdasági növekedés szintje, fenntarthatósága lett megkérdőjelezve, és most két nap után képviselő asszony valóban konkrét számokat említett. Úgyhogy engedjék meg, hogy ezekre a felvetésekre az elhangzottak sorrendjében reagáljak.

A 2015-ös költségvetés végrehajtását illetően való igaz, az államnak sokkal több bevétele volt, mint az előzetesen tervezett. Mindez azt eredményezte, hogy az államháztartási hiány jobban alakult, mint azt előzetesen feltételeztük. 2,4 százalék helyett, ahogy mondta a képviselő asszony, 2 százalék lett GDP-arányosan az uniós módszertan szerinti hiány. A pénzforgalmi hiány nagyobb lett. De miért? Megmondom őszintén, ezek a szakmai viták is hiányoztak az elmúlt két napból. Azért, mert a kormány fel merete vállalni a szilárd véleményét az Európai Bizottsággal szemben. De ezek a viták nem befolyásolták az uniós programok kifizetését a kedvezményezett felé. Egyidejűleg azzal jártak együtt, hogy a Bizottság felfüggesztett több támogatásutalást. Mind az Európai Bizottság, mind a nemzetközi szervezetek elismerik, hogy ez az uniós módszertan szerinti

hiányt nem befolyásolja, és ami számít, ami lényeges a maastrichti 3 százalékos kritérium szempontjából, ez bizony az uniós módszertan szerinti hiány.

A képviselő asszony említette, hogy az első hivatalos magyar statisztikai számsor 1,9 százalékos hiányt mutatott 2015-re, és ez végül 2 százalék lett. Tegyük hozzá, hogy miért. Azért, mert egy módszertani kérdésben az Eurostat más véleményt fogalmazott meg, mint a statisztikai szervek. Nem bevételek csökkenéséről vagy kiadások átírásáról volt szó, hanem arról, hogy egyes bevételeket 2015-re vagy pedig 2016-17-es évekre kell elszámolni.

(21.20)

Tehát ha teljessé akarjuk tenni a képet, akkor azt kell elmondjuk, hogy igen, a 2015-ös költségvetési egyenleg egytizeddel romlott, és ugyanilyen arányban a '16-17-es költségvetési egyenleg javult. A 2017. évi költségvetés vitájában azt gondolom, hogy ez nem egy mellékes szempont, nevezetesen javult az említett bizottsági módszer alapján a 2016-17. évi hiányszám, illetőleg a tervezett egyenleg a módszertani váltás miatt jobb lehet, mint ahogy azzal korábban kalkuláltunk.

Eximbank. Az Eurostat minden európai uniós tagállam exporthitelügyletekkel foglalkozó szervezetét, minden uniós tagállam Eximbankhoz hasonló szervezetét átvizsgálja. Mi azt tartanánk célszerűnek, ha ezt transzparens módon tenné, úgy, hogy minden tagállam számára látható, hogy milyen álláspontot foglal el az Eurostat ezeknél a szervezeteknél. Itt egy szakmai vitában vagyunk az Európai Bizottsággal. Nem gondolom, hogy ez a vita a magyar adatszolgáltatás hitelességét illetően bármilyen kérdőjelet vonna maga után.

Ha a képviselő asszony megnézi az Eurostat dokumentumait, akkor látni fogja, hogy az Eurostatnak számos további kérdésben vitája van az egyes tagállamokkal. Éles különbséget szeretnék tenni viták és számmeghamisítások között. Volt olyan tagállam, aki meghamisította a számaikat. Hangsúlyosan szeretném rögzíteni, hogy Magyarország esetében ilyen kérdés föl sem merült. És egyébként a kérdésben folytatott levelezést az Eurostat nyilvánosságra hozta, az mindenki számára megismerhető. Megismerhető, hogy mi a magyar statisztikai szervek álláspontja, és mi az Európai Unió statisztikai szervének az álláspontja.

A 2017. évi hiánycél, illetőleg az egész költségvetés megalapozottsága tekintetében elhangzott a vita kezdetén Tóbiás József képviselő úr szájából, hogy megbukott a 2016-os költségvetés, hiszen ki kell igazítani. Ugye, képviselő asszony is utalt arra, hogy vajon mennyire áll stabil lábakon a 2016-os költségvetés. Hát, ha egyszerűen akarnék fogalmazni, azt mondanám, hogy köszönöm szépen, a 2016-os költségvetés stabil lábakon áll. Az első négyhavi hiányszám az elmúlt 15 év legkedvezőbb hiányszáma. És az a módosítás, amit az Országgyűlés részére a kor-

mány benyújtott, arról szól, hogy a látott többletbevételek fedezete mellett többletkiadásokat lehet megvalósítani. Mindemellett természetesen a hiánycél és az államadósság-csökkentés célja nem sérül, az továbbra is az eredeti hiányszámot tekintve GDP-arányos 2 százalékos mérték. Én azt kívánom mindenkinek, hogy így bukjanak meg úgymond a költségvetések, és az előző évekhez hasonlóan stabilabban, jobban alakuljanak a költségvetési folyamatok.

Az új 2016. évi várható számokra épült a jövő évi költségvetés tervezete is, abban képviselő asszonynak igaza van, hogy a korábbi konvergenciaprogramban szereplő 1,7 százalékos hiánycél helyett 2,4 százalékkal számolunk, de a kép teljességéért azt is el kell mondani, hogy a korábbiakkal ellentétben jelentős áfacsökkentésekkel számolunk, alapvető élelmiszerek köréről beszéltünk, az internetszolgáltatás áfájáról beszéltünk, éttermi szolgáltatás áfacsökkentéséről beszéltünk. Ezen túl jelentős béremelésekkel számol a költségvetés, például az egészségügy területén, és jelentős többletberuházásokkal számol a költségvetés.

Azt gondolom, hogy ez a 2,4 százalékos hiánycél az Európai Unió tagállamai között vállalható, jó hiányszám, érdemben távol van a 3 százalékos uniós limittől. Megint, ha kinézünk Európába, akkor azt látjuk, hogy például Franciaország tekintetében a bizottság 2017. év végéig sem látja azt, hogy 3 százalék alá csökkenne a hiány. Számos európai ország van, ahol 3 százaléknál magasabb ez a hiányszint. Ebből a perspektívából nézve én nem gondolom, hogy egy 2,4 százalékos hiánycél kapcsán bárkinek bármilyen szégyenkeznivalója lehetne. És ez a hiánycél, azok az említett többletberuházások, bérnövelések, illetőleg adócsökkentések eredményezik azt, hogy a gazdasági növekedés a nagyobb belső kereslet által 3 százalék körül, 3 százalék fölött alakulhat.

Néhány konkrét témára még hadd hívjam fel képviselő asszony figyelmét. A társasági adó, valóban képviselő asszony idézte a társasági adó számaikat. Ha megnézzük a benyújtott dokumentum 1213. oldalát, akkor részletes leírást fogunk látni arról, hogy hogyan alakul a társaságiadó-bevétel összege, és ebben szerepel a növekedés és a cégek adóalapjának növekedése miatti adóbevétel többlete mellett a növekedési adóhitel konstrukciója miatt várható többlet-adóbevétel is. Tehát nem feltételezésekre épít a kormány, hanem leírja konkrétan az egyes tételek alátámasztottságát. Megjegyzem, az egész költségvetés alátámasztottságáról az Állami Számvevőszék és a Költségvetési Tanács is, úgy emlékszem, elismerően nyilatkozott.

Az állampapír-finanszírozás kapcsán vitatkoznom kell képviselő asszonnyal. Ha jól értettem szavait, ön azt mondta, hogy a lakosság állampapír-finanszírozása az állam számára drágább, mint ha devizában finanszíroznánk az állam adósságát. Én azt gondolom, hogy e tekintetben egy pozitív fordulatot hajtott végre a kormány. Mindenki, aki magánemberként devizahitelt vett fel, pontosan megtapaszt-

talhatta, hogy a devizaadósság milyen kiszolgáltatottságot jelent nemcsak az egyén számára, hanem nemzetgazdasági, makrogazdasági szinten. Azt gondolom tehát, hogy a magyar állam adósságának devizaarányában látott csökkenés egy érték, egy olyan érték, amelyet meg kell őriznünk, és amelyre a 2017. évi költségvetési javaslat is hangsúlyt fektet. Azon túl, hogy az ország sérülékenységét csökkenti a devizaadósság arányának mérséklése, egy óriási értéknek tartom azt, hogy ahelyett, hogy külföldre devizában fizetnénk kamatokat, a hazai lakosságnak forintban fizetünk.

Gazdaságpolitikailag ez a legjobb adósságfinanszírozás. Nézzük meg az európai vagy a világban látott legjobb gyakorlatokat! Nézzük meg, mondjuk, Japán adósságfinanszírozását! A GDP 200 százaléka körüli értékekről beszélhetünk. Nem jelent gondot, mert belső megtakarításokból finanszírozzák az adósságot, és a kamatteher ott marad a gazdaságban a lakosságnál.

A jegybankot is sok kritika érte, képviselő asszony is említette a jegybanki tevékenységet, illetőleg az elmúlt két napban sok szó volt róla. Akkor azért arról is emlékezzünk meg, hogy az államadósság olcsó finanszírozása nagyon jelentős mértékben a jegybank tevékenységének is köszönhető. Azzal, hogy az alapkamat jelentős mértékre lecsökkent, és az önfinanszírozási program keretében a belső finanszírozást segítette a jegybank tevékenysége, ez azt eredményezte, hogy mindnyájunk által fizetendő adóforintjainkból fizetendő kamatkiadások több száz milliárd forinttal mérséklődtek.

Ugye, a gazdasági növekedést már említettem, itt hadd mondjam a növekedési hitelprogramot is, amely nagyon jelentős mértékben hozzájárult a gazdaság növekedéséhez. Ami pedig az állampapírok vételét illeti, Európában bevett szokás, sőt a gazdasági válság után maga az EKB ösztönözte az egyes jegybankokat arra, hogy másodpiacon keresztül állampapír-finanszírozással segítsék az adott ország pénzügyi helyzetét. Tehát én semmilyen jogtalan folyamatot nem látok azokban az eseményekben, amelyeket képviselő asszony említett.

Végül hadd említsem itt meg, hogy képviselő asszony szavaiból úgy vettem ki, mintha a 2017-es költségvetés előtti gazdaságpolitikát sikeres gazdaságpolitikának értékelte volna, legalábbis, ami a makrogazdasági számokat illeti. Én ezt nagy eredménynek tartom az elmúlt két nap tekintetében.

Makrogazdaság után még két konkrétumot hadd említsek. Képviselő asszony hiányolta a gyermekéktetéshez kapcsolódó konyhai beruházások támogatását. Azon túl, hogy rögzíthetjük, hogy a gyermekéktetés támogatása 2017-ben a tervek szerint közel 74 milliárd forintot fog elérni, ez messze több mint duplája a 2010-es értéknek, konyhai beruházásokra is jut forrás, a benyújtott javaslat 163. oldalán szerepel az a kétmilliárdos összeg és annak a felhasználási leírása, mely bemutatja, hogy ilyen jellegű beruházásokat is kíván támogatni a kormány.

Tanuszoda, tornaterem, ismétlem, 3-3 milliárd forint szerepel a benyújtott törvényjavaslatban, a 71. oldalon láthatóak ezek a tételek, és ezen túl természetesen uniós forrást is fel kíván a kormány használni a tornaterem- és tanuszoda-építési programra.

(21.30)

Az ápolási díj pedig - ahogy képviselő asszony is említette - 5 százalékkal növekszik a 2017-es terv alapján.

Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy ezek után átfogóan is szóljak néhány szót az elhangzottakra, az elmúlt két nap hozzászólásaira, és véleményt mondjak azokról a folyamatokról, amelyekről a költségvetési vita kapcsán szó volt. Mindenekelőtt a költségvetés makrogazdasági megalapozottságával foglalkoznék.

A növekedésről sok szó esett, voltak olyan észrevételek, amelyek szerint a kormányzati prognózis optimista. Arra szeretnék mindenkit emlékeztetni, hogy az OECD 3 százalékos, az Európai Bizottság 2,8 százalékos bővülést vár jövőre Magyarországon. A kormányzati, némileg magasabb növekedési várakozások háttérében elsősorban az áll, hogy az intézmények szakértői egyelőre még nem tudták figyelembe venni a jelentésük készítésekor a közelmúltban bejelentett kormányzati intézkedéseket, vagyis az említett Európai Bizottság vagy az OECD még nem számolt azokkal a plusznövekedést segítő intézkedésekkel, melyeket a jövő évi költségvetés tervezete megfogalmaz.

Engedjék meg, hogy reagáljak azokra a kritikákra is, amelyek a gazdaság növekedésének fenntarthatóságával kapcsolatosak. Az hangzott el, hogy az állami beruházások, az európai uniós források, a multinacionális cégek beruházásai, a jegybanki árfolyam-politika játszik döntő szerepet a gazdasági növekedésben. Ezek nem ad hoc jellegű lépések, nem ad hoc jellegű tevékenységek. Nincs olyan közgazdasági elmélet, amely ezen tényezőket nevesítve nyilatkozna egy növekedési pálya fenntarthatóságáról vagy fenntarthatatlanságáról. Ezen eszközök alkalmazása egyébként a gazdasági válság után a legfejlettebb országokban jellemző volt, tehát azt is mondhatjuk, hogy a magyar gazdaságpolitika számos olyan gyakorlatot követett, amelyet több sikeres ország is folytatott, és egyúttal azt is elmondhatjuk, hogy azok az újszerű lépések is, amelyeket a kormány 2010 után folytatott, követésre leltek számos ország részéről.

Ami az inflációs prognózist illeti: el kell mondanivaló, hogy a prognózis természetesen változhat, ugyanakkor az inflációs előrejelzések az elmúlt időszakban inkább lefelé módosultak. Elmondhatjuk, hogy az idei évre 0,4 százalékos inflációval kalkulálunk, tavaly és tavalyelőtt pedig mínusz volt az infláció mértéke. Az előrejelzések megbízhatóságának kérdésétől függetlenül hangsúlyozni kell, hogy az inflációs prognózisnak a költségvetési tervezet megalapozott-

sága tekintetében nincs érdemi jelentősége, amennyiben az áremelkedés a tervezettnél magasabb lenne, a nyugdíjakat a hatályos törvény alapján a kormányzat ennek megfelelően kiegészíti, illetőleg az adóbevételek nagyobb mértékben növekednek.

Elhangzott az a kritika, hogy a költségvetés megalapozottságát gyengíti, hogy az osztalékbevételekről nincs tájékoztatás. El kell mondjam, hogy a tervezet a vagyongazdálkodási fejezet sorai között részletesen beszámol arról, hogy milyen osztalékbevételekkel kalkulál a költségvetés. De Tóth Csaba képviselő úr kritikájára is cáfolatot kell mondjak. Szerinte a kormány nem mutatja be, hogy a pénzforgalmi és az európai uniós hiány között milyen kapcsolat van. Természetesen ezt a benyújtott javaslat tételesen ismerteti.

Több körben vitatkoztunk arról, hogy hogyan értékelendő az államadósság alakulása. Z. Kárpát Dániel úr az államadósság nominális szintjének fontosságára hívta fel a figyelmet. Ugyanakkor el kell mondjuk azt, hogy a gazdaságpolitikában a GDP-arányos mutató az, amit kiemelt figyelem övez. Kívánatos lehet, megfogalmazható cél lehet az adósság nominális értelemben vett csökkenése is, de a nemzetközi szervezetek, az elemzők a GDP-arányos államadósságot figyelik, hiszen ez mutatja azt, hogy a gazdaság teljesítőképességéhez mérten milyen mértékű az adósság szintje. A 2017-es költségvetés azzal számol, hogy a 2011 óta látott adósságcsökkenési folyamat fennmarad, és 2017-ben, valamint az azt követő években is az államadósság GDP-arányos mértéke csökkenni fog.

Tóbiás József és Tóth Csaba képviselő úr álláspontja szerint 100 milliárdos, Hiszékeny Dezső szerint 1000 milliárdos nagyságrendű presztízsberuházásokra megy el a gazdasági növekedés eredménye, és hasonlóképpen vélekedett erről Schmuck Erzsébet is. A kifogásokra válaszul el kell mondjam, hogy az új költségvetési prezentációnak köszönhetően a működési, felhalmozási és uniós tételeket elkülönítő táblákból kiderül, mire mennek a felhalmozási kiadások, és ez alapján mindenki képet formálhat ezekről a kérdésekről.

A vita során többen elmondták, hogy a felhalmozási költségvetés döntő részét kitevő infrastruktúra-fejlesztések, a megyei jogú városok növekedési centrummá válását segítő „Modern városok” program vagy az olcsó áramot adó paksi beruházások az egész társadalom számára hasznosak. Ugyanez mondható el a tudományos akadémiai intézetek fejlesztéséről, a zöldgazdaság-finanszírozási rendszer keretében megvalósuló beruházásokról, a vállalati beruházásösztönzéshez nyújtott támogatásokról vagy a helyi önkormányzatok felhalmozási támogatásairól, illetve a Pest megyei fejlesztésekről. Az olyan kulturális és életminőséget javító beruházások, mint a Szépművészeti Múzeum rekonstrukciója, a Testnevelési Egyetem új campusa vagy a Pécsi Egyetem beruházása, azt gondolom, szintén nem minősíthetők fölösleges pénzpazarlásnak.

A kormány véleményem szerint a helyi gazdaságra is koncentrál. Ennek eszközeit a jövő évi költségvetés is tartalmazza. A munkahelyteremtési támogatások háromnegyede kerül hazai kis- és közepes cégekhez. Ezekhez a támogatásokhoz kell sorolni a kisebb cégek alacsonyabb társaságiadó-kulcsát is, a kedvezményes kisvállalati adókat, a katát, a kivát és a munkahelyvédelmi akcióterv keretében adott, döntően a hazai vállalati kört elérő kedvezményeket. Ezek jellemzően a helyi gazdaságot erősítik.

A külföldi cégeknek adott, összességében kisebb részarányt képviselő támogatások a feldolgozóipari csúcstechnológiát meghonosító ágazatokat segítik. Itt az előrelépés, az értéktéremtő kutatás intenzív globális cégek segítségével lehetséges, valamint általában, hogy ezekhez a cégekhez a hazai kis- és középvallokozások minél nagyobb arányban csatlakoznak. Ezenfelül nem lehet elsiklani afelett, hogy a kormányzat az uniós forrásokat is a korábbiaknál jóval inkább fókuszálja a hazai, ezen belül a kisebb cégek körére.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Minden bizonnyal vannak olyan területek, amelyek a kedvező makrogazdasági számok, egy jelentős növekedés, a foglalkoztatottság bővülése mellett is többletforrásokat tesznek szükségessé a már látott 2017. évi tervezetben megfogalmazott számokon túl. Az egészségügy, az oktatás, a kulturális ágazat mind jelentős többletekben részesül. Azt gondolom, hogy ezeket a többleteket meg kell becsülnünk. Tételesen megnézhetjük, hogy minden egyes területen - legyen szó egészségügyről, oktatásról, kultúráról - milyen előrelépést tartalmaz a jövő évi költségvetés tervezete. Az egészségügynél közel 167 milliárd forint a többlet, amiből jut az életjáramodellek kiszélesítésére, ápolók, orvosok többletjuttatására, de beszélhetünk az oktatás többletforrásairól is, ahol a felsőoktatásban 86 milliárd forintnyi többlet áll rendelkezésre, a közoktatásban pedig, ahogy elhangzott, 170 milliárd forintnál nagyobb többleteket láthatunk.

Tisztelt Országgyűlés! Több képviselő katasztrofális jelzővel illette a jövő évi költségvetést, az ország kettészakításának költségvetését említve. Több éve mondjuk, hogy a kormányzat felfogásában nem a szociális kiadások növelése a sikeres költségvetés mércéje, hanem az, hogy hogyan csökken a szociális segélyre való ráutaltság foka. Azért említem ezt, mert a kettészakadás költségvetéseként aposztrofálták egyes képviselők azt, hogy a szociális jellegű GDP-arányos kiadások csökkennek. Én azt gondolom, hogy egyre inkább a piaci foglalkoztatás növekedése révén elért sikerek azok, amelyek a fölzárkózást jelentik azon rétegek számára, akik korábban munka helyett segélyből éltek. Igen, a közmunkaprogram is kiveszi részét a foglalkoztatás bővítéséből, de a cél az, hogy ez egy átmeneti státusz legyen, a cél az, hogy minél többen tudjanak az elsődleges munkaerőpiacon elhelyezkedni. Ennek érdekében dolgozott ki és vezetett be a kormány új, a közmunkából a versenyszférába történő átlépést segítő programokat.

(21.40)

Azt is el kell mondjuk, hogy a foglalkoztatás jelentős bővítésében nemcsak a közmunka játszott szerepet, hanem a foglalkoztatottak jelentős része a versenyszférában találta meg a munkahelyét. Le kell szögezni azt is, hogy a közmunka mellett az aktív munkaerőpiaci eszközök is jelentős összeggel, 110 milliárd forintos tétellel szerepelnek a jövő évi költségvetés tervezetében. Ez tehát azt mutatja, hogy a képzésre és ezáltal az elsődleges munkaerőpiacon való elhelyezkedésre is jelentős forrásokat irányoz elő a jövő évi költségvetés tervezete.

Az az ígéret, az a szándék, amely tíz év alatt egymillió új munkahely teremtéséről szólt, azt gondolom, továbbra is egy vállalható ígéret, időarányosan mintegy félmillióval több munkahely jött létre. Ezen az úton, azt gondolom, a '17-es költségvetés is továbblép, hiszen a foglalkoztatottak számának növekedésével kalkulálunk. Remélem, hogy jövőre, a 2018-as költségvetés vitájában már egy nagyobb számról lehet majd beszámolni.

Ami a legnehezebb helyzetben lévők segítségét illeti. Először is el kell mondjuk azt, hogy nincsenek olyan szociális jellegű ellátások, ahol bármilyen csökkenés valósulna meg a kormány tervei szerint. Ennek ellentétjét ugyanakkor látjuk, például az ápolási díj emelésében vagy a nyugdíjkorhatárt betöltött, de nyugdíjjal nem rendelkező személyek részére biztosított időskorúak járadékának az 5 százalékos emelésében. Megjegyzem, ez utóbbi ellátás a kormányzati javaslat szerint a későbbiekben a nyugdíjmeléssel arányosan növekszik, vagyis az inflációval indexált ellátás lenne. Ellenzéki képviselők a korhatár előtti ellátás előirányzatának csökkenését tartották problematikusnak. Itt el kell mondani, hogy a jogosultak száma csökken, ezért csökken a költségvetésben látott abszolút összeg, de természetesen mindenki az őt megillető támogatást megkapja, sőt ez is egy inflációval indexált ellátás.

Ami a családi kedvezményeket illeti, sokszor elhangzott, hogy például a családi adókedvezmény rendszere csak a tehetősebbeket juttatja pozícióba. Ezt cáfolnom kell, a háromgyermekes családok esetén két, 155 ezer forint bruttó keresetű szülő teljesen ki tudja használni a családi kedvezményt. Tehát ha ketten, mind a ketten az átlagbér kétharmada alatt keresnek, akkor is érvényesíthető a maximális 99 ezer forintos kedvezmény. Azt gondolom, hogy ez jelentős felzárkózást biztosít az említett alacsonyabb keresetű családok számára is. Összehasonlításként el kell vagy el lehet mondani, hogy 2010 előtt az akkori kormányzat azokat a családokat részesítette adókedvezményben, ahol legalább három gyermek volt, és csak gyermekeként maximum 4000 forintos összegben. *(Dr. Staudt Gábor: Lejárt az idő. - Dr. Vas Imre: Harminc perce van, ez a zárszó.)*

Családi otthonteremtési kedvezmény: 2015-től került bevezetésre, 2016-tól jelentősen kibővítésre került, 211 milliárd forinttal számolunk a jövő évi

költségvetésben. Méltán hívhatjuk, azt gondolom, a jövő évi költségvetési tervezetet az otthonteremtés költségvetésének.

A nyugdíjakról sok szó volt. Ismét rögzítenem kell, hogy a nyugdíjasok nemcsak az infláció szerinti emeléssel növelhetik a jövedelmüket, hanem azt gondolom, hogy az adócsökkentések jelentősen befolyásolják az ő helyzetüket is.

Végezetül hadd összegezzem az elmúlt két napot azzal, hogy a legtöbb, kormánytól független elemzői, hivatalos szervi vélemény szerint a makrogazdasági pálya tartható, az államadósság továbbra is csökkenő pályán maradhat, és reálisak, valóságosak azok a többletek, amelyeket a költségvetési javaslat oktatás, egészségügy, kultúra vagy akár a szociális kiadások egyes területén tartalmaz. Ugyanígy reális az adó 2017. évi csökkentése, mindennek a fedezete rendelkezésre áll, így jó szívvel merem a tisztelt Országgyűlés elé támogatásra javasolni a jövő évi költségvetés tervezetét. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! A jövő héten a bizottságok tárgyalják a benyújtott módosító javaslatokat.

Most pedig soron következik a szerzői jogok és a **szerzői joghoz kapcsolódó jogok közös kezeléséről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/10527. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Völner Pál úrnak, az Igazságügyi Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Ház! Az európai kontinensen először a XIX. században Franciaországban létrejött jogvédő szervezet megalakulásától hosszú út vezetett az Európai Unióban 2014 februárjában elfogadott, a szerzői és a szomszédos jogokra vonatkozó közös jogkezelésről és a zeneművek belső piacon történő online felhasználásának több területre kiterjedő hatályú engedélyezéséről szóló 2014/26/EU irányelvig.

Ezt megelőzően nem voltak uniós szinten harmonizálva a közös jogkezelő szervezetekre vonatkozó tagállami előírások. Az irányelv elfogadásával ez az állapot megváltozott, s immár komoly terjedelmű, valamint irányelvi mércéhez képest rendkívüli részletettségű uniós joganyaggal kell megfeleltetni a tagállami jogi szabályozást e területen is. Az irányelv két fő szabályozási területet foglal magában. Egyrészt minimumkövetelményeket állapít meg a szerzői és a szomszédos jogok közös kezelésével foglalkozó szervezetek felépítésére, irányítására és működésére nézve. E rendelkezések célja, hogy fejlessze e szervezetek működésének demokratizmusát és átláthatóságát. Másrészt megteremti a zeneművek online felhasználásának közös jogkezelő szervezetek által

történő, egynél több tagállam területére kiterjedő hatályú engedélyezésének kereteit. A szerzői jogok és a szerzői joghoz kapcsolódó jogok közös kezeléséről szóló törvényjavaslat elfogadásának elsődleges célja az Európai Unió közös jogkezelésre vonatkozó irányelvének átültetése. Az irányelv átültetése szükségessé tette a jelenleg hatályos magyar közös jogkezelési rendszer újraszabályozását s ennek keretében a közös jogkezelésre vonatkozó külön törvény megalkotását, valamint a szerzői jogról szóló törvény, illetve egyéb érintett jogszabályok egyes rendelkezéseinek módosítását. A törvényjavaslat tartalmazza továbbá a védjegy törvény egyes előírásainak olyan technikai jellegű módosításait, amelyek elfogadása az Európai Unió védjegyrendeletének módosítása okán, így különösen az Európai Unió szellemi tulajdonért felelős hivatalának névváltozása miatt vált szükségessé.

A továbbiakban a törvényjavaslatnak a közös jogkezelés szabályozási rendszerét érintő, alapvető rendelkezéseit kívánom röviden ismertetni. E körben elsőként röviden szeretnék utalni arra, hogy kik is az e törvényjavaslat tárgyát képező közös jogkezelő szervezetek. A szerzői jogról szóló törvény értelmében a szerzői jogi védelem alatt álló művek főszabály szerint csak az alkotók engedélye alapján használhatók fel jogszerűen. A szerzőnek ugyanis kizárólagos joga van a szerzői műve bármilyen felhasználására és minden egyes felhasználásának engedélyezésére. A szerző kizárólagos joga ennek megfelelően, hogy engedélyezze művének többek között a lemásolását, többszörözését, nyilvános előadását vagy a rádióban, televízióban való sugárzását, online hozzáférhetővé tételét.

Vannak azonban olyan esetek, amikor a felhasználás sajátos jellege, illetve körülményei miatt a szerzői jogosultaknak nincs lehetőségük arra, hogy egyedileg engedélyezzék műveik felhasználását, illetve gyakorolják ezzel kapcsolatos egyéb jogaikat, például beszédjék a jogdíjakat vagy fellépjenek a jogsértésekkel szemben.

Ilyen eset például, amikor egyszerre nagy számú, különböző szerzőktől származó művek felhasználása történik, például televíziós vagy rádiós sugárzás. Ilyenkor a felhasználó számára is aránytalan nehézséget jelentene, ha egyenként kellene minden egyes felhasználni kívánt mű szerzőjével megállapodni a felhasználás feltételeiről.

(21.50)

E közös jogkezelés jogintézménye az ilyen esetre kínál megoldást, és a probléma áthidalására jöttek létre világszerte a közös jogkezelő szervezetek a XX. század elején. A szerzői jogok és a szerzői joghoz kapcsolódó jogok közös kezeléséről tehát abban az esetben beszélhetünk, ha a művek, illetve a teljesítmények felhasználásának jellege vagy körülményei miatt a jogosultak egyedileg nem lennének képesek

jogaikat gyakorolni, és ezért a jogaikat egy általuk létrehozott szervezet, a közös jogkezelő szervezet gyakorolja a nevükben.

(Az elnöki széket dr. Latorcai János,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Bizonyos felhasználások esetén a szerzői jogról szóló törvény kötelezővé teszi a közös jogkezelő szervezet útján történő joggyakorlást, de a jogosultaknak lehetőségük van arra is, hogy önként döntsenek valamely felhasználás tekintetében a közös jogkezelés keretében történő joggyakorlásról.

Hazánkban a közös jogkezelő szervezetek felépítésére, szervezetére, működésére, illetve gazdálkodására vonatkozó alapvető szabályokat jelenleg a szerzői jogról szóló 1999. évi LXXVI. törvény tartalmazza. E törvény szabályozza a közös jogkezelő szervezetek tevékenységével kapcsolatos egyes hatósági és egyéb eljárásokat is.

Az Sztj. közös jogkezelésre vonatkozó szabályai utoljára 2012-ben módosultak jelentősen. E módosítás a hazai közös jogkezelőkre irányadó számviteli és gazdálkodási követelmények előírásával, a transzparenciát elősegítő rendelkezésekkel, valamint a jogdíjak felhasználásának szigorú keretek közé szorításával lényegében az irányelvben foglalt célokkal már azonos irányba mutató szabályokat fektetett le. Az irányelv átültetése érdekében azonban ismét szükségessé vált a közös jogkezelésre vonatkozó, jelenleg hatályos szabályok felülvizsgálata és az irányelv előírásainak való megfeleltetése.

Az átültetendő joganyag jelentős terjedelme és specialitása pedig indokoltá tette a közös jogkezelésre vonatkozó szabályok külön törvényben történő rögzítését. A törvényjavaslat számos rendelkezése a szerzői jogról szóló törvény szabályait veszi át vagy pontosítja azokat. Az irányelv átültetése érdekében mindazonáltal a jelenleg hatályos szabályokhoz képest több olyan koncepcionális változást is tartalmaz a törvényjavaslat, amelyek bizonyos kérdésekben átalakítják a jelenlegi közös jogkezelési szabályozási rendszert.

A törvényjavaslat legfőbb célja, hogy az irányelv átültetése mellett egyúttal megőrizze az elmúlt években kialakított, a közös jogkezelés hatékonyságát biztosító garanciális jogszabályi kereteket és ellenőrzési rendszereket. Fontos annak megelőzése is, hogy a magyar kulturális repertoár megfelelő és hatékony képviselőt az uniós szintű fellépés nem kívánt hatásai hátrányosan befolyásolják.

Az irányelv egyik legfontosabb alapelve, hogy a jogosultak szabadon választhatják meg, hogy melyik, akár hazai, akár külföldi közös jogkezelő szervezetet bízzák meg jogaik kezelésével. Erre tekintettel nem tartható fenn változatlanul az a jelenleg hatályos magyar szabályozás, amely szerint Magyarországon közös jogkezelési tevékenységet kizárólag a magyar jogszabályok alapján létrejött és szigorú követelmé-

nyek mellett Magyarországon hatósági nyilvántartásba vett szervezetek végezhetnek.

A törvényjavaslat alapján főszabály szerint a közös jogkezelési tevékenység megkezdéséhez elegendő az ilyen tevékenység megkezdésének egyszerű bejelentése is. E főszabály mellett a törvényjavaslat a hazai közös jogkezelés legfontosabb területein azonban továbbra is előírja, hogy ezek tekintetében kizárólag olyan szervezetek végezhetnek közös jogkezelési tevékenységet, amelyek különleges előírásoknak is megfelelnek, és amelyek e tevékenységek végzésére előzetesen hatósági engedélyt szereztek.

E szervezeteket nevezi a törvényjavaslat reprezentatív közös jogkezelő szervezeteknek. Reprezentatívak, mivel velük szemben az egyik legfőbb elvárás, hogy tevékenységükkel érintett jogosultak, például zeneszerzők, előadóművészek jelentős részét képviseljék.

Erre azért van szükség, mert e szervezetek a tevékenységre vonatkozó engedély birtokában azon jogosultak nevében és érdekében is jogosultak és kötelesek eljárni, akik a szervezetnek nem adtak megbízást. Ezt nevezik az úgynevezett kiterjesztett hatályú közös jogkezelésnek, amely a jelenleg hatályos közös jogkezelési jogunknak is az egyik legfontosabb alapelve, és ezért fenntartandó. Fontosnak tartom kiemelni azt is, hogy a törvényjavaslat hatálya kiterjed azon szervezetekre is, amelyek bár más tagállamban rendelkeznek székhellyel, de közös jogkezelési tevékenységük Magyarország területére is irányul.

Az irányelv alapján új szervezeti típusként jelennek meg a javaslatban az úgynevezett független jogkezelő szervezetek. E szervezetek a közös jogkezelő szervezetektől eltérően a jogosultaktól szervezetenként elkülönülnek, és saját vállalkozási tevékenységet is végezhetnek. A független jogkezelő szervezetek tevékenysége a javaslat alapján ugyan nem minősül közös jogkezelésnek, de egyes, a közös jogkezelő szervezetekre irányadó garanciális előírások e szervezetekre is vonatkoznak.

Ugyancsak az irányelv szabályozási rendszerével összhangban a javaslat kitér azon követelményekre is, amelyek teljesítése esetén valamely közös jogkezelő szervezet immár nemcsak a letelepedési helye szerinti, hanem több, akár valamennyi uniós tagállam területén történő online felhasználásokat is engedélyezhet a zeneművek szerzői képviselőjében. E követelmények között részletes adatfeldolgozási és egyéb adminisztrációs kötelezettségek szerepelnek.

Tisztelt Országgyűlés! Kérem, engedjék meg, hogy a továbbiakban példálódzó jelleggel mutassam be a törvényjavaslat néhány egyéb elemét, amelyek többsége a közös jogkezelés irányelv átültetését szolgálja. A törvényjavaslat valamennyi közös jogkezelő szervezet vonatkozásában szabályozza az alapításra, szervezetre, működésre, gazdálkodásra, valamint a tevékenységgel kapcsolatos adatszolgáltatásra vonatkozó előírásokat, amelyek nagy része szintén a közös jogkezelési irányelv átültetésének célját szolgálja.

Ugyanitt említendőek meg azok a rendelkezések, amelyek a szerzőket, kapcsolódó jogosultakat jogkezeléssel összefüggésben megillető jogokat, a közös jogkezelő szervezeti tagságával kapcsolatos kérdéseket rendezik. Hangsúlyos célja a törvényjavaslatnak, hogy komoly átláthatósági követelményeket állapítson meg a közös jogkezelő szervezetek számára. E körben többek között egy évente a jogkezelési tevékenységüket részletesen bemutató, úgynevezett átláthatósági jelentés nyilvánosságra hozatalát írja elő számukra.

Külön rendelkezéseket tartalmaz továbbá a javaslat az e szervezetek által a tagjaik, más közös jogkezelő szervezetek és a műveket felhasználók számára nyújtandó tájékoztatás részletei vonatkozásában is. A szervezetek demokratizmusát erősítendő, olyan garanciális előírások is megfogalmazásra kerültek a javaslatban, mint a belső felügyeleti szerv létrehozására vagy a részletes összeférhetetlenségi szabályok fenntartására vonatkozó rendelkezések.

Az anyagi jogi és az eljárásjogi szabályok szerkezetileg elkülönülnek a javaslatban. Ennek megfelelően önálló rész szabályozza a közös jogkezelő szervezetek, illetve független jogkezelő szervezetek jogkezelési tevékenységével kapcsolatos eljárások szabályait. Ezek az eljárások két csoportra bonthatók. A jogkezeléssel kapcsolatos hatósági eljárásokban a javaslat értelmében továbbra is a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala, mint a szellemi tulajdon védelméért felelős kormányhivatal jár majd el hatóságként, a hatósági eljárásokra irányadó általános szabályok alkalmazásával.

A hatósági ügyek közé tartoznak különösen a közös jogkezelő szervezetek és a független jogkezelő szervezetek nyilvántartásával és felügyeletével kapcsolatos eljárások. A jogkezeléssel kapcsolatos hatósági eljárásoktól már a hatályos jog szerint is elkülönülő eljárás a közös jogkezelő szervezetek által alkalmazott, úgynevezett díjszabások jóváhagyásával kapcsolatos eljárás. E díjszabások állapítják meg az adott év tekintetében, hogy a közös jogkezelő szervezetek által engedélyezett egyes szerzői jogi felhasználások esetében mekkora szerzői jogi jogdíjat kell fizetni. A díjszabásokat az igazságügyi miniszter hagyja jóvá, és a közös jogkezelő szervezetek ezeket saját nevükben évente hozzák nyilvánosságra a hivatalos értesítőben.

A javaslat alapján azonban a jövőben az igazságügyi miniszter jóváhagyása csak a reprezentatív közös jogkezelő szervezetek díjszabásai tekintetében előírás. Erre a garanciális elemre a reprezentatív közös jogkezelő szervezetek díjszabásai tekintetében azért van szükség, mert a közös jogkezelő szervezetek jogosultak kiterjesztett hatállyal közös jogkezelési tevékenységet végezni. A többi közös jogkezelő szervezet díjszabása kapcsán nem indokolt fenntartani ezt a kötelezettséget.

A javaslat tartalmazza továbbá a már hivatkozott, jelenleg hatályos szerzői jogról szóló törvény egyes rendelkezéseinek pontosítását is. E kisebb

módosítások többsége a javaslattal való összhang megteremtését szolgálja, illetve egyéb technikai jellegű korrekciót tartalmaz.

(22.00)

A javaslatnak a szabadalmakról szóló törvényt, illetve a Nemzeti Kulturális Alapról szóló törvényt érintő módosító rendelkezései szintén a törvényjavaslattal való összhang megteremtését célozzák.

Tisztelt Ház! Az előzőekben ismertetett törvényjavaslat elfogadása szükséges ahhoz, hogy Magyarország eleget tegyen a közös jogkezelési irányelv átültetésére vonatkozó kötelezettségének. A törvényjavaslat elfogadásával biztosítható az is, hogy a magyarországi közös jogkezelési rendszer továbbra is a megfelelő hatékonysággal és a magyar kultúra védelmét is szolgáló garanciális keretek között működhessen. Kérem ezért, hogy a törvényjavaslatot, annak megvitatását követően, a szavazás során egyetértésükkel támogatni szíveskedjenek. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőnek megadom a szót Vas Imre képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. VAS IMRE, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány nemrégiben nyújtotta be a T/10527. számú javaslatot, amely a szerzői jogok és a szerzői joghoz kapcsolódó jogok közös kezeléséről szól, tekintettel arra, hogy az Európai Parlament és a Tanács 2014. február 26-án elfogadta a szerzői és szomszédos jogokra vonatkozó közös jogkezelésről és a zeneművek belső piacon történő online felhasználásának több területre kiterjedő hatályú engedélyezéséről szóló 2014/26/EU irányelvet.

A közös jogkezelési irányelv magyar jogba ültetése céljából szükséges a jelenlegi szabályozás felülvizsgálata, továbbá az irányelv előírásainak való megfeleltetés. A jelentős terjedelmű joganyag a szerzői jogról szóló 1999. évi LXXVI. törvény egyes rendelkezéseinek módosításával jár, egyes rendelkezéseinek hatályon kívül helyezésével, illetve külön törvény megalkotásával kerül átültetésre. Hadd tegyem hozzá, hogy az irányelv átültetése érdekében nemcsak az Szjt. szabályait veszi át, hanem több ponton koncepcionális változást tartalmaz a javaslat, amelyek bizonyos kérdéseket illetően átalakítják a jogkezelés szabályozási rendszerét.

A közös jogkezelő szervezet irányelv szerinti fogalom meghatározása sokkal általánosabb és szélesebb személyi kört fed le, mint az Szjt. jelenleg hatályos rendelkezései. A közös jogkezelési szervezettel történő minősítéshez az alábbi feltételeket szabja meg. Az adott szervezet jogszabály, jogátruházás, felhasználási engedély vagy más szerződéses megál-

lapodás alapján egynél több jogosult érdekében és közös javára kizárólag vagy fő céljaként szerzői és szomszédos jogokat kezeljen, továbbá, hogy tagjai tulajdonában vagy ellenőrzése alatt álljon és/vagy nonprofit szervezetként működjön.

Annak érdekében, hogy a rendszer megelőzze a felhígulást, bevezette az úgynevezett reprezentatív közös jogkezelő szervezetek kategóriáját. Tehát a speciális követelményeknek is megfelelő közös jogkezelő szervezetek végezhetnek közös jogkezelési tevékenységet. A fogalom tartalmát tekintve lényegében a jelenleg hatályos szerzői jogi szabályok szerinti közös jogkezelő szervezet fogalmi elemeit - például a reprezentatív tagság követelménye, az előzetes hatósági engedélyhez kötött működés - emeli új rendszerbe át.

Elmondom, az indítvány több előírást is tartalmaz, amelyek csak a reprezentatív közös jogkezelő szervezetek esetében alkalmazhatók, vagyis kizárólag ők végezhetnek kiterjesztett hatállyal közös jogkezelési tevékenységet, illetve garanciális elem a szabályozásnak, hogy a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalának engedélyéhez kötött ez a tevékenység.

A tervezetben megjelenik a független jogkezelő szervezet, amely korábban az uniós és a magyar jogban ismeretlen fogalomnak számított, immár az irányelvben nevesítésre került. Az ilyen szervezeteket a klasszikus közös jogkezelő szervezetektől élesen elhatároló szempont egyrészt a jogosultaktól való teljes szervezeti elkülönülés, másrészt pedig a tevékenységükkel összefüggő saját vállalkozási elem jelenléte, amely például a közvetített felhasználási engedélyek után befolyó jogdíjak után járó jutalék formájában jelentkezhet. A javaslatban megfogalmazottakra tekintettel tevékenységük nem minősül közös jogkezelésnek, azonban bizonyos közös jogkezelő tevékenységet érintő előírások rájuk is vonatkoznak, például az adatszolgáltatási kötelezettség.

Az irányelv átültetése érdekében a törvényjavaslat részletesen szabályozza a közös jogkezelő szervezetek alapítására, szervezetére, működésére, gazdálkodására, valamint a tevékenységükkel kapcsolatos adatszolgáltatásra vonatkozó előírásokat. Fontos kiemelni, hogy komoly átláthatósági követelményeket állapít meg a jogszabály számukra. Az átláthatósági jelentést, a tevékenységüket részletesen bemutató iratösszességet évente kell elkészíteniük és honlapon keresztül nyilvánossá tenni.

A javaslatban megfogalmazásra került még a belső felügyeleti szerv létrehozása vagy az összeférhetetlenségi szabály fenntartására irányuló rendelkezések. A közös és független jogkezelő szervezetekre vonatkozó anyagi és eljárási szabályok szerkezetileg elkülönültek a javaslatban, amelyek két csoportra oszthatók. A hatósági eljárásokra irányadó általános szabályok köre: idesorolható a tevékenységek bejelentésével vagy nyilvántartással és felügyelettel összefüggő eljárások. A másik csoportba az úgynevezett díjszabások jóváhagyásával kapcsolatos eljárások sorolhatók. Ezek a díjszabások állapítják meg az

adott évben, hogy a közös jogkezelő szervezetek által engedélyezett egyes szerzői jogi felhasználások esetében mekkora szerzői jogdíjat kell fizetni. A díjszabásokat az igazságügyi miniszter hagyja jóvá, és a közös jogkezelő szervezetek ezeket saját nevükben évente hozzáférhetővé teszik a hivatalos értesítőben. Az indítvány alapján a jövőben az igazságügyi miniszter jóváhagyása csak a reprezentatív közös jogkezelő szervezetek díjszabásai tekintetében előírás.

Az előterjesztés külön részben ülteti át a zene-művek online felhasználásának több területre kiterjedő hatályú engedélyezését végző közös jogkezelő szervezetekre vonatkozó speciális irányelvi szabályokat. Abban az esetben, amennyiben egy közös jogkezelő szervezet imént említett tevékenységet végezne, szükséges e külön követelményeknek megfelelnie. Ezek a követelmények a műfelhasználások naprakész adminisztrációjára és a pontos díjfelosztásra vonatkozó előírások.

Végezetül szeretném megemlíteni, hogy a védjegyrendelet módosításai szintén az Európai Parlament és a Tanács új rendeletére tekintettel szükségessé tették a védjegyek és földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény egyes rendelkezéseinek technikai jellegű módosítását, amely módosítások tárgya is a szellemi tulajdon területét érinti, tehát ebben a törvényjavaslatban indokolt elvégezni.

Kérem, szavazatukkal támogassák a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony. Parancsoljon, képviselő asszony!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársak! A benyújtott törvényjavaslat indoklása szerint az irányelveknek való megfelelést, az átültetést szolgálja a törvényjavaslat. Önálló törvényi szabályozásról van szó, amely a közös jogkezelésre vonatkozó területet lefedi majd a ma hatályos és most a szerzői jogról szóló törvényben található rendelkezések helyett. Ez az új törvény néhány paragrafus kivételével a kihirdetést követő 31. napon már hatályba is lép.

(22.10)

Érdeemes röviden összefoglalni, hogy mik is azok a közös jogkezelő szervezetek. A felhasználás jellege, illetve körülményei miatt egyedileg nem gyakorolható szerzői jogok és a szerzői joghoz kapcsolódó ilyen jogok érvényesítése közös jogkezelő szervezetek útján történhet. E szervek feladata, hogy az általuk képviselt jogosultak műveinek vagy teljesítményeinek felhasználását engedélyezzék, a jogdíjak és a felhasználás egyéb feltételeit meghatározzák, figyelemmel kísérik a művek és a kapcsolódó jogi telje-

sítmények felhasználását, a jogdíjakat beszedjék, felosszák vagy felosztás céljára másik közös jogkezelő szervezetnek átadják, továbbá, hogy fellépjenek a szerzői vagy a kapcsolódó jog megsértésével szemben. Az új törvény megalkotása tehát egy jelentős lépés a szerzői jogi védelem területén.

Tisztelt Képviselőtársak! Ha igaz, hogy egy jelentős szabályozásról tárgyal most a tisztelt Ház, akkor az a kérdés merül fel, hogy ezt a törvényjavaslat előkészítője miért nem vette komolyan. A törvényjavaslat tervezetét 2016. március 18-a és 23-a között bocsátották egyeztetésre a kormányzati honlapon.

Az előterjesztés mellett a szaktárca egy semmitmondó előzetes hatásvizsgálati lapot tett közzé; mondhatjuk azt egyszerűen, hogy nagy kár. Érdekes lenne tudni például, hogy a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala működési feltételeit is biztosító díjak és a felügyeleti díjak miként alakulnak majd, mibe kerül a közvetlen elektronikus kapcsolattartás, miként hat az új szabályozás a piaci szereplőkre. E hatások ismerete nélkül csak idomított szavazógépek hajlandók támogatni egy új, a szakma egészét átalakító javaslatot.

A törvényjavaslatot 2016. május 4-én nyújtották be az Országgyűlésnek. Mindaddig nem került sor a jogszabályok előkészítésében való társadalmi részvételtől szóló 2010. évi CXXXI. törvény 11. § (1) bekezdésében foglalt kötelezettség teljesítésére. A jogszabály előkészítésért felelős minisztert a közzétett tervezet kapcsán ugyanis válaszadási kötelezettség nem terheli, de a beérkezett vélemények mérlegelése után azokról, valamint az elutasított vélemények esetében az elutasítás indokairól tipizált összefoglalót kell készíteni, amelyet a honlapon a véleményezőzők listájával együtt közzé kell tenni. Ez elmaradt. Meglehetősen furcsa, hogy éppen a jogalkotásért felelős miniszter nem tesz eleget ennek a kötelezettségnek.

Semmiféle ismeretünk nincs arról, hogy a tervezet a bíróság, az adatvédelmi hatóság látta-e, véleményezte-e. Ez különösen azért nem mellékes, mert egy új törvényi szabályozásról van szó, és a javaslatnak bírósági eljárási fejezete és adatkezelési szabályrendszere is van.

Tisztelt Államtitkár Úr! Nem ad magyarázatot a törvényjavaslat indoklása arra sem, hogy ha a szabályozás alapjául szolgáló irányelvet 2016. április 10-ig kellett átültetni, akkor miért csak most került sor a törvényjavaslat benyújtására. Feltehetően azért, mert az Országgyűléshez történő betérjesztést megelőzően komoly szakmai viták lehettek. Ma az SZTNH honlapján kilenc egyesület, közös jogkezelő szervezet szerepel nyilvántartásba vett szervezetként. Kérdés, hogy közöttük volt-e szakmai egyetértés a mostani szabályozást illetően.

Tisztelt Országgyűlés! A kérdés nem véletlen. Az igazságügyi tárca 2011. november 5-én benyújtott T/4859. számú törvényjavaslata nagy terjedelemben módosította a szellemi tulajdonra vonatkozó egyes törvényeket. Az a törvény újraszabályozta a közös

jogkezelőkre vonatkozó joganyagokat, így többek között megszüntette azt a korlátozást, mely szerint ugyanazon jogosulti csoport ugyanolyan jogosultságának a kezelésére csak egy egyesület vehető nyilvántartásba. Ez a közös jogkezelés jogi monopóliumának megszüntetését oldotta meg, egyébként nagyon helyesen.

Nem megnyugtató, hogy a javaslat most bevezeti a reprezentatív közös jogkezelő szervezeti formát, amely kötelező közös jogkezelés vagy előírt közös jogkezelés körébe tartozó esetben kizárólagosan jár el. A gyanúra az ad okot, hogy a javaslat szövege alapján kifejezetten szubjektív, így nem megengedhető az, hogy reprezentatív közös jogkezelővé az a szervezet válhat a követelményeket egyébként teljesítő közül, amely az előírt feltételeket összességében a legjobban meg tudja valósítani - 35. §.

Az az irányelv, amelynek átültetése lenne a javaslat célja - a szerzői és szomszédos jogokra vonatkozó közös jogkezelésről és a zeneművek belső piacon történő online felhasználásának több területre kiterjedő hatályú engedélyezéséről szóló parlamenti és tanácsi irányelv -, nem tartalmaz speciális szabályozást a reprezentatív közös jogkezelő szervezetekre. Emellett a szabályozás elveit meghatározó rendelkezéseiben abból indul ki, hogy egy olyan belső piacon, ahol a verseny nem torzult, az innováció és a szellemi alkotás védelme ösztönzi az innovatív szolgáltatásokba és termékekbe történő befektetést is. Nem alaptalan a gyanakvás, amely szerint Magyarországon a közös jogkezelés területén sem lehetünk biztosak a tiszta piaci verseny megvalósulásában.

Tisztelt Képviselőtársaim! A javaslat szerint a közös jogkezelő szervezet a jogdíjbevételeinek meghatározott részét, valamint a tagdíjakból és a közös jogkezelésen kívüli tevékenységéből származó bevételét a törvényben foglalt feltételekkel a jogosultak közösségi, különösen szociális és kulturális céljaira felhasználhatja.

A rádió- és a televíziós szervezetek műsorában sugárzott, a saját műsort vezeték útján a nyilvánosságához közvetítők műsorába befoglalt, valamint a kép- vagy hanghordozón forgalomba hozott művek szerzőit, előadóművészi teljesítmények előadóművészeit, továbbá a filmek és hangfelvételek előállítóit műveik, előadóművészi teljesítményeik, illetve filmjeik és hangfelvételeik magáncélú másolására tekintettel megillető díjból, továbbá abból a díjból, ami abból származik a szerzőnek és a kiadónak, amelyeket fénymásolással vagy más hasonló módon, papíron vagy más hasonló hordozón többszöröznek, magáncélból másolnak, a kezelési költséggel csökkenteni kell, és 25 százalékát ennek a díjnak kulturális célokra kell felhasználni.

A közös jogkezelő szervezet a Nemzeti Kulturális Alap számára történő átadással használhatja fel bevételét kulturális célokra. Gyakorlatilag tehát az NKA diszkrecionális jogköre, hogy ezt a pénzt hogyan osztja el. Ez az elosztás nem átlátható, így nem is támogatható.

Tisztelt Ház! A javaslat a benne szabályozott hatósági eljárásokban a közigazgatási hatósági eljárás általános szabályait, a Ket.-et rendeli alkalmazni néhány kivétel mellett. Ez megért volna még egy kis gondolkodást, hiszen az igazságügyi tárca a közigazgatási eljárások keretszabályait tartalmazó, általános közigazgatási rendtartás benyújtását tervezi az Országgyűléshez. Egyáltalán nem hiányoljuk a hatósági eljárási szabályok újabb rombolását célzó javaslatot, de a felelős miniszternek legalább számolni kell ezzel.

A hatósági döntések kapcsán kérdések is felmerülnek. Egy közös jogkezelő tevékenységgel összefüggő hatósági eljárás tartalmi különbözősége valóban indokol-e az általánostól eltérő jogorvoslati szabályokat? A jogkezeléssel kapcsolatos hatósági ügyekben az SZTNH döntése ellen nincs helye fellebbezésnek, újrafelvételi és felülvizsgálati eljárásnak, valamint ügyészi felhívásnak sem. Legalább az ügyészi felhívás megengedésének vagy legalább ez elleni érvelésnek helye lett volna, hiszen az SZTNH nemcsak nyilvántartásba-vételi, hanem engedélyezési és más eljárásokat is folytat.

Az ügyészi felhívás szerepe pedig az, hogy az ügyész a közigazgatási hatósági döntés érdemére kiható törvénysértés esetén a jogerőre emelkedéstől vagy a végrehajtás elrendelésétől számított legalább egy éven belül kötelezettséget megállapító, jogot elvonó vagy korlátozó döntés esetén a végrehajtáshoz való jog elévüléséig, követelés biztosítását vagy dolog zárlatát elrendelő döntéssel szemben mindaddig, míg ez az állapot fennáll, felhívással él a törvénysértés megszüntetése érdekében.

(22.20)

Nem megnyugtató számunkra a javaslatban szereplő eljárási díjak szabályozása. Még ma is az a gyakorlat ugyanis, hogy a miniszternek igazgatási szolgáltatási díj megállapítására adott rendeletalkotási felhatalmazás nem teljesül. Ezeknek a rendeleteknek a hiányát a szellemi alkotásokra vonatkozó legutóbbi törvénymódosításkor is jeleztük.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársak! A javaslat alapján elfogadott törvény rendelkezéseinek 90 százaléka a kihirdetést követő 31. napon hatályba lép. A kormány 14 tárgykörben kap rendeletalkotási felhatalmazást, az igazságügyi miniszternek a törvény hatálybalépésének időpontjára az adópolitikáért felelős miniszterrel, a kultúráért felelős miniszterrel és az SZTNH felett felügyeletet gyakorló miniszterrel egyetértésben, valamint az SZTNH elnöke véleményének kikérésével kell díjrendeletet alkotnia. Nagyon is megfontolandó, hogy - ha már késlekedtek a betérjéssel - most hosszabb időt kellett volna adni a törvény végrehajtására való felkészülésre.

Mi úgy látjuk, hogy az esetleg helyes, szakmailag megalapozott rendelkezések és a jogharmonizációs kötelezettség ellenére nem lehet abban bízni, hogy

kivételesen politikailag és önös érdekből nem motívált törvényjavaslatot nyújtott be a kormány. Nem lehetünk biztosak abban sem, hogy a kormány és az igazságügyért felelős miniszter időben és koherensen alkotja meg a végrehajtáshoz szükséges rendelkezéseket. Nem lehetünk biztosak abban sem - hiszen nem zajlott vita a nyilvánosság előtt -, hogy mértékadó szakmai vélemények alapos mérlegelése után került a Ház elé ez a törvényjavaslat.

Tisztelt Országgyűlés! Abban egészen biztosak vagyunk az általam ismertett előzmények alapján, hogy a törvényjavaslat nem támogatható, hacsak a szavazásra bocsátásig nyilvánosan és alaposan meg nem győz a szaktárca és a szakmai közvélemény arról bennünket, hogy az előttünk fekvő törvényjavaslat jó, hasznos, elfogulatlan, hasznosan elfogulatlan, és nem torzíja a piaci versenyt.

Köszönöm a figyelmüket, és köszönöm, hogy meghallgattak. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Novák Előd képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

NOVÁK ELŐD, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A szerzői jogi közös jogkezelésről szóló EU-irányelv átültetésével megfelelő és újabb szabályozási formák válnak a magyar szabályozás részévé is. Összességében előrelépés, ezért a Jobbik támogatja, de féltucatnyi vagy még több szakmai kritikát is megfogalmazok most, illetve módosító javaslatot is benyújtottam.

Az eddigiekhez képest előrelépés, hogy úgy tűnik, hogy tényleg átláthatóbbak lesznek a jogkezelők, de szerintem az irányelv egyáltalán nem zárja ki, hogy köztestületeket hozzanak létre közös jogkezelő szervezetként, amelyek esetében értelmezhetőbb lenne a kvázi közhatalmi jogkörök, lényegében adóként beszedett jogdíjak gyakorlása. Ráadásul a tagdíjfizetés a törvényjavaslat szerint marad, míg ha köztestület lenne, akkor nem lenne szükség erre.

Nos, mi volt eddig? Azért erről is ejtsünk néhány szót, hiszen az Artisjus mint állam az államban létező Magyarországon, egyes vélemények szerint nem védte a szerzői jogokat, csak beszedte és felosztotta a jogdíjakat. Az Artisjus monopóliumként működött, hiszen nem volt versenytársa, és annyi jogdíjat szedett be, amennyit akart, amennyit nem szégyellt, az illetékes minisztérium pedig nem szabályozta, csak jóváhagyta. Az Artisjus hatóságként lépett fel, holott magáncég, és olyanért szedett pénzt, ami nem az övé, ráadásul a beszedett pénz nagy részét magára költötte. Korábban az Artisjushoz a befolyó jogdíjakból levonható volt a kezelési költség, illetve egészségügyi és jóléti szolgáltatások nyújtása - én azt gondolom, hogy ez egészen nonszensz volt, hogy a művészek pénzét erre költötték.

Úgy tűnik, hogy végre megszűnt az egészségügyi és jóléti kiadás, csak kezelési költség maradt, de az is

még mindig túl magas. Az Artisjus kezelési költsége 2009-ben a 13 milliárdos büdzből 3 milliárd forint volt, tehát közel a negyedét felélte az Artisjus a bevételeinek. Bár a honlapjukon azt írják, ezt 2014-ben sikerült 15 százalékkal alá szorítani, 13,5 százalékra leszorítani, de szerintem ez még mindig nagyon magas. Ennek az indokoltsága, hogy ki vizsgálja ki, hogy mennyit költött erre, nem kerül rögzítésre ebben a javaslatban sem.

A költségvetés és a vezető tisztségviselők díjazása a döntéshozó szerv kizárólagos jogköre, az SZTNH ezentúl évente vizsgálja a működésüket, és panaszt is lehet leadni - ez persze némi előrelépés, ezt el kell ismerjünk.

A felosztási szabályzatra vonatkozóan bizonyos alapelveket, közens szabályokat a törvényben is meg lehetne fogalmazni, azt talán a gyakorló művészek tudnák megmondani, hogy mit kellene, én magam nem vállalkoznék ennek összeállítására, ezért ezzel kapcsolatban módosító javaslatot sem mertem benyújtani.

A díjszabást illetően is jó lenne valami állami hivatali egyetértés vagy legalább törvényi előírás, hogy pontosan mik azok, és azt gondolom, hogy ezt megint csak azok a szakmai szervezetek tudnák megmondani, amelyek belelátnak. Akár azt is meg lehetne szabni, hogy a díjazás során egyeztetni kelljen az érintett szakmai szövetségekkel, mondjuk, a vendéglátósokkal vagy az idegenforgalmi szervezettel.

Megfelelő a törvényjavaslatban viszont, hogy minimumkövetelményeket állapít meg a szerzői és szomszédos jogok közös kezelésével foglalkozó szervezetek felépítésére, működésére, hogy azok átláthatóak legyenek.

Fontos alapot nyújt arra, hogy a zeneművek online felhasználásának a közös jogkezelő szervezetek által történő, több tagállam területére kiterjedő hatályú engedélyezések milyen keretet kapjanak.

Újdonság lesz, hogy a közös jogkezelőknek lesz egy harmadik kategóriája: a reprezentatív közös jogkezelő. Erre azért volt szükség, mert megbízás alapján külföldi, EU-s közös jogkezelő is eljárhat majd Magyarországon. Ugyanakkor nagyon kell majd figyelni rá, hogy a jogosult érvényesen csak akkor bízhatja meg őket, ha az eredeti közös jogkezelővel írásban erről megállapodott, és az tiltakozó nyilatkozatot nem küldött.

Az EU-irányelv szerint tulajdonképpen bárki lehet közös jogkezelő, kjk, aki bizonyos szabályokat betart. Veszélyes, de tudomásul vehető lépés, hogy a tevékenység kiszervezhetővé válik, így bonyolultabbá és nehezkessé válhat mindezek nyomán követése. A korábbi magyar szabályozás alapján csak az lehetett kjk, aki minden előírásnak megfelelt, és nem volt lehetőség a kiszervezésre sem.

Az üdvözlendő, hogy a közös jogkezelés hatékonyabbá válik. Érdemes kiemelni, hogy némiképp aggályos, hogy a független jogkezelők definíciója és szerepe nem teljesen világos. Ez kiskapukat adhat különböző szervezetek számára, hogy bizonyos szí-

gorú kjk-kötelezettségeknek ne tegyenek eleget - reméljük persze, hogy erre gyakorlati példa nem lesz.

Az új szabályozással a jogsértések elleni fellépés elnehezülésének veszélye áll fenn. Ezt a gyakorlatnak kell majd megfelelően kialakítania a törvényekkel összhangban.

Megjegyzendő még, hogy a 180. §-ban a kötelező iskolai oktatás célját szolgáló felhasználás listájából hiányzik a felnőttoktatás. Véleményünk szerint a megjelölt listának ez is része kell hogy legyen, ezért egy módosító javaslatot is benyújtottam erre.

Összességében üdvözlendő, hogy megteremtjük a határokon átívelő online zenei felhasználások - mint a letöltés és a streaming - hatékony engedélyezésének új kereteit. Az egész javaslatot tehát összességében a Jobbik támogatja, előrelépésnek tekinti, bár nagyon mélyről indult Magyarország e tekintetben az Artisjus-tól, tehát van még hova fejlődni, azt gondolom, de ez a lépés mindenképp üdvözlendő, ezért a Jobbik támogatni fogja szavazatával. Köszönöm a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Megkérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e valaki a felszólalás lehetőségével élni. *(Senki nem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem az előterjesztőt, Völner Pál államtitkár urat, hogy kíván-e a vitában elhangzottakra válaszolni. *(Dr. Völner Pál jelzésére:)* Igen, kíván. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr, csak nagyon röviden. Köszönöm képviselőtársaimnak, hogy ilyen elmélyülten foglalkoztak az előterjesztéssel.

Bangóné Borbély Ildikónak volt olyan észrevétele, hogy nem zajlott le előzetes vita. Nagyon széles körű vita és egyeztetés zajlott le, éppen azért is húzódott el a javaslatnak a benyújtása. Három körben is sor került egyeztetésre: már 2015 őszén a koncepcióról társadalmi egyeztetést folytattunk, '16 tavaszán pedig lezajlott az a társadalmi egyeztetés, ami előírásra került, az OBH és a NAIH külön véleményadásra kerültek felkérésre, és valamennyi olyan vonatkozó szervezet bevonásra került, amelyek ezen a területen dolgoznak.

(22.30)

Remélem, hogy sikerült meggyőzőnöm képviselő asszonyt, és köszönjük, hogy előremutató lépésnek tekintik ennek a javaslatnak a benyújtását, és kérem a támogatását. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tájékoztatam tisztelt képviselőtársaimat, hogy a módosító javaslatok benyújtására ma 16 óráig volt lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. Most a **napirend utáni felszólalások** következnek. Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Novák Előd képviselő úr, a Jobbik képviselőcsoportjából: „A Jobbik 12 programpontja a politikusbűnözés visszaszorításáért” címmel. Parancsoljon, képviselő úr!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Tisztelt Országgyűlés! Ahogy a cigánybűnözés szó sem azt jelenti, hogy minden cigány bűnöző, úgy a politikusbűnözés szó sem azt jelenti, hogy minden politikus bűnöző volna. De vannak olyan tipikus bűnelkövetési formák, amelyek a politikusokra jellemzők, hiszen egy politikus jellemzően, mondjuk, nem színesfémeket lop, hanem például doktori disszertációt, hogy gondoljunk csak az önök által az Országgyűlés első emberévé választott Schmitt Pál álamfőre, szigorúan egy „I”-lel, ugye, így írta a nevét.

Nos, ezek a speciális bűnelkövetési formák a politikus esetén is speciális kezelési módokat igényelnek, ezért állított össze a Jobbik egy 12 pontos programcsomagot. Erre szeretném most felhívni az önök figyelmét, hiszen a politikai korrupcióval, a kormányzati korrupcióval, azt gondolom, hogy tele a hócipó, és ez kormányzatoktól sajnos független. Éppen ezért most már nem konkrét botrányokról kellene beszélni, mert lehet ezzel dobálózni, mi viszont személyeskedésektől függetlenül végre érdemi programról szeretnénk beszélni; azokról az érdemi javaslatokról, melyek garanciáját adják egyébként annak is, hogy a Jobbik kormányra kerülve majd más lesz, mint az eddigi pártok.

Hiszen mi választási programunkban már törvényi garanciát adunk arra, hogy hogyan tudjunk véget vetni például a politikusbűnözés legelterjedtebb és törvényesített formájának, a politikusi álláshalmaznak, melyben a Jobbik már tudott komoly sikereket elérni. Hiszen a mi jó példával való élenjárásunk után sikerült elérni, hogy a legáltalánosabb formájának, annak, hogy egy országgyűlési képviselő például egyben polgármester is vagy megyei közgyűlési képviselő, vagy akár elnök is, ennek sikerült véget vetni.

Persze vannak még kiskapuk, ezeket mind-mind be kellene zárni, ez az első pontja a programponturnak, hiszen gondoljunk csak akár a Honvédelmi Minisztérium államtitkárára, akinek négy további állása volt, állami cég igazgatósági elnöke négy különböző cégben. Tehát azt gondolom, hogy ha valakinek még ötödállása is van, azt nyugodtan hívhatjuk olyan álláshalmaznak, a politikusbűnözés törvényesített formájának, aminek véget kell vetni.

Mivel azonban csak öt percem van a javaslataink ismertetésére, csak címszavakban említeném a többi. A mentelmi jog eltörlése, hiszen ebben is jó példával jár elől a Jobbik, mi soha nem bújunk a mentelmi jogunk mögé, éppen ezért bízom benne, hogy hamarosan a mentelmi jog eltörlésére is sor kerülhet Magyarországon.

Szeretnénk a közérdekkel ellentétes titkosításokat is megszüntetni, hiszen a mutyikat sokszor ezzel leplezik és egyszerűen a szőnyeg alá söprik.

Negyedikként említeném a hozzátartozók vagyonyilatkozatának nyilvánosságra hozatalát, amelyet persze, akár hívhatnánk egy egyszerű titkosításnak is, miután az Országgyűlés széfjében őrzik ezeket lezárt borítékban, a nyilvánosság elől elzárva, nem tudhatjuk, hogy például az egykori MSZP-pénztárnok, Boldvai László feleségének nevében valóban feltüntetésre kerültek-e azok az offshore érdekeltségek, melyek a világ legnagyobb offshore lelepleződésében kiderültek. Sajnos, ezeket a titkosításokat egyelőre hiába követeljük, hogy oldják föl, de jó példával járunk elől, és a Jobbik képviselői a velünk egy háztartásban élő közeli hozzátartozók, akár gyermekeink vagyonyilatkozatát a Jobbik honlapján nyilvánosságra hozzuk, szemben azokkal a politikusokkal, akikről persze néha kiderül, hogy kiskorú gyermeküknek a nevére írtak akár egy több tíz millió forintos ingatlant.

Szükség volna rendszeres vagyonosodási vizsgálatra is négyévente, hogy kiderüljön, hogy a tiszteletdíj fedezi-e azt a vagyongyarapodást, amit sokszor a vak is látja, hogy nem.

Említeném hatodik pontként az esetleges más állampolgárság nyilvánosságra hozatalát, hogyha nyelvismeret, iskolai végzettség feltüntetésre kerül az Országgyűlés honlapján, akkor, azt gondolom, az is feltüntetésre kell hogy kerüljön, és jó lett volna, ha már tudjuk korábban, hogy Simon Gábor például egy afrikai banánköztársaságban épített ki magának menekülő útvonalat, onnan szerzett útlevelet. Azt gondolom, hogy ez már önmagában gyanú lehetett volna arra, hogy itt bizony egy komoly törvénytelenység, politikusbűnözés van a háttérben.

Említenünk kell az ügynöklisták kérdését is, hiszen zsarolhatóak azok az akár a kormányban, akár állami cégek élén lévő egykori ügynökök, akiknek az állambiztonsági múltja még nem nyilvános, de gazdasági lobbikörök, nemzetközi titkosszolgálatok rendelkezhetnek olyan információkkal, ami által zsarolni, befolyásolni tudják ezeket a döntéshozókat.

Említhetném még a kommunista vezetők elszámoltatását és közéletből való kitiltását, természetesen ennek is vannak korrupciós vonatkozásai. Gondoljunk csak arra, hogy Gyurcsány Ferenc pont a kommunista vezetők közéletből való kitiltásának hiányában lehetett például a rendszerváltás után is ilyen meghatározó személy.

Említeném még a politikusbűnözők által elkövetett gazdasági bűncselekmények elévülésének tilalmát, amire szükség volna, a politikusbűnözők dupla büntetését, hogy a mindenkor hatályos büntetési tétel kétszeresét kapják, illetve a teljes vagyonekbezés intézményét, hogy egy ilyen Simon Gábor ne távozhasson szabadon 100 millió forinttal, miután személyi jövedelemadót meg esetleg valami késedelmi pótlékot, egészségügyi járulékot vonnak csak a

talált pénzből, aminek a forrását a mai napig nem tudjuk.

Zárásként, 12. pontként említeném a visszahívhatóság intézményét, hiszen a Gyurcsány-féle őszödi beszéd mutatta meg a legjobban, hogy szükség van (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeleteltét.*) egy nép általi elszámoltathatóságra is rendkívüli, vis maior esetben. Köszönöm figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Az elhangzottakra Völner Pál államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Csak néhány gondolat az elhangzottakkal kapcsolatban. Képviselő úr felszólalásával egy alapvető probléma van, hogy minden demokratikus jogrendszernek az az alapja, hogy az ártatlanság vélelméből indul ki. Ön ezt meg akarja fordítani, és a bűnösség vélelméből indulna ki a politikusok tekintetében. És mikor folytatódik majd ez a kör, és meddig fog elérni? Tehát nyilvánvaló, hogy nem egy jogállami megoldás az, amit elénk tárt.

Például a dupla büntetés: hogyha törvény előtti jogegyenlőség létezik, akkor hogyan lehetne duplán büntetni valakit ugyanazért? Nyilván hogyha jogi egyetemet végzett volna, képviselő úr (*Novák Előd: Minősített eset!*), akkor talán nem kellett volna ezekre a dolgokra kitérnem, de gyakorlatilag az első évet nem élné túl ilyen nézetekkel, sajnos azt kell hogy mondjam, a vizsgáztatás során természetesen.

Az álláshalmazás kérdésköre szóba jött. Azért szeretném azt leszögezni, hogy az, hogy ma nem ülhetnek polgármesterek a magyar parlamentben - eltérően több nyugat-európai államtól -, egy olyanfajta önkorlátozás, ami itt megvalósult, az a kormánytöbbségnek köszönhető. Tehát sem a Jobbik szavazatai, sem egyetlen ellenzéki párt szavazatai ezt a helyzetet nem tudták volna elérni. Ez pusztán a kormánypártok elszántságának köszönhető, és ők szavazták meg. (*Novák Előd: Meghátrálás!*)

Az álláshalmazásról még annyit, hogy épp a közelmúltban volt az éppen alelnökségre törő Janiczak Dávid polgármester úr esetében, ami a parlamentben elhangzott, hogy öt helyről vett fel fizetést. Tehát gyakorlatilag önök vizet prédikálnak és bort isznak. Ha a saját házuk táján nem tudnak kicsiben rendet teremteni, akkor miből gondolják, hogy kormányon nagyobb fegyelmet tudna elnök uruk tartani ezekben a tekintetekben?

Tehát lehet, hogy egy kicsit több alázat és szerepesség kellene ezekben a dolgokban, függetlenül attól, hogy abban egyetértünk, hogy a bűnözés visszaszorítása és a korrupcióellenes harc gyakorlatilag mindig a kormányzat homlokterében kell hogy legyen. Évről évre megtartják a legfőbb ügyész, a belügyminiszter, az igazságügyi miniszter az ezzel kapcsolatos konferenciákat, tájékoztatást adnak a tényekről, az

esetekről, az esetek számáról. Tehát ebben a tekintetben szerintem nem érheti a kormányt vád.

Nem akarnék minden pontra külön-külön reagálni, de összességében csak azt szerettem volna bemutatni, hogy a jogalkotás, amit tud, ezen a területen elkövet. Amit a kormánypártok, mint politikai tényező tudnak tenni, azt hiszem, azt az elmúlt ciklusban is bebizonyították, hogy megtették, hiszen most a parlamentbe már egy olyan - hogy mondjam - szigorú szabályok alapján kerülnek be a képviselők, amelyek a tőlünk nyugatra lévő államokban, melyekre mindig mintaként tekintünk, sem valósulnak meg.

Én azt hiszem, hogy képviselő úr felvetései gyakorlatilag fontos témákról szólnak, de kellően súllyal kezeli őket a kormányzat, szeretném megnyugtatni. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. „Tovább korlátozzák a korlátozott tankönyvrendelést is?” címmel az LMP képviselőcsoportjából Ikotity István képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője jelentkezett napirend utáni felszólalásra. Parancsoljon, jegyző úr!

(22.40)

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! A tankönyvrendelés időszaka kapcsán újra érdemes foglalkozni a tankönyvtémával. Mára itt is egy erősen központosított, felülről irányított állami rendszer működik. A Fidesz-KDNP először a tankönyvelosztást, majd a tankönyvellátást államosította, mind a kettő komoly gondokhoz vezetett. A Kello botrányosan kezdte meg működését: 2013-ban közel 40 ezer tankönyv nem érkezett meg időben tanévkezdésre, sokan hónapokig hiába várták a megrendelt és kifizetett példányokat. A problémák egy része a következő évben is jelentkezett.

Hasonlóan problémás volt a tankönyvellátás megreformálása, állami kézbe helyezése. Ennek eszköze volt a piaci tankönyvkiadók lépésről lépésre történő visszaszorítása, az állami tankönyvkiadás létrejötte és a szűkített tankönyvlista meghatározása, adminisztratív eszközökkel akadályozták meg, hogy a pedagógusok a korábban jól bevált és mindenki által kedvelt kiadványokból taníthassanak.

Ne gondoljuk, hogy mindezt csak ideológiai okok vezérelték! Persze a mindenkori hatalom, a Fidesz-KDNP különösen szeretné ideológiai szempontból is a saját képére formálni az oktatást, de nemcsak arról van szó, hogy az oktatást Orbán Viktor lázalmának, a munkaalapú társadalomnak rendelték alá, ugyanis ugyanúgy szerepet játszottak a szokásos anyagi érdekek is. A tankönyvrendszer átalakítására nagyon komoly uniós forrásokat hívtak le, amely milliárdos összeg egy része a haverok pénzhétsége okán ki tudja, milyen zsebekbe vándorolt. Ez az oka annak is, hogy nem akarják, de nem is tudják

lecserélni a rosszul sikerült új tankönyveket sem, mert akkor vissza kéne fizetni a rájuk fordított összeget az Európai Uniónak. Az új tankönyvek bevezetése érdekében még két éve egyébként nagyszabályú diákkísérletbe fogott a kormány, hiszen a megszűnő-beolvasó Oktatáskutató és Fejlesztő Intézet felmenő rendszerben bevezetendő tankönyveit először 1500 iskola több tízezer diákja próbálta ki 2014 szeptemberétől.

De mi a baj az új tankönyvekkel? A pedagógusok és szakértők visszajelzései alapján a szűkített tankönyvlistára került könyvekkel kapcsolatban általános és strukturális hiányosságok, általános minőségi problémák merültek fel. Sok esetben a 15-20 évvel ezelőtti tananyag köszön vissza belőlük szóról szóra, mintha korábbi tankönyvekből ollózták volna össze őket. A pedagógusok visszajelzése az, hogy a korábbi tankönyvcsaládokhoz képest sokkal nehezebb tanítani ezekből a kiadványokból. Sok évfolyam kényszerből cserélte le a tankönyveket, megnehezítve ezzel a diákok zökkenőmentes felkészülését az érettségire, továbbtanulásra.

Hogy finoman szólva sem a legjobb tankönyvekből tanulnak a diákok, azt az LMP adatkérései is alátámasztották, amikor az új kiadványokkal kapcsolatban a korábbi szakértői értékelések - még természetesen az engedélyezés során - közepes vagy annál alig jobb eredményeket mutattak. Korábban lényegesen magasabb, sokkal jobb minősítést kaptak. Egyrészt általános minőségi problémákról, másrészt konkrét problémás elemekről van szó, amelyek akár a jogszabálysértés lehetőségét is felvetik. Gondoljunk itt a sértő, sztereotip tartalmakra; ezekkel is foglalkoztak korábban, kérve a könyvek felülvizsgálatát.

Tisztelt Ház! Nemcsak az aktuális ügyek miatt jött elő újra a tankönyvekkel kapcsolatos problémák témája. Gondoljunk itt arra, hogy a hírek szerint a KLIK önkényesen korlátozta és felülírta több iskolában még a szűkített tankönyvlistáról való rendelkezést is, vagy arra, hogy a szakközépiskolák átalakítása miatt új könyvekre lehet szükség, hiszen a közismereti tárgyak egy részét nem tanítják tovább. Emiatt sokan pótrendelésekre is várnak, hátha lesz addig pozitív döntés az új kerettantervekkel kapcsolatban.

A hónapok óta tartó pedagógustiltakozás kapcsán is előkerült a tankönyvek ügye. Az évek során kiderült, hogy a Hoffmann Rózsa-féle új nemzeti alaptanterv ezer sebből vérzik. Egy teljesen új tantervre lenne szükség, olyan tantervre, amely végre alkalmazkodik a diákok életkori sajátosságaihoz, érdeklődéséhez és igényeihez is; amely igazodik a tanulók sokféleségéhez, hiszen nem lehet mindenkinek ugyanazt, ugyanúgy, ugyanakkor megtanítani; amely végre korszerű tanterv lesz, korszerű tantárgystruktúrával, és garantálja a XXI. században szükséges készségek elsajátítását, ismeretek átadását.

Akárhogy is, ha végre lesz új, korszerű tanterv Magyarországon, annak bevezetését csak fokozatosan szabad megtenni, miután széles körű szakmai és társadalmi vitán esett át. A következő kormánynak

okulnia kell a Fidesz-KDNP által elkövetett hibákból, és ki kell azokat javítaniuk a tankönyvekkel kapcsolatban is. Köszönöm figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalások végére értünk. Megköszönöm munkájukat.

Az Országgyűlés reggel nyolc órakor folytatja ülését. 22 óra 45 perc van. Az **ülénapot bezárom**. Mindenkinek nyugodalmas, jó éjszakát kívánok! Megköszönöm a munkatársak segítségét. Köszönöm.

(Az ülésnap 22 óra 45 perckor ért véget.)

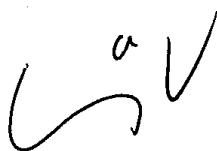
Hiszékeny Dezső s. k.
jegyző

Ikotity István s. k.
jegyző

Móring József Attila s. k.
jegyző

Dr. Szűcs Lajos
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv

Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,

Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda

Budapest, V. Kossuth tér 1-3.

Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4

Telefon: 441-4222

Telefax: 441-4599

Nyomda: EUOTRONIK Zrt.

MINDEN JOG FENNTARTVA!

ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)

ISSN: 2064-8367 (Online)